

شرف خان بدليسى

تأليف

الأمير شرف خان البدليسى

قال في كشف الظنون تاريخ شرفخان البدليسى المعروف بـ شرف
ذكر فيه أمراء الأكراد وحكامهم الخ * وقال في موضع
آخر : تواريخ الأكراد كثيرة * منها مفرج الكروب
في بنى ايوب وسيرة صلاح الدين ، وتاريخ شرفخان
واللوائح السلطانية والمناخ السلطانية

ومن الأدلة على قيمة هذا الكتاب تنويه الغربيين بجلالة قدره وعظمة
شأنه حيث قالوا انه أول نور للاح في سماء تاريخ آسيا فقاموا بترجمته
وطبعه والتعليق عليه . مع اننا معشر الشرقيين كنا اولى بنشره
والاقتباس من فيض نوره * لهذا قمنا بطبعه ونشره بعد
تصحيحه على ثلاث نسخ معتبرة بكمال الاعتناء ووضعنا
الحواشي التي كتبها الفاضل (محمد علي عوني)
على الاعلام الواردة فيه ما عدا التي تفرد
المؤلف بذكرها . راجع التفصيل في المقدمة

(حقوق الطبع محفوظة لناشره بيوسنة الازهر بمصر)
الكردي

مقدمة و تمهيد

لما كان كتاب « شرفنامه » من أجل الكتب التي تبحث بلسان
 ليس له نظير، عن ماضي الاكراد وتاريخ شعوبهم وقبائلهم، وعن الامارات
 الوطنية التي قامت بكردستان من صدر الاسلام لغاية تاريخ التأليف سنة
 (١٠٠٥) هجرية

ولما كان الشعب الكردي ذو التاريخ المجيد والصفات الممتازة في
 الجاهلية والاسلام، قد امله اهمالا كبيرا كثير من الكتاب والباحثين
 الشرقيين في العصور الاخيرة التي هي بحق عصر النهضة القومية والوثبات
 الوطنية، رغما من أن له اثرا كبيرا في تأسيس الحضارة الاسلامية وتدعيم اركان
 الثقافة العربية التي هي تراث جميع الامم الاسلامية بقدر ما لها من الآثار
 والتأليف في عالم الفنون العربية والمعارف الاسلامية

واظن أن هذا لا يخفى على كل منصف بحاث ومتأمل دقيق في مصادر
 الحضارة الاسلامية، وفي دواوين ما يقال عنه « الثقافة العربية » كالتواريخ
 الكبرى المؤلفة في القرون الوسطى في الاسلام، لاسيما كتب التراجم التي هي
 في الحقيقة تاريخ للفنون والعلوم وسجل عام للخدم العجلى التي قام بها أبناء
 الامم الاسلامية في سبيل الحضارة الاسلامية وللثقافة العربية

ونظراً لاصطباح النهضة الشرقية كلها بل وتشبعها بالروح القومية البهتة
 ليس من الناحية السياسية فقط بل من جميع النواحي والجوانب، بحيث
 يقتصر كتاب كل قوم وادبائهم على نشر فضائلهم دون الاقوام الآخرين من
 اخوانهم في الدين والوطن

وانظروا لعدم انتباه علماء الاكراد ومشايخهم وذوى الرأى والفضل فيهم الى هذه النقطة مع اكثرهم من التأليف والنشر في مواضيع مختلفة بلغات غير لغتهم كالعربية والفارسية والتركية بل الفرنسية والانجليزية، مما أدى الى نسيان ما الاكراد من تاريخ مجيد وما لهم من خدم جلى للحضارة الاسلامية كما انه أفضى الى تقلص ظل اللغة الكردية الجميلة ذات الانعام الموسيقية الحساسة في اغلب المدن الكبيرة بكردستان كالموصل ودياربكر وسنجار وماردين التى تسود فيها اللغات غير الوطنية، مما يجعل السائح غير المدقق يعتقد بعدم كردية هذه البلاد الكبيرة، ويطلق لفظ الكرد على العشائر وسكان القرى فقط، دون أهالى هذه المدن التى اغلبيتها الساحقة اكراد وما ولغة وعادات بالرغم من انتشار اللغات العربية والفارسية والتركية بجانب اللغة الكردية (فبناء على هذه الاسباب)

تولدت لدى رغبة قوية فى البحث عن تاريخ الاكراد وجغرافية بلادهم فى بطون الكتب الخطية الملقاة فى زوايا الاهمال والنسيان فى دور الكتب بالقاهرة والآستانه وغيرها . فعمرت ذات يوم فى (كشف الظنون) على بعض اسماء فى تواريخ الاكراد مثل مفرج الكروب فى اخبار بنى أيوب ، وتاريخ شرنغان البدائسى ، والروضتين فى أخبار الدواتين (النورية والايوبية) والسيرة الصلاحية ، الى غير ذلك من الكتب المؤلفة فى القرون الوسطى فى الاسلام بالعربية والفارسية لغى الفنون والعلوم حينذاك

ثم علمت من بعض العارفين ان كتاب « شرفنامه » مطبوع فى روسيا منذ سبعين عاما اى سنة (١٨٦٠م) وانه ترجم من الاصل الفارسى الى اللغة الفرنسية، وهو كتاب قيم متداول بين المستشرقين لا يستغنى عنه المشتغلون

بتاريخ الشرقين الأدنى واللاوسط وجغرافيتهما لانه فضلا عن كونه تاريخا خاصا بالاكرد ، فانه دائرة معارف تاريخية وجغرافية للشرقين المذكورين اللذين صارا مسرحا لكثير من الوقائع والحوادث الكبرى كهجرات التتار والتركمان المدمرة التي ادت الى سقوط الخلافة العباسية وقيام دويلات وطوائف ملوك نحتت حماية التتار وآل سلجوق كالاتق قوينلية والقره قوينلية

وفي صيف سنة ١٩٢٢ سافرت الى حلب الشهباء فبينما ابحث مع احد اصدقائي الفضلاء المتشبهين بروح احياء القومية الكردية من الوجهتين العلمية والاجتماعية ، حول هذا الموضوع الهام تذكرت هذا الكتاب فذكرت له أنه مطبوع في روسيا . واذا به يبشرني هو بدوره بوجود نسخة خطية في مكتبة المدرسة العثمانية بحلب . فاستعرتها حالا وشرعت في نسخ القسم الاكبر الالهم الذي يتعلق بالاكرد وكرديستان ، تاركا القسم الاقل الاخير الذي سماه المؤلف (خاتمة) في تواريخ آل عثمان وملوك ايران وطوران

ولما رجعت في اواخر السنة المذكورة الى مصر اطلعت حضرة الاستاذ الفاضل الشيخ فرج الله زكي الكردي ناشر الكتب العالية الاسلاميه على ما نقلته من النسخة الحلبية من كتاب شرفنامه طالبها منه طبعه فأخبرني بأنه كان من مدة متشوقا لطبع هذا السفر النفيس وأحضر النسخة المطبوعة بروسيا لاجراء الطبع عليها مع نسخة الامير ثريا بك بدرخان الخطية فلما سمع بوجود نسختنا الخطية ايضا زاد شوقه وقوى عزمه . واعتمد على الشروع في طبعه .

(خططنا في المقابلة والمراجعة)

سبق ان قلنا اننا حصلنا على ثلاث نسخ من الكتاب . ولما تكرم الاستاذ الفاضل الشيخ محي الدين صبري الكردي المتضلع في اللغة الفارسية

وآدابها القديمة والحديثة واشترك معنا في المقابلة والمراجعة ، فقد شرعنا نحن الثلاثة في مقابلة النسخ الثلاث على بعضها بمجد ونشاط متخيرين الكلمات والجلل الزائدة عن النسخة المطبوعة ، الموجودة بأحدى النسختين الخطيتين أو في كليهما أو في (كشف اختلاف النسخ) المطبوع مع النسخة الروسية * .
 نعم ان الشيخ فرج الله زكي الكردي المشار اليه فضلا عن تبرعه بطبع هذا الكتاب على نفقته الخاصة فقد قام ايضاً بالتصحيح المطبعي . واما انا فقد تكفلت ايضاً بتحقيق الاعلام الواردة في الكتاب من مظانها لاشتغالي السابق بالجغرافية التاريخية لتركيا اسيا ولا سيما لولاياتها الشرقية * . وهكذا استمررنا مدة سنة كاملة في المراجعة والمقابلة والبحث والتنقيب مع الاجتماع كل اسبوع مرة واحدة في منزل حضرة الشيخ فرج الله زكي الكردي . فرج الله عنه وعنا جميعا . وهما كم القاعدتين اللتين جرينا عليهما اثناء المقابلة

(١) - اعتبرنا الاصل الذي يطبع عليه الكتاب النسخة الروسية المطبوعة فما كان متفقاً على فائدته من الزيادات في النسختين الخطيتين اثبتناه في الصلب وما لم يكن كذلك جعلناه حاشية مشيرين الى النسختين أو الى الواحدة منها حسبما يوجد

(٢) - وكذا أدرجنا في الصلب جميع ما اتفقنا على فائدته من الزيادات في (كشف اختلاف النسخ) المذكور مشيرين اليه في الحواشي . فمن ذلك أننا أدخلنا في صلب الكتاب الفصل الخاص (بأمراء كلباغى) بالرغم من أنه ليس من الكتاب بدليل عدم وروده في البيان الذي ذكره المؤلف في مقدمة كتابه عن الابواب والفصول .

هذا وإنا اعترافاً بفضل خالد الذكر الميؤ (ف . فيليانوف زرنوف)

العالم المستشرق الروسي صاحب الفضل الاوفر في طبع كتاب « شرفنامه » ونشره لأول مرة في الغرب ، ثبت هنا ترجمة المقدمة الفرنسية التي كتبها المبرور المشار اليه اثناء قيامه بطبع الكتاب بسان بطرسبورج في يناير سنة ١٨٦٠ حاذفين منها ما يتعلق بترجمة حياة المؤلف المأخوذة من السيرة التي كتبها المؤلف بنفسه (صفحة ٥٧٣) ليعلم مقدار المجهود الطويل الشاق الذي بذله هذا العالم وغيره من زملائه المستشرقين من علماء الغرب في البحث عن هذا الكتاب ، والحصول على نسخته المتعددة من بلاد الشرق ومكاتب عواصم الغرب ، وفي طبعه باللغة الفارسية التي ألف بها الكتاب ثم في ترجمته الى الفرنسية ونشرها في عالم البحث والتنقيب

وليعلم ايضا اولو الفضل والادب من الشرقيين ، وذوو الجهد والنشاط في احياء ما للآباء والاجداد من المآثر من مواطني الاكراد ، خصوصا الاعضاء المؤسسين لجمعية الارتقاء الكردية (اويانه ي سر كوتن) ببغداد كيف يكون البحث والتنقيب عن تراث الامة الكردية النعيسة بابنائها ، المظلومة بعلمائها وادبائها ومشايخها الذين تركوا انهم الوطنية الاصليه في التراسل والتخاطب والتأليف وعكفوا على لغات الامم التي تنكر اليوم حق الحياة على امهم البائسة ، يؤلفون فيها الكتب والمؤلفات في مواضيع مختلفة

وعسى أن يكون طبع هذا الكتاب باعثا لروح الكردية في نفوس القوم فينشطوا لترجمته الى اللغة الكردية وغيرها من اللغات التي يفهمها الآن المتنوردون من الاكراد

كما اني آمل أن تكون هذه المقدمة المترجمة من الفرنسية مثالا للجهد والنشاط بمحندي به في البحث والتحقيق للجمعية المحترمة المذكورة فيما

اعتزمت عليه من احياء الآداب الكردية وتعميم اللغة ونشرها بين المتعلمين في التخاطب والتراسل وفي عالم المطبوعات والتأليف ، والعمل على توحيد اللهجات الكثيرة المختلفة باختلاف القبائل والشعوب من الامة الكردية في الشمال والجنوب والغرب حتى اللورستان ، وفي طريقة البحث عن المخطوطات التي تخص الاكراد وكردستان في الشرق والغرب الملقاة في ايزوايا الاهمال والنسيان

وانا اذا ما اقمنا تمضيدها من القراء وتشجيعها من ذوي الجاه والعلم من الاكراد وغيرهم من محبي الشرق والشرقيين من قراء اللغة العربية ، سننتقل على ترجمة هذا الكتاب القيم النادر الى لغة المضاد ليرتشف الناطقون بها من صافي بحاره الفياضه

على أنا مستعدون لتقديم ما يمكن تقديمه من المساعدة والمعاونة من الوجهتين الادبية والعلمية لمن يقوم بترجمته الى العربية من أعضاء الجمعية المذكورة الافاضل . وذلك كالتجارب والمعلومات التي حصلنا عليها اثناء المقابلة والمراجعة والاشراف على الطبع ، واثناء تنقيبنا عن الاعلام التاريخية والجغرافية التي كتبنا عن اغلبها تعليقات بقدر الامكان . ثم اعدنا فهرسين لهما حالت بعض الموانع في آخر ساعة دون الحاقهما لهذه الطبعة الفارسية هذا واننا كنا نود ، تنميها للفائدة وارشاداً للباحثين في الكرد وكردستان اثبات الكشف الافرنجي المحتوى على ١٧٣ اسما من أسماء السكتب والمؤلفات الباحثة عن الكرد وكردستان بلغات غربية وشرقية مع الاشارة لسنى طبعها ومحل نشرها تكرم بارساله حضرة الامير نريا بدرخان فناسف على عدم تيسر ذلك الآن ونشكره على ذلك كما نشكر شقيقه حضرة جلالت بك بدرخان على اشتراكه معنا في المقابلة مدة من الزمن في صيف سنة ١٩٢٦ (م.عوني)

(ترجمة المقدمة الفرنسية لكتاب شرفنامه الفارسي)

المطبوع في روسيا في يناير سنة ١٨٦٠ م

(شرفنامه) كتاب يبحث عن تاريخ قبائل وأسر كردية مختلفة منذ

الازمنة القديمة لغاية سنة ١٠٠٥ هـ (١٥٩٦ م) .

أما مؤلف هذا الكتاب فهو شرف خان ابن شمس الدين أمير ايلة بدليس التي هي بالرغم من صغرها من أجل امارات كردستان قدرا وأرفعها شأنًا (هذا ذكر المرحوم صاحب المقدمة تفاصيل حياة المؤلف ووالده وجدته نال ذلك حرفيا من السيرة التي كتبها المؤلف بنفسه تحت عنوان (ذيل) ضربنا صفحا عنها كتفاء بما هنالك . راجع صفحة ٥٧٣)

أكل شرف تاريخه عن الاكراد في سنة (١٠٠٥ هـ) في عهد خضوعه للسلطان التركي . وهو نفسه يذكر هذا التاريخ في عدة مواضع من كتابه . اما الوقت الذي بدأ فيه (شرف) التأليف فمن الصعب تعيينه بصورة قطعية واذا حكمنا على ذلك بما اورده في المقدمة فيجب أن تكون الرغبة في التأليف عنده قد وجدت قبل ذلك بزمان طويل حيث ساقه ميله الطبيعي للتاريخ الذي درسه درسا عميقا ، الى أن يؤلف مؤلفا تاريخيا في موضوع لم يسبق لاحد غيره أن عالجه من قبله . ولكن خطة التنفيذ التي لم تكن قد تقررت في ذلك الوقت ، والمشاكل التي كانت لا تفارقه قط منعتاه من التفكير في ذلك تفكيراً جدياً . فلم يبدأ العمل ويختار تاريخ قومه أي تاريخ الاكراد موضوعا لتأليفه المنشود الا بعد ذلك بزمان طويل ، حينما أخذ يذوق طعم الراحة والسكون .

ويلوح لي أنه يوجد مسوغ للظن مع المسمو (وويلكو) بان (شرف)

لم يباشر العمل الا بعد أن أعاده السلطان مراد الى منصب اجداده .
وقد ألف كتاب شرفنامه من المعلومات المستقاة من مصادر شرقية متعددة
ومن روايات الشيوخ الثقة واخيرا من مذكراته ومحفوظاته .
أما القيمة العلمية لهذا التاريخ الكردي فليست محلا للزاع قط ، ومع أنه
قد مضى عليه ثلاثمائة سنة وهو موجود فلم يعمل في الشرق عمل منذ ذلك
التاريخ يمكن أن يقارن به . واذا وضعنا كتاب شرف جانبها لم يعد لدينا في
الحقيقة من تاريخ الاكراد الا شذرات مشتتة في كتب مؤلفين من مختلف
البلدان في مختلف العصور . وهذه الشذرات بالرغم عن كونها كثيرة حقا ،
لا تعطى شيئا كاملا بحسن السكوت عليه . ولا يمكن قط بهذه القصص المتفككة
الوصول الى تجديد بناء تاريخ متسلسل الحوادث لشعب كالاكراد يتشعب الى
قبائل كثيرة متعددة لكل منها تاريخها الخاص

وقد أورد شرف في كتابه ، علاوة على الحوادث التي امكنه جمعها من
التواريخ العربية والفارسية والتركية ، جانباً كبيراً من الحوادث الجديدة باسماء
لا بأس به . ورتب الجميع على حسب القبائل حيث مد بذلك فراغاً كبيراً
في تاريخ شعوب آسيا . وهنا يظهر فضله العظيم .

أما المعلومات الخاصة بالجغرافيا وبعلم طبائع الأمم واوصافها التي عرف
المؤلف كيف يدخل قسماً صالحاً منها في مجرى تاريخه ، فقد أفادت في رفع قيمة
التأليف الادبية

وأما الانتقادات التي يمكن أن نتوجه بها الى شرف بصفته مؤلفاً فمنها
اثنان اساميان فالاول يتعلق باصل التأليف وقواعده والثاني يتعلق بالاسلوب .
وكل الحوادث والوقائع التي ورد ذكرها في تاريخ الكرد كان يجب أن ترتب

على طبعتين تمتاز احدهما عن الاخرى تمام الامتياز. فاحدها الجديدة
 بالاعتبار تحتوي على التفصيلات التي لا توجد مذكورة في أى مكان آخر، وهى
 الروايات والقصص التاريخية التي جمعها المؤلف من افواه الاكراد، ووصف
 الوقائع التي شاهدها بنفسه. فكتاب شرفنامه من هذه الجهة معين لا ينضب.
 والثانية تشمل الحوادث المستقاة من مؤلفات الكتاب والمحربين الآخرين.
 وقد كان شرف قليل الاحتياط والتهقظ عند سرد حوادث هذا القسم.
 ففي بعض الاحايين كان يخلط الوقائع ويغلط في ضبط الاعلام ويقع في فوضى
 لا مفر منها وهنا لا يمكن قط الاعتماد عليه، هذا من جهة الاساس. واما
 الاسلوب فمع انه بسيط - اذا استثنينا استعماله لكثير من الاشعار وقليل
 من الجمل المفخمة المطنطنة المقبولة لدى الذوق الشرقى مع انه بعيد عن ان
 يكون جيد الصنائه - تصادف فيه غالبا على عبارات قليلة الصحة. فعند
 طبعي للاصل اعتنيت بان ارمز بنقطة استفهام (?) الى الفقرات والكلمات
 التي ظهري فيها شك من أى نوع كان. وسأورد عنها شروحا وافيه في
 التعليقات التي سأدرجها في آخر الكتاب (تاليفي)

ولا يجب مع ذلك تعليق اهمية كبيرة على الانتقادات التي قمت بها
 الان لان التفريط القليل في التدقيق الكامل الذي وقع فيه شرفخان اثناء
 سرده للحوادث هو عيب شائع لدى اكثر المؤلفين الشرقيين الذين ليس
 عندهم في الحقيقة الشعور بالدقة التي لا بد منها في جميع المباحث العلمية، حيث
 يكتبون غالبا من الذاكرة التي يعتمدون عليها كثيرا. اما من جهة الاسلوب
 فان الاهمال البارز فيه يمكن التجاوز عنه بالنسبة لرجل كشرنخان قضى معظم
 حياته في مزاوله المناصب العاليه وممارسة فنون الحرب والقتال *

ونسخ شرفنامه في الشرق على العموم منتشرة قليلا . والسبب في ذلك بسيط جداً . وذلك لان تاريخ الاكراد، وهي الامة التي لم تحدث تأثيرا كبيرا جدا في تاريخ آسيا، لا يفيد الشرقيين الا فائدة ضئيلة ومع ذلك فشرفنامه حاز مكانا لا بأس به في قاموس اسماء الكتب والفنون للحاج خليفة الشهير بكتاب جلبي (انظر كشف الظنون طبع فلورجل رقم ٢١٣٥ — ٢١٤٤) . فهذا المؤلف الكبير لدى تأليفه كتاب (جهانما) في الجغرافيا وكذلك زين العابدين الذي ألف (كتاب روض السياحة) استقيا من شرفنامه معلومات كثيرة تتعلق بالاكراد

وقد ترجم شرفنامه ايضا في آسيا ويعرف له ترجمتان تركيتان قام بهما رجل يدعى (سامي) بشارة امير كردي يسمى مصطفى بك (راجع مورلي الفهرست التوضيحي للمخطوطات التاريخية العربية والفارسية المحفوظة في مكتبة الجمعية الاسيوية الملكية لبريطانيا وايرلاندة) . ويسمى الحاج خليفة كتاب شرفنامه (بتاريخ شرف خان بدليسي)

ما في اوربا قول من ذكر هذا التاريخ الكردي فهو (ديربلو) قد تكلم عنه في مكتبته الشرقية في مقالين عنوان احدهما تاريخ (شرفخان البتليسي) والاخرى (تاريخ اكراد) (راجع ما يسترخت) هاتان المقالتان ليستا لترجمة حرفية من قاموس الكتب والمؤلفين للحاج خليفة المشهور

السيرجن مالكولم هو على ما يظهر اول أوربي كان يملك نسخة من كتاب شرفنامه اخذها من زعيم كردي من قبيلة محيزي (تحت اسم تاريخ الاكراد ويعرف بكوردن كورونيك لفون شرف) وهذه النسخة موجودة الان في الجمعية الملكية الاسيوية لبريطانيا العظمى وايرلاندة انظر الفهرست

ومن الغريب جدا أنها تحتوي على تكملة ، بشكل ملحق لتاريخ حاكم
اردلان مكتوبة سنة ١٢٢٥ هـ (١٨١٠ م) (انظر كسنا لوج مودلى وماريلو) .
وقد اكثر مال كولى من ذكر شرفنامه فى تاريخه الفارسى المنتشر سنة (١٨١٥)
حتى أخذ عنها بعض مقتطفات قصيرة بدون ان يوجه اليها اهمية خاصة ولا
يعطى تفصيلات صحيحة عن محتويات هذا التأليف . (١)

ولم تضطر اوربا للاعتراف بقيمة شرفنامه العلمية حيث لم يكتسب هذا
الكتاب اهمية فى نظر الفئة المتنورة فيها ، الا فى سنة ١٨٢٦ . وانى اسمح
لنفسى هنا بعلان هذه الحقيقة وهى أن فضل أداء هذه الخدمة للعلم راجع الى
روسيا وعلمائها الباحثين (انظر دورن المجموعة الاسيوية الجزء الثانى)
وكان المسيو فراش أول من رفع صوته لصالح هذا التاريخ الكردى
سنة ١٨٢٦ فقد نشر عنه تحليلا قصيرا ختمه بتمنيه أن يرى ظهور ترجمة

(١) يسمى هذا الكتاب الانجليزى شرفنامه (تواريخ اكراد)
ويسمى المؤلف (شرف الدين) أما عنوان (تواريخ اكراد) فهو العنوان
المعطى للكتاب فى اورما وآسيا . وكذلك يسميه مسيو ريخ الذى زار
كردستان بعد مستر مال كولى بمشرسنيين (راجع وصف اقامته فى كردستان
ومنظر نينوى القديمة طبع لندن سنة ١٨٣٦ جزء أول ص ١٠٩ ، ٢٤٧ ،
٣٠٢ . ٣٨٠) أما اسم (شرف الدين) فلا يمكن اعتباره غير صحيح ونما عن
كون المؤلف نفسه فى كل مجرى كلامه يسمى نفسه شرف فقط فما الاسم
الأول الا جزأ من الثانى فاذا نطقنا بكلمة شرف فتحتمها كلمة (الدين)
مستترة . ويتابع مودلى فى فهرسته مال كولى فيسمى المؤلف الفارسى دائما
شرف الدين والشئ نفسه يتكرر فى فهرست سان بطرسبورج .

مثل هذا الكتاب المهم في تاريخ آسييا حيث قال (ان بترجمة هذا الاثر النفيس يصبح لدينا نافذة تميز لنا تاريخ آسيا) . وفي هذه السنة نفسها نشر المسيو وولكو مذكرته على التاريخ الفارسي المعنون أيضاً بشرفنامه مصحوبة ببعض معلومات عن المؤلف (الجريدة الاسيوية جزء ٨ سنة ١٨٢٦ ص ٢٩١ ، ٢٩٨) وبعد ذلك بمدة فكر المسيو شارموا الاستاذ بمعهد اللغات الشرقية في سان بطرسبورج ، بناء على نصيحة المسيو فراش (فرايهين) في الشروع في نشر وترجمة شرفنامه (انظر فراش . حياة الشيخ صفى اردبيلي) ولم يمنع هذا العالم المستشرق الا أسباب صحية ، من أن يخرج للناس عملاً لو أنه لكان بلا شك لفت انظار العلماء اليه

وفي هذه الايام الاخيرة لما لقيت دراسة لغة وتاريخ وجغرافية كردستان تقدماً عظيماً بفضل مجهودات العلماء والسياحين لم يلبث شرفنامه ان صار موضوعاً للمباحث الخاصة وزاد عدد الذين استفادوا من هذا الكتاب المهم زيادة عظيمة وظهر له تحليلات ذات سعة كافية .

أورد المسيو كاتمر في (تاريخ منقول ، فارسي . باريس ص ٣١٩ - ٣٢٩) بعض فقرات من شرفنامه . كما ان مقالة مستقلة خصصت لهذا التاريخ الكردي في فهرست المخطوطات الشرقية بالمكتبة القيصريّة في سان بطرسبورج (انظر سان بطرسبورج سنة ١٨٥٢ ص ٢٩٥)

وذكر الدكتور برب في اثنين من تعليقاته المنشورة في زايت زونجس برختي في فلسفة التاريخ خلاصة وجيزة من كل محتويات شرفنامه لغاية خاتمه التي تتعلق في الاصل بتاريخ تركيا وفارس . ويمكن أن يعتبر التعليق الثالث الذي كتبه المؤلف المذكور وظهر أيضاً في (زايت زونجس) انه تكملة لما كتبه

أولاً وهو (تاريخ خمس أسر كردية) يحتوى على ترجمة كاملة لكل الجزء الأول . وقد حلل المسيو مورلى فى فهرسته لشرفنامه مضيفاً اليه صحة أسماء القبائل ولاعلام المحرفة منقولة من الترجمتين التركيتين لنفس الكتاب الموجودتين فى المتحف البريطانى .

وكتب المسيو ليرسن فى مباحثه عن الاكراد تعليقا صغيراً على تاريخ الكرد ذكر فيه معلومات غريبة استعارها من هذا الكتاب وقد صرح أخيراً المسيو كونيك بهذا الرأى (ونشر المخطوط المذكور ليسد فراغا كبيراً ويدفع احتياجا حقيقيا .

واقدم فكرت طويلاً فوجدت أن طمع شرفنامه ليس يكون فقط عملاً مفيداً بل سيكون عملاً ضرورياً للعالة التى عليها الآن علم التاريخ بالنسبة للاكراد ، فانهيت أخيراً الى مباشرة هذا العمل عزيمة على نشر النسخة الفارسية (الاصل) مع ترجمة لها مضافاً الى ذلك تعليقات وشرح فلسفية تاريخية وجغرافية . والجزء الذى أصدره الآن يحتوى على كل كتاب شرفنامه ما عدا الخاتمة . وهو القسم الاكبر قدراً والاعظم شأنًا فى التاريخ الكردى لاشتماله على تاريخ كل قبيلة على حدها وينتهى بتاريخ حياة المؤلف الذى كتبه بنفسه .

اما الخاتمة فستدخل فى الجزء الثانى وهاأنى أوضح فى بضع كلمات الطريقة التى اتبعتها فى نشر الاصل .

حصلت على أربع مخطوطات من الكتاب المذكور .

(١) - مخطوط المكتبة القيصريّة فى سان بطرسبورج المنسوخ سنة

(١٠٠٧) هـ (بعد تأليف الكتاب بسنتين) والذى اطلع عليه المؤلف نفسه

(١) هذا المخطوط القيم ذكره المسيو فراش (انظر دورن) كما هو مذكور وموصوف في فهرست المخطوطات . غير أنه يوجد فيه نوعا ما نقص كبير . لانه يبدأ من وسط الفصل الذى يبحث عن تاريخ قبيلة (محمودى) وينتهى عند الفصل الذى يختص بالبحث عن تاريخ قبيلة (سياه منصور) (انظر الجزء الاول من الاصل ص ٣٠٤ - ٣٢٤)

(٢) - مخطوط مسيوخا نيكوف . وقد اشتره هذا العالم المستشرق سنة ١٨٥٤ أثناء اقامته بفارس بصفته قنصلا عاما لروسيا من بلدة ديلسكان (مركز ولاية سلماص) وراجع على مخطوطين آخرين جاء بهما من مكتبة (يحيى خان) الخانى حاكم اكراد آذربيجان ، وقد تفضل المسيوخا نيكوف الذى يعترف الكل له بلهجة المستقيمة فى سبيل العلم باعترافى مخطوطه هذا طيلة مدة الطبع . ونسخة خانيكوف هذه كتبت فى ديلسكان من مخطوط منسوب للمؤلف بتاريخ سنة ١٠٠٧ هـ بقلم رجل يدعى محمود رضا بن صابر على الكر بلائى بمصر المسدعوروشن افندى قائما فى ١٩ شعبان سنة ١٢٥٢ هـ (١٨٣٧ م) وهاك صورة جانب من القصة الموجودة فى نهاية المخطوط

* قل المؤلف قد فرغ من تحريره وتصحيحه وتنقيحه على يد مؤلفه الفقير ومصنفه الحقير المحتاج الى رحمة الله الملك الجليل البارى شرف بن

(١) وهذه الدعوى تؤيدها الحكاية الآتية الموجودة فى نهاية المخطوط المذكور * وقع تصحيحه وتنقيحه على يد مؤلفه ومصنفه أدام الله تعالى أيام دولته ورفعته فى أواخر شهر شوال سنة سبع وألف من الهجرة النبوية صلى الله عليه وآله وسلم ببلدة بدليس حفظها الله عن تاليس الابليس *

فممس الدين الروجكى الاكاسرى حفظه الله تعالى عن زلات القلم ومقولات
الرقم فى أواخر شهر محرم الحرام سنة ١٠٠٧ من الهجرة النبوية صلى الله عليه وسلم
ببلدة بدليس حفظها الله عن التبيس . وقد وقع الفراغ من هذا
الكتاب بعون ونصر الله الملك الوهاب على يد اضعف العباد واقصر عن
الجماد محمد رضا بن كربلائى صابر على الساكن فى قرية ديلمكان يوم الثلاثاء
فى قرب الضحى فى التاسع عشر من شهر شعبان المعظم (١)

ويوجد فى أمكنة كثيرة من هذا المخطوط آثار لختم روشن افندى والكتابة
المنقوشة على هذا الختم مكونة من عبارة فارسية هذا نصها : (تجلى الله
نا كاه آيد * اما يردل آ كاه آيد) التعجيلات الآلهية تأنى عفوا ولكن
تأنى للقلب اليقظ . وفى وسط الختم يوجد اسم روشن وسنة ١٢٥١ . أما مخطوط
خانيكوف فعدد أوراقه ٢٥٠ ومنسوخ جميعه بيد واحدة ويمتاز بوضوح
الخط وقارب السطور .

(٣) - مخطوط المتحف الاسيوى للمجمع العلمى القيسى بسان بطرسبورج
نمرة ٥٧٦ على أساس روسو القديم . هذا المخطوط عدد أوراقه ٦٠٥ وخطه

(١) من الصعب أن يقرر بناء على كلام محمد رضا هذا ، ما اذا كان نقل
صورته عن نسخة خط المؤلف نفسه أو عن مخطوط آخر على صورتها أو
عن أخرى منقولة عن الأصل . وعلى كل حال فإن المخطوط الذى ذكره رضا
لا يمكن أن يكون هو نفس الموجود فى المكتبة القيصريية بالرغم عن -
الامر الذى يستحق الملاحظة - ان الاثنين كتب فى سنة واحدة (١٠٠٧)
الا أنه فضلا عن اختلاف التاريخ فى الشهر الذى كتب فيه المخطوطان
يجب أن يلاحظ أن تراجم النسختين ليستا مطابقتين لبعضهما غالبا

قليل الجودة ولكنه يقرأ تماماً . كان قد أرسل الى الميسوروسو كما يدل على ذلك تعليق مكتوب بخط يده على الصحيفة الأولى (من باداخان حاكم ساوجبلاق بقرب بحيرة وان ؟) ولكن لم يذكر به لا تاريخ النسخ ولا اسم الناسخ . حتى ان المخطوط نفسه غير كامل ففي آخره أربعة سطور ناقصة . وهذه هي النسخة التي قدمت الى الميسو « وواكو » ليكتب تعليقه الذي أدرجه في الجريدة الاسيوية .

(٤) - مخطوط المتحف الاسيوي نمرة ٥٧٦ أحضره من فارس البارون بود وهو عبارة عن مقتطفات مكونة من مائة صفحة و يبدأ بهذه الكلمات : كه ايوان كيوان باوجود علومكان (انظر الجزء الاول المقدمة ص ٤) وينتهي بهذه الكلمات : سبجان بيك وسلمان احمد بك (انظر تاريخ أمراء سويدي جزء اول ص ٢٥٧) والمخطوط على جانب كبير من جمال الخط الجيد وفي حالة سيئة من الحفظ جدا ويظهر أنه قديم والتعليقات التي بالهامش في أول الكتاب وآخره مملوءة بلاحاديث وبشذرات تبحث في مواضيع دينية . وتوجد سورة حديثة جداً للفصل المشتغل على تاريخ حكم اردلان (وهذا الفصل موجود قبل ذلك في المخطوط مجلداً مع الورقة الاخيرة) ويوجد في هذه النسخة نقص في موضعين على جانب كبير من الاهمية والاعتبار : أولهما ، يبدأ بهذه الكلمات : محمدى خان الشهير . الى هذه الكلمات : وشايسته رفعت آن كس است . (انظر الجزء الاول ص ١٢٩ - ١٥٩) والثاني يبدأ بهذه الكلمات آثار شجاعتش : الى كلمات وبنج بسر داشت (انظر الجزء الاول ص ١٨٩ - ١٩٧) وغير ذلك فليست جميع الاوراق مثبتة في مكانها .

وأظن أن نسختين من هذه المخطوطات الأربعة فقط كاملتان : نسخة
 المسيو خانيكوف ونسخة المتحف الآسيوي رقم ٥٧٦ بالرغم من أنهما
 تنقصهما أربعة فصول « إذا أخذنا في ذلك بفهرست المواد التي أوردها
 المؤلف في المقدمة » وبما أن هذه الفصول التي تتعلق بوجه خاص بتاريخ
 حكام (زرزا ، استوني ، طاسني ، طرزا) مذكورة في المقدمة ولكنها لا
 توجد في صلب المخطوطات التي وصفناها أو التي هي معلومة لنا ، فيمكن كما
 يظهر لي أن المؤلف لم يؤلفها قط ، إما لعدم حصوله منها على مواد كافية . وإما
 أن الزمن لم يسمح له بعدل عن كتابتها بل قد ذكر أسماؤها على نية إدراجها في
 مؤلفه فيما بعد إلا أنه لم يتمكن من ذلك . وهذا هو أقوى الاحتمالات . لأن
 شرف خان لم يقيد نفسه على العموم باتباع الطريقة التي وضع نظامها في المقدمة
 تماماً . وهذا ما يمكن الحكم به عند مقارنة فهرست المواد الموجودة في
 المخطوطات مع الفهرست الذي وضعته بناء على النص في أول الكتاب .

يحتوي مخطوط المتحف الآسيوي رقم ٥٧٦ في القسم الثاني (فرقة
 دوم) من الباب الثالث (صحيفة سيم) بعد الفقرة الباشة عن (أمراء
 ماهي دشت) إلى المكان الذي يجب أن يوجد فيه تاريخ أمراء بانه وأمراء
 طرزا (الذي ينقص من جميع المخطوطات) على تعليق مستقل على أمراء
 كلباغي (راجع نسخة السيرجان مالكولم فهرست مورلي صحيفة ١٤٩)
 هذه التغييرات والأحوال عززت اعتقادي بأن هذا المكان من
 الكتاب طرأ عليه أخيراً تغييرات من جانب المؤلف نفسه حيث لم يكن
 كاملاً ومع ذلك فإن كل هذا لم يكن إلا فرضاً . ولا يمكن أن تحمل هذه
 المسئلة حلاً يرتاح إليه الضمير إلا عند ما يعثر على مقدار كبير من نسخ

كتاب شرفنامه .

وانى لا اتوسع فى الكلام على الاربع مخطوطات التى عسى أكثر من هذا لانى سأكتب عما فيها من الاختلاف فى آخر الجزء الثانى من الكتاب . أما التعليقات التى ستظهر بعد ذلك فستساعد أيضا على تقدير قيمة كل مخطوط تقديرا عادلا .

هذا وقد اخترت لنشر هذا الكتاب مخطوط المكتبة القيصريّة ولم يكن هذا الاختيار صعبا لانه من الطبع أن نرجح الرواية التى صححها المؤلف نفسه . وفضلا عن ذلك فقد حصلت على اذن من جانب مدير المكتبة المذكورة بمنحنى بكل اطف الاستعانة بهذا المخطوط ، وبما أن اللامحة الداخلية للمكتبة لا تسمح بإعادة الكتب لاي شخص فى منزله فقد وجدت نفسى مضطرا لمراجعة مخطوط خانيكوف على مخطوط المكتبة فى نفس المكتبة واتمام الدقة راجعت كل بروقة على الاصل . والنقص الذى فى مخطوط المكتبة القيصريّة كانه من مخطوط خانيكوف الذى هو — كما تولدت لدى القماعة — أصح وأتم جدا من مخطوط المتحف الاسيوى ويمتاز عنه امتيازاً كبيراً بكونه روجع مرتين .

وامكنة النقص مشار إليها بعلامة ( ) حيث استعملت هذه العلامة على العموم للدلالة على جميع الكلمات التى لا توجد فى نسخة المكتبة وتوجد فى النسخ الأخرى وهى إما عبارة عن حذف بسيط من النسخ أو هى بعض كلمات ضرورية لاستقامة المعنى والمبنى . ومخطوط خانيكوف هو الذى ساعدنى بلاكثر بمعظم الكلمات المذكورة .

وها أنى أقدم الكتاب للطبع كما هو بدون تغيير فى الرسم والاملاء .

فلذا لا يوجد إلا قليل من اشارات الاملاء في طبعى هذه . ولم اهتم عمل
همزة الاضافة في (٤) إلا في الامكنة التى وضعت فيها في الاصل المخطوط
وقد كنت محترماً بنوع خاص عند قيد الاعلام التى يفيض بها كتاب
شرفنامه والتى أحدثت مشكلة عظمى للطابع . ولكنى أكون محافظاً بقدر
ما يمكن على هذا المبدأ فقد فضلت أن أحافظ على رسم الكتابات
المختلفة في الاسماء الخاصة التى استعملها المؤلف أو الناسخ ، هذا هو السبب في
اننا نرى اختلافاً كبيراً في كتابة اسم قبيلة كقبيلة « روزكى » فتارة تكتب
هذه الكلمة هكذا وأخرى هكذا « روزكى » وطورا « روجكى »

هذا وانى احمط لنفسى الفرصة لان أوضح في تعليقاتى التى سأصدرها
فيما بعد صور الكتابات التى يترأى لى منها غير صحيحة . والتغيير لوحيده الذى
سمحت لنفسى باجرائه هو أن أضع مكان التاء المربوطة أو المدورة في الجمل
الفارسية البعثة تاء طويلة مفتوحة مثل رسم (حيات) بدلا عن (حياة)^(١)
وصححت أيضا أخطاء الناسخ اليدوية جدا . و يوجد منها احيانا في مخطوط
المكتبة حيث خطه لم يكن جيداً دائما ففيه صحائف كاملة كتبت بسرعة
وبدون عناية . وفي هذا التصحيح جعلت رائدى المخطوطات لآخرى .
وكانت معاونة مخطوط خانيكوف لى في ذلك معاونة لا تقدر بثمن .

أما التصحيحات التى يمكن أن تحدث بعض الشك في نفوس القراء
فسأبينها في التعليقات (٢) هذا وان بعض العلامات التى استعملتها اثناء النشر
والطبع نحتاج الى بعض ايضاح : فالبياض هكذا ترك في المحلات
التى وجد هكذا في الاصل . أما البياض بالنقط . . . فتدل على أنه يوجد

(١) ومع ذلك فقد بقى بعضها سهواً كما ترى ان كلمة جهت كتبت
في بعض المحلات (جهه) (٢) قد علمنا بعد البحث أنها لم تنشر

حذف في بعض الجمل والعبارات . وقد استعملت هذه العلامة في المحلات التي لا يوجد فيها بياض في الاصل ولكن المعنى يدل بالضرورة على وجود حذف على أنى لم أتمكن من إكمال النقص بمعاونة أى مخطوط آخر أما علامة القوس المربع فتدل أما على الكلمات التي أضفتها وأما على البياض الذي ملأته باجتهادى اعتمادا على مؤلفين غير شرنفان مثل ابن خلكان ، وعبد الرزاق وغيرهما الذين اعترف المؤلف نفسه روايته وقصصه من مؤلفاتهم . ولم أعمل ذلك إلا نادراً جداً في الاحوال التي يظهر لى فيها أن الكلمات المضافة ضرورية لا بد منها سواء لاجل استقامة المعنى أو لتصحيح عبارة مغلوطة ربما تكون نشأت من يد الناسخ . أما التصليحات الأخرى المفصلة والشروح المدعمة للأسباب والأدلة التي قمت بعملها فقد أبقيتها لتعليقاتى العامة .

وقبل اتمام هذه المقدمة التي أرحو من القارىء أن لا يتلقاها الا كمظرة عامة تخطيطى في طبع الكتاب ونشره - أرى من الواجب الضرورى أن اضيف هنا من باب المعلومات قائمة ببيان النسخ الخطية لهذا الكتاب الموجودة في أوروبا والتي أعلم بوجودها .

يوجد بخلاف النسخ الأربع المذكورة التي ساعدتنى على نشر هذا الكتاب على هذا الشكل والتي تملكها روسيا أى موجودة بها - ثلاثة مخطوطات أخرى واحد في فيينا (النمسا) ملك الدكتور بارب وآخر بلوندره ملك السير جان مالسكولم وهو جزء من مجموعة الجمعية الآسيوية الملكية لبريطانيا وارانلاند (انظر كتالوج مورلى ص ١٥١) وثالث في باريس وهو مكتوب بخط جميل جدا وجزء من مجموعة (انظروا لسكو تعليقات جرنال ازمانك سنة ١٨٢٦ جزء ٨ ص ٢٩١ تعليق ٢ تاريخ المغول والفرس لسكرمر ص ٣٠١)

والمتحف البريطاني لا بد أن يوجد فيه نسخة من كتاب شرفنامه وهي نسخة المسيو رتيش التي تحصل عليها في كردستان حيث أنها انتقلت إليه مع سائر مخطوطاته (نظر حكاية رتيش عن اقامته بكردستان جزء أول ص ٢٤٧ وحاشية الماثر بارب ص ٥) والمتحف البريطاني كما قلنا سابقا يملك أيضا ترجمتين تركيتين لشرفنامه وقد عمل عنهما تحليل قصير بواسطة لمسيوريو (انظر كتالوج مورلي ١٤٥ و ١٤٦ وحاشية ٣)
سان بطرسبورج يناير سنة ١٨٦٠ الامضاء ف. ف. ليامينوف زرنوف

﴿ مقدمة علمية ﴾

(احداث الآراء والمباحث في الكرد وكردستان)

« كردستان - أو مملكة الاكراد » قطر كبير واقليم واسع يقع معظمه في تركيا ، وقسم غير قليل منه في ايران ، والاقل منه يكون القسم الشمالي لبلاد العراق الحالية . سمى باسم المنصر الغالب من السكان وهم الكرد . وانك لانجد الآن هذا الاسم الجغرافي الواقع بين الاسماء الجغرافية والادارية التي احداثها أهواء السياسة بتركيا .

كما أن الولاية التي كانت تدعى (كردستان) بتركيا وكذا (ايلة كردستان) الحالية بيران ، لاتشمل كل البلدان والمدن الآهلة بهذا الشعب القديم الكبير ولا تحيط بجميع أجزاء الحدود القومية لكردستان الحقيقي . ومن الصعب جداً تحديد هذا القطر الشاسع تحديداً قومياً دقيقاً لجملة اسباب . منها استيطان عدد غير قليل من التركان والفرس والعرب في مختلف أدوار التاريخ بكردستان واختلاطهم بالشعب الكردي . ومنها انتشار الاكراد انفسهم في غير كردستان من الاقطار المجاورة مختلطين بالعناصر الاخرى

اختلاطاً كبيراً . ومنها ما أحدثته التقسيمات الادارية والسياسية التي جرت عليها الدول الاسلامية الكبرى من الخلط والمزج بين العناصر وتغيير معالم الحدود القومية والوطنية . ومنها ، وهو الاعم ، عدم قيام المتعلمين من الكرد بنماء العاطفة القومية بمفهومها الحديث المطابق للعلم والمنطق ، وعدم تهديم اللغة الكردية بالتغذية بالتأليف والنشر واستعمالها في التراسل والتكاتب مما أدى الى تقلص ظل اللغة الوطنية في أغلب المدن الكبرى بكردستان وانكماشها إلى الجبال والوهاد قاصرة على من يتحدث بها دون غيرها من سكان القرى ورحل السهول والوديان .

وعلى كل حال فيمكننا - استناداً على معرفة غالبية السكان باللغة الكردية الوطنية واتحادات والتخاطب بهادون التراسل والمخاطبة - ان نحدد كردستان تحديدا قوميا تاريخيا دقيقا فنقول :

ان كردستان يمتد شمالا من جبل آراراط الفاصل بين الحدود الايرانية والروسية والتركية الجغرافية والسياسية ، والحدود الوطنية والجنسية للكرد والفرس والارمن ، إلى جبال حرين الفاصلة بين العراق العربي (ولايتي بغداد وبصرة) وبين العراق الكردي أو كردستان العراقي (ولاية الموصل القديمة) جنوبا . ومن اقصى لرستان ببلاد المعجم شرقا الى ولاية ملاطية بتركيا غربا .

فعلى هذا تكون جميع الولايات الشرقية من تركيا اسيا ماعدا ولاية طرابزون وجزء من ولاية ارضروم كردية داخلية في حدود كردستان . كما أن القسم الجنوبي من ولاية تبريز الحالية ، وجميع ايالة كردستان ولرستان ببلاد المعجم ايضاً داخلية في هذا القطر الواسع لان الاغلبية الساحقة من قطان المدن وسكان الجبال ورحل السهول والوديان في هذه البلاد المحددة تقريبا من العنصر الكردي دما ولغة وتقاليد وعادات ، بالرغم من انتشار

اللغات التركية والفارسية والعربية بجانب اللغة الكردية الوطنية في كبريات مدن وعواصم كردستان المقسوم بين ثلاث دول شرقية : تركيا، العجم، العراق (الحدود)

وعلى هذا التقدير يكون تحديد كردستان بالضبط والتفصيل كما يأتي : من الشمال ، جمهورية أرمنية الخاضعة لروسيا ، ومقاطعات أرضروم وقارص وطرابزون التابعة لتركيا * ومن الشرق ، ولاية آذربيجان الإيرانية والعراق العجمي ومقاطعة فارس * ومن الجنوب ، ولاية خوزستان الإيرانية والعراق العربي وبادية الشام (لواء دير الزور) * ومن الغرب نهر الفرات وبعض الولايات الشرقية من الانضول .

(طبيعة الارض والمناخ)

تحيط بكردستان الجبال الشاخنة من كل الجهات سوى القسم الجنوبي الغربي فهذا القسم لا يحوى إلا هضابا كثيرة تجرى فيها العيون الدافقة وسهولا غير قليلة تروى بها الانهر . واكثر الجهات صلاحاً للزراعة هي القسم الجنوبي والجنوب الشرقي حيث حوض الدجلة والفرات وروافدهما مثل الزاب الاكبر والاصغر ونهر الخابور .

وأعلى الجبال الشاخنة في كردستان هي الواقعة في الشمال الاقصى وهي مكسوة بالغابات الكثيفة الغنية ومحاطة بوديان خصيبة غير قليلة فلذا تراها دائما أهلة بالسكان صيفاً وشتاء وحافلة بالقرى والمدن ، بخلاف سلسلة الجبال الفاصلة بين الحدود التركية والإيرانية فانها مجرداء لا غابات بها ولا كلاً حيث تتكون من صخور صلبة بركانية ذات أخاديد وهوات سحيقة مما يجعل اقتحام هذا القسم الجبلي شتياً مستحيلاً على أشد الجيوش بأساً واقداماً ومع ذلك فإن أكثر الانهار والمياه تنبع من هذه الجهات كالفرات

وفرعيه والدجلة وروافدها ، فكل هذه الانهار تجري نحو الجنوب ماعدا
نهر القطور فرع نهر الكر الذي يصب في بحر قزوين . وهناك بعض مياه
ونهرات عديدة تصب بعضها في بحيرة وان الشهيرة والبعض الآخر تصب
في بحيرة أورمية الكائنة ببلاد المعجم على شرفي البحيرة الاولى .

(الكرد في خارج كردستان)

بالرغم من أن تحديد كردستان وتعيينه عن غيره من الاقطار والبلدان
هو بحسب المنصر الكردي السائد من السكان ، فان هناك قبائل عديدة
وطوائف كثيرة من الاكراد تعيش في خارج كردستان بصورة جماعات
منعزلة مستقلة . فمثلا توجد في سورية الشمالية بين الاسكندرونة وحلب
سهل عمق الخصيب جماعات كبيرة من الاكراد يبلغ عددهم مائة الف نسمة
تقريبا . وكذا توجد بعض قرى كردية بحة في شرقي حلب . وتوجد أيضا
في جهات كثيرة من الانضول جماعات كردية كبيرة في سهول قونية وهصبة
سيواس وجورم وجبال وسمول أذنه ، كما أن الولايات الجنوبية من القفقاس
تسكنها جماعات كبيرة من الاكراد يقدر بعض العارفين عددهم بنصف مليون
هذا وان أكثر قبائل مقاطعتي خراسان وسجستان الواقعتين في شرقي
ايران من المنصر الكردي الخالص حتى أن بلاد الافغان والبلوج أيضا
تحتوي على جماعات كبيرة من الاكراد الرحل .

(تعداد السكان)

اختلفت الآراء وتضاربت التقديرات في عدد الاكراد عموما وسكان
كردستان خصوصا . نظراً لعدم وجود أي احصاء نزيه دقيق قامت به
الحكومات التي تولت الامر في كردستان من قديم الزمان .

فمثلا ذكر المرحوم شمس الدين سامي الارناؤطي في كتابه التركي (قاموس

(الاعلام) عدد الاكراد ٢٠٠٠٠٠٠ تقريباً . كما أن الانسكلوبيديا الانجليزية ذكرت في بحث شائق عن الاكراد وكرديستان عدد عموم الاكراد بما يقارب ثلاثة ملايين . وورد في دائرة المعارف الاسلامية باللغة الفرنسية أن عدد عموم الكرد كان قبل الحرب العامة سنة ١٩١٤ يقدر بثلاثة ملايين أيضاً .

ولا شك في أن كل هذا بعيد عن الحق والحقيقة بعد السماء عن الارض والسبب في ذلك كله هو أن اغلب السياحين والكاتبين عن الكرد وكرديستان أى عن هذه البلاد الواسعة الأرجاء المحددة آنفاً تحديداً قومياً دقيقاً ، لم يعتبروا سكان المدن والعوصم الكبيرة في هذه البلاد من الاكراد . لا انتشار اللغات التركية والفارسية والعربية فيها بجانب اللغة الوطنية الكردية ، ولا ظهار القاميين ولا مكرديستان ما يوجب اعتقاد الغرباء عن البلاد والجاهلين بالتاريخ من أهلها ذلك واقعين تحت تأثير الدعاية التي كانت ولا تزال تنشر تحت اسماء مختلفة ووسائل عديدة .

وهكذا اعتبروهم من أبناء هذه اللغات غير الوطنية ، قاصرين اطلاق لفظ الكرد على سكان الجبال ورحل السهول من القرويين ورجال العشائر دون هؤلاء المنوطيين في المدن والبنادر الحاملين أصول وقواعد ثلاث مدنيات كبيرة من أقدم المدنيات الشرقية وهي مدنيات الآشوريين والميديين والكيانيين الذين هم العناصر الاولى للشعب الكردي الحالي .

فلذا جاء تقديرهم لعدد الكرد ناقصاً وتحديدهم لتخوم كرديستان صغيراً غير متفق مع الحقائق التاريخية والاثولوجية وسائر الادلة والاعتبارات القومية

فلذى تؤيده المصادر الكردية القديمة وتعضده المباحث التاريخية الدقيقة المدعمة بالسياحات الطويلة المتغلغلة في أنحاء جميع البلاد التي انتشر

فيها الشعب الكردي ابتداء من انقرة لغاية خراسان . هوان سكان كردستان حسب التحديد السابق لا يقل عن ٨ ٢٠٠٠٠٠٠ ثمانية ملايين نسمة بما فيهم الاور في لورستان والكاكر في كرمنشاه وهمدان * واذا حسبنا ابناء الجنسيات الاخرى القاطنين بكردستان على أكثر تقدير بمليون نسمة يكون صافي عدد الاكراد في كردستان وخارجه سبعة ملايين تقريبا واليك البيان :

١٢٥٠٠٠٠٠٠	في بلاد المعجم
٢٥٠٠٠٠٠٠	في روسيا (جنوبي القفقاس)
٤٢٥٠٠٠٠٠٠	في تركيا كلها
٥٠٠٠٠٠٠٠	في العراق
٢٥٠٠٠٠٠٠	في سورية كلها
٧٢٠٠٠٠٠٠٠	سبعة ملايين

(الاصل واللغة)

اختلف العلماء في أصل الكرد ، شأنهم في كل ما يتعلق بهذا الشعب الشرقي القديم ، فذهب طائفة من علماء الاجناس البشرية (اثنولوجيا) إلى أن الكرد من حيث السلالة قبائل آرية سكنت في فجر التاريخ بكاردوكيا (منطقة وان ، بدليس) واعتصمت بالجبال المطلة على آشورية القديمة حرصا على الحرية والاستقلال اللذين يعشقهما هؤلاء الجبليون بالفطرة .

ودليل هذه الفكرة هو ما ذكره المؤرخ اليوناني القديم (ايكسينفون) في كتابه عن تقهر العشرة آلاف يوناني سنة ٤٠١ قبل الميلاد من بلاد المعجم إلى الشمال من انهم مروا في طريقهم إلى البحر الاسود في المنطقة الممتدة من جبال رواندز لغاية جبال درسيم وارزنجان بمدة ذات بطش وجلادة تسمى كاردوخ . ولا شك في أن هذه الكلمة حرفها اليونان من كلمة

الكرد . فالشعب الكردي اذن موجود في هذه الجهات من نحو ثلاثة آلاف سنة بنفس هذه الصفات والسجايا التي امتازت بها القبائل الكردية من القديم . وهناك فكرة أخرى احدث من الاولى وهي أن الكرد ليسوا هؤلاء الكردوكيين فقط بل هم أقدم منهم ومن اليونان بكثير وذلك لان البحث العلمي الحديث ادى إلى انه كان يوجد في فجر التاريخ في الجبال المشرقة على آشورية وفي ميديا القديمة ثمة تدعى الجوتو ومعناها المحارب فنقلها الاشوريون إلى لغاتهم بلفظ جاردو أو كاردو وهو نفس الاسم الذي استعمله استرابون الجغرافي القديم لتوضيح اسم كارداسيس وانه وان كانت هذه الامة (على ما يظن) في الاصل تورانية إلا انها اندمجت في فجر التاريخ في الامم الآرية المحيطة بها فأصبحت من أقدم الآريين الذين كانت لهم مدنيات وآثار امتازت بين سائر المدنيات الآسيوية الغربية كمدنيات الاشوريين والحثيين والسوزيين ، والعميلامين ، والبابليين .

ويظهر أن هذه الامة التي احتفظت نوعاً ما باستقلالها السياسي اثناء قيام الامبراطورية الاشورية قد انحدرت بعد سقوط نينوى مع الميديين الذين هم إحدى شعوب هذه الامة المحاربة التي امتدت سلطتها إلى الجنوب أيضاً لغاية إقليم فارس وخوزستان ، لان المدنية التي قامت في جهة كرمنشاه وهمدان هي من نوع المدنية التي خلقتها الجوتو في الشمال في كاردوكيا وميديا وفي آشورية أيضاً . وذلك لان قبيلة الكهر الحالية تعتقد ، وتؤيدها الآثار التي وجدت في بلادها ، بانها من نسل (جودرز) التي تترجم بزعيم الجوتو كما أن الجوران « كوران » (أي اكراد العراق وبلاد المعجم) يعتقدون أيضاً بأنهم من ذرية « جودرز بن كيو » الذي كان له ابن يسمى « رحام » أرسله بهممن الكياني لتخريب القدس وأسر اليهود . ورحام هذا هو الذي

اشتهر في الكتب العربية ببخت نصر الذي تولى العرش فيما بعد وسمى من خلفوه من سلالة من الملوك بالجوران . ومنقوش على بعض الاحجار في يستون بقصر شيرين ان جودرز بن كيو هذا كان شخصا حقيقيا (راجع مجلة الجمعية الآسيوية ٩ - ١١٤)

فعلى كلا التقديرين فلامنة الكردية بشعوبها الاربعة (كرمانج ، كوران ، لور ، كهر) من اقدم الامم الآرية التي انشأت حضارة زاهية في هضبة ايران والبلاد المحيطة بها وسادت على سائر اخوانها من القبائل الآرية الاولى واصبحت بذلك اللغة الكردية لغة عامة تتكلم بها جميع تلك القبائل الآرية في امبراطوريتهم الممتدة من منابع الدجلة والفرات لغاية خليج فارس وكانت عاصمة هذه الامبراطورية (اكباتان) في جهة كرمانشاه . وسميت هذه اللغة بلغة البهلوان أو البهلوانان أي لغة البطل . ولا شك في أن هذا ترجمة كلمة الحوتو أو الجاردو بمعنى المحارب والبطل . ويؤيد هذا أيضا معنى كلمة البطل في الفارسية وهو (كرد) كما ورد في شهمه ، وأيضا لا يزال بين القبائل الكردية في كل الأنحاء اعتقاد عام بان لفظ الكرد لم يطلق على هذا الشعب الا لفرط الشجاعة والبسالة اللتين امتازوا بهما في كل ادوار التاريخ

فاللغة البهلوية هذه هي أصل اللغة الكردية الحالية المتشعبة إلى اللهجات الاربعة وهي الكرمانجية والجورانية واللورية والكهرية ، وأقرب هذه اللهجات إلى البهلوية هي اللورية نظرا لقرب مكان الالوار من مركز البهلوية الاولى ولعدم تأثر الالوار كثيرا من السكديانيين والاشوريين . ثم تليها الكهرية فالجورانية والكرمانجية إلا أن الأخيرتين تأثرتا كثيرا من اللغتين الاشورية والكلمدية لمجاورتها لهما .

ولتوضيح هذه المسئلة العويصة نقل هنا خلاصة ما كتبه صاحب جغرافية مطبرون منذ مائة سنة تقريباً في بيان معنى كلمة (ايران ، يران) حسباً هو شائع في الشرق (ايرينه ، آريانه) كما هو معروف في الغرب وفي تطور اللغات الايرانية التي استعملت بين الامم الآرية ذات المدنات الكبيرة قال (ان الاقدمين كانوا يفرقون بين الآريين والاسقوثيين (التتار) كما كانوا يميزون بين كلتي توردان ، وايران حيث أنه مكتوب على مبانى اصطخر كلمة (آريانه) وهي عين اسم آريانه الذي كان معروفاً لليونان ، غير أن بعضاً من علماء اليونان لم يكونوا يطلقون هذا اللفظ إلا على شرقي ايران الحالي (خراسان وافغان) ولكن أبا التاريخ هرودوت نص على عموم اطلاق لفظ ايران على جميع البلاد شريقها وغربها حيث ان أهل ميديا كانوا يسمون آريين بلا شك .

وان أقدم لغات آريانه هي لغتا زند وبهلوان . أما اللغة الزندية فهي كانت لسان الكتب الدينية الايرانية القديمة المسماة زنداوستا حيث كانت تسود هذه اللغة في المناطق الشمالية من هضبة ايرن ابتداء من بخارى لغاية اذربيجان ولا مانع من أن تكون هذه اللغة مقدسة عند المجوس في هذه العصور الاخيرة كافة السنسكريت التي هي مقدسة عند علماء الهند ويؤيد هذا أن بين هاتين اللغتين القديمتين كثيراً من الاصول المشتركة .

وأما اللغة البهلوية أي لغة الابطال والمجاربين فالظاهر أنها كانت مستعملة في العراق المعجمي وميديا الكبرى وعند البرثة أيضاً (اقليم فارس) وذهب بعضهم الى أن هذه اللغة هي اللغة الوحيدة التي كانت تستعمل في قصور ودواوين الملوك الذين هم من نسل قيروس . نعم أن فيها كثيراً من الكلمات الكلدية والاشورية بفعل الجوار والسلطان . ثم ان كتب المجوس ترجمت

من القديم من الزندية الى البهلوية .

وتوجد بهذه اللغة أيضاً كتابات منقوشة من عهد الساسانيين . وهذا دليل بانها كانت مستعملة في الدواوين في عهد الساسانيين أيضاً الا أنهم رفضوا تدريجاً من سنة ٢١١ م لغاية سنة ٦٣٢ م استعمال لغة البهلويين الذين ورثوهم في المجد والحضارة . فذهبوا الى جبال البرثة وادخلوا في جميع البلاد الايرانية الخاضعة لهم حينذاك بمرملوكي وقوانين صريحة للغة الفارسية (لغة اقليم فارس) وهذه أسهل من البهلوية كما أن الاخيرة أسهل من الزندية . ولما استولى العرب على البلاد الايرانية كلها وقضوا على دولة فارس بها في القرن السابع الميلادي فقدت هذه اللغة بمحتها ورونها وفي سنة ٩٧٧ م في عهد الديلم لما أرادوا أن يحيو احدى اللغات الايرانية القديمة ذات الحضارة الزاهية وقع اختيارهم على اقربها اليهم عهداً وأحدثها نشواً وهي لغة فارس السابق ذكرها . الا أنهم وجدوها قد تغيرت أحوالها ومسخت مسخاً كاملاً باختلاط كثير من الكلمات العربية الدخيلة ولكن الشعراء واربب الخطابة والبيان انتحبوا من هذه اللغة وغيرها من اللغات الايرانية القديمة مثل الزندية والبهلوية (الكردية القديمة) لهجة سهلة الالفاظ كثيرة الكلمات عذبة الاصوات ومحوها باللغة الفارسية الحديثة وهذه هي الشائعة الآن في بلاد المعجم . وأما الفارسية القديمة فقد بقيت بفضل كتاب شهنامه للفردوسي وكتب المجوس الدينية محفوظة في الكتب القديمة وبين رجال الدين من المجوس فقط (راجع المقالة الخامسة والخمسين من تخطيط آسيا من كتاب ترجمة جغرافية مطبرون العربية ص ١٢١)

يتلخص من هذا كله أن الامة الكردية من أقدم الامم الايرانية التي أسست حضارة زاهية في هضبة ايران الكبرى قامت سلطاتها من وادي

السند شرقاً ، الى وادى الدجلة والفرات غرباً . وسادت لغتها الكردية باسم اللغة البهلوية أو البهلوانان أى الا بطل والمحاربين فى جميع بلدان الامبراطورية الايرانية الاولى التى قضى عليها الاسكندر المقدونى . فاعقبها بعد مدة من الزمن ملوك الطوائف الذين يقال لهم فى التواريخ الفارسية الاشكانيين الذين هم أخذوا حينئذ من لدهر يتطاحنون ويتنازعون السيادة الايرانية العليا الى أن اغلب ملك إقليم فارس (مقاطعة شيراز) على سائر ملوك الطوائف الايرانية فارس امبراطورية ايرانية ثانية دعيت فيما بعد بالساسانية . وأصبحت كلمة فارس مترادفة مع كلمة ايران نطلق على كل ما هو ايراني قديماً وحديثاً مما أدى الى وصف الامبراطورية الايرانية الاولى بالفارسية مع أنها كردية بهلوية . لأن (الامة الفارسية) مع عراقها فى الحضارة الايرانية والمجد الفارسي فانها أحدث عهداً من شقيقتها (الامة الكردية) التى سبقتها فى تأسيس الحضارت الايرانية الاولى .

محمد على عوني

مترجم تركى وفارسي بديوان

جلالة الملك بمصر

وها هى أسماء المصادر التى استعنت بها فى جمع هذه المعجالة وكتابة التعليقات على الاعلام الواردة فى شرفنامه

مسالك الابصار - التعريف بالمصطلح الشريف - صبح الاعشى -
معجم البلدان - مرصد الاطلاع - قاموس الاعلام التركى - الانسكلوبيديا
الانجليزية - دائرة المعارف الاسلاميه بالفرنسيه - وغيرها
من الكتب التاريخية والجغرافية التركيه والفارسية
وبعض مذكرات ورحلات كردية خصوصية

شرف خاں بدلیسی

تألیف

الأمیر شرف خان البدلیسی

قال فی كشف الظنون تاریخ شرنخان البدلیسی المعروف بـیر شرف
ذكر فیہ أمراء الاكراد وحکامهم الخ * وقال فی موضع
آخر : تواریخ الاكراد كثيرة * منها مفرج الكرب
فی بنی ایوب، وسیره صلاح الدین ، وتاریخ شرنخان
والوائح السلاطینة والمناخ الصلاحیة

ومن الادلة علی قيمة هذا الكتاب تنويه الغربیین بجلالة قدره وعظمة
شأنه حیث قالوا انه أول نور للاح فی سماء تاریخ آسیا فقاموا بترجمته
وطبعه والتعاليق علیه . مع اثنا عشر الشرقیین کنا أولى بنشره
والاقتباس من فیض نوره * لهذا قنا بطبعه ونشره بعد
تصحیحه علی ثلاث نسخ معتبرة بکمال الاعتناء ووضعنا
الحواشی التي کتبها الفاضل (محمد علی عونی)
علی الاعلام الواردة فیہ ما عدی التي تقرده
المؤلف بذکرها . راجع التفصیل فی المقدمة

(حقوق الطبع محفوظة لناشره) بیومستة الازهر بمصر
الکودی

بسم الله الرحمن الرحيم

افتتاح سخن حمد و ثنای پادشاهی باید که ثنای ستایش
از ضمیر منیر چون خورشید جهان گیر تا مدارج سپهر برین
برآید • و اختتام کلام شکر و سپاس مالاک الملکی را شاید که
انهای اعتلایش از سکنه سینه تا معارج صعود صعود نماید
(الحمد لله فی الآخرة والاولی)

سلطانی که از صدای خطبه (وجعلناکم خلائف فی
الارض) اعزاز و احترام بنی آدم را در نه پایه کرسی عرش
بادا رسانید • و حاکی که تقدحشمت انسا را در دار الضرب
عنایت بیغایت بسکه (ولقد کرمانا بنی آدم) تمام عیار
گردانید • توانائی که لوای رفعت سلاطین شوکت آیین
بشر را در دار السلطنه (ورفعناه مکانا علیا) مرتفع
ساخت • قادری که رایت اقتدار خواقین کامکار را در امصار
واقطار عالم باوج فرمان دهی و کشور ستانی برافراخت
ذو الجلالی که قدم فرقدان سای خوانین معدلت کزین را

بر سر پر سلطانت (وفضلنام علی کثیر ممن خلقنا) بقانون
عدالت قاعده جلوس ارزانی فرمود * بیزوالی که صفحه
شمشیر پادشاهان جهانکشائی را آینه چهره نمای عروس
فتح و نصرت نمود * و بمقتضای حکمت شامله اش نظام مهم
عالم و انتظام مورد بی آدم را بوجود فایض الجود سلاطین
عدالت بین منوط و مربوط گردانید * و بر حسب مشیت
کمله اش گروهی را در میانه عشایر و قبایل بخلعت فاخره
(وجمعناکم شعوبا و قبائل) ممتاز ساخته و بمنصب جلیل القدر
امارت رسانید، و بفر اخور قابلیت و استعداد هر یکی مراتب
پادشاهی و ملکی و امیری تعیین نمود (نظم)

ای خاص بقوم منصب شاهنشاهی * موجود بحک تو زمه تا ماهی
چون هست ترا از همه کس آگاهی * شاهی تو کرم کنی هر کس خواهی
و فهرست اوراق سخن رانی و دیباچه مجموعه نکته دانی
صلوات صلوات عالمقداری باید که نظام تاریخ نبوتش
از خوای (کنت نبیا و آدم بین الماء و الطین) پیدا است * و نفاذ
منشیر رسالتش از مقتضای (وما ارسلناک الا رحمة للعالمین)
هویدا * سلطانی که در نهضت هیون (سبحان الذی اسری)
براق برق سرعت تا آن مقام راند که روح الامین با همه احترام
از او باز ماند * عالیشانی که هنگام خلوت خاص حدیث

اختصاص (لی مع الله وقت) بر زبان اخلاص چنان گذرانید
که ملك مقرب و نبی مرسل را در حریم احترامش مجال
کنجایش نماند (یدت)

ز سیر و سلوک تو جبریل و اماند * که یارد که باتو کند همعنائی
ماه بارگاه رسالت سلطان ایوان جلالت مهر ختم نبوت در درج
فتوت نور حدقه ینائی (مازاغ) و نور حدیقه ینائی ابلاغ
سر دفتر کارخانه کائنات و دیباچه نسخه مکونات سرخیل
انبیا و سلطان اولیا (محمد المصطفی صلی الله علیه و آله و صحبه
وسلم) (نظم)

رسول عرب شاه یثرب حرم * طفیل رهش هم عرب هم عجم
چه فرخنده مهری سپهر شرف * چه در یتیمی قریشی صدف
بدو شد کتاب نبوت تمام * بدو افتتاح و بدو اختتام
هزاران هزار کفرین و درود * ز جان آفرین خالق هست بود
بر او باد و بر آل و اولاد او * بر اصحاب و احفاد و امجاد او
(بعد) از ادای حمد خالق جبار ، و درود سید ابرار دعا
و ثناء پادشاهی را سزا است که ایوان کیوان با وجود علو مکان
کینه زینه آستان اوست * و سلطان ایوان چهارم با آنکه
عطیه بخش جهانست کمترین حاجب و پاسبان او دره التاج
اعاظم * الاطین فلك اساس * دره التاج اکارم خواقین نور

اقتباس * ملاذ افخم القياصره * ومعاذ اعظم الاكاسره *
 (تعظم الخواقين بتقبيل عتبه العليه * وتعزز السلاطين بتنشيم
 سده السنيه * حامى اهل السنة والجماعه * وماحى آثار البدعة
 والضلاله وهو السلطان لا عظم المطاع * والحاقان الاعدل الاكمل
 الواجب الاتباع * رافع رايات الخلافة بالعدل والاحسان * راقم
 آيات الرحمة والرافة على صحايف الامكنة والازمان * المؤيد
 بالرياستين الموفق بالسعادتين * سلطان البرين والبحرين * خادم
 الحرميز الشريفين * ثالث عمرين * وثانى اسكندر ذى القرنين
 باسط بساط الامن والامان * المنظور بانظار الطاف الملك
 المنان ابو المظفر ﴿سلطان محمد خان﴾ ^(١) خدام الله تعالى
 ملكه وسلطانه * وافاض على العالمين بره واحسانه (نظم)
 خدایا برحمت نظر کرده * که این سایه بر خلق گسترده
 چکویم در اوصاف این سرفراز * که هست آفتاب از صفت بی نیاز
 دعا کوی این دواتم بنده وار * خدایا تو این سایه پاینده دار
 ﴿اما بعد﴾ بر ضمیر منیر کسیر تاثیر ناظمان در در بلاغت
 وخاطر مهر تنویر راقمان غرر فصاحت * مخفی ومستتر عمائد

(١) هو محمد خان الثالث ابن السلطان مراد الثالث . والثالث

عشر من سلاطين آل عثمان * تولى السلطنة من سنة ١٠٠٣ لغاية

سنة ١٠١٤ . م عونی

که علماء دانشور * و فضلاء فضیلت کسرت را اتفاق است
 که علم تاریخ که نصوص آیات و فصوص روایات موضوع
 از فن شریف تواند بود فرائد نواید * و مواید عواید آن زیاده
 از آنست که بشیرین زبانی قدیم و شکر فشانی رقم حکایت
 حسن تقریر ، و حدیث لطف تحریر آن توان گفت * و لهذا
 صاحب تاریخ روضة الصفا (محمد بن خواند شاه ^(۱) بن محمود)
 المشهور بمیر خواند در (مقدمه) کتاب خود آورده که دانستن عم
 تاریخ متضمن ده فائده است (اول) آنکه بنی آدم را معرفتست
 (دوم) خرمی و شاشت از و حاصل می شود (سیم) با وجود
 فوائد سهل المأخذ است و در استحضار آن چندان کلفت
 و مشقت نیست و مبنی بر قوت حافظه است (چهارم) چون
 بر اقوال مختلفه اطلاع یابد کذب و صدق آن را داند و امتیاز

(۱) هو مولانا میرخواند بن سید خواند شاه من مشاهیر
 ادباء المؤرخین و من اعیان بلخ * الف تاریخا کبیرا من بدء الخلیفة
 الی تاریخ وفاته سنة ۹۰۴ و قد اتم نجله خواند میر (صاحب تاریخ
 حبیب السیر) الفصل الاخير من التاريخ الكبير الذي سماه
 « روضة الصفا » . و كان مولانا میرخواند هذا معاصرا لمولانا
 الجامي و دولتشاه صاحب التذكرة في عهد السلطان حسين بايقرا . اه
 قاموس الاعلام لمؤلفه شمس الدين سامي *

حق از باطل نماید (پنجم) آنکه عقلا گفته اند که تجربه در امور از فضائل بنی آدم است و حکماء عقل تجربه را داخل عقول عشره کرده اند و از خواندن او تجربه بسیار حاصل میشود (ششم) آنکه مستحضر علم تاریخ در واقعه که ساینج شود احتیاج بمشوره عقلا ندارد (هفتم) ضمایراصحاب اقتدار در وقوع قضایای هائله و حوادث مشکله بسبب مطالعه تاریخ مطمئن و برقرار باشد (هشتم) شعور بعلم تاریخ سبب زیادتى عقل و وسیله از دیاد فضل و صحت رای و تدبیر است (نهم) اگر شخصی مطلع بر اخبار تواریخ بود بحصول مرتبه صبر و رضا رسد (دهم) سلاطین را بر قدرت قاهره حضرت مالک الملك عظم شانه اطلاع زیاده شود تا از تعاقب اقبال مغرور نگردند و از توائب ادبار محزون و ملول نشوند و از اینجاست که در کلام معجز نظام ملک علام تنبیه است بر عبرت و فکرت در این باب که (لقد کان فی قصصهم عبرة لاولی الالباب) لاجرم مسوود این اوراق المفتقر الی الله الملك الهادی ﴿ شرف بن شمس الدین ﴾ اوصله الله الی سعادة الدنیا و الدین در دیربان جوانی و عنفوان زندگانی بعد از تحصیل علوم دینی و تکمیل معارف یقینیه و اشغال خطیر دیوانی و کسب کمال نفسانی گاه گاه بمطالعه کتب اخبار خلف و حالات سلاطین سلف

اوقات صرف مینمود تا در آن علم شریف و فن لطیف فی
 الجملة مهارت * و در ضبط آن حسب الامکان جسارت بهم
 رسانید * بخاطر فاتر رسید که در آن علم منیف کتابی تالیف
 نماید که پرتو شعور ماهران علوم تواریخ بر آن نتافته باشد
 و فکر عمیق مستخبران احوال سلاطین متقدم و متأخر بدین
 نرسیده : اما بواسطه عوایق روزگار و حوادث لیل و نهار آن
 معنی در حجاب استتار مانده بود ، و آن صورت از نقاب
 انتظار بهیچ وجه روی نمی نمود * و از هر طرف باد مخالف
 می وزید * و از هر گوشه گرد فتنه با آسمان میرسید (نظم)
 احوال جهان ز فتنه یکسر * چون طره دلبران مشمر
 دهر از متکبران جبار * در سلسله بلا گرفتار
 هم لشکر فتنه فوج در فوج * هم جبهه غصه موج در موج
 خلاق در مضایق حیرانی و رعایا در زوایای سرگردانی مانده
 و همه دست نیاز بدرگاه کار ساز بنده نواز برداشته * و روی عجز
 و اضطراب بر زمین انکسار نهاده * و زبان بمضمون (ربنا لا
 تحملنا ما لا طاقة لنا به) کشاده که ناگاه نسیم عنایت ربانی
 و فروغ اشعه الطاف سبحانی بر سینهای افکار مستمندان
 و دلهای مجروح دردمندان وزیدن و درخشیدن گرفت و بپایان
 عدل و احسان این سلطان عالیشان حجاب ظلم مرتفع گشته

ضعیفان و مسکینان در اماکن و اوطان فارغ بآل و مستقیم
احوال آسودند * و رعایا و زیردستان در مهاده امن و امان بکمال
رفاهیت و فراغت غنودند. فقیر حقیر را باز شمع جلوده خاطر
آغاز کرد * و طوطی شکر مفاصل قلب بشیرین زبانی دهن باز کرد
و فکر بکر در آینه خیال جمال نمود * و ماه روی دلکشای
معانی از چهره جان فزا نقاب کشود * باین وجه که چون
مشاط کائنات عروس سخن * و طوطیان شکرستان خبار نو
و کهن در هیچ عمر و زمان احوال و حالات کردستان و چگونگی
حالات ایشان را بیان نکرده بودند و در این معنی نسخه مرتب
نوشته * بمخاطر فاتر این ذره ییمقدار ساقط از درجه اعتبار
خطور کرد که نسخه در شرح حالات و مجموعه در اوضاع
و اطوار ایشان بقدر الوسع و الامکن رقم زده کلام بیان
نماید * و آنچه در تواریخ عجم دیده و از مردمان مسن صحیح
القول شنیده و معاینه و مشاهده کرده و اطلاعی بر آن حاصل
شده در قید تحریر و صورت تقریر در آورده موسوم
(بشرف نامه) سازد تا احوال خانوادهای عظیم الشان کردستان
در حجاب ستروکتمان نماید * مأمول از مکارم اخلاق اعظم
آفاق آنکه بنظر امعان در این نسخه بی سامان ملاحظه کنند
و چون بر سهو و نسیان که لازمه ذات انسانست وقوف

یابند بقلم در دربار وخامه کوه رنثار اصلاح فرمایند * و آنرا
بسو اعتبار کرده از چهل شمارند (قطعه)

پیش اگر بخطائی رسی و طعنه مزن * که نفس هیچ بشر خالی از خطا نبود
در آفتاب نظر کن که ما بصارت خویش * ممر او همه بر خط استوان بود
و بنای این کتاب بر یک مقدمه و چهار صحیفه و خاتمه است *

مقدمه

در بیان انساب طوائف اگر د که از کجایدا شده ندا
و شرح اوصناع و ادوار ایشان که بچه عنوان بوده اند *
صحیفه اول در ذکر ولات کردستان که عم
سلطنت بر افراشته اند ، و مؤرخان ایشانرا داخل سلاطین
کرده اند * و آن مشتمل بر پنج فصل است *

(فصل اول در ذکر ولات دیار بکر ^(۱) و جزیره ^(۲))
(فصل دوم) در ذکر ولات دینور و شهره زول که
اشتهار دارند بحسنویه (فصل سیم) در ذکر ولات فضلویه

(۱) اسم مقاطعة کبیره فی شمالی الجزيرة مرکزها مدینه و قلعة

(آمد) القدیمة و الشهيرة الآن باسم دیار بکر عاصمة کردستان ترکی

(۲) هی جزيرة ابن عمر مدینه قدیمة تقع علی الدجلة من الناحية

الغربية بین الموصل و دیار بکر (آمد) . م . عونی

که مشهورند بلربزرگ (فصل چهارم) در ذکر ولات لر^(۱)
 کوچک (فصل پنجم) در ذکر سلاطین مصر و شام که
 مشهورند بآل ایوب *

«صحیفه دوم» در ذکر عظمای حکام کردستان که
 اگر چه استقلالاً دعوی سلطنت و اراده عروج نکرده اند
 اما در بعضی اوقات خطبه و سکه بنام خود نموده اند * و آن
 نیز مشتمل بر پنج فصل است *

(فصل اول) در ذکر حکام اردلان^(۲) فصل دوم در
 ذکر حکام حکاری^(۳) که مشهورند بشنبو^(۴) (فصل سیم)

(۱) إحدى شعبات الأمة الكردية تقطن الولاية المهمة
 باسمهم بالبلاد الإيرانية وهي مقاطعة لرستان *

(۲) مقاطعة كردية في غربي بلاد إيران وهي تؤلف الجزء
 الشرقي من بلاد الكرد «کردستان» مراكزها مدينة سنه

«سنندج» ومن مراكزها الشهيرة کرمانشاه و ساوجبلاغ و مریوان
 (۳) أو هكاري مقاطعة صغيرة في إيالة (وان) مراكزها بلدة

(جولامرك) ومن بلادها المشهورة بوهتان، جمال، آلبان ومنها
 ينبع نهر الزاب الأعلى إحدى روافد نهر الدجلة. ومن بلادها
 المعروفة كوار، شمدينان، محمودی، بیت الشباب

(۴) وفي نسختين مخطوطتين أخريين «شنو» م. عوفی

درد کر حکام عمادیه ^(۱) که اشتهار دارند بپها دینان ^(۲) فصل
چهارم درد کر حکام جزیره که مشهورند بیختی و آن مشتمل
بر سه شعبه است *

(شعبه اول) درد کر حکام جزیره (شعبه دوم) درد کر
امراء کورکیں (شعبه سیم) درد کر امراء فنیک (فصل پنجم)
درد کر حکام حصن کیف ^(۳) که معروفند بملکان *

(شعبه سیم) درد کر سایر حکام و امراء کر دستان
و آن مبنی بر سه فرقه است (فرقه اول) مشتمل بر نه
فصل است (فصل اول) درد کر حکام چمشکزک ^(۴)

(۱) مدینه شهیره فی ولایة الموصل ولها قلعه قدیمه بناها
عماد الدین زنکی مؤسس الدولة الاتابکیة بالموصل تحیط بها من
جوانبها الاربع حدائق غناء و بساتین الکر و همی مسقط
رأس کثیر من العلماء والفضلاء منهم أبو السعود العمادی المشهور
بفتی الثقلین شیخ الاسلام بعهد السلطان سلیمان القانونی *

(۲) او بهدینان اصلها بهاء الدینان ای المنسویین الی بهاء الدین

(۳) قال فی معجم البلدان حصن کیف او کبیا و أظنها أرمنية

بلدة وقلعة عظيمة مشرفة علی الدجلة بین آمد وجزیره ابن عمر
من دیاربکر و همی كانت ذات جانبین و علی دجلتها قنطرة الخ .

والان بلدة صغيرة بها طول و آثار لا یزید سكانها عن ألف نفس

و یکتب حسنکیف محرقا . (۴) بلدة بمقاطعة درسم بایالة خربوط

علی مسافة ۱۲۰ کیلومترا من مدینه خربوط . م . عونی

وآن مشتمل بر سه شعبه است (شعبه اول) در ذکر امراء
 مجنکرد^(١) شعبه دوم در ذکر حکام و توك^(٢) شعبه سيم
 در ذکر امراء سقمان (فصل دوم) در ذکر حکام
 مرداسي و آن مشتمل بر سه شعبه است (شعبه اول)
 در ذکر حاكان اگيل^(٣) (شعبه دوم) در ذکر حاكان
 پالو^(٤) شعبه سيم در ذکر امراء چرموك^(٥) فصل سيم
 در ذکر امراء صاصون^(٦) كه آخر بحاكان حزو^(٧)

(١) بلدة بين أرضروم «ارزن الروم - قاليغلا» و بين مدينة
 قارص بشمالی كردستان (٢) بلدة صغيرة على الساحل الشمالی
 لنهر الفرات بينهما و بين خربوط ١٢ كيلومترا من جهة الشمال و هي
 مركز قضاء چرسنجق التابع للواء درسم في ايلة خربوط .
 (٣) بلدة صغيرة بمقاطعة أرغنى على مسافة ٣٢ كيلو متراً
 من ديار بكر من الشمال الغربی على مقربة من ملتقى فرعى نهر الفرات
 (٤) بلدة على مسافة ٩٥ كيلو متراً من ديار بكر على الساحل
 الايمن من نهر الفرات مركز قضاء پالو (٥) أوجرميك بلدة لطيفة
 تقع بشمالی ديار بكر على مسافة ٥٠ كيلو متراً منها و لها قلعة
 قديمة و حمامات معدنية شهيرة ساخذة كبريتية يؤمها خلق كثيرون
 (٦) مقاطعة صغيرة في لواء موش بولاية بدليس على جانبها
 الغربی جبل صاصون الذي يرتفع عن سطح البحر ٢٦٠٠ متراً
 (٧) حزو (حظو) بلدة صغيرة الآن و كانت فيما مضى مدينة كبيرة
 تبلغ سكانها أكثر من ٦٠٠٠٠ و هي الآن مركز المقاطعة المسماة بها . عوني

شهرت کرده اند (فصل چهارم) در ذکر حاکمان خیزان^(۱)
و آن مشتمل بر سه شعبه است (شعبه اول) در ذکر حکام
خیزان (شعبه دوم) در ذکر امراء مکس^(۲) (شعبه سیم)
در ذکر امراء اسپارد^(۳) (فصل پنجم) در ذکر حکام
کلیدس^(۴) (فصل ششم) در ذکر امراء شیروان^(۵) و آن مشتمل
بر سه شعبه است *

(شعبه اول) در ذکر امراء کفرا^(۶) (شعبه دوم)

(۱) بلدة فيها شجر وبساتين كثيرة بجوار اسعد بمقاطعة
ديار بكر لا يوجد في غيرها من المدن والبلاد ثم التاهيلوط
(۲) بلدة على نهر في لواء وان على مسافة ۹۹ كيلو متراً منها
ويقول ياقوت الحموي إنها واقعة بجوار قاليقلا

(۳) أو «سپارد» اعله ناحية اسپاروت بولاية بدليس كما
ضبط هذا اللفظ الاحير الاطلس الجغرافي للولايات العثمانية ولا
يخفى ما بين هذه الكلمات من التقارب .

(۴) بلدة بشمال حلب الشهباء على مسافة ۵۰ كيلو متراً
منها ضبطها في معجم البلدان «كلز» قائلانها احدى قرى اعزاز
نظراً لصغر الاولى في زمنه بخلاف اعزاز القرية الصغيرة الان
فانها كانت مدينة كبيرة في زمن مؤلف المعجم .

(۵) مركز ناحية شیروان بولاية بدليس وهي بلدة لطيفة .

(۶) ناحية كبيرة في مقاطعة اسعد التابعة لولاية بدليس ومن

عشائرها الشهيرة محمديان واستوركان الكرديتان م . عوني

در ذکر امراء ايرون^(۱) (شعبة سيم) در ذکر امراء
 کرنی^(۲) (فصل هفتم) در ذکر امراء ذرقی^(۳) و آن مشتمل
 بر چهار شعبه است (شعبة اول) در ذکر امراء دوزینی^(۴)
 (شعبة دوم) در ذکر امراء کردکان (شعبة سيم) در ذکر
 امراء عتاق^(۵) (شعبة چهارم) در ذکر امراء ترجیل^(۶)
 (فصل هشتم) در ذکر امراء سویدی (فصل نهم) در ذکر
 امراء سلیمانی و آن مشتمل بر دو شعبه است شعبه اول در
 ذکر امراء قلب^(۷) و بطمان شعبه دوم در ذکر امراء
 میافارقین^(۸) (فرقه دوم) مشتمل بر دوازده فصل است

(۱) «ایرون» أو «ایروان» لم نعثر علیهما فی المعاجم
 المعروفة . وفي الاطلس العثماني المذکور «ارده» وهي بليدة
 بمقاطعة اسمرد على خمس ساعات منها من الشمال الشرقی .
 (۲) وفي نسخة «کرتی» ولم نعثر علیها فی کتب المعاجم التركية
 والعربية والعارسية (۳) اسم قرية وناحية الآن فی اسمرد
 تقطنها عشيرة الورقية وسلوقي وعظمانکی وهويدي وژنکانه .
 (۴) لم نعثر عايه فی کتب المعاجم (۵) عتاق أو آتاق اسم ناحية
 بولاية دیاربکر (۶) ترجیل أو ترجیل لم نعثر علی هذين
 اللفظین وقال فی معجم البلدان «ترجله» قرية بين أربل والموصل
 بها عين كثيرة المياه الکبريتية . (۷) قلب، قولب اسم قضاء الان
 فی لواء بدليس بمجنوبی قضاء کنج (۸) مرکز قضاء سلوان بولاية

(فصل اول) در ذکرها کمان سهران (فصل دوم) در ذکرها
 کمان بابان (فصل سیم) در ذکرها کمان مکاری (فصل
 چهارم) در ذکرها حکام برادوست^(۱) که مشتمل بر دو
 شعبه است (شعبه اول) در ذکرها امراء و شنی^(۲) (شعبه
 دوم) در ذکرها امراء صومای (فصل پنجم) در ذکرها
 امراء محمودی^(۳) (فصل ششم) در ذکرها امراء دنبلی
 (فصل هفتم) در ذکرها امراء زوزا (فصل هشتم) در ذکرها
 امراء استونی^(۴) (فصل نهم) در ذکرها امراء طاسنی (فصل دهم)
 در ذکرها امراء کلهر* و آن منحصر بر سه شعبه است (شعبه
 اول) در ذکرها حکم پلنکان (شعبه دوم) در ذکرها حکام
 در تنک (شعبه سیم) در ذکرها امراء ماهی دشت^(۵) (فصل

دیوار بکر عنی ۷۰ کیلو متراً بشمالی شرقی دیر بکر وهی قلعة
 قدیمة مشهورة . (۱) مقاطعة صغيرة فی أقليم شهرزور بخزوبی
 حکاری (۲) وفی نسخة اخرى روشنی قال فی معجم البلدان «اشنة»
 بلدة فی طرف اذربيجان بينها وبين أرمية یومان و بین اربیل خمسة
 أيام (۳) مقاطعة بولابة وان مرکزها بلدة «سرای» علی
 مسافة ۹۰ کیلو متراً الی شرقی وان فی التخوم الايرانية العثمانية .
 (۴) استونی وفی نسخة اخرى استوانی (۵) ماهی دشت أو
 مایدشت اسم قلعة و بلدة قدیمة بجوار خاتقین فی ولاية الموصل

یازدهم) در ذکر امراء بانه (فصل دوازدهم) در ذکر امراء ترزا
 (فرقه سیم) در ذکر امراء اگر اداوران که مشهورند بگوران
 و آن مشتمل بر چهار شعبه است (شعبه اول) در ذکر امراء
 سیاه منصور (شعبه دوم) در ذکر امراء چکنی (شعبه سیم)
 در ذکر امراء زنکته (شعبه چهارم) در ذکر امراء بازوکی
 (صحیفه چهارم) در ذکر امراء و حکام بدلیس^(۱) که آبا واجداد
 مسود و راق اند و آن مشتمل است بر فاتحه و چهار سطر و ذیلی
 (فاتحه در بیان) شهر بدلیس که بانی او کیست و باعث عمارت شهر
 و قلعه چیست (سطر اول) در بیان عشیرت روزکی و سبب وجه
 تسمیه ایشان (سطر دوم) در ذکر (حکام بدلیس) که نسب ایشان
 بکجا منتهی میشود و ببدلیس چون افتاده اند (سطر سیم)
 در ذکر اعزاز و احترامی که سلاطین ماضی نسبت بحکام بدلیس
 نموده اند و آن مشتمل بر چهار فصل است (فصل اول) در ذکر
 ملك اشرف (فصل دوم) در ذکر حاجی شرف بن ضیاء الدین
 (فصل سیم) در ذکر امیر شمس الدین بن حاجی شرف (فصل چهارم)
 در ذکر امیر ابراهیم بن امیر حاجی محمد^(۲) (سطر چهارم)

(۱) بدلیس أو بتلیس اسم مدینه و مقاطعة کبیره فی القسم الشمالی من
 کردستان علی غربی بحیره وان الشهیره تنقسم الی أربعة مراکز بدلیس ،
 موش کنج ، سمر د (۲) هکذا فی النسخة المطبوعة. وفی نسختین خطیتین

در بیان آنکه باعث رفتن حکومت بدلیس ز دست ایشان چه
 بوده و آن مشتمل بر چهار وجه است (وجه اول) در ذکر منازعت
 امیر شرف و امیر ابراهیم (وجه دوم) در ذکر متمکن شدن
 امیر شرف بجای امیر ابراهیم در حکومت بدلیس (وجه سیم)
 در بیان گرفتن امیر شرف قلعه بدلیس را از طایفه قزلباش (وجه
 چهارم) در بیان احوال امیر شمس الدین بن امیر شرف ﴿ذیل﴾
 در بیان احوال فقیر حقیر شکسته بال از زمان تولد تا حال که تاریخ
 هجری دوسنه خمس و الف است ﴿خاتمه﴾ در ذکر سلاطین
 حشمت آیین آل عثمان و پادشاهان ایران ^(۱) و توران ^(۲)
 بل اکثر جهان که معاصر ایشان بوده اند *

﴿مقدمه﴾

﴿در بیان انساب ^(۳) طوایف اکراد و شرح اطوار ایشان﴾

محرران نامه تدبیر (وهو علی کل شیء قدیر) صورت این

امیر ابراهیم بن امیر شمس الدین بن حاجی شرف (۱) هی البلاد الواقعة

فیما بین نهري الدجلة والسند عرضا ومن بحر القزوين الى خليج فارس طولا

(۲) هی البلاد الواقعة فیما وراء ایران من الشمال یعنی ترکستان

(۳) راجع المقدمة التي جمعها من كتب مختلفة ودوائر معارف افرنجية

القائم بالتعليقات والخواشي *

مقدمه بر لوح بیان چنان عیان کرده اند که در انساب طایفه
 ا کرد اقوال مختلفه بسیار است • از انجمله بعضی بر آنند که
 در زمان ضحاک ماران که پنجم سلاطین پیشدادیانست^(۱) و بعد از
 جمشید^(۲) بر سر بر سلطنت ایران و توران بل اکثر جهان متمکن
 شد • اما چنان ظالم و یبدین بوده که برخی از مؤرخان شداد از او
 تعبیر کرده اند و لهذا یکی از فضایل بلاغت آنها در بیان ظلم
 وی گوید ﴿ نظم ﴾

چو جمشید زین وحشت بادرخت • بیرون برد بگرفت ضحاک تخت
 قضا کرد ملک اقالیم سبع • مقرر بضحاک شداد طبع^(۳)
 اساسی که آن دشمن دین نهاد • نه بر وضع شاهان پیشین نهاد
 در ایام وین سخن عام بود • که ایام او شر ایام بود
 و با وجود طبیعت ظلم اتفاقا دورک از اکتفای او مانند مار
 سر بدر کرده بوده است که در اصطلاح حکما اور سرطان
 گویند و از ظهور این علت غریبه درد و وجع بر ضحاک مستولی
 شده چنانچه اورا طاقت صبوری و تاب توانایی نمانده و هر چند
 اطبای حاذق و حکمای مدقق در ازاله علت و استرداد صحت

(۱) پیشدادیان اسم لا قدم اسرة ملكية حکمت ایران فی العصور الغیبة

(۲) رابع الملوك الیشتادانیه (۳) أحد ملوك حمیر المشهورین وهو ابن

عاد بن عملاق بن حام بن نوح م . عوفی

سعی موفور و جهد مشکور نمودند اثری بر آن مترتب نشده
 تا شیطان لعین بر ایشان بد و رت طیبی ظاهر شده و بضحاك گفته
 که علاج وجع تو منحصر در مغز سر آدمی جوانست که بر سر
 سرطان طلا کنند * اتفاقاً چون بقول آن ملعون باین امر شنیع
 عمل نمودند موافق فتاده و وجع یلئمر تبه تسکین یافته و راحتی
 پید شده * بنابر آن هر روز دو جوان مظلوم بتیغ پیداد آن ظالم
 بقتل رسیده مغز سر ایشان دوی آن درد ییدرمان میشده * و چند
 مدت این ظلم و ستم وین قاعده تا فرجام در میانه خاص و عام شایع
 میبوده و شخصی که بر سر مقتولان موکل بوده بغایت مرد کریم
 طبع رحیم و سیم القلب بوده ازین اوضاع نا پسند متحسر و متالم
 گشته * هر روز يك شخصی را بقتل آورده مغز سر کوسفند
 داخل مغز او مینمود * و شخص دیگر را پنهانی آزاد میکرد بدان
 شرط که ترك اوطان نموده در قلال جبال که اصلاً آثار آبادانی
 و علامت معموری نداشته باشد توطن کرده ساکن باشند آهسته
 آهسته جمعی کثیر از مردم هر دیار بزبان مختلف در يك محل و مکان
 مجتمع گشته و ازدواج نموده * اولاد و اتباع و احفاد ایشان
 زیاده گشته آن گروه را کرد^(۱) لقب کردند * و چون مدت مدید

(۱) شعب کبیر من أقدم الشعوب الآریة الاسیویة تتألف من أربعة
 عناصر کرمانج ولر وکهر وکوران و هم الآن سكان الولايات العثمانية الشرقية

وعهد بعید از اختلاط مردمان و تردد بلدان معرض و متوحش بودند برای خود لسانی و اوضاعی پیدا کرده در جنگل و جبال در میانه یشه و قلال آثار عمارت و زراعت و آبادانی کردند و بعضی از ایشان صاحب اموال و اغنام گشته بصحاری و بیابانها متفرق شدند * و بروایی از وفور شجاعت و تهور که لازمه ذات این طایفه است ملقب بکرد گشتند و بقول بعضی^(۱) از حکما که گفته اند (الا کراد طائفة من الجن) کشف الله عنهم الغطاء *

و عربی یران و شمالی العراق با کثرية ساحقة في بلاد اخرى محورة بالقلية .
(۱) (قوله و يقول بعضی از حکماء که گفته اند الا کراد طائفة من الجن الخ) هذا مبني على ما هو المشهور من أن الجن والشیاطین أرواح مجردة قائمة بنفسها تصدر منها الأفعال بدون قیامها بمادة * وهد باطل لما سئلی عليك عقلا و نقلا . ما نقلا فقد قل ابن مسكويه في الصفحة الرابعة من المجلد الأول من تجارب الأمم عند ذكر محاسن سياسة الملك (أوتهمج) . وكان من حسن سياسته أن نفى أهل الفساد و الدعارة من السلطان إلى البراري و ألقاهم إلى رؤس الجبل و حزائر البحار و طهر منهم الممالك و استخدم من كان يستصلحه منهم و سماهم الشیاطین و العماریت . ثم ذكر أيضاً حسن سياسة ولده طهم ومرت . و قال سلاط سيرة جده إلى قوله . و طلب الدعار و نفی الشیاطین اعنی الأشرار . انتهى نص عبارة ابن مسكويه الصريحة بأن الشیاطین عبارة عن النفوس الشريرة و موضوعة لها لا للأرواح المجردة * و اما عقلا . فقد قل استاذنا العلامة أبو الفضائل الجرفادقانی فی کتاب درر البیة فی جواب

وبروایت برخی از مؤرخان دیو با انسان ازدواج کرده طایفه
اگراد از ایشان پیدا شده * العلم عند الله على كل تقدير *

الأسئلة الهندية في صفحة (٢٢) في جواب سؤال معنى ماضرة الملائكة
مع الله تعالى في استخلاف آدم . ان هذه المسئلة لها ارتباط كل بمسئلة
معرفة الأرواح المحررة والنفوس الفلكية وفهم معنى تجردها الذاتي عن المواد
واحتياجها الفعلي لها . ولعل أولئك الفلاسفة والمحققين من أهل العلم عرفوا
الروح ووصفوها بمحدود وتعريفات شتى أحسنها وأتقنها وأبينها للفراد (أنها
جوهر محرومة رقة عن المادة ذاتا لأفعلا) الى قوله فيعرف من هذا الحد أن الروح
من حيث لذت مابين عن الماد والماديات فلا توصف بوصافها من قبيل
الخروج والدخول التحيز والحلول والمواجهة والاستدور والتحرك والاستقرار
فلا تدرك ولا بصار ولا يغير من خواص ومحاج الى الماد في كل الافعال
وغير مقارنه عنها في جميع الأحوال إذ لا يتصور تعطيل ولا يمكن أن يتصور
منها فعل إلاها . ولا يعقل أن يطم منها أثر إلاه آليتها . مثلا لا يعقل أن
تصدر أفعال لرؤيه ولا سماع والكتابة وانعكاسها الآلية العين والأذن
واليد والذماغ . وهم جبراً ولا فرق في هذه الاوصاف بين الأرواح اقدسية
الملكية والماصة البتيرية والحساسة الحيوانية واسافة الشيطانية فان هذه
كلها اعتمارات واطلاقت بحسب الآثار والادصاف والملكات لا بحسب
المجرد لذاتي والاحتياج الفعلي . والى هذه النكتة اني غفل عنها الا كثرون
اشير في الآية الكريمة . (ولو جعلناه ملكا لجعلناه رجلا وللبسنا عليهم
ما يلبسون) فان التائبين في معارز الأوهام وانعافلين عن حقائق ما وعد به

وطايفه اكراد چهار قسم است وزين وآداب ايشان مغاير
يكديكر است (أول) كرمانج (دويم) لر (سيم) كلهر (چهارم)

المليك العلام لما رؤا في الكتب السماوية وخصوصاً الانجيل ان السيد الرسول
أو الرب المزمع للنزول . يأتي وبين يديه قبيل من الملائكة المقر بين وينزل
ومعه حدود من الملائكة العالين وينصر بلفيف من المسومين ولردفين . فلما
ظهر الرسول المكرم صلى الله عليه وسلم رأوه رجالاً بسيطاً يأكل الطعام . ويمشي
في الاسواق ويجالس الاعراب . ويجلس على التراب فلا ملائكة تطير حول
رأسه . ولا جسداً من الأرواح المزعومة الموهومة تمشي من قدامه وخلفه
انتقدوا على ارسول بعدم تحقق النزول بفقدان شرط غير معقول . فنادوا
واسهبوا وصخبوا واطنموا (وقالوا ما هذا الرسول يأكل الطعام ويمشي في
الاسواق لولا أنزل اليه ملك فيكون معه نبيراً) فنزلت الآية المذكورة
سابقاً تبكيته وافحاماً لهم ودحماً لحججهم ودفعلاً وهامهم مشعرة بأن الروح
لا تتجلى إلا في الصورة البشرية والملك لا ينزل إلا بالهيئة الجامعة الانسانية
يعنى لجوهر المجرد لا يعقل أن يؤثر إلا مآلية الابدان فالملك اذا نزل ليس
إلا انسان . الى قوله فالانسان هو المقصود من أمثال هدد الاسماء والصفات
وابقى أوهم وأحلام . الى قوله نعم كثيراً ما حاول بعض الفلاسفة ان يثبتوا
عقولا مجردة على الاطلاق مبينة عن المواد من حيث الذات والفعل الا أنه
كبا في اثباتها جواد براهينهم ونسكت أعلام أدلتهم فقالوا وأطالوا واكثروا
وأطنموا وما أتوا بشئ . الى قوله قدس الله روحه . وقد عذب أولوا النهي ان
الله تبارك وتعالى خلق في العالم بحكمته البالغة وقدرته المحيطة قوتين متضادتين

کوران * وابتدای ولایت کردستان از کنار دریای هرمز^(۱)
 است که بر ساحل دریای هند^(۲) واقع شده و از آنجا بخط
 مستقیم کشیده می آید تا بولایت ملاطیه^(۳) و مرعش^(۴) منتهی
 میگردود در جانب شمالی این خط ولایت فارس^(۵) و عراق عجم^(۶)

و روحین متناهیین . الاولی الروح القدسی فاعل الخیر و معیض الرحمة و ملهم
 السداد و الحکمة * و عبر عنه الانبیاء بحیریل و روح الامین و الفلاسفة بالروح
 العلوی أو العقل السکلی و المصادر الاول و انفس الفلکیة و أمثالها . و الثانیة
 الروح الشریر و عمل الشر و مثير النقمه و ملهم الزلة و الضلالة . و عبر عنه
 الانبیاء بشیطان و ابلیس و فی الانجیل بلو حش لهائل و التین الکبیر
 و الفلاسفة بالروح السفلی و النفس المذمومة انتهى *

و قد اتضح مما ذکر معنی الشیاطین و الجن و بطلان قول بعض الحكماء
 (الا کراد طائفة من الجن الخ) فهم کثیر البشر فیهم الاخیار و الاشرار بل
 لو راجعنا انما یخ لوحد نانه قد ظهر فی الا کراد کثیر من الملوك العادین أمثال
 السلطان صلاح الدین و العلماء العاملين و الاولیاء اصالحین مما یطول ذکرهم
 و أما تفصیل نسب الا کراد فسیأتی ذکرها فی المقدمة فرج الله ذکی
 الکردی

(۱) و هو الخلیج الفارسی حیث لا یرال المصبیق الموجود به یسمى بوغاز هرمز

(۲) هو البحر المحیط الهندی (۳) مدینة فی ولایة خربوط بکردستان

الشمالی (۴) بلدة کبیرة بشمالی حلب و جنوبی الاناضول

(۵) اقلیم کبیر بجنوبی بلاد ایران مرکزها شیراز (۶) و یقال لها

وآذربایجان^(۱) و ارمن صغری و ارمن کبری است^(۲) و طرف
جنوبی او عراق عرب^(۳) و موصل^(۴) و دیار بکرا فتاده *
و شعبات این طائفه از اقصای ولایت مشرق تا بنهایت دیار
مغرب رسیده و اکثر این طائفه شجیع و مهوود و با صروت و سخی
و متکبر و بغیرت می باشند چنانچه ز کمال تهود و شجاعت و کثرت
مرد نیکی و غیرت اسم دزدی و قطاع الطريق بر خود می نهند و در
این وادی سربازی کرده خود را بکشتن میدهند و دست کدبی
بجهت يك نان بدونان و لثیمان دراز نمی کنند * و ز مضمون
بلاغت مشحون این بیت اندیشه ندارند * ﴿ بیت ﴾

بلاد الجبل وهي إحدى مقاطعات بلاد ایران المتاخمة لعراق العربي
(۱) إحدى الولايات الإيرانية الشمالية مركزها مدينة تبريز الشهيرة
(۲) أرمينية الصغرى هي البلاد الممتدة بولاية «كاميك» وأرمينية
الكبرى كانت تطلق على البلاد المحصورة فيما بين بحيرة وان من الشمال وبين
جبال آق قاس وعاصمتها مدينة اران ويسمى الآن «آريفان»
(۳) إقليم كبير في غرب جوبي بلاد ایران يشمل الآن ولايتي بغداد
وبصره يبتدأ من الشمال من بلدة تكريت وجمال حمير وينتهي في بحر
فارس عند مصب شط العرب ومقاطعة الحسا (۴) مقاطعة كبير بشمال
العراق . مركزها مدينة الموصل سميت بذلك لأنها توصل بين البلاد العربية
وكرستان الشمالية * وهي على نهر الدجلة * م . عوني

دست دراز از بی یک حبه سیم به که به برند بدانکی ونیم
و بمقتضای (من تفکر فی العواقب لم یشتجع) در اکثر
امور دنیوی و شغل مهمات و معاملات آن بی فکر و بی تامل اند
و بالتام طوایف اکراد شافعی مذهبند در شرایع اسلام و سنن حضرت
خیر الانام علیه الصلاة والسلام و متابعت صحب و خلفای عظام
و مطاوعت علماء کرام و ادای فرائض صلاة و زکوة و حج
و صیام جهد تمام و اقدام مالا کلام دارند مگر طایفه چند از
الوسات^(۱) که تابع موصی و شام مثل طاسنی و خالدی^(۲) و بسیان
و بعضی از بختی و محمودی و دنبلی که مذهب یزیدی دارند^(۳) و از

(۱) الوسات ، جمع اولوس و هو فی اللغة لمقوایة والترکیبة القديمة بمعنى
العشيرة مثلاً عشيرة قجار - لوس من اولوسات التركمان الضاربة سمالی ایران
(۲) اسم عشيرة فی ولاية بدلس (۳) الیزیدية هم طائفة من
الاكراد من الوحمة العنصرية یقطنون حیات جبل سمنجار و جزيرة ابن
عمر و حکاری بجنوبی رستن لایزید عددهم الآن عن مایقیاف سمة
و هم مسلمون فی الظاهر الا ان لهم عقائد خاصة تخاف عقائد الجمهور من
المسلمین و سموها الیزیدية سمة الى یرید بن معاوية لانهم كانوا من
أنصار لامویین و علی ما یفهم من نص سرفنامه و من أقوال العارفين بتلك
الجهات و بهؤلاء الناس نعدة من قتائل الاكراد المشهورین و شجاعة
والفروسية هاجرت فی عهد الامویین الى جهات الشام الالتهاق بخدمة
الخلفاء فاستوطنت هنالك مدة ثم عادت الى موطنهم الاصلی عند سقوط

جملة مریدان شیخ عدی^(۱) ابن المسافرند که یکی از تابعان خلفای
سلسله مروانیه بوده^(۲) و خود را بدو منسوب ساخته اند و اعتقاد
باطل ایشان آنست که شیخ عدی که مرقد او در کوه لالش^(۳) من
اعمال موصل دارد صوم و صلوٰة ما را در عهده خود گرفته در روز
قیامت بی آنکه ما را در معرض عتاب و خطاب در آورند بیهشت
خواهند برد و با علماء ظاهر بغض و عداوت بلا نهایت دارند و اما
در ولایت کردستان علی الخصوص در دیار عمادیه علماء و فضلا
بسیار است و در تحصیل علوم عقایه و تکمیل فنون تقلیه بتخصیص
حدیث و فقه و صرف و نحو و کلام و منطق و معانی و اکثر
متداولات این علوم کمال اهتمام بجای می آورند و در مطالعه جهد
بسیار دارند و بمحتمل که در بعضی علوم تالیفات و تصنیفات هم داشته

دولة لاموین واعتصامهم مع اتصاعهم بالجمال والبلاد الحصينة هكذا
المذهب السياسي أدى الى مذهب ديني مخالف لدين الخهور من المسلمين
(۱) هو الشيخ عدی بن المسافر الحکاري أحد المشايخ العظام
المشهورين بالكرامات مؤسس الطريقة العدوية أخذها من المشايخ السادات
عبد القادر الشهرزوري والجيلي وغيرها توفي بجمال حکاری ودفن بضريح
له في زاوية بناها لنفسه فيها سنة (۵۵۷) وكان ميلاده ببیت قر بجوار بعلبك.
(۲) الخلفاء المروانية هم أحد عشرة من الخلفاء الامويين نسبة الى
أولهم مروان بن الحکم (۳) أحد جبال حکاری م. عوني

باشند^(۱) اما شهرت ندارند و در مطالعه کد بسیار دارند و از فضایل و حیثیات رسمی و عرفی مثل شعر و انشا و حسن خط و طرز اختلاط که باعث تقرب حکام و سلاطین و سبب ازدیاد مناصب علیه که در نزد سلاطین ایران و باد شاهان توران میباشند چندان بهره ندارند و عوام الناس ایشان در حقوق و الدین و وظیفه اکرام الضیف و در مهمانداری و شرایط ایمان و طریق جان سپاری و حق گذاری در راه ولی نعمت خود دید طولی دارند و ظاهر اللفظ (کرد) تعبیر از صفت شجاعست چرا که اکثر شجاعان روز کار و پهلوانان نامدار ازین طایفه برخاسته اند و لهذا پهلوان ییلتن و دلاور تهمتن رستم زال^(۲) که در ایام حکومت نادر شاه کیقباد بوده^(۳) از

(۱) بل لهم مؤلفات شهيرة وآثر نفيسة أكثرها متداول بين الأيدي كالحكام للآمدي الجاری تدرسه الآن في الأهر وکافیة وشفایة لابن حاجب المتداولین فی عموم الملاد و تاریخ ابن اسیر الجردی کدکات و مصطلحات ابن الصلاح و کشف الغمة فی مناقب الأئمة لعلي بن عيسى الأربلي فان هؤلاء المؤافن کاهم من الأئمة المتقدمين من الأکراد و أما المتأخرون منهم فکثيرون أيضاً مثل علامة (الشیخ عبد القادر) المهاجر شارح تهذيب الکلام و العلامة الزهاوی و الحیدری و الجوری و اچسجوی و البیتوشی و غیرهم ممن بطول ذکرهم (فرج الله ذکی الکردی)

(۲) و رستم زابلی نطل ایران الشهير (۳) مؤسس الاسرة الکیانیة الايرانية و أول ملاک من ملوکها م . عوفی

طایفه اکراد است * چون تولد او در سیستان بوده ^(۱) برستم
 زابلی اشتهار یافته و صاحب شاهنامه فردوسی طوسی رحمة الله
 علیه صفت او را (رستم کرد) کرده و در زمان ملوک عجم هر مرز
 ابن انوشیروان سپهسالار نامدار و پهلوان روزگار بهرام چوین ^(۲)
 که در ترکستان ^(۳) و خراسان ^(۴) نشو و نما یافته و نسب ملوک
 کرت ^(۵) و پادشاهان غور ^(۶) بدو میرسد او نیز از طبقه اکراد
 است * و کرکهر میلاد که یوفور شجاعت و فرط جلالت
 معروف و مشهور است کرد بوده * و الحال قریب چهار هزار سال
 است که اولاد و احفاد و اتحاد او در ولایت لار ^(۷) بامر حکومت

-
- (۱) مقاطعة بجنوبی خراسان مقسومة الآن بین حکومتی ایران و افغان
 (۲) بهرام چوین أحد قواد هرمرز الرابع من ملوک الساسان الایرانیین
 (۳) وطر شاسع و اقلیم واسع فی آسیا الوسطی و هو المشهور بما وراء النهر
 فی کتب التاریخ القدیمه (۴) مقاطعة کبیره ایران و الآن مقسومة بین
 حکومتی ایران و افغان (۵) الملوک اکرتیه هم الذین تولوا الملائک فی
 جهات الغور و هرات و سیستان و بوجستان بعد الدولة الایلخانیة بفرمان
 من منکوا قن . أولهم ملاک شمس الدین محمد تولى ولاية غورستان سنة (۶۴۳)
 (۶) هم السلاطین الذین تولوا السلطنة فی أفغانستان و خراسان و بلاد
 الغور (غزنه و هرات) فی منتصف القرن السادس أولهم علاء الدین حسن
 ابن حسین بن سام . (۷) ولاية لار . مقاطعة بقلیم فارس سابقا و تقع

باستقلال مبادرت میکنند که اصلاً تغییر و تبدیل در اوضاع
حکومت ایشان نشده و گاهی صاحب خطبه و سکه بوده سلاطین
ذی شوکت عجم باندک تقبل و پیشکش راضی و متسلی گشته
متعرض ولایت ایشان نشده اند و مولانا تاج الدین الکردی^(۱)
که در اوایل در بروسا^(۲) مدرس بود آخر وزیر اعظم اورخان
گشته^(۳) بخیر الدین پاشا اشتهاور یافت و اعجوبه دوران و نادره
زمان سر حلقه عاشقان جفا کیش و سر خیل وفا کیشان محنت
اندیش *

متنوی

فی اقليم کرمان الآن سميت باسم المدينة التي هي مركز المقاطعة (۱) مولانا
تاج الدين الکردی قل فی تاج التواریخ المولی تاج الدین الکردی هو من أعظم
العلماء فی عصر السلطان أورخان اثنی عشری أخذ العلوم من العلامة الارموی صاحب
المطالع فاشتهر بعلومه فی العلوم العقلية والنقلية حتی عینه السلطان أورخان مدرساً
لمدرسة أرنيق الشهيرة حينذاك وهذا ولم أعثر علی شیء یبیدان مولانا تاج
الدین الکردی صار وزيراً للسلطان وانه اشتهر باسم خير الدين پاشا . بل
الذي يؤخذ من كتاب التاريخ المذكور هو ان الذي تعين وزيراً للسلطان
أورخان العلامة خليل الجندری الشهير فی تواریخ الترك بجندری قره خليل
الذي هو أيضاً من أعظم علماء ذلك العصر حيث اشتهر بعد توليه الوزارة
باسم خير الدين پاشا (۲) مدينة كبيرة فی غربی الانصول ومركز لولاية
خداوندكار مشهورة بمصنوعات الحريرية وحماماتها المعدنية الساخنة

(۳) هو ثاني السلاطين العثمانيين . م . عونی

متواری راه دانوازی   زنجیری کوی عشقبازی
 طبال نفیر آهنین کوس   رهبان کلیسای افسوس
 کیخسرو بی کلاه و بی تخت   دل خوش کن صد هزار بدبخت
 قانون مغنیان بغداد   بیاع معاملان یسدد
 اعنی نهنگ دریای محنت و پلنگ کوهسار مشقت (فرهاد)^(۱)
 که در زمان خسرو^(۲) بروز ظهور کرده از طایفه کلهر است
 و طوایف اکراد متابعت و مطاوعت همد یکر نمی کنند
 و اتفاق ندارند چنانچه جناب فضایل مآبی مولانا سعد الدین^(۳)
 که معلم پادشاه مرحوم مغفور سلطان مراد خان است * در
 تاریخ ترکی خود که وقایع آل عثمان را نوشته در آن تالیف داد
 سخن وردی داده و در صفت اکراد میگوید هر يك بدعوای
 انفراد رایت استبداد برافراشته اند و در قلال جبال باستقلال
 مجبول گشته بغیر از کلاه توحید در هیچ امور اتفاق ندارند •

(۱) بطل حکایه «فرهاد و شیرین» الا برانیه و رقیب خسرو پرویز عشق شیرین
 الفاتنه و اسم أربعة من ملوك الاشکانین الا برانین (۲) خسرو پرویز بن
 انوشروان عادل هو الثاني والعشرون من ملوك الساسان (۳) هو خواجه
 سعد الدین ابن حسین کان من رجال السلطان ساهر الأول و کان مع السلطان
 مراد خان أيام أمارته علی مغنیسا سنة ۹۷۲ و تولى المشیخة الاسلامیة سنة ۱۰۰۶
 وهو صاحب کتاب تاج التواریخ ترکی المشهور بین التواریخ التریکی

وسبب اتفاق این طایفه را چنین روایت می کنند که چون
صیت و صدی نبوت محمدی و آوازه و کلبانک رسالت احمدی صلی
الله علیه و سلم در اطراف و اکناف عالم غلغله افکند خواقین
جهان و سلاطین عالیشان را داعیه آن شد که حلقه بندگی و مطاوعت
آن سرور را در گوش کنند و غاشیه اطاعت و فرمان برداری آن
مهر بر دوش نهند (اوغوز خان)^(۱) که در آن زمان از عظمای
سلاطین ترکستان بود از اعیان اکراد (بغدادی نام)^(۲) کریه منظر
دیو پیکر زشت چهره سیه چرده ر بطریق رسالت باستان
اقبال آشیان خواجه کونین رسید ثقلین علیه افضل الصلوات
و اکمل التحیات ارسال نموده اظهار صفای عقیدت و خلوص
طویت کرد چون ایلچی کریه منظر بنظر سعادت اثر حضرت
خیر البشر درآمد از هیئت و ماهیت او متنفر و منزجر گشته از عشار
و قبایل او سوال فرمودند گفت از طایفه کرادم * آنحضرت
فرمودند که حق سبحانه و تعالی این طایفه را موفق باتفاق

بمخوجه تاریخی (۱) اوغوزخان هو من أقدم ملوک الترك بحسب الخرافات
التاریخیه والظاهر أنه من الرجال المتحیلین مثل جمشید عند ایرانیین و هرقل
لدى اليونان و ذی القرنین عند العرب و يقال انه أبو الترك و التتر *

(۲) بغدادی او بغدادی زامن او بغدادی زامن لم نثر علی هذا الاسم فی کتب

التاریخ و التراجم و لا فی القوامیس و المعاجم م . عوفی

نکرداند^(۱) والا عالمی در دست ایشان تباه خواهد شد دیگر از آن روز دولت عظمی و سلطنت کبری میسر این طایفه نشده مگر پنج گروه را که دعوی سلطنت و عروج نموده ندوگاهی سکه و خطبه هم بنام خود نموده و یام سلطنتشان بقدری امتداد یافته که ذکر حالات هر يك از ایشان انشاء الله تعالی در محل خود مذکور خواهد شد * و چون در میانه طایفه (اکراد) فرمان فرمایی نافذ الحکم نیست اکثر سفاک و بی باک و خونریز می باشند چنانچه بندگان جرایبی فساد بسیار میکنند و دیت نفس کامله بدختری یا اسبی یا دوسه راس چاروا معمول شده و دیت سقط دست و پا و چشم و دندان چندان معتبر نیست *

اما بمقتضای سنت نبوی صلی الله علیه وسلم چهار زن بنکاح درمی آورند اگر قوت و قدرت داشته باشند چهار جاریه دیگر بدان ضم میکنند و بحکمت الهی اولاد و اتباع فراوان از ایشان پیدا میشود که اگر قتل یکدیگر در میانه ایشان نمی بود محتمل که از اکثر اکراد قحط و غملا در مملکت ایران بلکه در جملة جهان می افتاد و یفعل الله ما یشاء و یحکم ما یرید * ﴿ نظم ﴾

(۱) هذه الرواية من روايات انحرافية اذ الانبياء لا يظرون الى الصورة بل الى السيرة فان وظائفهم ارشاد الخلق الى الخلق والدعاء لهم لا عليهم فرج الله ذكي

آفرینش بطریقی که نهادست نکوست *

نظر هر که خطا دیدم از عین خطاست *

در ما بین حکام کردستان آن کسانی که عشایر و قبایل ایشان

بکثرت وقوئست آن حاکمان را بنام عشیرت میخوانند * مثل حکاری

و سهران و بابان و اردلان * و حاکمانی که صاحب قلعه و قصبه اند

موسوم بآن قلعه و قصبه شده اند چون حاکم حصنکیفا و حاکم

بدلیس و جزیره و جزو و اکیل و علی هذ القیاس * و چون ولایت

کردستان و لرستان و کوهستان و چنگستان است در آنجا آن مقدار

چیزی حاصل نمیشود که بخرج سکنه و متوطنانش وفا کند لاجرم

نسبت بمردم ولایات دیگر طوایف را کرد اوقات بمشقت

و ریاضت میگذرانند و بی شایسته تکلف و غایله تصالف فی نفسه طایفه

قانعند چنانچه اکثر عوام الناس ایشان اوقات بنان جاورس و ارزن

میگذرانند و بطلب نان کندم و بهم رسانیدن مال و جاه بدر خانه

از باب دول و اصحاب امل نمیروند و سلاطین عظام و خواقین گرام

فیز طمع در السکا و ولایت ایشان نمکرده محضا به پیشکش

و اطاعت و متابعت که بچار و سفر ایشان حاضر باشند راضی

گشته مقید بتسخیر نشده اند * و اگر اخیانا بعضی از سلاطین

در فتح و تسخیر بلاد کردستان جد و جهد تمام نموده اند زحمت و مشقت

مالا کلام کشیده اند * آخر الامر نادم و پشیمان شده باز بصاحبان

داده اند مثل ولایت کرجستان^(۱) و شکی^(۲) و شیروان^(۳) و طواش^(۴)
و کیلانات^(۵) و رستمدر^(۶) و مازندران^(۷) و استرآباد^(۸) که در شمال
ایران و محاذی کرجستان واقع شده * و اکثر ولایت کرجستان
داخل اقلیم ثالث و رابع است مگر قصبه چند از انتهای آن که
حکما داخل اقلیم خامس شمرده اند * چون خامه رستی خرام بامداد
مداد مشکین فام از تحریر مقدمه کتاب که موقوف علیه شروع
در آن شی^{*} است فارغ گردید بموجب قراری که در فهرست
داده شده بر سر شرح حالات صحیفه اول در آمد

(مصراع) مقبول خاص و عام جهان باد * والسلام *

(۱) کرجستان اقلیم کبیر بجنوبی جبال القافقاس من الجهة الغربية
على شاطئ البحر الاسود مركزها تفلیس ومينائها مدينة باطوم الشهيرة
(۲) شکی بلدة باقليم كرجستان (۳) شیروان مقاطعة بجنوبی ایران بلقافقاس
الجنوبی على شرقی كرجستان (۴) طواش بلدتی مقاطعة آذربيجان امارسية
أى فى جيلان القديمة نسبة الى قبيلة طاش الصاربة بها . (۵) کیلانات
اعلمها كيلان التى هى مقاطعة بشمال ایران بجنوبی بحر الفزوين وشرقی ولاية
آذربيجان مركزها مدينة رشت ومينائها الوحيدة على البحر المذكور هى
« انزلی » الشهيرة (۶) رستمدر ناحیه واسعة بين مقاطعتی خیال و مازندران
(۷) مازندران اسم مقاطعة بشمالی ایران محصورة بين جبال البرز وبين بحر
الفزوين بشرقی ولاية كيلان (۸) استرآباد بلدة كبيرة بشمالی ایران بشرقی ولاية

صحیفه اول

در ذکر ولات کردستان که علم سلطنت برافراشته اند و مؤرخان

ایشانرا داخل سلاطین نموده اند و آن مشتمل بر پنج فصل است

﴿فصل اول﴾

(در ذکر حکام دیار بکر و جزیره)

بر سرآت سحاب مهر تنویر دانشمندان صافی ضمیر صورت
این معنی عکس پذیر خواهد بود که اول کسی که از طایفه اکراد
در دیار بکر و جزیره دعوی سلطنت نموده و بمسند حکومت
متمکن گشته ﴿احمد بن مرواسست﴾ و در زمان قادر عباسی^(۱)
کار و بار او عروج تمام یافته * چنانچه قادر اورا منقب بنصرالدوله
گردانید * مدت هشتاد سال زندگانی کرده * از آنجمله پنججاه
ودو سال بسطنت بلاد دیار بکر و جزیره در کمال تنعم و کامکاری
قیام نمود * ایامچی بسطان طغرل بیک^(۲) ساجوقی ارسال نموده
مازندران و مرکز مقاطعة طبرستان (۱) هو القادر بالله احمد بن اسحق بن
المقدور بالله جعفر الخامس و اعشرون من خلفاء العباسیین کان طول مدة
استطان محمودالرتوی خلیفة توفی سنة ۴۲۲ (۲) هو طغرل دت بن میکائیل
ابن سلجوق مؤسس لدولة السلجوقیة فی ایران حیث اتخذ اولاً مدیة الری
عاصمة لها *

اظهار صفای نیت و خلوص طویت کرد * و از جمله تنسوقات که
 بدو فرستاده یک قطعه یاقوت بود که از سلاطین^(۱) دیلمه بمبلغ
 خطیر خریده بود * و نخر الدوله^(۲) بن جهر که آخر وزیر خفاه
 عباسیه شد و ابو القاسم مغربی^(۳) نیز از جمله وزراء او بودند * آخر
 در سنه ثلاث و خمسين و اربعه باجل موعود در گذشت *
 روایت است که سیصد و شصت و شش جاریه محبوبه داشته که
 هر شب با یکی از ایشان معاشرت مینمود چنانچه در سالی دونو ست
 بایکی از ایشان مباشرت واقع میشده * (نصر بن نصر الدوله احمد)
 بعد از فوت پدر متصدی امر حکومت گشته * یست
 و یکسال تمام باهتمام ابن جهر و زبوسلطنت نمود و میانه او و برادرش
 سعید محاربات واقع شده وی در میافرقین و سعید در آمد^(۴)

(۱) سلاطین دیلمه هم ملوک آل بویه الذین سسوا سلطنة اسلامیه کبری
 فی عهد الخلافة العباسیه فی ایران و اتخذوا اصفهان عاصمة لدولتهم اعظمیة
 (۲) هو نخر الدولة أبو نصر الموصلی التغلبي المشهور بابن جهر ولد بالموصل سنة
 ۳۹۸ و تولى الوزارة لأمير سین فی بغداد و لحکومة آل مروان الكردية بديار
 بکر و میافرقین (۳) أبو القاسم المغربي هو وزیر المالك شرف للدولة أحد ملوک
 آل بویه توفى سنة ۴۱۸ عند أبي نصر بن مروان صاحب میافرقین (۴) آمد اسم
 المدينة المشهورة لآن بديار بکر و هي إحدى مدن الجزيرة من الجهة الشمالية قل
 فی معظم البلدان « آمد » قلعة حصينة و مدينة رصينة محاطة بسور قديم متين

بجای پدر بحکومت نشستند * آخر در ذی الحجه سنه اثنین
 و سبعین و اربعه مائه وفات یافت * (سعید بن نصر الدوله احمد) مدتها
 والی آمد بود و در باره فقر و ضعف کمال شفقت و مرحمت بظهور
 میرسانید و رعیت و سپاهی در زمان او در مهاد امن و امان
 بودند * آخر در شهر سنه خمس و ستین و اربعه مائه فوت شد
 * (منصور بن نصر بن نصر الدوله احمد) قائم مقام پدر شد آخر
 در جنگ نخر الدوله بن جهیر وزیر شکست یافته * بعد از آن
 در دست جکره شصاحب جیش موصول گرفتار گردید و او را
 در جزیره در خانه جهودی مقید داشته * در محرم سنه
 تسع و ثمانین و اربعه مائه وفات یافت و چهار نفر
 زیشان بود و یکسال حکومت نموده اند
 دوات آن طایفه بدو منقرض شد *

﴿ فصل دوم ﴾

(در ذکر حکام دینور و شهره زول که اشتهار دارند بحسنویه)

بر الواح ضمایر مستخبران احوال اوایل و اواخر و خراطیر
 مهر گردار مستحفظان قضایای اکابر و اصاغر مختلف و مستتر نماید که

من اکبر مدن الجزیره کام و اعظمها شانا . وهی الآن عاصمة کردستان
 الشمالی بنرکیا *

حسنویه بن حسین باتفاق مؤرخان بارکن الدوله ^(۱) بن بویه دیلمی
معاصر بوده و در زمان او کار و بار حسنویه عروج تمام یافته باوجود
این که فرات نعمت نموده بارکن الدوله طریقه عصیان اظهار کرده
بنابراین او وزیر خود ابن العمید را ^(۲) با لشکر کران در شهر سنه
تسع و خمسين و ثلثمایه بر سر او فرستاده حسنویه کسان در میان انداخته
کن لشکر را بصلح باز گردانید و گویند او را اموال و اسباب بی
نهایه بوده * از آنجمله هر ساله مبلغ کلی در رضاع حق سبحانه و تعالی
تصدق نمودی * و ویت و در روز شنبه سیم شهر ربیع الاول سنه
تسع و ستین و ثلثمایه واقع شده بخبر بن حسنویه بعد از پدر بحکومت
رسید و در سنه ثمان و ثمانین و ثلثمایه عظیم الشان شده چنانچه از
دیوان بغداد او را ناصر الدوله لقب نهادند و او از دینور تا اهواز ^(۳)

(۱) هو رکن الدوله حسن بن بویه ثانی موك آل بویه تولى السلطنة بعد
أخيه عماد الدين علي بن بويه سنة ۶۳۸ باصفهان . (۲) ابن العمید هو
أبو الفضل محمد بن حسین وزیر رکن الدوله بویه تولى الوزارة سنة ۳۲۸
من انبغ الكتاب والمنشئين حيث قل الثعالبی ان فن الانشاء ابتداء
بعبد الحمید الکاتب و انتهى بن العمید الصاحب أى الوزير و كل أبوه
کاتب نوح بن سامان و لی خراسان (۳) اهواز مدینه بمجنوب ایران من
الجهة الغربية كانت فيما قبل مركز مقاطعة خوزستان و بجواره اطلال مدینه
سوسة عاصمة الدوله الساسانية *

وخوزستان^(١) و بروجرد^(٢) واسد آباد^(٣) و نهاوند^(٤) از قلاع و جبال و صحاری آنجا را در تصرف داشت * آخر در سنه خمس و اربعه ماه بر سر قلعه کوسجد رفته * حسین بن منصور آنجا را محاصره کرده و چنان زمستان صعب روی داد که لشکرش هر چند خواستند که ترك محاصره نمایند تمکین نداد آخر بی تاب شد درین اثنا طایفه از جوزقان^(٥) قصد و نموده بالضرورة فرار کرد * (هلال بن بدر) * میانه او و پدر چندان صفائی نبود * در سنه خمس و اربعه ماه در میان ایشان جنگ و محاربه واقع شده * آخر الامر هلال در جنگ نثر الماک و وزیر در بغداد گرفتار گشته * بوس کردید و چون جلال الدوله^(٦) بن بهاء الدوله بن عضد الدوله بن دکت

(١) خوزستان أو عربستان مقاطعة بمنتهی الجنوب الغربی من ایران مرکزها الآن شوستر و کان سابقا اهواز اتی اسمها القديم سوسیانہ (٢) بروجرد بلدة واقعة علی مسافة ١٨ فرسخا من همدان ببلاد ایران مشهورة بفواکمها الكثيرة (٣) اسدآد مقاطعة صغيرة بین همدان و لرستان واسم لمركز هذه المقاطعة (٤) نهاوند مدينة قديمة بعراق المعجم علی مسافة ٦٠ كيلومترا بجنوبي همدان يبلغ تعداد سكانها ٥٠٠٠٠ نسمة لان و كانت مدينة كبيرة بصدر الاسلام (٥) جوزقان أو جوزقان حیل من الاكراد يسكنون اطراف حلوان ينسب اليهم أبو عبد الله الحسين الجوزقاني واسم قرية من قرى همدان كما نص علی ذلك فی المعجم (٦) هو بظاهر فیروز خسر و شاه جلال الدوله بن

الدوله که در آن حین حاکم بغداد بود شنید که شمس الدوله بن نضر الدوله بن رکن الدوله حسن بن بویه صاحب همدان طمع در السکای بدر کرده هلال را از قید بیرون آورد بالشکر واسلحه معاونت نموده او را رونه السکاء مورد وثقی ساخت * میانه او و شمس الدوله در ذی الحجه سنه خمس و اربعه مایه جنک عظیم واقع شده هلال در آن معرکه تاب لمده تیغ شمس الدوله نیاورده در افق زوال بدست دایران خون کشام قتال بشام ادبار رسید * طاهر بن هلال به هنوز پدرش در شهره زول مقید بود که او از هر اس جسد خود بد اینجا پناه برده بود * بعد از چند وقت بر سر السکاء جسد آمده بر دست شمس الدوله گرفتار گشته در سنه ست و اربعه مایه خلاص شده و هم در آن سال در دست بوالشوک بقتل رسید * بدر بن طاهر بن هلال * در سنه ثمان و ثمانین و اربعه مایه بحکم ابراهیم نیال حاکم باستقلال قومش ^(۱) و دینور گردید * ابو الفتح محمد بن عیسار * مدت بدست سال در حلوان ^(۲) حکومت کرد * در شهر و سنه احدی

بهاء الدوله بن محمد الدوله بن رکن الدوله ثالث انجیل والده والرابع عشر من ملوک آل بویه تولى السلطنة ببغداد سنة ٤١٨ بدلا عن أخيه کالیجار بن سلطان الدوله الذى نارا لاتراك عليه نخلعه (۱) تومش مقاطعة شمالی ایران علی سفوح حمال طبرستان مرکزها الآن بلدة دامغان (و الظاهر ان هذا ليس غرض المؤلف هنا) (۲) حلوان بلدة قديمة علی مسافة ١٩٠ كيلومترا بالشمال الشرقى من بغداد

واربعمایه از دار فنا بدار بقار حلت نمود و او از قبیله کراد دیگر
 است از نبار و نتایج حسنویه نیست * اما مؤرخان او را نیز
 از جمله حکام دینور و شهره زول عد کرده اند و دارالمکش
 قومش ^(۱) و شهره زول بوده * ابو اشوک بن محمد بن عیار *
 لقبش حسام الدوله است * در سنه احدى و عشرين واربعمایه بر
 ولایت قوما استیلا یافت و پیوسته میان او و برادرش نزاع بود
 آخر در سنه سبع و ثلاثین واربعمایه در گذشت * مهمل *
 برادرش المسکنی بابو الماجد در سنه اثنی واربعمین واربعمایه بخدمت
 طغرل بیك سلجوقی رفته باستخلاص برادرش سرخاب که
 محبوس بود سعی بلیغ کرده التماس او بجزاجابت مقرون گردید
 * سرخاب بن محمد * بعد از خلاص از قید طغرل بیك بحکومت
 ماهکی رفته اوقات در نجاسری برد و قبل زین بنابر رفته نکیزی
 اقوامش او را در سنه تسع و ثلاثین واربعمایه گرفته به نزد ابراهیم
 نیال ^(۲) بردند * بر ابراهیم بیك چشم او را از نور بصر عاقل ساخت
 علی الطریق الموصل الی کرمانشاه و واقعه علی احدى رو فد شهر الدیاله مشهوره
 بحماماتها الکبریة (۱) و فی نسخة أخرى قوماش والظاهر هی نفس قومش
 المتقدم ذکرها (۲) هو ابراهیم نیال و ابراهیم ایال الأخ الصغیر لطغرل
 بك السلجوقی مؤسس الدولة السلجوقية بفارس * ثار علی أخیه بجهة همدان
 سنة ۴۵۰ * قتل هو و تلت جماعته *

﴿ سعدی بن ابو الشوك ﴾ بدست عمش سرخاب گرفتار شده در
 قلعه او محبوس بود تا آنکه ابو امسکر ولد سرخاب او را بعد از
 واقعه پدر خلاص کرد و او در سنه اربع و ربعمین واربعمایه بالشکر
 کران از جانب طغرل بیک بمراق عرب رفته عم خود مهمل
 را بگرفت ﴿ سرخاب بن بدر بن مهمل ﴾ المکنی بابی الفوارس
 المعروف بابن ابی الشوك مدتی والی ولایت شهره زول و قوما بود
 در شهر سنه خمس و تسعمین واربعمایه بر قلعه جقندگان که مدتی
 بود از تصرف ایشان بدر رفته بود دست یافت و او را اموال
 و اسباب بی نهایت بود و هفتش در شوال سنه خمسهایه
 واقع شد ﴿ ابو المنصور ﴾ بعد از پدر بحکومت
 رسید و مدت صد و سی سال امارت
 در آن دودمان بود •

﴿ فصل سیم ﴾

(در ذکر حکام فضاویه که اشتهار دارند بلر بزرگ)
 در زیادة التواریخ^(۱) مذکور است که اطلاق لر بر آن قوم بوجهی گویند

(۱) زیادة التواریخ ثلاثة اثنان منها الفارسية والثلاث طبرکة . الاول لنور
 الدین لطف الله المروزی الشهیر بحافظ ابر المتوفی سنة ۸۳۴ الفه ابایسقر مرزا
 والثانی لأبی القاسم جمال الدین محمد بن علی الکاشی المتوفی سنة ۸۳۶

بدان واسطه است که در ولایت مانرود قریه ایست که او را
 کرد خوانند و در آن حدود در بند نیست که آنرا بزبان لری کول
 خوانند * در آن در بند موضع است که آنرا لر گویند و چون
 در اصل ایشان از آن موضع برخاسته اند ایشانرا لران گفته اند
 و درین باب چند رویت دیگر نیز نقل گنند و چون باعتقاد فقیر
 اقوال ضعیف بود درین نسخه رقم نموده * و ولایت ارستان دو
 قسم است لر بزرگ و لر کوچک باعتبار آنکه دو برادر در قریب
 سنه ثلثمایه هجری معاصر یکدیگر حاکم آنجا بوده اند حاکم لر
 بزرگ بدر نام داشته و حاکم لر کوچک ابو منصور و مدت در ز
 بدر در حکومت روزگار گذرانید و چون او در گذشت حکومت
 به پسر زده اش نصیر الدین محمد بن هلال بن بدر رسید او منصب
 وزارت خود را بمحمد خورشید مفوض گردانید و در شهر سنه
 خمسهایه قریب چهار صد ^(۱) خانه وار کرد از جبل السمق ^(۲) شام
 که ایشانرا با مهتر قوم خود نزعی افتاده بود جلاء وطن اختیار
 کرده بدرستان آمدند و بر سبیل رعیتی در خیل احفاد محمد خورشید

وَأَمَّا الشَّاهِدُ فَمَوْلَى مُصْطَفَى أَفْسَی بْنِ إِبْرَاهِيمَ ابْنِ رُومَى الشَّهِيرِ بِصَدْفِ كُتُبِهِ
 ذِيلاً عَلَى التَّارِيخِ التُّرْكِي الْمَسْعَى بِتَاجِ التَّوَارِيخِ دَمْرُ السُّلْطَانِ أَحْمَدَ وَبَلَغَ إِلَى
 سَنَةِ ۱۰۲۴ (۱) وَفِي نَسْخَةٍ أُخْرَى (ص ۰۰) بِدَلِ چَهَارِ صَد (۲) جَبَلِ
 السَّمَقِ اسْمُ لَلْجَبَلِ وَالْحَضْبَةُ الْوَاتِمَةُ فِي غَرْبِ حَافِ بِحَوَارِ اسْكَنْدَرُونَه

نزول نمودند* روزی نبیره محمد خورشید که وزیر مملکت بود
و کردان در حشم او بودند ایشانرا طلب داشته ضیافتی نمود و در
وقت کشیدن آتش کله کاوی در پیش ابو الحسن فضالوی که
رئیس ایشان بودند نهادند آنرا بفال نیکو گرفته با تا بعانش گفت
ما سردار بن قوم خواهیم شد* ابو الحسن پسری داشت علی نام
روزی بشکار رفت سکی با خود همراه داشت جمعی در راه بدو باز
خورده مناقشه دست داد و انجماعت چندان علی را لت زدند که
بیهوش افتاد و بمخانه آنکه مرده است از پایش کشیده بفاری
انداختند* و سگ علی در عقب آن قوم شتافته چون شب در آمد
و همه بخواب رفتند خایه مهتر آن قوم بخایید تا ببرد و سگ بخانه
خویش باز گشته چون نوکران علی دهن سگ را خون آلود دیدند
دانستند که واقعه پیش آمده* سگ روی بره آورده ایشان از پی
آورده ان شدند تا بدان غار رسیدند که علی افتاده بود او را برداشته
بخانه آوردند و علاج کردند تا صحت یافت* چون علی در گذشت
پسرش محمد بمخدمت ساغریان^(۱) که در آن وقت در فارس حاکم
بودند اما هنوز اسم پادشاهی نداشتند شتافت و بواسطه شجاعت
بغایت معتبر گشت* و بعد از فوت وی ولدش ابوطاهر که جوانی

(۱) ساغر اسم لثلاثه من سلاجقة ایران* اولهم جداتا بك سنقر بن
مودود مؤسس الحكومة السلجوقية بایران وتسمى أيضا سلغریة و سلغریان.

بود شجاعت آثار ملازمت اتابك^(۱) سنقر اختیار کرد * در آن وقت اتابك سنقر با حکام شبانکاره مخالفت مینمود * ابو طاهر را با سپاهی کران بمدد ایشان فرستاد * ابو طاهر بر مخالفان ظفر یافته دوستکم بفارس معاودت نمود * اتابك سنقر او را تحسین نموده گفت از من چیزی طلب نمای * ابو طاهر يك مراسب خاصه التماس نمود اتابك سنقر ملتزم او را مبدول داشته گفت چیزی دیگر طلب کن ابو طاهر داغ اتابكي در خواست نمود * این التماس او نیز باجابت مقرون گشته * اتابك فرمود التماس دگر کن ابو طاهر گفت اگر اجازت باشد بدستان روم کن ولایت را جهت اتابك مستخلص گردانم * اتابك این سخن را نیز بسمع رضا اصفا کرده لشکر کران مصحوب او روانه لرستان گردانید ﴿ ابو طاهر بن محمد بن علی بن ابوالحسن فضلوی ﴾ چون بامداد اتابك سنقر مستظهر گشته بمحدود لرستان رسید بصاح و بجنك و لطاف و عنف بر آن دیار مستولی لر دید و هوس استقلال در دماغش جای گرفته حکم فرمود که مردم او را تابك گویند * فرزندش نیز همین سنت مرعی داشته * برین تقدیر ابو طاهر و فرزندانش

(۱) اتابك سنقر هو سنقر بن هودود بن ساغر مؤسس دولة الاتابكیه السلجوقیه بفارس سنة ۵۴۳ کان من امراء السلطان مسعود السلجوقی استمرت حکومتهم بفارس الى سنة ۶۶۲ مدة ۱۲۰ عام، وعدد ملوکهم ۱۰ *

اتابکان جمعی باشند نه واقعی چه اتابکان حقیقی جمعی از امرای سرحد
 بوده اند که ملوک سلاجوقیه فرزندان خود را بدیشان می سپرده اند
 و آن شهزاده کان ایشان را اتابک مبعکفته اند * یعنی پدر میر
 منزلت * القصه چون لرستان بجز تسخیر ابو طاهر در آمد در سینه
 خمسین و خسمایه با اتابک سنقر که تربیت کرده او بود مخالفت نموده
 بعد از آن مدتی از روی استقلال حکومت کرده عاقبت روی
 بعالم عقبی آورده * پنج پسر یادگار گذاشت (اول) هزار آسف
 (دویم) بهمن (سیم) عماد الدین پهلوان (چهارم) نصره الدین
 ایلوا گوش (پنجم) قزل اتابک هزار آسف بحکم وصیت بوی و باتفاق
 برادران و اعیان حاکم باستقلال لرستان گشت و در عهد او مملکت
 اران رشک خلد جنان شد * بنابر آن اقوام بسیار از جبل السحاق
 شام بدو پیوستند چون گروه عقیلی از نسل عقیل بن ابی طالب
 و طایفه هاشمی از نسل هاشم بن عبدمناف و دیگر طوایف متفرق
 چون ^(۱) استرکی ^(۲) و ^(۳) نماکویه ^(۴) و ^(۵) بختیاری ^(۶) و ^(۷) جوانکی ^(۸)
 و ^(۹) بیدانیان ^(۱۰) و ^(۱۱) زامدیان ^(۱۲) و ^(۱۳) علانی ^(۱۴) و ^(۱۵) لوتوند ^(۱۶) و ^(۱۷) بتوند ^(۱۸)
 و ^(۱۹) بوازکی ^(۲۰) و ^(۲۱) شنوند ^(۲۲) و ^(۲۳) وراکی ^(۲۴) و ^(۲۵) خاککی ^(۲۶) و ^(۲۷) هارونی ^(۲۸)
 و ^(۲۹) اشکی ^(۳۰) و ^(۳۱) کوی ^(۳۲) و ^(۳۳) ایراوی ^(۳۴) و ^(۳۵) مویی ^(۳۶) و ^(۳۷) بحسفوی ^(۳۸)
 و ^(۳۹) کمانکشی ^(۴۰) و ^(۴۱) ممانستی ^(۴۲) و ^(۴۳) اوامکی ^(۴۴) و ^(۴۵) توانی ^(۴۶) و ^(۴۷) کداوی ^(۴۸)
 و ^(۴۹) مدیحه ^(۵۰) و ^(۵۱) اکورد ^(۵۲) و ^(۵۳) کولارد * و دیگر عشایر و قبایل

که انساب ایشان معلوم نیست* چون این جماعت بهزار اسف و برادران پیوستند ایشانرا قوت و شوکت زیاده شده شولستانرا نیز بتحت تصرف در آورده کار هزار اسف عروجی تمام یافته* هر موضعی که قابل عمارت و زراعت دید دهها ساخت و درو مردمان نشاند و هیچ محلی را از ارستان و شولستان نامزدروع نکذشت و ابواب عدل و احسان بر روی برایا و رعایا کشود و خلیفه بغداد جهت او منشور و خلعت فرستاد* و چون پیک اجل در رسید روی بجهان جاودانی آورد ﴿ انا بك تكاه بن هزار اسف ﴾ که نسب پدرش بساغریان میرسید بعد از وفات پدر برمسند شهرباری نشست و چون خبر وفات هزار اسف بفارس رسید انا بك^(۱) سعد ساغری بنابر کدورنی که از وی و پدرش در خاطر داشت سه نوبت لشکر بدان دیار فرستاد و در تمامی آن معازك تكاه ظفر یافت در سینه خمس و خمسين و ستایه که هلا کوخن متوجه بغداد بود تكاه بطریق مطاوعت بمخدمت هلا کوخان^(۲)

(۱) انا بك سعد ساغری . هو سعد بن أبي بكر سابع الملوك الات بكية بفارس تولى الملك وهو صغير تحت وصاية والدته تركان خاتون التي ارادت الانفراد بالملك بعد وفاة ابنها الملك كورخار بها محمد شاه (۲) هلا کوخان بن تولى خان بن جنكيز خان مؤسس الدولة الاياحانية الحاكمة بایران تعين من قبل أخيه (منكوق آن) الجائس على عرش الجشكيز لاجتياح غربی آسیا

رفته هلا کو اورا در تومان کیتموقا نویین جای داد * و بعد از فتح بغداد بسمع هلا کو خان رسید که تکه بر قتل خلیفه و سگست اهل اسلام تاسف و تحسر میخورد * و هلا کو ازین معنی رنجیده قصد تکه نمود * او از اندیشه هلا کو خان خبردار گشته بی رخصت عنان عزیمت بلرستان تافت و هلا کو خان کیتموقا نویینرا با امرای دیگر بکرفتن تکه بجانب لرستان ارسال داشت و ایشان برادر تکه الب ارغون را ^(۱) که متوجه او ر دو بود در اثنای راه گرفته بند کرده بدن ولایت در آمدند * تکه تاب مقاومت ایشان نیاورده در قلعه مانخواست ^(۲) تحصن نموده * امرا هر چند بوعده و وعید او را مستظهر و مستمال گردانیده دلالت آمدن کردند و بده بر آن مترتب نشد * آخر الامر هلا کو خان انکشتار خود را بطریق زینهار و مان بنزد او فرستاده تکه بآن اعتماد کرده از حصار بیرون آمده امرا او را در تبریز ^(۳) بخدمت هلا کو خان

سنة ۶۵۳ فاجتاح نهر الجیحون الى إيران ووضی علی دولة ملاحدة لاسماعيلية واطلق نصير لدين الطوسي الذي كان في سجنه وانشده وزيراً له وهو الذي أشار عليه بفتح بغداد (۱) هو شمس الدين الب ارغون رابع الملوك الاتابكية الحاكمة بلرستان الكبير. أولهم ابوطاهر بن محمد الذي نال لقب الاتابكية من اتابك سنقر الآنف ذكره أيام ما كان أحد امراءه فأسس الإمارة بلرستان سنة ۵۴۵ وعدد ملوكهم ۹ آخرهم مظفر الدين افراسياب * (۲) تبریز، مدينة شهيرة بالشمال الغربي من بلاد ایران ومركز مقاطعة

آوردند بعد از پرسیدن پرغو و ثبوت گناه او را بقتل آورده مردمان
اونعشش را پنهانی بلرستان بردند و در قریه زرده^(۱) بخاک سپردند
﴿ اتابك شمس الدين الب ارغون ﴾ چون برادرش بعز شهادت
رسید تفویض حکومت لرستان بموجب فرمان هلا کوخان بدو
ارزانی شد مدت با نژده سال بعد داد آن ولایت را معمور
و آبادن ساخت بوقت حلول اجل طبیعی علم حکومت بعالم
آخرت برافراشت و از دو پسر ماند یوسف شاه و عماد الدین پهلوان
﴿ تابلک یوسف شاه بن الب ارغون ﴾ بعد از فوت پدر فرمان بقاخان^(۲)
بن هلا کوخان حاکم لرستان شد و او پیوسته با دولست سوار
ملازم درگاه بقاخان بن هلا کوخان می بود نوابش بضبط
مملکت و حفظ ولایت قیام میکردند و اتابک یوسف شاه
در بعضی معارك و اسفار نسبت با بقاخان خدمات پسندیده بجا

اذر بیجان الایرانیة یبلغ سکنها ۱۷۰ الف وكانت مدينة كبيرة زاهية
زاهرة بالسكان والعلوم حتى في زمن المغوايين غير أن الخراب خيم عليها ابتداء
من تصادم العثمانيين والصفويين عدة مرات بها (۱) اوردزوه ، دروه ،
کاوردتا فی نسختن خطیتین (۲) ابقاخان بن هلا کوخان ، تولى السلطنة
بمرغه بدل أخيه الذي مات سنة ۶۶۳ كان أحسن من والده ثم توفى سنة
۶۸۱ بهمدان مسموما فتولى مكانه اخوه احمد خان بمرغه وهو الذي تزوج
بنت قيصر القسطنطينية التي كان طلبها والده هلا کو قبل وفاته م . عونی *

آورده • منظور نظر عنایت والتفات کشت وایالت خوزستان وکو هکیلویه و شهر فیروزان و جربادقان^(۱) نیز تعلق بوی گرفت چون ابقاخان وفات یافت اتابک در ملازمت احمد خان^(۲) بسر می برد بعد از شهادت احمد خان ارغون نیز نسبت بیوسفشاه طریق التفات مسکوک میداشت واور با صفهان^(۳) فرستاد که خواجه شمس الدین^(۴) محمد صاحب دیوان را بآورد و او در راه که

(۱) جربادقان ، بلدة بجوار همدان من جهة همدان و تاقصبة طبرستان بین استرآباد و بین جرجان (۲) احمد خان هو السلطان أحمد خان بن هلاکو خان بن جبکیز خان • تولى السلطنة بعد وفاة أخيه أبقاخان سنة ۶۸۱ و كان اسمه نيكودار قبل أن يظهر إسلامه و يشجع أتباعه على اعتناق الديانة الإسلامية مما أدى أخيراً إلى نفور التتر منه ومحاولتهم تولية أرغون خان بن أبقاخان بدله بعد محاربة طويلة قتل إحدى الممارك الثورية (۳) اصفهان ، مدينة شهيرة ومركز لمقاطعة المسماة باسمها ببلاد إيران على مسافة ۳۳۵ كيلومتر من جنوبي طهران وبعثل هذه المسافة تبعد عن خليج فارس وهي واقعة بهضبة لطيفة على نهر زنده رود ، واتخذت عاصمة مرارا عديدة لدول متعددة ويقال أنها محرفة عن كلمة سپاهان لكونها بادی الامر قرا العساكر اسوارية ومذكور بجغرافية بطليموس بعنوان « اصبدانه » (۴) خواجه شمس الدین محمد صاحب دیوان هو الوزير الشهير الذي تولى الوزارة ۳۰ عاماً بعد هلاکو خان وابنيه قباخان والسلطان احمد من الملوك الايلخانية . قتل هو بتبريز مع أربعة من

خواجه متوجه اردو بود بدو رسیده هر دو باتفاق بار دو رسیدند
 و ارغون خان خواجه را بدرجه شهادت فایز گردانید و یکی ز فضلا
 در مرثیه وی گوید (نظم)

از رفتن شمس از شفق خون بچکاید *

مه روی بکند وزهره کیسو بیرید *

شب جامه سیه کرد در آن منم و صبح *

برزد نفس سرد و کربیان بدرید *

واتاك يوسف شاه در اواخر ایام حیات با جازه ارغون خان
 بلرستان رفته از انجا بکو هکیلو یه شتافت و در اثناء راه خوابی
 هولناک دیده باز گشت و هم در آن نزدیکی که سنه اربع و ثمانین
 و ستایه هجری بود در گذشت از وی دو پسر ماند افر سیاب و احمد
 (اتاك افراسیاب بن يوسف شاه) بموجب یرایغ ارغون خان قائم
 مقام پدر شد و برادر خود احمد را در خدمت ارغون خان گذاشته
 بلرستان رفت و طریق نا پسند ظلم و عدوان پیش گرفته بهر يك
 از نواب اسلاف خویش رایهاه مؤاخذ و مصادره منجر گردانید
 و عاقبت آنجماعت را بتیغ ستم بکذرائید و طایفه از اقربا و منتسبان
 ایشان پناه باصفهان بردند اتاك افراسیاب عم زاده خود پدر قزل را

اولاده سنه ۶۸۳ هـ مر ارغون خان . و كان عالما قاضا و شاعرا مجیدا و هو مؤلف
 الرسالة الشمسية فی المطق .

با صفهان روان ساخت تا هر که از کریختکان بدست در آید
 بیاویزد * در آن حین خبر فوت ارغون خان شیوع یافت و قزل
 باتلاق سلغرشاه خروج کرده (بایدو) نام شخصی که سحنه
 اصفهان بود بکشت و خطبه بنام افراسیاب خواند و اتابک افراسیاب
 خود را پادشاه با استقلال پنداشته * طایفه از خواص خویش را
 بحکومت بلاد عراق نامزد فرمود و عزم استخلاص دارالملک
 مغول جزم کرده * جلال الدین پسر اتابک تکله را بر سبیل یزک
 بالشکری کران بدربند کرهرود ^(۱) فرستاده اران در آن سرحد
 با صدهای مغول دوچار خورده دست بچنگ بازیدند و مغولان
 انهرام یافته اران در خانهای ایشان فرود آمدند و بعیش و عشرت
 مشغول گشتند تا گاه مغولان از غایت غیرت و حمیت مراجعت
 نموده دمار از روزگار سپاه اران برآورده * کویند که در آن جنگ
 یک زن مغول ده مرد زلران کشته بود چون این خبر بر دو
 رسید و کیخاتو خان بر طغیان افراسیاب وقوف یافت . میر
 طوایدی بدجی و ابیک تومان لشکر مغول و حکام ارکوچک
 که مجموع ده هزار سوار بودند بدفع افراسیاب فرستاد و امیر

(۱) کرهرود ، کرمرود ، لمله کوهرود و هی سلسله جبال نمند من
 کردستان بین فارس و کرمان الی جبال پشتیم بملوجستن حیث یمغ
 علوها فیما بین اصفهان و کاشان ۳۰۰۰ مترام . عونو

دولای بعد از مجادله و محاربه افراسیاب را گرفته نزد کیخاتو خان
 برد و بشفاعت اردوک خاتون و پادشاه خاتون^(۱) کرمانی کیخاتو خان
 رقم عفو بر جرایم او کشیده نوبت دیگر لرستان را بدو ارزانی
 داشت و افراسیاب برادر خود احمد را در خدمت کیخاتو خان
 گذاشته بجانب لرستان شتافت و بی جهتی پسر عم خویش و طایفه
 از امرا و اعیان را بقتل رسانیده و چون غازان خان^(۲) فرمان فرمای
 جهان کشت افراسیاب بشرف بساطبوسی او استبعاد یافت
 بدستور معروف حکومت لرستان بدو مفوض کشت* و در سنه
 خمس و تسعين و ستمایه که غازان خان متوجه بغداد بود التابك
 افراسیاب در حدود همدان گره دیگر بعز ملازمت رسید بشرف

(۱) پادشاه خاتون کرمانی ، هی سادس ملوک اقره خطایه الدین تولوا
 الملك بکرمان فی عهد الجسکینین وهی بنت السلطان قطب الدین و زوجة
 باید و خان من ملوک الایله ذیة ثوات الحکیم بکرمان سنه ۶۹۱ بهرمن من
 باید و خان بعد نزل احمی سیور دشمنش (۲) غاران خان بن رغون
 خان بن هلاکو خان بن تولى خان بن جبگیر خان . سابع ملوک الایله خطایه
 التى ثوات الحکیم فی ایران عتیق الدین الاسلامیة سنه ۶۹۴ وسمى نفسه
 محمود خان و حارب ابن عم والده باید و خان المدی کن جالساً علی عرش اباؤه
 و أجده دد فهزمه فی نخجوان و استولى علی السلطنة و بعد تسع سنین مضت
 من حکمه توفی سنه ۷۰۳ بجوار قزوین و نقل نعشه الی تبریز و دفن بالمدفن
 المسمى « یثنب غازان » و کان رجلاً عادلاً . م . عونی *

التفات خسروانه مخصوص گشته بطرف لرستان معاودت فرمود
اما در اثنای راه امیر هور قوداق^(۱) که از فارس باز گشته بخدمت
غازان خان میرفت بدو دو چار خورده طوعا و کرها او را باز گردانید
و بعد از وصول بدرگاه غازان خان اطوار ناپسندیده^{*} افراسیاب را
بتفصیل عرضه داشت کرد^{*} و در آن باب آن مقدار مبالغه نمود که
افراسیاب بسیار رسید^{*} انا بک نصره الدین احمد بن یوسف شاه
ابن اب ارغون^{*} بعد از قتل برادرش بموجب فرمان غازان
برستان رفته بر مسند ایالت نشست و ابواب مدلت و انصاف
باز کرده^{*} گرد ظلم و اعتساف از چهره اهالی آن حوالی فرو شست
و در ترویج امور شریعت مطهره مساعی جمیله بتقدیم رسانید^{*}
و مدت سی و هشت سال در ملک موروثی بدوات و کامرانی
کندرانید^{*} و در شهر سمنه ثلاث و ثلاثین و سبعه ماه باجل
طبیعی در گذشت^{*} و ولد صدقش (یوسف شاه) در لرستان
پادشاه گشت^{*} انا بک رکن الدین یوسف شاه بن احمد^{*} مدت
شش سال در لرستان حکومت نمود و طریقہ عدل و انصاف
صرعی داشته با رعایا و بریا بوجه احسن معاش فرمود و فاش در
شهر جمادی الاول سنه اربعین و سبعه ماه اتفاق افتاد و ملازمانش
نعلش او را در مدرسه^{*} که بر کن آباد مشهور است مدفون گردانیدند

﴿ مظفر الدین افراسیاب احمد بن یوسف شاه ﴾ بعد از فوت پدرش در لرستان افسر حکومت بر سر نهاد * و در ایام دولت او ماهچه رایت امیر تیمور کورکان^(۱) بر تو تسخیر بر معموره جهان انداخت و لرستان را نیز مانند سایر بلاد ایران مسخر و مفتوح ساخت * در روز دوشنبه بیست و سیم جمادی الآخر سنه خمس و تسعین و سبعایه ولایت او را بدو اوزانی داشت * و بعد از آن وفات یافت ﴿ اتابك پشنگ بن یوسف شاه ﴾ پس از عم بحکومت رسیده چون چند سال از حکومت او در گذشت وفات یافت و بعد از فوت او ولد صدق او ﴿ اتابك احمد ﴾ تاج خلافت بر سر نهاد اما در زمان او لرستان خراب و ویران شد * و پسر احمد ابو سعید بعد از پدر چند سال حکومت کرده در سنه سبع و عشرين و ثمانایه وفات یافت ﴿ اتابك شاه حسین بن ابو سعید بن احمد بن پشنگ یوسف شاه ﴾ مدتی سروری کرده * در سنه سبع و عشرين و ثمانایه بر دست غیاث الدین بن کاوس بن هوشنگ بن پشنگ گشته شد و میرزا سلطان ابو هیثم بن میرزا شاهرخ اشکری بر سر غیاث الدین فرستاد و او را از آن مملکت آواره ساخت و دیگر از آن

(۱) امیر تیمور کورکان الیهیر بتیمور لنگ ولد سنه ۷۳۶ بقریه کش بجوار مدینه سبز بجا و راء انهر * یقال انه بمت بنسب الی الجنکیز بین ولا غرابه فی ذلك فان اعمالهم متحدة فی القسوة والفتاغة م . عونی

طبقه کسی روی حکومت ندید ﴿نظم﴾

دل درین پیرزن عشوه گر دهر میند *

کین عروسیست که در عقد بسی داماد است *

فصل چهارم

﴿در ذکر ولایت لر کوچک﴾ سابقا ذکر مقام لران

و سبب وقوع اسم لری بر ایشان یاد کرده شد که در کول مانود
بوده اند و چون در آن کول مردم بسیار شدند هر گروهی موضعی

رفتند و ایشان بدان موضع باز خواندند چنانکه در آن کول

جنگروی و اوتوری بودند * و هر قبیله ز لران که در آن کول مقام

ندارند لر اصلی نیستند و شعب ایشان بسیارست چون ^(۱) کرسکی

^(۲) واینکی ^(۳) وروز بهانی ^(۴) و ساکی ^(۵) و شادلوی ^(۶) و داود

عیانی ^(۷) و محمد کجاری * و گروه جنگروی که مرء لر، کوچک

و خلاصه ایشانند از شعبه سلجوری اند و از شعب دیگر این

اقوام اند ^(۱) کارانه ^(۲) زرهنگری ^(۳) و فضلی ^(۴) و ستونند ^(۵) الانی ^(۶)

کاهکاهی ^(۷) و رخوارکی ^(۸) و دری ^(۹) و برارند ^(۱۰) مانکره در ^(۱۱)

وانارکی ^(۱۲) ابوالعباسی ^(۱۳) علی ماماسی ^(۱۴) کیجی ^(۱۵) ساکی ^(۱۶)

خودکی ^(۱۷) ندروی و غیرهم که منشعب شده اند اما قوم سالی ^(۱)

واسبان ^(۲) و سهی ^(۳) و ارکی ^(۴) اگرچه زبان لری دارند اما لر صلی

نیستند و دیگر از قریای لر نیستند و روستای اند و این طوایف

تا شهر سنه خمین و خمسایه هرگز سردار علی حده نداشته اند و مطیع
 دار الخلافه بوده اند * و چون بدیوان سلاطین عراق متعلق شدند
 حسام الدین شوہلی از ترکان افشری تابع سلجوقیان حاکم آن دیار
 و بعضی از خوزستان بود و از قوم جنکروی محمد و کرامی پسران
 خورشید بخد مت حسام الدین شوہلی مبادرت نمودند و مرتبہ
 بلند یافتند و از اولاد ایشان فرزندان رشید و قابل پیدا شدند
 از جمله شجاع الدین خورشید که احوالش رقم زده کلام بیان خواهد
 شد * و درین وقت سرخاب بن عیار که بمحلی از احوال او قبل ازین
 نوشته ہم خدمت حسام الدین شوہلی میکرد ناگاہ میانہ شجاع
 الدین خورشید و سرخاب بن عیار در شکار بر سر خرکوشی مخاسمت
 افتاد چنانکہ دست بتیغ کردند و بر یکدیگر چہرہ شدند حسام
 الدین شوہلی ایشانرا از یکدیگر جدا کرد اما منازعت در میانہ
 ایشان ماند بعد از مدتی حسام الدین شوہلی شهنکی بعضی ولایت
 لر کوچک را بشجاع الدین خورشید داد و بعضی را بسرخاب بن
 عیار رجوع کرد و در آن وقت ظلم تمام ز حکام عراق بر آن ولایت
 رفتی رعیت خواستند کہ بدفع او قیام نمایند شجاع الدین خورشید را
 حکم ساختند کہ از فرمودہ او تجاوز نمایند تا او آن ظلم را دفع
 کند و برین موجب خط دادند * و در اثنای این حال حسام الدین
 شوہلی در گذشت و شجاع الدین خورشید ب استقلال حاکم آن

موضع شد و بتدریج ملک از تصرف سرخاب بن عیار بیرون میگرد
تا سرخاب را بدان پایه رسانید که از قبل او بشحنکی مانرود قانع
شد و ملک لر کوچک بیک بزرگی پرو قرار گرفت ^۱ شجاع الدین
بن خورشید بن ابو بکر بن محمد بن خورشید ^۲ چون حق سبجانه
و تعالی ولایت لر کوچک را مسخر او گردانید و او را در آن ملک
قرار و استقرار بهم رسید پسران خود بدر و حیدر و بچنگ گروه
جنگروی بولایت سمها فرستاد ^۳ و پسران چون با آنجا رفته قلعه
دزسیاه را محاصره کردند و در ایام محاصره یک پسر او که حیدر
نام داشت بقتل رسید و او بانتقام خون پسر هر کرا از آن قوم
می یافت میکشت تا آن گروه از او منزع عجز شده تمامی مانرود را باو
گذشته بعد از مدت از دارا خلفه شجاع الدین خورشید و برادرش
نور الدین محمد را طلب داشته ^۴ قلعه مانکره را از ایشان در
خواستند و ایشان ابا نموده بنابرین هر دورا محبوس گردانیده نور
الدین محمد در حبس فوت شده به برادر وصیت کرده که زینهار
آن سنک را از دست ندهی شجاع الدین بوصیت برادر هم چند وقت
حبس کشیده آخر دید که تا قلعه ندهد خلاصی از قید ممکن
نیست بالضروره در دادن قلعه راضی گشته در عوض آن از دار
الخلافه قلعه دیگر طلب نمود ولایت طرازک ^۵ از توابع خوزستان

(۳) ولایت طرازک، هی مقاطعة خوزستان نسمة الى البندر و القصبة المسماة بطرازک

از دیوان خلافت در بدل قلعه مانکره بدو ارزانی داشتند و او
 بلرستان آمده مدت سی سال دیگر بحکومت آنجا قیام نموده
 وبغایت پیر و معمر گشته خرف شده چنانچه نیک از بد فرق
 نمی توانست کرد و هموراه پسرش بدر و برادر زاده اش سیف
 الدین رستم بن نور الدین محمد بملازمت او قیام و قدام نمودندی در
 آن وقت مدت بیات که از طایفه ترک بود بولایت لرستان
 ترک تازی کرده اموال متوطنان آنجا را نهب و غارت نمود * بدر
 و سیف الدین رستم بالشکر لرستان بر سر او رفته * بعد از محاربه
 و مقاتله او را مقهور گردانیدند و ولایت بیات^(۱) نیز بتصرف لرون
 در آمد و شجاع الدین پسرش بدر و برادر زاده اش سیف الدین
 رستم را ولی عهد خود گردانید اما سیف الدین بر عم خود غدر
 کرده مزاجش را بر پسر منحرف ساخت که چه از بزن تو متفق
 شده قصد تو دارند او ز خرفی این سخن قبول کرده بکشتن
 پسرش اجازت داد سیف الدین رستم از و انکشتی نشانی ستاده
 بدر را بقتل رسانید * و از بدر چهار پسر ماند حسام الدین خلیل
 و بدر الدین مسعود و شرف الدین تهمتن و امیر علی * چون مدتی از

(۱) ولایت بیات ، لهذا نسبة الى بيد رهي مدينة في مقاطعة مکران

کشتن بدر گذشت . روزی شجاع لدین پرسید که بدر بجاست
 که و داعی یبیم جمعی از محرمان قصه را باو باز گفتند اندوه برو
 مستولی شد برو رنج کران سرایت کرد تا در سنه احدی و عشرين
 و ستایه بجوار رحمت حق پیوست * گویند عمرش از صد سال
 در گذشته بود و گورش بسبب عدالت مز و متبرک لر انست
 ﴿ سیف لدین رستم بن نور الدین محمد بن ابو بکر بن محمد بن
 خورشید ﴾ بعد از فوت شجاع الدین خورشید چون حاکم
 باستقلال لر کوچک شد و زمام مرام آن ولایت بقبضه تصرف
 او در آمد پسر بزرگ بدر حسام الدین خلیل بدر اخلافه رفته در
 آنجا مقام کرد و سیف الدین رستم در ولایت لرستان بمشابه طریقه
 عدل و داد سرعی داشت که زنی در آن عهد در قریه واشجان جو
 در تنور بعوض هیمه بسوخت و نان پخت چون این سخن بسیف
 الدین رستم رسید از آن زن باز خواست این معامله نمود که بچه
 واسطه این عمل نمودی گفت بواسطه آنکه بروز کاران گویند
 که در زمان تو رویت و ارزانی بر تبه بود که زنان بجای هیزم جو
 در تنور میسوختند و نان می پختند سیف الدین رستم را اداء کلمات
 آن ضعیفه خوش آمده او را بانعام و احسان خوشدل گردانید *
 و هم آورده اند که هم در عهد او از دلاوران لران شصت مرد قطاع
 الطريق بوده اند که راهها از ایشان مخوف و منقطع گشته بود

و هر چند حکام و سلاطین عراق در دفع ایشان سعی نموده اند
 بجای نرسیده سیف الدین دستم تمامی ایشانرا بعد از محاربه اسیر
 گردانید و هر يك را از ایشان بشت استر يكر نك ميخریدند
 فروخت و گفت در اوراق لين و نهار بصحایف روزگار یادگار
 بماند که سیف الدین دستم دزد فروشی کرده و هم ٤ را بقصاص
 رسانید و چون اران این عدل و دبر نمی داشتند برادرش شرف
 الدین ابو بکر متفق گشته قاصد جان او گشتند و او ازین مقدمه
 در حمام واقف گشته سر ناتراشیده بیرون دویده بایک مرد کریزان
 شد قوم سر در پی او نهادند چون اندك بکوه کلاه بالا رفت
 آن شخصی که با او همراه بود بدشمنان اتفاق داشته او را پیکرد
 سیف الدین دستم از پای در مده بر سر سنك نشست برادرش
 شرف الدین ابو بکر تیری پروزد و بامیر حلی بن بدر که همراه بود
 گفت تا بقصاص بدر سرش برداشت ﴿ شرف الدین ابو بکر
 بن نور الدین محمد ﴾ چون در کوه کلاه برادر را بقتل رسانید
 و نزد قوم آمد متکوحه بدر مادر حسام الدین خلیل بدان واسطه
 که بقصاص شوهرش برادر را گشته بود بدو کاسه شربت داد
 مسموم بود او را بیمار گردانید چون مزاجش اندك بنهج استقامت
 آمد عازم شکار شد برادرش عز الدین کرشاسف امیر علی بن بدر را
 بقتل آورد و گفت اگر برادرم برادر را میکشت تو چه کار

داشتی که در میانه فضولی میکردی چون این خبر پیفداد رسید
 حسام الدین خلیل بن بدر بلرستان آمد شرف الدین ابو بکر
 باتابعان خویش قرار داد که چون خلیل بعیادت من آید هر وقت
 که من جامه در سر کشم او را هلاک کنی چون حسام الدین
 خلیل بعیادت او آمد او بقرار موعود عمل نموده . تا بعباش در
 کشتن خلیل تهاون ورزیدند * بعد از رفتن خلیل از آن محاس
 ازیشان باز خواست نمود که چرا در کشتن او تقصیر کردید
 گفتند ای امیر تو بر بستر هلاکت افتاده و کار ملک بوجود او
 تمام خواهد گشت بدین واسطه تقصیر کردیم * و ازین سخن بیشتر
 آزرده گشته در صد قتل خلیل در آمد و خلیل باز از ترس او بدار
 الخلافه رفت و شرف الدین در آن بیماری از سرای غرور بدار
 السرور رحلت نمود * و برادرش عز الدین کرشاسف بجای او
 بر سر سلطنت متمکن شد * عز الدین کرشاسف بن نور
 الدین محمد * در همان روز که برادرش فوت کرد متکفل امور
 امارت و متصدی مهام حکومت گشت و ملکه خاتون خواهر
 (سلیمان شاه ابوه) که زن برادرش بود بحباله نکاح در آورد چون
 این خبر در بغداد مسموع حسام الدین خلیل شد بعزم استخلاص
 لرستان متوجه خوزستان شد و از آنجا بالشکر کران هتک جنک
 عز الدین کرشاسف کرده عازم لرستان شد اما عز الدین کرشاسف

دغدغه جنك کردن نداشت میخواست که بلا مجادله و مقاتله
و مناقشه ملك را تسلیم او نماید خواهرانش برین قضیه راضی
نکشته گفتند اگر تو بجنك او نروی ما با وجود زنی کار مردان
کنیم و بجنك او رویم * عز الدین کرشاسف بسخن عورات عمل
نموده آماده جنك و مستعد قتال و حرب شد چون در نواحی یکی
از قرایای آنجا تلافی فریقین بهم رسید اکثری لران جانب حسام
الدین خلیل را گرفته شکست بر عز الدین کرشاسف افتاد اراده
دفتن بقلعه کر بت ^(۱) کرد که منکوحه اش ملکه خاتون آنجا
بود حسام الدین خلیل ازین مقدمه واقف گشته جماعتی را بفرستاد
تا راه قلعه بگرفتند او را بقلعه راه ندادند تا حسام الدین خلیل از
عقب رسیده او را دستگیر کرده بجان امان داد و قلعه کر بت را
محاصره گردانید چون ایام محاصره سه روز متبادی شد حسب
الامر عز الدین کرشاسف ملکه خاتون در قلعه را بکشادند
و فتحها آرام یافت و حکومت آن مملکت بحسام الدین خلیل قرار
گرفت * (حسام الدین خلیل بن بدر بن شجاع الدین خورشید)
چون بر سریر حکومت لورستان جلوس نمود عز الدین کرشاسف را
در آن ولایت ولی عهد خود نمود و بعد از یکسال روزی او را

(۱) اعابها قلعة کر به او کر بخ او کر بق و هی موضع قریب من الاهواز دون
سوقها بثمانية فراسخ من جهة البصرة م . عونی *

بخدمت خود طلب داشته زنش ملکه خاتون برقتن او رضا نداد
 و او کوش بسخن زن نکرد و بی تمناشی بخدمت حسام الدین خلیل
 مبادرت نمود و او در حق عز الدین کرشاسف بی مروتی نمود و همان
 لحظه بکشتن او اشارت فرمود ملکه خاتون پسران عز الدین
 کرشاسف و شجاع الدین خورشید و سیف الدین رستم و نور الدین
 محمد را که از او متولد شده بودند در همان ساعت که شوهرش را
 بقتل آوردند پنهان به نزد برادرش سلیمان شاه ابو فرستاده بدین
 واسطه میان حسام الدین خلیل و سلیمان شاه خصومت قائم بود
 تا مرتبه که در عرض یکماه سی و یک نوبت بایکدیگر جنگ کردند
 و عاقبت آنهازم با سلیمان شاه افتاد و قلعه بهار^(۱) و بعضی از ولایت
 کرستان بتصرف لران درآمد و بعد از مدتی دیگر باز سلیمان شاه
 لشکر بهم رسانید و در موضعی که مشهور است بدهلیز با حسام
 الدین خلیل مصاف داده او را شکست داد و از آنجا معاودت
 نمود و حسام الدین خلیل بانتقام از عقب او رفته برادر او عمر بیگ را
 با جمع کثیر از اقربای ایشان بقتل آورد و سلیمان شاه بطلب مدد
 بدار الخلافه رفته از آنجا با شصت هزار مرد بجهت او آمد و حسام
 الدین خلیل بسه هزار سوار و بنه هزار پیاده در صحراء شاپور^(۲)

(۱) قلعه بهار ، بلدة حصينة فی کرستان الایرانية کانت عاصمة هذه
 الایاله فی عهد سلیمان شاه (۲) صحراء شاپور — هی هضبة شاپور الواقعة

با او جنگ کرده در اول شکست باشکر سلیمان شاه افتاد اما او پای ثبات و وقار فشرده از جای خود نجنبید تا لشکر کریخته او معاودت کردند و بمحاربه باز ایستادند * حسام الدین خلیل بطلاق سو کند خورده بود که از آن معرکه روی برتابد تا بر خصم ظفر یابد یا کشته شود * و خصم آن در میان گرفته بقتل رسانیدند و سرش را بنزد سلیمان شاه آورده چنه اش بسوختند سلیمان شاه گفت اگر او را زنده پیش من آوردندی او را بجان امان دادمی و همانکه چنین می بایست و این ربعی در بدیهه نشا کرد * (رباعی)

بیچاره خلیل بدر حیران کشته * تخم هوس بهار در جان کشته
دیو هوسش ملک سلیمان میجست * شد در کف دیوان سلیمان کشته
و این قضیه در شهر سنه اربعین و ستایه اتفاق افتاده

﴿ بدر الدین مسعود بن بدر بن شجاع لدین خورشید ﴾

چون برادرش در صحراء شاپور کشته شد او بنزد منکوقا آن^(۱) رفته عرضه داشت که چون از قدیم دولتخواه این خاندانیم از دار الخلافه

بین فارس و ارستان (۱) منکوقا آن، هو رابع الملوك الجنکیزیة و حمید جنکیز خان تولى السلطنة سنة ٦٤٨ اخو هلاکو خان کلمه بالاستیلاء علی غرب آسیا و اخاه الاخر (قبلا اقا خان) علی شرقیها. و فی عهد هذا التتري ارسل لويس التاسع من ملوك فرنسا وفدا الى البلاط الجنکیزی بمعرض علیه أن يعتنق الانحان المسيحية و أن يتحالف معه ضد العالم الاسلامی. فلم يلتفت الى هذا الوفد

مدد خیم ما کردند التماس لشکر نمود او را در خدمت هلا کو خان
 بایران فرستادند * بوقت توجه بیغداد از هلا کو خان درخواست
 نمود که سلیمان شاه را بدو بخشند هلا کو خان گفت بن سخن بزرگست
 او را خدای بهتر میداند چون بغداد مسخر شد و سلیمان شاه بدرجه
 شهادت فایز گشت بدر نامین مسعود درخواست نمود که خانکیان
 و متعلقان سلیمان شاه را بدو بخشید * التماس او باجابت مهر زن گشته
 آنجماعت را بلرستان آورد و در رعایت خوار ایشان کمال نیغی
 کوشیده و دقیقه از لو زم خدمتکاری نامرعی نکذاشت تا آن
 وقت که بز بغداد روی بآبادانی نهاد ایشانرا مخیر گردانید که هر گرا
 هوس آرزوی بغداد باشد رخصت است و هر گرا میل بودن
 لرستان است او را باقربای خود نکاح میکنم * بعضی بطرف
 بغداد رفته حندی آنجا را اختیار کرده مقیم شدند و بشکاح فرزندان
 و خویشان او درآمدند و چون حکومت بدرالدین مسعود بشانزده
 سال رسید در سنه ثمان و خمسين و ستایه باجل موعود در گذشت
 و اما بغایت حاکم عالم عادل بود مشهور است که چهار هزار مسئله
 در مذهب حضرت امام شافعی رضی الله عنه در خاطر داشته
 و هرگز در ایام عمر زنا نکرده * بعد از فوت او پسرانش جمال
 الدین بدر و ناصر الدین عمر بر سر حکومت با تاج الدین شاه پسر
 حسام الدین خلیل مغازعت کردند و باردوی ابقاخان رفتند و بموجب

برایغ ابقاخان پسران او بیاسا رسیدند و حکومت لرستان بتاج
الدین شاه مقرر شد ﴿ تاج الدین شاه بن حسام الدین خلیل بن
بدر بن شجاع الدین خورشید ﴾ بموجب برایغ ابقاخان حاکم
لرستان کشته مدت هفده سال حکومت نمود * آخر در سنه سبع
وسبعین و ستمایه فرمان ابقاخان بقتل رسید و کار ملک بر پسران
بدر الدین مسعود (فلك الدین حسن و عز الدین حسین)

قرار گرفت ﴿ فلك الدین حسن ﴾ حاکم ولای شد
﴿ عز الدین حسین ﴾ حاکم ینجو و ولی عهد برادر کشت * مدت
پانزده سال فرمان روائی کردند و کار و بار لرستان بایشان رونق
تمام یافته بسیاری از دشمنان را مهور و منکوب گردانیدند و بر ملک
بیات و بشر و نهانند تاخن آورده * اکثر اوقات آن ولایت را
در تحت تصرف آوردند * و فلك الدین حسن بغایت زیرک و دانا
و متدین بوده * اما بلا نهایت مزاج دوست داشتی ^(۱) و عز الدین حسین
جبار و قهار و کینه ور بوده بر مجرم البته رحم نکردی و از ولایت
همدان تا شوشتر و از حدود اصفهان تا نواحی مملکت عرب در
قبضه تصرف ایشان بوده * و در عدل و داد بمرتبه مبالغه میکرده اند
که از برای خیاری خیاری را بر باد دادندی ^(۲) و هر دو برادر

(۱) وفی نسخة مزاج درشت داشتی (۲) وفی نسخة برای جباری خیاری را

وفی نسخة اخری از برای خیاری جبار را

پیوسته با یکدیگر در مقام صرافقت و موافقت بوده اند و عدد
لشکر ایشان از هفده هزار متجاوز بوده و پادشاهان ایران ایشان
راضی و شاکر بوده آزار بر ایشان نرسانیده اند اتفاقاً هر دو برادر
دوسنه اثنی و تسعین و ستمایه در زمان کینخاتو خان در گذشتند و از فلك
الدین پسری ماند بدرالدین محمود نام و از عزالدین حسین نورالدین
محمد نام پسری ماند *

﴿ جمال الدین خضر بن تاج الدین شاه بن حسام الدین خلیل
ابن بدر الدین بن شجاع الدین خورشید ﴾ بفرمان کینخاتو خان
متصدی امر حکومت گشته ام حسام الدین عمر بیك بن
شمس الدین بن شرف الدین تهمتش بن بدر بن شجاع الدین خورشید
و شمس الدین لبکی مانع حکومت او بودند و سر در ربقه
اطاعت او نمی نهادند تا بامداد اشکر مغول که در آن سرحد
یورت داشتند ^(۱) قریب بخرم آمد برو شیخون بردند و او را
با چند نفر از اقربایش بقتل بردند چنانچه نسل حسام الدین خلیل
یکبار منقطع شد * و این قضیه در سنه ثلث و تسعین و ستمایه
اتفاق افتاده ﴿ حسام الدین عمر بیك ﴾ بتغلب حاکم ارستان
گشته ملك زادگان صمصام الدین محمود بن نور الدین محمد و عز
الدین محمد با او درین معنی مخاصمت نمودند و امیر دانیال که از

تخمه کوشاسنی بود و بعضی امراء دیگر درین امر بدو متفق گشته طالب خون پسران تاج الدین شاه شدند و گفتند ملکی را عمر بیک سزاوار نیست چرا که در آن تخمه تا بغایت امیری نبوده است شایسته مسند حکومت صمصام الدین محمود است زیرا که آباء واجداد او حاکم و امیر لرستان بوده اند و صمصام الدین محمود جوانی بود در غایت شجاعت و مردانگی و نهایت سخاوت و فرزانیکی با سپاه کران از خوزستان بحدود خرم آباد آمد و شفعا در میان افتاده * بدان قرار دادند که شهاب الدین الیاس لنیکی با برادران که مایه آن فساد بودند از آن ولایت بیرون روند * حسام الدین عمر بیک نیز از حکومت فراغت نماید تا کار ملک بر صمصام الدین محمود قرار گیرد از جانبین بدین معامله راضی شده * صمصام الدین محمود حاکم مستقل لرستان شد *

(صمصام الدین محمود بن نور الدین محمد) بعد از عزل عمر بیک بغرور تمام بمشکء مارت نکیه زده * در کار و بار ولایت رونق و رواجی تمام داده مدتی بدین وتیره گذشت * روزی قصد شهاب الدین الیاس لنیکی و برادران او کرده تنها بر ایشان حمله آورد و ایشان در برابر بحرب باز ایستاده * صمصام الدین محمود را پنجاه و چهار جا زخم زدند و اوج از ایشان بر نتافت تا ایشانرا بر بالای کوه پر برف کرد و بزجر از آنجا فرود آورده بقتل رسانیده بعد ازین نیره شیخ

که هویه بقصد عمر بیك و صمصام الدین محمود متوجه اردوی غازان شد
 و قصاص جمال الدین خضر و شهاب الدین الیاس طلب نمود * بموجب
 یرایغ خانی هر دو را در اردو حاضر گردانیده * غازان خان از عمر
 بیك پرسید که چرا جمال الدین خضر را بقتل آوردی گفت بواسطه
 آنکه او مرا بقتل نیاورد * گفت پسر طفل او را چرا کشتی
 در ماند او را بدست وارثان جمال الدین خضر داده بقتل رسانیدند
 و صمصام الدین محمود را بقصاص شهاب الدین الیاس بکشتند
 و این قضایا در سنه خمس و تسعین و ستمایه واقع شد *

✽ عز الدین محمد بن امیر عز الدین حسین بن بدر الدین مسعود ✽
 بعد از قتل عمر بیك و صمصام الدین محمود در صفر سن ۶۰۰
 حکومت لرستان متمکن گشت * و بدر الدین مسعود پسر فلک
 الدین حسن که عم زاده وی بود و زو بزرگتر معارض وی شد و در
 زمان سلطان محمد خدا بنده فرمان شد که بدر الدین مسعود حاکم
 ولای شد و لقب اتابکی او را دادند * و عز الدین محمد حاکم اینجو
 بعد از مدتی کار ولای و اینجو تمام بر عز الدین محمد مقرر شد و مدتی
 مباشر این امر خطیر گشته عاقبت باجل موعود ازین جهان دورنگ
 بسرای جاودانی در شهر سنه ست و عشر و سبعمایه رحلت فرمود
 ✽ دولت خاتون زوجه عز الدین محمد ✽ بعد از وفات او ملکه
 آن ملک شده * در زمان او خلفا در کار حکومت افتاد و رونق

ملکی از آن خانواده برخاست * و بیشتر اوقات در ایام او حکام از دیوان سلاطین مغول بضبط آنجا قیام مینمودند عاقبت الامر کاری نساخته * امور حکومت را برادر خود تقویض نمود *

﴿ عز الدین حسین برادر دولت خاتون ﴾ مقلد قلاده حکومت لرستان گشته * مدت چهارده سال اهالی آن دیار از دهکذا را و صرفه و خوشحال و فارغ البال بودند ﴿ شجاع الدین محمود ﴾ پسرش بجای او نشسته خلائیق از سلوک وی بتنک آمدند و در شهر سنه خمین و سبعماه او را بقتل آوردند ﴿ ملک عز الدین بن شجاع الدین محمود ﴾ قایم مقام پدر شده سلاطین عراق با او پیوند کردند و مرتبه بلند یافته عالیجاه شد * آخر امیر تیمور کورکن از قلعه و امیان که نیم فرسخی بر و جرد است او را بعد از محاصره در سنه تسعین و سبعماه بیرون آورده بسمرقند فرستاد * و سیدی احمد پسر او را باندگان بردند بعد از سه سال ایشانرا تربیت کرده بحکومت لرستان فرستاد و بار دیگر بر سر بر امارت متمکن گردید اما عاقبت بشومی جلالت و سماجت پسرش سیدی احمد بدست محصلان مغول گرفتار گشته بتهمت عصیان در سنه اربع و ثمانمائه او را پوست کیندند و تا یک هفته در بازار سلطانیه آویخته بود ﴿ سید احمد ﴾ در زمان امیر تیمور بدترین صورتی در کوهستان لرستان میکشت و بعد از واقعه امیر تیمور تا سنه

خمس وعشر وثمانمائه بحکومت اشتهغال داشت ﴿ شاه حسین
 بن ملک عز الدین ﴾ وی حاکم آن قوم شده همواره الکاء همدان
 و جر پادقان و نواحی اصفهان تاخت میکرد * آخر در وقت فترات
 سلطان ابو سعید کورکان همدان را گرفته بقشلاق شهره زول
 رفت والوس بهار لورا بتاخت کور پیر علی ولد علی شکر که صاحب
 الوس بود سر راه بروی گرفته در سینه ثلث و سبعیر و ثمانمائه او را
 بقتل آورد ﴿ شاه رستم بن شاه حسین ﴾ مدتها بحکومت
 آن طایفه قیام نموده آخر بملازمت شاه سمیع صفوی مده بعنایات
 پادشاهانه و نوازشات خیر واه مفتخر و سرافراز گشت و بعد از
 آن باندک فرصتی باجل وعود در گذشت ﴿ اغور بن شاه رستم ﴾
 پسر ارشد شاه رستم بود * فیم مقام بدر گشت * و در شهر
 سینه اربعین و تسعمایه که شاه طهماسب بمدافعه عمید الله خن
 اوز بک * توجه خراسان شد در رکاب ظفر انساب شاهی بوده
 برادر کوچک خود جهانگیر را بنیابت خود در میان قوم گذاشت
 و در عقب برادر سرداران الوسات و احشامات را دنداری داده
 طریق عصیان پیش گرفته حاکم آن قوم شد * و در حین معاودت
 اردوی کیهان بوی شاهی این خبر ناخوش باغور رسید بعد از
 رخصت از اردو پیشی گرفته چون بحوالی نهاوند رسید بعضی از
 اجامره و اجلاف لرستان بدو ملحق شدند اما رؤسای اقوام و پیشوایان

وقایدن لوس واحشام همخان در دوستی جهانگیر راسخ دم
و ثابت قدم بوده اصلا التفات باحوال و نکردند بعد از محاربه
و مجادله اغور گرفتار گشته به قتل رسید *

﴿ جهانگیر بن شاه رستم ﴾ بعد از آنکه برادر را بقتل آورد حاکم
باستقلال ارستان شده * مدت نه سال در حکومت کامرانی و فرمان
روایی نمود * آخر در شهر سسنة تسع و اربعین و تسعمایه حسب
الفرمان شاه طهماسب بقصاص رسید ﴿ شاه رستم بن جهانگیر ﴾
چون شاه طهماسب جهانگیر را بقتل آورد ابو مسلم کوردازی که
لاله شاد رستم بود بنابر دوات خواهی شاه طهماسب شاه رستم را
خواه و ناخوهر داشته خدمت شاه آورد * فی الفور فرمان بقید
شاه رستم نافذ گشته او را در قلعه الموت محبوس گردانیدند
و در تقابل این نیکو خدمتی بامیر مسلم کوردازی منصب میر خوری
خاصه خود را ارزانی داشته * او را بین لاقرن ممتاز و سرافراز
ساحت و پسر دیگر جهانگیر که محمدی نام داشت خورد سال
بود لیاقت و استعداد حکومت داشت لزان او را بچنگله نام محلی
مستحکم برده مخفی نگاه میداشتند و شخصی که وارث حکومت
باشد در ارستان نمانده * مدتی عشایر و قبائل بی سروسر در ماندند
آخر الامر شخصی از لثام ارستان که مشابیه تمام بشاه رستم
داشت باستدعای آنکه من شاه رستمم و از قلعه الموت فرار کرده ام

بی محابا بخانه شاه رستم آمده و منکوحه شاه رستم که چند
 سال میان او و شوهر مفارقت واقع شده بود این معنی را فوزی
 عظیم دانسته با او بنیاد معاشرت و مباشرت نمود * و این قضیه را
 طوایف لر چون معاینه و مشاهده نمودند غبار شک از لوح خاطر
 ایشان محو شده همه گفتند بلا دغدغه این شاه رستم است بطوع
 و رغبت تمام مطیع و منقاد او شده * سر در ربه اطاعت او نهادند
 ابن اخبار عجیب و فعل غریب در قزوین بمسامع جلال شاهی رسید
 شاه رستم را از قید اطلاق داده منشور حکومت خرم آباد که
 دار الملك ایشا سب با سرداری لرستان بدو ارزانی داشت
 و بر سبیل استعجال بدان صوب ارسال نمود و شاه رستم بتمجیل هر
 چه تمامتر (ع) دو منزل را یکی میکرد و میرفت *
 تا خود در ایماه الو س رسانید شاه رستم مزور فرار بر فرار داده سالک
 طریق کرنز گشت که یکبار ملازمان شاه رستم بدو رسیده او را
 دستگیر کردند و بدار عبرت کشیده بغرب سنک و کاو مغزار دماغ
 پرغورش بر آوردند * درین ثنا برادر شاه رستم محمدی بحد شد و تمیز
 رسیده بود برادره حکومت مورد وثیقه بمنازعت برادر که عداوت
 بر میان بست چنانچه کار باستعمال سیف و سنان رسید * بعد از
 مقاتله و مجادله مداجون در میان افتاده قرار بر آن دادند که چهار
 د نك ولایت لرستان در دست شاه رستم * و دو دانك در دست

محمدی بوده بشرکت در حکومت زنده گانی کنند هر دو برادر
 باین صلح راضی گشته * چند وقت باین وتیره با یکدیگر سلوک
 فرمودند تا در شهر سنه اربع و سبعین و تسعمایه که امیر خان موصلو
 حا که همدان حسب فرمان شاه طهماسب جهة تحصیل تقبيلات لر
 بزرگ که مشهور اند به بختیاری که بعد از انقطاع نسل حکام ایشان
 که سابقا ایمانی بآن رفته بود شاه طهماسب سرداری الوسات را
 بتاج امیر سترکی که عمده عشایر آن قوم بود تفویض کرده بود
 که هر سال مبلغ خطیر بر وجه تقبل دیوان او میداده باشد و تاجیر
 در اداء آن مبلغ عاجز آمده بدین سبب بدست شاه طهماسب
 بقتل رسید * بعد از قتل و شاه طهماسب پیشوای آن قوم را بمیر
 جهانگیر بختیاری که او نیز از جمله متعینان آن الوس است ارزانی
 داشت که بکفالت شاه رستم هر سال موازی ده هزار استر تسلیم
 عمال و نواب دیوان او نماید * و همچنان در اخذ مالوجهاات بعضی
 ولایت خوزستان که در آن مرفاء ارباب مشعشع بود بجانب دزفول
 و شوشتر روانه شد * و شاه پرور نام عورت دختر اغور که منکوحه
 شاه رستم بود در خفیه حکم در باب گرفتن محمدی بنام امیر خان
 حاصل کرده که هرگاه فرصت باشد امیر خان محمدی را گرفته بدرگاه
 شاهی ارسال دارد *

و بمحل این مفصل آنکه چون امیر خان بنواحی خرم آباد

رسید محمدی بدیدن او آمده * یکروز او را بتقریب ضیافت با
 معدودی چند بخانه خود طلب داشته * در آن مجلس او را با موازی
 صد نفر از اعیان لرستان که همراه آورده بود گرفته مقید بدرگاه
 شاهی ارسال نمود و حسب فرمان پادشاهی در قلعه الموت محبوس
 گشتند و مال حال محمدی و شاه رستم در ضمن قضایای آینده ذکر
 خواهد شد انشاء الله تعالی * محمدی بن جهانگیر * چون در
 قلعه الموت مدت ده سال محبوس بود درین مدت پسرانش علیخان
 و اسلمز و جهانگیر و شاهوردی در لرستان عناد و تمرد و عصیان
 کرده عیش را بشاه رستم عم خود منقص گردانیدند بلکه آغاز
 سرکشی کرده دست تطاول بولایت شاهی دراز کرده * همدان
 و جر پادقان و نواحی اصفهان را نهب و غارت کرده * هر چند شاه
 رستم و امراء سرحد قزلباشیه در دفع و رفع ایشان سعی تمام و کوشش
 مالا کلام بجای آوردند اثری بر آن مرتب نگشت * آخر الامر
 امرا و ارکان دولت بعرض شاه طهماسب رسانیدند که علاج این
 فتنه منحصر در آنست که محمدی را بامید نوید حکومت از قلعه
 بیرون آورده یکی از امرای عمده قزلباشیه می باید سپرد تا پسران
 خود را بدرگاه معلى طلب داشته شعله آتش فساد ایشان تسکین
 یابد و محمدی نیز باین سخن راضی گشته قرار دادند که مه ازى سی
 هزار اسب و استر و کوسفند بطریق جایزه بنواب شاهی داده

پسران خود را بدرگاه معلی آورده * بعد از آن حکومت لرستان
 بدو مفوض گشته روانه لرستان کردند * و پسران خود را بطریق
 رهن در درگاه معلی نگاه دارند * شاه طهماسب حسب الصلاح
 امرا و ارباب دولت محمدی را از قلعه الموت بیرون کرده بقزوین
 آوردند و بحسین بیك استاجاوسپردند و در ساعت مکتوبی باولاد
 خود ارسال نمود که موازی سی هزار اسب و اغنام که برای حکومت
 لرستان تقبل شده بود نذارک کرده علی التعمیل برداشته متوجه
 دار السلطنه قزوین شوند چون مکتوب بدیشان رسید موازی
 ده هزار رأس اسب و دواب بهم رسانیده با دو نفر از پسران و
 برداشته بر سبیل استعجال بهزوی آمدند چون در قریه شرف
 آباد که در یک فرسخی قزوین واقع شده نزول کردند محمدی بعرض
 حسین بیك رسانید که بنده زاده‌ها چون بشرف آباد آمده اند
 بنده را مرخص سازید که به نجارفته ملاحظه دواب و اغنام
 نموده * اگر ایقت آن دارد که بنظر پادشاهی در آورد خوب
 و اگر استعداد آن ندارد چند روز موقوف باشد تا بقیه آنچه
 تقبالات شده متعاقب رسیده بنظر شریف در آورد * حسین بیك
 ملتزم او را میبذول داشته چند نفر از ملازمان عمده خود همراه
 محمدی نموده بقریه شرف آباد ارسال داشت * چون نزدیک بشام
 گشت محمدی بر فغان خود گفت که شب در آمد و ملاحظه

دوب نمیتوان کرد امشب در اینجا توقف کرده از صحبت فرزندان
 که مدتی هجران ایشان کشیده یم محظوظ شده • هنگام صبح که
 محل فوز و نجاح است به اتفاق سه ملاحظه دواب و اغنام نموده
 بقزوین معاودت نمیم * قزلباشانرا سخن محمدی معقول افتاده آن
 شب قرار بر بودن شرف باد دادند چون شب در آمد محمدی
 با سه ان بر سیاهان زمرده جنك کرده که بر باد صبا و شمال سبقت
 می گرفتند سوار گشته ره ارستان پیش گرفتند بهمداد چون بن
 خبر در قزوین سابع رسید شاه طهماسب امیر خاں حاکم همدان را
 بابعفی از مر و اعیان در عقب ایشان روانه ساخت اما چون اسبان
 این طایفه جام بود هر چند ایلغار کردند بگردیشان رسید چاروای
 بسیار هم ضایع شد و محمدی و پسران در عرض چهار روز ده روزه
 راه را طی کرده خود را بمیان ارستان رسانیدند * و شاه دستم چون
 از آمدن برادر خبر دار گشت عروس ملك رسه طلاق گفته
 در همان سال متوجه قزوین شده بقیه عمر بفلاکت گذرانیده
 دیگر مستقلا حکومت لرستان نتوانست کرد تا اجل موعود
 بر سر او تاختن ورده بلا مضایقه جان عزیز بهابض ارواح سپرد
 و محمدی در لرستان رایت حکومت برافراشته صدای انا و لاغیری
 بکوش هوش مستمعان افلاك رسانید • و فی الجمله طریق مدارا
 و مواسا با شاه طهماسب و شاه اسمعیل ثانی مسلك داشته ایشانرا از

خود راضی گردانید و بعد از فوت آن پادشاهان اظهار اطاعت
و اتقیاء بدرگاه سلطان مغفرت پناه سلطان مراد خان علیه الرحمة
والرضوان کرده موازی درازده خروار زر عثمانی که ششصد
تومان رایج عراق است از خواص همایون دار السلام بغداد و ناحیه
مندلی و جسان و بادرانی و ترساق است الحاق ایالت او کردند مادامی
که درجاده عبودیت بوده در خدمات پادشاهی ثابت قدم و راسخ
دم بوده باشد ایالت مورد وثق مع ملحقات در تصرف او بوده تغییر
و تبدیل نشود * درین باب منشور ایالت لرستان و خاعت فاخره
و کرشمشیر طلامو کند بتأیید رزانی داشته رسال کردند * چون
چند سال باین ونیره گذشت و بواسطه آنکه بمیر میران بغداد
چندان سبوك مستحسن نمی نمودند و بیکار یکیان از ایشان
ناراضی و متشکی بودند و بخدمات مرجوعه قیام نمی کردند در خفیه
حکم همایون در باب قید و بند او حاصل کردند * محمدی زین مقدمه
واقف گشت * میر میران بغداد دو صد قید و بند او شده همیشه
متعرض میبود * آخر الامر یکی از بیکار یکیان قصد گرفتن او
کرد محمدی نیز قلع نظر از محسول و منافع خواص بغداد کرده
من بعد پیرامون حوالی و حواشی بغداد نکشت شاهوردی
و جهانگیر نام پسرانش که بطریق رهن در بغداد بودند در روز
سواری پاشا فرار کرده از کنگاره بغداد روی بودی و صحرا

نهادند که باد صرصر بکرد ایشان نویسنده * و در خلال این احوال
 شاه سلطان محمد ولد شاه طهماسب دختر او را بجهت سلطان حمزه
 میرزای ولد خود خواستگاری نموده * در صلح و صلاح زده او را
 باطاعت خود ترغیب نمود * او نیز قبول این معنی کرده تکرار
 ملازمت قزلباش اختیار نمود و بعد از چند سال بعالم آخرت رحلت
 فرمود * (شاهوردی بن محمدی) * بعد از فوت پدر بامداد
 اعیان لرستان بر سر پرفرومان روانی متمکن گشته از دیوان شاه
 سلطان محمد منشور ایالت بدو عنایت شد و چون زمام مهام سلطنت
 ایران بقبضه اقتدار شاه عباس درآمد خواهر اعیانی شاهوردی را
 که منکوحه سلطان حمزه میرزی برادرش بود بعقد نکاح
 در آورده دختر عمزاده اش را که نبیره بهرام میرزا بود بحباله نکاح
 شاهوردی در آورده در میانه ایشان کمال خصوصیت و اتحاد منسلک
 بود تا آنکه از دیوان شاه عباس ایالت همدان باغورلو بیات
 تفه یض شد * در میانه اغورلو و شاهوردی در سر ناحیه بروجرد
 عداوت قدیمه که در میانه بیات و لر می بود بحرکت آمده بتجدید
 منازعت افتاده کار باستعمال سیف و سنان رسیده هر دو قوم عشایر
 و قبایل خود را جمع ساخته در ناحیه بروجرد در مقابل یکدیگر
 صف آرا گشتند قضا را اغورلو بیات در آن معرکه بقتل
 رسید و جمع کثیر از طوایف بیات مقتول گشتند اموال و اسباب

ایشان بدست لران افتاد * همه را بیغما بردند و شاهلی بیک برادر
اغورلو بیک برسیل داد خواهی در قزوین بخدمت شاه عباس
آمده احوال قتل بر در و اعیان بیات و غارت اموال و اسباب
ایشانرا بتفصیل معروض پایه سریر علی گردانید و از استماع این
خبر شاه عباس را شعله آتش غضب بر سر فلاك کشیده
درهن روز با معدودی حند که در پایه سریر حاضر بودند یلغار
بر سر شاهوردی آورد چون شاهوردی از آمدن شاه عباس خبردار
گشت * به چند نفر از مخد و صان و اهل و عیال خود از آب سمیره
بفرستاد تمام عبور کرده خود را بجبل کلاه رسانید و باقی الوسات
و حشامات او درین طرف آب مانده بدست لشکر یان شاه عباس
در آمده * و نوحیه خرم آمد که مقرر دولت و مرکز سعادت حکام
لرستان ست. شاه عباس بمهدی قلی سلطان شهماوی پسر زاده
اغزوار سلطان ارزانی داشت و او را امیر لامرای آن سرحد
گردانید و بواسطه حفظ و حراست و ضبط و صیانت الوسات
و احشامات آن نواحی چند نفر از امرء قزلباشیه و تابع او ساخته
عنان عزیمت بجانب دار السلطنه قزوین معطوف داشت
و شاهوردی بعد از معاودت شاه عباس جمعی از طایفه کوران
و مردم الوسات و احشامات و سایر طوایف بر سر رایت خود جمع
ساخته متوجه دفع مهدی قلی سلطان شد یجرات تمام از آب سمیره

گذشته در ظاهر خرم آباد مستعد قتل و جدال گشته از طرفین
تلاقی فریقین دست داد * بعد از کوشش و کشتن بسیار شکست
بر لشکر لران افتاده سلاطین جمعیت شاهوردی چون بنات النعش
از هم فرو ریخته سالك طریق فرار گشت و بعد از آن متوجه بغداد
شده در مقام اطاعت درگاه عرش اشتباه سلاطین شوکت آیین
آل عثمان شده چون شاه عباس برین قضایا واقف گشت از سر
جریم و در گذشته منشور باد خرم آباد و حکومت لرستان
بدستوری که در تصرف با واجد بود و بوده بدو ارزانی داشت
و اور کمر شمشیر مصرع و حلیه پادشاهانه بین الاقران سرافراز
ساخته * ریت حکومت اورا در آن ولایت بوج ذروه مهر و ماه
بر فراشد و حالا که تاریخ هجری در سنه خمس و الف است
کمران بحکومت لرستان مبادرت مینماید *

✽ فصل پنجم ✽

✽ در ذکر سلاطین مصر و شاه که مشهور اند بآل ایوب ✽
والیان مصر خبر و حمیان ملک سیر شرح ولایت بن حکایت را
بدین رویت فتح نموده اند که جد مملوک مصر شادی بن مروان
در اصل از کراد رونده دوین اذربایجان ست که اکنون ویران
گشته و بهرینه آرنی چفر سعد اشهار درد * در زمان سلطان

مسعود سلجوقی یکی از نواب مسعودی شادی را کتوال قلعه
 تکریت ساخت * چون شادی در آنجا بکربت موت غمکین
 گشت وجیب حیاتش بچنک اجل چاک شده در گذشت * ولد
 بزکش نجم الدین ایوب بجای پدر نشست * ونجم الدین ایوب روزی
 باتفاق بر در خود اسد الدین شیرکوه براهی میرفت ناگاه زنی
 گریان بدیشان رسیده معروض گردانید که فلانی بیجهتی متعرض
 من شد * اسد الدین آن شخص را پیدا کرده و حربه که در دست
 داشت از وی ستانده بر مقتلش زد * نجم الدین ایوب چون این حال را
 مشاهده فرمود برادر خود را مقید گردانیده و صورت واقعه را
 بنایب سلطان مسعود عرضه داشت نمود و آن امیر در جواب
 نوشت که میان من و آن شخص مقبول اساس مودت و قواعد
 محبت استحکام تمام داشت هرگاه بشما ملاقات کنم می تواند بود که
 خون او را طبیب نمایم * پس مناسب آنست که از شهر من بیرون
 روید تا من بعد یکدیگر را نه بینیم * چون این خبر به نجم الدین
 ایوب رسید باتفاق برادرش اسد الدین بصوب موصل در حرکت
 آمدند * پس از وصول بدان منزل اتابک عماد الدین زنکی با ایشان
 در طریق یکدیگر زنکی سلوک نموده چون بعلمک را مفتوح ساخت
 زمام ایالتش را در قبضه اقتدار نجم الدین ایوب نهاد * ونجم الدین
 امیری بود بغایت نیکو صورت و پاکیزه سیرت * بصفت عقل

و دیانت موصوف و بزور عدل و امانت معروف در ایام حکومت
 بعلبک از برای طبقه صوفیه خانقاهی بنا کرده آنرا موسوم بنجمیه
 گردانید * و در آن ولایت آثار نصفت و رعیت پروری بظهور
 رسانید * و بعد از فوت عماد الدین زنکی باتفاق برادر خود اسد الدین
 نزد نور الدین محمود رفت * و هر دو برادر منظور نظر تربیت اثر
 نور الدین محمود شده منصب سرداری سپاه و لشکر کشی با حکومت
 حمص باسد الدین متعلق شد و عاضد اسماعیلی والی مصر در دفع
 فرنک متوسل بنور الدین گشته * وی سه نوبت اسد الدین را
 بالشکر کران بمدد عاضد فرستاد و در کربت آخر اسد الدین شاپور
 وزیر عاضد را حسب الرضاء او بقتل آورده بجای او وزیر شد اما
 هنوز کل از بوستان وزارت نجیده بود دست اجل خار غم در
 دلش شکسته و بعد از شصت و پنج روز که در آن منصب دخل
 داشت در روز شنبه دوم جمادی الاخر سنه اربع و ستین و خسمایه
 رایت عزیمت بصوب عالم آخرت برافراشته * برادرزاده اش صلاح
 الدین بن نجم الدین ایوب بجای او متکفل امر وزارت گشت *
 (صلاح الدین یوسف بن نجم الدین ایوب) از غایت وقوف و کاردانی
 باندک زمانی ارکان دولت عاضد را بی اختیار ساخته * ملک ناصر
 لقب یافت و بعد از تمکن در مصر قاصدی بنور الدین محمود فرستاده
 التماس نمود که پدر او را رخصت نماید تا بمصر آید نور الدین محمود

ملتحمس اور بعض اجابت مقرون گردانید * ونجم الدین ایوب را
 رخصت رفتن معمر ارزانی داشت در بیست و چهارم رجب سنه
 خمس و ستیر و خمسایه بظاهر معمر رسیده عاظم خلیفه او را استقبال
 نمود ونجم الدین ایوب دیده را که در بیت الاحزان هجران صفت
 و ایضت عیناه من الحزن گرفته بود بیدار صلاح الدین یوسف
 روشن گردانید * و صلاح الدین در تعظیم و تکریم پدر بزرگوار
 شرایط مبالغه بجای آورده خواست که منصب وزارت روی
 باز گذارد اما نجم الدین قبول ننمود و صلاح الدین بتمشیت مهمات
 معمر قیام و قدام فرمود * در آیه ایل شرم سنه سیم و ستین و خمسایه
 مزاج عاضد فاسد شده در روز عاشورا قصد سفر آخرت گشت
 و صلاح الدین خزائن اسماعلیه را که از تقود نامه دود و جواهر
 زواهر و اقمشه نفیسه مالا مال بود تصرف نمود و من حیث الاستقلال
 بضبط امور ملک و مال پردخته رعیت و سپاهی را مستظهر و مستمال
 گردانید و در تاریخ یافعی مسطور است که از جمله تنسوفاتی که
 از خزینه عاضد بدست صلاح الدین افتاد عصای بود از زمره و از
 کتب نفیسه بخطوط جیده صد هزار مجلد بود * در مبادی ایالت
 صلاح الدین بنابر بعضی اسباب نورالدین محمود از ورنجیده خواست
 که بمعمر دود و دیگری را بعوض صلاح الدین بعزت ساطنت
 رساند چون این خبر بصلاح الدین رسید پدر و خال و اقربا و امرای

خود را جمع ساخته جهت دفع آن واقعه فرعه مشورت در میان
 انداخت * تقی الدین که بر در زاده صلاح الدین بود برخاسته گفت
 صلاح دوات در آست که اگر نور الدین محمود بدینجانب شتابد
 با جنود نامعدود روی بمیدان کارزار آوریم * و زمام اختیار این
 مملکت را بقبضه اقتدار و باز نگذاریم * نجم الدین ایوب زبان
 بدشنام نپیره کشوده برین سخن نکار بلیغ فرمود و صلاح الدین را
 مخاطب ساخته گفت که من که پدر تو و شهاب الدین که خا تست
 با آنکه اتمای اینجماعت تو محبت بیشتر داریم هرگاه که نور الدین را
 به ینیم مکان آورد که بدستور سابق بساط جلالت مناط او را
 تقبیل نماییم و اگر ما را بضرر عنق اشارت فرماید البته حسب
 امر موده بتقدیم رساییم * حال پدر و خال تو که همچنین باشد نسبت
 بدیکر امر و ارکان دوات چه گمان میبری این مملکت در سلك
 ممالك محروسه نور الدین انتظام دارد و ما بحقیقت مملوک اوئیم و هر
 وقت که نور الدین ما را عزل کند بغیر از اطاعت و انقیاد چاره
 نداریم اکنون صلاح در آن است که بنور الدین عریضه نویسی
 مبنی بر آنکه چنان استماع افتاد که خاطر همایون بر آن قرار یافته
 که رایات ظفر آیات جهة استخلاص این ولایت نهضت فرماید
 و حال آنکه حاجت بآن نیست که آنحضرت بواسطه این مهم
 مرتکب تعب سفر شوند * زیرا که من قدم از جاده عبودیت

ملازمان پایه سریر سلطنت بیرون نهاده ام * و هر حکمی که
از موقف عدالت صدور یابد قبول دارم * ﴿ نظم ﴾
بهر چه حکم کنی بنده ایمن و فرمان بر * بهر چه امر کنی چاکر هم و خدمتگذار
و اگر غیاری از عمر این بنده برضهیر انور نشسته مناسب آنکه یکی
از غلامان خاصه را ارسال فرمایند تا غلی در کردن بنده نهاده
بدرگاه عالم پناه آورد ﴿ ع ﴾ چه کنند بنده که آرند نهد فرمان را
صلاح الدین ندیعت حضرت ابوی را بسمع رضا اصفا
نموده مردم متفرق گشتند آنکه نجم الدین ایوب باپسر
خلوت کرده گفت تو بواسطه غرور جوانی و عدم تجربه بر صلاح
و فساد امور اطلاع نداری زیرا که این جماعت بر ما فی الضمیر
تو وقوف می یافتند و بنور الدین اعلام میکردند که تو میخواهی
اورا از دخول در مصر مانع آیی * نور الدین بهمیکی همت متوجه
دفع ماکشته * تمامی سپاه شام و موصل را مجتمع میساخت و رایت
نهضت بدین طرف می افراخت حالا که خبر این مجلس را بشنود
و گمان برد که ما مطیع و منقاد اویم خاطر جمع کرده بهم دیگر
مشغولی نماید و ما از قضیه اوفارخ البال باشیم * و فی الواقع این تدبیر
نجم الدین ایوب موافق تقدیر افتاده چون عرضه داشت صلاح
الدین بمضمون گفت و شنود مجلس مذکور بعرض نور الدین رسید
بار دیگر نسبت بصلاح الدین در مقام عنایت آمده صلاح در آن

دانست که او را بحال خود باز آکذارد و بهیچ نوع تعرضی باو نرساند
 و در سنه ثمان و ستیز و خسمایه نجم الدین ایوب از اسب افتاده چند
 روز متالم بوده بعد از آن در گذشت و صلاح الدین بر نهج سنت
 سید المرسلین او را تجهیز و تکفیز کرده در موضع مناسب مدفون
 ساخته و کما ینبغی بلوازم تعزیت داری پرداخت و ز نجم الدین
 ایوب شش پسر ماند ^(۱) صلاح الدین ^(۲) سیف الدین محمد ^(۳) شمس
 الدوله تورانشاه ^(۴) سیف الاسلام طغرلکین ^(۵) شهنشاه ^(۶) تاج
 الملوک بوری و در سنه تسع و ستین و خسمایه نور الدین محمود فوت
 شده صلاح الدین استقلال تمام یافت و ببلدک زمانی مملکت شام را
 نیز بتحت تصرف در آورده انوار عدالتش بر متوطنان آن بلدان
 تافت و بیت المقدس و قدس خلیل الرحمن را از تصرف نصاری
 بیرون آورده برادرزاده خود قراقوش را بفتح بعضی از بلاد
 مغرب مامور گردانید و قراقوش لشکر بدان جانب کشیده بلده
 طرابلس که در تصرف فرنگیان بود باهتمام او مفتوح گردید
 و هم مطابق این حال آفتاب اقبال برادر صلاح الدین شمس الدوله از افق
 مملکت (یمن) طالع شد و زندیقی که عبد النبی نام داشت و بتغلب
 بر آن ولایت استیلا یافته بود در برابر شمس الدوله آمده و بعد از
 مجادله و مقاتله بقتل رسید و در سنه سبعیر و خسمایه چنانکه گذشت
 بلده دمشق با اکثر بلاد شام در حیز تسخیر صلاح الدین درآمد

و مدت صالح اسماعیل بن نور الدین محمود بحکومت حلب قناعت
نمود * و در سنه ثنی و سبعین و سی و سه ساله صلاح الدین فرمان داد که
سوری بطول بیست و نه هزار و سیصد ذرع از جانب بیابان در
کرد مصر و قاهره بناتایند و استادان بنیاد کار کرده تا او خراجات
صلاح الدین بآن عمارت مشغول بودند . و در سنه ثلث و سبعین
و خمدیاه صلاح الدین لشکر بسطام را کشیده بسی در باب نزاری
و اخذ اموال ایشان قیام نمود * از آنجا بطرف رمله رفته تا گاه
سپاهی از فرنگ بد آنجا رسید و معاویه صعب دست داده هر جماعت
بجانب (اهل) اسلام افتاد و پس تقی الدین که نبیره برادر صلاح
الدین بود و در سن بیست سالگی بسیاری از سپاه مصر بدرجه
شهادت رسید و صلاح الدین در کمال بوشانی عمر شتافته نزاری
بچهار روزه مدت چهار ماه آن بلاد را محاصره نمودند و در او آخر
همین سال قلعه حلب بی تعبد بتصرف صلاح الدین در آمد و ایات
آن ولایت را تحت ظ هر پسر خود ارزانی داشت * و در سنه اربع
و سبعین و سی و سه ساله فرخشاه که برادر اده صلاح الدین بود و بنیابت
او در دمشق حکومت مینمود بچنگ جمعی از اهل فرنگ که بیلاذ
شام در آمده بودند رفت و ایشانرا منہزم ساخته مردد لشکر کفار را
بکشت * و درین سال خل صلاح الدین شهاب الدین که در حماه
علم حکومت می افراشت و دست یافت و ملک مظفر تقی الدین عمر

ابن شهنشاہ بن نجم الدین ایوب قیم مقامش شد و تا سنہ سبع و سبعین
 و خمسایہ در آن ولایت بادوات گذرانیدہ وفات یافت و در سنہ
 ست و سبعین و خمسایہ شمس الدولہ بن نجم الدین ایوب کہ سابق
 یمن را بضرب شمشیر در حیرت بخیر آورده با سکنندریہ رفته بود از
 عالم فانی رحلت نمود * و جسد او را بشام نقل کرده در مدرسہ
 خواہرس کہ در ظاہر دمشق ساختہ بود مدفون کردند و پس
 از فوت شمس الدولہ ایالت یمن بہ برادر دیگر صلاح الدین سیف
 الاسلام تعلق گرفت و در روز جمعہ از اہم ربیع الاول سنہ ثلث
 و ثمانیز و خمسایہ در سطح طبریہ مبانہ صلاح الدین و فرنگیان
 محاربه عظیم اتفاق افتاد و عنایت الہی شامل حال امت حضرت
 رسالت پناہی گشتہ کلا تر نصاری اسیر کردند و بسیاری از
 لشکریان او بقتل رسید آنکاه صلاح الدین بعکہ رفته آن قلعہ را
 ز تصرف نصاری بیرون آورده و قریب چہار ہزار کس از مسلمانان
 کہ اسیر کافران بودند مطلق العنان گردانید و برین قیاس از فتح
 دیگر بلاد و قلاع کہ در دست فرنگیان بود مراسم سعی و اجتہاد
 مصرعی داشتہ نابلس و حیفا و قیساریہ و ناصرہ و عسقلانہ مفتوح
 ساخت و بعد از آن لشکر بہ بیت المقدس کشیدہ بر جانب غربی
 آن بلکہ نزول اجلال فرمود و بعد از چند روز از آنجا بطرف شرقی
 شتافت و آغاز محاصرہ و محاربه کرد در آن زمان زیادہ بر شصت

هزار از نصاری در آن شهر اقامت داشتند * و در باب مدافعه
 و مقابله مسلمانان علم جد و اهتمام می افراشتند و در روز جمعه بیست
 و هفتم ماه رجب سنه مذکور در صلاح الدین بغرب سنک منجیق
 در تضییق نصاری کوشیده آثار فتح و نصرت بر صفحات احوال
 اهل اسلام ظاهر گشته * و خوف و رعب تمام در قلوب اصحاب
 کفر و ضلال فتاده فریاد الامان باوان کیوان رسانیدند * و صلاح
 الدین فرنگان را از قتل و اسیری امین آردانید * فتح بیت المقدس
 دست داد و مسلمانان صلیبی را که نصاری در قبه صخره مسجد
 اقصی نصب کرده بودند در هم شکسته * عمار روز نجا نماز جمعه
 قائم شد و غافله تکبیر صغیر و کبیر بچرخ شیر رسید و حل آنکه
 بلده بیت المقدس از شهرور سنه اثنی و سبعین (?) و اربعه ماه تا آن
 غایت در تصرف ارباب ضلال بود * و قاعده صلح میانه صلاح
 الدین و فرنگان لعین در آن روز برین وجه موکد شد که هر یک
 از رجال کفار بیست دینار و هر فردی از نهوان ایشان پنج دینار
 صوری تسلیم متابعان ملت محمدی نمایند و جهت هر یک از اطفال
 خود یک دینار دهند و هر کس از عهده آنچه او را باید داد بیرون
 نتواند (آمد) در دست اهل اسلام اسیر باشد و صلاح الدین این
 اموال را مستخلص گردانیده در میانه لشکریان و غنا و زهاد
 تقسیم کرد و روی بصوب صور آورد و بسبب آنکه سور صور

در غایت استحکام بود صورت فتح روی نمود و لشکر از سرما
و بارندگی دست به پیداد برآورده امرا صلاح در مراجعت دیدند
و سلطان باستصواب نیک اندیشان از آنجا کوچ فرموده بطرسوس
شتافت و آن بلاد را جبراً و قهراً مسخر گردانیده جمیع اموال فرنگار را
بغنیمت گرفت و هر کس از نصاری که آنجا بود اسیر کرد و آتش
غضب بر طرسوس زده متوجه دیگر بلاد اهل ضلال شده ^۵ بلده
بعد از فتح بلده مسخر میگردانید تا بظاهر برزیه رسید با وجود
آنکه آن حصار در حصانت ضرب المثل بود و ارتفاع او با دیوارش
از پانصد و هفتاد ذرع زیاده می نمود بضرب شمشیر و تیر در حیز
تسخیر مصریان در آمد ^۵ آنگاه صلاح الدین با نطاکیه شتافته مهم
مردم آنجا بر مصالحه قرار یافت و کافران اسیران مسلمانان را که
در شهر داشتند گذاشته ^۵ صلاح الدین بنابر التماس پسر خود ملک
ظاهر از انطاکیه بحلب رفت و مدت سه روز در آنجا توقف نموده
ملک ظاهر چنانچه باید و شاید بمراسه ضیافت و پیشکش قیام نمود
و سلطان صلاح الدین از حلب بمحماه رفت حاکم آنجا تقی الدین بدانچه
در حیز قدرت او بود لوازم خدمت بجای آورد و سلطان برادر
زاده را نواخته جبله ^(۱) و یکدو فصبه دیگر اضافه الکاء او نمود
پس صلاح الدین بدمشق رفته چند روز در آن بلده باستراحت

پرداخت و از دمشق بیلده (صفد) سه فتنه انجارا بصلاح مفتوح
 ساخت و آنکاه کرک و کوکب را بمصاحه گرفت و از آنجا بقدر
 خرامید و نماز عید اضحی در آن مقام متبرکه که گذاوده بعشقلان
 رفته و آن خطه را از برادر خود ملاک عادل ستانده کرک را در
 عوض بدو داد * پس بعکّه منزل گزیده بعمارت سوره آن بلده
 فرمان داد و بعید از آن بنفس شریف بشقیف تشریف برد
 و آن قعه را که در کمال مقانت و وحدانت بود شاه مره فرمود چون
 حکم شقیف که در سبک عقلا و اعیان فرنگ انتظام داشت علامات
 فتح و ظفر در جانب اهل اسلام مشاهده نمود * تم از قلعه بیرون
 آمده بدرگاه آن پادشاه عالی جاه رسید و سعاد و بار اده عزاز
 و احترام نزد یک خود بنشاند بنبر آنکه بلغت عربی مهمان عزیز
 دان بود بعرض رسانید که عرض من از تصدیق ملازمان ستان
 سلطنت ایشان است که اسارت تملیه صدور یابد که بنده بدمشق
 رفته آنجا ساکن شد و در دیوان اعلی سال بسال مرا آن مقدار غله
 و زر دهند که با من و عیال بفرغت بگذریم و هرگاه این ملتسم
 من درجه قبول یابد دعه را تسلیم خدام عالیقه نمایم و سلطان صلاح
 الدین التماس اور بعز اجابت اقتراان داده حکم شقیف ببلعه بزر
 گشت و لشکر سلام ترک محاصره و محاربه کرده دل بر مصالحه
 نهادند * بعد از چند روز بوضوح پیوست که آن کافر پیاپی خدعه

و فریب از قلعه بیرون آمده و غرضش از آن سخنان آن بوده که
مصریان دست از تضییق اهل شهر بردارند تا او مرمت برج و پاره
نموده ذخیره بهایه در آورد لاجرم سلطان در غضب رفته ارت
دیگر سپاه ظفر پناه را اشارت عاصره حصار فرمود و دایره آغاز
کار زر کردند و روی بترتید آلات و ادوات قلعه گیری آوردند
در خلال بن احوال خبر رسید که لشکر بی کران و حشر فراوان
از فرزگان بعلک آمده آن بلده را محاصره می نمایند و ملک عادل بدن
دامی شست که با کافران شعیفه مصاحبه نماید بدو موجب که
شهر را با تمامی آلات و اسلحه و مراکب و دیوایست هزار دینار
زر بدیشان دهد و صد نفر از اسیران متعین و پادشاه کس در ماهیل
اساری مطلق العنان کردند تا ایشان مسلمانان را بکشد که
بسلامت از آنجا بیرون آیند و بمصاف از شنیدن این سخنان متاثر
گشته برین صلاح نکار بیغ نموده آنگاه باستصواب رای
و تدبیر ترک عاصره شعیفه داده به غریب عسقلان فرمان داد
زیرا توسلید له در غیبت دایب ظمیرات کفر و فرنگ بر آنجا
استیلا یابند و بستنظار موال عسقلانیان بیست المهدس را بحوزه
تسخیر در آوردند ملک افضل که در سلسله اولاد و مجاد صلاح الدین
انتظام داشت و حاکم دمشق بود متصدی تخریب آن بلده گشته
حکم فرمود که متوطنان عسقلان روی بسایر بلاد شام آورند

و ازینجهت حزن تمام و مصیبت مالا کلام برضای اهل عقلان
 مستولی گشته در یع چیزها که قابل ثقل نبود شروع نمودند و چیزی
 که ده درم می ارزید بیک درم می فروختند و کسی نمی خرید *
 درمرآت الجنان مسطور است که عسقلانی دوازده مرغ یکدوم
 می فروخت از آنی سایر اشیا ازین قیاس باید کرد * القصه از بیستم
 ماه شعبان تا غره رمضان جمعی کنیز بتخریب آن بلده پرداختند
 و بالاخره آتش در بیوتانش انداختند و همچنان بلده (لد) و قلعه
 (رمله) را خراب کردند مهارن آن حل از نزد ملک عادل خبر
 آمد که مردم فرنگ بدین معنی راضی شده که اگر بلاد سواحل را
 بایشان گذاریم بامام مداحه نمایند و دیگر بهیچ طریق تعرض
 ببلاد اسلام برسانند * و سلطان صلاح الدین او را اجازه صلح داده
 فاعده عهد و پیمان میان مسلمانان و فرنگیان بنیلاظ ایمان تا کید یافت
 و از جانبین تجار غار مدو شد نمودند * آنکه سلطانه دین پناه
 به بیت المقدس شتافته ملک ظاهر و ملک افضل را رخصت داد که
 ببلاد خود روند و بنفس نفیس روزی چند در بیت المقدس اقامت
 فرموده بعد از آن بدمشق شتافت * و در روز بیست و هفتم شوال
 سنه ثمان و ثمانین و خمسمایه بدار الملك شام رسیده جمیع اولاد او
 با سایر حکام شام در خدمتش مجتمع گشتند و چند ماه بسور و سرور
 اوقات گذرانیدند و در روز جمعه پانزدهم شهر صفر سنه تسع و ثمانین

و خستمایه سلطان جهت ملاقات قافله حج سوار شده • چون از نزد حاجیان مراجعت نمود به تب محرق گرفتار گشته • در پیست و هفتم همان ماه بجوار رحمت و مغفرت الهی پیوست و فرق انام از خواص و عوام آغاز فغان و زاری و ناله و یقراری کردند • و در وقتی که چشم خلایق بر جنازه آن پادشاه عادل افتاد آواز ناله و زاری بلند کردند که زیاده بر آن تصور نتوان نمود • و سلطان صلاح الدین پادشاهی بود بصفه نصفت موصوف و بوفور شجاعت معروف • علما و افاضل را دوست داشتی و همواره همت بر ترفیه احوال ایشان کماشتی • و در همان سال که در مصر پادشاه گشت از شراب و از جمیع منہیات در گذشت • و در ایام دولت او بقاع خیر در بلاد مصر و شام بسیار طرح انداخت و مستغلات خوب و مزدوعات مرغوب بر آن ابنیه رفیعہ وقف ساخت • و تفصیل بعضی از آن عمارت اینست که نوشته میشود • مدرسه قرافه کبری و صغری که نزدیک بقبر امام شافعی رضی الله عنه واقع است و مدرسه قاهره معزیه قریب بمزاری که منسوب است بامام حسین رضی الله عنه فی الدارین • و خانقاه بجای مرای سعید السعدا که از جمله خلفای اسماعیلیه بوده ^(۱) بنا نمود و مدرسه

(۱) خلفای اسماعیلیه هم الخلفاء الفاطمیون الذین تولوا الحكم فی المغرب و مصر من سنة ۲۹۷ لغایة سنة ۵۶۷ نسبة الى احدى فرق الشيعة الذين يقولون

حنفیه که بموضع سرای عباس بن سلاست تعمیر فرمود و مدرسه شافعیه که در مصر معروف است بزمین التجار و مدرسه مالکیه در قاهره معزیه و دارالشفائی که داخل قصر او بود و مدرسه و خانقاهی که در قدس خلیل بنا نموده و با تمام رسانید * و کویندسخاوت سلطان صلاح الدین بمنابه بود که با وجود بسطت مملکت و فسحت ولایت و وفور مداخل و کثرت غنایم در روز وفات در خزانه او زیاده از چهل و هفت درم تقره نبوده * والعلم عند الله الودود *

﴿ در ذکر ابو الفتح عثمان بن صلاح الدین یوسف ﴾

سلطان صلاح الدین در زمان حیات ایالت ولایت مصر را به پسر بزرگتر خود عثمان تفویض نموده او را ملقب بملك عزيز گردانیده بود و چون خبر فوت آن عزیز مصر معذات بعزیز مصر رسید قدم بر مسند سلطنت نهاده اکابر و اشراف آن بلده بتجدید بیعتش پرداختند * و ملك عزيز بعد از آنکه خاطر از ضبط آن مملکت فارغ گردانید قصد برادر خود ملك افضل نموده ^(۱) باتفاق عم خویش ملك عادل سه نوبت لشکر بدمشق کشیده و در ماه رجب سنه اثنی و تسعین و ختمایه آن بلده را بعد از محاصره و محاربه گرفته * ملك افضل فرار بر قرار

بإمامة اسماعیل بن جعفر الصادق . (۱) ملك أفضل - هو الملك الافضل علی ابن صلاح الدین یوسف اکبر اولاده علی ما هو المشهور

اختیار کرده * عزیز سلطنت دمشق را بملك عادل تفویض نموده
خود بمصر معاودت نمود * و در سنه ثلث و تسعين و خمسمایه سیف
الاسلام طغرلکین^(۱) بن نجم الدین ایوب که حا کم بن بود از
عالم فانی رحلت نمود و بعد از وفات او پسرش فتح الدین^(۲) اسمعیل که
اورا ملك معز می گفتند در یمن پادشاه شد و در سنه خمس و تسعين
و خمسمایه ملك عزیز در مصر وفات یافت و او جوانی بود در غایت
حیم و حیا و نهایت عفت و سخا * و بعد از فوت او مصریان متفرق
بدو فرقه شدند * طبقه بر سلطنت پسر عزیز^(۳) که موسوم بعلی
و ملقب بمنصور بود اتفاق نمودند و زمره دیگر کسی بطلب ملك
افضل فرستاده * اورا انقیاد فرمودند *

﴿ در ذکر سلطنت ملك افضل بن صلاح الدین یوسف ﴾
چنانکه از سیاق کلام گذشته بوضوح می پیوندد که ملك
افضل در زمان حیات پدر حا کم دمشق بود و چون سلطان

- (۱) طغرلکین : هو الملك العزيز سيف الاسلام أبو الفوارس طغتكین
ابن نجم الدین ایوب بن شاذی الکردی أخو السلطان صلاح الدین یوسف
القائد الاسلامی الشهير توفي بمدينة المنصورة التي بناها فی اليمن أيام حکمه بها
(۲) فتح الدین اسمعیل الشهير بالملك المعز ، هو ابن سيف لاسلام
طغتكین بن نجم الدین ایوب . (۳) پسر عزیز ، هو الملك المنصور علی
ابن الملك العزيز عثمان بن صلاح الدین یوسف .

صلاح الدین بهالم آخرت انتقال نمود برادرش عزیز باتفاق عم خود
 ملك عادل سه كرت لشكر بدمشق كشيده آن ملك را از ملك
 افضل انزاع فرمود و صرخدا^(۱) بوی ارزانی داشته او در صرخد
 بسر میبرد تا وقتی كه ملك عزیز وفات یافت آنكاه بمصر شتافت
 و روزی چند بر مسند عزت تكیه زده آنكاه عمش ملك عادل
 باسپاه پردل بمصر رسیده بنده شمشاط را^(۲) بملك افضل ارزانی
 داشته سلطنت مملكت مصر بر ملك عادل قرار گرفت * و ملك
 افضل بشمشاط رفته مدت حیات در آنجا بسر میبرد * در سنه
 اثنی و عشرين و ستایه در آنجا بجوار رحمت ایزد متعال پیوست
 و در تاریخ یافعی^(۳) مسطور است كه ملك افضل را فضل و كمال بسیار
 بود و از علماء زمان خود استماع حدیث فرموده در جودت كتابت
 ید بیضای نمود * و در تعظیم و تكريم اصحاب دانش مراسم مبالغه
 بتقدیم میرسانید و در تاکید قواعد عدل و كرم از خود بتقصیر

(۱) صرخد ؛ قلعة قديمة بكشام فيما بين الحوران وحبل الدروز والآن قرية
 صغيرة بها آثار وطلول (۲) شمشاط ؛ قلعة قديمة على نهر الفرات بكرستان
 بشمالی الرها وجنوب حصن منصور ذكرها الاطلس العثماني التركي باسم
 صامساد (۳) یافعی ؛ هو عبد الله بن أسد الشهير بقطب مكة ونزيل الحرمين
 لطول اقامته بهما توفي سنة ۷۵۵ وله مؤلفات قيمة أشهرها تاريخه المذكور
 المسعى بمرآة الجنان في حوادث الزمان المطبوع بحيدرآباد الدكن

راضی میشد و در انشا و رسایل و مکاتیب و قوف تمام داشت
و در نظم و اشعار رایت مهارت می فراشت * در آن اوان که برادرش
عزیز که موسوم بعثمان بود و عمش عادل که او را ابو بکر می گفتند
ولایت دمشق را از وی گرفتند این چند بیت نظم کرده بنزد
ناصر خلیفه^(۱) فرستاد * ﴿نظم﴾

مولای ان ابا بکر و صاحبه عثمان قد غصبا بالسيف حق علی
وهو الذی قد ولاء والده علیهما فستقام الامر حیزولی
نخلافاه وحملا عقد بیعتهم والامر ینهما والنص فیه جلی
فانظر الی حظ هذا الاسم کیف لقی من الاواخر ما لاقی من الاول
و ناصر خلیفه این سه بیت در جواب بدو فرستاد ﴿نظم﴾

وافی کتابک یا بن یوسف معلنا بالود یخبران اصالح طاهر
غصبوا علیا حقّه اذ لم یکن بعد النبی له یشرب ناصر
فاشرفان غدا علیه حسابهم واصبر فتامرک الامام الناصر
و وزیر ملک افضل بصر الله بن ابی الکرم ضیاء الدین محمد
بن عبد الکرم الشیبانی الجزری بود و ناصر الله نیز مانند برادران
خود عز الدین علی و محمد الدین ابو السعادات مشهور است به این

۱ ناصر خلیفه هو ناصر لدین الله محمد بن المستفی الرابع والثلاثون
من الخلفاء العباسیین ببغداد تولى الخلافة بها من سنة ۵۷۵ لغاية سنة ۶۲۱
حیث تولى بعده ابنه الطاهر بامر الله محمد بن الناصر *

اثیر جزری • وابن اثیر در فنون فضایل و صنوف علوم سرآمد علما و فضلاء زمان خود بود • و در فن انشا و نوشتن رسایل آتقدیر مهارت داشت که فوق آن مرتبه متصور نیست و او در جزیره ابن عمر^(۱) متولد شده • و هم آنجا نشو و نما یافته • در اوایل ایام صبی بحفظ کلام ملک علام فایز شده • کویند قوت حافظه اش بمثابه^۲ بوده که تمام دیوان ابی تمام و بختری و متنبی را یاد داشته و در تاریخ یافعی از ابن خلدکان^(۳) مرویست که چون ابن اشیر از کسب فضایل باز پرداخت بملازمت سلطان صلاح الدین شنافت و منظور نظر تربیت گشته وزارت ملک افضل بوی تعلق گرفت • و ابن اثیر من حیث الاستقلال بدان امر مشغولی می نمود تا وقتی که عزیز و عادل دمشق را از ملک افضل انتزاع کردند آنکاه ابن اثیر بنابر توهمی که از آن دو عزیز داشت در گوشه متواری گردید • یکی از حجاب ملک او را در صندوق نشانده و در صندوق را مقفل ساخته بر اشتری بار کرده و پرا از دمشق بیرون آورده همراه بمصر برد و ابن اثیر در آن دیار بنیابت

(۱) و بانی آن جزیره عمر بن عبد العزیز بوده لذا بجزیره عمریه شهرور است
(۲) ابن خلدکان ، هو أبو العباس شمس الدین أحمد بن ابراهیم من كبار العلماء و مشاهیر المؤرخین ولد بمدينة أربل سنة ۶۰۸ توفی بدمشق سنة ۶۷۱ وله مؤلفات قيمة أشهرها تاریخه الشهیر « وفيات الاعیان و انباء أبناء الزمان »

ووزارت ولد عزیزیام نمود * وچون عادل مصر را نیز مسخر نمود
 ابن اثیر از آنجا گریخته بحلب رفت و روزی چند بخدمت ملک
 ظاهر پرداخته از حلب روی بموصل آورد از موصل بسنجار شتافته
 باز بموصل عودت کرد تا آخر ایام حیات آنجا مقیم بود * و از تصانیف
 داله بر وفور فضیلت ابن اثیر یکی کتاب مثل السایر است ^(۱) و آن
 نسخه اشتمال دارد بر آدابی که شعرا و کتاب و اهل انشا را ضروریست
 و ایضا کتاب الوشی المرقوم فی حل المنظوم و کتاب المعانی المختصرة
 فی صناعة الانشا از جمله منشآت آن وزیر فضیلت انماست و فائش
 در سنه سبع و ثلثین و ستمایه روی نمود او از برادران خود عزالدین
 علی ^(۲) و محمد الدین ابو السعادات خورد تر بود

﴿در ذکر سلطنت ملک عادل بن نجم الدین ایوب﴾ در تاریخ

(۱) المثل الصائر - هو کتاب المثل الصائر فی أدب الکاتب والشاعر
 لمؤلفه الشهير بن الاثير ضياء الدين أبي الفتح نصر الله بن السكرم الجزري
 الاخ الثالث لمحمد الدين مبارك الملقب بابي السعادات صاحب کتاب النهاية
 فی غريب الاحاديث (۲) عز لدین علی - هو أبو الحسن عز الدين علی
 ابن أبي السكرم الجزري أخو أبي السعادات محمد الدين مبارك بن أبي السكرم
 الجزري الشهير بن الاثير صاحب کتاب النهاية فی غريب الاحاديث . وله
 مؤلفات قيمة فی التراجم والتاریخ منها الکامل فی التاریخ وأسد الغابة فی
 معرفة الصحابة ولد فی حزيرة ابن عمر سنة ۵۵۵

یافعی مسطور است که ملک عادل بصفه عقل و تدبیر موصوف بود بنابر آن برادرش صلاح الدین یوسف در سوانح امور باوی مشورت میفرمود و بصیام نهار و قیام لیل میں بسیار داشت و در زمان سلطنت برادر در بعضی از بلدان شام مثل عک^(۱) و کرك^(۲) رایت حکومت می افراشت و بعد از فوت برادر زاده خود ملک عزیز بر مملکت مصر و شام مستولی شده و ولد عزیز علی را که ملقب بمنصور بود بمدینه رها^(۳) فرستاد و زمام رتق و فتق و قبض و بسط آن ولایت را بقبضه اختیار پس خود ملک کامل داد

(۱) عکا - مدینه علی ساحل البحر الابيض المتوسط ولها قلعة قديمة حصينة كان لها شأن عظيم في التاريخ في عهد الصليبيين وحملة الفرنسيين بقيادة نابليون وفي حروب ابراهيم باشا المصري • ويكون له أيضا شأن أعظم حيث وردت في فضله أحاديث كثيرة وبشارات عظيمة. منها الحديث المشهور « طوبى لمن رأى عكة » وحديث عين البقر وغيره مما يطول شرحه وفي كتاب البواقيت والجواهر ان وزراء المهدي سبعة ينزلون بمرج عكا كلهم يتكلمون بلعربية الخ الخ (۲) كرك - هي قلعة السكرك الحصينة الواقعة على وادي السكرك الذي يصب في بحيرة لوط بشرقي الاردن وبها آثار قلاع وحصون متخلفة من عهد الصليبيين وغيرهم (۳) رها - هي المدينة المشهورة الآن باسم « أورفا » واقعة بشرقي الفرات في شمالي الجزيرة على مسافة ۱۹۰ كيلومتراً من مدينة ديار بكر عاصمة كردستان التركي وهي مدينة قديمة جداً بها طول و آثار يرجع تاريخها الى عهد السككديين •

و حکومت دمشق را به پسر دیگری خود ملک معظم
تفویض نمود و جزیره را به فرزند دیگر ملک اشرف ارزانی
فرمود * ایالت اخلاط را^(۱) پسر چهارم خود ملک اوحد که
ایوب نام داشت مفوض گردانید و بفرارغ بال در مصر نشسته
رایت سلطنت با یوان کیوان رسانید و در ماه رجب سنه ثمان
و تسعین و خستایه ملک معز اسماعیل بن سیف الاسلام طغتكین
ابن نجم الدین ایوب که در مملکت یمن باظهار شعار ظلم و ضلال می
پرداخت و بشرب مدام اشتغال نموده دعوی میکرد که نسب من
به بنی امیه می رسد در موضع زبید^(۲) بدست امرء خود بقتل
رسید و پسرش ملک ناصر^(۳) که در صغر سن بود قائم مقام پدر شد
و از جمله افاضل ابو الغنائم^(۴) مسلم بن محمود شیرازی با ملک معز
معاصر بود * و کتاب عجایب الاسفار و غرائب الاخبار بنام او تصنیف
نموده در سنه تسع و ستایه ملک اوحد ایوب بن ملک عادل که حاکم

(۱) اخلاط - قلعه و مدینه قدیمه حصیه بولایه بدلیس علی الشمال
الغربی من بحیره وان بکردستان الشمالی لایزید مکانها الآن عن ۴۰۰۰ نسمة
(۲) زبید - بلدة شهيرة باليمن فی الجنوب الشرقي من ميناء الحديدة
الشهيرة تخرج منها علماء کثیرون (۳) الملك الناصر بن الملك المعز اسماعیل
ابن سیف الاسلام طغتكین (۴) أبو الغنائم مسلم بن محمود شیرازی صاحب
کتاب عجایب الاسفار و غرائب الاخبار *

اخلاط بود و بظلم و ستمك دما اشتغال مینمود و وفات یافت و حکومت
 به برادر دگرش ملك اشرف داد * و در سنه اثنی عشر و ستمایه
 ملك عادل نبیره ملك مسعود بن ملك كامل را بایالت ولایت یمن
 سرافراز ساخته بدان جانب ارسال داشت و چون ملك مسعود
 بمحدود آن مملکت رسید اعیان و اشراف در طریق اطاعت سلوك
 نموده مراسم استقبال بجای آوردند او را در یمن به یمن و سعادت
 بر تخت نشاندند * و در سنه خمس و عشر و ستمایه ملك عادل ازین عالم
 آب و گل بصد حسرت دل برکنده بعالم آخرت پیوست و پانزده
 پسر یادگار گذاشت * و از آن جمله پنج پسر نيك اختر بسلطنت
 رسیدند كامل و معظم و اشرف و صالح و شهاب الدین غازی *
 ﴿ در ذكر ملك اشرف موسی بن ملك عادل ﴾ در زمان سلطنت
 ملك عادل پسرش ملك اشرف که موسوم بود بموسی در مدینه
 روهها بمحکومت مشغولی می نمود بعد از چندگاه ایالت حران^(۱) نیز
 تعلق بوی گرفت و چون ملك او حد فوت شد حکم اشرف باخلاط
 نیز سمت نفاذ پذیرفت و در سنه خمس و عشرین و ستمایه ملك معظم
 شرف الدین عیسی که در دمشق علم سلطنت مرتفع گردانیده بود
 وفات یافت و پسرش ملك ناصر که داود نام داشت قائم مقام شد

(۱) حران - بلدة قديمة بجنوبي الرها الشهيرة بأورفا على مسافة ۳۵

كيلو متراً منها بجنوبي كردستان

و در سنه ست و عشرين و ستمایه ملك كامل از مصر بعزیمت فتح
دمشق بهیضت نمود و ملك اشرف در صدد مدد ادر در آمده
ملك ناصر طالب صلح كشت و بعد از ارسال رسایل و ارسال مهم
بر آن قرار گرفت كه ملك ناصر بایات كركوش و بك^(۱) و نابلس^(۲)
قناعت نماید و ملك اشرف در دمشق بر تخت سلطنت نشسته
حران و دروهاورقه^(۳) و رأس المین^(۴) را بملك كامل باز كذازد
و آنكه ملك كامل بمصر باز كشته ملك اشرف دمشق را یمن
مقدم شریف مشرف ساخت و باستمالت سپاهی و رعیت پرداخته
رایت عدالت برافراخت و او پادشاهی بود در غایت حلم و كرم رافع
اساس عدل و قانع بنای ظلم و ستم بصحبت اهل خیر و صلاح بسیار
مایل و الطاف عمیمش اصحاب علم و فضل را شامل و در زمان دولت
خود در دمشق دار الحدیثی بنا نهاد و تدریس آن بقعه شریف را
بشیخ ابی عمرو ابن صلاح^(۵) داد و اولادت ملك اشرف در سنه

(۱) شو بك - اسم قلعة قديمة خربة بوادی موسى بین عمان والبحر
لاحمر بشرق الاردن علی الشمل الغربی من عمان .

(۲) نابلس - مدينة شهيرة بفلسطين بشمالی القدس

(۳) رقه . بلدة علی نهر الفرات فیما بین حلب و دیر الزور شمالی الجزيرة

(۴) رأس امین - بلد شمالی الجزيرة بالجنوب الشرقي من مدينة أورفا

الشهيرة . (۵) الشيخ أبی عمرو بن صلاح هو أبو عمرو عثمان بن عبد الرحمن
الشهير بن الصلاح من أعظم علماء الاكراد الشافعية ولد بشهر زور سنة ۵۷۷

سبعین و خستایه اتفاق افتاده و وفاتش در سنه خمس و ثلثین و ستمایه
 روی نمود * امرا و ارکان دولت جسدش را بعد از تجهیز و تکفین
 نخست در قلعه دمشق دفن کردند و پس از چندگاه او را از آن قبر بیرون
 آورده به عمارتی که در طرف مسجد جامع دمشق ساخته بود بخاک سپردند
 ﴿ در ذکر ملک کامل محمد بن ملک عادل ﴾ ملک کامل پادشاهی
 بود بجلالت قدر و نباهت شان موصوف و بتقریر رأیت عدل
 و احسان معروف لطافت طبع ذکر جمیلش بر السنه و افوه مذکور
 و حسن تدبیرش نزد اقامی و ادانی مشهور بر جاده سنن سنیه نبویه
 ثابت قدم و در محبت مقویان ملت علیه مصطفویه راسخ دم * در
 لیالی جمعه مجلس شریفش بوجود عا و فضالامت چون بودی و بنفس
 نفیس با آن طایفه مباحثه نموده تفتیش مسایل نمودی * در ایام دولت
 خود در قاهره معزیه داو الحدیثی در کمال فسحت طرَح انداخت
 و بر سر قبر حضرت امام شافعی رضی الله تعالی عنه قبه در غایت
 رفعت بنا کرده تمام نمود و ملک کامل در ایام حیات پدو متعهد حل
 و عقد و رتق و فتق مهمات ممالک مصر بود و بعد از فوت ملک عادل
 در سنه خمس و عشر و ستمایه ^(۱) استقلال یافته باندک زمانی حجاز
 و یمن و شام را تسخیر نموده * بنابرین خطبای هرگاه بنام آن پادشاه

و توفی سنه ۶۴۳ وله مؤلفات قيمة فی الحدیث و اللغة و الادب .

(۱) هکذا فی النسخة المطبوعة بروسیا و فی نسختین خطیتین خمس و ستمائة

عالیجاه میرسیدند می گفتند که صاحب مکه و عبیدها و الیمین و زبیدهها
و مصر و صعیدهها و الشام و صنادهها و الجزیره و وایسدها سلطان
القبلتین و رب العلامتین و خادم الحرمین الشریفین ناصر الدین
خلیل (ولی) امیر المومنین^۱ و وفات ملک کامل در آخر روز چهار
شنبه بیست و یکم ماه رجب سنه خمس و ثلاثین و ستمایه در قلعه دمشق
روی نمود و مدت عمر آن پادشاه عادل قریب به چهل سال بود
(که فتار در بیان وفات سلاطین مصر و شام و یمن)

در تاریخ یافعی مسطور است که در سنه ست و عشرين و ستمایه ملک
مسعود یوسف بن ملک کامل که در اثنی و عشر و ستمایه بموجب
فرموده جد خود لشکر بیمن کشیده آن مملکت را تحت تصرف
در آورده بود و بلاد حجاز را نیز مسخر کرده حکومت می نمود
در مکه معظمه وفات یافت و در مرض وصیت فرمود که از متملکاتش
چیزی در تجهیز و تکفین او صرف نکنند و جسدش را بشیخ
صدیق که در سلك اعظم صلحا انتظام داشت تسلیم نمایند تا از
وجه حلال بر نهج ساد حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وسلم
تجهیز و تکفین کند و امر و ارکان دولت او بموجب وصیت عمل
نموده شیخ صدیق کفن آن پادشاه نیکو اعتقاد را از ردای و ازاری

(۱) هکذا فی النسخة المطبوعة و فی النسختین الخطیتین لم یوجد

که بآن حج و عمر گذارده بود ترتیب کرد و او را در میانه قبور مسلمانان مدفون گردانید * و چنانچه وصیت نموده بود فرمود که بر سر قبرش نوشتند که (هذا قبر الفقير المحتاج الى رحمة الله تعالى يوسف بن محمد بن ابي بكر بن ايوب) و چون خبر فوت ملك مسعود بمصر رسید ملك كامل بغایت محزون و غمگین گشته بر اسم تعزیت قیام نمود * و در سنه ثنی و ثلاثین و ستمایه مقدم الجیش ملك كامل صواب خادم که در شجاعت ضرب المثل بود وفات یافت * از وصد غلام ماند که بعضی از ایشان بمرتبه امارت رسیدند و هم درین سال ملك زاهر بن سلطان صلاح الدین یوسف که مکنی و موسوم بابو سلیمان داود بود و در قلعه بیره ^(۱) حکومت می نمود بعالم آخرت نهضت فرمود * و بعد از فوت او ملك عزیز بن ملك ظاهر که برادر زاده ملك زاهر بود آن قلعه را تصرف نمود * و در سنه ثلث و ثلاثین و ستمایه ملك محسن بن سلطان صلاح الدین در گذشت * و او در علم حدیث و سایر علوم معقول و منقول ماهر بود * و در تواضع و زهد مبالغه بلا نهایت میفرمود * و در سنه اربع و ثلاثین و ستمایه ملك غیاث الدین محمد ابن ملك ظاهر بن صلاح الدین یوسف در حلب بعالم آخرت انتقال کرد و او بعد از فوت پدر خویش ملك ظاهر در سن چهار سالگی

(۱) قلعه بیره - هی قلعه بیره جک الواقعة علی الجانب الشرقي لنهر الفرات بغربی مدینه أوردفا بمجنوبی کردستان ترکی .

بر سر پر فرمان دهی نشسته بود * و در سنه خمس و ثلاثین و ستمایه ملک
 اشرف در دمشق وفات یافت و برادرش ملک صالح که اسمعیل نام
 داشت قائم مقام او شد و ملک کامل لشکر بدمشق کشیده اسمعیل
 در شهر متحصن گشت و ملک کامل آغاز محاصره نموده بالاخره
 بین الجانیین مصالحه بوقوع انجامید و چنانکه قبل ازین رقم زده
 ملک بیان شده دو ماه که ملک کامل در دمشق بدولت و اقبال بگذرانید
 مریض گشته بسفر عقبی خرامید * دو روز فوت او مخفی مانده روز
 سیم که یوم الجمعة بود قبل از صبح و خطیب بر منبر شخصی برخاست
 و گفت (اللهم ارحم علی الملك الكامل و خلد ظلال سلطنة الملك
 العادل) از استماع این کلام یکبار مردم در خروش آمده آغاز کریه
 و زاری کردند * امرا و ارکان دولت چنان مصاحت دیدند که برادر
 زاده اش مظفر الدین یونس که ملقب بود بملک جواد در دمشق
 بنیابت ولد ملک کامل ملک عادل حا که باشد بعد از آن در جوار
 مسجد جامع جهة ملک کامل مقبره ترتیب نموده جسد او را از قلعه
 بدانجا نقل کردند * در ذکر سایر سلاطین آن دودمان عالیشان و بیان
 زوال دولت و اقبال آن خاندان * در تاریخ یافعی مسطور است
 که بعد از فوت ملک کامل پسرش ملک عادل در مصر بر مسند
 سلطنت نشسته ملک جواد در دمشق نایب او گشت در سنه سبع
 و ثلاثین و ستمایه امرا و اعیان مصر بواسطه خورد سالکی که از عهده

امور ریاست بیرون نتوانست آمد برادرش ملک صالح را که ایوب
 نام داشت پیادشاهی برداشتند و ملک عادل را در محفه نشانده از
 قصر امارت بیرون کردند و جمعی کثیر از لشکریان بکرد محفه
 در آمده او را بقاعه بردند و محبوس گردانیدند و ملک صالح بعد از
 حبس برادر از روی استقلال افسر دولت بر سر نهاده بدست
 مرحمت بساط نصفت بر مفارق رعیت بکسترد مساجد و بقاع
 خیر را معمور ساخته با کافه برایا بر وجه احسن زندگانی کرد و چون
 از ضبط مملکت مصر فارغ گردید لشکر بدمشق کشیده جواد را
 از حکومت آنجا معزول گردانید و امارت اسکندریه را بوی
 تفویض نمود و خود سوار شده فرمود که تا جواد غاشیه او را
 بردوش افکنده چند قدم در رکاب او برود و بعد از ارتکاب این
 بیحرمتی از کرده پشیمان گشته بطرف غور توجه کرد و عم خود
 اسماعیل را که ملقب بملک صالح بود از بعلبک طلب داشته اسماعیل
 مصلحت در اطاعت برادر زاده ندید از مجاهد که حاکم حمص بود
 استعانت جست و بامداد او مستظهر گشته از راه غیر معهود متوجه
 دمشق شد و بیکبار خود را در آن بلده افکنده امرا و ملازمان
 ملک صالح چون این خبر شنیدند او را تنها گذاشته روی بملازمت
 ملک صالح آوردند و جمعی از لشکریان ملک نامر حاکم کرک بملک
 صالح باز خورده فی الحال او را گرفته و بنزد پادشاه خود برده در

قلعه كرك بند کردند و چون این خبر بسمع ملك عادل که در غیبت
برادر از قلعه بیرون آمده در مصر پادشاه شده بود رسید قاصدی
نزد ملك ناصر فرستاده * صد دینار تقبل نمود که ملك صالح را بوی
سپارد ملك ناصر اینمعنی را قبول نکرد و دست بیعت بملك صالح
داده بمر ققت او روی بجانب مصر آورد بعد از وصول بمحدود آن
مملکت امراء کاملیه مابین بسططنت ملك صالح کشته نوبت دیگر
ملك عادل را گرفته در قلعه محبوس کردند و آنکاه ملك صالح را
بدار ملك مصر در آورده ملك ناصر بطرف كرك مراجعت فرمود
و در سنه ثمان و ثلاثین و ستمایه پادشاه دمشق اسماعیل بنابر غرضی
که داشت قلعه شقیف را بکفار فرنك باز گذاشت * و عزالدین
عبدالسلام و ابو عمرو بن الحاجب که از جملة علماء شام بودند برین حرکت
انکار بلیغ نمودند * و اسماعیل در غضب رفته عزالدین عبدالسلام را
از خطابت دمشق معزول ساخت * و او را بمرافقت ابو عمرو بن
الحاجب بزندان فرستاد * و در سنه احدی و اربعین و ستمایه ملك جواد
که بعد از ملك کامل چند روزی حکومت دمشق نمود بعالم آخرت
توجه فرمود و در سنه خمس و اربعین و ستمایه مدت حیات ملك عادل
بن ملك کامل در حبس بنهایت رسید * و از وی عمر نام پسری ماند
ملقب بملك مغیث * او را نیز بعد از فوت پدر در قلعه محبوس
کردانیدند و بعد از وقوع مزبور چند نوبت میانه ملك صالح ابوب

که ح که مصر بود و ملک صالح اسماعیل که در دمشق سلطنت
 می نمود و ملک ناصر در کرک قامت داشت محاربت اتفاق افتاد و در
 اکثر اوقات اسماعیل مغلوب گشته و در دمشق و بیه و غلایی عظیم
 دست داد و در منتصف شعبان سنه سبع و اربعین و ستمایه ملک
 صالح ایوب در منصوره وفات یافت * و قطایا که مملوک ملک صالح
 ایوب بود به اتفاق دیگر امرا مدت سه ماه فوت او را نهان داشته
 کسی بطلب ولدش مدت معظم که در بعضی از بلاد شام بود فرستادند
 و تا زمان وصول ملک معظم بظاهره معزیه رسید فوت پدرش
 ظاهر شد و خطبه و سکه بقبش موشح و مزین گشت * و در سنه
 ثمان و اربعین و ستمایه کفار فرنک قصد مصر نمود * ملک معظم
 بمقابله ایشان توجه فرمود و در منزل منصوره محاربه عظیم دست
 داده نسیم فتح و نصرت بر برچیم علم معظم و زید و ز معظم سپاه
 فرنک کریزن کشته هفت هزار کس از ایشان عرضه تیغ بیدریغ
 گشتند * و ملک فرنج در پنجه تقدیر اسیر و دستگیر شده در قلعه
 منصوره مقید گردند آنگاه ملک معظم آغاز خفت و طیش کرده
 غلامان پدرش بروی خروج کرده و را گرفته گشتند * عز الدین
 توکمانی را که هم از ایشان بود مقدم سپاه ساختند و ز منصوره علم
 عزیمت بصوب قهره معزیه افراختند و ملک افرنج چون خود را
 پانصد هزار دینار باز خریده و بلده دمیاط را نیز بمسلمان گذاشته

مطلق العنان شد * در خلال این احوال ملک ناصر که حاکم کرک بود بدمشق لشکر کشیده آن بلاد را مفتوح گردانید آنسکه سپاه شام را فراهم آورده بطرف مصر نهضت فرمود و امراء مصر او را استقبال نموده در منزل عباسیه تلاقی فریقین دست داد و انهمزم بجانب مصریان افتاده شامیان بقاهره معزیه در آمدند و خطبه بنام ناصر خواندند * و عز الدین و قطایا با سیصد سوار جرار از غلامان صالحیه بطرف شام گریخته در ثنای راه بطیفه از لشکر ملک ناصر باز خوردند که خزینه و طبل و علم او را همراه داشتند و بضرب تیغ و تبر ایشانرا منهمزم گردانیده شمس لدین اوژور که نایب ناصر بود اسیر کردند و نشان کوسفتند رانده ذبح کردند طبل ملک ناصر را در شکسته خزینه او را بیاد نهیب و تاراج بردادند تا غزه رانده وند سلطان صلاح الدین یوسف را و ملک شرف موسی ابن العادل (؟) که حاکم حمص بود و ملک صالح ابن عیال بن عادل را که شبهه از حال او سبق ذکر یافت باز مره از امرا سیر کرده همه را از میان برداشتند * و چون بن اخبار محنت آثار ملک ناصر رسید در مصر مجال اقامتش ننماده * لاجرم عروس مملکت را بر وجهی که رجعت مکان نداشت طلاق داده بحدود بعضی از ولایت شام شتافت * و این وقایع در سنه ثمان و اربعین و ستایه سمت حدوث یافت * و در سنه تسع و اربعین و ستایه طواشی که ز قبل ملک ناصر

والی کرک بود * ملک مغیث عمر بن ملک عادل بن ملک کامل *
از حبس بیرون آورده پادشاهی برداشت و حقوق نعمت
ناصر را نابوده انگاشت * و در سنه احدى و خمسين و ستمايه ملک
صلاح الدين بن ملک ظاهر بن ملک صلاح الدين بن نجم الدين
ایوب وفات یافت * و در سنه اثني و خمسين و ستمايه امرا و اعیان مصر
عز الدين ترکمانی را که مملوک ملک صالح ایوب بود به سلطنت برداشته
ملک معز لقب دادند * و از آن تاریخ بزرگ پادشاهی مصر تعلق بعلامان
گرفت * و نفاذ فرمان آل ایوب از آن دیار صفت انقطاع پذیرفت
و چون بعضی علامان آل یوب که بعد از انقطاع نسل وی در مصر
بر سر بر عزت و حکومت نشسته اند با سلاطین آل عثمان معاصر بوده
اند ذکر ایشان بتقریب در خانقه بر توالی سنین در ضمن قضایای آن
سلاطین شوکت آیین بتوفیق رب العالمین مذکور خواهد شد *
اما ملک ناصر داود بن معظم بن عادل که ازو هم عزالدین هر روز
در منزلی بسر میرد در شهر سنه ست و خمسين و ستمايه عالم
فانی ر بدرود کرد * و او طبع سلیم و ذهن مستقیم داشت * و مدتی
بتحصیل علوم اشتغال نموده * از مؤید طوسی استماع حدیث
فرموده بود * و شعر در کمال جودت میگفت و جواهر معانی
بالماس فکرت می سفت * و ملک مغیث عمر بن عادل بعد از آنکه
چند سال در کرک بحکومت گذرانید در سنه اثني و ستين و ستمايه

لشکر از مصر بتسخیر آن بلده مامور گشت * و ملک مغیث عمر
در شهر تحصن نموده * پس از امتداد ایام محاصره مهم او باضطرار
انجامید لا جرم امان طلبیده نزد سلطان مصر شتافت و بحقیقه هلاک
شده * بعد از وی هیچیک از اولاد نجم الدین ایوب را سلطنت
میسر نشد * دست تقدیر مالک المدک علی الاطلاق عظم شانه بساط
حکومت آن طبقه را در نور دید * يفعل الله ما يشاء و بحکم ما پرید

صحیفه دوم

﴿ در ذکر عظمای حکام کردستان که اگر چه ﴾

﴿ استقلالاً دعوی سلطنت و اراده عروج ﴾

﴿ نکرده اند اما در بعضی اوقات خطبه ﴾

﴿ و سکه بنام خود نموده اند ﴾

و آن مشتمل بر پنج فصل است

فصل اول

﴿ در ذکر حاکمان اردلان ﴾

نقله اخبار حاکمان کردستان و حمله آنان بر اتابکان لرستان در

نسب حکام اردلان بقلم دوزبن بر لوح بیان چنین رقم کرده اند

که از اولاد ولایه دیار بکر از بنابر احمد بن مروان^(۱) که از سیاق

(۱) هكذا في النسخة المطبوعة وفي النسختين الخطيتين بابث بن سمان

کلام گذشته احوال او مشروح و مضمون می پیوندد بآیا اردلان
 نام شخصی مدتی در میانه طایفه گوران ساکن گشته * در اواخر
 دولت سلاطین چنگیزی بر ولایت شهره زول که در آخر بشهر
 زور اشتهار یافت مستولی گشت و خود را قباد بن فیروز ساسانی
 ساخت * وجه تسمیه شهر زور بقول حمدالله مستوفی آنست که
 پیوسته حکامش اگر ادب بوده اند هر کس را که زور بیشتر بوده حاکم
 انجامی شده و مستولی گشته و بحکم تدبیر و رای آن ولایت را بحیطه
 تصرف در آورده حاکم باستقلال شده و چون چند وقت حکومت
 نموده بنا کام دل از ولایت شهره زول برکنده روی بشهرستان
 عدم نهاد * و بعد از فوت وی کلول نام پسرش والی آن ولایت
 گشت * او نیز باجل موعود که قابل تقدیم و تاخیر نیست روی
 در عالم عقبی آورد * و بعد از انتقال او ازین جهان گذران اولادش
 برین ترتیب که مذکور خواهد شد در آن ولایت متصدی امر
 حکومت گشته اند * (۱) خضر بن کلول (۲) الیاس بن خضر (۳)
 خضر بن الیاس (۴) حسن بن خضر (۵) بابلو بن حسن (۶) منذر
 بن بابلو * اما چون احوال این جماعت که مذکور شد نزد راقم حروف
 محقق نبود و از کسی معتمد القول نیز چیزی شنیده بود که بر آن
 اعتماد توان کرد لاجرم بمساعجه و غماض از آن درگذشت و شروع
 در احوال جمعی ازین طبقه نمود که بکرات از ثقات قدسی سمات

احوال ایشان استماع افتاده و بتواتر بصحت رسیده و بعضی را
معاینه و مشاهده نموده چه قرار باخامه دو زبان درین نسخه بی سامان
آنست که اصل قصه و داستان را بلا زیاده و نقصان در عبارت
مختصر رقم نماید * و از اقوال مختلفه بیمزه که سبب استنکار ارباب
عقول گردد معرض و مستوحش بشد * والسلام علی من اتبع الهدی
﴿ گفتار در ذکر مامون بن منذر بن بابلو بن حسن بن خضر ﴾
﴿ بن الیاس بن خضر بن کلول بن بابا اردلان ﴾

بعد از فوت پدر حا کم کشته * مدت مدید باستقلال در حکومت
آن دیار بمسند امارت متمکن شد * بعد از آن بعالم آخرت روانه
گشت و زو سه پسر ماند (۱) بیکه بیک (۲) و سرخاب بیک (۳)
و محمد بیک * ﴿ بیکه بیک بن مامون بیک ﴾

چون پدرش ازین عالم فانی رحلت نمود والی ولایت پدر
گشت اما مملکت مورد وثی در زمان حیات پدر در میانه فرزندان
قسمت شده بود و ناحیه ضلم و تغسو و شمیران و هاوار و سیان
و راودان و کل عنبر در دست بیکه بیک مانده بود و بقیه ولایت در
تصرف برادرش بود که در ذیل احوال ایشان مذکور خواهد
شد * و چون از ایام حکومت بیکه بیک چهل و دو سال متمادی
شد رخت ازین جهان فانی بعالم جاودانی کشیده * دو پسر بیادکار
گذاشت اسمعیل و مامون * ﴿ مامون بیک بن بیکه بیک ﴾

بحسب قابلیت چون بر مسند حکومت پدر تمکن گرفت
 و یکسال تمام از ایام حکومت او متمادی شد سلطان سلیمان خان
 علیه الرحمة والغفران سلطان حسین بیك حاکم عمادیه را با بعضی از
 امراء کردستان بتسخیر ولایت شهره زول مامور گردانید و سلطان
 حسین بیك که عمادیه حسب فرمان قضا جریان متوجه استخلاص
 آن ولایت شده مامون بیك را در قلعه ضلع محاصره نمود * و بعد
 از کوشش بسیار بطریق صلح مامون بیك را بیرون آورده روانه
 آستانه سلیمانی نمود * و بعد از گرفتاری مامون بیك عمش سرخاب
 ولایت او را ضمیمه الکاء خود که لوی و مشیله و مهر وان و تنوره
 و کلوس و نشکاش بود نموده اظهار اطاعت بدوگاه شاه طهماسب
 کرد * و چون سلطان سلیمان خان بر یکناهی مامون بیك واقف
 شد او را از قید و بند بیرون آورده سنجاغ حله من اعمال دارالسلام
 بغداد را بطریق ملکیت بقید حیات بدو ارزانی داشت و تا حال
 که سنه خمس و الف است سنجاغ مزبور در تصرف مامون بیك
 است * و مدتیست در آنجا شادکام و عشرت ران بلا ممانعت باصر
 حکومت قیام و اقدام می نماید * و سنجاغ سروجک از دیوان آل
 عثمان به برادر و اسمعیل بیك مفوض گشته * مدتی در تصرف
 داشت * و بعد از آن بصوب عالم آخرت نهضت فرمود *

﴿ سرخاب بيك بن مامون بيك ﴾

چنانچه از سياق كلام گذشته بوضوح می پیوندد که بعد از گرفتاری برادرزاده خود مامون بيك بحکومت شهره زول و ضلیم نشسته حاکم باستقلال گردید * و حصه برادر خود محمد بيك را نیز متصرف شده ضمیمه ولایت موردی گردانید تا در تاریخ سنه ست و خمسين و تسعمایه که القاص میرزای برادر شاه طهماسب باراده سلطنت التجا بدرگاه سلطان سلیمان خان برد * و بعد از چند وقت از سلطنت مزبور بواسطه بعضی تقصیرات متوهم گشته سرخاب بيك را شفیع ساخت که درخواست گناه ورا از شاه طهماسب نماید * و بدین وجه میانه ایشان اصلاح فرماید که شاه طهماسب ولایت شیروان بدستور سابق بدو گذاشته من بعد متعرض احوال او نشود * چون سرخاب این قفه را پایه سریر شاهی عرض نمود شاه طهماسب این خبر را فوز عظیم دانسته شاه نعمت الله قهستانی را بالعزی از امر واعیان قزباشیه بطلب القاص میرزا فرستاد * و امر او عیان حسب فرمان روان گشته القاص میرزا را پایه سریر شاهی حصر گردانیدند * فی الفور فرمان بقید او نافذ گشته او را بقلعه قهقه برده مقید کردند * و بعد از یک سال حسب الامر پادشاهی او را از قلعه انداخته هلاک ساختند * و در مقابل این نیک و خدمتی شاه طهماسب هر ساله موازی یک هزار

تومان از خزانه عامره در وجه انعام بپسر خاب مقرر فرمود *
 و چندانکه در قید حیات بود مبلغ مذکور را بلا قصور می گرفت
 و عمر طویل یافته * پاشاه طهماسب طریق مصادقت و مخالفت
 می سپرد و مدت شصت و هفت سال حکومت کرده * بعد از آن
 رخت هستی بعام نیستی برد * و یازده پسر نیکو اختر در صفحه
 روزگار ییادگار گذاشت (۱) حسن (۲) واسکندر (۳) و سلطان
 علی (۴) و یعقوب (۵) و بهرام (۶) و بساط (۷) و ذوالفقار (۸) و اسامش
 (۹) و شمسوار (۱۰) و سارو (۱۱) و قاسم *

﴿ محمد بيك بن مامون بيك ﴾

بعد از فوت پدر بحکومت سروجك و قرا طاق و شهر بازار
 و الان و دمهران که حصه او بود نشسته باستدعای حکومت
 موردونی روانه آستانه سلطان سلمان خان گشته بامداد رستم پاشایی
 وزیر اعظم و عثمان پاشایی میر میران بغداد را با امراء کردستان
 بتسخیر ولایت اردلان مامور کردند و امراء مذکورده حسب
 فرمان قضا جریان بسر ولایت مزبوره آمده شروع در محاصره
 قلعه صنم که استوارترین قلاع ولایت است و در مقامت و حصانت
 پهلو بر حصار کیوان میزند کردند و ایام محاصره دو سال امتداد
 یافته اتفاقا محمد بيك بضرب تفنگ هلاک گشته بر خاک بوار افتاد
 و از جانب شاه طهماسب نیز بمعاونت محصوران عسکر رسیده

عثمان پاشا ترك محاصره نموده بجانب شهره زول توجه فرمود و در آنجا باجل موعود عالم فانی را بدرود کرده بدارالقرار نهضت نمود درین اثنا متحصنان قلعه ضلم را خالی گذاشته ندای الفرار در دادند و در سینه آس و ستین و تسمایه بالتجی محمد پاشا فرصت غنیمت دانسته خود را بمیانۀ قلعه انداخت و بقیۀ قلاع و نواحی آن ولایت را نیز بحسن تدبیر و رای مسخر ساخت * و از آن تاریخ ولایت شهره زول داخل ممالك محروسه شهر یاری و از جمله ملحقات ولایت مکتسبه عثمانی شد ﴿سلطان علی بن سرخاب﴾

بعد از فوت پدر حاکم اردلان کشت و چون سه سال ز ایام حکومت او متمادی کشت دبیر دفتر خانۀ قضا و قدر طومار حیات او را در یوردید و از وی تیمور خان و هلو خان دو پسر در سن طفولیت مانده و مآل حال ایشان چنانچه بر راقم حروف معلوم کشت انشاء الله مرقوم خواهد شد * ﴿بساط بیك بن سرخاب﴾

چون برادرش سلطان علی و هت کرد متصدی قلادۀ حکومت اردلان کشت * و فی الجمله در حکومت استقرار بهم رسانید پسران سلطان علی بیك که دختر زادگان منتشاس سلطان استاجلو بودند بارادۀ حکومت مورد وثی پناه بدرگاه شاه سمعیل ثانی آوردند * و بعد از فوت شاه اسماعیل تیمورخان پسر بزرگ سلطان علی دست قطاوول بنهب و غارت الكاء بساط سلطان دراز کرده * در میانۀ

ایشان اعلام خصومت و عداوت مرتفع بود تا هنگامی که بساط
سلطان بعالم آخرت رحلت فرمود *

﴿ تیمورخان بن سلطانعلی ﴾

بعد از آنکه بساط حکومت بساط سلطان در نور دیده شد
برادر زاده اش تیمورخان متقلد امر حکومت اردلان شده *
در شهر سمنه ثمان و ثمانین و تسعیه اطاعت درگاه پادشاه جهان سلطان
مراد خان مرحوم نموده * صدهزار اقچه عثمانی از خورص هایون
تابع شهره زول از عواطف علیه خسروانی بدو عنایت گشته
سمنه و حسن آباد و قرجه قلعه بطریق سنجابغ به پسر بزرگ او
سلطانعلی و قره طاغ به پسر دیگرش بوداق و مهروان (مربوان)
بفرزنددگرش مراد و شهر بزار به پسر کوچک ترش مفوض گردیده
احسان شد * همچنان ز ولایت قزلباش دینور نام ضمیمه ایالت
وی گشته * او را در سداک میره پیران عظام آل عثمان تنظیم داده
موسوم به تیمورخان پاشا گشت * عاقبت بواسطه کثرت نخوت
شیطانی و وفور غرور نفسانی آرزوی سلطنت کرده * کاهرومی و کاه
قزلباش می بود * و علی الدوام امر او حکام اطراف جوانب خود را
از خود رنجانیده * با ایشان طریق مخالفت می پیمود * و دست
تغلب از آستین تجلد بیرون کرده * الکای ایشان را نهب و غارت
میکرد * تا آنکه قصد تاخت و تاراج ولایت پسر عمر بیک کاهر

کرده * شاهوردی حاکم لرستان بمعاونت پسر عمر ییک آمده باتفاق
 سر راه بروی گرفته در وقتی که ولایت کلهر را یغما کرده سالها
 وغانماً عودت کرده بود از کینکاه بیرون آمده * و اکثر امرا
 واعیان او را بقتل آورده * تیمورخان را در خسر نام محلی دستگیر
 کردند و چند روز او را در قید نگاه داشته * بعد از آن از روی
 مرحمت اطلاق نمودند و با وجود این مقنبه نگشته * (شعر)
 خوی بد در طبیعتی که نشست * نرود تا بروز مرگ از دست
 باز باراده تسخیر الکاء زرین کمر و توابع او که از دیوان (قزلباشیه)
 بدولت یار سلطان سیاه منصور متعلق بود توجه فرمود * دو ما
 بین ایشان مقاتله و مجادله واقع گشته * در شهر سنه ثمان و تسعین
 و تسعمایه تیمورخان بقتل رسید و هلوخان برادرش قایم مقام او شد *
 ﴿ هلوخان بن سلطانعلی بن سرخاب ﴾

چون بجای برادر متصدی امر حکومت اردلان گشت
 اظهار طاعت و اتقیاد بدرگاه پادشاه جمجاه غفران پناه سلطان مراد
 خان علیه الرحمة والرضوان نمود * و با سلاطین قزلباشیه نیز طریق
 مدارا و مواسا مسلوک داشته * در حکومت استقلال
 و استبداد مالا کلام او را میسر شد * و حالا که تاریخ
 هجری در سنه خمس و الف است بلاممانعت
 و منازعت بدارایی آنجا مبادرت می نماید *

× فصل دوم ×

﴿ در ذکر حکام حکاری که اشتهار دارند بشنبو ﴾

بر ضمیر منیر اکسیر تاثیر جوهریان سخن شناس و خاطر
تصویر بذیر صافی رأین نور اقتباس صورت این قصه در پرده التباس
نماید که نسبت جلیل القدر حکام حکاری بخلفای بنی عباس منتهی
میکردد * ما چون سلسله نسب ایشان کمی مضبوط نگاه
نداشته بود که بکدام یک از خلفا میرسند عنان جواد خامه خوس
خرام از تقریر ارتباط این طبقه ذوی الاحترام بخلفای عظام کرام
منعطف گردید * و الحق این طایفه عالیشان در مابین حاکمان
گردستان بعلو حسب و سمو نسب معروفند * و باطوار و وضاع
مستحسنة موصوف * و همواره سلاطین عظام و خواقین کرام در
عزاز و احترام ایشان کوشیده اند و طمع در الکاء و ولایت ایشان
نکرده اند اگر احياناً بعضی از سلاطین ولایت ایشان را گرفته باشند
بعد از تصرف باز بطریق ملکیت بدیشان داده اند و لهذا صاحب
تاریخ ظفر نامه مولانا شرف الدین علی یزدی آورده که امیر تیمور
گورکان در شهر سمنه سبع^۱ و ثمانین و سبعه ماه بعد از فتح قلعه
بایزید متوجه وان و وسطان گشته و عز الدین شیر حاکم حکاری که

ولی ولایت آنجا بود در قلعهٔ وان متحصن شد و همگی همت
بر مخالفت امیر تیمور گماشته مستعد جنگ وجدال و آماده حرب
و قتال گردید * امیر تیمور فی الفور قلعهٔ وان را سرکزار در میان
گرفته کار بر محصوران مضیق گردانید * و چون عزالدین سیر دید
که تاب مقاومت و تحمل خدمت سر پنجهٔ صاحبقرانی ندارد که
گفته اند *

هر که بولاد بازو پنجه کرد * ساعد سیمین خود را رنجه کرد
لاجرم بعد از دو روز بهدم تجزو و انکسار از قلعه بیرون آمده بعقبه
بوسی صاحبقران ذوی الاقتدار فایز گشت و ناصر الدین نام شخصی
از اقربای او سر از ربنهٔ اطاعت و اتقیاد تیموری کشیده در حصار
وان را استوار کرده غاز جنگ وجدال کرده خون بیست و هفت
روز بدین وتیره گذشت دایران رزم آزمای و بهادران قلعه کشتی
بفهر و غلبه آن قلعهٔ کیوان ساراه سخر گردانیدند و امر متحصنان
آنها را تیغ بران و خنجر خون شام از کف کندرا بید و یکی از فدا
تاریخ فتح و انرا باین عنوان یافته *

شاهی که بتیغ ملک ایران بگرفت * ماه علمش سر حد کیون بگرفت
تاریخ گرفتن حصار و انرا * گر برسندت بگو که کیون بگرفت
و امیر تیمور بعد از تسخیر امیر یادگار اند خودی را بتخریب
آن قلعه مامور گردانید * و چون قلعهٔ مزبور از بنهای شداد عاد

است و سنکهای عظیم که در دیوار او نهاده اند در هیچ ابنیه واقع نشده هر چند در انهدام اوسعی تمام و اهتمام مالا کلام بجای آوردند فایده بر آن مترتب نکشت • عاقبت الامر باندک خرابی راضی گشته موکب نیموری بجانب خوی و سلماس در حرکت آمده چون قرقریاس^(۱) گردون اساس و قبه شاذروان^(۲) فلک مماس در صحرای سلماس باوج مهر و ماه رسید امیر تیمور ملک عز الدین را منظور نظر عاطفت تر کرد نیده ملک مورد وثی و ایالت ارثی را بدستور ملکیت بدو ارزانی فرمود و منشور حکومت و فرمان ایالت بآل تمغای تیموری عز اصدار یافته رخصت معاودت عنایت نمود • و در سنه اربع و عشرين و ثمانمائه ملک محمد بن ملک عز الدین باتفاق والی ولایت بدایس و اخلاط امیر شمس الدین برهنایی بخت و دولت بیکران بعز بساط بوسی میرزا شاهرخ بن امیر تیمور کورکان مستعد گشتند و مشمول عواطف شاهانه و منظور عوارف بیکرانه خسروانه شده • تجدید امضا مناشیر حکومت کردند و قبل از آنکه معرکه قتال و جدال میرزا شاهرخ با اولاد امیر قرا یوسف ترکان در حدودالشکر دمنعقد کردد ایشانرا رخصت انصراف ارزانی فرمود که بولایت خود عودت گردند و از سلاطین چنگیزی نیز ملک نامه بخط ایغوری در خانواده ایشان هست که

(۱) فی النسختين الخطيتين قه کرهس (۲) فی نسخه (شاذروان)

بنظر راقم حروف رسیده غرض که همیشه پادشاهان مالیشان در
اعزاز و اکرام این طبقه دقیقه تا صریح نکذاشته اند * و ولایت
ایشانرا بملکیت بدیشان ارزانی فرموده اند * و جماعتی که بترتیب
از آن طایفه حکومت نموده اند شروع در شرح

احوال ایشان میشود بعمون الله تعالی *

✽ گفتار در ذکر اسد الدین بن کلابی بن حماد الدین ✽
از ثقات قدسی سمات بکرات حاوی اوراق را استماع افتاده
که از فترات زمان از اولاد حاکمان حکاری اسد الدین بن کلابی
بدیار مصر افتاده ملازمت سلاطین چرا کسه اختیار نمود * و در
غزاء کفار بخار ازو بدفعات کثرت شجاعت و علامت شهامت
بظهور آمده * اتفاقا در یکی از معارک یکدست او ضایع شده
پادشاه آن عصر بدل دست او از طلا ساخته بجای دست او نصب
کرد و بغایت در اعزاز و احترام او کوشیده او را ملقب باسد الدین
زرین چنک گردانید * چون حسن بیک آق قوینلو متصدی امور
سلطنت ایران کشت انحراف باحکام کردستان پیدا کرده صوفی
خلیل و عربشاه بیک را که از عمده امرای ترکان آق قوینلو بودند
بتسخیر ولایت حکاری مامور گردانید * و صوفی خلیل مدتی
منتظر فرصت می بود که روزی فرصت یافته ایلغار بر سر حاکم
حکاری برده قضا را روز چهارشنبه بود و عز الدین شیر که در آن

وقت حاکم آنجا بود هر چند مستحفظان حدود و طرق اخبار
رسیدن لشکر عدو بدو رسانیدند گفت امروز چهار شنبه است
و روز قرقشه نیست و جنگ با دشمن ین ندارد و دولت خواهان
و ناصحان هر چند او را بوجنگ تحریض کردند فایده بر آن مترتب
نشد که یکبار صوفی خلیل و عرب شاه ینک بر سر وقت او
رسیده او را بقتل آوردند * و ولایت حکاری بالسکایه از ید تصرف
ایشان بیرون آورده متصرف گشتند * حفظ و حراست و ضبط
وصیانت آن ولایت را بعهده اهتمام عشیرت دنبلی کردند *
و مدتی از نیابت آق قوینو ولایت حکاری در تصرف عشیرت
دنبلی می بود * جمعی از رعایای ناحیه دز از کفره نصرانی که
ایشانرا آسوری گویند بعبادت معهود بجهت کسب و کار بجانب مصر
و شام رفته بودند * چون ملاحظه اوضاع و اطوار اسد الدین زرین
چنگ کرده بخود قرار اینمعنی میدهند که این شخص لیاقت
حکومت حکاری دارد * صلاح در آنست که این شخص را
فریفته برداشته بجانب ولایت حکاری برده بمحکومت آنجا
نصب سازیم * و بعد از قرار ین مقدمات را بعرض اسد الدین
رسانیده * او نیز قبول اینمعنی نموده بدلالات طایفه آسوری
متوجه ولایت موردی میشود * و مدتی مخفی در میانه طایفه
آسوری اوقات گذرانیده منتظر فرصتی باشد * و عادت کفره

آن ناحیه چنان بود که روز شنبه که از کار و بار خود فارغ میشده اند ذخیره قلعۀ دز را از هیمه و سایر ما یحتاج بقلعه می کشیده اند تا روز شنبه از شبهای مبارک اسد الدین را با جمعی از دلیران عشیرت لباس کفره پوشانیده اسلحه و ادوات جنگ را در میانه علف و هیمه تعبیه کرده پشتها بسته بطریق معهود توجه بطرف قلعه میکنند * چون بالتمام داخل قلعه میکردند علفها و هیمها را انداخته * اسلحه و ادوات جنگ را برداشته * با تیغهای خون آشام دایران بهرام انتقام روی مردم قلعه نهاده * بعضی از طایفه دنبلی را بضرب تیغ بیدریغ برخاک بوار میکنند * و فرقه از آنجماعت را به پیکان زهر ابدار دمار از روزگار برآوردند * القصه بهادران جلادت آثار درون قلعه را از وجود مخالفان بریشان روزگار بصیقل تیغ آینه آردار چون درون خلوت نشینان پا کیزه اطوار و قلوب مجرمان سر پرده سرار و صدور مشغولات آیه کریمه یستغفرون بالاسحار مصفی ساختند * و ندای فاعتبروا یا اولی الابصار را بکوش هوش قاصی و ادانی رسانیده * مجددا خیم حکومت عباسیانرا در سر قلعه دز باوج مهر و ماه برافراختند * و اسد الدین روز بروز آن ولایت را از وجود معاندان پاک کرده * پلاس سو کواری سپاه را بلباس عباسی مبدل ساخت * و زبان روزگار مناسب این قصه غرابت آثار این طرفه ایات انشافر مود نظم

روز شنبه که در شامی خیمه زد در سواد عباسی
 جمع بدخواه را پریشان ساخت بفرارغت بساط عیش انداخت
 و ابتداء دولت حکام حکاری در دفعه ثانی چنانچه مذکور
 شد چون روز شنبه بود و شنبه را در اصطلاح آن قوم شنبو
 میخوانند بدان واسطه بحاکمان شنبو شهرت کردند • و اسد الدین
 چون مدتی بسر داری و فرمان روایی طایفه حکاری قیام نمود بعد
 از آن دست از دامان دنیای فانی کوتاه کرده و چنگ در کریبان
 عالم باقی زده بدار البقا انتقال فرمود • ﴿ نظم ﴾
 کدام دوحه اقبال سر بچرخ کشید *

که سر سر اجلش عاقبت زیخ نکند •
 ﴿ ملک عز الدین شیر بن اسد الدین زرین چنگ ﴾
 بعد از فوت پدر متصدی امور حکومت و متکفل مهام
 امارت شده • مدتی درایی آنجا متعلق بدو بود • آخر باجل
 موعود بعالم آخرت نهضت فرمود • بغایت مرد
 عادلی پسندیده فعال نیکو خصال خیر بوده •
 ﴿ زاهد بیک بن عز الدین شیر ﴾

چون پدرش وفات کرد حاکم باستقلال گشته • ایام حکومتش
 قریب شصت سال امتداد یافت • و درین مدت در آن ولایت
 فرمان روایی و حکم رانی کرده • اطاعت شاه اسمعیل صفوی نمود

و منظور نظر شاهانه گشته * از عنایت بیغایت خسروانه منشور
ایالت مورد وثی بدو ارزانی داشت و گاهی او را خطاب بلفظ عمی
میکرده * و در میان ایشان طریقه محبت و اتحاد و وظیفه اخلاص
و اعتقاد بدرجه اعلی و مرتبه قدوی بوده * از وی دو پسر نیکو
اختر ماند (ملک بیک و سید محمد بیک) * در آخر ایام حیات
مملکت خود را به پسران قسمت کرده * بدارالقرار رحلت فرمود
﴿ ملک بیک بن زاهد بیک ﴾

بجای پدر در قلعه بای بامر حکومت متمکن گشت *
در کمال عدل و داد با رعایا سلوک نمود * او را هفت پسر یا کیزه
کوهر بود (۱) زینل بیک (۲) بایندر بیک (۳) بوداق بیک (۴)
بازید بیک (۵) حسین بیک (۶) بهاء الدین بیک (۷) رستم بیک *
از آنجمله رستم بیک در زمان حیات پدر بمحفظ و حراست ناحیه
کواش و قلعه اختار مبادرت می نمود بواسطه نزاعی که با عشیرت
روزکی در سر ناحیه کواش نمود بقتل رسید * وزینل بیک باتفاق
محمود اغای سلجی دزدان قلعه بای و اعیان عشیرت با پدر طریق
عصیان پیش گرفت * و قلعه بی را بتصرف خود در آورده *
بعد از مجادله و مقاتله پدر بدست پسر گرفتار گردید * وزینل بیک
قصد قتل پدر نموده * آخر الامر از وادی قتل او گذشته قرار
بر آن شد که پدر را مکفوف البصر گرداند * عاقبت بسیعی حسین

بیک پسر دیگرش از آن ورطه خونخوار خلاص گشته فرار
 نمود * والتجا بسید محمد بیک برادرش که حاکم و سلطان بود آورد
 در آنجا نیز توقف نموده به نزد شرف بیک حاکم بدلیس رفت
 و شرف بیک باقصی الغایه به عزاز و احترام او کوشیده دقیقه از
 دقایق عزت و حرمت نامرعی نگذاشت * وزینل بیک که ارشد
 اولاد او بود بعد رسید محمد عمش باستقلال تمام والی ولایت
 حکاری شد * و احوالش مشهور بعد ازین مذکور خواهد شد *
 و احوال سایر اولادش برین منوال است که ذکر میشود * بایندر
 بیک نام پسرش فرار کرده بخدمت شاه طهماسب رفته * و در آنجا
 نیز چندان رعایت و حمایت ندیده باز بوان مراجعت کرده باجل
 موعود در گذشت * و از و سه پسر ماند زاهد بیک و محمد بیک
 و حاجی بیک * و بود قی بیک نام پسر دیگرش احرام زیارت بیت
 الله بسته در آن راه فوت شد * و از و دو پسر ماند میر عزیز
 و سلطان حسین * و بایزید بیک پسر دیگرش در سلک زعمای دیار
 بکر منخرط بود همراه مصطفی پاشای سردر بسفر شیروان رفته
 در محاربه جلد در دست امراء قزلباشیه گرفتار گشته * چون در
 قزوین بنظر شاه سلطان محمد رسید حسب الامر شاه سلطان محمد
 او را بدست برادر زاده اش زاهد بیک داده بقتل آورد * و حسین
 بیک پسر دیگرش بعضی اوقات بحکومت الباقی مبادرت می نمود

آخر باجل موعود برفت ازو اسمعیل نام پسر ی ماند * و بهاء الدین
 ییک نام پسر دیگرش در ضمن قضایای زینل ییک احوال او بیان
 خواهد شد انشاء الله تعالی * ﴿ سید محمد بن زاهد ییک ﴾
 بمعاونت و اهتمام عشیرت پنیانشی بر زینل ییک برادر زاده اش
 مسلط گشته * اورا از ولایت حکاری بیرون کرد * و عموما
 ولایت موروثی را بتحت تصرف در آورده * زینل ییک التجا
 بسطان حسین ییک حاکم عمادیه بود * و بوسیله عرض و امداد
 سلطان حسین ییک متوجه درگاه عرش اشتباه سلطان سلیمان
 خان گشته * وزیر عصر رستم پاشا نسبت باو در مقام التفات
 در آمده * فرمود که قبل ازین تو از جفای بنی عمان ترك اوطان کرده
 بطرف آذر بایجان رفته اطاعت شاه طهماسب نموده خاطر از مر
 تو دغدغه ناک است * اگر چنانکه اهل و عیال و فرزندان خود را
 از سرحد قزلباش باینحدود می آوری خاطر از وادی تو بالسکلیه
 جمع گشته تفویض ایالت حکاری از عواطف علیه شهر یاری بتو
 مرحمت خواهد شد * زینل ییک قبول این سخن فرموده باستدعای
 آوردن اهل و عیال ز آستانه سلیمانی متوجه ولایت حکاری گشت
 در اثنای راه گذرش بر ولایت بختی افتاده * بدر ییک حاکم جزیره
 بواسطه عداوت قدیمه که باطایفه حکاری داشت بلکه بنابر دوستی
 سید محمد که برومنت می نهاد چند نفر از دلیران بختی را مسلح

و مکمل نموده بر سر راه زینل بیک فرستاد * بعد از مقاتله و مجادله
 جماعت بختی زینل بیک و رفقاء او را از پای در آورده برخاک هلاک
 افکندند * و سر رفیقان او را از تن جدا کرده * سر او را رعایه
 نبریده بجای گذاشتند * چون سرهای مقتولان بنظر بدر بیک
 رسید و سر زینل بیک را در آن میانه ندید از احوال او استفسار
 کرد گفتند او را بزخم تیرو سنان خسته و بیجان انداختیم و رعایت
 بزرگی او نموده سر او را از تن جدا نکردیم * چون این اخبار در
 جزیره شایع شده بسمع حرم بدر بیک رسید از شوهر خود التماس
 نمود که جسد زینل بیک را بشهر در آورده بموجب سنن شرعی
 تکفین و تجهیز کرده دفن سازند * حسب الرضاء خاتون چند نفر
 از ملازمان جهت آوردن نعش او مامور گردانیده * فرستادگان
 بر سبیل استعجال خود را بر سر مقتولان رسانیده * رمقی حیات
 در زینل بیک تفرس کرده * او را نیم جان برداشته توجیه بحزیره
 کردند * چون خبر بقیه حیات او بسمع خاتون رسید جراحی
 چند جهت او تعیین و ده ادویه و اغذیه و اشربه و سایر ما یحتاج که
 لازم آن خسته ناتوان بود از سر کار خود مقرر فرمود * اگر چه
 بدر بیک در قتل نمودن جد تمام داشت اما خاتون بالخاص و ابرام در
 استخلاص او کوشیده شعله غضب شوهر را بزال و عظه و نصایح
 فرو نشانید * و مرهم راحت بمراحت جان آن مستمند رسانید

و چون حق سبحانه و تعالی او را شفای عاجل کرامت فرمود خاتون
 او را باعزاز و اکرام تمام بجانب ولایت او روانه ساخت • و زینل
 بیک بصحت و سلامت بدیار حکاری مده • مآل حال او و اولادش
 عنقریب مذکور خواهد شد • اما چون سید محمد را در حکومت
 استقرار بهم رسید اسکندر پاشای میرمیران و ان بدو تقار خاطر
 پیدا کرده ایالت حکاری را از آستانه علیه جهت زینل بیک التماس
 نموده • فرمان همایون بنفاز پوست که هرگاه فرصت یابد سید
 محمد را بقتل آورده ایالت حکاری را بزینل بک مفوض سازد •
 اسکندر پاشا کسی بطالب سید محمد فرستاده • او را بوان دعوت
 کرد • و او نیز ازین مقدمه واقف گشته • بجمع کثیر بواسطه
 ملاقات پاشا متوجه و ان کشت • و بیهانه آنکه چون در و ان آثار
 و بطاعونست داخل شهر نمیتوانیم شد • اگر چنانچه حضرت
 پاشا لطف نموده قدم رنجه کرده در بیرون شهر علی جهت ملاقات
 تعیین فرمایند ضمیمه سایر الطاف عمیه آنحضرت خواهد بود
 اسکندر پاشا بالضروره ز و ان بیرون آمده در مکان موعود با او
 ملاقات فرمود • و سید محمد بعد از تالاق شدن پاشافی الفور بجانب
 و سلطان معاودت کرد • چون خاطر بالکایه از کید اسکندر پاشا
 فارغ ساخت مردمان خود را رخصت انصراف داده • از روی
 فراغت و اطمینان خاطر چند روز در و سلطان رحل اقامت نداخت

اسکندر پاشا چون بر اوضاع او مطلع گشت آغای غلمان وان را
 با جمع کثیر بر سر او فرستاده * پیغام داد که بعضی اخبار تا ملایم
 از طرف قزلباش شایع گشته * آمدن شما بوان بوجه مسارعت
 لازم است * و آغای غلمان وان را متنبه ساخت که بهر عنوان که
 میسر است او را بوان می باید آورد * آغای غلمان چون بوسطان
 رفت هر چند سید محمد در آمدن تکاهل و تکاسل نمود فایده
 بر آن مترتب نشده * او را جبراً و قهراً برداشته بوان آورد *
 و اسکندر پاشا سید محمد را حبس کرد * و یعقوب بیگ پسر او
 باراده حکومت یحانب ولایت خود فرار کرد * اسکندر پاشا
 حسن بیگ محمودی را که محرك سلسله این قصه بود باطایفه از
 غلمان وان در عقب یعقوب بیگ فرستاده * و یعقوب بیگ از
 آمدن لشکر خبر دار گشته خود را در میانه عشیرت پنیانشی
 انداخت که معاونت شاهقلی بلیلان حاکم حکاری گردد * چون
 در میان شاهقلی و حسن بیگ محمودی طریقه اتحاد و قرابت ثابت
 بود در قلع و قمع خاندان سید محمد یکدل و یکجهت بودند * حقوق
 خدمتکاری سابق را بر طاق نسیان نهاده * ولی نعمت زاده خود را
 تسلیم حسن بیگ نموده باتفاق روانه وان شدند * و اسکندر
 پاشا سید محمد و یعقوب بیگ را بقتل آورده * زینل بیگ را بدارایی
 و حکومت حکاری نصب کرد * و از یعقوب بیگ سه پسر ماند

اولامه و سلطان احمد و میرزا * اولامه ییک را ا کرچه از ولایت
 موردی بهره نرسید اما از دیوان سلطان مراد خان مرحوم
 حکومت خوی بدو مفوض گشته * چند سال بطریق سنجاق
 مقصر ف شد * آخر از سنجاق معزول شده متوجه درگاه عالی
 شد * و در دار السلطنه استنبول با پسر خود عمر عزیز را بیاد فنا
 داده رخت با آنجهان برد * ﴿ زین ییک بن ملک ییک ﴾
 سابقا مذکور شد که زین ییک بعضی اوقات بادر خود در
 مقام مخالفت و عصیان بود * و گاهی با عم خود منازعت میفرمود
 تا آنکه قضایای که قبل ازین گذشت بر سر او آمده * حرم حاکم
 جزیره اورا از آن بلیه خلاص داده بدیار حکاری ارسال نمود *
 از آن روز در تهیه اسباب سفر استنبول میبود که یکبار خبر
 عزل رستم پاشای وزیر اعظم شنیده از رفتن مایوس گردید * اورا
 نه روی عودت و نه تاب فرار و سکونت در آن دیار ماند بالضروره
 فرار کرده روی توجه باستانه شاه طهماسب آورده * و شاه طهماسب
 بواسطه رعایت خاطر سید محمد چندان التفات باو نکرد * مدتی
 متحیر و سرگردان میگردید تا وقتی که خبر وزارت رستم پاشا که
 تکرار از جانب سلطان سلیمان خان بدو مفوض گشته در دیار
 قزلباش شایع شد * زین ییک بعزم عتبه بوسی سلیمانی از آن دیار
 عودت کرد * و رستم پاشای وزیر نیز چندان مقید باحوال او نشده

زعامتی در ولایت بوسنه من اعمال روم ایلی بمدد معاش او تعیین
 نموده * زینل بیک را بآن صوب ارسال نمود * و بعد از تسخیر
 قلعه وان که سید محمد حاکم حکاری را بواسطه تهمت قصه سلطان
 مصطفی شاهزاده که یعنی در میانه او و شاه طهماسب سید محمد
 واسطه گشته طریق اتحاد مسلوک است و بعضی مقدمات دیگر
 که مذکور شد اسکندر پاشا بقتل رسانید و رستم پاشا از وزارت
 معزول گشت * اسکندر پاشا زینل بیک را باواده حکومت
 حکاری بعرض سلیمانی رسانیده * از ولایت روم ایلی بوان آورد
 او را اسکندر پاشا بواسطه زبانگیری بر حد قزلباش فرستاد *
 اتفاق در ناحیه سلماس برادر خود بایندر بیک که او نیز از جانب
 قزلباش زبانگیری آمده بود دوچار بهم خورد * در مابین ایشان
 مقاتله و محاربه اتفاق افتاد * آخر الامر بایندر بیک را شکست داده
 چند نفر از رفیقان او را گرفته نزد اسکندر پاشا آورد * و این قصه
 سبب ترقی احوال زینل بیک گشته * پاشای مرزبور یکجہتی
 و اخلاص زینل بیک را واستدعای حکومت حکاری بجهت او
 و واجب القتل بودن سید محمد را معروض پایہ سرپر خلافت مصیر
 پادشاهی گردانید * و فرمان سلیمانی بقتل سید محمد و تفویض ایالت
 حکاری بزینل بیک بنفاذ پیوست که حسب فرمان باستقلال
 حکومت و دارایی آنجا قیام نمود * و ایام حکومتش قریب بیچهل

سال امتداد یافت * و بعضی اوقات ایالت ولایت مزبوره به برادرش
 بهاء الدین بیک مقرر شد * اما آخر بدست زینل بیک و پسرش
 سیدی خان بقتل آمد * و بلا منازعت حکومت باو قرار گرفت
 و چهار پسر نیکو سیر داشت زاهد بیک و سیدی خان و زکریا بیک
 و ابراهیم بیک * اما زاهد بیک بعضی اوقات با پدر طریق عداوت
 و مخالفت می ورزید تا حسب فرمان قضا جریان او را بدیار بوسنه
 بجای پدر اخراج کردند * و زینل بیک حکومت حکاری را بحسن
 ارادت پسر دگر خود سیدی خان فراغت کرده * منشور ایالت
 بنام او از پایه سر بر خلافت مصیر حاصل گردانید * اما سیدی
 خان در عنوان جوانی و عنفوان زنده گانی از اسب افتاده * جان
 بجهان آفرین سپرد * و زینل بیک منشور ایالت بنام زکریا بیک نام
 پسر دیگرش کرده * ناحیه الباق را بطریق سنجاق باسم ابراهیم
 بیک نموده * در تاریخ سنه ثلث و تسعین و تسعمایه که عثمان پاشا وزیر
 اعظم بفتح و تسخیر آذربایجان حسب فرمان سلطان مراد خان
 مامور گشت * حکم همایون بنام زینل بیک نوشته ارسال نمود که
 بنهب و غارت ولایت قزلباشیه مبادرت نماید * اتفاقا در آن حین
 شاه سلطان محمد با سلطان حمزه میرزای پسر خود در تبریز توقف
 داشت * چون خبر آمدن زینل بیک بالسکای مرند مسموع شاه
 و شهزاده گشت امرا و قورچیان ترکاثر ابدفع او فرستاده * در

وقتی که لشکریان زینل بیك از تاراج السكای کرکر و زنوز و سرند
 سالم و غنیم عودت کرده بودند و زینل بیك با معدودی چند در
 حوالی کاروان سرای السکی بادی نماز عصر مشغول بود طایفه
 ترکمان بسر وقت او رسیده * میانه* ایشان مجادله و محاربه واقع شد
 زینل بیك با آقایان خود بدرجه شهادت فایز گشت * و پسر او
 ابراهیم بیك اسیر و دستگیر گردید * سادات و اهالی سرند جسد
 زینل بیك را در آنجا دفن کرده بعد از فتح تبریز بچولا مرك نام
 محل نقل نموده در مدرسه که خود بنا کرده بود مدفون گردانیدند
 و از دیوان سلطان مراد خان ایالت حکاری بموجب نشانی که در
 زمان حیات پدر بزرگاریا بیك داده بودند باز بدو عنایت شد *
 و ابراهیم بیك را بمبلغ خطیر از قید قزلباش خلاص گردانیده
 بقاعده اول بحکومت ناحیه الباق مبادرت مینماید *

﴿ زاکریا بیك بن زینل بیك ﴾

چون مدت دو سال از حکومت اوتمادی شد جعفر پاشای
 وزیر که بایالت وان و بمحافظت آذربایجان قیام و اقدام مینمود
 بتحریک بعضی مردم فرمود که ایالت حکاری بحسب شرع
 مصطفوی و قانون و آداب عثمانی حق زاهد بیك پسر بزرگ زینل
 بیك است و تفویض این امر بدو لایق و مناسب است فی الفور
 این مضمون را معروض آستانه علیه و سده سنیه گردانید *

از دیوان عثمانی ایالت حکاری بزاهد بیک مفوض گردید * حسب
 الاشاره جعفر پاشا زاهد بیک بحفظ و حراست و ضبط و صیانت
 ولایت مبادرت نمود * اما چون میلان خاطر اکثر عشایر و قبایل
 بجانب زکریا بیک بود کردن اطاعت بزاهد بیک نهاده کار بسر حد
 مجادله و مقاتله انجامید * و عاقبت زاهد بیک با پسر خود بقتل رسید
 چون این احوال مسموع جعفر پاشا کشت ایالت حکاری را بجهت
 ملك بیک نام پسر زاهد بیک عرض نمود * و منشور ایالت بنام او
 از درگاه همایون آورده * جمع کثیر از لشکر و ان و تبریز همراه ملك
 بیک نموده بضبط ولایت فرستاد * این مرتبه زکریا بیک را تاب
 مقاومت نمانده التجا بسیدی خان حاکم عمادیه برد * باتفاق مومی
 الیه کما هی احوال خود در معروض پایه سریر اعلی کرد نید * و از
 دیوان همایون ایالت حکاری بدستور سابق بشرط آنکه صد هزار
 فلوری بطریق تقبل بدیوان عثمانی ادا کند * بامداد و معاونت سنان
 پاشا وزیر اعظم بدو مفوض شد * و زکریا بیک بولایت خود عودت
 کرده ملك بیک را از ولایت اخراج نموده * و ملك بیک باستدعای
 حکومت باستنبول رفته بمرض طاعون از پای درآمد * و در اوایل
 سنه خمس و الف بفساد نخرالدین نام شخصی که چند سال از نیابت
 زکریا بیک در درگاه پادشاهی توقف داشت * ابو بکر اغای
 کشمخدای زکریا بیک که بزور راستی و دیانت آراسته بود بقتل رسید

وشرح این قصه آنست که سنجاق خوی را که اولاد شاهقلی
 بلیلان بواسطهٔ امیر سیف الدین نام برادر زادهٔ خود بشروط
 چند گرفته بودند نخر الدین مزبور خوی را علی دغم ایشان بجهت
 حسن ییک ولد سیدی خان ییک برادر زادهٔ زکریا ییک گرفته *
 از آستانهٔ سلطان کیتیستان محمد خان غازی منشور ایالت آورد *
 و عداوت قدیمه که میانهٔ زکریا ییک و اولاد شاهقلی بلیلان بود
 و بواسطهٔ ابو بکر آقا بدوستی و اتحاد مبدل گشته بود باز بر سر
 حکومت خوی آن خصومت منعقد گردید * دوستی و محبت
 بنزاع و کدورت انجامید * و ابراهیم ییک چند دفعه بارادهٔ ضبط
 خوی آمد * امیر سیف الدین با او در مقام مجادله و مقاتله در آمده
 اور بخوی نکذاشت * عاقبت جمع کثیر از طرفین بقتل رسیده
 هر چند ابراهیم ییک درین باب از زکریا بیک امسداد و استعانت
 طلب کرد اگر چه بحسب ظاهر بعضی از مردم عشایر و قبایل
 بعدد او ارسال داشت اما ضمناً چون ابو بکر آقای وکیل او بفساد
 راضی نبود معاونت کلی ننمود تا محلی که ابو بکر آقا بتهنیت سنان
 پاشای میرمیران با تحف و هدایا از طرف و سلطان آمد نخر الدین
 نام مفسد چون میدانست که سنان پاشا مرد یقید طماع و جبار
 است محل آنست که ابو بکر آقا را از پادر آورم * باتفاق حسن
 ییک ولد سیدی خان در عقب او روان آمد * عرضی چند از زبان

ذکریا بیک بدروغ بنظر پاشا آورده • مضمون آنکه از تغلب
و تصرف ابو بکر آقا بتنگ آمده ام • اگر چنانچه حضرت پاشا
اورا گرفته بقتل آورد سه خروار زر بطریق هدایا بخزینۀ پاشا
ارسال می نمایم • پاشای طماع این سخن را فوز عظیم دانسته فی
الحال اورا گرفته بقتل رسانید • و حالا که تاریخ هجری در سنه
خمس و الف است ذکریا بیک بحکومت جولاسرک که مقر
دولت خانواده ایشاست و ابراهیم بیک بدارایی الباق مبادرت
می نمایند امید که بافعال مستحسنه موفق باشند •

﴿ فصل سیم ﴾

﴿ در ذکر حکام عمادیه که اشتهار دارند بهادینان ﴾
نعمه پردازان کاستان غرایب اخبار و داستان سرایان
بوستان عجایب آثار آورده اند که نسب حا کمان عمادیه بزعم ایشان
بمخلفای عباسیه منتهی میگردد • و پروایت بعضی از قله متقدمین
بعباس نام شخصی که در سلك مشاهیر و اعیان منخرط بوده
میرسد • العلم عند الله بهر تقدیر بینی عباس اشتهار دارند • اما
در اصل از ولایت شمس الدینان بهمدیه آمده اند • و قبل از آمدن
بهمدیه آبا و اجداد ایشان بحکومت قلعه طارون من اعمال شمس
الدینان مبادرت مینموده اند • و آن شخص که از طارون بهمدیه

آمده بهاء الدین نام داشته بدان سبب حکام عمادیه در مابین حاکمان
وامراء کردستان بیهادینان مشهورند * و برویتی اصح الحال
قریب به چهار صد سال است که اولاد بهاء الدین در آن دیار بامر
حکومت اشتغال دارند * و قلعه عمادیه از بناهای جدید است که
در زمان سلاطین سلاجقه عمادالدین زنکی بن اقسنقر والی موصل
و سنجار بنا کرده است * قلعه و شهر در بالای سنگی واقع شده
که شکل مدور دارد * و تخمینا بعضی محال او صد ذرع و بعضی
پنجاه و شصت ذرع و بعضی بیست ذرع از زمین مرتفع است *
و دو چاه در درون قلعه حفر کرده بآب رسانیده اند که مدار آب
حمام و مدرسه و سایر لوازمات بر آن آبست * و آب ضروری را
مردمان بچاروازی بیرون شهر می آورند * و اطوار و لسنه مردم
آن دیار بکردی و تازی ممزوج است * صغیر و کبیر ایشان
صالح و متدین بخیرات و مبرات راغب و مایل اند * حکام عمادیه
در آنجا مدارس و مساجد ساخته اند * علما و فضلا بتحصیل علوم
دینی و تکمیل معارف یقینیه فوده و استفاده می نمایند * از عمده
عشایر عمادیه اولاد عشیرت ضروریست و نائیا زیباریست * و زی
نام رودخانه است در ولایت عمادیه * و چون این طایفه در کنار
آن رودخانه واقع شده اند یشار زی بوی گفته اند * و اسم
دیگر آن رودخانه نهر اجنون است که بواسطه تندروی ملقب

بآن اسم شده • و دیگر عشیرت رادکانیست که در السنه ا کراد
 بریکانی تغییر یافته و بقیه عشایر ایشان بر روی و محل و سیاب روی
 و نیلی و بهلی • بهل در اصطلاح مردم آن دیار دره را میخوانند
 و یکی از قلاع مشهوره عمادیه قلعه عقره است که قصبه دارد و تا
 موازی بکهرز و دو بیست خانه وار از اسلامیه و جهودیه در آنجا
 ساکن است • و دیگر قلعه دهوک و قلعه درست که امیر
 زادکان و بنی عمان • کمان عمادیه بحکومت آنجا قیام می نمایند
 و دیگر قلعه بشریست که در تصرف عشیرت رادکان است ^(۱)
 و دیگر قلعه قلاده و قلعه شوش و قلعه عمران و قلعه بازرانست
 که بطایفه زبیری اری تعلق دارد • و دیگر از جمله نواحی عمادیه
 یکی ناحیه زاخو است و عشیرت او مخصوص بدو طایفه است
 سندی و سلیمانی در بین الناس زاخورا ولایت سندیان نیز می نامند
 اکثر عامه و فتنه آلاء گردستان از آنجا برخواسته اند • و از قدیم
 الایام اوجاق غایر بوده • و کمان علیحده داشته و تابع عمادیه
 نبوده است • آخر که حکام آنجا ضعیف شده • کمان عمادیه آنجا را
 داخل ولایت خود گردانیده اند • و بالفعل یوسف بیک نام
 شخصی ز اولاد حاکمان زاخو مانده که خدمت حاکمان جزیره
 می کرد • و حاکمانی که ز نسل بهاء الدین در عمادیه بحکومت

نموده اند بعضی را اصلا احوال معلوم نیست و برخی را که
 فی الجمله احوال معلوم بود بترتیب * نوشته می شود بعون
 الملك الصمد * *(امیر زین الدین)*

در ایام جهانپانی حضرت صاحب قران امیر تیمور کورکان و ولد
 ارشد آنحضرت شاهرخ سلطان بایالت ولایت عمادیه سرافراز
 بوده * اوقات خجسته ساعات بکام دل میکردانید * و چون
 آن امیر دوست نواز و دشمن کداز بریاض رضوان خرامید پسر
 فرخنده اخترش *(امیر سیف الدین)* قائم مقام پدر گردیده جناح
 عدل و احسان بر فرق ایشان گسترانید * و چون آن امیر نیکو
 اعتقاد بریاض جنت خرامید از و حسن و بپروك نام دو پسر مانده
 پسر بزرگش *(حسن)* قائم مقام پدر شده * در زمان او سلاطین
 آق قوینلو سلیمان بیك بیژن اوغلی را بتسخیر ولایت عمادیه مامور
 گردانیدند * و سلیمان بیك قلعه عقره و قلعه شوش را مسخر
 گردانیده اما هر چند سعی و اهتمام در گرفتن قلعه عمادیه نموده
 اثری بر آن مترتب نشد * آخر کار برو تنك آمده * از سر قلعه
 برخاسته و امیر حسن بعد از استیصال خاندان سلاطین آق قوینلو
 بمخدمت شاه اسمعیل صفوی آمده اعزاز و احترام تمام یافت *
 و قلعه دهوك را از تصرف طائفه طاستی مستخلص گردانیده داخل
 مضافات ولایت موردونی ساخت * و ناحیه سندی را نیز از طایفه

سندی که حاکم علیحده داشتند گرفته ضمیمه مضافات عمادیه کرد
 وبعد از آن فوت گشته * ازو هفت پسر ماند (۱) سلطان حسین
 (۲) وسیدی قاسم (۳) و مراد خان (۴) و سلیمان (۵) و پیر بوداق
 (۶) و میرزا محمد (۷) و خان احمد * سلطان حسین بیک که اسن
 وارشد برادران بود قایم مقام پدر گشت * و عنقریب احوال او
 و فرزندانش مذکور خواهد شد * و از سیدی قاسم علیخان نام
 پسرى مانده * و از مراد خان اولاد ذکور نمانده * خودش در
 قضیه قباد بیک بقتل رسید * و از سلیمان شاه رستم نام و از پیر
 بداق نیز پسرى مانده و از میرزا محمد سلطان محمود نام پسرى
 ماند و از خان احمد شاه یوسف نام پسرى مانده و از بابرک بن
 سیف الدین پسرى دیوانه و شمانده که باعث قتل و فساد قباد بیک
 او شد * اما (سلطان حسین) خلاصه دودمان وزیده خاندان
 بنی عباس است * بعد از فوت پدر بموجب نشان عالیشان سلطان
 سلیمان خان غازی والی ولایت عمادیه گشت * بغایت عالم و متشرع
 بوده * و علما و صلحاء آن ولایت را رعایت بی نهایت میکرده *
 سپاهی و رعیت را بعدل و داد مقضی المرام نموده * صغیر
 و کبیر و غنی و فقیر ازو راضی و شاکر بوده اند * و بنوعی در رعایت
 خدمات پادشاهی قیام و اقدام مینموده که مزیدی بر آن متصور
 نتواند بود و بواسطه اطاعت و انقیاد و نیکو خدمتی ممتاز اقران

وامثال گشته که جملة امرا و حکام کردستان را بدو مراجعت بوده
 و از سخن و صلاح او بیرون نمی رفته اند * و هر نوع قضیه که در
 باب کردستان و سایر امور ممالک محروسه عثمانی معروض درگاه
 سلیمانی می کرده دست رد بر سینه مطالب و مقاصد او نمی نهاده اند
 و مدت سی سال بدین وتیره حکومت ولایت عمادیه مع
 مضافات و ملحقات نمود * و در شهر سنه و تسعمایه باجل
 و عود به عالم آخرت نهضت فرمود * و ازو پنج پسر یادگار ماند (۱)
 قباد یک (۲) و پیرام یک (۳) و رستم یک (۴) و خان اسمعیل (۵)
 و سلطان ابوسعید ﴿ قباد یک بن سلطان حسین یک ﴾
 بعد از فوت پدر حسب فرمان سلطان سلیم خان متصرف
 ایالت ولایت عمادیه شد * و او مرد درویش و شصت صوفی منش
 بوده و بغایت طبع سلیم و قلب رحیم داشت * و در اوقات صدوة
 خمره بتکلیف شرعیه شاغل و روز و شب بصید و شکار مایل
 اما در تدبیر امور دنیوی و تدارک مملکت دری بیوقوف و جاهل
 چنانچه مجرم اندک انتقام و سیاست بسیار و از کنا، کبار عفو
 و اغماض پشمار ازو ظهور می یافت بدین سبب عشایر و قبایل ازو
 متمفر و گریزان شده * میل بطرف پیرام یک برادر او نمودند *
 و پیرام یک را تاب مقاومت او نبوده فرار نموده * و در قزوین
 بخدمت شاه اسمعیل ثانی رسیده * بمواعد بیکرانه پادشاهانه

سرافراز کشت * واز عمده قبایل او که طایفه مزوری بود بقباد
 بیک عصیان نموده * اورا از حکومت خلع کردند * واز بنی
 اعمام او سلیمان بن بایرک بن سیف لدین را بظرافت حاکم خود
 گردانیدند * وچون زینل بیک حاکم حکاری را تقار خاطر از قباد
 بیک بهم رسیده بود کسی بطلب پیرام بیک فرستاده * اورا از
 حبس شاه سلطان محمد اطلاق داده بنزد خود آورد قباد بیک را
 قوت و اعمه زیاده کشته ترك حکومت نموده بجانب موصل
 و سنجار فرار کرد * و پیرام بیک باستدعای حکومت متوجه
 عمادیه شد * و سردار نامدار و سپهسالار کردون اقتدار فرهاد
 پاشای وزیر برین قضیه مطاع گشته * ناحیه زاخورا بطریق سنجاق
 به پیرام بیک تفویض نمود * و قباد بیک همچنان متوهم از موصل
 بآمد آمده * از آنجا روانه استنبول شد * و بامداد و معاونت
 وزیر اعظم سیاوش پاشا تجدید برات حکومت کرده بهمدیه
 عودت کرد * و چون بقلعه دھوک رسید باراده آنکه مفسدان
 عشایر که باعث فتنه و فساد گشته اند بدست آورده بقتل رساند
 و بعد از آن فارغبال متوجه عمادیه گردید و توقف نمود * سابق
 الذکر سلیمان بن بایرک باتفاق میر ملک مزوری فسلده و اهل
 شناعت ولایت را جمع نموده ایلغار بر سر قباد بیک آوردند * و قلعه
 دھوک را مرکز وار در میان گرفته و با اهالی قلعه مقدمه ساخته

در قلعه مفتوح گردانیدند * قباد ییک را با یکی از پسرانش و چند نفر از رفقاء او بقتل آورده * اموال و اسباب ایشانرا نهب و غارت کردند . و چون بیرام ییک برین قضیه مطلع گشت از زاخو ایلغار کرده در میانه عشایر و قبایل درآمده * سلیمان ییک و میر ملک او را بحکومت عمادیه نصب کردند * او نیز از صلاح و صواب بدید عشایر و قبایل بیرون رفته طوعا و کرها مرتکب امر ایالت شده گردن بقلاده حکومت نهاد * و سیدی خان ییک و سلطان ابو سعید پسران قباد ییک کریان و نالان روانه آستانه سلطان مراد خان شدند * و اکثر خلق عمادیه از صغیر و کبیر و غنی و فقیر و کفره و اسلامیة و رعیت و سپاهی میل بجانب بیرام ییک نموده آغاز شادی و خرمی کردند و صدقات و نذورات بمزارات متبرکه داده * دفع قباد ییک را فوز عظیم دانستند

﴿ بیرام ییک بن سلطان حسین ییک ﴾

سابقا رقم زده کلك بیان کردید که بیرام ییک از ترس برادر بمخدمت شاه اسمعیل ثانی رفته اعزاز و احترام تمام یافت * و چون شاه اسماعیل فوت شد برادرش شاه سلطان محمد رعایت و حمایت بیرام ییک را کما یذنبی مرعی نداشته * بواسطه عز و انکسار او را در قلعه الموت محبوس گردانیدند * وزیر ییک حاکم حکاری برین قضیه چون واقف گشت در استخلاص او کوشیده *

درین باب با امیر خان والی تبریز مطارحه کرده قرار بر آن شد که
 پنج هزار فلوری بطریق جائزه و پیشکش بشاه سلطان محمد و امیر
 خان داده • بعد از آن بیرام بیك را از قلعه الموت اطلاق کرده
 تسلیم زینل بیك نمایند • حسب القرار زینل بیك مبلغ مزبور را
 تسلیم ملازمان امیر خان نموده • ایشان بیرام بیك را تسلیم
 او نمودند • و بیرام بیك بعد از وقوع قضایای که مذکور شد
 حاکم عمادیه گشته با رعایا و متوطنان آن دیار بنوعی سلوک نمود که
 فوقش متصور نیست • و چون رغبت خلق عمادیه و اخبار عدل
 و داد بیرام بیك مسعود عثمان پاشای وزیر اعظم و سردار عجم شد
 از قسطنطنیه منشور ایالت عمادیه بنام بیرام بیك نوشته ارسال
 نمود اما چون سیدی خان بیك ولد قباد بیك بآستانه مراد خان
 رفته بود حقیقت احوال قتل پدر و تمرد و عصیان عشایر و قبایل
 و حکومت بیرام بیك را معروض پایه سربر علی نمود • از عنایت
 بیغایت پادشاهانه تفویض ایالت عمادیه بدو شده • تفتیش احوال
 بیرام بیك و دفع مفسدان عمادیه بسردار آکوان و قار فرهاد پاشا
 مفوض گردید • و احکام مطاعه و فرامین منیعہ درین باب عز
 اصدار یافت • و سردار بوسطه آنکه بیرام بیك را بدست
 آورد بوعده ایالت عمادیه سنجاف حسنکیف را علاوه حکومت
 زاخو کرده به بیرام بیك عنایت فرمود و مکتوب استمالت بدو

نوشت که طریق آست که حکومت عمادیه را بموجب فرمان
 همايون بسیدی خان بيك وا گذاشته متصرف سنجباغ زاخو
 و حسنکيف گردد * و درين سال همراه عساكر نصرت مآثر روانه
 سفر کرجستان شده بمخدمات پادشاهی قیام نماید تا بعد از مراجعت
 از سفر نیکو بندگی و یکجہتی او را معروض پایہ سرور گردون
 مصير نموده انشاء الله ایالت عمادیه بدو ارزنی خواهد شد * پیرام
 بيك ساده لوح باین وعده فریب خورده چون مدت هشت ماه
 از ایام حکومت او متمادی شد عنان اختیار ایالت عمادیه را بقبضه
 اقتدار سیدی خان بيك سپاده بسنجباغ حسنکيف قانع شد و همراه
 جنود انجم شمار سردار ظفر شعار روانه سفر کرجستان گشته *
 بعد از مراجعت از آن سفر سردار مزبور او را در قلعه ارض
 روم مقید کرد بسد * و مآل حالش در قصه آینده بشرح
 مذکور خواهد گردید بعون الله الملك الحمید المجید *

﴿ سیدی خان بيك بن قباد بيك ﴾

چون از آستانه سعادت شیانہ تفویض ایالت عمادیه و منصب
 جلیل القدر پدر بموجب منشور قضا و قدر بدو عنایت شد احکام
 مطاعه مؤکد بنام میرمیران بغداد و شهره زول و سایر امر و حکام
 کردستان بنفاذ پیوست که اگر پیرام بيك در تسلیم نمودن قلعه
 عمادیه و ایالت آنجا مسامحه و مساعدت نماید باتفاق بر سر آورفته او را

از ولایت عمادیه جبراً و قهراً اخراج نمایند و حکومت آنجا را
 بتصرف سیدی خان بیک دهند. و چون سیدی خان بیک بموصل
 رسید بیرام بیک اطاعت حکم پادشاه کرده قلعه و ولایت را خالی
 گذاشته بیرون رفت و سیدی خان بیک بمعاونت سلیمان بیک حاکم
 سهران که خال او بود در اواسط شهر ذی الحجه سنه ثلث و تسعین
 و تسعمایه داخل عمادیه شده بامر حکومت قیام نمود چنانچه قبل
 ازین مذکور شد. چون فرهاد پاشا از سفر کرجستان عودت
 فرمود بیرام بیک را حسب الموعود مقید گردانید و کسی بطلب
 سیدی خان بیک فرستاده او را بارض روم آورده. بعد از آنکه
 مبلغ خطیر بطریق جائزه از سیدی خان بیک گرفته بیرام بیک را
 با او مرافعه شرع شریف فرموده قتل قباد بیک والدش را و
 ثابت نمود. حسب الشرع بیرام بیک را تسلیم سیدی خان بیک
 نموده. در شهر سنه اربع و تسعین و تسعمایه بقصاص پدر بقتل
 آورده. و الحال یازده سال حاکم مستقل عمادیه گشته ضبط و ربط
 و قبض و بسط آن ولایت بلا منازعت و مشارکت در حیطه تصرف
 اوست. اگر چه چند روزی طایفه مزوری با او اندک تعدی
 و زوری کرده در مقام مخالفت و عناد بودند. آخر الامر بعضی را
 بقتل آورده و برخی را بدالالت و استمالت مطیع و منقاد خود
 ساخت. فی الواقع جوانیست بحلیه قابلیت پیرسته و زیور

شجاعت و سخاوت آراسته رعایا و سپاهی از عدل و انصاف او
راضی • سکنه و متوطنان از حسن خلقش شا کر
امید که با طوار پسندیده موفق باشد

✽ فصل چهارم ✽

✽ در ذکر حکام جزیره که آن منشعب است بر سه شعبه ✽
از عبارت دلکشای ثقات و مسودات نور افزای رواة بصحت رسیده
و بتحقیق انجامیده که سلسله نسب حکام جزیره از صحابه کرام
بخالد بن ولید میرسد و اول کسی که از اجداد ایشان بحکومت
جزیره مبادرت نموده سلیمان بن خالد نام داشته . و مدتی روش
و آداب ایشان بسلوک طایفه شومیه یزیدیه بوده . آخر توفیق الهی
رهین حال ایشان کشته از آن بدعت رجعت کرده اند و طریق
شعار اسلام پیش گرفته داخل طبقه اهل سنت و جماعت
گشته اند . مساجد و مدارس بنا کرده اند قرایای خوب و مزرعهای
مرغوب بر آن وقف نموده اند و عشیرت بختی در مابین کردستان
بسمت دلاوری و شجاعت موصوف و بصفت سپاهگری و سواری
معروف اند و همیشه اسلحه جنگ و آلات و ادوات نبرد و اسبان تازی
علی الخصوص شمشیر مصری و تیغ دمشق را به قیمت اعلی میخرند
و در میانه خود اعتبار کلی میکنند و در روز جنگ و مصاف با اتفاق

در برابر دشمن ایستاده پای ثبات و وقار میدارند ازینجهت در
 میانه کردستان ز امثال و اقران ممتازند و شهر جزیره از بناهای
 قدیم است در سال هفدهم از هجرت در زمان خلافت عمر رضی الله
 عنه بسمی ابو موسی الاشعری و سعد عیاض بن عثمان (۱) بصلح
 فتح شده جزیه قبول نمودند مگر از توابع جزیره عرب بنی تغلب
 که احشامات بودند جزیه قبول نکردند فرار نموده بجانب ملک
 روم رفتند و پیغام فرستادند که اگر بطریق صدقه باشد قبول داریم
 چون بعرض عمر رضی الله عنه رسید فرمودند که صدقه هم از
 جزیه است قبول نموده عودت کردند و قلعه جزیره از بناهای
 عمر بن عبد العزیز است که هشتم خلفاء بنی امیه بوده که او را در
 عدل و انصاف ثانی عمر بن خطاب رضی الله عنه میگیرند قریب
 صد سال که در زمان خلفاء بنی امیه امن و طعن حضرت علی کرم الله
 وجهه و امامین هم امین امیری المؤمنین الحسن و الحسین رضی
 الله عنهما بر منابر و مساجد میکرده اند او بر طرف نموده و مردم
 عالم را از آن وبال و نکال رها نیده قلعه و بلده جزیره دو ساحل رود
 خانه شط العرب واقع شده چنانچه در هنگام طغیان آب شط دو
 حصه کشته قلعه و شهر را میان گرفته میرود و سدی عظیم از

(۱) هكذا في النسخ التي بايدينا * والذي في التواريخ العربية عياض بن غنم
 بناء عليه ينبغي أن تكون اعمارة (وبسمي عياض بن غنم) مرجع الله زكي

سنگ و آهک در بالای قلعه بسته اند که آب ضروری بعمارت
 و ابنیه آنجا میرساند و همیشه تردد مردم از آنجا بجزیر است بدین
 واسطه موسوم بجزیره عمریه گشته و جزیره را قلاع خوب و نواحی
 مرغوبست * از آنجمله چهارده قلعه و ناحیه درین نسخه یاد کرده
 میشود که باعث کلال و ملال ارباب فضل و افضال نشود (۱) آن ناحیه
 کورکیل است که جبل جودی . . که سفینه حضرت نوح علی نبینا
 و علیه السلام میگویند که بر آن جبل قرار گرفته و عشیرت آن ناحیه
 منحصر بهفت قبیله است چهار قبیله حسینی اند (۱) شهریوری (۲)
 شهریلی (۳) کورکیل (۴) استودی و سه قبیله دیگر بزیدی اند
 (۱) نیوید کاون (۲) شورش (۳) وهیودل (۴) قلعه و ناحیه برکه
 است که بنام عشیرت اشتمار یافته قلعه و ناحیه مذکور مخصوص
 بدان عشیرت است (۳) ناحیه و قلعه اروخ است که در تصرف
 قبیله اروخست و از قلاع استوار و معتبر آن دستان است (۴)
 ناحیه و قلعه پروز است که مخصوص بقبیله پروز است و ایشان
 سه فرقه اند (۱) جاستولان (۲) بزم (۳) کرافان (۵) قلعه و ناحیه
 بادانست که بعشیرت کارسی اعلق دارد (۶) ناحیه طنزی
 است که قلعه او را کلهورک میخوانند و او نیز در تصرف عشیرت
 کارسیست (۷) قلعه و ناحیه فنیك است و منحصر بچهار قبیله
 است که تعداد قبایل او در احوال مرء فنیك می آید (۸) ناحیه

طور است (۹) ناحیه هیم است که اکثر رعایا و سکنه آن
 ارمنه و نصاری ند * حاصل و محصولات کما جزیره ز آن
 ناحیه پیدا می شود و قبیله جلکی در آن ناحیه است (۱۰) ناحیه
 و قلعہ ساخ است که در ولایت جزیره نارخوب در آنجا میشود
 و رعایا آنجا نیز ارمنه و نصاری ند و قبیله شیلدی در آنجا ساکن
 ند (۱۱) قلعه نش تل است (۱۲) قلعه ار مشاط است که قبیله
 برسی متصرف ند که عمده عشیرت بختی بکثرت عون و نصار
 می شمارند (۱۳) قلعه کیور است که آری نیز نیز می نامند و در
 تصرف قبیله کارسی و قرشی است (۱۴) قلعه دیرده است
 ز نوحی طبری که بعضی رعایا و سکنه آنجا عربند چون
 صهری و صفان و بنی عباده و کثر ارمنه آنجا بناری نکام میکنند
 و عشیرت و لوسات یشان برین وجب است (۱) دنبلی (۲) ونوک
 (۳) و محمودی (۴) و شیخ بزی (۵) و واسکی (۶) و راسکی (۷) و مغ
 نهرن (۸) و پیکان (۹) و بلان (۱۰) و بلاستوران (۱۱) و شهر ویان
 (۱۲) و دوتوران * و قول اصح آنست که عشیرت دنبلی و محمودی
 در اصل ز ولایت جزیره رفته اند و ذکر یشان را در صحیفه سیم
 بفراری که فهرست داده بنفصیل رفم خواهد نمود بعون
 الله الملك لمعبود اکنون شروع در شرح حالات حاکمان
 جزیره مینماید بتوفیق و اهلب الخیر و جود *

﴿ در ذکر سلیمان بن خالد ﴾

قبل ازین مذکور شد * که اول کسی که از اجداد حاکمان
جزیره بحکومت آنجا مبددت نموده سلیمان بن خالد بوده *
و چون مدتی در آن دیار بکامرانی و فرمان رسانی گذرانیده از
جزیره فنا روی بشهر بقا آورده و سه پسر نیکو سیر بیادگار
گذاشته میر حاجی بدر و میر عبد العزیز و میر ابدال * اما ارشد
ولاد بحسب قابلیت و استعداد میر عبد العزیز بود و کوی تفوق
و درجهان از سایر برادران در میدان عدالت بچوکان سخاوت
می ربود * روز بروز کثرت دولت و علامت شهامت از ناصیه
احوالش پیدا و ساعت بساعت شمعش نور و اقبال از جبهه آمالش
هویدا * ﴿ انظروا ﴾

بلای سرش ز هوشمندی می تافت ستاره بلندی

بنابراین میر عبد العزیز بعد از وفات پدر بحکومت جزیره
قیام نمود ناحیه کورکیل برادرش میر حاجی بدر و ناحیه فنیک
برادر دیگرش میر ابدال مقرر شد * و برادران باتفاق در
حفظ و حراست و ضبط و مصیانت * ولایت شرایط
ملکیت داری و قانون عدالت کسری بجا
آوردند و با یکدیگر موافقت
و متابعت کردند *

✽ شعبه اول ✽

✽ در ذکر حاکمان جزیره که شتهار دارند بعزیزان ✽
 چون مدتی از یام حکومت میر عبد العزیز متبادی شد
 هادم الدات دست تصرف او را از جیب شهرستان ملکی و مالی
 کوتاه گردانید و بای تغلبش را از طی مسافت باغستان دنیای فانی
 در کشید ✽ و ازو امیر سیف الدین و امیر محمد الدین نام
 دو پسر ماند پسر بزرگتر قایم مقام پدر گردید ✽
 ✽ امیر سیف الدین بن عبد العزیز ✽

چون زمام مهام حکومت جزیره را تقبضه تصرف در آورد
 قاعده و قانون سنت پدر را که ینبغی رعایت کرد ✽ و در رعایت
 رعیت و حمیت سپاهی و عشیرت کوشیده جمله را از خود راضی
 و تسلی گردانید ✽ و چون ایام حیاتش بنهایت انجامید قبض ارواح
 روز نامچه عمرش را در نور دیده بر طاق نسیان نهاده ✽ و بعد از
 فوت آن امیر پاك اعتقاد برادرش امیر محمد الدین بومسند حکومت
 جزیره نشسته ✽ بهتر ز پدر و برادر رواج و رونق مملکت داد
 و مدت مدید کامرانی و فرمان روایی نموده عاقبت آفتاب عمر
 و دولتش بمغرب زوال رسید و صبح اقبال حیاتش بشام اختلال
 نجات انجامید ✽ خلف صدق او ✽ امیر عیسی ✽

قایم مقام پدر گردید و مضمون این مصرع را که ✽ ع ✽

بعدل گوش که عادل همیشه معتبر است * کار بسته ابواب عدل
 واحسان بر روی عالمیان مفتوح گردانید و در ایام حکومت خود
 بطریق مدارا و مواسا با رعایا و برایا سلوک نموده * هیچ کس را بی
 سبب نرنجانید * و چون دنیای فانی را وداع نموده بعالم جاودانی
 رحلت فرمود ثمره شجره او ﴿ امیر بدر الدین ﴾ بر سریر
 حکومت جلوس نمود و در ماده رعیت پروری بمتابه اهتمام کرد
 که فوقش متصور نبود و بصیقل شمشیر زهر ابدار ز ننگ ظلم
 و غبار ستم از آینه خاطر صفار و کبار زدود و ابواب بذل و احسان
 بر رخ کافه اهل ایمان کشود و همواره طالب ملاقات و یش
 البرکات اصحاب کشف و ارباب ایقان بود * و چون عازم عالم آخرت
 شد پسرش ﴿ امیر ابدال ﴾ جانشین پدر گشته طریقه اجداد
 بزرگوار را در همه وادی مرعی داشت تا هنگامی که رایت
 حکومت در ریاض جنت برافراشت * و بعد از فوت او پسرش
 ﴿ امیر عز الدین ﴾ ببرداری عشایر و قبایل پرداخت
 و در زمان او ماهیچه رایت امیر تیمور کورکان پرتو تسخیر
 بر معموره جهان انداخت چنانچه مولانا شرف الدین علی یزدی
 در تاریخ ظفر نامه آورده که چون صاحب قران زمان امیر تیمور
 کورکان در شهر سته ست و تسعین و سبعه ماه بعد از فتح دارالسلام
 بغداد و تخریب قلعه نکریت و تسخیر سایر قلاع و بلاد آن نواحی

متوجه ماردین گشت در موضع چملیک که در هفت فرسخی ماردین
 واقع است امیر عزالدین حاکم جزیره بدرگاه عالم پناه آمده شرف
 بساط بوسی دریافت و پیشکشهای لایقه کشیده منظور نظر
 عاطفت تر صاحبقرانی کردید و خراج و تنگاری که عبارت از ازوقه
 و ذخیره ست قبول کرده بولایت خود معاودت فرموده و از
 سلطان عیسی حاکم ماردین نسبت بمالازمان تیموری بعضی اوضاع
 نام الایم که شرح و درین مقام مناسب نیست حدود یافت
 و خواست که بمحاصره قلعه ماردین اشتغال نماید اما چون کثرت
 لشکر و انبوهی سپاه بسیار بود و در آن حوالی عاف یافت نمیشد
 رای ممالک را درین ولا ماردین را محاصره کردن مصلحت ندید
 و در روز سه شنبه هشتم ربیع الآخر سنه مزبوره از آنجا عودت
 نموده بجانب موصل روان شد و در آن منزل صاحبقران دریادل
 جمعی را بابسی تحف و هدایا جهت خوانین و شهزاده کان بجانب
 سلطانیه روان نمود و شیخ نام کردی از طایفه بختی که در موضع
 چملیک با امیر عزالدین بشرف بساط بوسی رسیده بود و بنوازش
 شاهانه مخصوص گشته تا آن وقت در اردوی کیهان پوی بود در
 اینولا رخصت انصراف حاصل کرده بهمراهی جماعتی که تحف
 و هدایا میبردند روان شد و چون بحوالی جزیره رسید پای از راه
 صواب بیرون نهاده دست جسارت بآن تنسوقات دراز کرد

و همه را بر گرفته بجزیره در آورد * و امیر عز الدین حاکم آنجا عہدی
 کہ با بندگان حضرت صاحب قرآن بسته بود شکسته بآن شور بخت
 مہداستان شد * و صاحب قرآن گردون اقتدار الزام حجت رادو
 نوبت قاصد بمیر عز الدین فرستاد و را پیغام داد کہ شیخ را گرفته
 بنزد ما فرست تا از سر گناہ تو در گذریم و اگر نہ تمام قلاع
 و نواحی و خیل و حشم تو در زیر ستم ستور نہ چیز خواهد شد *
 امیر عز الدین بر حصانت قلعه و وفور آب شط اعتماد کرده از
 امتثال امری کہ در باب ارسال شیخ صادر شدہ بود امانت نمود *
 بنا بر آن حضرت صاحبقران در روز دوشنبہ سیزده جمادی
 الاول سنہ مزبورہ غرق را گذاشته ایلغار فرمود و بہ تمام اشکار
 از دجلہ گذشتہ شبگیر کرد * و در وقت سحر اشکار فیروزی
 اثر چون بلای ناگہان و دریای یکران بر ادواراف جزیرہ محیط
 شد * و در ساعت قلعه و شہر را مسخر ساختہ * تمام ولایت
 و احشامات ایشان عرضہ غارت و تاراج گشت * و امیر عز الدین
 در آن آشوب بدست یکی از اشکریان افتادہ اورا شناخت
 بشکنجہ و عقوبت بسی چیزها از وستادہ اورا رها کرد * و بہزار
 مشقت بعد از زجر و اہانت نیم جانی بسلامت ز آن مہلکہ
 بیرون برد * و درین باب روایت مردم جزیرہ آنست کہ امیر
 تیمور بغایت در اعزاز و احترام امیر عز الدین کوشیدہ حتی با او

بالمب شتارنج مشغولی نمود * و مصاحبت او موافق مزاج امیر تیمور افتاده اورا توغیب سفر شام کرد که در آن یورش در رکاب ظفر انتساب بوده باشد * چون هر سال مبلغ خطیر از سلاطین شام بوظیفه امیر عز الدین مقرر بود از رفتن عربستان ابا نمود * بدین سبب امیر تیمور بدو انحراف مزاج پیدا کرده حکم بهب و غارت جزیره فرمود * و امیر عز الدین در میانه عشیرت اروخی مختفی شد * اوقات ریاضت و مشقت میکذر نید تا فوت کرد *

﴿ امیر بدال بن امیر عز الدین ﴾

بعد از ودت پدر بر سر بر حکومت جزیره متمکن گشته بسر داری عشایر و قبایل قیام و اقام نمود اما بزودی بصوب عالم آخرت نهضت فرمود * ﴿ امیر ابراهیم بن امیر ابدال ﴾

چون پدرش از در رفت بدار بقارحات نمود بحسب ستحقاق برمسند حکومت ولایت جزیره بجای پدر جلوس فرمود و مدتی حکومت آنجا نموده فوت کرد * و زوجه پسر ماند امیر شرف و امیر بدر و اکث محمد * اولاد

﴿ امیر شرف ﴾

قیم مقام پدر گشته * مدتی که از یام حکومتش متمادی شد باجل موعود در گذشت * و بعد از او برادرش ﴿ میر بدر ﴾

جانشین او شد * و مدتها بحکومت و فرمان رونی قیام نموده *

بعد از آن فوت کرد و زوجه پسر ماند میر شرف و میر محمد و شاه

علی بیك * ﴿ كك محمد بن میرابراهیم ﴾ بعد از فوت
 برادران متعددی حکومت جزیره شد * و در زمان او حسن
 بیك آق قوینلو بر آن دیار مستولی گشته * خرابی بسیار باحوال
 آن ولایت راه یافت * و عیان بخنی اکثر بقتل رسید * كك محمد را
 با برادر زادگانش میر محمد و شاه علی بیك گرفته مهید بطرف
 عرق بردند * و آن دیار بالکایه مید تصرف ترا كك قوینلو در
 آمده * حکومت آنجا بجای بك نام شخصی که بالفعل اولاد او
 در میانه طایفه ترکمان بجای لو اشتهار دارد تفویض شد * و جای
 بیك بنوعی در حفظ و حر است و ضبط و صیانت ولایت جزیره
 اهتمام نمود که فوفش متصور نیست * و مدتی آن ولایت در
 تصرف و بود تا وقتی که امیر شرف بن میر بدر از طایفه آق
 قوینلو آن ولایت را مستخلص گردانید *

﴿ امیر شرف بن میر بدر ﴾

در تاریخی که عیش كك محمد و برادرانش میر محمد و شاه علی بیك
 در دست طایفه آق قوینلو گرفتار گشتند او فرار کرده * در گوشه
 مخفی بسر میبرد تا آفتاب دوات سلاطین آق قوینلو بسرحد زوال
 رسید و صبح اقبالشان بشام اختلال انجامید که گفته اند * انظم
 تا غیرد یکی بنا کامی دیگری شادکام نشینند

روز بروز آثار اقبال از جبهه آمال امیر شرف طالع وساعت بساعت

ستاره طالعش در اوج رفعت لامع میشد تا بقیة السیف بختی را بدلاالت و استمالت بر سر دایت خود جمع نموده * هوای حکومت جزیره را در نظر خود جلوه داد * و مدت سی سال که در پس زانوی یاس و نومیدی نشسته منتظر فرصت می بود که ناگاه بدستگیری بخت بلند و رهنمونی طالع از چند باراده حکومت از کنج عزلت اسب همت بمیدان جرات رانده ولایت موروثی را بضرب شمشیر صاعقه گردار مستخلص ساخت و حاکم باستقلال کشته * درین اثنا عمش کلک محمد و برادرانش شاه علی بیگ و میر محمد از قید ترا که خلاص شده بدو پیوستند * و چون شاه اسمعیل صفوی خروج کرده ولایت عراقین و آذربایجان را از طایفه ترا که مستخلص گردانیده پادشاه شد ولایت دیار بکر و موصل و سنجار را نیز بید تصرف در آورده بر ده تسخیر جزیره لشکر بدان طرف فرستاد و بدفعات در میانه طایفه قزلباش و امیر شرف مجادله و مقاتله وقع شده * هر دفعه امیر شرف غالب آمده چنانچه یک دفعه هزار و هفتصد کس بقتل رسیده * گروه انبوه اسیر و دستگیر شد * و مرتبه دیگر خان محمد استاجلو که میر میران دیار بکر بود با برادرش قراخان بعزم تسخیر جزیره بر سر امیر شرف فرستاده باز فتح میسر نشده * بی نیل مقصود عودت نمود و در دفعه ثالث یکان بیگ تکاوی قورچی باشی را از همدان

باقورچیان فامدار و لشکریان جرار شجاعت آثار بعزم رزم امیر
 شرف و فتح ولایت جزیره روان کرد نیند و میر شرف متوسل
 بعون عنایت الهی گشته بمضمون آیه کریمه (کمین فئة قليلة غبت
 فئة كثيرة باذن الله) دایران نبرد آزما و هزبرن بیشه و غار اجمع
 کرده * و در برابر یگان ییک صف آر گشته بعد از کوشش
 و کشتش بسیار یگان ییک را شکست داده * از ولایت جزیره
 بیرون کرد و دیگر از آن روز لشکر قزلباش متعرض جزیره
 نشده * و امیر شرف بعد ازین قضایا بجند وقت رخت هستی
 از عالم فنا بدار بقا کشید * (شاه علی ییک بن امیر بدر)
 بعد از فوت برادرش امیر شرف باستصواب عشایر و عیان بخشی
 متصدی امر حکومت جزیره شد * و قاعه و نواحی فنیک را
 برادرش میر محمد داد * و در فرصتی که امراء کردستان باتفاق اراده
 ملازمت شاه اسمعیل صفوی نموده روانه خوی و تبریز شدند * شاه
 علی ییک نیز فریب خورده * و ایذا و هانتی که از طایفه بخشی
 بقزلباش رسیده بود بر طاق نسیان نهاده * بهمرهی دوازده نفر
 از امرا و حکام کردستان متوجه خدمت شاه اسمعیل شد و شاه اسمعیل
 ذخیره خاطری که از امیر شرف داشت هضم نتوانست کرد
 او را نیز همراه امرا و حکام کردستان در قید حبس و زنجیر کشید
 و بعد از مدتی که امرا و حکام مزبور هر یک بنوعی از قید خلاص

شده شاه علی بیك نیز از آن قید و بند رهایی یافته بجزیره آمد
 و در آن حین ولایت جزیره از نیابت شاه اسمعیل پید تصرف
 و لاس بیك برادر خان محمد استاجلر والی دیار بکر بود در میانه
 ایشان مجادله و مقابله واقع شده * و لاس بیك ترك حكومت جزیره
 نموده فرار کرد * و فلاح و نواحی جزیره بتجدید پید تصرف شاه
 علی بیك درآمد * و بعد از آن بهر شرف حاکم بدایس عهد
 اخوت بسته اظهار اطاعت بدرگاه سلطان سلیم خان نمودند *
 و بادشاه مزبور را ترغیب بتسخیر و فتح دیار بکر و ذریعجان
 و رمن کردند * و چون چند سال از حكومت شاه علی بیك
 در گذشت باجن موعود عالم فنی را بدرود کرد * و ازو چهار پسر
 ماند * بدر بیك و ناصر بیك و كك محمد و میر محمد * بعد از فوت
 پدر بدر بیك قائم مقام او شد * و اولاد ناصر بیك و كك محمد که
 حكومت جزیره نموده اند حوال هر يك بتفصیل مذکور خواهد
 شد * و از میر محمد سلیمان بیك نام پسر شجاع دلاور مانده در فید
 حیاست *

﴿ بدر بیك بن شاه علی بیك ﴾

بعد از فوت پدر بر مسند حكومت نشسته آن دیار را بعدل و د
 معمور و آبادان گردانید و قریب به هفتاد سال حكومت به استقلال
 کرده در دور سلطنت و یام حشمت سلطان سلیمان خان غازی من
 اوله الی آخره بمخدمات مبروره پادشاهی و اشارات ماموره سلطانی

قیام و اقدام نموده در سفر وان و تبریز و فتح بغداد و سایر بلاد
 عراق عرب ملازم رکاب ظفر انتساب می بود * ما بواسطه
 دو امر شنیع که از روی تهور و اعتماد بنیک و خد منی که
 از نسبت بعقبه علیه ساطعی بظهور آمد بادشاه زمان و وزیر
 عصر رستم پاشا را از انحراف مزاج بهم رسید یکی آنکه
 در دیوان هایون هنگام رخصت امرا و حکام در آخر سفر اعجام
 در محس دستبوسی چون سلطان حسین بیک حاکم عمادیه را
 بر و آتسدر فرموده بودند بدر بیک قبول اینهمی نموده و مقید
 بدستبوسی بادشاهی نشده از دیوان بیرون رفت و بی آنکه از
 پادشاه و وزیر مرخص گردد از دار السلام بغداد متوجه
 جزیره شد * و دوم آنکه در هنگامی که زینل بیک حاکمکاری
 بمداد و معاونت رستم پاشای وزیر براده حکومت از استانه
 سلیمانی عودت کرده چون بولایت جزیره رسید چنانچه قبل
 ازین بتفصیل مذکور شد بدر بیک معدودی چند از سفاکان
 و بیباکان نخی بر سر راه او فرستاده هر هان زینل بیک را بالتمام
 بقتل آورده او را زخم بسیار زده بر خاک بوار انداختند * چون این
 خبر مسموع رستم پاشا کشت علاوه ذخیره خاطر او شد * و در
 دفعه نانی چون بر مسند صدارت جلوس فرمود میر ناصر برادر
 بدر بیک را تحریک نمود که طالب حکومت جزیره شود متوجه

آستانه پادشاهی گردد و ناصر بیک حسب الامر موده توجه بدوگاه
 سلیمانی نموده بامداد حضرت آصف جاه حکومت جزیره از دیوان
 پادشاه بناصر بیک عنایت شده بجزیره عودت نمود بمجرد رسیدن
 او بد آنجا بدر بیک بطرف سنچار رفته حکومت را تسبیح برادرش
 نمود * بعد از دو سال بدر بیک روانه آستانه پادشاهی شده ناحیه
 طور و هیتیم را از ایالت جزیره تفریق کرده حکومت جزیره
 تکرار به بدر بیک مقرر شد * و مدته الحیات بموجب نشان
 مکرمت عنوان حاکم ذی شوکت جزیره گشته بدارایی آنجا
 قیام نمود * ما بوعلانیه در مجالس و محافل اسرار تناول میکرده
 چنانچه هر روز در مجلس و پانصد درم اسرار خرج میشده
 و قریب بصد درم خود بنفسه صبح و شام میخورد و دایم الاوقات
 و کین خرج خود را تنبیه مینموده که قیمت اسرار را از وجه
 حلال داده از زری که شبیه داشته باشد ندهی * ما در سایر امور
 شرعیه و احکام دینیه بغایت می کوشیده و رعایت و حمایت فضلاء
 و علمای را که ینبغی مصرعی داشته و علماء و فضلاء که در زمان او در
 جزیره مجتمع گشته اند در هیچ عصر و زمان نبوده اند مثل مولانا
 محمد برقلعی و مولانا ابوالکر و مولانا حسن سورجی و مولانا زین
 الدین بی که در علم ظاهر و باطن سرآمد علمای زمان و خلاصه
 مشایخ دورانست * و مولانا سید علی و غیر هم که مصنفات ایشان

بین العلما متداول است * وروایتست که نوبتی مولانا ابوبکر از
 بدر بیک آزرده خاطر گذشته از جزیره اراده بیرون رفتن کرد * بدر
 بیک با اشراف واعیان نزد مولانا رفته و او را بانعامات و خلع
 فاخره سرافراز ساخته * و دلداری بینهایت کرده باز بجای خود
 آورد * و چون ناصر بیک بر درش فوت کرد ناحیه طور و هیتم را
 بدستور اول ذمیمه ایات موردی ساخت و عمر طویل یافت و در
 آخر که عمرش از حدود نود گذشته و نزدیک بسر حد صد رسیده
 انحطاط در عمل و فراست او پیدا شده * کارهای دور از عقل
 میکرد چنانچه از ثقات استماع افتاده که یکبار شخصی از دست
 قصاب شهر نزد بدر بیک آمد شکایت کرد که مرا اهانت کرده
 است بدر بیک تصور کرده که آن شخص قصاب است که بر آن
 مرد ستم کرده فی الحال استاد قصاب را حاضر گردانید چوب
 سیاست زدند * قصاب بعد از خوردن چوب سوال کرد آگاه بنده
 چه بود که سزاوار این سیاست گشتم بدر بیک در جواب فرمود
 که بواسطه آنکه بفلان شخص اهانت کرده * قصاب گفت
 یا امیر شخصی که او را اهانت کرده است قصاب است و من قصابم
 بدر بیک در جواب فرمود که قصاب و قصاب یک است اشتراك
 لفظی دارند این قدر سهو را تلافی سهل است و چون باجل موعود
 اجابت حق را لبیک گفت ازو میر محمد نام پسر می ماند *

﴿ امیر محمد بن بدر بیك ﴾

در زمان حیات پدر مدار الملك بوده بجمع مال و منال حرص تمام داشته * منقولست که دوازده هزار کوسفند بره دار داشته که هر سال مبلغهای کلی از نتایج آن حاصل میگرفته * و دیگر صد هزار قطعه مرغ بوعایا و مزادغان سپرده بود * و از هر مرغی هر ساله چند دانه بیضه قرار داده میگرفت * غرض که در کفایت مال و جمع منال ید طولی داشته * و بعد از فوت پدر باستقلال تمام حاکم جزیره گشته * چون هفت سال از یام حکومت او متبادی شد در تاریخ سنه ست و ثمانین و تسعمایه که قره مصطفی پاشای لالا وزیر ثانی بموجب فرمان سلطان مراد خان بتسخیر ولایت کرجستان و شیروان مامور شد * میر محمد نیز بهمراهی جیوش نصرت فرجام اسلام قیام می نمود * چون عسکر قیامت اثر داخل کرجستان شد محمدی خان الشهیر بتوقیق پسر زاده قازق حمزه استاجلو میر میران چقور سعد و امام فولی سلطان قچار میر میران قرا بیغ و کنجه اران باموازی ده هزار سوار جرار قزلباش در جلد نام محلی سر راه بر مصطفی پاشا گرفته * دوچار اشکر ستاره شمار شده * اتفاقا در آن روز درویش پاشای بیکار بیك دیار بکر بامر قراولی مامور گشته پیشرو عسکر اسلام بود * و در جلد نام مکان بعد از عصر قریب بغروب آفتاب ملاقات هر دو

گروه در دامن کوه اتفاق افتاد کردن کردان آن گروه انبوه را
 شی^۱ قلیل دانسته * از روی نهود و غرور موفور غافل از مکر
 سنین و شهر بر آن قوم حمله آوردند * ﴿نظم﴾

مبین گرچه شیری عدو را حقیر   بیندیش ازو گو بود شیر گیر
 مناز ز بهی ای زخیل بهان   که باشد به از به بسی در جهان
 بسر پنجه آهنینت مناز   که آهنک را اند آهن کداز
 گروه قزلباش بعضی از مردمان پیشرو تا موازی دوسه
 هزار را در برابر اشکر روم نمایان ساخته * دایران رزم دیده
 و هزیران کار آزموده در کینکاه کوه آرمیده بودند چون آن زمره
 بی شکوه بنظر عسکر انبوه در آمد دلیران کردان چون شیر
 غران بر آن جمع پریشان قزلباشان زور آورده آنجماعت را که
 چون عقد ثریا فراهم آمده بودند مانند بنات النعش پریشان
 ساختند که بیکبار قریب ششصد مرد تازی سوار نیزه گذار ز
 کریوه کوه چون سیل روان و ازدهای دمان آتش فشان بیرون
 آمده بهیئت مجموعی حمله بر اشکر پراکنده کردن آوردند و آواز
 دار و آیر و ناله کرنا و نفیر بفلک اثیر رسانیدند * از شبهه باد پایان
 در آن معرکه ستیز علامت روز دستخیز ظاهر گشت * دشت
 و هامون از خون دایران مانند شفق کاکون شد * و صبح اقبال

خواص و عوام در آن وادی هولناک بشام رسید * ﴿ نظم ﴾

صدای سم و شبهه بد پای در آورد ماهی و مه را از جای

نمایان شد از هر طرف چوب تیر چور کهای غیرت بتن جای گیر

زخونی که تیرك زد از فرقگاه یلان را بر افراخت پر کلاه

تبر زین بخون یلان کشته غرق چو تاج خروسان جنگی بفرق

القصة میر محمد باتفاق صارو خان بيك حاکم جزو و دومان

بيك زرقی و میر محمد فنیکی در آن معرکه بقتل رسید و آخر الامر

شکست بر اشکر قزلباش افتاده موازی سه چهار هزار کس

از طرفین در معرض تلف درآمد * و در محلی که میر محمد بقتل

رسید مقدار دویست هزار التون سرخ سکه سلطانی بغیر از

اقشه و اجناس متعدده مرصع و آلات در خزینه او موجود بود

و اولادش منحصر بسطان محمد نام پسر در سن پنج سالگی

و چهار دختر وارثی دیگر نداشت * و درین عصر کسی از

حکام کردستان باین مقدار خزینه مالک نشده بود *

﴿ سلطان محمد بن امیر محمد ﴾

وی از دختر ملک محمد بن ملک خلیل حاکم حصن کيفاً متولد

شده در صفر سن از پدر باز ماند * و عادت کردستان آنست که

چون پسر خورد سال از پدر یتیم ماند او را ملقب و مخاطب باسم

پدر می کنند و بمحتمل که بواسطه علم سلطان که در اول اسم واقع

شده غنایم کرده نام او را محمد گذاشته باشند اعلم عند الله *
اما چون مادر او عورت عاقله بود و مبلغ خطایر از پدر و پسر بدو
میراث مانده بود و ازمان (۱) ملك و آقایان عشیرت بخنی را با نعم
و احسان تسلی و خوشنود گردانیده بارعایا و متوطنان آنجا بطریق
رفق و مدارا سلوك نمود * و دختران خود را بمیر ناصر و شرف بيك
اولاد خان ابدال داده رتق و فتق مهمات جزئی و کلی آن دیار را
در كیف كفايت اولاد خان ابدال گذاشت * وفي الوقع بیوعی
در حفظ و حراست و ضبط و صیانت و لایت جزیره قیام و اقدام
نمود كه مزیدی بر آن متصور نبود * و يك دفعه پسر خود را برداشته
باسانۀ سلطان مرده خان باستنبول برد ركان و اعیان آنجا را
بتمحف و هدایا و تنسوقات كران بها خوشدل گردانیده و از جانب
پادشاه بخامت فاخره و تجدید برات ایالت مفتخر و سرفراز
گردانیده * رخصت انصراف حاصل نموده بجزیره عودت كردند
چون مدت پنج سال از ایام حكومت او منقضی گشته والده
خیره ش وفات كرد او نیز بعد از چند روز مریض گشت * در
تاریخ سنه احدی و تسعین و تسعمایه مرغ روح قدسی آشیانش از
قفص بدن پرواز كرده بر شاخسار طوبی جا گرفت * و بروایتی
وارثان ملك و معاندان سمیات در طعام او كرده او را

گردانیدند و از اولاد بدر بیک کسی دیگر نمانده منقطع النسل شد
 ﴿ ناصر بیک بن شاه علی بیک ﴾

در زمان سلطنت سلطان سلیمان غازی در ایام وزارت رستم
 پاشای وزیر اعظم ندیم مجلس شریف سلطانی و مدبر امور آصف
 برخای ثانی درویش محمود کله چیری بود * و این درویش محمود در
 اصل از عشیرت روز کیست . و در طرز اشعار و اسلوب انشا از
 شاگردان مولانا ادریس است * و مدتی منصب انشای شرف
 بیک حاکم بدلیس بدو متعلق بود * بعد از قتل شرف بیک بدیار
 روم افتاده معلم دختر سلطان سلیمان خان که منکوحه رستم پاشا
 بود شد * و در ثانی الحال منصب وزارت و وکالت شرف بیک بدو
 قرار گرفت . و آهسته آهسته کار و بار او بجایی رسید که مراجعت
 اکثر حکام کردستان بدو بود ازینجهت رستم پاشای وزیر برکاهی
 احوال کردستان واقف شده * تغییرات و تبدیلات در حکام
 آنجا واقع شد * غرض از تمهید این مقدمات آنست که سابقا
 مذکور شد که رستم پاشای وزیر اعظم ناصر بیک را تحریک
 فرمود که با برادر خود بدر بیک مخالفت نموده طالب حکومت
 جزیره گردد * و او حسب اشاره روانه آستانه ملک آشیانه
 سلیمانی گشته . تفویض ایالت جزیره بدو شد * چون دو سال از
 داوائی او مرور کرد بدر بیک نیز متوجه درگاه پادشاهی شده

ناحیه طور و هیتم را از ایالت جزیره تفریق کرده بطریق سنجاق
 بامیر ناصر تعیین نمود و ایالت جزیره را بخود مقرر کرد . و بعد از
 اندک فرصتی ناصر بیک در طور و هیتم و هت نموده * بدر بیک
 نواحی مزبور را بدستور سابق الحاق ولایت خود کرد . غرض که
 باعث تغییرات و تبدیلات و غیر هم که در حکام کردستان واقع شده
 باعتقاد بعضی از اکابر از اثر استادی درویش محمود کله چیر است
 (القصه) چون ناصر بیک وفات کرد خان ابدال پسر او باز براده
 سنجاق طور و هیتم در زمان سلطان سیم خان و وزات محمد پاشای
 وزیر اعظم روانه درگاه پادشاهی شده بلکه دیو غرور سودی
 حکومت جزیره در کاخ دماغ او نهاده در تلاشی ایالت ساعی
 بود . و محمد پاشای وزیر بواسطه دوستی بدر بیک بلکه بجهت نظام
 و انتظام عالم و محبت خاندان حکام عظام در صدد زجر و اهانت
 خان ابدال شده * رأی او بر آن قرار گرفت که خان ابدال را
 محبوس گردانیده کوشمال بسزا دهد . بنابراین محمد آغای چاوش
 باشی را با چند نفر از چاوشان درگاه عالی بطلب خان ابدال
 فرستاد اتفاقا خان ابدال با جمعی از امیر زادهای بختی و چند نفر از
 ملازمان خود که بجامع ادرنه بگذارند فریضه عصر رفته بود
 بعد از ادای نماز چاوش باشی با جمعی از چاوشان بدو رسیده . او را
 بدیوان وزیر اعظم دعوت کردند طایفه اگراد میگویند که چون

درین وقت چاوش باشی پادشاه به چند نفر از چاوشان بطلب خان
 ابدال آمده اند ظاهرا علامت خوب نیست یحتمل که قصد او
 کرده اند که او را بقتل آورند * بمجرد مظنه شیخ شیخان نام
 کردی از ملازمان خان ابدال از عقب چاوش باشی در آمده
 خنجری در میان دو کتف او فرو برد که سر از سینه او بدر آورد
 چاوشان رفیق او چون اینحال مشاهده کردند براکنده گشته
 نزد وزیر اعظم رفتند * و اوضاعی که از آن کرد بظهور آمده بود
 بعرض وزیر رسانیدند * و خان ابدال و رفقای او ازین قضیه
 سر سیمه گشته تفرقه و پریشانی برایشان راه یافت و بالتام در شهر
 ادرنه بر کنده گشته در گوشها منوری شدند . و بعضی از شهر
 بیرون آمده روی در صحر نهادند و مردمان شهر حسب فرمان
 وزیر و پادشاه بگرفتند خان ابدال و بدست آوردن ملازمان مامور
 گشته * دلالتان در کوچه و محلات ادرنه منادی کرده . اطراف
 وجوانب را تفحص نموده فی الفور خان ابدال و اکثر تابعان او را
 گرفته و در دیوان حاضر گردانیده و همان حظه فرمان قضا جریان
 پادشاهی بقتل خان ابدال و تابعان او نافذ گشته او را به موازی صد
 نفر از اعیان بقتل آوردند * و اموال و اسباب او را ضابطان بیت
 المال ضبط کرده داخل خزینة عامره نمودند * و ازو هفت پسر
 نیکو سیر در صفحه روز کار یادگار ماند (۱) میر ناصر (۲) و امیر

شرف (۳) و امیر محمد (۴) و شاه علی (۵) و امیر سیف الدین (۶) و امیر عز الدین (۷) و امیر ابدال * و امیر ناصر از نیابت سلطان محمد حاکم جزیره بسفر روان ^(۱) رفته بود و در هنگام مراجعت از آن سفر در سر ولعه قارص خبر فوت سلطان محمد بسمع فرهاد پاشای وزیر سردار رسید و رای صوابنمای سردار نصرت شعار بر آن قرار گرفت که حکومت جزیره را یکی از وادنان ملک که همراه عسکر ظفر عنان بودند تفویض نماید * اعیان بختی اتفاق بحکومت امیر ناصر نموده بتزدد راقم حروف آمدند که فقیر احوال ایشان را بعرض سردار رسانیده قبول فرمودند که حکومت ایالت جزیره بدو مرخص نمایند * اما امیر عزیز ولد ملک محمد بوساطت بانی جاوش در خفیه بعرض سردار میرسانند که از سلطان محمد مواری صد هزار سکه سلطانی و اسباب و اموال بقیاس مانده و بغیر از دو همشیره وارث دیگر ندارند. و من از امیر ناصر بامر حکومت اقریم اگر ایالت جزیره بمن تفویض شود موازی صد هزار فلوری سلطانی از مال سلطان محمد و دوازده هزار فلوری از مال خود بخزینه پادشاهی عاید میسازم * سردار کفایت شعار بن سخن رافوز عظیم دانسته روز دیگر که موعد دستبوسی امیر ناصر بود باتفاق امیر عزیز هر دو را در دیوان

حاضر گردانیده سردار توجه باعیان بختی کرده گفت که از امیر ناصر و میر عزیز کدام يك بسططان محمد متوفی نزدیکترند. اعیان جزیره گفتند که امیر عزیز يك واسطه نزدیکتر است • سردار فرمود که ایالت جزیره بحسب ارث بامیر عزیز میرسد باو ارزانی داشتن اولی و انساب مینمایند. باز اعیان جزیره در جواب فرمودند که اگر چه میر عزیز بسططان محمد نزدیکست و بحسب ارث حکومت بدو میرسد اما بالتام عشایر و قبایل و اعیان ولایت خواهان میر ناصرند • و او از برای حفظ و حراست و ضبط و صیانت مملکت از حکام سابق نیز بهتر است • سردار گفت هر چند همچنین است اما من حکومت را بامیر عزیز میدم شخصی از اعیان بختی در جواب مبادرت نموده گفت که حکم سلطان سلیمان غازی هست که هر کس را که عشایر و قبایل قبول داشته باشند در میانه خود حاکم سازند ما حکومت میر عزیز را قبول نداریم • سردار از این کلمات آشفته گشته جلاد طلب کرد و در درخیمه دیوانخانه میر ناصر را در روز پنجشنبه یست و نهم شهر رمضان المبارک سنه احدى و تسعين و تسعمایه بقتل آورده و لوله قیامت اثر و علامت فزع اکبر بعالمیان اشکارا نمود و سیلاب اضطراب از دیده شیخ و شاب بر یکناهی او روان ساخت و بصابر صغار و کبار اولو الابصار را خیره و تیره ساخت • (نظم)

بگردید عالم از آیین خویش   که آمد عجب مشکل سخت پیش
 زانده آن ماتم جان کسل   روان گشت از دیده خون دل
 بعد از آن تفویض ایالت جزیره بمیر عزیز نموده او را بمخلعت
 پادشاهانه و نوازشات خسروانه مفتخر و سرافراز کرد و بآلی چاوش را
 همراه او نموده بضبط جزیره فرستاد * و امیر شرف با سایر اخوان
 واجب در ناحیه طنزی منزوی شد * و مال حال ایشان عنقریب
 مرقوم قلم شکسته رقم خواهد شد بعون الله الملك الحمید المجید *
 ﴿ امیر عزیز بن کلک محمد ﴾

چون بامداد و معاونت فرهاد پشای وزیر متصدی امر
 حکومت جزیره شد * و یکسال و چهار ماه از حکومت او
 منقضی گشت عثمان پشای وزیر اعظم حکومت جزیره را بمیر
 محمد بن خان ابدال مفوض نمود و میر عزیز معزولا در سفر تبریز
 همراه عساکر نصرت فرجام اسلام بمخدمات مرجوعه پادشاهی
 قیام و اقدام کرده بعد از آن از جزیره بیرون آمده در سنجار
 اوقات میگذرانید * چون عثمان پشا در تبریز وفات کرد و دفعه
 دیگر فرهاد پشا سردار کشته متوجه دیار عجم شد * میر عزیز
 در اصرار بمخدمت سردار آمده بشرط آنکه سی قریه از قرای
 کفره تابع جزیره داخل خواص هایون پادشاهی بوده باشد و هر
 سال موازی شصت هزار فلوری از حاصل قرای مزبوره داخل

خزینه عامره نماید ایالت جزیره بدو ارزانی شد * و امیر محمد از
 استماع این خبر روانه آستانه سلطان شد * و چون زمام مهام
 وزارت بکف کفایت سنان پاشا درآمد حسب الاستدعای میر
 عزیز میر محمد را که در میانه فتنه و فساد واقع نشود بطرف روم ایلی
 فرستادند * و ناحیه طیزی که محل سکونت و مدد معاش امیر
 شرف و برادران او بود امیر عزیز بطریق سنجاق بحاجی بیك
 نام پسر خود نامزد کرد . و رفع و دفع اولاد خان ابدال را پیشنهاد
 همت سخت * از روی رفاهیت و فراغت بلاممانعت و مشارکت
 غیرى بمحکومت و دارایی قیام نمود * و چون چند روز بدین وتیره
 گذشت امیر شرف بن خان ابدال باتفاق برادران خود امیر
 عزالدین و امیر سیف الدین و امیر ابدال که هر يك نهالی بودند در
 بوستان ایالت رسیده * و سروی بودند در گلستان حکومت سر
 بمیوق کشیده که عشایر و قبایل شیفته لطافت شمایل و فریفته
 حسن الطاف ایشان بصد دل شده بودند . بعزم منازعت میر
 عزیز کمر عداوت در میان جان بسته باواده باز خواست خون
 میر ناصر برادر ایشان متعرض کاشتگان او شدند . بلکه دست
 تصرف میر عزیز را از ولایت جزیره کوتاه ساخته بغیر از شهر
 و قلعه محلی دیگر در تصرف او ننماید * امیر عزیز بالضروره حفظ
 و حراست شهر و قلعه را در عهده اهتمام حاجی بیك پسر خود

و میر هاوند برادر زاده خود نموده بعزم انتقام اولاد خان ابدال
 روانه درگاه کیتی پناه پادشاهی شد * و امیر شرف با برادران
 اطراف وجوانب فرا و نواحی جزیره را ضبط نموده * اکثر
 طوایف بختی با او اتفاق کرده بر سر قلعه آمده . شروع در محاصره
 نمودند * و چون ایام محاصره بچهل روز امتداد یافت و از میر عزیز
 امداد و معاونت بدیشان نرسیده کار ایشان بسرحد اضطراب
 رسید . قضا را درین اثنا حاجی بیگ که بجهت امداد و طلب معاونت
 بنزد ابراهیم پاشای میر میران دیار بکر رفته بود فوت کرده
 میر هاوند با معدودی چند اهل و عیال میر عزیز را در قلعه گذاشته
 در نصف الیل در قلعه را کشاده برون رفت . و امیر سیف الدین
 برادر امیر شرف ازین مقدمه واقف گشته سر راه برو گرفت
 در میانه ایشان محاربه و مجادله واقع شده * امیر سیف الدین در آن
 معرکه در دست امیر هاوند بقتل رسید * و میر هاوند جان
 سلامت از آن ورطه بدر برد . اما امیر شرف و امیر عز الدین بقلعه
 جزیره در آمده * اموال و اسباب میر عزیز و سایر احبای او را
 نهب و غارت کردند * و اهل و عیال او را بطریق اسیری بدست
 طایفه اکراد داده جاریهای مطربه مدخوله او را در میانه احبای
 خود قسمت کرده متصرف شدند . و پسر خورد سال میر عزیز
 نیز در میانه ضایع گردید * چون این احوال در آستانه شایع گشته

بسمع همایون اعلی رسید * حسین پاشای میرمیران موصل را همراه
 امیر عزیز نموده * فرمان واجب الاذعان بنام امرا و حکام کردستان
 نافذ کردید که باتفاق حسین پاشا بر سر جزیره رفته آن ولایت را از
 دست منازعان بیرون آورند و بتصرف میر عزیز داده . میر شرف
 و برادران او را که بتغلب در جزیره نشسته اند بدست آورده . اعمال
 ناصواب ایشانرا در کنار ایشان نهند و بنوعی در تأدیب ایشان
 اقدام نمایند که سایر متمردان از آن عبرت گیرند * و حسین پاشا
 بامتنال امر مبادرت نموده باتفاق محمد یحی حاکم جزو و اشکر
 موصل در زمستان سنه تسع و تسعین و تسعمایه متوجه جزیره
 شده * چون امیر شرف و برادران از توجه او خبر دار گشته قلعه
 و شهر را خالی گذاشته بطرف طنزی رفتند . و از آنجا اهل و عیال
 خود را برداشته بجانب خیران و مکس رفتند * و حسین پاشا
 میر عزیز را در درون قلعه جزیره گذاشته عودت نمود * و بعد از
 معاودت پاشا امیر شرف باتفاق برادران و اکثر عیان متوجه
 محاصره قلعه جزیره شد * و میر عزیز را تاب مقاومت و تحمل
 صدمت ایشان نبود * قلعه و شهر را خالی گذاشته با امیر هاوند
 سالک طریق فرار گشت * و امیر شرف او را تعاقب نموده . میر
 هاوند در ثنای تکامش در دست امیر شرف بقتل رسید و میر عزیز را
 بعد از چند روز در صحاری و بیابان مرده و بیجان یافتند * (نظم)

چنین است دستور چرخ کهن   که چون سر بر آری بر آرد زین
 درین لاجوردی سرای دو در   زدنبال مغرب رسد نوحه کر
 میر محمد بن خان ابدال *

چون در تاریخ سنهٔ احدى و تسعين و تسعمائه فرهاد پاشای
 وزیر عظم میر ناسر برادر میر محمد را بفنال آورد. تفویض ایالت
 جزیره بمیر عزیز نموده. بلی چاوش را بضبط موال سلطان محمد
 فرستاد و امیر محمد عورت و فرزندان برادر مقتول خود را برداشته
 برسم داد خواهی متوجه درگاه عرش اشتباه پادشاهی شد * اتفاقا
 فرهاد پاشا از سرداری عسکر دیار عجم بواسطهٔ بعضی تقصیرات
 رفع شده * سرداری بعثمان پاشا مفوض گشت * امیر عزیز را
 از حکومت معزول کرده * تفویض یالت جزیره بمیر محمد نمود
 و چون عثمان پاشا در تبریز فوت شد و دفعهٔ دیگر سرداری دیار
 عجم بفرهاد پاشا مفوض گردید چنانچه قبل ازین گذشت میر
 عزیز در اصرار بمخدمت فرهاد پاشا مده بشرط آنکه سی
 قریه ارامنه از ولایت جزیره داخل خواص هماون پادشاهی بوده
 باشد * و هر سال مبلغ شصت هزار فوری از محصول قراای
 مزبوره تسلیم خزانهٔ عامره نماید ایالت بدو ارزنی گشت * و میر
 محمد معزول متوجه درگاه خقان جمجاه شد * و بنا بر مقدمات چند
 حسب الاشارهٔ فرهاد پاشا میر محمد روانه ولایت بدون شد (؟) که

در آن ولایت جهة او وظیفه تعیین گشته که مدة الحیوة در آنجا ساکن باشد و امیر شرف و سایر برادران او در سفر کرجستان در رکاب ظفر انتساب سردار نصرت شعار بودند • و بعد از معاودت سردار نصرت قرین ظفر شعار ز جهاد و غزای کفار امیر شرف مع برادران بناحیه طنزی رفته منزوی شدند • ما آن ناحیه را نیز میر عزیز بدیشان نکذاشته • از دیوان پادشاهی بطریق سنجاق باسم پسر خود حاجی بیک برات گذرانید • و چون میر عزیز بجزیره آمد درین دفعه همگی همت بقلع و فتح اولاد خان ابدال گماشت اما تدبیرش موفق تقدیر یافتاد • و همچنانکه از سیاق کلام گذاشته بوضوح می پیوندد میر عزیز و پسرش حاجی بیک و برادر زاده اش میر هاوند و سایر اولاد ذکور وانات ایشان بر طرف کشته منقطع النسل شدند • و امیر شرف بحسب رشد و تمیز متصدی امر حکومت گشته • برادرانش را بضبط قلاع و نواحی مامور گردانید • چون این خبر در آستانه اقبال آشیانه سلطانی مسموع اعیان و ارکان شد کسی باستعجال بجانب بوسنه فرستاده • امیر محمد را از آنجا بدر السلطنه اسلامبول آوردند و ایالت جزیره را باستدعای براهیم پاشای وزیر بدو عنایت کرده محمد پاشای بوسنوی میر میران دیار بکار را با امرای کردستان مامور گردانیدند که میر محمد را بجزیره آورند • و آن ولایت را

از برادران او مستخلص نموده بدو سپارند * محمد پاشا چون باتفاق امرای دیار بکر متوجه جزیره کشت امیر شرف بلا منازعه و مناقشه قلعه و ولایت را تسلیم برادر خود میر محمد نموده . خود متوجه ناحیه طنزی شده در آنجا ساکن گشت * و بعد از چند روز اعیان بختی در میانه افتاده * امیر شرف را بجزیره آوردند برادران یکدیگر ملاقی گشته کرک آشتی نموده ناحیه شاخ را و بعضی قرا و مواضع دیگر قریب بنصف ولایت جزیره بوظیفه امیر شرف و سایر برادران و تابعان ایشان مقرر داشت و نفس شهر و بعضی نواحی دیگر را بخود گذاشت . مشروط بآنکه ادای مبلغ يك صد و پنجاه هزار فلوری که پادشاه و وزیر تقبلات شده میر محمد ادا نماید . از جانبین باین قرار راضی گشتند چون چند روز برین وتیره گذشت جمله اعیان بختی میل بطرف امیر شرف کردند * چون امیر محمد از عشایر و قبایل این اوضاع مشاهده کرد و دانست که از عهده تقبلات که مبلغ خطیر است بیرون نمی آید جزیره را گذاشته بیرون آمد * چون استحقاق و قابلیت امیر شرف معلوم اشرف و اعیان دولت و ارکان سعادت پادشاه مغفرت پناه سلطان مراد خان شد ایالت جزیره باو ارزانی گشته منشور ایالت و نشان حکومت بنام میر شرف عز اصدار یافته بجزیره فرستادند * میر محمد از استماع این اخبار فرار نموده

ملتجی محمد بیك حاكم عزو شد . چون منكوحه میر محمد شمشیر
محمد بیك بود اهل و عیال خود را در حزو گذاشته . بامداد و معاونت
او روانه درگاه پادشاهی شده . از مرحمت یدهایت خسروی سنجاق
حسنکیفا بدو ارزانی شده * در هنگام فتح و تسخیر قلعه اگری
و محاربه کفار بخار چون فتح و ظفر در رکاب نصرت او سلطانی
بود و حالت تحریر حکومت جزیره از دیوان سلطان محمد خان
غازی خلعت خلافت بدو مقرر گشته . اما از میر شرف
واحه پید کرده جرات آمدن نمیتواند کرد *

﴿ امیر شرف بن خان ابدال ﴾

زبده دودمان و آزیده خاندان حاکمان جزیره است در میدان
سختی و مردانگی بچوکان مروت و فرزانیکی آوی تفوق
و رجحان از امتال و اقرن ربوده . و در معرکه دلاوری و شجاعت
و هنگامه بهادری و شهامت بقوت بازوی کامکار و صرب شمشیر
صاعقه کردار دستبردهای مردانه نموده * ﴿ نظم ﴾

بود بروز سخایش ز جود حاتم نك بود بگاه و غایش ز رزم رستم عار
والحق رعیت و سپاهی از عدل و انعام او برخوردار و آشنا
و یگانه از حسن خلق او ممنون و منتدار . و دور و نزدیک از جان و دل
هواخواه و دوست و دشمن از اطوار پسندیده و اخلاق حمیده اش
دولتخواه * ﴿ نظم ﴾

طرز خلاق سالی و نوع انسانرا کمال

جود کف کافی او نخل احسانرا ثمر

گردد از حسن نصارت رشك بستان ارم *

گر بشورستان سحاب لطف او ریزد مطر *

بعد از قضایای که میانه امیر عزیز و امیرهاوند و امیر شرف

و برادران واقع شد چنانچه در احوال میر عزیز بتفصیل مذکور گشت

زمام مهام امور حکومت جزیره در قبضه اقتدار امیر شرف آمد

در حفظ و حراست و ضبط و صیانت آن ولایت کمال اهتمام بجا

آورد. در خلال این احوال وزیر عصر میر محمد برادر میر شرف را

از بوسنه آورده ایالت جزیره را بدو مفوض گردانید. و چنانچه قبیل

ازین گذشت میر محمد بواسطه عدم قابلیت و استحقاق در

حکومت کاری نساخته باز از دیوان سلطانی ایالت جزیره بامیر

شرف عنایت کردند. چون چند روز از ایام حکومت او منمادی

شد برادرش میر عزالدین راهوای حکومت جزیره در سر افتاده

مرغ آرزو دو کفکره کاخ دماغ او آشیان نهاد. هر روز اطراف

و جوانب جزیره را نهیب و غارت کرده. جمع کثیر از اجامره

و اجلاف رفود و اویش بر سر رایت او مجتمع گشته. شرف بیک

زو خایف و خاسر می بود قارووزی اور بنزد خود طلبیده با چند

نوک مرعند خود مقدمه ساخت که چون امیر عزالدین درون

خانه شود کار او را تمام سازند. و ایشانرا در درون خانه پنهان کرده
کسی بطلب میر عز الدین فرستاد * چون میر عز الدین قدم در
درون خانه نهاد متواریان از کمینگاه بیرون آمده کاح دماغ او را از
باد نخوت و غرور خالی گردانیدند * و دیگر از آن روز حاکم
باستقلال گشته . بحکومت جزیره مبادرت مینماید و بحسن عدل
وداد آن ولایت را معمور و آبادان گردانیده * امید که موفق باشد

« شعبه دوم »

« در ذکر مرء کورکیل »

سابقا مذکور شد که اولاد سیاهان بن خالد که ولایت جزیره را
در میانه خود تقسیم کردند . ناحیه کورکیل بمیر حاجی بدر تعلق
گرفت . و امرای کورکیل بالتمام از نس اویند و کورکیل را در اول
جرداد فیل میخوندند . آخر بکثرت استعمال کورکیل شده . و کوه
جودی که کشتی حضرت نوح علی نبینا وعلیه السلام بر آن کوه
قرار گرفته در آن ناحیه وقع شده * و آن ناحیه قریب بمصد پاره
قریه معمور از اسلامیة و ارامنه دارد که هم فشلاق و هم بیلاق دارد
که الوسات و احشامات آنجا اوقات میگذرانند * القصه میر حاجی
بدر در آن ولایت و مت کرده * از نبایر او حاجی محمد بن شمس
الدین نام شخصی قائم مقام او شد * و چون مدتی بحکومت آن

ولایت قیام و اقدام عود او نیز فوت آمد میر شمس الدین نام
پسر سردار بی آن ناحیه مبادرت نمود • چون او نیز فوت کرد
زوجه پسر ماند . امر پدر و میر حاجی محمد و امیر سید احمد هر سه
برادر متعاقب یکدیگر حکومت کور گیل کرده اند .

۱۰. میر بدرومیر حاجی محمد در اصلا احوال معلوم

نبود تا برین راقم حروف شروع بر آن ننمود *

۱۱. امیر سید احمد بی امر شمس الدین *

بغایت مرد شجاع و دلاور بود همواره در معارک جدال و قتال
دستبردهای مردانه می نمود در هنگام اصابت برای گردستان
باستانه سلطان سیم خان مغرب پادشاه کشته بر ساین طبیعت
سخنان ظرافت آمیز و حکایات لطیف را گزینی گفته • و بعد از
فوت سلطان سلیم خان به سلطان سلیمان غازی نیز همیر قاعده
مرعی میداشت و همیشه اوضاع و طور او مقبول صبح پادشاهان
کشته بعضی اوقات موصل و سنجان را علاوه کور گیل نموده بدو
ارزانی داشته منشور حکومت داد • و روایت است که در محلی که
سلطان سلیمان خان از دارالسلام بغداد عودت کرد میر سید احمد
خود را در میانه تابوت نهاده او را بر سر راه سلطانی گذاشتند
پادشاه از احوال آن تابوت سوال کرد گفتند میر سید احمد است
و میگوید که سنجان موصل عثمانیه روح منست • پادشاه او را

دیگری عنایت فرموده اند . تن من یسروح شده * و مثل میت
در میانه تابوت مانده ام اداء و بادشاه را خوش آمده و باز سنجاق
موصل را علاوه کورکیل نموده بدو اوزانی داشت و بدن مرده
او را جان تازه و حیات بی اندازه مرحمت نموده * میرسید احمد عمر
طبیعی یافته مسة احیاء نزد بادشاهان معزز و محترم بوده * و قلعه
کورکیل از قلاع مستحکم بلاد کردستان است چنانچه روایت
میکند در فرصنی که سلیمان یث بیجن اوغلی قلعه عمادیه را محاصره
کرد فصل زمستان رسید فتح میسر نشد بجهت قشلاق بناحیه
بشیری عودت کرد * در آن وقت عزالدین شیرحاکم حکاری
در قلعه بای ز عمال ولایت خود متحصن شده بود و سایر قلاع
و ولایت و بتصرف کماشتکان آق قوینلو در آمده بود . سلیمان
یث پیغام فرستاد که هرگاه قلعه کورکیل و قلعه عمادیه و قلعه بای
و قلعه سوی من اعمال بتایس در دست ماست اصلاً از شما بیم
و هراس نداریم و خیمهای شما در نظر اکراد حکم سرکیل کاومیش
دارد * القصه چون میرسید احمد مدتی باستقلال حکومت
کورکیل مع الحاق موصل نمود وفات یافت . بعد
ز آن برادرزاده اش والی آن ولایت شد *

﴿ میرشمس الدین بن امیر بدر ﴾

بعد از فوت عمش میرسید احمد مقصدی سر حکومت

کور کمال شده * واورا سه برادر دیگر میرا بر هیه و میر عمر
و امیر حاجی محمد بود * چون میر شمس الدین بعد از چند
سال حکومت کرده بجوار از دمتعال پیوست برادرش
میر ابراهیم بجای او بنسند مدت شست *

✽ امیر ابراهیم بن امیر بدر ✽

بجای برادر حاکم کور یمن شد * در زمانی که میان بدر بیک
حاکم جزیره و برادرش ناصر بیک بر سر حکومت آنجا منازعه
و مناقشه واقع شد بنوعی که در احوال بدر بیک بتفصیل مذکور
شده میر ابراهیم بنابر دوستی ناصر بیک بوزن رفت که ز فرهاد
باشای میر میران وان عرض تریت نامه جهت میر ناصر گرفته
از آنجا متوجه آستانه اقبال شیانہ ساداتان سامان خان شود * اتفاق
شاه طهماسب بالشکری زیاده از قطرت مطار نواحی وان و سایر
آن دیار را فرو گرفت و میر ابراهیم بمحزون (من بجا براسه فقد
رجح) (۱) خواست که خود را از طرف برگیری یتلیس اندازد .
طایفه قزلباش در میان برگیری و رجیش بدو رسیدند * میر
ابراهیم بزور بازو و مردانکی خود را در میانه قلعه رجیش انداخت
و شاه طهماسب بنفسه متعاقب او بر سر قلعه رجیش آمده

هدا جزء من الشطر الثانی من البيت الآتی

فقلت للقلب تسل و سترح ومن نجی برأسه فقد ربح

فی الفور شروع در محاصره کرد * چون ایام محاصره فریب بچهار
 ماه متدد یافت کار بر محمد و ران مضیق گشته . قرار دادند که
 قلعه را بطریق عهد و میثاق تسلیم شاه طهماسب نمایند که بجهان
 امان یابد * اما امیر ابراهیم و جماعت بختی که همراه ایشان بودند بدین
 صاحب زدی نمی شدند * حر الامر مردم قلعه . شاه طهماسب
 زبن یکی کرده در جوف اللیل موازی پانصد ششصد نفر قزلباش
 در آمدنی را ندرون قلعه در آورده * علی الصباح باتفاق قزلباش
 تیر و تفنگ ، نره و شمشیر حواله دایفه بختی کرده * میر ابراهیم
 در آن در و گیر اسیر پنجه تقدیر کشته بقتل رسید * برادر
 زاده اش زخمدار با پند و دوشد نظر دیگر گرفتار آشته بنظر شاه
 طهماسب در آمد * هن لحظه فرمان شاهی بنفاد پیوست که همچنان
 زنده بوسست از سر ایشان کمندند تا بدان سخنی جان بجهان آفرین
 تسلیم کردند * ز امیر محمد بن امیر ابراهیم *

بعد از قتل پدرش بموجب منشور سلطان سلیمان خان منصب
 امارت کورکیل بدو مفوض شد و مدت سی سال حکومت آنجا
 کرده * چون میر محمد نام پسری ناخلف ازو پیدا شد و چون
 بسرحد رشد و تمیز رسید در قترات میر عزیز و اولاد خان ابدال
 که میر احمد حمایت اولاد خان ابدال میکرد و پسرش رعایت میر
 عزیز می نمود بامداد و معاوت میر عزیز پدر را از امارت خلع

کرده بجای او والی کورکیل شد * و میر احمد برسم داد خواهی
متوجه درگاه سلطان مراد خان شده در راه بجن موعود فوت
کرد * ﴿ امیر محمد بن امیر احمد ﴾

بعد از خلع پدر متصدی مارت کورکیل شد * اما از عقل
و کیاست و فهم و فراست چندان بهره نداشت و چند روز بامداد
و معاونت میر عزیز اگر چه نشو و نمای نمود لکن عاقبت در
دست اولاد عمش میر عمر و میر محمد و میر محمود به قتل رسید *
﴿ امیر احمد بن میر محمد ﴾

بعد از قتل پدر خود سال مانده بود و الحال که تاریخ هجری
در ثالث شهر رمضان سنه خمس و الف است بمعاونت امیر شرف
بن خان ابدال راه حکومت کورکیل بدو تعلق دارد *

شعبه سیم

﴿ در ذکر امراء فنیك ﴾

ناحیه فنیك منحصر بچهار عشیرت است (۱) بجنوی (۲) شقاقی
(۳) میران (۴) کوینه * و امرای او از نسل امیر ابدال بن سلیمان
ابن خالدند * چنانچه سابقا مذکور شد که چون سلیمان بن خالد در ولایت
جزیره فوت گشت اولادش آن ولایت را در میانه خود قسمت
کردند و از آنجمله ناحیه فنیك بمیر ابدال رسید * و مدتها امیر ابدال

بمحکومت آن ناحیه قیام و اقدام نموده . چون وفات یافت حکومت آن ناحیه با ولاد و اتباع او قرار گرفت تا زمانی که ترا که آق قوینلو بر آن ولایت مستولی گشت . و در آن عصر هرج و مرج تمام در آن ولایت واقع شده حتی قریب بیک قرن آن ولایت در دست ترا که آق قوینلو بود . بعد از آنکه دولت آق قوینلو روی با انحطاط آورد و بار دیگر ولایت مورد وثیقه تصرف وارتاناش درآمد . دیگر از آن روز کسی متعرض ولایت ایشان نشده مگر که چند روز در زمان محکومت شاه علی بیک حاکم جزیره آن ناحیه در تصرف میر محمد برادر شاه علی بیک بوده . بعد از آن باز بامداد و معاونت حکام جزیره آن ناحیه بدست وارتان او در آمده تا امروز که تاریخ هجری در سنه خمس و الفست آن ناحیه در تصرف ایشانست .

فصل بنجهر

در ذکر حکام حسنکیفا که اشتهار دارند بملکان شعر
 بهر مدتی کردش روز کار بطرز دیگر خواند آموز کار
 سر آهنگ پیشینه آرد و کنند نوای دیگر در جهان نو کنند
 نقله اخبار و حمله آثار آورده اند که چون دست تسلط آل
 ایوب در تاریخ سنه اثنی و ستین و ستمایه بالکلیه از حکومت

مصر و شام کوتاه گردید و فراش قضا بساط مارت آن طبقه عالیها را
از آن ولایت در آوردید و یکی از ولاد ایشان مدتی در بلده
هم مخفی بسر میبرد بعد از آن برخو سته روی توجه بجانب ماردین
آورد و بخدمت حاکم آنجا رفته و را در سلك امر و اعیان خود
منخرط گردانید و آن حاکم دوست نواز دشمن کداز از عواطف
عالیه حکومت ناحیه صاور را بدو اوزانی داشت * مارت آن جوان
چند روز که در صاور رحل اقامت انداخت در آنجا دلگیر
گشته روی بجانب راس القول (۱) که بالفصل بحصن کیف اشتهار
دارد آورد در آنجا وطن و تاهل اختیار کرده آب و هوای آن دیار
موافق مزاج او فته ده موافقت و موافقت با اهالی آنجا نموده
صغیر و کبیر غنی و فقیر آن دیار کردن باطاعت و تقیاد و نهادند
و او را بحکومت خود قبول نموده، شروع در تعمیر قلعه آنجا
گردیده قضا را در آن حین سلطان ماردین را تخلص تمام و تزلزل
مالا کلام بایسته قصه دوات راه یافته بود * و ز عمارت قلعه
حصه کیفا بغایت متوهم شد آسی بطلب بانی قلعه فرستاد و او
از آمدن با کرده قدم در و دی مخالفت نهاد * بنابرین حاکم ماردین
لشکر خود را جمع نموده، بارده تسخیر قلعه حصن کیفا

(۱) الظاهر أنه رأس العوال بالعین المعجمة سمیت به قلعة حصن کیفا.

متوجه راس القول شد • و بانی قلعه در مقام محاربه و مجادله در آمده ثابت قدم و راسخ دم بای شجاعت در میدان جلادت نهاده . حاکم ماردین بن نیل موصود معاودت کرد • و از آن روز بزم ماهچه رایت دوات آل یوب بتجدید پرتو تسخیر بر طرف و نوحی حصنک کیف نداشت . و باندك فرصتی آنحدود را مفتوح و مسخر ساخت • و املاء آنجبار حصنک کیف در بعضی احکام سلاطین و نسخ متقدمین بسین هم نوشته اند و درین باب از ثقات روایت است که در حین حکومت خود بانی قلعه حسن نام شخصی را از اعیان عراب گرفته در قلعه محبوس نمود • و چون حبس حسن امتداد یافت و موصودی که باندك قلعه را از او بود بحصول نپیوست کار بد آنجا رسید که حسن را در معرض تلف در آورد • حسن شخصی را نزد حاکم قلعه فرستاد و پیغام داد که الحال کار و بر من از دست رفته و دل بر هلاک نهاده ام . از ملک التماس دارم که یک لحظه عنایت کرده مرا از قید حبس بیرون آورده آن مادیان نامی که همراه من بود بمن دهد که ساعتی در میان قلعه سوار گشته در نظر ملک بجلوه در آورم تا طرز سواری و اسلوب بهادری بنده و حرکات و سکنات چسنی و چالاکی مادیان بر ملک واضح و لایح گردد . بعد از آن بهر چه اشاره عالی صادر شود راضیم • ملک التماس حسن را بحسن رضا مبذول داشته فرمود که مادیان او را

حاضر گردانیده * حسن را تکلیف سواری کردند حسن نیز زمین
خدمت بوسیده بر مادیان کوه پیکر خود سوار شد که مانند
برق بر روی هوا بی آرام بود * و بسان آب بخوش خرامی بساط
خاک می پیمود *

﴿ نظم ﴾

تکاوری که ندارد زمین خبر ز شمس *
که از برش یکی پای رفت با بچار *
بسان قطره اشکی که از مژه بچکد *
آذر کند بتکی تار موی در شب تار *
بخوش خرامی بر آب بگذرد چه حباب *
بگرم تابی ز آتش بیرون جهد چو شرار *
سوی نشیب شتابان چو قطره در نوروز *
سوی بلندی تازان چو ابر در اذار *
رمنده همچو مراد و رسنده چون روزی *
جهنده همچو نسیم و خورنده آتش وار *
هزار دایره بر نقطه پدید آرد *

مکر قوایمش از آهن است چون پرکار *
و چون لحظه حسن اسب خود را بهر طرف جولان داد
و چستی و چالاکی خود را بر ملک ظاهر ساخت یکبار اسب را
مهمیز زده نهیب داد از شرفه قلعه که زیاده از صد و پنجاه گز

معماری مرتفع است خود را در میانه آب شط انداخت که از کنار
 کهر قلعہ روانست و شکم اسب پاره گشته حسن خود را بشناوری
 از آن بحر زخار و جہ خونخوار بساحل نجات رسانید * و چون از
 نظر ملک غایب شد فریاد حسن کیف از مردمان برآمد * گویند
 ازین قضیہ عجیب نام آن قلعہ بحسن کیف اشتهار یافت (ع)
 باشد سخن غریب اگر راست بود *

و برویتی بانی قلعہ کیف بن طالون نام د شہ از آن جہۃ بمحسن
 کیف مشہور گشته العلم عند اللہ * و عمدہٗ عشائر و قبایل حصن کیفا
 سیزده قبیله است (۱) آشتی (۲) محلی (۳) مہرنی (۴) یجنوی
 (۵) شقاقی (۶) استورکی (۷) کوردلی کبیر (۸) کوردلی صغیر
 (۹) رشان (۱۰) کیشکی (۱۱) جلکی (۱۲) خندقی (۱۳) سوهانی
 و بیدیان * و نواحی معتبرہ حصن کیفا قصبہٗ اسفرد و ناحیہ
 بشیری و ناحیہٗ طور و ناحیہٗ دکر ارزنت کہ بتصرف حکام
 جزو است و دوازده ہزار نفر کفرہ خراج گذار دارد از آنروز کہ
 بانی قلعہ با حاکم ماردین طریق مخالفت سپرد تا ہنکامی کہ جیب
 حیاتش بچنک اجل چاک شد . بحکومت قلعہ و اطراف و نواحی
 آن و سرداری عشائر و قبایل قیام و اقدام نموده * بعد از فوت او آنچه
 در السنہ وافواہ مشہور است ﴿ ملک سلیمان ﴾

نام شخصی از اولاد او بر سر بحکومت جلوس فرمودہ مدتها

بحکومت حسن کیفا قیام نموده تا او خرد دولت چنکیزیه
 که سنه ست و ثمانین و سبعهایه است آن ولایت در تحت تصرف
 اومی بود * بعد از آنکه سلیمان باجن موعود بعالم آخرت رحلت
 نمود پسرش * ﴿ ملک محمد ﴾

قام مقام پدر گشت و او در و دی ملک داری و سردری
 حیل و حشم و رعایت رعیت و تربیت خدام بی نظیر حکام عظام
 بوده . همواره با سلاطین و خواصین بران طریق مدد را و موااسا
 مسلوک میدشت تا آن وقت که عامه دینی را بدروود آورد *
 ﴿ ملک عادل بن ملک محمد ﴾

بموجب وصیت پدر بدارایی حسن کیف مبادرت نموده بحسن
 عدالت و رای موافقه آن ولایت را معمور و آبادان گردانید
 و مرتبه جاه و جلال از آب واجد د خود گذرانیده تا در شهرور سنه
 احدی و ثمانین و سبعهایه بجوار رحمت حق پیوست *
 ﴿ ملک شرف بن ملک عادل ﴾

بعد از فوت پدر قائم مقام او شد و او معاصر با امیر تیمور
 کورکان بود چنانچه صاحب ظفر نامه مولانا شرف الدین علی یزدی
 آورده که در تاریخ سنه ست و تسعین و سبعهایه صاحبقران زمان
 امیر تیمور کورکان عهد ز فتح بغداد و تسخیر قاعه تکریت
 متوجه ماردین شد * چون پیاده روحا رسید والی حسن کیف در آن

بلده بجز بساط بوسی فیز کشت و بچین عجز و انکسار زمین
عبودیت فرسوده و ظایف نیک و بندگی بتقدیم رسانید و میامن
مراحم بیدریغ خسر و انه شامل حل و کشته بولایت خود
عودت نمود بعد از آن مدتها در حیات بود آخر باجل
مورود بعالم آخرت نهضت فرمود *

﴿ ملك خلیل بن ملك اشرف الملقب بملك کامل ﴾

چون پدرش فوت کرد باستدواب عشایر و قبایل بداری
حسنکیف قیام نمود در تاریخ سنه اربع و عشرين و عتمایه که
میرزا شاهرخ بن امیر تیمور گورکن بدفع و دفع اولاد و اوسف
ترکان محدود و ان و وسطان آمده ملك خلیل استقبال موکب
شاهرخی نموده بشرف عتبه بوسی ستسعاد یافت و در حینی که
میرزا شاهرخ حکام و امرای کردستان مثل امیر شمس الدین
بدایسی و ملك محمد حاکم حکاری و پسر سلطان سلیمان خنزانی را از
حدود الشکر در خدمت انصراف ارزانی داشت و نیز با حکام
مربوره مرخص شده بولایت خود معاودت نمود و بقیه حیات
بفراغت و کامرانی در آن دیار اوقات گذراند سپاهی و رعیت را از
انعام و احسان خوش حال و مرفه البال ساخت و در شهر و سناهی
وستین و ثنائیه بریاض رضوان خرامید *

﴿ ملك خلف ﴾

المشهور بچاف سرخ در اصطلاح اگراد یعنی خلف چشم

سرخ * و او پسر ملك سليمان برادر ملك خليل است بعد از فوت
 عم بحكومت و دارایی حصنكيفا و سرداری عشایر و اقوام قیام
 و اقدام نمود و بواسطه منازعه و محاذله كه باطایفه بختی اود واقع
 شد و در آن محاربت داد مردانگی داده جنگهای رستمانه نموده
 بین الناس بابو سیفین مشهور گشت * و در تاریخ که حسن بیک
 بایندوری آق قوینلو اراده تسخیر ولایت کردستان نمود جماعتی
 از ترکمانان بفتح حدنکیف مامور گردانیده چون بر سر قلعه
 آمده هر چند مبالغه در محاصره کردند و در ور بسیار آوردند تسخیر
 میسر نشد و شخصی از بنی عمان ملك خلف بهمید نوید حکومت
 آنجا بتحریر ترکمانان فریب خورده قصد قتل عمش کرد * اتفاقاً
 روزی اود را در حمام بپایافته بتخیلات نفسانی و تسویلات شیطانی
 عصابه عصیان بر پیشانی بیایی بسته قطع صلاه رحم کرده بتیغ
 بیدریغ رشته حیات آن خلف دودمان ملوک را قطع کرد *
 و بالکلیه حکومت آن خاندان از تصرف وارثان او بیرون رفته
 بدست طایفه ترکمان درآمد * و شخص قاتل بجز ندامت و پشیمانی
 چیزی حاصل نکرد * ﴿ نظم ﴾

نخم وفا و مهر درین کهنه گشت زار *

آنکه شود عیان که رسد موسم درو *

اشکل هلال در سرمه میدهد نشان * از افسر سیامك و فر کلاه زو *

﴿ ملك خليل بن ملك سليمان ﴾

در فقرات ترا که در بلده حمانخنی می بود چون هرج و مرج در سلسله ترا که آق قوینلو واقع شد بمداد و معاونت میر شاه محمد شیروی که از قدیم الایام منصب وزارت ملکان حسنکیفا بمرای شیروی متعلق بوده از بلده حمان آمده * طویف حسنکیف بر سر او مجتمع گشتند و باتفاق بر سر اسعد رفته بضرب شمشیر آن قصبه را از طایفه آق قوینلو مستخلص گردانیدند و از آنجا متوجه قلعه حسنکیف شده آنجا را نیز با حسن وجه از طایفه ترکمان گرفته متصرف شدند * و بعد از آن ملک خلیل در حکومت استقلال غلام بهم رسانیده * فی الواقع کسی از حکام کردستان در آن عصر بمظمت و حشمت و نبوده و اوضاع و اطوار پادشاهانه داشته خواهر اعیانی شاه اسماعیل صفوی را در وقتی که از تعدی سلطان یعقوب جلای وطن کرده بعزم زیارت بیت الله الحرام بدیار بکر آمده . چون بحوالی حسنکیف رسید بعقد نکاح خود در آورد * و در روز سور جمعیت ملوکانه و جشن پادشاهانه ترتیب داده امرا و حکام و خواص و عوام کردستان در آن معرکه حاضر گشتند و بساط عشرت گسترده * ساقیان ماه رخسار و سپهرین گفتار بادهای تلخ خوشکوار در دادند . و مثنیان خوش آواز نغمه پرداز و مطربان شیرین لهجه بر بط نواز زبان بهجت باین سرود

برگشتادند *

نظم

آسمان ساخت در آفاق یکی سور چه سور *

که ز آن سور شد طرف ملک معمور *

اجتماعیست منور ثری ر باشد مس *

اتصالیست مقرب ملکی را با حور *

مهد باقیس زمان دانسته است ارزانی *

بسر برده جم دولت شریف حضور *

و چون ارکان دولت و بنیان حشمت آق قوینوروی در اختلال

آورد و آفتاب دولت شاه اسمعیل صفوی از مشرق بدیت سر

زد مرا و حکام کردستان بهزمستان بوسی و متوجه تبریز گشتند

و بمجرد رسیدن مرید نجاشاه اسمعیل ملک خلیل را با سایر امرا

در قید و بند کشیده بزمین حسن شاموسه برد و در کیف اهل و عیال

خود آوردن به تبریز ملک خلیل نمود ملک خلیل حسب فرمان

خواهر شاه اسمعیل را که از وی یک پسر و سه دختر داشت به تبریز

آورد و مدت سه سال در قید شاه اسمعیل مانده بالکویه ولایت

حسن کیف بتصرف قزاقاش درآمد و در هنگام فترت جالدران

ملک خلیل فرصت عنایت دانسته با اتفاق بشی بیوک بایکی ^(۱)

مستحقان خود را بقتل رسانید و از آنجا فرار کرده بر سبیل

(۱) وفی نسخة آخری خطیه ، بشی بیوک بیوک

ستعجال متوجه دیار اکر سد * چون بخوانی و نرسید طایفه
 مجودی سر راه برو گرفته قصد گرفتن و نموده. ملک خلیل محاربت
 مرده نموده جان از آن ورطه مهمل که سلامت بیرون برد و از راه
 دره بتلیس متوجه حسنکیف شد * ما بشی بیوک در آن معرکه
 اسیر پنجه تقدیر گشت * و در آن اثنا طایفه شیروی و زرنی بافاق
 قبیله و عشایر حسنکیف ملک سلیمان پسر ملک خلیل را بحاکومت
 آنجا نصب کرده بودند. بر خلاف عیش و ریشانی که ایشان زمام
 حکومت آن دیار را در قبضه اقتدار یکی از عمام ملک خلیل
 نهاده بودند * و در خلال این حواله طایفه نخعی نیز بواسطه تسخیر
 اسعد دلاشکار بد آنجا کشیده رده نمودند که از طایفه قزلباش
 مستخلص سازند که یکبار خبر آمدن ملک (خلیل) مسموع
 های آن دیار شده فراموش نمودند طاعت نزد پدر آمده بختیان
 ترك محاصره قلعه سعرد کردند و ملک خلیل بعد از چند روز قلعه
 سعرد را از قزلباش مستخلص گردانیده بید تصرف در آورد
 و چون قزلباش در وقت گرفتن قلعه حسنکیف را بمداد و معاومت
 عشیرت بجنوی گرفته بود حفظ و حراست قلعه مزبوره را در
 عهده اهتمام ایشان نموده بودند * و عشیرت مزبوره مرتبه مرتبه
 فریفته قزلباش شده در وقت خبر آمدن ملک خلیل بجهت ذخیره
 قلعه بناحیه طور من اعمال ولایت بخنی رفتند که آذوقه فراوان

آورده قلعه را بعبید از دست ندهند * ملك خليل برین قضیه
 وقف كشته مرده عشار و قبايل خود را جمع نموده بر سر آن
 طایفه ایلمار برد و ایشان بخدم طاع پیش آمده وعده تسلیم قلعه
 نمودند * ملك خليل از سر خون ایشان در گذشته با حسین بك
 بجنوی مصاحه نمود و بواسطه خون پدر و برادرانش که بشرح
 بعد ازین در مجلس مذکور میشود بالی نام قریه را بطریق ملکیت
 ارزانی دست و بعد از آن آنجماع قلعه را تسلیم ملك خليل کردند
 از ثقات ره ت از احوال طایفه بجنوی چنان روایت کرده اند که
 بجن و بخت دو برادر بوده اند از اولاد حاکم جزیره عمریه
 بواسطه حکومت آنجا منازعه در میان برادران افتاده حکومت
 جزیره بخت نام برادر قرار گرفت و بجن بجانب حسکف
 افتاد و ملکان حکومت آنجا را از طایفه بجنوی گرفته اند
 و روایت دیگر است که صوایف اگراد جمله از اولاد بجن و بخت
 است العلم عند الله * اتفاقا در حینی که امیر شرف بن میر بدر حاکم
 جزیره بود از طایفه بجنوی بنا بر عداوت قدیمه نسبت به امیر شرف
 بعضی اوضاع نامالیم بظهور آمده * میر شرف در مقام انتقام در
 آمده میر محمد بجنوی را از ملك خليل طلب نمود تا او را کوشمال
 بسزا دهد ملك خليل محمد را با پانزده نفر از اولاد و اتباعش
 بواسطه خاطر امیر شرف بقتل آورده حسین بك نام پسرش از آن

معركة فرار کرد و اموال و ارزاق و بقیهٔ عشایر و قبایل او بیاد نهب و غارت رفت. الحال زبان زدهٔ مردم اینست که موافقت حسین بك در غیبت ملك خلیل بطایفهٔ قزلباش بنابرین جهت بوده. و ملك خلیل قریهٔ بلی را بحسین بك دادن و با او مصالحه کردن باعث این قضیه است * القصه ملك خلیل بعد از آنكه طایفهٔ بجنوی قلعهٔ حسنكیف را تسلیم او کردند مدتی بر سریر حكومت و كامرانی و فرمان روائی قرار گرفت تا عاقبت از هاتف غیبی ندای (ارجعی الی ربك راضیه مرضیه) بگوش هوش استماع فرموده بعالم جاودانی انتقال نمود * و ازو چهار پسر یادگار ماند (۱) ملك سلیمان (۲) ملك علی (۳) ملك محمد (۴) ملك حسین *

﴿ ملك حسین بن ملك خلیل ﴾

چون ملك حسین جوانی بود بعلم و همت موصوف و بسمو انعام و احسان معروف چنانچه جملهٔ عشایر و قبایل حسنكیف شبفتهٔ جمال با کمال و فریفتهٔ کمال با جمال او گشته. هنوز مرهوق شده بود که او را در میانهٔ خود بحكومت نصب کردند *

﴿ نظم ﴾

آترا که نشان صرب عشق ست * از چهرهٔ او چون نور پیدا است
اما چون بجای پدر بر مسند حكومت نشست ملك محمد
و ملك علی نام برادرانش را محبوس گردانید. و ملك سلیمان برادر

دیگرش از ناحیهٔ ارزن فرار کرده . بمخدمت خسرو پاشای
میرمیران (آمد) رفته طالب حکومت بدرشد * خسرو پاشا نیز
بواسطهٔ رفع نزاع برادران کسی بطلب ملک حسین فرستاده
برادرانش را که محبوس بودند نیز در دیون (آمد) حاضر
کردانیده * بعد از آنکه ملک حسین را پاشای مزبور بقتل
آورد تفویض ایالت حصنکیفابه برادر او ملک سلیمان کرد *

﴿ ملک سلیمان بن ملک خلیل ﴾

بزرگان دین و روئنده کادر راه یقین بتفاق گفته اند که سزاوار دولت
وشایسته رفعت آن کسی است که در جمیع احوال (و احسن کما
احسن الله الیک) از حسن اشفاق او خورد و بزرگ بهره مند گردند
و بموجب (و اولوا الارحام بعضهم اولی ببعض) جماعتی که فضیلت
صله رحم را در جمیع امور منظور دارند بندگان زمانی محسود
اقران شوند *

﴿ نظم ﴾

دو دوست با هم اگر یکدلند چون مقراض *

برند از همه عالم زیکدیگر نبرند *

غرض از تمهید این مقدمات آنست که چون ملک سلیمان
بموجب نشان قضا جریان سلطان سلیمان خان غازی و بحسن
معاونت خسرو پاشای میرمیران والی ولایت دیار بکر حاکم
حصنکیف شد * و چون بدار الملک خود معاودت نمود برادرانش

ملك محمد و ملك علي با او در مقام مخاصمت و منازعت در آمده
 چند روز که از حکومت او سرور کرد ملك علي تاب مقاومت او
 نیاورده بجانب شرف خان حاکم بتلیس رفت و بالتمام عشایر و قبایل
 بواسطه قتل ملك حسين از ملك سلیمان متنفر و متضجر گشته
 با او موافقت نکرده بلکه صریق مخالفت گرفتند * بنابراین و هم
 وهراس بر ضمیر او مستولی گشته بجانب (آمد) رفت و برضا
 و رغبت از حکومت حسنکیف فرغت کرده مفاتیح قلاع تسلیم
 خسرو پاشا کرد که در عوض آن از ولایت دیگر محلی بطریق
 ایالت بدو عنایت شود * خسرو پاشا حقیقت احوال او را معروض
 پایه سریر علای سلیمانی گردانیده * از مرحمت پادشاهانه روح (۱)
 با هفتصد هزار اقچه بطریق ایالت در عوض حسنکیف بملك
 سلیمان ارزانی شد * و سیصد هزار اقچه دیگر بطریق زعامت
 برادرش ملك محمد و دویست هزار اقچه بملك علي نام
 برادر دیگرش از ولایت روح عنایت کردید *
 و مدتی ملك سلیمان در روح بامر حکومت
 اشتغال نموده * آخر در وحش ز قفس بدن
 به روز آمده . در اعلاى علین
 آشیان گرفت *

﴿ ملك محمد بن ملك خلیس ﴾

بعد از فوت برادرش سنجاغ روحارا از و کمرفته سنجاغ
عربگیر (۱) بطریق امارت از دیوان سلیمانی بدو ارزانی شد
بعد از آن بتلیس بطریق سنجاق بدو مرحمت گشته * در آنجا
نیز قرار نگرفت . آخر از کثرت تردد و تفرد و تغیر و تبدیلات
عاجز گشته از غوغای سنجاق تاب درد سر نیاورده . چون
بابدر یک حاکم بختی طریق خلت و اتحاد پیدا کرده بود و دختر
خود را بتیر محمد و ندبدر یک داده * از قدیم لایام نیز حقوق
همسایگی و جیرانی در میانه ایشان مسلوك بود . بنابراین کنج
انزوا اختیار کرده در جزیره منزوی شده . عیة الحیوة در آنجا
بوده اجابت حق را لیبث گفته بجوار رحمت حق پیوست * و ازو
یازده پسر ماند (۱) ملك خلف (۲) ملك سلطان حسین (۳) ملك
اشرف (۴) ملك علی (۵) ملك سلیمان (۶) ملك خلیل (۷) ملك
ظاهر (۸) ملك عادل (۹) ملك محمود (۱۰) ملك حسن (۱۱) ملك
احمد * اما ملك خلف در ریعان جوانی و عنفوان زندگانی وفات کرده
ملك حمزه نام پسرى دارد ملك سلیمان و ملك ظاهر و ملك حسن
هر سه برادر در عین جوانی فوت کرده بجهان جاودانی رفتند
و سنجاغ پدر را ملك سلطان حسین طالب گشته * از دیوان سلطان

سلیم بن بدو مفوض شد • باقی برادران ملازمت امرای

کردستان اختیار کرده • در کردستان تردد میکنند *

﴿ ملك سلطان حسين بن ملك محمد ﴾

چون سنجاع پدر بدو تفویض شد چند نوبت در آن منصب

تردد کرده او نیز از آن شغل خطایر فراغت نمود • الحال که تاریخ

هجری در سنه خمس و الف است در کردستان اوقات میگذارند

واندك نفی از زواید اوقاف آبا واجد بدو عاید میگردد . امید که

چون بزرگ زاده است حق سبحانه و تعالی توفیق رفیق

حال و مال او ساخته بدولت عظمی آبا واجد ادرساند *

صحیفه سیم

﴿ در ذکر سایر امرا و حکام کردستان ﴾

و آن مبنی بر سه فرقه است

فرقه اول

مشمول بر نه فصل است

فصل اول

﴿ در ذکر حکام چمشکازك ﴾

و آن مشتمل بر سه شعبه است بر دای جهان آرای و ضمیر

منیر مشکل کشای ماهران علم تواریخ پوشیده نماند که نسب
 حکام چمشکزک بزعم ایشان بملکیش نام شخصی از اولاد
 خلفای بنی عباس میرسد و برویت بعضی از اکابر آنست که امیر
 سلیق بن علی بن قاسم که از فروع سلاطین سلاجقه ست و در
 زمان سلطنت لب (۲) ارسلان سلجوقی صاحب ارزن الروم
 و توابع بود تا در شهر سنه ست و خمین و خمیایه در میانه او
 و حکام کرجستان قتال صعب دست داده (ب) معارف لشکرش
 در دست اگر چنان گرفتار شد * اما خون خواهرش منکوحه شاه
 ارمن بود تحف و هدایا بکرجستان فرستاده و از او قید حبس
 خلاص کرد * و بعد از فوت و حکومت به پسرش ملک محمد قرار
 گرفت بعد از آنحال ملک محمد از بن دارفنا مارت بجاقدس (۱)
 انتقال یافت و بعد از فوت جافدش ملک شاه بن محمد بر سر حکومت
 نشست و او اراده خروج و دعوی سلطنت کرده * عاقبت در
 شهر سنه مان و تسعین و هسمیه در دست سلیمان بن قلیچ ارسلان
 سلجوقی گرفتار گشته بقتل رسید * و از آن تاریخ ارزن الروم
 بتصرف سلاجقه روم درآمد * بختی که حکام چمشکزک از اولاد
 آن ملک شاه باشد که ملک شاه بکثرت استعمال طایفه اکراد
 بملکیش تحریف یافته باشد * و اسامی حکام چمشکزک نیز

(۱) فی الذمحتین الخطبتین بحمدش بدل حقدش ولیحرد .

دلالت بر آن میکند که از نیایر و نتایج طایفه اتراک باشند، زیرا که
 اسامی ایشان اصلا مناسبت با اسم اعراب و کوراد ندارد
 و روایتست که ملکیش نام شخصی از نیایر آن ملکیش بود که
 جمع کثیر بر سر رایت خود جمع نموده سی و دو قلعه و شانزده
 ناحیه که با فعل در تصرف حکام چمشکزک است تسخیر نمود
 و عشیرت ایشانرا ملکیش خواندند. و آن جماعت مشتمل بر سه
 قسم اند و بکثرت عشار و قبایل و ازدحام اعوان و انصار در ما بین
 کردستان مشهورند و تا موازی هزار خانه وار از ایشان خدمت
 سلاطین ایران کرده جمعی در سلاک ملازمان پادشاهی منخرط
 بودند. و حاکم علیجده در میان ایشان نصب شده است و وسعت
 ولایت ایشان در میانه کردستان بمثابه ایست که خواص و عوام
 بمخدوص و خواقیر گردون احتشام در پروا نجات و احکام اطلاق لفظ
 کردستان بر ولایت ایشان میکنند هرگاه در میانه اکراد ولایت
 کردستان مذکور سازند مراد از چمشکزک است و از آن تاریخ
 که ملکیش سی و دو قلعه و شانزده ناحیه که قبل ازین مذکور شد
 بتحت تصرف در آورد بعد ازو بترتیب اولاد و احفاد مجاد او
 حکومت قلاع و نواحی چمشکزک نموده اند و از ید تصرف ایشان
 در قترات پادشاهان عالیشان مثل چنگیز خان و امیر تیمور

کورکان و شاهرخ میرزا و قرا یوسف ترکان بیرون رفته (۱) تا زمانی
 که زمام مهام حکومت آن ولایت در قبضه اقتدار شیخ بن امیر
 یلمان (۱) در آمد * و پادشاهی ایران محسن بیک بایندوری قرار
 گرفت همگی توجه بر استیصال خانواده های کردستان کماشت
 بتخصیص بر آنان که طریق مصادفت و اتحاد با سلسله سلاطین
 قراقرین و سپرده بودند * از آنجمله در قمع و قمع حکام چمشکزک
 کوشیده طایفه خربنده لورا که از عمده او یماقات ق قوینلو بود
 بتسخیر ولایت چمشکزک مامور گردانید * و طایفه مزبور آن
 ولایت را بزور و تعدی از امیر شیخ حسن که فی الواقع جوانی
 بوده بسمت شجاعت موصوف * و بصفت سخاوت معروف
 ظهور کرد * و چون بسرحد رشد و تمیز رسید شب و روز توجه
 خاطر بر دفع و دفع اعدا کماشت * و تسخیر ملکات در پیشنهاد
 همت عالی نهایت ساخت و جمعی از دلیران و متهوران دیار بر سر
 رایت خود مجتمع ساخته توکل بر خالق جزء و کل کرده بر سر طایفه
 خربنده لو آمد و آنجماعت را جبراً و قهر از ولایت موردی اخراج
 کرده متصرف گشت * و چون ایام حکومت او بسر آمد پسرش
 سهراب بیک قائم مقام پدر شد * و چند وقت که حکومت نمود

(۱) وفی النسختین الخطیتین رفته .

(۲) وفی بعض النسخ الخطیة (امیر بلان)

روی بعالم بقا نهاده * ولد ارشد او حاجی رستم بيك بر مسند
حکومت پدر نشست * و در زمان او شاه اسمعيل صفوی ظهور
کرده * نور علی خلیفه نام شخصی را از امرأ قزلباشیه بتسخیر
ولایت چمشکزك فرستادند . و حاجی رستم بيك بقدم اطاعت
و انقياد پیش آمده بلا منازعه و مجادله قلاع و نواحی تسلیم نور علی
خلیفه نمود . و خود متوجه درگاه شاه اسمعيل شده * چون بعز عتبه
بوسی ویز گشت و با نعمات پادشاهانه مفتخر و سرافراز گشته
الکائی از توابع برق در عوض چمشکزك بدو ارزانی شد . و نور
علی خلیفه در برق ظلم و عدون پیش گرفته * جمع آشیر از عشایر
و امیر زادهای ملکیشی را بقتل ورده * بنابرین بزرگ و کوچک آن
طایفه آهنگ مخالفت نموده آازه سرکشی بدایره جریخ چپیری
رسانیدند . و سلاح جنگ برتن خود رسته کرده . مسرعی بسلب
حاجی رستم بيك بجانب عراق و اصفهان ارسال دستند * اتفاقاً
در آن ثنا شاه اسمعيل بعزم رزم سلطان سلیم خان با لشکر عراق
و فرس و آذربایجان متوجه چالدران شد * حاجی رستم بيك در آن
سفر در رکاب شاهی موجود بعد از شکست و همزام شاه اسمعيل
سلطان سلیم خان عنان (۱) عزیمت بعزم اسخیر تبریز معطوف
داشت و حاجی رستم (در یام) نام علی من اعمال مرید بعز رکاب

بوسی سلطان مشرف کشته در همان روز با پسر زاده اش و چهل
 نفر از آقایان و متعینان ملکیشی حسب فرمان فضا جریان
 سلطانی بیاسا رسیدند و در افواه و السنه مشهور است که سبب
 قتل او اینست که در تاریخ سنه ثمان و سبعین و ثمانمیه که سلطان
 محمد خان وای روم متوجه تسخیر قلعه کجاشد * و حسین بیك
 بایندوری با او مصاف داده هزیمت کرد و حاکم قلعه کجاشد اراده
 تسلیم قلعه بکاشتگان سلطان محمد خان نموده * حاجی رستم بیك
 مانع شد * و بعد از آن بمدتی قلعه کجاشد را بتصرف کاشتگان شاه
 اسمعیل صفوی داد و فرخشاد بیك بایندوری این احوال را معروض
 بایه سر بر خلافت مصیر سلطانی گردانید که حاجی رستم بیك
 در تسلیم قلعه کجاشد بحد بزرگوار شد تهاون ورزید و الحال بلا
 مضایقه و مناقشه بتصرف کاشتگان شاه اسمعیل باز گذاشت این
 احوال در خاطر پادشاه صریح انتقام مانده * چون حاجی رستم
 بیك بنظرش در آمد جزای اعمال نا صواب او را در آنگار و نهاد
 آری (ع) با پادشاه هر آنکه کند بد آشد جزا * خون خبر قتل
 حاجی رستم بیك در عراق مسموع پسر و پیر حسین بیك (۱)
 شد از عراق برخاسته بارده * لازمست سلاطین چرا کسه متوجه
 مصر گردیده در اثنای راه بمای بیك حاکم ملاطیه که از نیابت
 (۱) وی النسختین خطیبین ، میر حسین بیك ، بدل پیر حسین .

سلاطین چرا که حکومت آنجا قیام مینمود ملاقی شده * شمه
از حال پر اختلال خود باو باز گفت و بمقتضای خجای آیه کریمه
(و شاو ر هم فی الامر) عمل نموده * در باب رفتن مصر نیز بدو مشاوره
کرده * چون نمای بیک مرد جهان دیده کار آزموده کرم و سر د
چشیده بود و زبان روز کار در وصف او باین تر نه میسرود * نظم
خرد پیشه پیری ز کار آ کهان * چو شمعش ز آب و آتش دهان
بعد از تأمل بسیار در جواب فرمود که حالا عظمت و شوکت
قوت و قدرت سلاطین آل عثمان بر جمله پادشاهان زمان ترجیح
دارد و صیت جهانگیری و آوازه مملکت داری ایشان با طرف
و اکناف عالم رسیده و احوال سلاطین چرا که ثباتی ندارد چرا که
کار و بار ایشان از قانون عدالت انحراف یافته * سر رشته دولت
از چنگ عدالت بیرون رفته * عنقریب است که دود بیداد از آن
دودمان بر آید . مملکت بتصرف دیگران خواهد رفت *
صلاح در آنست که احرام عتبه بوسی سلطان سلیم
خان بسته * عنان عزیمت بصوب روم معطوف داری *

﴿ پیر حسین بیک بن حاجی رستم بیک ﴾

خلاصه آن خاندان وزیده آن دودمانست * بعد از ملاقات
بمهای بیک و قبول نصیحت بی غرض او که گفته اند * نظم

(۱) وی النسختین الخطیتین میر حسین بیک بدل پیر حسین بیک

نصیحت که خالی بود از غرض * چو داروی تلخ است دفع مرض
 پای همت بر رکاب عزیمت در ست کرد و مضمون بلاغت
 مشحون (فاذا عزمتم فتوکل علی الله) را بر ذمت همت خود لازم
 و متحکم گردانیده از روی صدق و اخلاص متوجه درگاه عرش
 اشتباه سلطان سلیم خان شد * و در اماسیه بعز بساط بوسی و ز
 کشته * چون بنظر کیمیا اثر سلطانی در آمد بر قوت و جرأت
 دایرانه او تعجب کرد که با وجود آنکه پدر و پسر او را با چهل
 نفر از آغایان مملکتی بقتل آورده ایم اصلاً و قطعاً و هم و هراس
 نکرده التجا بدرگاه عرش اشتباه ما آورد * باین سلطان سلیم
 خان مضمون این بیت *

﴿ نظم ﴾

آینه کار چون عذر خواست بود * گناهِش نبخشی گناهت بود
 کار بسته بعنایات پادشاهانه و نوازشات خسروانه او را بین
 الاقران مفتخر و سرافراز گردانیده * و ولایت چمشکزک را
 بدستوری که در تصرف آب و اجساد عظام او بوده بدو ارزانی
 داشته * فرمان واجب الاذعان عز اصدار یافت که محمد پاشا بیغلو
 میرمیران مرعش همراه پیر حسین یک متوجه چمشکزک گردد
 و اوجاق موردی او را از تحت تصرف قزلباشیه بیرون آورده
 تسلیم او نماید * محمد پاشا بامتثال امر مبادرت نموده متوجه چمشکزک
 گردید * اما پیر حسین یک پیش دستی نموده قبل از وصول لشکر

محمد پاشا عشایر و قبایل خود را جمع نموده بعزم رزم نور علی خلیفه
بر سبیل استعجال متوجه شد. نور علی خلیفه نیز ورا استمبال نموده
در موضع تا کر ییلاغی تلافی فریقین دست داد * بعد از مقاتله
و مجادله بسیار شکست بر لشکر قزلباش افتاده. و فی الفور گردان
نور علی خلیفه در سر زن و جان در بدن جدا ساخته * پیر حسن
بیک گلستان و طان از خاور مغیلان سرخ سر پاک گردیده بلا
ممانعت و منازعت بحکومت و درانی نجای قیام و اقدام نموده * بعد
از آن مدت سی سال در حکومت و فراغت اوقات گذرانیده
بعالم آخرت انتقال نمود * و شانزده پسر در صفحه روزگار پیاکار
گذاشت (۱) خالد بیک (۲) محمدی بیک (۳) رستم بیک (۴) یوسف
بیک (۵) پیلان بیک (۶) کیصباد بیک (۷) بهلول بیک (۸) محسن
بیک (۹) یعقوب بیک (۱۰) فرخشاد بیک (۱۱) علی بیک (۱۲)
کلابی بیک (۱۳) کیخسرو بیک (۱۴) کیکاوس بیک (۱۵) پرویز
بیک (۱۶) یمان بیک (۱) بعد از وفات پدر برادران کردن بطاعت
یکدیگر نهادند و مضمون این بیت را ندانسته که * ﴿ نظم ﴾

دولت همه از اتفاق خیزد * بیدولتی از تفاق خیزد

جمله در بیدوایی اتفاق کرده و روانه آستانه سلطان سلیمان
شده استدعای محرر ولایت نمودند که قصبه چمشکزک و خراج

(۱) فی نسخة خطیة سلیمان بیک و فی أخرى یمان بیک

کفره وعادت اغنام آن ولایت مع حد قریه و ناحیه که لیاقت
خاصه پادشاهی داشته باشد داخل خواص همایون سازند. و سایر
ولایت منقسم بدو سنجاغ و چهارده زعامت و تیمار گردد * حسب
الاستعداد ای شان نشان مکرمت عنوان سلطانی عز اصدار یافت
که بغیر از خواص همایون ولایت چمشکزک منقسم بدو سنجاغ
و چهارده زعامت و تیمار گشته در تصرف اولاد و احفاد پیر حسین
بیک بوده باشد مشروط بر آنکه اگر محمول شود سنجاغها و زعامتها
و تیمارها بز اولاد و احفاد آن سلسله توجیه شده بمردم بیکانه
ندهند و همچنین اولاد و اولاد ایشان اراده منصب
دیگر از ممالك عروسه پادشاهی نمایند *

شعبه اول

در ذکر امراء مجنکرد *

ناحیه مجنکرد بموجب نشان مکرمت عنوان سلطان سلیمان
خان بطریق سنجاق بمحمدی بیک پسر بزرگ پیر حسین بیک
عنایت گشته * چون یکسال از ایام حکومت او متمادی شد وفات
یافته از و چهار پسر ماند اما خورد سال بودند و هیچکدام را لیاقت
امر حکومت نبود بنابر آن سنجاغ مزبور را از دیوان سلیمانی
به برادرش فرخشاد بیک ارزانی گشت * و بعد از چند سال برادران

برو حقد و حسد ورزیده نسبت خیانت مال پادشاهی بدو کردند
 و این احوال را معروض پایه سرپر معذلت مصیر سلطانی
 گردانیده . حسب فرمان سلطان سلیمان خان بیاسا رسید * و ازو
 خلیل بیك و حسین بیك دو پسر ماند و از سنجاغ مجنكرد زعامی
 بطریق مشاركت پسران داده سنجاغ را بقسمه بیك برادر سنان
 پاشای رناود میرمیران اصرار و مفوض کردند و چهار پسر محمدی
 بیك را بزعامت و چهار رعایت کرده رعی و متسلی گردانیدند
 و بعد از آن رستم بیك حاكم پرانك بعرض پادشاه سلیمان مكان
 رسانید كه اگر از فرخشاد بیك افعال قبیحه بظهور رسید بقر
 و غضب پادشاهی گرفتار كردید اكنون التماس بنده ز درگاه
 اشتباه پادشاهی آنست كه بموجب معاهده همایون و جاق موروئی را
 به پیلتن بیك ولد پیر حسین بیك عنایت فرموده بمردم بیکانه
 ندهد حسب التماس رستم بیك سنجاغ مجنكرد بدو از نی كشته
 در هنگام معاودت مصطفى پاشای سردار ز سفر شیروان پیلتن
 بیك رخصت انصراف حاصل کرده متوجه مجنكرد شد . و چون
 بناحیه ترجان رسید نقد جان بقابض ارواح سپرد و زو علی بیك
 و جهانگیر و عثمان و كل احمد بیك چهار پسر ماند * سنجاق مجنكرد
 از جانب مصطفى پاشای سردار بموجب نشان عالیشان سلطان
 مراد خان به پسر بزرگش علی بیك مرحمت گردیده و برادرانش

برعامت و بیمار رعایت یافته بدان قناعت کردند * و چون علی بیك
چند روز بحكومت و درایی آنجا قیام و دندای (یا ایتها النفس
المطمئنة ارجعی لی ربك راحیه مرصیه) از ساکنان ملكوت
استماع نموده بهام آخرت انتقال فرمود * و ازو حیدر بیك والله
وپردی و پیاپی نام سه پسر ماند. از دیوان سلطان مرادخان توجیه
سنجاق به پسر بزرگش حیدر بیك مفوض گردید * هنوز تصرف
در سنجاق نکرده قابض روح دست تسلط او را از شهرستان
بدن کوتاه ساخت * زین جهان پیرار بدار اقرار رحلت نمود
و سنجاق بمنكر كرد دستور موعود به برادرش الله و پردی بیك
مهر رسید * و حالا که تاریخ هجری در روز دوشنبه هجده رمضان
سنه خمس و الف است سنجاق بمنكر كرد در تحت تصرف اوست *

شعبه دوم

﴿ در ذكر حکام رتك ﴾

بعد از فوت پیر حسین بیك بنوعی که مذکور شد ولایت
چمشكزك بدو سنجاق و زعامت چند در میانه برادران قسمت
شد * از آنجمله ناحیه رتك برستم بیك پسر دوم پیر حسین بیك
از دیوان سلطان سلیمان خان رزائی شد * چون مدتی بطریق
عدالت بحكومت آنجا قیام نمود امارت عالم عقبی را بر منصب

جهان فانی ترجیح داده کوس رحلت فرو گرفت * وازو بایسنقر
 و محمدی و علی سه پسر ماند * بموجب وصیت پدر و بحسب ارث
 واستحقاق بایسنقر یک متصدی قلاده حکومت گشته قائم
 مقام پدر شد * و الحاق او سر دیست بزور فهم و فراست آراسته
 و بحلیه عقل و کیاست پیراسته * در حفظ و حراست ولایت
 و ضبط و صیانت عشیرت از امثال و اقران ممتاز و متفرد * در امور
 جهانداری و تدبیر دنیا داری در میانه حکام کردستان بر همگان
 سرافراز * و از حیثیات جبلی در فن موسیقی از علمی و از عملی
 پیشتر و راست کار و سر حلقه عشاق دایره ادوار است * و در فنون
 سخاوت و اقسام فتوت و مروت و شجاعت یگانه اعصار و ثانی حاتم
 و اسفندیار * با خورد و بزرگ بطریق مدارا و مواسا سالک و بجمیع
 ادوات و آلات ظروف و ادواتی حکومت مالک * بالفعل مستقلا
 بحکومت رتک و توابع اشتغال می نماید * پیشو و مقتدائی
 بنی عمان و عشیرت و طوایف چمشکز کیان بدو
 مخصوص است * همگی کردن بطاعت او مهاده
 از سخن و صلاح او تجاوز نمی کنند
 امید که بدولت عظمی و حکومت
 کبری بدستور آباء و اجداد
 عظام موفق باشد *

شعبه سیم

﴿ در ذکر حکام سقمان ﴾

در حالتی که ولایت چمشکزلک با استدعای اولاد پیر حسین بیك
در زمان سلطان سلیمان خان غازی منقسم بدو سنجاق و چهارده
زعامت گشت ناحیه سقمان با قصبه چمشکزلک داخل خواص
همایون پادشاهی شده بود چنانچه سابقا مذکور شد * در ثانی حال
کیخسرو بیك و کیکاوس بیك و پرویز بیك پسران پیر حسین بیك
که هر سه از يك مادر متولد شده بودند و از پدر خورد سال مانده
و بجزئی زعامت و تبار قائم گشته * چون بسر حد رشد و تمیز
رسیدند برادران باتفاق بطالب حکومت موردونی بعزم آستان
بوسی سلطان روانه شدند *

﴿ نظم ﴾

بود بچه شیر چندان زبون که ناورده چنگال و دندان بیرون
چون حقیقت احوال خود را بوساطت عظماء و وزرا معروض
حاجیان عتبه خلافت تریز و مسموع ساکنان سده جلادت آیین
گردانیدند از مراحم ییکرانه خسروانه و عواطف بی اندازه
پادشاهانه ناحیه سقمان که داخل خواص همایون شده بود بدستور
سنجاق بکیخسرو بیك عنایت فرمودند و نشان مرحمت عنوان
سلطانی شفقت گشته برادرانش نیز بزعامت کلی رعایت یافتند

و چون مدتی کینخسرو بیک در آن ناحیه اوقات بعبث و عشرت
 بگذرانید تند سوار اجل دواسبه تاخت بسر وقت او آورده
 سلطان روح قدسی صفاتش را از نواحی کشور بدست اخراج
 ساخت * ﴿ نظم ﴾

کدام دوحه اقبال سر بچرخ کشید *

که سر در اجلش عاقبت زیغ نکند *
 و از و صالح بیک و قاصد بیک و عمر بیک سه پسر ماند * صالح بیک
 بحسب ارث و استحقاق والی ملک بدر شد * و برادرش قاصد بیک
 سر د دیوانه و شش شوریده حال و مجذوب احوال بود لیاقت منصب
 نداشت درویشی اختیار کرده در کنج قناعت غنود * اما برادر
 دیگرش عمر بیک چندان بحکومت او راضی نشده خفیه بغض
 و عداوت بر در در گرفته بلکه در صدد قتل او در آمده منتظر
 فرصت می بود * عاقبت الامر روزی فرصت یافته بزحم تیغ
 پیدریغ برادر حقیقی خود را از پای در آورده * متصدی امر
 حکومت و متکفل شغل امارت شد * و بعد از آن اراده کرد که
 منکوحه صالح بیک را خواستگاری نموده بحال نکاح در آورد
 تا متصرف اموال و اسباب او شود * این راز را با خاتون در میان
 نهاده * او نیز بظاهر طوعا و کرها باین قضیه رضا داده ماضی
 در مقام بغض و عداوت می بود تا بحیل و خدعه و فریب آن بولھوس

بر شکیب را در انتقام خون شوهر از پای در آورد * آن شیرزن
 این مقدمه را با چند نفر از خدمتکاران وفادار و امکداران را زدار
 صاحب یک مرحوم در میان نهاده * ایشان نیز بسمع رضا اصفا نموده
 قرار بدن دید که آنجماعت را در روز زفاف مسلح و مکمل
 در درون خانه نگاه داشته چون عمر یک بخلوت خانه در آید
 مأموران از کینگاه بیرون آمده مهم او را فیصل دهند * چون وعده
 شب زفاف رسید موکلان عقوبت در محل موعود متواری شده
 چون عمر یک با صد گونه آرزو و هوس با باد غرور و نخوت
 هم نفس داخل حرم سر آمد موکلان مانند شیر زیان و هزبر دمان
 از کینگاه بیرون آمده برو حمله ور شدند * و فی الفور قلب پر غرور
 و دماغ پر نفور او را از باد نخوت خالی کرده دمار از نهادش بر آوردند
 و از صاحب یک کیخسرو و یک و محمود یک و محمد یک سه پسر مانده
 بود آن شیرزن بغیرت و ناموس پسر بزرگ خود کیخسرو و یک را
 برداشته روانه آستانه سلطان مراد خان شد و قضایای که برو
 سانح شده بود بوسیله عظماء و وزراء بموقف عرض حجاب بارگاه
 عرش اشتباه سلطانی رسانید * از مراحم پیدریغ خسروانه سنجاق
 پدر پسر ارزانی گشته و نشان پادشاهی عنایت شده مفضی المرام
 عودت کرد * و الحال که تاریخ هجری در سنه خمس و الف است
 سنجاق سقمان در تحت تصرف کیخسرو و یک است بلا ممانعت

و مشارکت غیری بمحکومت و دارائی آنجا قیام می نماید * و احوال سایر اولاد پیر حسین بیک بنوعیست که در ذیل این قضیه مذکور خواهد شد (اول) یوسف بیک بن پیر حسین بیک است که در هنگام قسمت ولایت موردی بانعام هفتاد هزار اقچه زعامت سرافراز گشته * بعد از وفات چون اولاد ذکور نداشت زعامت او را بمصطفی بیک و ذوالفقار بیک و سهراب بن القاص نام ولاد محمدی بیک عنایت کردند (دوم) محسن بیک بن پیر حسین بیک است او نیز بهفتاد هزار اقچه زعامت از ولایت موردی ممتاز گشته * بعد از فوت او زعامتش بر پنج پسر و ابراهیم و جعفر و شیخ حسن و مراد بیک و ابیه سلطان در فراخور حال تقسیم شد (سیم) یعقوب بیک بن پیر حسین بیک را چهل هزار اقچه زعامت دادند و بعد از فوت او زعامتش بر به پسرانش فرخ و دوندار و بابر بیک دادند (چهارم) اکیباد بیک بن پیر حسین بیک را پنجاه هزار اقچه زعامت دادند از روی شهامت بهر ذاتی که در جیلتش سرگوز بود قبول نکرده ترک برادران و دیار نموده بجانب یمن رفت * و بعد از آنکه در آنجا از خدمات شایسته ظهور کرده بامید حکومت ولایت موردی باستنبول عودت کرده * در آنجا بجوار رحمت الهی پیوست * و ازو حسین بیک و مسیح و زاهد و اسلام بیک نام چهار پسر ماند (پنجم) کیکاوس بن پیر حسین بیک را باندک

زعامت رعایت کردند و بعد از وفات زعامتش را بمنصور بیک نام
 پسرش ارزانی داشتند (ششم) پرویز بیک بن پیر حسین بیک بعد از
 وفات زعامتش بمحیدر بیک نام پسرش انتقال یافت (هفتم) بهلول
 بیک ابن پیر حسین بیک را چهل هزار اقچه زعامت مقرر شده
 بعد از فوت او زعامتش بمحمدی بیک نام پسرش رسیده * و بعد
 از او زعامتش در میانه پسرانش الوند و اروج و احمد قسمت گشت
 (هشتم) کلایی بیک بن پیر حسین بیک او را نیز بزعامت چهل
 هزار اقچه راضی کرده در هنگام بوجه مصطفی پاشای سردار
 بطرف شیروان در محاربه جلدی که با قزلباش وقع شد با امرا
 واعیان اکراد بقتل رسید و زعامتش را بمحمد بیک نام پسرش
 دادند و چون محمد بیک فوت کرد زعامت به پسرزاده اس علیخان
 بیک منتقل گشت (نهم) یلمان بیک بن پیر حسین بیک به بیست
 هزار اقچه زعامت قائل شده حق سبحانه و تعالی اور
 عمر طویل کرامت کرده * و حالة التحریر که تاریخ
 هجری در سنه خمس و افست در قید حیات است

فصل دوم

﴿ در ذکر حکام مرداسی ﴾

و آن مشتمل است بر سه شعبه * از چمن اخبار حکام کامکار

و کاشن آثار سرای نامدار نکبت این خبر بمشام جان راقم این
نسخه ابتر رسیده که نسب عالی تبار حکام مرداسی بعم بزرگوار
سید ابرار بحضرت عباس رضی الله عنه میرسد و اول ایشان پیر
منصور بن سید حسین اعرج است و او شخصی زاهد عابد متقی
بود و گاه بکوش هوش سر الهامات غیبی می شنیده .
و بموجب شجره که حالا در دست اولاد اوست بهفده بطن
بسید علی بن عبد الله بن عباس رضی الله عنه میرسد و پیر منصور
در اوایل حال در ولایت حکاری بسر میبرد . و از آنجا متوجه
ولایت اکیل شده و در واهی قلعه اکیل در قریه پیران ساکن
گشته و در آن قریه عبادت خانه جهت خود ترتیب داده و در
آنجا بطاعت و عبادت مشغول شده و شب و روز بریاضات
و مجاهدات قیام و اقدام مینمود و خلق آن دیار را بطاعت و عبادت
توغب میگرد . چنانچه اهالی و اعیان آن ولایت را نسبت باو
اخلاص و اعتقاد تمام پید شده و اکثر صرید و معتقد او گشتند
و چون پیر منصور ازین دار غرور بسرای سرور رحلت کردند
پسرش پیر موسی بجای پدر بر سجاده ارشاد نشسته خاتقاهی
در آن قریه بنا کرده . در تربیت صریدان و تقویت ایشان جد و جهد
لایع و لایحی بتقدیم میرسانید تا جمع کثیر از عشار و قبایل
مرداسی فریفته حسن اوضاع و اطوار و شیفته لطف گفتار

و کردار او گشته. مردم از اطراف و نواحی رو بخدمت او نهادند
یوماً فیوماً آوازه تقوی و عبادت وصیت ورع و صلاحیت او
زیاده و بلند آواز شد * خواص و عوام آن ولایت حلقه عبودیت
او در کوش و سجاده رقیقت او بر دوش کشیدند * و چون پیر موسی
بعالم جاودانی نهضت فرمود پسرش پیر بدر متصدی مسند
ارشاد گشت و او اعتقاد و اخلاص عشیرت مرداسی را نسبت
بسلسله خود در درجه اعلی و مرتبه قصوی یافته. اراده خروج
وداعیه عروج کرده * سلطنت صور یراضیمه حکومت معنوی
گردانیده زور بازو قلعه اکیل را بتحت تصرف در آورده و اکیل
قلعه ایست بر سر کری رفیع واقع شده * و آن کمر بنابه کج
شده که ز دیدن او وهم و هراس بر آن کس ز حد قیاس مستولی
میکردد * روایت مشهور در افواه و السنه مذکور است که یکی
از اولیاء الله بد آنجا رسیده * و بلفظ ترکی اشارت بآن کمر کرده
و آن کمر بقدرت کامله پرور دکار کج شده * العبد عند الله اما
عشیرتی که در آن قلعه و ولایت ساکن است ملقب بمرداسی اند
و مرداس بن ادیس (بن نصیر) بن نصر بن جمین (۱) مقدم
بنی کلاب بوده * و ایشان در اصل در حوالی حلب مقام داشتند در آن
زمان حلب در تصرف سلاطین اسمعیلیه مصر بود اتفاقاً امرای
مصر با یکدیگر در مقام عداوت و خصومت درآمده. اضطراب

تمام باحوال ساکنان آن دیار راه یافت * و این معنی بر صالح بن مرداس
 ابن ادريس ظاهر گشته باراده حکومت قلعه آنجا را محاصره نموده
 باندك فرصت کار بر محصوران تنك شده * قلعه تسلیم و کردند
 و چون این خبر در مصر بسمع ظاهر بن حاکم اسمعیلی رسید کسی
 بدفع او فرستاد . او را با پسرش در شهر دسمنه ^{عشرین} واربعمایه
 بقتل آوردند * عشار او جلای وطن کرده بطرف اکیل آمدند
 و از آن تاریخ در آن ولایت ساکن شدند * القصه چون پیر بدر
 بامداد و معاونت عشیرت مرداسی قلعه و ولایت اکیل را بتحت
 تصرف در آورده * مدتی بحکومت و دارایی آنجا برخلاف آبا
 و اجداد خود قیام و اقدام کرد * یکی از سلاطین

سلاجقه طمع در ولایت او کرده . بالفرووره

ز آنجا فرار نموده * شرح این قصه را در

ضمن حکایت آینده بتفصیل بیان

خواهد شد بعون الله الملك المستعان

شعبه اول

﴿ در ذکر حکام اکیل که ملقب اند بیلدوقانی ﴾

بکرات حاوی اوراق را از ثقات سماع افتاد که وجه تسمیه

بیلدوقان کست که چون پیر بدر از دست تحکم سلاطین سلاجقه
 فرار کرده بجانب مہارقین رفته * ملتجی بامیر حسام الدین حاکم
 آنجا شد * مدتی در آن دیرمخی اوقات میگذرانید تا سلطان الب
 ارسلان سلجوقی امیر ارتق را که از نیابت او والی ماردین و آمد
 بود و آخر اولاد و تاجات و بغداد متصرف شده اند * و مؤرخان
 ایشانرا داخل سلاطین فروع سلاجقیہ عد می کنند * و هفت تن
 از ایشان پایه حکومت رسیده اند * و در وایل دوات حسن بک
 بایندوری و آق قویونلو ملک ناصر الدین که آخر آن صبقہ بود
 در دست و بقتل آمده . دولت ارتقیہ بدو منہض گردید * القہ
 امیر ارتق بتسخیر قلعة مفارقین مأمور گشته . بمتثال امر مبادرت
 نموده . قلعه را سرگزوار در میان گرفته . کار بمحصوران بتنگ آورد
 اتفاق از قضای آسمانی و تقدیر ربی نیز چرخ از دست لشکریان
 امیر ارتق بتقتل میر حسام الدین حاکم قلعه آمده . او را بجہان جاودانی
 فرستاد * و تابعانش را تاب مقاومت بامیر ارتق ننماده * روز بروز
 آثار ضعف و فتور و علامت عجز و قصور بر صفحه حوال و جہہ
 آمال ایشان ظہور میکرد . ناشی امیر ارتق جبر و قہر قلعه را
 مسخر کرد نیده * تیغ بیدریغ بر اہالی آنجا نہادہ متنفسی را
 از رعیت و سپاہی در آن قلعه و نواحی زندہ نکند شت * و پیر بدر
 نیز در آن معرکہ شربت شہادت چشیدہ * کسی دیگر از حاکمان

اکیل در قید حیات نماند مگر عورت پیر بدر که حامله بود و شب و روز چشم طایفهٔ مرداسی بر آن وضع حمل می بود که حق سبحانه و تعالی از خزینة غیب کوهری و ز درج رفعت جوهری و از برج شرف اختری کرمت فرماید که احیای خانوادهٔ قدیمه نماید * همه روز اعیان و هواخواهان بدر خانهٔ آن ضعیفه آمده تفحص احوال او میکردند تا روزی که موعد وضع حمل بود بطریق عادت بدر خانه آمده آنچه مطالب و مقاصد آنجماعت بود شخصی بیرون آمده بوضع دمن بزبان ترکی گفت که چوق شکر خدیه که « استدو کزی بولدوق » بنابر آن نام آن پسر سعادت اثر بهمیر « بولدوق » اشتهار یافت و حا کمان اکیل بولدوقانی ملقب شدند * (نظم)

چنین آمد از هوشیاران روم	که زاهد زنی بود زن مرز و بوم
ز آبستنی روز بیچاره شد	ز شوی (۱) و ز شهر خود واره شد
بویرانهٔ بر بنهاد و مرد	غم طفل میخورد و جان می سپرد
وزانش خبر نه که پرورد کار	چگونه ورا پرورد وقت کار
چه کنجینه ازیر بارش کشد	چه قبالها در کنارش کشد
قصه چون میر بولدوق از مادر متولد شد و والده اش فوت کرده *	
اور اعیان مرداسی مانند در گرا نمایه در کنار جان پروریدند	
تا بسر حد رسید و تمیز رسید * آنکاه عمو ما قوام و عشایر سر	

در ربه اطاعت او نهاده حلقه بندگی او را در گوش کردند • و امیر
بولدوق نیز بجای پدر بر سر بر حکومت نشسته . سایه عدل و احسان
بر فرق ایشان مبسوط گردانیده . ابواب ظلم و طغیان بر رخ عالمیان
مسدود گردانیده • جناح عاطفت بر سر مسلمانان گسترانید •
و بعد از مدتی که بحکومت و دارائی اکیل و سرداری اقوام قیام
نمود رخت هستی بعالم آخرت کشید و پسر کلاترس •

﴿ امیر ابراهیم ﴾

بحسب قابلیت و استعداد قائم مقام پدر گردید و او در حکومت
کاری نساخته زودی عروس ملک راسه طلاق بر گوشه چادر
بست و کتخدائی سرای آخرت اختیار کرد • در آن مقام فرح
و خوش بعیش نشست • بعد از فوت و پسرش •

﴿ امیر محمد ﴾

جانشین پدر گشته • چون مدتی حکومت نمود باجل موعود
بعالم آخرت رحلت فرمود • و او راسه پسر خجسته فر بود • (اول)
امیر عیسی • و او بعد از فوت پدر قائم مقام شده بحکومت اکیل
مبادرت نمود • (دویم) امیر تیمورتاش است که او در زمان حیات
دروالی قلعه باغن و آن نواحی بود و حکام پالو از نسل اویند
و احوال ایشانرا در شعبه دویم بتفصیل بیان خواهد فرمود
(سیم) امیر حسین است که او نیز در زمان حیات میر محمد والی

قلعه بردنچ (۱) و ناحیه جرموك بود . و حکام جرموك از نسل
 اویند . اما بقول بعضی از اکابر میر حسین پسر میر محمد نیست
 یکی از بنی عمان اوست که در ایام حکومت خود میر محمد دارائی
 ناحیه جرموك و قلعه بردنچ بدو تفویض کرده بود . بهر
 تقدیر احوال امیر حسین بسا پر اولادش در شعبه نسیم
 مذکور خواهد گردید بعون الله الملك المجید .

﴿ امیر عیسی بن امیر محمد ﴾

بعد از فوت پدر حاکم اکیل گشته . برادران و سایر اقربا
 بطریق مدارا و مواسا سلوک نمود . رعیت و سپاهی از عدل
 و انعام او راضی و شا کر بود . بعد از مدتی اجابت
 حق را الیک گفته به عالم آخرت نهضت فرموده .

﴿ دولتشاه بیك بن امیر عیسی ﴾

بموجب وصیت پدر بامداد و معاونت عشیرت مرداسی حاکم اکیل
 گشت . و چون چند وقت حکومت نمود فوت کرده . پسرش

﴿ امیر عیسی ﴾

بر سر پر امارت نشست و در رعایت رعیت کما ینبغی کوشیده
 در زمان او ولایت اکیل معمور و آبادان گشت . و چون
 فوت کرد ازودو پسر ماند اسفندیار و شاه محمد .

﴿ شاه محمد بيك بن امير عيسى ﴾

بحسب استحقاق قايم مقام پدر شده • بزودی عالم فانی را بدرود کرد • و از و پنج پسر ماند • قاسم بيك • وعيسى بيك • ومنصور بيك واصفهان بيك • واميران بيك •

﴿ قاسم بيك بن شاه محمد بيك ﴾

بفضل ودانش وشجاعت ومكارم اخلاق وعلمسن آداب از ابتدای زمان منفرد و ممتاز بود • در امور مملکت داری وتدبير ورعيت پروری در میانه حکام کردستان برامثال و اقران سرافراز • در زمان حکومت سلاطین آق قویونلو درجه اعتبار و مرتبه اختیار یافته اورا بالله کی یکی از فرزندان خود مقرر گردانید بدان واسطه بین الناس بالله قاسم شهرت دارد • ومشهور است که در تاریخ سنه ثلاث وعشر وتسعمایه که شاه اسمعیل صفوی بر دیار بکر استیلا یافت لله قاسم اطاعت او نکرده اظهار مخالفت نمود • بنابرین خان محمد استاجو لشکر بر سر اکیل کشیده • آن ولایت را ز تصرف او بیرون ورده بمنصور بيك نام شخصی از طوایف قزلباشیه داده مدتی هفت سال اکیل در تحت تصرف وتغلب ایشان بود وبعد از جنگ چالدران لله قاسم بهمداد سلطان سلیم خان ولایت موردونی را از ید تغلب قزلباش بیرون کرده • تکرار بر مسند حکومت متمکن شد • وبرویتی شهر آمد در زمان قراخان

هم او بطریق حیلله از تصرف قزلباش بیرون آورده تسلیم محمد
پاشای میر میران آنجا نمود. و همچنان در زمان آل عثمان پایه اعتبارش
روز بروز در ترقی و تزايد بود تا آخر باجس موعود بعالم آخرت
رحلت فرمود * اولاد ذکور نداشت * حکومت ر برادر
زده ش مرد بیک وصیت نمود *

﴿ مرد بیک بن عیسی بیک ﴾

بوجب وصیت عمش حکومت کیل ز دیون سلطان سلیمان
خان بدو مفوض شد * و مرد صالح و متدین و حاکم عادل رعیت
پرور خیر بود با علی و دینی ز بیکانه و آشنا بطریق مدر و مواسا
سلوک مینمود و عمارت عالی در سر قبر عمش قسم بیک ساخته
در جنب و خان و ربط بنا کرده هر روز نان و آش جهت آینده
ورونده تعیین نموده دیم لا وقت مترددین ر آن منتفع می شوند
وین منازل در یک منزلی شهر آمد و قم شده * بخان شربطین
اشتهار دارد * چون چند سال ز یام حکومت و متمادی شد زین
رباط فانی بسر منزل جاودانی شتافت و زو علیخان و قسم بیک
دو پسر مانده هر دو بر در متعاقب یکدیگر حکومت اکیل
کردند * اما زمان ایشان چو عهد کل و موسه سنبس چندان بقائی
نداشت و بزودی ازین دنیای دنی رفتند و ز قاسم بیک جعفر بیک
و غضنفر بیک دو پسر ماند *

﴿ جعفر بیك بن قاسم بیك ﴾

بعد از فوت پدر حسب فرمان سلطان سلیم خان دوصفر
سن حکومت کیل بدو ارزانی شده . حلاکه تاریخ هجری در سنه
خمس و الفسب زیست و پنج سال متجاوز است که بحکومت
آنجا مبادرت نموده کما کان متصرف است *

شعبه دوم

﴿ در ذکر حاکمان پالو ﴾

چنانچه قبیل زین در حوال کیل مذکور شد که حاکمان پالو
از نسل میر تیمور تاش بن میر محمد بن میر جوهریم بن امیر
بولدوق اند . و میر تیمور تاش میری بود بصفت سخاوت
و فرز نیکی موصوف * و بسمت شجاعت و مرد نیکی معروف
آثار فتوت و صروت و در اطراف و اکناف عالم ظاهر * بشعه
انوار لطف و احسان در بین الاقران باهر * و برآی صایب و تدبیر
ثاقب . در ربیع مسکون مشهور * محصل کلام از تاریخی که پدر زمام
حکومت پالو در قبضه اقتدار او نهاد تا هنگام وفات بار عایا و برآیا
و سایر متوطنان آنجا بوجه احسن سلوک نمود * و چون فوت شد
ازو میر حمزه نام پسری مانده باستصواب عشایر و اقوام قایم مقام

پدر کردید * و چون او نیز بریاض رضوان خرامید ازو چهار پسر
ماند حسین و یغمور و علی و رستم *

﴿ حسین بیک بن میر حمزه ﴾

بحسب ارث واستحقاق بجای پدر متصدی امر حکومت
شد و در آن اثنا از فترات آق قوینلو هرج و مرج در دیار بکار
واقع شده حسین بیک باراده فتح قلعه ارغنی بر سر طایفه ترکان
رفته بقتل رسید * هنوز از جام حکومت جرعه نوش نکرده که
ساغر حنظل از دست ساقی اجل (و ظن أنه الفرق) در کشید
چون اولاد ذکور نداشت حکومت پیرادر زاده اش جمشید
بیک انتقال یافت *

﴿ جمشید بیک بن رستم بیک ﴾

منقواست که جمشید بیک در اوائل حال که غمش در فید
حیات بود ملازمت خالد بیک پازوکی اختیار کرد * روزی در اثنای
شکار جانوری شکاری خالد بیک آغاز سرکشی نموده با طائر
فلک همراه گشت چنانچه همه کس قطع امید از آن جانور کردند
که من بعد میل مراکز خاک نخواهد کرده در اثنای تصورات مردم
از اعلی علین میں حفیض نموده آن جانور بر سر جمشید بیک
نشست خالد بیک واعیان آنرا بفال نیکو گرفته گفتند که این مرد
عنقریب بدولت عظمی خواهد رسید * چون چند روز باین قضیه

سایح گشت که بمصداق * ﴿نظم﴾

هر آن فالی که از بازیچه برخاست *

خواهر میگذشت آن فال شد راست *

بظهور آمده حکومت پالو از عیش بدو انتقال یافت و او

مرد جهان دیده کار آزموده کرم و سرد دوران چشیده در تدبیر

مهمات و تمشیت معاملات و حل نکات مشکلات پیدا نمود

در محلی که امراء و حکام کردستان اطاعت آستان سلطان سلیم خان

نمودند او نیز حلقه بنده کی سلطان مزبور در کوش و غاشیه

فرمان برداری او بر دوش نهاده ولایت پالو را که در ید تغلب

قرلباشیه بود ضبط و صیانت و حفظ و حراست آن دیار در عهده

اهتمام عربشاه بیک ترکان نموده بودند * بمداد واستعانت سلطانی

نور بازوی خود که چند دفعه جنگهای مردانه و رزمهای رستمانه

با جماعت نموده ملک موردی خود را مستخلص گردانیده بتحت

تصرف خود در آورد * و از غرائب احوال آنکه غلام مملوک

جدهید بیک در آن معارك شمشیری از دست لشکریان ترا که

بر سر خورده نصف استخوان کله او جدا شده * چنانچه مغزش

آشکارا نموده * جراحان پارچه کدوی خشک را برابر استخوانی که

جدا شده بریده بدانجا بستند برور ایام کوش و پوست با کدو

التیام یافته مدت چند سال دیگر در قید حیات بوده * بروایتی

چند ولاد دیگر ازو پیدا شد * این قضیه که چه مناسبت باین احوال و موافقت باین مقال نداشت اما استادان بن فن نیکو کردار هرگاه قصه غرائب آثار واقع شود رقمزده کلاک بدیع نکار فرموده اند * القصه چون جمشید بیک زمام مهام ولایت پالو را بکف کفایت خود در آورد بحسن تدبیر در تراصی خاطر امیر و وزیر ل عثمان کوشیده رکان دولت و اعیان حضرت را از خود متسلی گردانیده سلاطین حشمت آیین و خواقین معدلت گزین عثمانی را اعتقاد و اخلاص و اختصاص تمام و رسوخ مالا کلام بدو پید کشت چنانچه سلطان سلیمان خان غزی چند مرتبه که بعزم تسخیر ایران عبور از کردستان نمود شخصی از مرء و حکام کردستان که ایاققت مشاوره و استحضار سلطانی داشته باشد * قرعه قابلیت و استعداد این کار بنام جمشید بیک زدند * (نظم) پسندیده آنکه پسندیده خرد در دل و عقل در دیده صدف و ار خاموش و زنکته بر بیرون استخوان و درون بر زرد بنابرین چند دفعه در سفر ایران در مشاوره ب سلطان زمان چون ظفر و اقبال همعنان می بود * و اکثر سخنان و که در هر وادی بمسامع هایون میرسید مهبول و مستحسن افتاده دست رد بر سینه مطالب و مقاصد او نمی نهاد * و فی الواقع در خیرات و مبرات در امور دنیا داری و رعیت پروری در عقل و فراست و در

ادراك و كياست ثانی خود ندانست * از آنجمله مشهور است که هر
سال سه هزار بز سه ساله از کله و رمه خاص خود جهت بیع
و شرا بجانب حلب فرستاده * و سه هزار ینچنین نوع است
و استر که قریب بچهل خروار شتری میشد * هر اینچنین را در
کردن يك رأس بز بسته بواسطه فروختن حلب میفرستاد *
و موازی ده هزار کوسفند نتاج داشت عوام و زراعت و سایر
موشی او ازین قیاس توان کرد در آن عصر در کردستان از امراء
و حکام کسی بجمعیت و سامان او نبود * قلعه و مدرسه در پالو
ساخته بود و از مسافه بعیده چمشه آب قریب بقعه و قدبه
آورده * و در دموور قپو نام محل ربودی در غایت وسعت و فسحت
ساخته که بنده و رونده در زمستان و تابستان ز آن محظوظند
و عمرش ز صد سال تجاوز کرده و بسر حد صبیعی رسیده * از آنجمله
شدت سال باستقلال حکومت پالو نمود و از سلطان سلیمان خان
غازی برات عالیشان بقید ملکیت بخود و اولادش قرنابعد
قرن و بطناً بعد بطن مؤکد بلعنت نامه حاصل کردانید و در
حین حیات حسینجان (۱) يك نام پسر خود را ولی عهد ساخته
ازین سرای سپنج و منزل عناء ورنج بدار راحت و مقام استراحت
خرامید ﴿ نظم ﴾

بهر چند روزی سرای دودر بود خانه کتخدای دیگر
 رباطیست این دیر دیرین بساط نبندد خردمند دل در رباط
 بود رسم این عالم بیوه که پیش آوردشهد و زهر از قفا
 و ازو حسینجان بیک و حسن بیک و حمزه و تیمور تاش و دولتشاه
 نام پنج پسر ماند * از آنجمله حسینجان بیک و حسن بیک
 پسرانش بعد از حکومت رسیده اند * احوال ایشان بعد ازین
 مذکور خواهد شد * اما احوال حمزه بیک نام پسر سیمش آنست
 که در اوین منصب متفرقکی درگاه نادرشاهی با چهل هزار افجه
 زعامت بدو مفوض شد بالاخره بواسطه بعضی اوضاع ناملازم
 که ازو نسبت به پدر صدور یافت خط یزاری داده سلب نسب
 او کرد * و بعد از فوت و رستم بیک نام پسر ازو مانده بشرط
 آنکه همراه عثمان پاشای وزیر در محافظه شیروان باشد حکومت
 پالو از جانب مدظفی پاشای سردار بدو مقرر شد * و در محاربه
 شماخی با ارس خان در دست قزلباش بقتل رسید * و تیمور تاش
 نام پسر چهارم در حین حیات پدر بسنجاخو بود (۱) من اعمال
 دیار بکر متصرف بود و هم در آن زودی لوای حکومت بصوب
 آخرت برافراشته . طبل رحیل فرو کوفت و ازو الله و پودی و اصیل
 (۱) وی نسخة خطبة مسحق (حرر) بدل خربود الذی یکتب
 الآن خربوط .

نام دو پسر ماند * دولتشاه بیك نام پسر پنجمش در حین حیات پدر
چهل هزار اقچه زعامت بطریق متفرق کی پادشاه متصرف بود
و هم در آن اوقات و مت یافته * از و یوسف و احمد نام دو پسر ماند
﴿ حسینجان بیك بن جمشید بیك ﴾

چنانچه قبل از این مد کور شد * پدرش در زمان حیات حکومت
خود را بدو فرغت کرده بود * نشان عالیشان سلطان سلیمان خان
بدین مضمون حاصل گردانید * و بعد از وفات پدر حاکم باستقلال
پالو گشته * صدی « انا و لا غیرى » بکوش قاصی و ادانی
رسانید * و بساط عدالت گستری و رونق رعیت بروردی گسترانید
خورد و بزرگ آن ولایت را از خود تسلی گردانیده * آوازه
محبت با شما و ییکانه از دور و نزدیک رسانیده * قانون معدلت
و ارغنون مودت را ساز کرده * صدی آهنگ نیک نامی از پرده
دایره چرخ چنبری بکشانید . و مانند پدر پیشرو اهل سخاوت
و هنر گشته * مرد قرار داده گردستان بلکه عراق و حجاز
و بخلاق حمیده در میانه فر ن و امثال ممتاز گشت * بعد از آنکه
مدتی در حکومت بعیش و فراغت بفعال نیکو اوقات گذرانید
باجل موعود بریاض جنان خر مید * و از و محمود نام پسرى مجذوب
مانده بود چون ایافت و استعداد حکومت نداشت با تفاق رؤسای
عشایر و اقوام حکومت به پدرش حسن بیك فرار یافت *

﴿ حسن بیک بن جمشید بیک ﴾

بعد از وفات برادرش حسینجان بیک بموجب فرامین سلطان مراد خان باتفاق عشایر و اعیان متصدی حکومت پالو شد * چون سه سال حکمرانی نموده اهالی و سکنه آن دیار را از خود راضی گردانید * در تاریخ سنه ۸۰۳ ست و ثمانین و تسعمایه در هنگام عودت قره مصطفی پاشای سردار از سفر شیروان بجوار رحمت پروردگار پیوست * و از او سلیمان بیک و مظفر بیک دو پسر ماند *

﴿ سلیمان بیک بن حسن بیک ﴾

بعد از فوت پدرش حسن بیک حکومت ایالت پالو از جانب مصطفی پاشای سردار سلیمان بیک تفویض گشت . و از آستانه سعادت آشیانه سلطان مراد خان بامداد واستعانت محمد پاشای وزیر اعظم بشرطی چند یوسف بیک ابن دواتشاه بیک بن جمشید بیک عنایت شد * و چند سال علی الاتصال در میانه یوسف بیک و سلیمان بیک بر سر حکومت نایره فتنه و شعله فساد در میانه مشتعل بود از طرفین گروه انبوه در معرض تلف درآمدند . و هر دفعه اهالی پالو جانب سلیمان بیک را مصرعی داشته . یوسف بیک را دخیل در حکومت نمیدادند با وجود آنکه یوسف بیک جوانی بود بزور فهم و فراست و فتوت و حلیه عقل و کیاست پیراسته * و بزینت قابلیت و حیا و علم و عفت و سخا آراسته * آثار شجاعتش

چون رستم در جهان ظاهر * و انور استعداد و فتوتش چون حاتم
طائی بر همکنان باهر * ﴿نظم﴾

فلک بمردم نادان دهد زمام مراد *

تو اهل دانش و فضلی همین کناهت بس *
آخر در طلب حکومت در در خانه دونان کم بضاعت و تردد
ملازمت جمع لثیمان بی صروت جانش بلب رسیده * بصد حسرت
و درد از این جهان ناجوانمرد بدار القرار انتقال کرد * و بعد از او
حکومت پالو پیرادرش احمد بیک با شرطی چند که با او کرده
بودند مقرر شد * و احمد بیک نیز بر سر حکومت با سلیمان بیک
منازعه و مناقشه بسیار کرده و خلق بیشتر بواسطه دوستی طرفین
از اقوام و عشایر پالو بقتل آمدند. هر چند سعی موفور و جهد
مشکور نمود طالع یآوری و بخت یری نکرد * ﴿نظم﴾

کار بدولت نه بتدیر ماست   تا بجهان مایه دولت کراست
مرد زبیدولتی افتد بخاک   دولتیارا بجهان درجه باک
ملك بدولت نه مجازی بود   دولت کس را نه بیازی بود
آخر الامر چون دولت یاری و اقبال یآوری نمود در تاریخ
سنه احدى و الف باستدعای التفات شهنشاهی و مرحمت پادشاهی
روانه استنبول گشته. هم در آن چند روز بمرض طاعون از پای
در آمده * حکومت پالو بلا ممانعت و منازعت در ید تصرف

سلیمان بیک ماند *

شعبهٔ سیم

﴿ در ذکر امراء چرموك ﴾

سابقاً رقم زدهٔ كلك بیان شد که امیر محمد قلعهٔ باغن به پسرش
امیر تیمور تاش ارزانی داشت * و قلعهٔ بردنج را به امیر حسین که
بروایت بعضی از بنی عمان وست . و بقولی پسر اوست عنایت
فرمود * بهر تقدیر چون امیر حسین مدتها بحفظ و حراست آن
قلعه قیام نموده فوت کرده پسرش

﴿ امیر سیف الدین ﴾

قایم مقام پدر گردید * و چون او نیز بعالم جاودانی خرامید حلف صادق او

﴿ شاه یوسف ﴾

متعهد امور امارت گشت . چون او نیز رخت هستی خا به زمین
خرابه ویرانه بر بست

﴿ ولایة بیک نام ﴾

پسرش بجای او بر مسند امارت نشست * بعد از فوت او

﴿ شاه علی بیک ﴾

بسر داری اقوام و عشائر نصب گشته * و نیز طی اس بیابان

بی نهایت نموده . متکفل آن امر خطیر ﴿ اسفندیار بیک ﴾

شد * و بعد از فوت او زمام مهام امارت بکف کفایت

﴿ بایندور ییک ﴾

در آمد • بعد از ویت و از این محرفانی بمکان جاودانی تنسیق
 امور امارت و تمشیت حول حکومت ﴿ بمحمد ییک ﴾
 قرار گرفت و ناحیه چرموک را که طایفه قزلباش متصرف شده
 بودند از ید تغلب آن طایفه بیرون آورده بطریق که در تصرف
 آبا و اجداد او بود ید تصرف در آورد • در حین فتح دیار بکر
 ملك نامه هایون ز سلطان سلیم خان گرفته سلطان سلیمان خان
 غازی امضا کرده از آن تاریخ چرموک ز جمله ملحقیات او جاق
 موردی ایشان شد • اما خراج کفره آنجا تعلق بدیوان دیار
 بکر دارد • ۴۴ ساله مخزیه آمد تسلیم میکنند • و با فعل حکومت
 و دارائی آنجا در ید تصرف محمد ییک است *

فصل سیم

(در ذکر حکام صاصون که آخر بحاکمان حزو اشتهار یافته اند)

فرزندکان علام بکته دانی • و برازندکان بیات سخن دانی
 بر این دقیقه عارف • و زین قضیه واقف خواهند بود که نسب حکام
 صاصون بموک ا کسره مستعی میگردد • و بروایت صحیح
 با حکام بدایس بنی عمان اند • و اصل ایشان عز الدین و ضیاء الدین

دو برادر بوده که از دار الملك ارمن که خلاط است بدلیس
افتادند * و قلعه صاصون را از تاویت نام شخصی کرجی گرفته
بعزالدین دادند * چنانچه تفصیل این اجمال در احوال حکام بدلیس
ایراد خواهد یافت و چون طایفه (۱) اگراد عزالدین را عززین (۱)
میخوانند حکام آنجا بعز زانی مشهورند * و از عشیرت روژکی
در حبس تسخیر قلعه صاصون بآن دیار افتاده اند * و اقوام قدیمی
آن دیار منحصراً بچهار قبیله اند (۱) شیروی (۲) بابوسی (۳) سوسانی
(۴) طموقی و در محلی که ناحیه رزن را باوجاق موردوثی خود ملحق
ساختند از طوایف حسنکیف که در آن ناحیه ساکن بودند *
چون عشیرت خلدی و دیر مغاری و عزیزان و غیره تابع اقوام
خود گردانیدند * و حاکمان صاصون در مابین حکام کردستان
بصفت سخاوت و شجاعت و سمعت دلاوری و شهامت اشتهار
دارند و در معارك و مهالك بر امثال و اقران خود سبقت میگیرند
همواره با حکام و سلاطین ذی شان طریق مدارا و مواسا مسلول
میدارند * از جمله چند مرتبه که سلاطین آق قویونلو و قزلباش
و آل عثمان متعرض ولایت کردستان شده اند * ایشان دست
در جبل متین مدارا زده * ولایت خود را ز سطوت قاهره
سلاطین گرام و خواقین عظام سالم نگاه داشته اند و بلکه انواع

(۱) وی نسخه آخری سززدین . (۲) وی نسخه خطیه شیروی .

رعایت واصناف حمایت یافته اند * واول شخصی که از حاکمان ایشان اسم و رسم او در اسنہ وافواد مشہور است (میر ابو بکر) ست و او دو پسر نیکو سیر داشته . خضر بیک و علی بیک *

﴿ خضر بیک بن میر ابو بکر ﴾

بعد ز فوت میر ابو بکر قائم مقام پدر شد * چندان در حکومت استقرار نگرفته بزودی عنان عزیمت بصوب عالم آخرت یافت چون اولاد ذکور نداشت حکومت برادرش انتقال یافت *

﴿ علی بیک بن میر ابو بکر ﴾

بعد ز فوت برادرش بست و اب عشایر و قبایل بر مسند حکومت جد بزرگوارش نشست * صبح و شام بلسکه علی لدوام با جوانان کلفام بتجرع شرب مدام مدومت می نمود . همواره اوقات را بلهو ولعب و عیش و صرب مصروف داشته باواز چنک و رباب و ناله نای و کباب زنک غم از دل شیخ و شاب میزدود * و در زمانی که امرا و حکام کردستان بملازمت شاه اسمعیل صفوی مبادرت نمودند شاه مزبور اکثر امرا را مقید گردانیده ولایت ایشان متصرف شد * علی بیک در آن معرکه بلباس سلوک و مدر متلبس گشته . اوضاع و اطوار او موافق مزاج شاهی افتاده * شب و روز داخل مجلس خاص و محفل اختصاص شده با نواب شاهی بشرب مدام

علی الدوام مشغول می بود و با شرف بیک حاکم بدلیس طریقه
مواصلت و معادقت مرعی داشته . دختر خود را بعقد نکاح
او در آورد . و وضعه پدر و فرزندی مسلوك داشته * بایک دیگر
کمال محبت و خصوصیت میکردند تا عاقبت علی بیک باجر
موعود عازم هنی را بدوود کرد * زوجه پسر ماند
محمد بیک و خضر بیک و شاه ولی بیک *

﴿ خضر بیک بن علی بیک ﴾

چون علی بیک در ملازمت شاه اسمعیل در تبریز وفات یافت
و پسر بزرگش محمد بیک همراه پدر در تبریز بود * عشایر واقوم
باتفاق خضر بیک در میانه خود بحکومت نصب کردند . و از
جانب شاه اسمعیل تفویض مارت صاصون بمحمد بیک شده
منشور ایالت بنام او نوشتند * و مال حال هر دو برادر بعد از این
مذکور خواهد شد * و شاه ولی بیک پسر سیم علی بیک در زمان
جوانی و عنفوان زنده گانی در ایام حیات پدر خود و وفات یافته *
و میر دیادین (۱) پسرش حالیا در قید حیات است *

﴿ محمد بیک بن علی بیک صاصونی ﴾

چون برادرش خضر بیک بعد از فوت پدر بامداد و معاونت

(۱) وفی نسخة آخری . میر زیادین . و علی کل فاسکمة محرفة

عشا بر و قبایل حاکم شد * محمد بیک بالضرورة بامعدود چند بملازمت
 سلطان سلیم خان رفته * در هنگام توجه بسخیر قاهره مصر چون
 فتح و ظفر در رکاب نصرت انتساب سلطانی می بود در محاربه
 چرا کسه از او مرید نکبها مشاهده نموده چنانچه در روز شکست
 چرا کسه محمد بیک را بعد از دو روز مجروح و ناتوان بلکه مرده
 و بیجان در میانه مقتولان یافتند * و وزراء و اصراء این قصه را بعرض
 سلطانی رسانیده ، جر خان چابک دست را به بستن زخما و تیار
 او مقرر گردانیده * ما محتاج از خزینه عامره جهت او تعیین نموده
 وزراء عظام در مقام رعایت او در آمده از مدعیاتش ستفسار
 نمودند تا بانجام رسانند * او یالت صاصون را با الحاق ناحیه ارزن
 که بواسطه آن در میان کمان حسنکیف و ایشان منازعه و مناقشه
 بود استدعا نمود * و زرای عظام ملتمسات او را بعز اجابت
 مقرون گردانیده * فرمان واجب الاذعان عز اصدار یافت *
 و خضر بیک برضا و رغبت خود را از حکومت خلع کرده وظیفه
 جهت و از ولایت جزو تعیین شد * مدت ها بآن وظیفه اوقات
 گذرانید * بعد ز فوت خضر بیک از او چهار پسر ماند . سلطان
 محمود و احمد و یعقوب و محمد * سلطان محمود باجل موعود بعالم
 آخرت نهضت فرمود * و یعقوب بیک در سفر کرجستان
 در شهر سنه اثنی و تسعین و تسعمایه در محلی که محمد پاشا میران

آمد در (کلیسای موخرت) من اعمال تقیس از لشکریان
 قزلباش و سباعون کرچی شکست یافت. در هنگام عودت در دربند
 طومانس بقتل رسید * و احوال احمد بیك و محمد بیك در ضمن
 قضایای آینده بتفصیل مذکور خواهد شد * القهه محمد بیك والی
 و حاکم باستقلال مأمون شد * اما ملک خلیل حاکم حسنکلیف
 در تسلیم ناحیه ارزن تهاون ورزیده * قلعه ناحیه ارزن را تعمیر
 فرموده . مردمان خود را بمحافظت آنجا نصب کرده در حفظ
 و حراست و سعی بلیغ نمود * آخر الامر محمد بیك بامداد
 و معاونت شرف خان حاکم بدایس و شاه علی بیك والی ولایت
 جزیره لشکر بد بخانب کشیده - قلعه ارزن را حرب کرده دست
 کماشتکان ملک خلیل را از ناحیه ارزن کوتاه کرد نیده متصرف
 شد . و چون مدت هفده سال از ایام حکومت او میگذشت دنیا
 فانی و وداع کرده بعالم عقبی شتافت * و از و سلیمان بیك و بهاء
 الدین بیك و صارو خان بیك و خان بوداق بك و حسین بیك و علی
 بیك شش پسر مانده * سه پسرش بتربیت متعاقب یکدیگر
 حکومت نمودند * و از حسین بیك حسن بیك نام پسر مانده بود
 در تاریخ که بعد از قتل صارو خان بیك حکومت پسرش محمد
 بیك ارزانی شد او نیز طالب امارت گشته با محمد بیك آغاز
 سرکشی کرد بمداد و استعانت فرهاد پشای سردار حسن بیك را

گرفته بدست محمد بيك دادند * باسه پسرش بقتل آمد و از بوداق
بيك مراد خان نام پسری مانده بود . در سفر گرجستان نابديد
شد زو بهاء الدين و بودق نام دو پسر مانده است . و على بيك نام
پسرش در زمان حيات پدر وفات يافت و ز او فرزندی نماند *

﴿ سليمان بيك بن محمد بيك بن على بيك ﴾

بعد ز فوت پدر در تاريخ سنه سبع و ثمانين و تسعمائه بموجب
نشان عاليشان سلطان سليمان خان امارت صاصون بدو مفوض
گشت و ناحيه ارزن بداريق زعامت پيرادرش بهاء الدين بيك
عنايت شده . سليمان بيك مردی بود سلاطين منش و بزرگ بينش
بعوهم و وقار آسته و بسوسخوت و شجاعت پراسته . در محلی
که سلطان سايمان خت بعد از فتح بغداد و دایس زد در بند
کیغندور عبور کرده سر ادقات فیکئاس و گریس کردون اساس را
در دشت ارزن زده * از مهابت او لرزه بر زمین وزمان و ولوله
و غوغا بر کوه و آسمان افتاد * سليمان بيك خون گوه آهن پای ثبات
و وقار افشوده در صاصون نشسته ذخيره و آذوقه بدرگاه پادشاه
سليمان شأن اسکندر مکان فرستاده بعز عتبه بوسی نیامد * و بلکه
شمس الدين بيك ر از رفتن ملاطيه نیز مانع آمد * و او مردی
بود که صبح و شام بلکه علی الدوام براح ريحانی و شراب ارغوانی
باختلاط جوانان سرو قد و محبوبان لاله خد میگردانید * و لحظه

از نوشیدن شرب و نغمه چنك و رباب و رغ نبود * درین جهان
گذران اوقات بعیش و کامرانی گذرانیده عاقبت بمرض آبله فرنگ
وداع زمانه دورنگ نموده بعالم آخرت رفت * ﴿ نظم ﴾
بجا رفت آیاجم و جام او   چه شد حال آغاز و انجام او
ندیده کسی تا ابد زندگی   خدای جهانراست باینده کی
وازو اولاد ذکور نماند *

﴿ بهاء الدین بیك بن محمد بیك بن علی بیك ﴾

بعد از وفات برادرش بموجب نشان مكرمت نشان و فرمان
واجب الاذعان سلطان سلیمان خان بجای سلیمان بیك بر سر
حکومت صاصون نشست * و اطلاق اسم حکومت و القاب
در احکام و فرامین در زمان او شده ایشانرا احکم جزو نوشتند *
و بهاء الدین بیك مرد اندال روش دیوانه و ش بوده * در آن عصر
در مابین حکام کردستان کسی بشجاعت و سخاوت او نبوده
در خدمات پادشاهی ازو بالدفعات آثار پسندیده بظهور رسیده
در زمان حکومت برادرش سلیمان بیك او را دخل در زعامت ناحیه
ارزن نداده عوض آن صدهزار قچه عثمانی از حاصل مال دیگر
جز و بدو داده * بهاء الدین بیك ترك یار و دیار کرده قریب پانزده
سال گاهی پیاده و گاهی سوار در رکاب نصرت آثار سلیمانی درصید
و شکار در ستنبول و ادرنه بسر می برد * سلطان سلیمان خان او را

موسوم بدلو بهاء الدین گردانیده * دایم الاوقات تفقد احوال او
 بالعامات پادشاهانه میگرد. و بعضی اوقات میرلوا بوده سنجاع
 سیورک (۱) و غیره متصرف بود * فاما سخاوتش از حد اعتدال
 تجاوز کرده بود که اگر شخصی موری بنظر او می آورد فیلی
 در عوض بدو میداد * و اگر کربه می آورد شتری می گرفت *
 بنابراین جراران عالم و طامعان بنی نوع آدم بر سر او هجوم و ازدحام
 آورده. با وجود آنکه هر سال شصت هفتاد هزار فلوری حاصل
 ولایت جزو بدو عاید میشد بیست هزار فلوری دیگر استقراض
 کرده صرف کدایان و جراران عموده * ازین اوضاع بغایت خرسند
 بود * بعد از وفات سی هزار فلوری دین بی و حه بوارثان گذاشت
 و از اقوال عاقلان غفلت می ورزید که گفته اند * (نظم)
 آن خور و آن نوش چو شیر و پلنگ   کاوری آنر همه روزه بچنگ
 و پنج پسر داشت. اما چون از پدر مدیون و مفلس ماندند و هم
 قابلیت جیلی در ایشان نبود حکومت جزو چند روزی نامزد
 سلیمان بیگ نام پسرش گشته. آخر پیرادرش صار و خان
 انتقال یافت * و ایام حکومتش از سی سال متجاوز
 گشته اولاد ذکور از پسرانش نماند *

(۱) وفی نسخة خطیة آخری سورک بدل سیورک و هی بلدة کردیه واقعه
 بین دیار بکر و اورفه مشهوره بکثرة مواشها و وفرة انواع العنب.

﴿ صدر و خان بيك بن محمد بيك ﴾

در زمان حكومت بهاء الدين بيك ترك ولايت حزو کرده
اوقات در ديار غربت بفلاكت ميگذرانيد * و گاهي سنجاب بار کيري
و شيروي و کسان و موش و سيورک از ديوان پادشاهي بدو عنايت
کشته متمسک شده و اوقات بسير و تردد ميگذرانيد * هجده سال
که بدن و تيره گذرانيد * چون بهاء الدين بيك فوت شد برادره
حكومت متوجه آستانه سلطان سليم خان شد * و بحسن امداد
و معاونت محمد پاشاي وزير المستريح في جوار الملك الكبير که
بي شايبه ترکف و غاييله اذلف بتدبير صايب و فکر ثاقب در اتمام
مهام حواص و عوام کوشيده * على الدوام رعايت خانوادهاي قديم
و حمايت مریدم زادهاي سليم بر ذمت همت والا همت خود لازم
و متحنه ميدانست *

﴿ نظم ﴾

هزار فرين بر وزير چنين که او مهر جويد بهنكام کين
وازا فوه استماع کرده بود که همواره بهاء الدين بيك در حبس حيات
ميگفته که فرزندان من لياقت امارت و استعداد حكومت ندارند
بوجود آنکه مخدوم زده عظام آن وزير مرحوم حسن پاشاي
ميرميران ديار بکر بود * و ز پدر التمس حكومت حزو بجهت
سليمان بيك پسر بزرگ بهاء الدين بيك کرده * و قبول ينمعي ننموده
يالت حزو بعد از خان بيك ارزاني داشته او را بنوازشات خسرو نه

گرفته بدست محمد بیک دادند * باسه پسرش بهمن آمد و از بوداق
بیک مراد خان نام پسرى مانده بود . در سفر گرجستان تا دید
شد از و سها . الدین و بوداق نام دو پسر مانده است . و علی بیک نام
پسرش در زمان حیات پدر وفات یافت و ز او فرزندی نماند *

﴿ سلیمان بیک بن محمد بیک بن علی بیک ﴾

بعد از فوت پدر در تاریخ سنه سبع و ثلثین و تسعمایه بموجب
نشان عالیشان سلطان سلیمان خان امارت صاصون بدو مفوض
گشت و ناحیه ارزن بطریق زعامت پیرادرش بهاء الدین بیک
عنایت شده . سلیمان بیک مردی بود سلاطین منش و بزرگ بینش
بعمرهم و وقار آراسته و بسو سخاوت و شجاعت پیراسته . در محلی
که سلطان سلیمان خان بعد از فتح بغداد و دیارهای آن در بند
کیغندور عبور کرده سر ادقات فلک تماس و کریس کردون اساس را
در دشت ارزن زده * از مهابت و لرزه بر زمین و زمان و ولوله
و غوغا بر کوه و آسمان افتاده سلیمان بیک چون کوه آهن پای ثبات
و وقار افشوده در صاصون نشسته ذخیره و آذوقه بدرگاه پادشاه
سلیمان شان اسکندر مکان فرستاده بعز عتبه بوسی نیامد * بلکه
شمس الدین بیک را از رفتن ملاطیه نیز مانع آمد * و او مردی
بود که صبح و شام بلکه علی الدوام براح ریحانی و شراب ارغوانی
باختلاط جوانان سروقه و محبوبان لاله خد میگذرانید * و لحظه

از نوشیدن شرب و نغمه چنك و در باب ورغ نبود * درین جهان
 گذران اوقات بعیش و کامرانی گذرانیده عاقبت بمرض آبله فرنگ
 وداع زمانه دورنگ نموده بعالم آخرت رفت • ﴿نظم﴾
 کجا رفت آیاجم و جام او   چه شد حال آغاز و انجام او
 ندیده کسی تا ابد زندگی   خدای جهانراست یابندگی
 و از و اولاد ذکور نماند •

﴿بهاء الدین یك بن محمد یك بن علی یك﴾

بعد از وفات برادرش بموجب نشان مكرمت نشان و فرمان
 واجب الاذعان سلطان سلیمان خان بجای سلیمان یك بر سریر
 حكومت صاصون نشست * و اطلاق اسم حكومت و القاب
 در احكام و فرامین در زمان او داده ایشانرا احكام جزو نوشتند *
 و بهاء الدین یك مرد ابدال روش دیوانه و ش بوده * در آن عصر
 در میان حکام کردستان کسی بشجاعت و سخاوت او نبوده
 در خدمات پادشاهی از و بالدفعات آثار پسندیده بظهور رسیده
 در زمان حكومت برادرش سلیمان یك او را دخل در زعامت ناحیه
 ارزن نداده عوض آن صدهزار آقچه عثمانی از حاصل محال دیگر
 جز و بدو داده • بهاء الدین یك ترك یار و دیار کرده قریب پانزده
 سال گاهی پیاده و گاهی سوار در ركاب نصرت آثار سلیمانی در صید
 و شكار در متنبول و ادرنه بسر می برد * سلطان سلیمان خان او را

موسوم بدلو بهاء الدین گردانیده * دیم الاوقات تفقد احوال او
 بانعامات پادشاهانه میگرد. و بعضی اوقات میرلوا بوده سنجاب
 سیورک (۱) و غیره متصرف بود * فاما سخاوتش از حد اعتدال
 تجاوز کرده بود که اگر شخصی موری بنظر او می آورد فیلی
 در عوض بدو میداد * و اگر کربه می آورد شتری می گرفت *
 بنا برین جراران عالم و طامعان بنی نوع آدم بر سر او هجوم و ازدحام
 آورده. با وجود آنکه هر سال شصت هفتاد هزار فلوری حاصل
 ولایت حزو بدو عاید میشد بیست هزار فلوری دیگر استقراض
 کرده صرف کدایان و جراران نموده * زین اوضاع بغایت خرسند
 بود * بعد از وفات سی هزار فلوری دین بی وجه بوارنان گذشت
 و از اقوال عاقلان عقلت می ورزید که گفته اند * (نظم)
 آن خور و آن بوش چو شیر و پلنگ   کاوری آنر همه روزه بچنث
 و پنج پسر داشت. اما چون از پدر مدیون و مفلس ماندند و هم
 قابلیت جیلی در ایشان نبود حکومت حزو چند روزی نامزد
 سلیمان بیك نام پسرش گشته. آخر پیر ادرس صار و خان
 انتقال یافت * و ایام حکومتش از سی سال متجاوز
 گشته اولاد ذکور از پسرانش نماند *

(۱) وی نسخة خطیه آخری سورک بدل سیورک و هی بلدة کردیه واقعه
 بین دیار نکر و اورفه مشهوره بکثرة مواشها و وفرة انواع العنب.

﴿ صارو خان بيك بن محمد بيك ﴾

در زمان حكومت بهاء الدين بيك ترك ولايت حزو کرده
اوقات در ديار غربت غلاكت ميكذرايند * و گاهی سنجاق بار آيری
و شيروی و کسان و موش و سيورك از ديوان پادشاهی بدو عنایت
کشته متممرف شده و اوقات بسيرو تردد ميكند بید * هجده سال
که بدن و تیره کذرايند * چون بهاء الدين بيك فوت شد باراده
حكومت متوجه آستانه سلطان سليم خان شد * و بحسن امداد
و معاونت محمد پاشای وزير المسترقي في جوار الملك الكبير که
بی شایبه تکلف و غیبه تعلف بتدبير حایب و فکر ثقب در تمام
مهام حواص و عوام کوشیده * علی الدولم رعایت خانوادهای قدیم
و حمایت مردم زادهای سليم بر ذمت همت و الاهمت خود لازم
و متحنه میدالست *

﴿ نظم ﴾

هزار فرس بر وزیر چنین که او مهر جوید بهن کام کین
و از افواه استماع کرده بود که همواره بهاء الدين بيك در حین حیات
میکفته که فرزندان من لیاقت امارت و استعداد حكومت ندارند
بوجود آنکه مخدوم زده عظام آن وزیر مرحوم حسن پاشای
میرمیران ديار بکر بود * و ز پدر التماس حكومت حزو بجهت
سليمان بيك پسر بزرگ بهاء الدين بيك کرده * و قبول ينمعی ننموده
يالت حزو بداروخان بيك ارزانی داشته او را بنوازشات خسرو نه

بین لاقران سرافر ز ساخته روانه^۱ جزو نمود^۲ . او نیز بطریق عدل
 و انصاف با اعیان و اشراف آن دیو سهوك^۳ نموده . خون مدت پنج
 سال از ایام حکومتش متبادی شد بواسطه^۴ استیلای تناول افیون
 که مدتها طبیعت خود ر^۵ بدان معتاد ساخته بعضی امراض مزمنه
 نیز اضافه^۶ علت شده^۷ . در آن اثنا عسکر ظفر اثر پادشاهی
 سرداری مصطفی پاشا بتسخیر ولایت کرجستان و شیروان مامور
 گشته بود^۸ . صارو خان یك در موضع جلدر من^۹ عمال کرجستان
 باتفاق لشکر دیار بکار و کر دستان فراول عساکر اسلام بود که
 یکبار جمعی ز فرزلباشان و ایشان حمله آورده هنگام غروب آفتاب
 مهر سهر حیانش از افق زول^{۱۰} شام اختلال رسیده^{۱۱} و خفتن
 خوب مرگ^{۱۲} از کینکاه اجل بیرون آمده با و دست در آغوش
 کرد^{۱۳} . و محمد یك نام پسرش در آن معرکه همراه بود بعد هزار
 مشقت خان ز آن جه^{۱۴} خونخورد و بحر زخار بساحل نجات رسانید
 و بعد از مراسم تعزیت داری و شرایط سوگوری^{۱۵} قائم مقام پدر
 شد . و پسر دیگرش علی یك نام هنوز مرهوق نشده بود که عازم
 سفر آخرت شد^{۱۶} . (محمد یك بن صارو خان یك)

از قتل پدرش در شهر سنه ست و ثمانین و تسعمایه بامداد مصطفی
 پاشای سردار در سن هجده سالگی متصدی امر حکومت گشته
 حفظ و حراست لشکر و ضبط و صیانت قشون و عسکر بدو

مقروض شد . و نفس الامر جوانی بود ستوده خصال نیکو منظر
 پا کیزه فعال حمیده سیر * بر خلاف آبا و جداد خود تقلید و تتبع
 آداب مردم روم کرده . اوضاع و اطوارش بر آن قاعده مصروف
 بود * در بزرگی میل خواندن و نوشتن کرده * فی الجمله سواد و رسی
 و خط شکسته بسته بهم رسانید * گاهی بمقراض تقلید مقطعات
 خطوط استادان کرده در کمال زیبایی قسَم میفرمود * از فنون
 همین را ورزیده . اگر چه طالب سایر حیثیات نبوده ام میسر نشده
 بوضع رومیان در تلوت ملبوسات و تکلف ما کولات و تلذذ
 مشروبات کوی تفوق و رجحان از امثال و اقران بوده * در شهر
 سنهٔ احدى و الف بصدق و نیاز عزیمت سفر حجاز نموده . بعزم
 طواف بیت الله احرام و زیات مرقد نبی علیه السلام توجه فرموده
 بعد از قطع منازل و طی مراحل و رفع جبال و خفص دمال محرم
 شریف مکه معظمه و کعبه مکرمه که شیط (رجال لا تلهيهم تجارة
 ولا بيع عن ذكر الله) است رسید * و احرام (فول وجهك شطر
 المسجد الحرام) بسته * در سلك رمیه (و من دخله كان آمناً) منخرط
 گردید * و فاتحه (و لله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلاً) را
 بخاتمه (فاذا قضيت مناسككم وذكروا الله) پیوسته * در بحر جمع
 الجمع (كل الينا راجعون) مستغرق گشت * ذلك هو الفضل الكبير
 اما در مورد حکومت و سیاست و قانون سلطنت و ریاست چندان

تقید نمی کرد زمام حال و عقد و قبض و بسط و لایت جزو رادر کف
کفایت شمس الدین بن فریدون آغا نهاده بود * بلکه او بزور و بزور
جمله امور حکومت و ضبط مملکت را بقبضه اقتدار خود در آورده
یک دینار و یک من باری مشاوره و اراده او داد و ستد نمی توانست
کرد ما دام که رضای او نبودی هیچ فردی از افراد اختلاط
نمی توانست کرد * ازین جهت اقوام و عشایر و بنی عمان و امک داران
او که با شمس الدین در مقام منازعت می آمدند از ولایت خود
اخراج کرده بلکه در صدد قتل او می آمد * در محلی که از بنی
اصنام خود حسن خان و پسرش خان غازان را بقتل آوردند دختر
حسن خان را با همشیره اش که در حبالة نکاح خان غازان بود بمقد
نکاح شمس الدین در آورد * بنوعی دماغ پر غرور و مغبط شد که
با حاکمان عالیشان دعوی همسری کرده عسکر بر سر جزیره کشید
که میر شرف را از حکومت معزول کرده برادرش میر محمد را بجای
او نصب سازد * و علی ادوام بعشیرت روزکی و زرقی و سلیمانی که
هم جو در ایشان بود عدوت و خفومت می ورزید * در تاریخ
سنه ۷۴۰ ربع و الف بجوار رحمت از دی پیوست ازو ولاد
نماد و ایام حکومتش هجده سال امتداد یافت *

﴿ محمد بیک بن خضر بیک و محمد بیک برادرش ﴾

چون محمد بیک ولد صاروخان بیک ازین سرای غرور بدار

البقا رحلت فرمود * شمس الدین کدخدا که رکن رکن آن سلسله
ومدار الملک آن طبقه بود احمد بیگ را بحکومت حزو و نصب
کرد * و جمله عشایر و قبایل بقدم اطاعت پیش آمده . درین معامله
یکدل و یکجهت شدند . و حقیقت این احوال بوسیله مراد پاشای
میرمیران دیار بکر معروض بایه سرپر خلافت مصیر نمودند *
و محمد بیگ ولد خضر بیگ که از ابتداء دوات محمد بیگ بن صارو خان
و تغلب و تسلط شمس الدین در ایالت حزو ترک دیار و جلای وطن
اختیار کرده . بطرف ولایت بخنی رفته . ملازمت امراء بخنی
بخود قرار داده . آنجا توطین کرده . در آن حین در قصبه اسعرد
توقف داشت * از استماع فوت محمد بیگ و حکومت برادرش احمد
بیگ باتفاق بهاء الدین بیگ و لدمرد خان که او نیز از جور و تعدی
شمس الدین قریب دو سال باتفاق بعضی آغایان حزو خصوصاً
شاهمراد و حسین آغای سوسانی و بهرام آغا ترک حزو نموده . اوقات
در بدلیس و شیرون میگذرانیدند باتفاق متوجه حزو شدند *
و شمس الدین از اتفاق ایشان متوجه گشته احمد بیگ را بر آن داشت
که قصد محمد بیگ برادر خود نماید * محمد بیگ از کید و مکر شمس
الدین واقف گشته بمضمون « العود احمد » باتفاق آغایان سوسانی
فرار کرده بجانب قلعه صاصون رفت . و اعیان آنجا که از کردار
و گفتار شمس الدین بتنگ آمده بمخالفت او موافقت نموده . یکدل

ویک زبان شده بودند استقبال نموده او را بدرون قلعه در آوردند و نفس الامر آن قلعه ایست که مرغ از فراز کهسار آن دشوار میگذشت و صبا از مساحت فلال جبال او عاجز میگشت . نظم ز آسب چنبر فلک اندر فراز او * بر کنکره حمیده رود مرد پاسبان از صدور این قضایا تهور آن مخدول زیاده گشته احمد ییک را از لباس عاریتی حکومت عریان کرده . بقید زنجیر و بند کشیده . بقعر چاه زندان در آورد . بهاء الدین ییک را بجای او بحکومت نصب کرد . و جمع کثیر از طوایف بختی و شیروی و زررقی قریب سه چار هزار پیاده و سوار بر سر رایت خود جمع کرده * بعزم تسخیر قلعه صاصون و بدست آوردن محمد ییک و تابعان او پای سرعت در رکاب استعجال آورده . عنان عزمت با انصوب حرکت داد در طرف غربی قلعه فرود آمده اراده محاذله و محاربه کرده . محمد ییک و اهالی صاصون در اضطراب افتاده . روز سه شنبه چهاردهم شهر شعبان سنه اربع و الف کسی بنزد حاکم بدلیس فرستاده . از و امداد و استعانت طلب داشتند و حاکم بدلیس نیز تا موازی دوسه هزار پیاده و سوار از عشیرت روژ کی از دو طرف معاونت ایشان فرستاده * شمس الدین از استماع این اخبار سراسیمه گشت . فی الفور در نصف الیین ندای الفرار داده بجانب حزو معاودت کرده و محمد ییک باتفاق آغایان روژ کی مثل علاء الدین آغای بلباسی و الوند آغای قوالیسی

و عشیرت مودکی و زیدانی و در تعاقب نموده * شمس الدین چون بحزو رسید بمقتضای «الخائن خائف» همگی طوایف پراکنده شده اهل و عیال خود را برداشته باتفاق میرشاه محمد شیروی اراده توجه بجانب زینل بیک شیروی که دختر او را بعقد نکاح پسر خود در آورده نسبت قربت بود نمود * و پسر خود حسین آقارا باندرون قلعه حزو فرستاد که احمد بیک را در زندان بقتل آورده بهاء الدین را همراه آورده باو ملحق سازند * چون حسین آقا قلعه در آمد و خبر مدن محمد بیک بعسکر روژ که از صاصون و فرار نمودن شمس الدین بجانب شیرون در قلعه شایع آشت بهاء الدین بیک احمد بیک را از قید حبس خلاص کرده هر دو باتفاق حسین آقا را گرفته بجای احمد بیک در چاه حبس انداختند و شمس الدین از وقوع این حادثه کریان و دل بریان سالک طریق فراد شد * احمد بیک و بهاء الدین بقدم اطاعت محمد بیک ر استقبال نموده قلعه را تسلیم محمد بیک کرده . او را بحکومت نصب کردند * و وظیفه که از قدیم لایام در ایالت حزو بجهت امیر زاده کن معین بود بر روی ایشان تعیین کردند * و محمد بیک مستحق خود را بستم و ب اعیان اقوام و حکام کردستان و امراء عظام معروض پایه سر بر خلافت معیر سلطان اعظم و حاقان ماکرم سلطان محمد خان نموده * بحسن اهتمام دستور معظم ابراهیم پاشای وزیر اعظم

ایالت حزو بدو عنایت و ارزانی گشته . نشان سلطانی عز اصدار یافته . بنوازشات پادشاهانه و بخلعت کرانمایه خسروانه محسود اقران گشت * و چون مدت سه ماه ر یام حکومت اومتادی نشده که شمس الدین مفسد را آتش در نهاد افتاده شعله بغض و حقد از کانون سینه اش سر بفلک کشید التجا بامیر شرف والی جزیره برده * خواست که در میانه ایشان فساد بهم رساند . اولاً زاده نمود که امیر شرف کسی بمحمد بیک فرستاده التماس نماید که حسین آقای پسر خود را از قید خلاص سازد * قبل از رسیدن مردم امیر شرف حسین آغا بقتل رسید * امیر شرف ازین قضیه از محمد بیک انحراف مزاج پیدا کرده * بانی معروض داشت که اقوام و عشایر حزو بحکومت محمد بیک راضی نگشته . مکتوب و آدم فرستاده اند که شمس لدن کتخدا هر کدام از امیر زاده کان حزو را بحکومت اختیار کند جمله مطیع و منقاد او بوده فرمان برداریم * امیر شرف از مکر و حیاه و تزویر او خلی لدهن ناموازی پنج هزار مرد ز بختی و شیروی و زرقی و سایر طوایف اکراد جمع نموده باستدعای آنکه هنوز بسعرد رسیده امیر زاده کان حزو با قوام و عشایر بقدم اطاعت او را استقبال کرده * آنچه رضای خاطر او باشد بعمی و رند * جماعت عززان (۱) پای ثبات و وقار

(۱) الظاهر هو غرزان لدی . محرف عن ارزن السابق ذکره

فشرده قدم از جاده متابعت و طریق مطاوعت بیرون نهاده با محمد
 بيك يكدل و يكجهت گشته مستعد جنگ و جدال و ماده حرب
 و قتال شدید * و بعضی از امرا و حکام در میانه افتاده . امیر شرف را
 از رفتن بجانب حزو مانع آمدند بنابراین امیر شرف عنان عزیمت
 از اسمر د بجانب بدایس منعطف گردانیده * اراده چنان نمود که
 شمس الدین را مع محبوب بعض اعیان بحزو فرستاده بوکالت محمد
 بيك نصب سازد * بعد از مشاوره و مطارحه خان ابدال برادر
 امیر شرف و خلف بيك برادر فقیر را با بعضی از اعیان بختی و روز کی
 همراه شمس الدین کرده بجانب حزو فرستادند * چون شمس الدین
 گذشت بحزو رسید بعد رچند روز که طوایف بختی عودت
 کردند باز اراده چنان نمود که بدستور زمان سابق با اعیان حزو
 عمل کند * کفره و اسلامیة آن قصبه جماعه اتفاق کرده بقصد
 قتل او حمله آوردند * و شمس الدین بهزار جر ثقیل بمداد و معاونت
 خلف بيك و بعضی اعیان خود را از آن ورطه خونخوار بساحل
 نجات رسانید * و امیر شرف از استماع این اخبار مأیوس گشته
 بجانب جزیره عودت کرد . دیگر از آن روز که یستم شهر
 ذی القعدة الحرام سنه اربع و الف بود غبار فتنه فرو نشسته بود *
 و این قضیه در عقده تعویق افتاده تا روزی که علی پاشای میر میران
 موصل که با ابراهیم پاشای وزیر اعظم سابقه خدمت قدیمه داشت

و در اوایل که در آستانه توقف داشت و احوال حزو و حکومت
 محمد بیک بعز عرض وزیر روشن ضمیر صایب تدبیر رسیده •
 علی پاشا نیز بقدر امداد کرده از محمد بیک چشم داشت و توقعات
 کلی داشت کیسهای طمع خام دوخته و صرهای بخیال تفره خام
 اندوخته از آستانه بحزو آمد باوجود که از جانب محمد بیک رعایت
 کلی یافته هنوز آتش حرص و نایره جوعش تسکین نیافته ولی
 چون کان لعل پراخکار و جانی افروخته همچو کان آذر (نظم)
 زربود در جیب مار و میس او در جان و بال

لعل آتش رنگ بر کف لعل در دل اخگر ست
 کیسه خالی باش بهر رفعت یوم الحساب

صفر خون خالی ز ارقام عدد بالاتر است
 رنجیده خاطر از حزو بموصل رفت • بعد از شش ماه معزولا
 بجزیره آمده شمس الدین را بهزد خود آورده در باب حزو
 بایکدیگر مشاوره کرده • قرار چنان دادند که حکم مزور بنام
 احمد بیک پیدا کرده صورت حکم بچاب حزو فرستاده •
 احمد بیک را اضلال کرده • بجزیره آوردند • آن مرد ساده لوح
 بصورت یمنی ایشان فریب خورده بامعدودی چند از حزو
 فرار کرده • بجزیره آمد • شمس الدین و علی پاشا او را استقبال
 نموده باعزاز و احترام بخدمت شرف بیک آورده حکم دیگر

بناء علی پاشا و امیر شرف براز کردند که امداد احمد بیك نموده
 اورا بحکومت جزو نصب سازند * امیر شرف نیز بحکام بر حیلہ
 و تزویر ایشان فریب خورده جمع کثیر باعلی پاشا و احمد بیك
 و شمس لدین و شاه علی بیك برادر خود همراه نموده * در اواخر
 ماه شعبان سنه اربع و الف بحزو فرستاد * چون این اخبار در
 جزو شایع شد بعضی از طایفه سوسانی و خالیدی و غیره را
 بخاطر رسید که چون محمد بیك از حکومت موزول شده و احمد
 بیك بوضع منت دیگران در میانه ما حاکم خواهد شد ما بسر
 خود چرا حاکمی در میانه خود نصب سازیم که بختی بزور بازو
 بحزو تحکم نماید * و یحتمل که چون احمد بیك و شمس لدین باین
 قضیه واقف شده اطلاع یافتند از آمدن مایوس گشته عودت
 نمایند * بناء علی هذا جماعت نواقض بهاء الدین بیك بسر مراد خان
 در میانه خود حاکم ساخته * قصد قتل محمد بیك نمودند * اجامه
 و اویش با آلات و ادوات حرب و بمحمد بیك آورده او نیز بمضمون
 (الضرورات تبیح المحظورات) بقدم رضا پیش آمده گفت چون
 عشایر و اقوام از حسن سلوک من راضی نبوده اند بالطوع و الرضا
 از سر حکومت در گذشته * بهاء الدین را بخود حاکم گردانیدم
 دست بیعت دراز کرده احکام و فرامین پادشاهی رسیده پیش
 بهاء الدین بیك نهاد * چون این خبر مسموع شمس الدین گشت

مکتوبی مشتمل بر وعده و وعید نوشته باو ارسال داشت که محمد
 بیک قاتل پسر مذست . اگر چنانچه او را گرفته تا آمدن ما نگاه
 داری حکومت جزو بتو تعلق خواهد گرفت * و محمد بیک چون
 بمضمون مکتوب شمس الدین واقف گشت بنزد بهاء الدین فرستاده
 پیغام داد که لایق دولت شما نیست که مرا بخواری بموضع خون
 پسر شمس الدین بدست او دهید * اگر مستوجب قتل و حقارت
 باشم شما بکنید . چرا که همزادهٔ تو م و عرض حکومت هست
 غرض که بنواع حیل و جابجوسی خود را از دست آن جاهل بی مآل
 خلاص کرده بمیانۀ عشیرت خالیدی انداخت * و بامداد محمد آغای
 خالیدی آیکی از آنجا بطرف قلعهٔ صاصون توجه نموده باتفاق
 اهالی آنجا خود را بدرون قلعه انداخت * و شمس الدین باعلی پاشا
 واعیان بختی احمد بیک را بحکومت نصب کرده بعظمت و شوکت
 متوجه جزو شد * و بهاء الدین بیک نیز با هواداران و یکجہتان
 فریب هزار سوار و پیاده در جزو جنگ و محاربه را آماده گشته
 جمعی از طایفۂ خالیدی بطریق فراولی بکنار رود خانهٔ جزو
 فرستاده * اعتماد بطغیان آب کرده که طایفۂ بختی عبور نمیتوانند
 کرد * و خود بر سر پل آمده مانع دخول ایشان شود * علی الصباح
 طایفۂ بختی خود را با آب زده اسبهارا بشنا گذرانیدند . چند نفر
 از قراولان خالیدی بقتل آورده . چون بقیۂ قراولان این خبر را

به بهاء الدین آوردند تاب مجادله و مقابله نیاورده بجانب سوسانی
 فرار کرده و اهل و عیال خود را در میانه سوسانی گذاشته . باراده
 آنکه خود را بمیان قلعه صاصون اندازد . بآن طرف روانه شد چون
 بحوالی قلعه رسید استماع نمود که محمد بیک دوروز قبل از رسیدن
 او با سکنه و متوطنان آنجا یکدن و یکجهت شده * در قلعه را
 استوارانموده * جمله دم از صاعت و فرمان برداری محمد
 بیک میزنند * بالضرورت پاشاه مراد آغای سوسانی و معدود
 چند در روز دوشنبه بیست و پنجم شهر رمضان المبارک سینه
 مزبور پیدایس آمدند . مدت یازده روز که در آنجا توقف داشته
 روز دوزدهم بی رضای احباب و دوستان بزعم رسید که اقوام حزو
 بامداد محمد بیک زرقی احمد بیک و شمس الدین را از حزو خراج
 کرده او را در میانه خود کم خواهند ساخت * چون از قلعه
 بدلیس برسرپل خاتون رسید ز طرف صاصون مسرعی باستعجال
 رسید که در شب جمعه ششم شوال سنه مزبور شمس الدین
 درست محمد آقای یکی در درون قلعه بقتل آمده . احمد بیک
 از مارت خلع نموده عشایر و اقوام بطلب محمد بیک بصاصون
 رفته * مردمان علی پاشا را مردم حزو نهب و غارت کرده خود
 بمردمان عریان و برهنه در خانهای شمس الدین متحصن گشته است
 و محمد بیک بحزو آمده بمسند حکومت نشست * بهاء الدین

بيك ياس تمام حاصل کرده چند روز در درزینی با محمد بيك زرقی
اوقات گذرانیده بر اهنمایی او روانه خدمت امیر شرف بخزیه
رفت و وظیفه از محسول سنجاغ اسعرد که بپیر محمد ولد امیر
شرف عنایت گشته بود مقرر نمودند * و احمد بيك
در حزو بقتل رسید و محمد بيك بالفعل باستقلال
بحکومت حزو مبادرت مینماید *

فصل چهارم

﴿ در ذکر حکام خیزان ﴾

و آن مشتمل است بر سه شعبه * چمن آرای ریاض این بوستان
و نضارت بخش فصای بی کاستان از رشحات سماب قلم بن
حکایت را بدینسان رقم میکند که ظهور حا کمان خیزان از ناحیه
بلیجانست من اعمال خنس * ظاهر در واین که آبا واجداد
ایشان بلیجان افتاده اند مردم زاده بوده قلعه بلیجان در تصرف
ایشان بوده * آخر مدتی که در آنجا بسر برده اند از اولاد ایشان
دل و بی و بلیج سه برادر رشید پید گشته بطرف خیزان آمده
آن ولایت را بزور و غلبه مسخر کرده * در میانه خود سه قسمت
کرده اند * چنانچه خیزان را برادر بزرگ و ناحیه مکس را برادر
وسط و ناحیه اسبایرد را برادر کوچک متصرف شده بحکومت

و دارائی آنجا قیام نمودند * و احوال او لاده رسه برادر که در السنه
 و افواه مذکور است که در حال مزبور بحکومت رسیده اند
 بترتیب در شعبه اول و دوم و سیم رفم زده کلک بیان
 خواهند شد * یعون الله الملك المعبود *

شعبه اول

﴿ در ذکر حکام خیزان و وجه تسمیه آن ﴾

حکایت مشهور است و در السنه و افواه مذکور که اسم خیزان
 در اوئل (سحر خیزان) بوده چر که مردم آنجا در ما بین
 گردستان بسحر خیزی و تقوی و صلاحیت و امانت و دیانت
 معروفند. صغیر و کبیر ایشان بکمدار دن نماز تهجد و چاشت و اشراق
 موصوف * آخر از کثرت استعمال کرد که ایشان همواره اسم را
 بتصغیر (۱) میخوانند چنانچه شمس الدین را شمو و عز الدین را
 عزو و جمشید را جمو و ابدل را ابدو درین اسم اسقاط لفظ سحر
 کرده خیزان گفته اند * و وجه تسمیه ذکر آنست که اول نام او
 سحر خیزان بود و در هنگامی که بانی قلعه زیارت بیت الله رفته
 چون معاودت کرده مستحفظان در بروی و بسته او را بدرون قلعه
 نکذاشته اند او رنجیده بلفظ و رسی ایشانرا خیزان بی اعتبار
 (۱) و فی نسخه آخری ترخیم بدل بتصغیر * و هذا اظهر *

خطاب کرده توقف نکرده و بعد از آن رفته است * اکثر حکام آنجا فی نفس الامر موسوم باین صفت اند * و شهر خیزان از بناهای جدید است که در زمان اسلام واقع شده * در میانه مردم آنجا چنان مشهور است که بانی آن صاحب مرافقه تبریز است * و مسود اوراق هر چند در کتب متداوله تجسس نموده از سلاطین کسی که بانی آنجا بوده باشد بنظر در نیامد مگر از وزرا و امرا بوده باشد * یحتمل که در زمان هلاکوخان که تجدید عمارت مراغه کرده آن بلده را در الملك ساخت : خواجه نصیر که در آن عصر مدار الملك مؤتمن و مشیر بود بنای قلعه و بلده کرده باشد و بایکی از اکابر و وزرای اسلام در آن زمان ساخته باشند و مسجد جامع که در آن بلده است از محدثات بنی قلعه است * و ستونی چند در آنجا نصب کرده اند که مردم آن دیار تشخیص نکرده اند که از چه درخت است * و بعضی میگویند درختیست که توکان ایت بوری و گردان شیلان مینامند * و معتقد مردمان آنجا آنست که قدم بسیاری از اهل الله بدانجا رسیده مکان استعجابت دعاست و عمارت اندرون قلعه بطرز رصد طرح کرده از آجر و آهک ساخته اند * باغات خوب دارد و اقسام فوا که وانگور و قشمش که در نواحی تبریز و سایر بلاد عجم می باشد در آن بلده موجود است * اگر ازین حیثیات نسبت بنای آن بخواجه نصیر الدین

محمد طوسی دهند دور نیست العلم عند الله * اما آب وهوی
ولایت در غایت زبونیست * و در فصل پانز ا کثر سکنه و متوطنان
آنجا را تب نوبت میگیرد و باغات آن ولایت درخت فندقست
و سایر اقسام میوه است * و زبونی هوای آن بده را از کثرت
شجار فندق میدانند * و عشیرت آن ولایت بنمیران ملقبست
و وجه تسمیه نمیری آنست که هر کس ز عشایر و قبایل ایشان
فوت میشد حکام آن دیار علوفه و وظیفه او را بلا قصور بولاد
و اگر خورد و کر بزرگ باشد میدادند . چیزی از آن زیاده
و نقصان نمیکردند از این جهت به نمیری لقب یافتند * و حکام ایشان
همیشه با سلاطین عظام و خو قی کرم بهرام انتقام طریق مدارا
و موااسرعی داشته نواع رعایت یافته اند * و چند دفعه که
پادشاهان بر ولایت کردستان استیلا یافته ولایت کردستانرا
از حکام آنجا گرفته اند . دیار ایشان از صدمت پادشاهان و سطوت
ایشان سالها مصون مانده * از آنجمله صاحب کتاب مطلع السعدین
مولانا عبد الرزاق سمرقندی ورده که در تاریخ سنه اربع و عشرين
و ثمانمیه که میرزا شاهرخ بن امیر تیمور کورکان بدفع اولاد قرا
یوسف توکمان محدود ذریه جان آمد * پسر امیر سلیمان خیزانی
در ملازمت میر شمس الدین بدلیسی استقبال موکب شاهرخی
نموده * بعنایات پادشاهانه و نوازشات خسروانه مفتخر و سرافراز

گشتند و به - از امیر سلیمان و پسرش از حکام ایشان آنچه در السنه
وافواه مذکور است امیر ملک است که مدتی بحکومت آن ولایت
مبادرت نموده عاقبت با آن مواعود بعالم آخرت رحلت فرمود *

✽ امیر داود بن امیر ملک ✽

مدت سی و نه سال حکومت خیزان بلا مشارکت معاندان
باستقلال کرد و علی لدوام بشرب مدام و مصاحبت جوانان
سروقه کل اندام مداومت می نمود * مدرسه معروف بدودییه در
خیزان بنا کرده و بیتام رسانیده * عمارت و فضلاء در آنجا بوده
و استفاده اشتغال دارند * و اورا سه پسر بود * سلطان احمد
و میر سلیمان بیک و حسن بیک *

✽ سلطان احمد بن میر داود ✽

بعد ز فوت پدر و لی ولایت خیزان شده در حکومت و دارائی
آنجا کما ینبغی جد و جهد کرد . چنانچه عشیرت پیری و رعایا
و متوطنان آن ولایت از ورعی و خوشنود بودند * همراه امرا
و حکام کردستان در هنگام سفر دارالسلام بغداد نسبت بسلیمان
خان خدمات پسندیده زو بظهور آمده . ملک نامه هایون در باب
ایالت خیزان با بعضی فیود مؤکد باعنت نامه گرفت * و از آن
تاریخ در احکام و فرامین ایشانرا القاب جناب نوشته اطلاق لفظ
حاکم کرده بحاکم خیزان مشهور شدند ما بشرف خان با وجود

محبت و اتحاد که در ما بین سلسله ایشان منعقد بود در هنگامی
 که اوله بروم آمد بواسطه بعضی مواد که در احوال شرف خان
 بعد ازین مذکور خواهد شد دوستی بدشمنی خصوصیت بعداوت
 مبدل شده * سلطان احمد بیگ در قلع و قمع خاندان او با اوله
 هم زبان شده * و شرف خان نیز باراده تسخیر خیزن و بدست
 آوردن سلطان احمد بیگ لشکر با آنجا کشیده . در میانه مردمان
 بسیار تلف شده باز مصالحون در میانه افتاده عودت کرده * سلطان
 احمد کسی بدیار بکر فرستاده . اوله را ترغیب و تحریض بچنگ
 شرف خان کرده * و له نیز با عسکر دیار بکر متوجه خیزان
 گشته بر همنوئی او از خیزان بناحیه تاتیک آمده روانه ولایت
 بدایس شد * در آن معرکه شرف خان بقتل رسیده * بعد از اندک
 زمانی در عجب او سلطان احمد بیگ نیز عالم فی راوداع
 کرده رفت *

﴿ نظم ﴾

یکی از چشم دل بنکر بر آن زندان خاموشان *
 که تا یاقوت کو یانرا بتابوت از سه سان بینی *
 سر زلف عروسانرا چو شان استرن یابی *
 رخ کار نک ساهانرا چو رنک زعفران بینی *
 چه بید نازش و نالش بقبالی وادباری *
 که تا بر هم زنی دیده نه این بینی نه آن بینی *

و ازو پنج پسر ماند امیر محمد و یوسف بیك و ملك خلیل
و ملك خان و خان محمود *

(میر محمد بن سلطان احمد)

بعد از فوت سلطان احمد حسب ان فرمان قضا جریان سلطان
سلیمان خان ولایت خیزان دو حصه کشته نصیبی بمیر محمد و نصیبی
تلك خلیل برادرش مقرر شد * و چون مدت یکسال از یم
حکومت میر محمد متبادی شد بترك خفاءه ازین عالم رحلت نمود
و ازو سه پسر ماند سلطان مصطفی و داود بیك و زین بیك *
و ملك خلیل بعد از فوت برادر ولایت خیزان را بدستور اول
یکی کرده از دیوان سلیمانی بنام خود برات کرد * اما سلطان
مصطفی بممداد و معاونت خال خود بهاء الدین بیك حاکم حزو
متوجه آستانه کشته حصه پاد را بخود مقرر گردانیده * چون
مدت شش سال از یم حکومت او متبادی شد * یکروز او را
در شکار کاه در میانه جنگل و بیشه مرده و میجان یافتند و هر چند
فحص کردند سبب قتل و قاتل معلوم نشد * و بعد از فوت او
حکومت برادرش داود بیك انتقال یافت چون یکسال از زمان
دولتش مرور کرد بعام جاودانی خرامید * و بعد از وفات داود
بیك زین بیك برادرش باستانه سلطان سلیم خان رفته هر
دو حصه ایالت خیزان را بدستور سابق یکی کرده بخود مقرر

کرد * و هنوز چاشنی از سائر حکومت نچشیده بود که
 کاسه زهر از دست ساقی اجل بنا کامی در کشید
 و در راه استنبول جان بجهان آفرین تسلیم کرد *

﴿ ملك خليل بن سلطان احمد ﴾

حنانچه شمه قبل ازین از احوال او مذکور شد و در زمان
 حیات برادر و برادر زادگان نصف ولایت خیزانرا بعضی اوقات
 و گاهی تمامی را متصرف بود بعد ز فوت برادر زاده کان در زمان
 سلطان سلیم خان بهمداد و معاونت مشیر مفخم محمد پاشای وزیر
 اعظم هر دو حصه خیزان را بخود مقرر نمود * و قریب بیست
 و دو سال بلا مشارکت و معاونت بحکومت و دارائی آنجا قیام
 و اقدام فرمود * اما در امور حکومت و امارت چندان تقید
 نداشت و زمام مهم آن ولایت را در قبضه اقتدار ابدل آغا نام
 شخصی از عشیرت بلیلان نهاده بود * و خود از حکومت بنامی
 و نای قانع گشته * چون موفق بتوفیق الهی بود اکثر مهمات او
 موافق تقدیر می آمد * و در سنه اُحدی و تسعین و تسعمایه
 بمرض صرع که مدت ها بآن مبتلا بود روی بعالم آخرت
 نهاد و ازو حسن بیک نام پسر خورده سال ماند *

﴿ میر محمود بن سلطان احمد ﴾

بعد از وفات ملک خلیل برادرش باتفاق عشایر و قبایل نمیری بموجب

فرمان عالیشان سلطان مراد خان متصدی امارت خیزان شد *
 و نفس الامر در حفظ و حراست ولایت و ضبط و صیانت عشیرت
 بد طولی داشت بنوعی در دارائی آنجا قیام می نمود که فو قش نبود
 نتوان کرد * و در شهر سنه اثنی و تسعین و تسعمایه که همراه عثمان
 پاشای وزیر و عسا کر نصرت ماکثر بفتح و تسخیر تبریز مأمور
 بودند * در روزی که سنان پاشای وزیر در سعد آباد تبریز با بعض
 از امراء قزلباشیه جنک و ستیز نموده چون د فیقاش فرار کردند
 میر محمد در آن معرکه با اعیان خیزان بجز شهادت فائز
 کشت * و از و سلطان احمد و میر محمد نام دو پسر ماند
 و میر محمد در صغر سن توجه بجانب خرت کرد *

﴿ میر حسن بن منک حلیل ﴾

بعد از قتل عمش میر محمد عشیر و اقوام نمیری با اتفاق با وجود
 آنکه خورد سال بود او را بامارت قبول نموده بموجب برات سلطان
 مراد خان حاکم خیزان شد * در ای انا عمش یوسف بیگ بن سلطان
 احمد براده حکومت خیزان متوجه آستانه اقبال شیان سلطان
 مراد خان کشته از مر احم بیدریغ پادشاهانه حکومت خیزان
 بدو مفوض شد * و چون از آستانه عودت کرده بخیزان رسید
 عشایر و قبایل نمیری چندان التفات بحوال او نمکرده مایوس
 شده بخدمت جعفر پاشای وزیر به تبریز رفته از و امداد و استعانت

طلب داشت * جعفر پاشا نیز تقویت او کرده و کسی همراه نموده
 بخیبط خیزان فرستاد این مرتبه باز اهالی ولایت کردن طاعت
 و انقیاد او نهاده * چون چند دفعه احوال براس منوال شده معلوم
 در میان افتاده . ناحیه نمیران را بطریق سنجاق بدو دادند که
 متصرف گذشته خیزان مع توابع در تصرف میر حسن باشد . چون
 اندک زمان برین وتیره گذشت یوسف بیک بتحریات مفسدان
 بلکه برزوی جوان مرکی قلع بناحیه نمیران نشد تکرار
 طالب ایالت خیزان شد * و میر حسن نیز تابعان خود را جمع نموده
 بامداد بعضی از احباب و دایفه شیروان بر سر یوسف بیک رفت *
 و و نیز در قریه از من اعمال نمیران متحصن گشته مستعد جنگ
 وجدال شد . بعد از محاربه رفقای او متلاشی شده . و یوسف بیک
 در میانه چاه خلا پنهان شده پیدای تمام در میانه نجاست گشته
 گشته قاتل خود را ظاهر ساخت * و میر حسن ز راحه گراهیت
 این تهمت عذاب بسیار کشیده اخراجات بشمار او را دست داد
 چنانچه چند قطعه مرغوب از قرای ولایت خیزان و اکثر راضی
 و املاک موردی خود را فروخته قیمت آنرا باعیان و ارکان آل
 عثمان صرف کرد و هنوز با وجود آنکه مستغرق در بی دین
 گشته از آن تهمت خلاص نشده * و حاجی بیک عم زاده او (۱)

(۱) وفی نهجین خطیبین حاجی بیک بن دود بیک عم زاده او

که از دختر حسن بیک محمودی متولد شده بود بامداد طایفه محمودی
چند روز بامیر حسن بواسطه آنکه ناحیه نیران را بطریق
سنجاش بدو باز گذرند منازعه و منافسه نمود آخر الامر قرار بر آن
شد که ناحیه مروانان بطریق طایفه در وجه معاش او مهر
گشته در ملازمت میر حسن بوده باتفاق در تمشیت مهمات
ملکی و مالی جسد و جسد نموده فیصل دهند * و باقی
بایکدیگر صریق اتحاد پیدا کرده احوال و اوضاع
ولایت خنزان بر وجه خوبی گذرانست *

شعبه دوم (در ذکر مرء مکس)

از رشحات سحاب قلم و حرکات بنان ستوده رقم سابقا
بوضوح پیوست که حکام خیز نو مکس و اسبایرد برادران بوده اند
که از ناحیه بلخ بآن ولایت آمده در میانه خود ولایت را
قسمت نموده * و بر وایت بعضی نعل بنی عمان بوده اند که آن
ولایت را بطریق اشتراک از سلاطین سلاجقه گرفته متصرف
شده اند * بهر تقدیر اسم اول کسی از امراء مکس که در افواه
والسنة مشهور است * (امیر ابدال است)

و او دو پسر داشت احمد بیک و حسن بیک

﴿ احمد بيك ﴾

بعد از پدر متقاعد قلاده امارت شده • بظبط وصیانت آن
ولایت قیام نموده • و حسن بيك برادرش را زین بيك حاکم
حکاری که ازو تقار خاطر بهم رسانیده بود برداشته همراه خود
بسته سلطان سلیمان خان غازی برد و ناحیه و قلعه کارکار
از یالت میر احمد تفریق کرده بطریق سنجان بحسن بيك تعیین
نموده در این باب احکام مطاعه حاصل گردانیده مدّة الحیاة بشارکت
برادران بصر حکومت • بدورت نموده • چون مدت سی سال
از یام حکومتشان منقضی شد احمد بيك فوت کرده
ارو ابدال بيك و میر عماد الدین نام دو پسر ماند •

﴿ ابدال بيك بن میر احمد ﴾

بعد از فوت پدر بن حسب فرمان قضا جریان سلطان سلیمان خان
تفویض امارت مکس بدو شد • درین ثنائش حسن بيك
نجوار رحمت حق پیوست و ابدال بيك دختر زینل بيك حاکم
حکاری و مجبانه نکاح در آورده • بامداد و معاونت او ناحیه
کارکار بدستور که در تصرف آبا و اجداد او بود الحاق سنجان
مکس کرده • درین باب نشان مرحمت عنوان از سلطان سام خان
حاصل گردانیده • آخر رستم بيك بن میر حسن بمعاونت طایفه
مجودی ناحیه کارکار را تسکیر و تفریق کرده بخود گردانیده در میانه

بنی عمان منازعه و مناقشه بسیار واقع شد * و در اوایل سنه ۵۸۵
والف شبی در وقت بین العشائین ابدال بیک باراده تجدید وضو
بکنار گنکره قلعه آمده پایش از سکر (۱) اغزیده مستانه
بزیرافتاده جان بچران آفرین تسلیم کرد * و از او میر احمد
و محمد نام دو پسر ماند میر احمد بموجب استحقاق
باتفاق قبایل و اقوام بجای پدر نشست

و رستم بیک بن حسن بیک *

چنانچه مذکور شد علی رغم بنی عمان دختر حسن بیک ثمودی را
خواستگاری نموده بامداد عشیرت ثمودی و بحسن التفات مصطفی
پاشای سردار ناحیه کارکار بخود مقرر ساخت * چون مدت چند
سال بحکومت آنجا بسر برده فوت کرد و پسرش حسن بیک
قایم مقام او شد * در علی که ابدال بیک هلاک گشت حسن بیک
باراده ضبط مکس بامداد ستان پاشای میر میر نون ناموازی
سیصد سوار و پیاده همراه او کرده روانه ساخت * و میر احمد
باتفاق اقوام و قبایل بدفع حسن بیک از قلعه بیرون آمده مستعد
جنگ و جدل شده در مابین ایشان محاربه و مجادله وقع شده حسن
بیک در آن معرکه بقتل رسیده * میر احمد استقلال بحکومت
مکس مبادرت نموده . حالیا بلا مانعت بامر حکومت قیام می نماید

(۱) وفی نسختین خطیتین پیکرو فی خری سنکر بدل سکر

شعبه سیم

﴿ در ذکر امراء اسپاورد ﴾

این طبقه نیز بنوعی که سابقا مذکور شده با حکام خیزان بنی
اعمام اند و در زمانی که امراء کردستان اطاعت درگاه عثمانی نمودند

والی اسپاورد محمد بیك بود و چون فوت کردید از او

دو پسر ماند سلطان ابراهیم و میر شرف *

﴿ سلطان ابراهیم بن محمد بیك ﴾

بعد از فوت پدر بر سر بر امارت اسپاورد بموجب حکم سلطان

سلیم خان غازی متمکن شد و مدتی بمصر حکومت مبادرت

کرده دو پسر داشت محمد بیك و حسن بیك در هنگامی که قزلباش

بر سر قلعه وان آمده بفرهاد پاشای میه میران بمحض فطرت

و ن قیام می نمود در دست قزلباش بقتل رسید *

و محمد بیك بعد از فوت پدر قسم مقام او شد *

﴿ محمد بیك بن سلطان ابراهیم ﴾

چون پدرش فوت کرد بموجب نشان سلطانی والی اسپاورد

گشت و او چهار پسر داشت ایوب بیك و خند بیك و اوئیس بیك

بعد از وفات پدر ایوب بیك بموجب وصیت پدر واستحقاق شرعی

متصدی امارت آن ولایت شده و حالیا که تاریخ هجری در سنه

خمسة والفست قریب بیست سال است که آن ولایت را درید

تصرف دارد * و در عقل معاش و سامان و جمعیت و دنیا داری
محسود اقرار است

﴿ میر شرف بن محمد بیک ﴾

بعد از آنکه برادرش سلطان ابراهیم جانشین پدر شد بدرگاه
سلطان رفته ناحیه آغا کیس را از اسکای برادرش تفریق کرده
بموجب نشان سائی مکان سلیمانی بطریق سنجاق گرفته متصرف
شد * چون مدت چند ناحیه * زور در ضبط و تصرف آورد از عالم
فنی بجهان جوداتی انتقال کرد * ز او بهاء الدین بیک و اورکز بیات
نام دو پسر مانده چون هر دو خورد سال مانده بباقت ضبط ولایت
نداشتند آغا کیس را از دیوان و ن بامراء عثمانلو تفویض کردند *
و اورکز بیک چون بمحلبه غوسن تمیز رسید بمرض سرع و جنون
مبتلا گشته * بهاء الدین ترک دیار کرده بعرستان افتاده .
در بصره و الحسا در سبک نالامان پادشاه منسلک شد

فصل پنجم

﴿ در ذکر حکام کلیس ﴾

بر ضمایر فطنت مآثر واقفان دودمان هاشمی . و خواطر
حقیقت مدآثر شناسندگان خندان قریشی و مستتر نماند که ساسانه
نسب حکام کلیس بزعم ایشان یکی از اولاد حضرت عباس رضی

الله عنه منتهی میگردد * و میگویند که بروایت صحیح باحا کان
 حکاری و عمادیه بنی عمانند * و سخن ایشان در این وادی آنست که
 شمس الدین و بهاء الدین و منقشاسه برادر بودند * حکام حکاری
 که از نسل شمس الدین اند و باصطلاح اگراد ایشانرا شمو گویند
 و حکام عمادیه که از نسل بهاء الدین اند ایشانرا بهمدین گویند *
 و حکام کلیس که از نسل منتشا اند ایشانرا مند میخوانند * بهر
 تقدیر مند در مبادی حال گروهی از طایفه اگر در سر رایت
 خود مجتمع نموده بجانب مصر و شام رفت * و در آنجا مالا زمت
 سلاطین آل ایوب اختیار کرده آن سلاطین معذات بین ناحیه
 قصیر را که قریب بولایت انطاکیه واقع شده جهت سنجایع مند
 معین کرده که با تابعان خود در آنجا قشلاق نمایند * و از اگراد
 یزیدی جماعتی که در آن دیار متوطن بودند بر سر رایت مند جمع
 گشته روز بروز آثار قابلیت و سداد و علامت شهامت و رشاد او
 متزاید شده * اگرادی که در جوم و کلیس نیز بودند عموماً توجه
 بجانب او کردند * و از سلاطین ایوبیه عنایت و مرحمت شام
 حال و کاف آمال مند گشته * او را با مارت اگرادی که در محروسه
 شام و حلب بود مفتخر و سرافراز گردانیده * دست او را در قبض
 و بسط و رتق و فتق حکومت آنجماعت قوی و مستظهر گردانیده
 او را بنایه جلیل المایه ارجند بین الأقران برتبه بلند رسانیده *

در اوایل بعضی از شیخان یزیدی که در میان هم و سرعش ساکن
 بودند بر سر حکومت اکراد با منند در مقام منازعه و مناقشه
 در آمده * بعضی اوقات غاز جنگ و جدال و بنیاد حرب
 و قتال کردند * آخر منند ایشانرا بقهر و لطف و احسان و عاف
 مطیع و منقاد خود ساخت * عموما اکراد آن دیار کردن بر بقیه
 فرمان برداری او نهادند * چون مدت حیات منند بسر آمد پسرش
 عرب یک متصدی امر حکومت پدر شد * چون او نیز بدار بقا
 رحلت فرمود خلف صدق او امیر جمال قدم بر مسند پدر نهاد *
 وبعد از امیر جمال پسرش احمد یک قابه مقام و شد در زمان
 حکومت فراش قضا بساط حکومت آل ایوب را در نوردید
 دولت آن طبقه بغلامان چرا که انتقال یافت * و احمد یک
 اطاعت چرا که نکرده چون مدتی از ایام حکومت اوتمادی
 شد عالم فنی را وداع کرده * از و حبیب یک وقاسم یک نام دو
 پسر ماند حبیب یک بجای پدر حاکم اکراد شد : سلاطین چرا که
 او را باستمالت بخدمت خود دعوت کرده در حلب بقتل آوردند
 وقاسم یک بحسب ارث و بزور بازو جاشین برادر کشته اکراد را
 بحوزه ضبط و حیطة تصرف در آورد * و از جانب سلاطین
 چرا که حکومت اکراد بشیخ عز الدین نام شخصی از اولاد

شیخان یزیدی مفوض کشت و بعضی از کرده رده (۱) یزیدی تابع او شدند و شهریار بیک رمضانلو را سردار کرده و همان لحظه بعضی متجنده حلب را همراه او نموده بدفع قاسم بیک فرستادند قاسم بیک نیز با عشایر و قبایل خود در جبل صهیون متحصن گشته و سلطان غوری همشیره زاده خود را با گروه انبوه از متجنده حلب همراه شیخ عز الدین نموده از طرف دیگر بر سر قاسم بیک فرستاده دو میانه ایشان چند مرتبه مقابله و مقاتله صعب روی داده و هر دفعه شکست بر سر لشکر چراکسه افتاده در تاریخی که سلطان سیم خان بعزم تسخیر عربستان و ولایت مصر و شام بدفع چراکسه عنان عزیمت با آنصوب معطوف گردانیده قاسم بیک باتفاق خیری بیک چرکس بقدم طاعت پیش آمده بعز بساط بوس سلطانی فایز شده و بعد از فتح مصر و شام و حلب قاسم بیک همراه جان فولاد نام پسر خود که در سن دوازده سالگی بود در رکاب ظفر انتساب سلطانی متوجه استنبول شده و شیخ عز الدین یزیدی بخمدت قراجه پاشای میرمیران حلب مبادرت نموده باغوای بعضی مفسدان پاشای مزبور را بستنمان غرض آمیز فریفته گردانیده خیانت و تحسین قاسم بیک را بعرض ملازمان پایه سر بر خلافت مصیر

(۱) وفی نسخین خطیتین از گروه رده یزیدی .

رسانید * و بمثابه در آن وادی مبالغه نمود که اگر مرتبه دیگر
 قاسم بیک رخصت انصراف یافته بحلب عودت فرماید باعث فساد
 کلی خواهد شد * چون بدلائل قوی دفع قاسم بیک را خاطر
 نشان جناب سلطانی نمودند فرمان قضا جریان بقتل او نافذ گشته
 فی الفور موکلان عقوبت اور بقتل آوردند * و جان فولاد نام
 پسرش را بسرای عامره برده در سلك غلامان خزینه جا داده
 بتربیت و محافظت او اقدام کردند و امارت اکراد باستدعای قراجیه
 پاشا از دیوان سلطان سلیم خان بشیخ عز الدین مفوض کردند *

﴿ جان فولاد بیک بن قاسم بیک بن احمد بیک ﴾

بعد از قتل پدر اورا در سری عامره سلطان سلیم خان
 محافظت کرده * امارت اکراد بشیخ عز الدین مفوض نمودند
 چون شیخ عز الدین وفات یافت ز اولاد و اقربای و کس نماید که
 از عهده حکومت بیرون تواند آمد بنا بر آن خواص اورا داخل
 خواص همایون که در انطاکیه بوده کرده * حکومت اکراد را
 در عهده ملک محمد بیک که ز اولاد حاکمان حسنکیف بود
 نمودند * و چون زمام مهام سلطنت بکف کفایت سلطان سلیمان
 خان در آمد جان فولاد بیک را از سرای عامره بیرون آورده
 در سلك متفرقه کان درگاه عرش اشتباه منحرف گردانیده *

در غزای باغراد و فتح رودس (۱) و سفر بغداد (۲) در رکاب نصرت
 انتساب سلطانی بوده ازو بالدفعات آثار مردنکی بظهور آمده
 منظور نظر کیمیا اثر خاقانی شده استدعای حکومت آبا و اجداد
 خود نمود * سلطان سلیمان خان جنت مکان بواسطه آنکه از رفتن
 او بیانه اکراد دیونیهاد فتنه و فساد پیدا نشود سنجاق دگر ز توابع
 حاکم بدو ارزانی داشته * جان فولاد بیک از واپا نمود * در آن حین
 امارت بحسین خان پاشای خادم مفوض شده * در باب تفحص
 احوال اکراد و تفویض ایالت کلیس * و حکومت ارثی ایشان
 بجان فولاد بیک حکم هر یون بنام پاشای مزبور عز صدر یافت
 که حسین پاشا نیز عرض کرد که مادام حکومت اکراد بجان
 فولاد بیک تفویض نشود کس بضبط و صیانت آن طایفه برفتنه
 و فساد قادر نیست و اهالی و سکنه و سایر مترددین حلب و بلاد
 عرب از شر ایشان امین نمی مانند * بنابراین سلطان سلیمان خان
 جان فولاد بیک را بعواطف خسروانه * و عوارف پادشاهانه
 مخصوص گردانیده ایالت کلیس را مع مباحقات بدو ارزانی داشت
 و او نیز از ستانه مقضی الامرام متوجه کلیس گشته بنوعی در ضبط
 و ربط اکراد قیام و اقدام نمود که فوقش متصور نبود * منقولست
 که در تاریخی که سلطان سلیمان خان جنت مکان بعزم تسخیر ایران

متوجه قشلاق حلب شد * در آنجا دزدی بسرا برده عظمت
و کریاس سلطنت در آمده * شمشیر مرصع از خلوتخانه خاص
همیون بیرون برد بنه جی که اصلا و قطعا مستحفظان و خدام
ارکان واقف نکرد دیدند * و چون صبح این احوال شایع گشت
بسمع رستم پاشای وزیر اعظم رسیده * بنابر تقار خاطر که بجان
فولاد یک داشت بعرض شهریار دادگر رسانید که این فعل
شنیع از گردان تابع جان فولاد صادر گشته * و سوای ایشان
هیچ احدی مرتکب این امر خطیر نمیتواند شد * بنابر این نایره
غضب پادشاهی اشتعال یافته دود بیداد از کانون دماغ جان فولاد
یک بر آورده * در این اثنا جان فولاد پنج روز مهلت خواست
که اگر دزدان را پیدا نکند بهر عقوبت که پادشاه اشاره
فرماید سزاوار باشد * روز چهارم دزدان را با شمشیر مرصع
سلطانی در دیوان سلیمانی حاضر گردانید * و بعد از آنکه دزدان
بیاسا رسیدند * جان فولاد یک بمرحمت بیدریغ پادشاهانه
و نوازشات خسروانه بین الاقران ممتاز و سرافراز گردید و پایه
اعتبارش باعلا علین رسید * و مدت عمرش از نود متجاوز
گشته بمحدود صد رسید : گویند هفتاد نفر از اولاد ذکور داشت
که اکثر ایشان بمحد بلوغ و سن تمیز رسیده دو گذشتند * از آنجمله
حبیب یک و عمر یک و احمد یک و عبد الله یک و حسین یک

وجعفر بيك و غصنفر بيك و زینال بيك و حیدر بيك و خضر بيك
 ده پسر بعد از وفاتش در قید حیات بودند * اما حبیب بيك که
 پسر بزرگش بود در اوان جوانی و عنفوان کاصرانی بواسطه افعال
 جاهلان و اوضاع بیخردان که مقتضای طبیعت جوانان است
 و خلاف قیاس پیران پدر از اوضاع او متنفر گشته سلب نسب
 اولاد نمود و در تربیت پسر پنجم خود حسین بيك کوشید * چون
 آثار رشد و سداد و علامت قابلیت و استعداد در جبهه احوال
 و ناصیه آمالش هویدا بود خواست که او را ولی عهد خود سازد
 اتفاقاً در آن اوان سلطان سلیمان خان عازم سفر سکتوار شده
 جان فولاد بيك بواسطه ضعف و سستی تاب و تحمل سفر و سواری
 نداشت * حسین بيك را قایم مقام خود نموده در رکاب نصرت
 انتساب سلطان شهید غازی روانه سکتوار نمود * و ازو
 در آن سفر خدمات پسندیده بمنصبه ظهور آمده. منظور نظر
 کیمیا اثر پادشاهی گشته * بوعده سنجاق او را مستظهر گردانید
 و در شهر سنه اثنی و سبعین و تسعمایه که رایات نصرت شمار
 از آن سفر معاودت نمود. علامت وداع عالم فانی از غایت ضعف
 و ناتوانی بر وجنات زندگانی جان فولاد ظاهر گشته * جعفر بيك
 نام پسر خود را ولی عهد گردانید و ضبط اموال و املاک و اوقاف
 و اولاد را در قبضه اقتدار حسین بيك نهاده وصیت کرد که من

بعد حبیب بیک نام پسر من از حکومت و اموال من بی نصیب
 بوده باشد: و باین مضمون وصیت نامه نوشته بمهر قضات و سادات
 و اهالی آن دیار رسانیده در کیسه مهر در نزد کوتوال قلعه حلب
 گذاشت * و بعد از آن جان عزیز بقایضان ارواح سپرد *

﴿ جعفر بیک بن جان فولاد بیک ﴾

بموجب وصیت نامه پدر بفرمان مکرمت عنوان سلطان
 مراد خان حاکم کلیس شده * بعد از چهار سال در هنگامی که
 مصطفی پاشای الله سردار متوجه تسخیر شیروان شده . جعفر
 بیک در عقبش کر قیامت اثر عازم دیار بکر شد . چون بقراجه
 طاق (۱) محل رسید از اسب افتاده جان بجهان آفرین تسلیم کرد *

﴿ حبیب بیک بن جان فولاد بیک ﴾

بعد از فوت پدر اهانت و حقارت بسیار از جانب حسین
 بیک و برادران بدو عاید شده * از حسین بیک و برادرانش
 ملاحظه نکرده در مقام انتقام درآمده روانه کلیس شد . بعضی
 اموال و اسباب پدر را متصرف گشته . مجوسان که مدتها در
 حبس پدرش بودند و در ذمت هر یک از ایشان حقوق مسلمانان
 بود از قید اطلاق کرده . بدیوان پادشاهی فرستاد و شکایت بی
 نهایت از برادران بیعروت کرده استحقاق خود را معروض پایه *

(۱) هو جبل قره جه داغ الواقع بین دیار بکر و سیورک .

سریر اعلیٰ سلطانی گردانیده * مشیر مفخم نظام امور العالم محمد
پاشای وزیر اعظم با او در مقام عداوت و خصومت در آمده *
گفت که پدر در زمان حیات خود حبیب بیک را از منصب
و میراث محروم گردانیده و او را استعداد حکومت نیست *
اما برای رفع نزاع سنجاق نابوس شام را بدو ارزانی فرموده *
حبیب بیک بدان راضی نگشته طالب سنجاق بالیس حلب که
در تصرف برادرش حسین بیک بود شد * و از عنایت بی‌غایت
سلطانی آن سنجاق بدو ارزانی گشته * چون حسین بیک بر این
مقدمه واقف شد تکرار کس باستانه فرستاده و سنجاق مزبور را
جهت خود مقرر گردانیده او را معزول ساخت * در این اثنا خبر
فوت برادرش جعفر بیک و تفویض ایالت کلیس از جانب مصطفی
پاشای سردار بحسین بیک مقرر شد * چون این خبر مسموع
حبیب بیک شد فی الفور بر سبیل استعجال روانه آستانه سلطان
مراد خان گشته موازی پنج هزار فلوری بطریق هدایا و پیشکش
بشیخ پادشاه که در آن حین پادشاه عالم پناه را اعتقاد و اخلاص
بسیار بر آن شیخ جاهل بود برده * استدعای حکومت کلیس
نمود که از پادشاه و وزیر التماس نماید حسب التماس شیخ که اعتبار
تمام و تصرف مالا کلام بود سنجاق سلمیه را (۱) بحیب بیک

(۱) وفی نسخه آخری سلمیه وهی بلدة سلیمیه الواقعة دیلة حلب

عنایت فرمودند * حبیب بیک بدان سنجاق قائل نشده طالب
 اوجاق موردنی گشت اگرچه اراده شیخ موافق شریعت غرا
 و مطابق احکام بیضا نبود بواسطه ابرام و مبالغه و الحاح شیخ
 حکومت کلیس بحیب بیک و سنجاق سامیه بحسین بیک مقرر
 شد * و در تاریخی که مصطفی پاشای سردار تعمیر قلعه قارص
 مینمود حبیب بیک در آن سفر تقصیر و تهاون ورزیده ، در آخر
 سفر بامعدودی چند بخدمت سردار آمده * سردار از او رنجیده
 تکرار تفویض حکومت کلیس بحسین بیک نموده . سنجاق
 سامیه بحیب بیک ارزانی داشت : حبیب بیک بزرای نشده
 متوجه آستانه پادشاهی شد * اتفاقا در آن حین مصطفی پاشا از
 سرداری معزول گشته سنان پاشا بامر سرداری مأمور شده بود
 و نفس الامر چون حبیب بیک شخص حراف و مرد افاق بود
 در خدمت سردار آن مقدار حرف کذاب گفت که سنان پاشا
 فریفته و شیفته او شده تصور کرد که نصف ولایت اعزام در
 دست او مفتوح خواهد شد * بنابراین حکومت کلیس بدو
 مقرر داشت : چون سه سال بامر حکومت آنجا قیام نمود سنان
 پاشا از سرداری و وزارت عظمی دفع شد * حسین بیک حکومت
 کلیس بخود مقرر فرمود و حبیب بیک چند سال دیگر معزول
 بریشان و سرگردان می گشت * آخر اجابت حق را لبیک گفته

روی در عالم عقبی آورد و قطع خصومت برادران بغیر از تبغ
بیدریغ اجل بچیزی دگر تعلق نگرفت (بیت)
کردیم دو حصه تا بیاساید خلق

من روی زمین گرفتم او زیر زمین

﴿ حسین بیک بن جان فولاد بیک ﴾

چون منظور نظر کیمیا اثر سلطان سلیمان خان غازی گذشته
بود و مظهر دعای خیر پدر شده : باوجود آنکه پسر پنجم بود
بعد از فوت برادرش جعفر بیک ولی ولایت موردوثی شد و چند
دفعه حبیب بیک برادرش چنانچه قبل از این مذکور شد با او
معارض شده تهمت قتل برادرش جعفر بیک بدو نسبت کرد *
و موازی شخصیت هزار فوری تفتیش او را در عهده گرفته بمعاونت
سنان پاشای وزیر چند سال حکومت کلیس را ازید تصرف
او بیرون آورد عاقبت کاری نساخته ایالت موردوثی بر او قرار
گرفت :

(نظم)

هر گرا کوشش از برای خداست * همه کارش زایزد آید راست
کارها جز خدای نکشاید * بخدا کر زبنده هیچ آید
القصة حسین بیک چند سال بلا مشارکت و ممانعت بحکومت
و دارایی کلیس مبادرت نمود * آخر آرزوی بیکار بیکری
سلسله عثمانی در سر او افتاده * مبلغ خطیر بواسطه میر میران

شدن طرابلس شام در خواص آنجا زیاده کرده در عهده گرفته
التزام نمود که حکومت کلیس نیز الحاق طرابلس بوده باشد
هرگاه معزول باشد کلیس همچنان درید تصرف او بوده تغییر
نشود و شروط چند نیز بر آن اضافه کرد * چون استدعای او را
بمسامع عز و جلال رسانیدند جمله مدعیات او بجز اجابت مقرون
گشته * در شهر سنه احدى و الف نشان مرحمت عنوان پادشاهی
در این مواد شرف نفاذ یافته موسوم بحسین پاشا گشت * و چون
قبل از این از اعیان طرابلس قمیزه نام شخصی از اولاد اعراب
آنجا بابعضی شروط التزام طرابلس و آن ولایت را در عهده
گرفته بود * و خود را از جمله منسوبان قدوة المحققین و عمدة
المدققین مولانا سعد الملة والدین خواجه افندی میدانست .
و علاقه کثیره بخواجه مزبور داشت حتی ده هزار فلوری زرسرخ
از موی الیه بر سبیل قرض گرفته بود * از استماع اخبار حسین
پاشا سراسیمه گشته روانه آستانه شد : و ده هزار فلوری سرخ
دین خواجه افندی را همراه آورده حسین پاشا نیز مقارن این
حال مرخص گشته روانه طرابلس شد اتفاقا قمیزه در راه ناپدید
گشت * و بعد از چند روز جسد او را باجمعی از همراهانش
مرده در میان کاروان سرای خرابه یافته * نسبت قتل او و رفیقانش را
بحسین پاشا و مردمانش کردند * بنابراین خواجه افندی

باوجود محبتی که بوداشت بحسین پاشا در مقام کم التفاتی درآمده
 اورا از حکومت طرابلس معزول کردند و حسن آغای قیوچی
 باشی المشهور بيمشچی حسن آغا را تعیین کردند که اورا در
 قلعه حلب محبوس گردانیده تفتیش خون فیزه و رفقای او کرده
 در تحصيل بیت المال که در عهده ایشان بود اقدام نماید حسن
 آغا حسب فرمان قضا جريان حسين پاشا را در قلعه حلب مقید
 گردانیده در امر خون فیزه حسب الشرع چیزی بدو لازم نیامد
 و حالیا که تاریخ هجری در سنه خمس والفست در قید حیات است :
 و همچنان معزولا در ممالك محروسه سلطانی وقت
 میگذراند و امید که عاقبتش بخیر و خوبی مبدل
 گردد چرا که جوانیست همه حیثیت آراسته
 و بزور قابلیت پیراسته :

فصل ششم

﴿ در ذکر امرای شیروان ﴾

و آن مشتمل بر حکومتی و دوزعامتست : بلبل نغمه سرای گلستان
 امارت : و طوطی قصه پردز شکرستان حکومت از انساب
 امرای شیروان چنین روایت میکنند که آبا و اجداد ایشان در اوایل
 حال در سلاک وزراء سلاطین آل ایوب منخرط بوده اند و چون

دست قضا بساط حکومت آن طبقه را از سلطنت مصر و شام در شهر سنه اثنی و ستین و ستمایه در نوردید به اتفاق یکی ز اولاد ایشان که جد ملکن حسنکیف بوده باشد باین دیار آمده اند *

و بروایتی نسب ایشان بملوک شیروان میرسد بهر تقدیر عز الدین و بدر الدین و عماد الدین سه برادر بوده اند که بولایت کفرآ آمده در آنجا ساکن گشته: آخر بحسن اهتمام سلاطین ماضی حکومت آن دیار بایشان انتقال یافت * اول کسی که از ایشان در کفرآ بامر امارت مبادرت نمود و در افواه و الاسنه مشهور گشت میر حسین ابن ابواهم است - و او پنج پسر داشته امیر محمد کور و میر شاه محمد و میرزا و میر شمس الدین و میر مجد الدین. چون مدت حکومت میر حسن بنهایت انجامید. ولایت موردی خود را در میانه فرزندان قسمت کرده وصیت نامه موکد باعنت نامه نوشته در میانه فرزندان گذاشت که هر کس بعد از فوت او بخصه خود قناعت کرده * متعرض احوال یکدیگر نشوند * چنانچه قلعه شبستان و باتوابع بمیر محمد کور و قلعه کفرآ مع ملحقات بمیرزا و قلعه ایرون (۱) با مضاهات بمیر شمس الدین و قلعه آویل باتوابع بمیر مجد الدین مقرر فرمود و میر شاه محمد را قایم مقام خود نمود *

(۱) وفي نسخة خطية ايروان وهي قلعة ايرونة الواقعة على شرفي اسعد

﴿ میر شاه محمد بن میر حسن ﴾

بعد از فوت پدر بحکومت کفر اشتغال نمود • اتفاقا در آن
اثناء میر مجد الدین برادر خوردش هم فوت کرده • چون اولاد
ذکور نداشت قلعه آویل را نیز ضمیمه کفر نمود و در حکومت
استقلال تمام یافت • بعد از وفات از و میر محمد و میر ابدال و میر
علی و میر عز الدین نام چهار پسر ماند • میر ابدال بجای پدر نشست
﴿ امیر ابدال بن میر شاه محمد ﴾

بعد از وفات پدر بر مسند امارت نشسته • چون چند سال
از زمان امارتش میمادی شد بقیه حیات بتقاضی اجل سپرد
و ولد ارشدش ﴿ امیر شاه محمد بن میر ابدال ﴾

والی ولایت پدر شد • در زمان حکومت او شاه اسمعیل
اراده تسخیر کردستان کرده مرا و حکام اکراد چون از روی
تحداد بایکدیگر اطاعت شاه مزبور نموده بخدمت و رفتند چنانچه
سابقا چند دفعه بآن اشاره رفته امراء اکراد را بغیر از میر شاه
محمد و علی بیگ صاصونی جمله را بقید حبس در آورد • و میر شاه
محمد چون خود را بیاس قزلباشان مجلس ساخت در مجلس خاص
و بزم اختصاص شاهي مخصوص گشته خود را از ملازمت ایشان
منفک نمیداشت : و ولایت کفر بطریق ملکیت بدو عنایت
و ارزانی داشت • مدتی ایام حکومت او امتداد یافت . از عمر

تمتع و برخورداری یافته • محمد بیک و ابدال بیک و علی بیک
و عز الدین بیک چهار پسر داشت. خود را برضا و رغبت از امارت
خلع گردانیده پسر بزرگ خود محمد بیک را ولی عهد خود ساخته •
ده سال دیگر معزولا کنج انزوا اختیار کرده آخر باجل موعود
عالم فنی را بدرود کرده •

﴿ محمد بیک بن میر شاه محمد ﴾

بموجب وصیت پدر بامر حکومت کفرای مع مضافات
اشتغال نمود • چون مدت سی سال از ایام امارت او سرور کرد
برادرش ابدال بیک براده منازعت برخاسته طالب حکومت
کفرای شد • و محمد بیک علی رغم برادر که من بعد از دیوان خقان
سلیمان مکان تفویض ایالت کفرای بدو نشود مدت یکسال علی
الاتصال بحفظ و حراست قلعه بارگیری که در سرحد قزلباش
واقع شده قیام نماید • بنابراین محافظه قلعه را در عهده او کرده
روانه آنجا شده اتفاقا در آن حین شاه طهماسب بعزم تسخیر
قلعه عذخواز وارجیش و اخلاط و بارگیری آمده • در قلب شتا که
از کثرت برف و وفرت سرما زمین چون اسفندیار روپین تن
جوشن یخ در بر کرده بود • و جبال پوستین ققم بر دوش گرفته
صرغ را در هوا مجال طیرن و ماهی را در آب امکان سیران نبود

(نظم)

بجای آب باید سستك خوردن

که آب بسته چون سستك رخام است

زره بر قامت خنجر گذاران

زهر صید مرغ روح دام است

اولا بر سر قلعه بارگیری چون بالای آسمانی فرود آمده

شروع در محاصره کرد * چون ایام محاصره سه ماه امتداد یافت

کار بر محصوران مضیق گردید و ذخیره و آذوقه روی در انحطاط

نهاده مردمان را از بی قوتی تاب و توانائی نمانده * مع ذلك مسموع

محمد بيك شد که امارت کفر را از دیوان سلیمانی پیرادرش بدال

بيك رزنی کشته بقاء علی هد یأس تمام محمد بيك را روی داده

قلعه ر تسلیم کماشتمکان شاه طهماسب اعنی (۱) معصوم بيك

صفوی امیر دیوان نمود * وجهت عرض احوال متوجه آستانه

سلیمانی شدند * مفسدان در غیبت عرض کردند که ذخیره و آذوقه

قلعه بارگیری در کمال فراوانی بوده محمد بيك از غایت نامردی

قلعه ر تسلیم قزلباش نمود * بنابراین فرمان قهرمان زمان بصلب

وسیاست آن ناتوان نافذ گشته . موکلان عقوبت شهر بنده

وجودش را از محافظت سلطان روح خالی گردانیدند .

(۱) وفی نسخه خطیه بن این بدل اعنی

﴿ ابدال يك بن مير شاه محمد ﴾

بعد از قتل برادرش محمد يك در كفرا حاكم مستقل شده *
 چون سیزده سال از ایام حكومتش منقضی گشت نزاع
 و خصومت در میانه میر محمد و ملك خلیل و برادران و حاكمان
 خیزان افتاده * ملك خلیل امداد و معاونت ز ابدال يك طلب
 نموده از آنجاكه تعصب و غیرت گردیتست عشایر و اقوام شیروی را
 جمع نموده بر سر خیزان آمد * باتفاق ملك خلیل شروع در
 محاصره قلعه خیزان کرده * میر محمد باتفاق عشیرت نیران بضبط
 قلعه خیزان قیام نموده . بعزم مقاتله و مجادله بیرون آمده . در
 برابر ایشان صف آرا گشتند * بعد از مقاتله بسیار موازی صد
 نفر از مردم خیزان بقتل آمده قرا و مزارع كه در سر راه بود بیاد
 نهب و غارت رفت و مردم خیزان برسم داد خواهی روی تظلم
 باستان سلطان سلیمان خان آورده حکم هابون بنام اسکندر پاشای
 میرمیران وان حاصل کرد نیده * آورده اند كه ابدال يك را
 در دیوان وان حاضر کرده تفتیش قضایای خیزان نمایند * چون
 اهالی طرفین حاضر گشتند تعدی و عدوان كه از ابدال يك
 و مردم شیروان بر اهالی و عیان خیزان شده بود در دیوان وان
 بثبوت رسیده * میرمیران وان همان لحظه او را در قلعه محبوس
 گردانیده حقیقت حال را معروض پایه سرر خلافت مصر

نموده فرمان قضا جریان بقتل او نافذ گشته . او را حسب الحکم
در (وان) بقتل رسانیدند . و حکومت کفر را دو حصه کرده . نصفی را
بصار و خان جزوی و نصف دیگر را بحسن بیک کرنی عنایت
فرمودند * و از ابدال بیک محمود بیک و زینل بیک و میر شاه محمد
و حاجی و میر محمد و ذوالفقار شش پسر خود د سال ماند *

﴿ محمود بیک بن ابدال بیک ﴾

بعد از قتل پدرش چند سال کفر را در تصرف مردم بیکانه ماند *
و چون محمود بیک بمحد رشد رسید برای عرض حاجات
و استدعای اوجاق موردی متوجه آستانه اقبال آشیانه سلطان
سلیم خان گشته * سلطان دوست نواز دشمن کد ز از مرحمت
بیغایت و عنایت بلا نهایت شهر یاری ولایت کفر را بدستوری
که در تصرف آبا و اجدادش بوده بدو ارزانی داشت * و او برلیغ
بدیع التبلیغ پادشاهی گرفته مقضی المرام بولایت اصلی عودت
کرده . بر سر بر حکومت و مسند امارت متمکن شد و ابواب عدل
و احسان بر رخ پیر و جوان متوطنه و مسکنه شیروان گشوده
عشیرت و رعایا و بر ایای آن دیار را با انعام عام خشنود گردانید *

اما علی الدوام بشرب مدام و معاشرت و مخالطت جوانان کل اندام
اوقات گذرانیده * بیک لحظه بلکه بیک لمحّه چون لاله و نوکس
قدح از دست نمیکذاشت . و یکدم در موسم بهار و دی بی غلغل

صراحی می و بی ناله صدای نای و نی نمی بود * ﴿نظم﴾
 برو یک جرعه می همرانک آزر * کرامی تر ز خون صد برادر
 بیخشد کشوری بر پانک رودی * زملکی دوست تر دارد سرودی
 چون سه سال برین منوال از ایام حکومتش مرور کرد. یکشب
 او را در بستر خواب پهلو از زخم دشنه شکافته چون غنچه بخون
 آنشته دیدند * و ولایت کفرای بطریق سنجاق بمیر حسن کرنی
 که از اولاد میر محمد کور بود از دیوان سلطنت سلیم خان عنایت
 گشت * و مدت چند سال آن ولایت درید تصرف او بود *

﴿زینل بیک بن ابدال بیک﴾

بنوعی که سابقا مذکور شد چون برادرش را در بستر خواب
 مرده یافتند و نسبت قتل او را بکسی نتوانستند کرد و قاتل معلوم
 نشد برادران در صغر سن ماندند * و چند سال میر حسن حاکم
 شیروان شد * و چون زینل بیک بسن تمیز و تشخیص رسید
 باراده طلب امارت کفراروانه آستانه پادشاهی کردید * اتفاقا
 در آن اثنا سنان پاشای وزیر سیم و علی پاشای قپودان بعزم تسخیر
 قلعه عقیبند به کشتی و قدرغه بسیار و اشکر و ذخیره بیشمار
 مامور گشته روانه آنصوب بودند * و زینل بیک نیز با بعضی
 اصراء معزول اگر اقرار دادند که همراه وزیر مزبور در سفر دریا
 با عسکر نصرت مآثر شوند * و هنگام مراجعت که فتح قلعه

عقلبند شده مقضی المرام عودت میسر شد. حقیقت احوال
 زینل بیك بوسیله سنان پاشای وزیر معروض پایه سر بر اعلی
 نموده. امارت و حکومت کفرا بعنوانی که پیرادرش محمود بیك
 داده بودند بدو عنایت شد. وزینل بیك دوست کام و مقصد رام
 بوطن مألوف و مسکن معروف عودت کرده بر جای با و اجداد
 خود متمکن شد. بار عایا و برایا بطریق رفق و مدارا ساوگ کرده
 با حکام و امرء اطراف و جوانب خود بر وجه احسن معاش کرده
 همواره خوان احسان گسترده. عمار و فضلاء رعایت کرده فقرا
 و ضعیفا را حمایت نموده از خود بتقصیر راضی نمیشد. چون
 قریب سی سال بدین وتیره در حکومت و کامرانی بگذرانید
 رعیت و سپاهی را بخلاق و لطف تملی ساخت. و در بزرگی بخواندن
 و نوشتن هوس کرده بجد و سعی بهره ور شد. آخر بمرض صعب
 گرفتار گشته مدت شش ماه زحمت بسیار کشید. و در اواخر
 شهر ذی الحجة الحرام سنه خمس و الف بعزم دار القرار ازین
 سرای دودر بعالم جاودانی خرامید. ابدال بیك و ملک خلیل
 و میر محمود و میر محمد و میر سلیمان پنج پسر پاکیزه سیر در صفحه
 روز کار یا دکار گذاشت.

﴿ ابدال بیك بن زینل بیك ﴾

و او جوانیست بصفت جمال پیراسته، و بحسن سیرت آراسته

بعد از فوت پدر بموجب وصیت او و نشان مکرمت عنوان سلطان
محمد خان بحکومت و دارائی شیروان مبادرت نموده . بالفعل حاکم
باستقلال آنجا است . امید که متمتع و برخوردار بوده باشد *

شعبه اول

﴿ در ذکر مرء کرنی ﴾

از اولاد و نیاور و اتباع میر محمد کور ولد میر حسن که پدر
ولایت موردونی را در میانه اولاد تقسیم کرد * قاعه شبستانرا پاو
داده بود * بالفعل زینل بیگ ولد سلیمان بیگ از دیوان پادشاهی
بطریق زعامت قاعه شبستان و مضافات بدو ازانی گذشته متصرف
است * و بعضی اوقات میر حسن بن ملک سلیمان از بنی عمان او
امارت کفرا نموده * چنانچه در قضیه قتل ابدال بیگ
مذکور شد * و نفس الامر زینل بیگ چون
جوانیست بصفت رشد و رشاد موصوف
زعامت خود را بنام پسرش کرده
سمنجاغ اغا کیس را از دیوان سلطان
محمد خان بنام خود کرده و میر
ابدال نام برادری دارد

شعبه دوم

﴿ در ذکر ایرون ﴾

بالتعین میر ملک بن میر حسن از ولاد میر شمس الدین بن
میر حسن است که قلعه ایرون را پدرش در هنگام قسمت
ولایت موردونی بمیر شمس الدین ارزانی داشته بود. بطریق زعامت
متصرفست و او جوانیست در مابین کردستان بسمت شجاعت
و سخاوت معروف و بصفت فرط دینداری و مسامانی موصوف.

فصل هفتم

﴿ در ذکر امراء زرقی ﴾

و آن مشتمل بر چهار شعبه است * بر ضمیر فیض پذیر سخنوران
بلاغت فرجام و خاطر مهر مآثر مؤرخان فصاحت انجام صورت
این قصه در حجاب ظلام نماید که نسب امراء زرقی با عراب شام
می پیوندد * شیخ حسن بن سید عبد الرحمن نام شخصی بحسب
تقدیر از آن دیار فیض اثر جلای وطن کرده. بولایت ماردین
آمده * در آنجا بعبادت و ریاضت مشغول گشته و دایم بلباس
کبود ملبس بوده * بدان واسطه بین الناس بشیخ ازرقی اشتهار

داشت * و احتمال که چون اعراب ازرق ، کبود چشم را میخوانند
 شیخ بدان صفت موصوف بوده باشد * بهر تقدیر همزه برای
 کثرت استعمال عوم افتاده بزرق مشهور شده * و از وفور تقوی
 و ورع شیخ حسن جمع کثیر ز اعیان ولایت ماردین مرید و معتقد
 و کشته * پادشاه عصر ازو موم کشته . او را در قلعه ماردین
 محبوس گردانید * و بعد از چند روز کشف و کرامات از شیخ
 بظهور آمده جذبه درویشان پادشاه مرید و مخلص ساخته . شیخ را
 از قید اطلاق داده و زین استکانت باعتذار آشاده شرایط
 تعظیم و تکریم بجا آورده * دختر خود را بعقد نکاح او در آورده
 ازینجهت مردمان آن دیار را اعتقاد زائد الوصف بشیخ حسن
 زرق پیدا گشته * بعد از فوت پادشاه فایم مقام او شده اولاد
 خود را بامارت اطراف . و جوانب فرستاد * و هر یک ناحیه
 از نواحی ولایت متصرف گشته حاکم آنجا شدند *

شعبه اول

﴿ در ذکر امراء درزنی ﴾

شخصی که از اولاد شیخ حسن زرق بدرزنی در آمده هایل
 نام داشته و نام پسرش قابل . و درزنی قلعه بوده که در میانه کلیسای

عظیم داشته * در محل که آن قلعه در دست کفار بخار بوده آنرا
 دیر زیر (۱) میخوانده اند * آخر که هایل وقاین آنجا را مستخلص
 گردانیده بقبضه تصرف در آوردند . از کثرت استعمال درزینی
 شده و آنچه از امراء ایشان تحقیق گشته بترتیب نوشته میشود *

﴿ امیر حمزه بن امیر خلیل بن امیر غازی ﴾

مدتی بموجب نشان شاه اسمعیل صفوی امارت درزینی بمیر
 حمزه متعلق بود * بعد از وفات او پسرش محمد بیک باتفاق امرا
 و حکام گردستان اطاعت درگاه فتح اشتیاده سلطان سلیم خان نموده
 بعنایت عالم آرای خسروانی سر بلند ، و بعواطف علیه سلطانی
 ارجمند شده . امارت درزینی بدو عنایت شده * و چون مدتی
 از یام حکومت او متمادی شد ازین دیر فنی بمنزلگاه جاودانی
 خرامید * و ازو چهار پسر در صفحه روزگار ماند . علی بیک و شاه
 قلی بیک * و یعقوب بیک * و جهانشاه بیک *

﴿ علی بیک بن محمد بیک ﴾

بعد از فوت پدر برادران با او در مقام عداوت در آمده
 بر سر حکومت خصومت آغاز کردند * آخر الامر بقوت بازو
 ولایت را از منازعان انتزاع کرده * هفت سال حکومت
 باستقلال نموده . بعد از فوت او برادرش *

(۱) وفی نسخه در دیزوفی آخری دیر زیر

﴿ شاه قلی بیك بن محمد بیك ﴾

در تاریخ سنه ۸۰۵ هجری و اربعین و تسعماه بموجب نشان مکرمت
عنوان سلطان سلیمان خان غازی والی ولایت موروئی کشته
بجای برادر متمکن شد * و چون مدت هشت سال امارت نمود
در هنگام معاودت از درگاه سلیمانی در قصبه بولی بدست ناصر
بیك زرقی کردگانی بواسطه عداوتی که در میان ایشان بود با چند
نفر از ملازمان بقتل رسید *

﴿ یعقوب بیك بن محمد بیك ﴾

بعد از قتل برادرش شاه قلی بیك حسب فرمان سلیمانی حاکم
جمع دیوان زرقی شد * و او مردی بود در حد ذات بفضایل نفسانی
ارسته و بسخنان اهل الله و فقر امیل عظیم داشته . صوفی و شاعر
و موحد روش و نیکو رای بوده و طبع نظم داشته . اشعار محققانه
و بیان موحدانه از او سر زده . اکثر اشعارش بزبان کردیست بلکه
در آن فن دیوانی دارد * در حسن آداب و اسلوب معاشرت و طرز
ملکوت داری و حید زمان خود بوده * چون بیست و پنج سال
حکومت نمود خود را بطوع و رغبت از آن شغل خطیر خلع
کرده . دومان بیك پسر خود را بجای خود بامارت زرقی نصب
کرده * چون دو سال ازین قعه گذشت در هنگام سفر شیرون
در چندر نام مکان با اصراء کردستان در دست قزلباش بقتل رسید

و یعقوب بیک بعد از گذشته شدن دومان بیک پسرش بیک سال
بعالم آخرت انتقال کرد * و ز دومان محمد بیک و علی بیک نام
دو پسر ماند *

(محمد بیک بن دومان بیک)

چون پدرش در سنه ست و ثمانین و تسعمایه بدرجه شهادت
رسید و بحسن اهتمام جدش یعقوب بیک در سن با نوده سالگی
جانشین پدر شد * و وجود خورد سالگی در امور ریاست
و آداب امارت قیام و اقدام نمود که محسود اقران گذشته پایه قدر
و منزلت از آبا و اجداد خود بکنند * و محمد بیک کردگی
بواسطه عداوت قدیمی و بتحریر شمس الدین کدخدای حزو که
با او رابطه قرابت داشت بهو اداری او در مقام انتظام در آمده
از وسوسه شیطانی و غرور نفسانی چون آتش سرکشی کرده
بعضی از قرا و موضع در زینی را نهب و احتراق بالنار کرده
ضرر کلی بدان دیار رسانید * و محمد بیک نیز بعضی از بنی عمان
و مردمان یکجهت خود را بدفع فساد او مامور گردانیده بحفظ
و حرست سرحد و سنور خود تعیین کرده * اتفاقا محمد بیک
بطریق معهود قصد حدود کرده . در میانه ایشان مجادله و مقابله
دوی نموده بضرب پیکان آبدار و تیغ خونخوار محمد بیک بخاک
بوار افتاد * چون او را زخمیدار از آن معرکه برداشتمند رمقی

از حیات بی مانده بود که او را بقلعه^۱ گردکان بردند. بعد از یک روز که در آنجا بود جن بقابض ارواح سپرد * و محمد بیک بن دومان بیک بعضی گنایان خود را که عرك سلسله^۲ فساد بودند از میانه برداشته اموال و ارزاق ایشانرا متصرف گشته استقلال تمام پیدا کرد الحال که تاریخ هجری در سنه^۳ خمس و انفسست بلا ممانعت و مشارکت کما ینبغی بهمارت کنج مبادرت مینماید * درین مدت بواسطه^۴ قرابت سلسله^۵ حکام حزو خواست که بامداد امیر شرف حاکم جزیره محمد بیک ولد خضر بیک را از حکومت حزو معزول کرده، بهاء الدین بیک ولد مراد خان را در حزو حاکم سازد * و مباشرت باین امر عظیم از حیز امکان بیرون بود. بعضی خجالت و انفعال او را بین الاقران دست داد. چون جوانست امید که حق تعالی او را بعنایت انصاف و مروت و وفا فایز گرداند * (نظم)

دلا مجوی ز بنای دهر چشم وفا *

که در جبهت این هرهان مروت نیست *

شعبه^۶ دوم

﴿ در ذکر امراء گردکان ﴾

سابقا رقرده^۷ کلک بیان گردید که هایل نام شخصی از ولاد شیخ ازرقی بفتح دیر زیر آمد * قاب پسر او با دختر کابلی (۱)

مباشرت و معاشرت کرده زو پسری بوجود آمد * از شرم و خجالت نخواست که پدر بر آن قضیه مطلع گردد. پس را بجانب کردگان فرستاد * و امر آن کردگان از نسل آن پسرند و با امر آن در زینی بنی عمان اند * و میر ناصر کردگانی بواسطه قریه منار که در مابین ولایت در زینی و کردگان واقع است دایم لاوقات با امر آن در زینی منازعت مینمود * و هر کدام ازین دو طایفه که قوت قاهره داشته بزور بازو قریه مزبوره را تصرف کرده اند * تادر تاریخی که شاه قلی بیگ در زینی باستانه سلطان سلیمان خان رفته * مقرر نامه همایون گرفته که قریه منار داخل ولایت در زینی باشد * از استماع این اخبار ناصر بیگ را شعله غضب از کانون سینه زبانه کشیده در صدد انتقام او در آمد فی الفور با جمعی از ملازمان خود بعزم آنکه در راه استنبول در هر محل و مکان که بشاه قلی بیگ رسد و را از پای در آورد روانه شد اتفاقا در قصبه بولی بدو رسید که فیصل مهمات خود داده معاودت نموده بود دوچار یکدیگر شده در میانه ایشان مجادله و مقاتله واقع شده * شاه قلی بیگ با معدود چند از نوکران که همراه داشت بقتل رسیدند * چون میرلوای بولی باین قضیه مطلع گشت اعیان و اهالی آنجا را جمع ساخته هجوم بر ناصر بیگ آوردند. و او را باسی نفر از ملازمان اسیر و دستگیر کرده *

حقیقت احوال را معروض پایه سر بر خلافت مصیر گردانید
 و از موقف جلال فرمان قضا جریان بقتل ناصر بیک و نوکران
 نافذ گشته * او را باسی نفر از رفقا از در ختانی که در سر راه
 واقع شده صلب کردند تا عبرت سایر متمردان گردد (نظم)
 تانکونی بمعدلت نشوی هرگز از ملک و سلطنت شادان
 راهبها را از دزد ایمن ساز کر تو خواهی ممالک آبادان
 ﴿محمد بیک بن ناصر بیک﴾

بعد از قتل پدر تفویض امارت کردی بدو عنایت شده
 بمضمون حدیث نبوی صلی الله علیه و سلم که (الحب يتوارثون
 والبغض يتوارثون) خود را بشمس الدین کتخدای حزو و زینل
 بیک شیروی مخصوص گردانیده * با محمد بیک در زینی ولد
 دومان بیک در مقام عداوت و خصومت درآمده *
 بنوعی که سابقا مذکور شد در دست مردمان

محمد بیک ولد دومان بیک بقتل رسید

﴿ناصر بیک بن محمد بیک﴾

بعد از قتل پدر بامداد و معاونت شمس الدین کتخدای حزو
 در خورد سالکی قائم مقام پدر شد * و هم قریه منار را از جانب
 محمد بیک در زینی بابعضی اموال و از ذاق بدل خون و دیت پدر
 و نوکران که مدتها منازع فیه بود گرفته بدو داده * مابین ایشان

بوساطت حاکم حزو وزیرل بیک شیروی اصلاح کرده * قرار
 دادند که محمود زرقی که کتخدای محمد بیک در زینی بوده و ماده *
 قتل محمد بیک اوشده ز درخانه خود رد سازد * و محمد بیک حسب
 الرضای امرا او را از درخانه خود رد فرمود . چون محمود
 به بدلیس آمده شمس الدین نوکران او را فریب داده * بعد از چند
 روز محمود را کشته بطرف حزو فرار کردند * ازینجهت یکمرتبه
 حرارت ناصر بیک تسکین یافته و صلح قراری گرفت * و چون
 ناصر بیک خورد سال بود چنانچه مقتضای طبیعت اطفال است
 اوقات باهو و لعب و بعیش و طرب میکردانید * و حسن نام
 نوکری داشت مسخره قالب بچنبر مشهور که دایم باو مضحکه
 و ظرافت می نمود * و ضارا روزی بتخیلات نشئه * سرار در سر
 شکار خنجرری حواله سینه ناصر بیک نموده که سر خنجر چنبر
 از مهره * پشت ناصر بیک بدر میرود . فی الحال افتاده جان بقابض
 ارواح می سپارد * و جماعتی از عشایر و اقوام در آنجا حاضر بودند
 چون مشاهده این حل کردند بضرب طبانجه و لکد پوست
 از سر چنبر بیرون کشیده . قانون وجودش را از نغمه حیات خالی
 و طوطی روحش بزاعومات دمساز کردند * و میرخلیل نام شخصی را
 که بعد از قتل میر ناصر در بولی تفویض امارت کرد کان
 از دیوان سلیمانی بدو مفوض گشته * و بعد از آن که امارت

به پسرش محمد بیک عنایت گشت خلیل بیک ترك آن دیار کرده ملازمت امراء اکراد اختیار کرده بود. درین اثنا از ضعف و پیری و ناتوانی بوطن مالوف آمده بود و با ناصر بیک اوقات میکردانید. در آن روز اوضاع بی اصول چنبر را مخالفان نسبت بخلیل بیک کرده. آن پیر صادق راست قول را نیز در آن روز بقتل آوردند. و از امیر ناصر میر محمد و میر بکر نام دو پسر صغیر ماند و حالیا میر محمد بموجب نشان سلطانی بجای پدر بامارت گردکان اشتغال دارد.

شعبه سیم

(در ذکر امراء عتاق)

از مشاهیر کردستان خانواده احمد بیک بن میر محمد زرقیست. و او معاصر بشاه اسمعیل صفوی بوده. و در محلی که شاه مزبور بر دیار بکر و کردستان مستولی شد عتاق را از احمد بیک مستخلص گردانیده بطایفه قاجار سرده. و عشیرت زرقی ترك یار و دیار کرده باطراف وجوانب پراکنده گشتند. و بعد از قتل خان محمد استاجلو و شکست شاه اسمعیل در چالدران طوایف اکراد در صدد گرفتن ملک موردی شده. اکراد عتاق نیز در آن زمستان قشلاق در میانه قلعه خرابه که مشهور است

بقعه ملخ اختیار کردند * و طایفه قاجار که در درون قلعه عتاق بودند در صدد منع ایشان شده * آغاز خشونت کردند که باعث چیست که در میانه قلعه خرابه قشلاق اختیار میکنید * ایشان زبان معذرت کشاده گفتند که در میانه ما و عشیرت مرداسی خصوصیت قدیمست مبادا در عین زمستان و کثرت برف و سرما که محل تردد نبوده باشد تاخت بر سرما آورده اهل و عیال مارا باسیری ببرند * اگر چنانچه تافصل بهار متعرض پس فقیران شده رخصت سکونت این بیچاره کان درین و روانه جان دارند عین مرحمت خواهد بود * حاکم عتاق نیز بر عجز و انکسار ایشان رحم نموده در مقام مسامحه شد * و عشیرت زرقی را چون خاطر از تعرض فزایش مطمئن گردید در تدارك آن شدند که نردبانی از چوب و ریسمان ترتیب داده قلعه عتاق را در شبهای زمستان بخیاه و خدعه بدست آورند * اتفاقا شبی از شبهای زمستان که روان گردان سر ریسمان را در کنسکره قلعه استوار کرده * دلاوران زرقی بنردبان بالا رفته باندرون قلعه درآمدند * و فزلباشان را بالتام بتیغ بیدریغ بکندوانیده، سرهای ایشانرا بردار عبرت کردند، و اهل و عیال، بجماعت را از قلعه اخراج کرده * کس بطلب احمد بیك فرستادند، و او را بمیانه خود آورده، بامارت نصب نموده * مدتی ولایت موروثی را حسب فرمان

سلطان سلیم خان در تصرف داشت * چون باجل موعود عالم
فنی را بدرود کرد ازو شام بیك و یوسف بیك و محمود بیك سه
پسر ماند * و بواسطه مارت عتاق که بامارت و بزرگی یکدیگر
کردن نهادند و کار و بار ایشان بخشونت و خصومت انجامیده .
باتفاق متوجه آستانه دولت آشیانه سلطان سلیم خان غازی شدند *
و قرار بدان دادند که محرر ولایت از دیوان پادشاهی
ورده * ولایت موردی در میان برادران قسمت
نماید * و بعضی را بخواص پادشاهی ضبط کنند
(شام بیك بن احمد بیك)

چون حکم همیون برادران بنام میرمیران دیار بکر حاصل
کردند که شخصی صاحب وقوف بتحریر ولایت عتاق تعیین
نماید که آنجا را تحریر کرده شصت هزار اقبه عثمانی از حاصل
بعضی قرا و مزارع بطریق زعامت بمحمود بیك و یکصد و ده
هزار اقبه عثمانی بیوسف بیك زعامت مقرر کرده * ناحیه ربط
و میافارقین و قریه جسته و جزیه کفره بخواص همیون تعیین
گشته * دو یست هزار اقبه عثمانی برای سنجاق بشاهم بیك مقرر
ساختند * و بعد از فوت محمود بیك زعامت او بر وجه ربه لبق
بقباد بیك رمضانلو عنایت گشت * و در زمان وزارت رستم پاشا
بعضی خیانت بشاهم بیك اسناد کرده . و را حسب فرمان

سلیمانی بقتل آوردند * و ناحیه عتاق را قریب بیست سال بامرای
عثمانی داده از تصرف امراء ذرقی بیرون رفته بود *

﴿ یوسف بیك بن احمد بیك ﴾

در قترات القاص میرزا که پادشاه سلیمان مکان بنفسه متوجه
سفر آذربایجان شد * سنجاق عتاق بشرط آنکه قلعه آنجا را
ویران سازند و زعامت خود را الحاق سنجاق کرده بدو عنایت
و مروت فرمودند * و چند سال یوسف بیك بدین عنوان
بر فاهیت حل حکومت و دارایی عتاق با استقلال کرد * و بعد
از وفات او سنجاق عتاق دستور اول باحمد بیك بن حاجی حسین
بیك نام شخصی عثمانی توجیه شد * و از یوسف بیك حسن بیك
نام پسری ماند *

﴿ حسن بیك بن یوسف بیك ﴾

بعد از وفات پدر که سنجاق عتاق بمردم بیکانه تفویض شده
دو سال در تصرف ایشان بود * چون زمام سلطنت و جهان بینی
و دور حشمت و کیتی ستانی بید سلطان سلیم خان در آمد و حسن
بیك باستدعای او جاق موردوثی احرام کعبه حاجات بسته روانه
آستانه کردون مطاف شد * بامداد واستعانت محمد پاشای وزیر
اعظم سنجاق عتاق بطریق او جاق از مرآحم بیدویغ سلطانی
بدو عنایت شد و بیست سال بامارت عتاق قیام و اقدام نمود * چون

مردی بود بجمع مال معروف و بعقل معاشر و دنیا داری موصوف
 و همگی توجه خاطر بعلاقه دنیوی مصروف بود * آخر هادم
 اللذات دست تصرف او را از ضبط ملک و مالی کوتاه گردانیده
 خزینه وجودش را از گوهر کران بهای روح خالی ساخت * ازو
 یوسف و ولی نام دو پسر ماند و منصب او بموجب نشان مکرمت
 عنوان سلطان مراد خان مرحوم بیوسف بیک ارزانی گشت *
 و ایام حکومتش چون موسم ربیع تندرو و زمان کل بدو هفته کرو
 بود و چون بوی از غنچه دولت نشنیده بخارجفای ثبات مبتلا گشت
 برادرش **ولی بیک** بحسب ارث و استحقاق متصدی امارت شد
 در این اثنا جهانشاه بیک بن سهراب بیک نام شخصی از بنی عمان او
 بعزم منازعت برخاسته بشرط التزام که هر سال بیست هزار
 فلوری بخزینه دیار بکر ادا نماید * سنجاق عتاق از بارگاه پادشاه
 گردون نطق بدستور سنجاق بدو شفقت کردند * و ولی بیک
 شرط جهانشاه بیک را متعهد شده. او را دخل نداد * و بعد از آن
 ابراهیم پاشای ظالم درحینی که آغاز تمر دو عصیان و بنیاد جور و عدوان
 در ولایت ربیع و دیار بکر و کردستان نهاد * عتاق را بشرط
 آنکه چهل هزار فلوری بدیوان دیار بکر ادا نماید بذو الفقار بیک
 ولد شام بیک تفویض گردانید * چون ابراهیم پاشا حسب فرمان
 پادشاهی از ایالت دیار بکر معزول گشته در استنبول در (یدی قله)

محبوس شده * چون جلوس سعادت مانوس پادشاه عالیشان
سلطان محمد خان خاندت خلافت بر تخت قیصره و اورنگ اکسره
اتفاق افتاد * آن حجاج ثانی را بجهت عبرت ظالمان بد کردار
در میدان استنبول بدر کردند * ﴿ نظم ﴾

بداندیش مردم سرافکنده به * درخت بد زینخ برکنده به
و ولی یسک بدستور اول امارت عتاق را بی شروط و نزاع
اهل نفاق بخود مقرر گردانیده و الی باسته حقائق گشته *
و بالفعل حکومت آنجا در بد تصرف اوست *

شعبه چهارم

﴿ در ذکر اصراء ترجیل ﴾

اصل منشأ زرقی ترجیل و عتاق ست * ترجیل قریب پییده
آمد واقع شده دو قلعه دارد . قلعه ترجیل و قلعه دارعین * درزینی
و کردکان فروع یشانست * اول حکام زرقی به سید حسن بن
سید عبد الرحمن بن سید احمد بن سفیل بن سید قاسم بن سید علی
ابن سید طاهر بن سید جعفر قلیل بن سید یحیی اقع بن سید اسمعیل
اکبر بن سید جعفر بن امام محمد باقر بن امام زین العابدین بن امام
حسین بن امام مرتضی علی رضى الله عنه منتهی میشود * و چون
سید حسن از دیار شام بولایت ماردین آمد در ناحیه عتاق متوطن

شده بزهد و تقوی و عبادت حضرت باری مشغول گشته * خلاق
 آن دیار را اعتقاد و اخلاص تمام باو پیدا شده * بروایتی چشم ازرق
 و بقولی دائم ملبس بلباس ازرق بواسطه همین ملقب بشیخ حسن
 ازرقی شده * در آن حین امیر ارتق بن اکسب که از اعظم
 اصراء سلاجقه بود از نیابت ایشان راه حکومت و دارایی آمد
 و واردین و خربوت (۱) و بمنگ کرد و حسنکیفا بدو تعلق داشت
 اتفاقاً او را دختری جمیله قابله بود . و ماده سودا بدو غالب گشته
 منجر بچنون شد * هر چند طبای حذق بمعالجه کوشیدند فیده
 بر آن مترتب نکشت روز بروز جنونش در تزايد بود * آخر الامر
 شیخ حسن ازرقی را امیر ارتق طلب داشته که دعایی در حق
 دختر او بکند * شیخ دعیه چند بر آب خوانده بر سر دختر
 ریخت از برکت انفاس متبرکه که شیخ خدای تعالی دختر را شفای
 عاجل کرامت فرمود * امیر ارتق اراده نمود که دختر خود را
 بعقد نکاح شیخ در آورد * شیخ ابا کرد دختر را بعقد نکاح
 پسرش سید حسن در آورده * حکومت ناحیه ترجیل را بدو مرحمت
 فرمود بنوعی که در مقدمه احوال درزینی اشارتی بر آن شده *
 مدتها حکومت ترجیل و عتاق در تصرف او و اولادش احمد بن
 سید حسن و سلیمان بن قاسم و یوسف و حسین بود * و بعد از او

﴿ عمر بيك بن حسن بيك ﴾

قائم مقام و شد * و او معاصر اوزن حسن بایندوری بود *
و حسن بيك او را بغایت اعزاز و احترام نموده دختر او را بحباله
نكاح خود در آورد * و ناحیه مهرانى و نوشادر را بترجیل و عتاق
الحاق نموده و بدو رزنى فرمود * و چون حسن بيك را از آن
دختر پسری بوجود آمد در هنگامی که بعضی از بلاد كردستان را
مسخر گردانید امارت عتق و ترجیل بآن پسر ارزانی فرمود
و دارایی و ضبط و صیانت بدایس در عهده اهتمام عمر بيك کرد *

﴿ بوداق بيك بن عمر بيك ﴾

بعد از فوت پدر از نیابت وزن حسن ایالت بتلیس باو مفوض
شد * چون سر بر ساطنت ایران بیعقوب بیك بن حسن بيك
قرار گرفت * در تاریخ سنه ثمان و ثمانین و ثمانمیه ولایت ترجیل
و عتاق بر قرار سابق به بوداق بیك مرحمت کرد * و چون چند
سال بحکومت آنجا مبادرت نمود روی بعالم آخرت آورد *

﴿ احمد بيك بن بوداق بيك ﴾

بجای پدر قائم مقام شد * در تاریخ سنه ثلاث عشر و تسعمایه که شاه
اسمعین صفوی بر دیار بکر مستولی شد * بعد از دو سال که امارت
نموده بود در دست لشکر قزلباش بدرجه شهادت رسید *

﴿ علی بیک بن بوداق بیک ﴾

بعد از فوت برادرش متصدی قلاده حکومت شد * چون
بیست سال از ایام امارتش متمادی کشت توجه بعالم عقبی کرد *
﴿ شمسی بیک ﴾

چون امرا و حکام کردستان ز اوضاع ناملایم قزلباش دلگیر
گشته روگردان شده اطاعت بدرگاه پادشاه مغفرت پناه سلطان
سلیم خان نمودند * امارت ترجیل بدو عنایت شد * و در تاریخی
که فرمان قضا جریان بر تحریر ولایت دیار بکر نافذ گشته
ترجیل نیز تحریر شد * بعد از وفات او پسرش قائم مقام او شد *
﴿ حیدر بیک بن شمسی بیک ﴾

بموجب نشان عالیشان سلطان غازی سایمان خان تفویض
امارت پدر بدو شده مدتی مدید متصدی امر حکومت شده *
در محلی که معطفی پاشای سردار به عساکر نصرت شعار بتسخیر
ولایت شیروان و کرjestان روان شد * در جدر نام محلی با امرا
واعیان کردستان در دست لشکر قزلباش بقتل رسید * تفویض
امارت از جانب معطفی پاشا لاله سردار به پسرش بوداق بیک
ارزانی شد * چون پانزده سال از ایام امارت او درگذشت وخت
هستی بعالم نیستی کشید * و بعد از او پسرش حسین بیک بجای
پدر نشست * بعد از هشت ماه لوای حکومت بملک عدم زد *

و بعد از وفات او تقلید قلاده امارت به برادرش اسمعیل بیک مرحمت شد * چون چهار سال امارت کرد و عت یافت و بعد از او امارت برادرش * (عمر بیک بن حیدر بیک)

از دیوان نادر شاه جمجاه سلطان مر دخان حکومت ترجیل بموجب فرمان قضا جریان بدو عنایت شد * و او جوانیست بهمه حسب پیراسته و باو ضاع مردی آراسته علی الدوام بطایفه رومی مختلط است * اکثر اوقات در خدمت و ملازمت میر میران دیار بکر بسر برده * مراجعت امراء اگر اد تابع دیار بکر باوست که فیصل مهمات سر انجام قضایای ایشان در دیوان آمد میدهد *

فصل هشتم

(در ذکر امراء سویدی)

از ریاض روایات گذشته * و کلزار حکایات عنبر سرشته شمام این اخبار بمشام جان رافم این نسخه ابتر رسیده که نسب امراء سویدی بآل برمک منتهی میگردد * و انساب عشایر ایشان باسود نام شخصی که از غلامان صحابه رسول است صلی الله علیه وسلم می پیوندد * و بروایتی مسقط الرأس طایفه سویدی از قریه سوید است که در دو منزلی مدینه منوره است بطرف شام واقع شده الله اعلم * اما آل برامکه نسب خود را بملوک فرس میرسانند

در اوایل در بلخ بعبادت آتش قیام مینموده اند که ناگاه نسیم
عنایت ازلی و اشعه انوار لطف الهی زلی ز کریبان جانشان وزیدن
و در خشیدن گرفت * و زلال ایمان از چشمه سار وجودشان
تراویدن آغاز نهاد * ﴿ نظم ﴾

ای خوشا چشمی که آن کریان تست *

وی همیون دل که آن بریان تست *

و جعفر که بدر خلد است در زمان عبد الملك بن مروان و بروایتی
در زمان سلطنت سلیمان بن عبد الملك با اموال و اسباب نا محصور
بدار الملك دمشق آمد * و احوال او چون مسموع پادشاه شد
فرمود که او را در مجلس حاضر سازند * چون او را در مجلس سلیمان
حاضر گرد نیدند تغییر در اوضاع پادشاه ظاهر گشته * فرمود
که جعفر را از مجلس بیرون کردند * چون ندمای مجلس از سبب
تغیر مزاج پادشاه نسبت باو سؤال کردند فرمود که بواسطه
آنکه زهر همراه داشت و بازهر نزد ما آمدن او مرا خوش نیامد
بدر کردم * زیرا که دو مهره در بازوی من هست که هرگاه
ادویه مسمومات در مجلس من حاضر میشود مهرها بنیاد حرکت
میکنند * چون سبب زهر برداشتن از جعفر استفسار نمودند
گفت زهر در زیر نکین خود تعبیه کرده ام که اگر احیاناً مرا
شدتی روی نماید برمکم تا از آن شدت خلاص شوم * بنابراین

مردمان او را ملقب پیرمکی کردند * و این سخن با غیرت جعفر
مقبول طبع سلیمان افتاده * روز بروز در مقام تربیت او گشته
تا آنکه وزارت خود را بدو تفویض فرمود * (نظام)

چه بید زهر در جای نهادن ز شیرینی پرو نای نهادن
جهان نیمی ز بهر شاد کامیست دگر نیمی ز بهر نیکنامیست
بعد از آن مدتی وزارت ابو العباس سفاح و برادرش ابو جعفر
دو نیتی به پسرش خالد و پسر خالد جعفر (۱) نام متعلق بود *
در زمان خلافت هرون الرشید که یحیی بن جعفر وزیر بود عظمت
و شوکت یحیی بمرتبه رسید که فوق آن پایه وزارت و درجه
وکالت متصور نبود * و ترقی باولاد او فضل و جعفر و موسی میسر
شد که در هیچ عصر و زمان بکسی در ایام ظهور سلاطین سلام
میسر نشد * اما بواسطه افساد مفسدان مزاج هرون الرشید به
یحیی متغیر گشته . جعفر بقتل رسید و یحیی و فضل مدة العمر در
زندان مانده در آنجا هلاک شدند * (نظام)

چنین است آفرینش را ولایت * که بشد هر بدایت را نهایت
و موال و اسباب ایشان که در یام وزارت فراهم آورده بودند
بالتام بمرکار دیوان ضبط شد * و اگر کسی خواهد که کاینقی
بر احوال آن طبقه اطلاع یابد رجوع بکتاب تواریخ باید کرد *
چون این تذکره بمحل ایراد آن نداشت در اطناب نکوشیده

و مال حل موسی از کتب تواریخ هر چند تجسس نمود معلوم
 نشد * یحتمل که در وقت گرفتن هرون الرشید پدر و برادرانش را
 او خود را بکوهستان کردستان کشیده * در آنجا وطن اختیار
 کرده باشد * چه که حکایت مشهور است و در افواه و السنه
 مذکور که سه نفر از اولاد آل برمک در زمان خلافت بنی عباس
 از بغداد متوجه کردستان گشته * در خان چوک نام محل من
 اعمال کنج در جیل شفتالو ساکن شدند * و برادر بزرگ ایشان
 در آنجا بعبادت و تقوی و طهارت مشغول گشته * در آن وادی
 مرتب عالی یافته مستجاب الدعوه شد * چنانچه روزی برادر
 خوردش بمهم ضروری رفته * خلق آن دیار بعبادت معهود طعام
 یومیه جهت شیخ و رفقاییش آوردند * شیخ و برادر وسط با احبا
 تناول کرده حصه برادر کوچک را نگاه داشتند * چون برادر
 کوچک از خدمت مرجوعه معاودت نمود حصه طعام خود را
 طلب داشت * برادر وسط گفت چون رفتی تو امتداد یافت
 بخاطر رسید که شما طعام تناول کرده بشید حصه طعام ترا من
 خوردم * برادر بزرگ از بی مروتی او در غضب شده او را تفرین
 و بد دعا کرد که حق تعالی شکم ترا پاره کرد اند که بحصه خود
 قانع نمی شوی * فی الفور آن جوان افتاده جان بجهان آفرین تسلیم
 میکند * اعتقاد و اخلاص مردم آن دیار نسبت بشیخ یکی در صد

گشته * شیخ باتفاق برادر کوچک که میر شهاب نام داشت حسب التماس در خان جوك بمیانہ عشیرت و اقوام سویدی درآمدہ آنجا را متصرف شدہ قاعہ متین در آنجا بنا کردہ باتمام رسانید * و مدتی بمقتدائی و پیشوائی آن طایفہ پیام نموده * و بعد از آن بعالم آخرت نہضت کردہ اولاد ذکور اورا نماند * و برادرش میر شهاب متصدی قلادہ ریاست شد * و از اولاد او کہ در آن ولایت حکومت نموده اند بترتیب اسامی ایشان مذکور میگردد بعون اللہ الملک الصمد *

﴿ امیر جلال بن امیر شہاب ﴾

بعد از فوت پدر متکفل مهام امارت شدہ * مدتها بر آن کار قیام نمود * آخر اجابت حق را ایلیک گفته پسرش ﴿ امیر محمد ﴾

قایم مقام پدر شد و نیز بعد از چند سال کہ بدان شغل خطیر مبادرت نموده بعالم جاود فی نہضت فرمودہ * خاف صدق او ﴿ امیر نحر الدین ﴾

جانشین پدر گردید * بحسن عدل و داد آن ولایت را معمور و آبادان گردانید * چون ازین دار غرور بسرای سرور خرامید پسرش * ﴿ امیر حسن ﴾

متصدی امور حکومت گردید * و او مرد یدیک و سفاک خونریز

بود * آخر از نور بصر محروم ماند * ز ماه مهام امارت در قبضه
اقتدار پسر بزرگش میر نحر الدین افتاد * و پسر دگرش که میر محمد
نام داشت بزیور حسن و جمال آراسته * بحلیه فضل و کمال پیراسته
در ناصیه حوالش آثار شجاعت و شهامت ظاهر * و در جبهه
آمالش علامت مروت و سخاوت باهر * و بمضمون * ﴿ نظم ﴾
پری رو تاب مستوری ندارد * ببندی در زر و زن سر بر آرد
توك یر و دیار نموده بعزم ملازمت اوزن حسن متوجه دیار
بگر شد * چون بعز عتبه بوسی آن پادشاه عالیجاه فیر کشت
مشمول عواطف خسروانه * و منظور عورف پادشاهانه گردید
وامارت خان جوك وجبه جور را بدو ارزانی داشته رونه ولایت
موروثی گردانید * در میانه برادران کار بسته مال سیف و سنان
رسیده * بعد ز مجادله و مبارزه بسیار میر محمد کشته شد * حکومت
بلا منازعت و مشارکت در تصرف میر نحر الدین ماند * و چند
سال که در حکومت بناند عازم سفر آخرت شد * چون اولاد
رشید نداشت برادر زاده اش قائم مقام او شد *

﴿ بدال بيك بن امير محمد ﴾

بعد از وفات عمش قائم مقام او شد و متقد قلاده امارت گردید
در آن اثنا طایفه قزلباش بسرداری ایقوت او غلی حاکم جبّه جور
بعزم تسخیر خان چوك بر سر ابدال بيك آمده هفت شبانه روز

در میانه ایشان محاربه اتفاق افتاده و از جانب خلق بسیار طعمه تیر و شمشیر شده * عاقبت توفیق الهی و هیه احوال و رفیق آمل ابدال بیک شده نسیم فتح و ظفر از مهب اقبال نصرت اثر بر پرچم عم او وزیدن گرفت * ایقوت اوغلی منہزم ککر دیده اموال و اسباب و خیمه و خرگاه اسب و استر او جمله بدست مردمان در آمده * چند سال بعد از این قضیه حکومت نموده عاقبت جان بجهان آفرین تسلیم کرد * و ازو سبجان بیک و سلطان احمد بیک د و پسر ماند *

﴿ سبجان بیٹ بن ابدال بیک ﴾

بعد از پدر جانشین او شد باتفاق برادرش سلطان احمد بیک در حفظ و حراست ولایت و دفع اعدا کمر جد و جهد بر میان جان استوار کرد که گفته ند * ﴿ نظم ﴾

دولت همه ز اتفاق خیزد * بیدوای از نفاق خیزد

حق تعالی از میامن اتفاق برادر ن فتوحات متکابر روی داد از جمله بعد از فوت خالد بیک بازو کی ناحیه کیخ را (۱) از تابعان چولاق خالد گرفته متصرف شد * و بعد از فتح چالدران که سلطان سلیم خان بر ولایت دیار بکر مستولی شد قلعه و ناحیه جبقجور را از تصرف ایقوت اوغلی و ناحیه آغچه قلعه را از ید

(۱) فی النسختین الخطبتین کنج بدل کیخ والاول هو الظاهر .

تغلب منصور بیک پازوکی که از نیابت شاه اسمعیل بحکومت آنجا قیام می نمود و ناحیه ذک و ناحیه منشکورت را از دست قادر بیک قزلباش بقوت قاهره بیرون آورده تصرف نمود * بعد از آن برادران ولایت را در میانه خود قسمت کرده جبقجور مع توابع بسبحان بیک و سایر قلاع و ولایت بسططان احمد بیک مقرر شد * و چون چند سال بدین عنوان گذشت از فساد مفسدان دوستی و مصادقت بمخصوصت و عداوت مبدل گردید و بغمازی برادر سبحان بیک حسب فرمان سلطان سلیمان خان بقتل رسید و جبقجور را یکی از امراء عثمانی مقرر داشتند و ازو مقصود بیک نام پسری ماند *

﴿ سلطان احمد بیک بن ابدل بیک ﴾

چون برادرش سبحان بیک بقتل رسید بعد از آن مدتها بحکومت کرده ایام حکومتش ز پنجاه سال تجاوز کرده بود که ازین رباط دودر قدم بیرون نهاد * (نظم)

دنیا که درو ثبات کم می بینم * درهر طرفش هزار غم می بینم
چون کهنه رباطیست که ازهر طرفش * راهی به بیابان عدم می بینم
و ازو مراد بیک و محمد بیک دو پسر ماند *

﴿ مقصود بیک بن سبحان بیک ﴾

بعد از قتل پدرش در رکاب ظفر انتساب سلطان سلیمان خان

در سفر پنجوان همراه بود * و در (آریه جای) نام محل که از توابع
 آنجا است در هنگام قراولی دوچار قزلباش گشته در آن محاربه ازو
 آثار دلاوری و مردانگی بظهور آمده * چون آثار شجاعت
 و شهامت او بمسامع عز و جلال سلطانی رسید سنجاق جبهه جو در را
 بدستوری که در تصرف پدرش بود بدو ارزانی داشته . حکم
 همایون بقید او جاقلق نافذ شده عنایت گشت . درحالی که اسکندر
 پاشای چرکس میرمیران دیار بکر بود از آنجا که عالم تهور طایفه
 اکراد است اعتماد بر خد متکاری و جان سپاری خود که در اغور
 همایون ازو بظهور آمده بود کرده . طریقه مدار او مواسابا اسکندر
 پاشا مرعی نداشته * بنا بر این پاشای مزبور ناحیه جبهه جو را یکی
 از اصراء عثمانی عرض کرده از تصرف او بیرون آورد * و مقصود
 بیک جهت عرض احوال و عداوت اسکندر پاشا روانه آستانه
 اقبال آشیانه سلیمانی شده * و مدت هفت سال دراستنبول ملازمت
 نمود وزراء عظام بنابر رعایت خطر اسکندر پاشا احوال او را
 معروض پایه سری و خلافت مصیر پادشاهی نکرد دانیده * عاقبت
 بقاعده مستمره مطعون گشته بجوار رحمت از دی پیوست *

(مراد بیک بن سلطان احمد بیک)

اسکندر پاشای میرمیران دیار بکر ولایت سلطان احمد
 بیک را در میانه پسران او قسمت کرد * چنانچه ناحیه (خان

جوك) و (آغچه قلعه) را به محمد بيك وساير نواحى را بغير
از ناحيه (جيقجور) كه در تصرف امراء عثمانى بود برادر بيك
مقرر نمود كه برادران بمشاركت حكومت نموده متعرض احوال
يكديگر نشوند * چون مدت شانزده سال از حكومت ايشان
متمادى گشت مرديك امارت خود را بحسن رضا و رغبت بسلطان
بيك نام پسر خود فروخت كرد . بعد از چند سال بجوار رحمت حق
پيوست * و زو سواى سلطان بيك عليخان بيك والوخان و مصطفى
بيك سه پسر ديگر ماند * مصطفى بيك در هنگام تسخير تبريز همراه
امراء اكراد در سعد آباد تبريز در دست قزلباشان بقتل رسيد *
و عليخان بيك هم در آن معركه در دست ايشان گرفتار گشته
دو سال در قلعه قهقهه بامراد پاشا ميران قرامان مقيد بود . آخر
همراه مراد پاشا اطلاق شده بروم آمدند * بيكر بيكي ديار بكر
از عواطف عليه خيروانه سنجاق جيقجور بامداد واستعانت
مراد پاشا بطريق اقطاع تمليكى بعليخان بيك مرحمت شد *
والوخان نام برادرش در سلك عظمای زعمای ديار بكر انتظام
دارد و اوقات بفرغت ميگذراند * اما مير محمد ميرلوى خان
جوك آغچه قلعه را متصرف بود لکن در حفظ و حراست و ضبط
وصيانت ولايت چندان اقدام نعى نمود * بنابرین فرهاد پاشای
سردار سنجاق اورا الحاق سنجاق سلطان بيك نموده بدو ارزانی

داشت و چند سال در میانه محمد بیک و سلیمان بیک بر سر این منازعه
و مناقشه بود آخر محمد بیک وفات کرده از قید قیل و قال برست .

﴿ سلیمان بیک بن مراد بیک ﴾

بی شائبه تکلف و غائله تصلف جوانیست بین الاقران
بصفت شجاعت موصوف و وفور سخاوت و فرط شهامت و فتوت
معروف * در او ثل جوانی ملازمت میر میران آمد و بغداد
نموده . در عربستان جنای غربت و شدت محنت دیده در طرز
سپاهکری و روش سواری بوضع روم در میانه امراء کردستان
امتیاز تمام دارد * و طبع وفادش سرایت صور حقایق معانی . و ذهن
نقادش آیه جمال مدققان نکته دانی ﴿ نظم ﴾

چون او ندیده دیده ایام قرنها * روشن دلی دقیقه شناسی سخنوری
اما بواسطه مباهات کجالات نفسانی اندک غروری و اضاعت
مال و جاه افتخار و سروری دارد ﴿ نظم ﴾

تایک سرموی در تو هستی باقیست * غافل منشین که بت پرستی باقیست
کوئی بت پندار شکستم رستم * آن بت که ز پندار شکستی باقیست
واز قدیم الایام محل سکونت و مکان اقامت آباء و اجداد
ایشان کنج نام و وضعیست که بغایت مستحکم است * در دامن
کوه بکنار آب فرات واقع شده که از انقلاب دوران و فترات
زمان متوطنان و ساکنان آنجا سلم و مصون باشند * وسعت

مشرّب و فسحت همت سلیمان بیک بآن مختصر و محقر مکان راضی
 نگشته در (منشکورد) نام صحرای وسیع بنای شهر و عمارت
 کرده جامع رفیع بنا کرده با تمام نرسانیده . چند سال است که جد
 وجهد ما لا کلام دارد * و در هنگام فتح دیار عجم و شیروان
 و آذربایجان خدمات پسندیده از او بظهور آمده بتخصیص در
 محلی که نیاز بیک بازوکی باموازی دوسه هزار کس از عسکر
 چقر سعد بتاخت قرایازی و نهب و غارت الوس باولی آمده *
 سلیمان بیک بامعدود چند از آغایان و برادران خود در عقب
 آنجماعت کثیر رفته جنگهای مردانه نموده اموال و اسباب
 و مواشی و مراعی الوسات و احشامات را بقوت بازو از ایشان
 گرفته سالم و غانم معاودت فرمود * و از جانب سردار مصطفی پاشا
 بنوازشات ملکانه ممتاز گشته * از زمانی که بدرش در حین

حیات امارت بدو فراغت نموده الی یومنا هذا که تاریخ

هجری در غره شهر ذی القعدة سنه خمس و الفست

بحکومت و دارائی ولایت مبادرت نموده

و مینماید * امید که چون باستعداد

و قابلیت موسوم است

باطوار مستحسنه

موفق باشد *

فصل نهم

و در ذکر امراء سلیمانی *

و آن مشتمل است بر دو شعبه * بر ضمایر مهر ماثر ناصبان
 رایات دانش و نصاب . و خواطر حقیقت مدار ناسخان آیات
 بدعت و اعتساف پوشیده نماید که نسب امراء سلیمانی بمروان الحمار
 که آخر سلاطین بنی امیه است میرسد * و او را چهار بدان جهت
 می گفتند که اعراب سر هر صد سال را سنة الحمار می گویند و ز
 زمان استیلاء معاویه بن ابو سفیان بر خلافت در دمشق تا وقتی
 که حکومت مروان رسید صد سال گذشته بود * بر روایتی مروان
 در حین طفولیت روزی از مکتب آمده انگشت خود را در
 زلفین در کرد انگشتش در آنجا مانده بمنابه * ماس کرد که بسوهان
 زلفین را بریده انگشت او را بیرون کردند * و مرتبه دیگر
 از مروان این فعل سر زد این دفعه پدرش اعراسی شده گفت
 یا مروان والله لا انت الحمار * گویند بدین سبب ملقب بدین اسم
 شده * بر تقدیر نسب او بدین ترتیب بعبد المظاف میرسد * مروان
 الحمار بن محمد بن مروان بن حکم بن ابو العاص بن امیه بن عبد
 الشمس بن عبد المظاف . و حکم در روز فتح مکه بدولت اسلام مشرف
 شد * و مروان الحمار در اوائل سنه سبع و عشرين و مایه بر مسند
 سلطنت نشست . و چون مدت پنج سال خلافت فرموده او

العباس سفاح بر او خروج کرد و او بجانب مصر فرار کرده * در
 تاریخ یست و هشتم شهر ذی الحجه سنه اثنی و ثلاثین و مایه در
 قرية بوصیر من اعمال مصر بدست صالح عباسی یا ابو عون که
 بفرمان سفاح خلیفه او را تعاقب نموده بودند بقتل رسید * و ازو
 عبد الله و عبید الله نام دو پسر ماند * عبد الله بطرف حبشه افتاد
 و عبید الله عودت کرده در فلسطین می بود * در زمان خلافت
 رشید عباسی شعبه فلسطین او را گرفته بدار الخلافه فرستاد
 خلیفه او را در زندان کرده تا زمان خلافت رشید در قید بود آخر
 پیرو نایبنا شده از زندان خلاص شد * یحتمل که نسب مرء
 سبمانی بدو میرسیده باشد. و بواسطه طلاق لفظ سبمانی شاید که
 نسب ایشان بسبمان بن عبد الملك بن مروان از سلاطین مرو نیه
 منتهی گردد العبد عند الله * چه بکاک ثقات روایت آن طایفه
 منضبط است که چون از خدمت قاهره عباسیان هرج و مرج
 باحوال مروانیان راه یافت سه نفر از اولاد مروان الحمار باجمع
 کثیر از فلسطین بجانب ولایت قلب آمده * و در دره که آنرا
 دره خووخ خوانند من اعمال ناحیه غزالی ساکن شده مرتبه
 مرتبه عشایر و قبایل ایشان که عمده آن قوم بانوکی بود و سر
 رایت او مجتمع گشته * بحسن اهتمام آن طایفه قلمه (قلب)

وقلعه (جسقه) (۱) وقلعه (تاش) وقلعه (حصولی) وقلعه (منارقین)
 بامضاات وملحقات ومنسوبت تا کنار آب شط دیار بکروقلعه
 (بیدیان) تا (کروکن) (۲) و (دلکاوقیا) وقلعه (رباط) وقلعه
 (جریس) وقلعه (ایدنیک) وقلعه (سلیک) وقلعه (کنج) ر
 از تصرف کفره گرجستان واراننه بیرون آورده متصرف
 شدند * و اکثر تابعان وخواهان مروانیان که درنواحی مصر
 و شام متصرف وپراکنده شده بودند برسر اوجع آمدند * و آن
 جماعات منشعب بهشت فرقه شدند (بنوکی) (هویدی)
 (دخیران) (بوجیان) (زیلان) (بسیان) (زکمزیان) (برازی)
 و بعضی از این طوایف بطریق اهل سنت وجماعت عمل نموده
 بمذهب حضرت امام معظم شافعی رحمة الله علیه مستنداند *
 و برخی طریق ناصواب یزیدی پیش گرفته متابعت آن قوم
 میکنند * و امراء ایشان درشعایر سنت حضرت خیر الانام علیه
 الصلوة والسلام ومطاولعت سید انام وعلماء اسلام جد و جهد
 مالا کلام دارند * درمیانه آن قوم زهاد وعباد بسیار است *
 اما شعبات ایشان قریب بعد فرقه هستند که اکثر صحرائشین
 وچاروا دارند * وهرسال اول بهار به بیلاوت ولایت بدایس
 وجبل شرف الدین واله طاق ساکن شده * بز فصل پاییز دراول

فروردین ماه بقشلاق خود عودت میکنند و رسم بیلاقات ایشان
 از سیمصد راس اغنام یک راس بچ کمان بدایس تعلق دارد * القصه
 چون طوایف سه لیمانی (۱) در ظل رایت مروان مجتمع گشتند
 و مدتی بسر دری ایشان و حکومت قلاع که بتحت تصرف در
 آورده بود قیام و اقدام نمود * چون از این دنیای فانی بمنزل جاودانی
 کوچ فرمود میر بهاء الدین نام پسرش در یورت بدر متمکن
 شده * او نیز ترك خیل و حشم کرده و دیعت حیات بکدخدای
 اجل سپرد از و میر عز الدین و میر جلال الدین دو پسر ماند *
 حکومت بامیر عز الدین قرار گرفت چون او نیز فوت کرد از او
 امیر ابراهیم نام پسر خورده سال ماند چون از عهده امور حکومت
 بیرون نمی آمد رؤسای قبائل برادرش امیر جلال الدین را بحکومت
 نصب کردند * و چون او نقد حیات بقابض ارواح سپرد در آن
 وقت امیر ابراهیم ولد عز الدین بسر حد بلوغیت رسید باستصواب
 عشایر و اقوام حاکم شد * و چون مدتها حکومت نمود باجل
 مو عود عالم فانی را بدرود کرد * از او میر دیادین و امیر شیخ حمد
 نام دو پسر ماند * بموجب وصیت پدر میر دیادین قائم مقام او
 گشته متصدی امور امارت و متکفل مهام حکومت شد
 و هشتاد سال عمر یافت در امارت کمرانها نمود * و در حینی که

شاه اسماعیل صفوی بر ولایت دیار بکر مستولی شد خان محمد
 استاجلو را از نیابت خود بحفظ و حراست آنجا مامور گردانید
 محمد خان بامیر دیادین طریق مدارا و مواسا مسلوك داشته دختر
 او (بیکیسی) (۱) خانم را بعقد نکاح خود در آورد و بامداد و معاونت
 طایفه سلیمانی و موافقت و مصادقت میر دیادین امور کلی ازو
 متمشی شد * از آنجمله در زمانی که علاء الدوله ذو القدر والی
 صرعش (صارو قیلان) نام برادر زاده خود را باراده تسخیر
 دیار بکر بر سر محمد خان فرستاده . در مابین ایشان محاربه عظیم
 اتفاق افتاده * آو زه دار و کیر ز فلک اثیر در گذشت * نظم
 كجك بر دهل فتنه انگیز شد   زبانك دهل فتنه گر نیز شد
 قطاس ستوران زرینه زین   همی گرد جاروب میدان کین
 طایفه سلیمانی بلکه دیوان سلیمانی در آن معرکه داد مردانکی
 دادند که جنگ هفتخوان مازندران رستم دستان * و سام نریان
 یجز فسانه نماند * گردان گردان بقوت بازوی کامکار و ضرب
 شمشیر زهر ابدار لشکر صارو قیلان را منهزم گردانیده او را
 در آن معرکه بخاك بوار انداخته سر از تن جدا کردند * و خان
 محمد رعایت کلی در باره میر دیادین و عشیرت سلیمانی فرمود *
 و چون او فوت شد ازو اولاد ذکور نماند * و ازو امیر شیخ احمد

برادرش (شاه ولد بيك) و (بهلول بيك) و (عمر شاه بيك)
و (سوسن) و (وليخان) و (الوند) و (خليل) و (احمد)
و (جهانكير) نه پسر ماند * بدین سبب حكومت
مير دياردين باولاد برادرش انتقال يافت *

شعبه اول

﴿ در ذكر امراء قلب و بطمان ﴾

حاوی اوراق را از ثقات روايات بكرات استماع افتاد كه
چون مير دياردين پير و ناتوان گشت و پسری نداشت كه بمصالح
امور و سوانح احوال ولايت پردازد برادر زادهها باتفاق قصد او
كرده در صدر قلع و قمع او شدند * مير دياردين در باب دفع برادر
زادهها از محمد خان استاجلو امداد و استعانت طلب نموده محمد خان
نيز لشكر بسيار بمعاونت او فرستاده در ميانه او و برادر زادهها
محاربه عظيم دست داد چنانچه عمر شاه بيك و سوسن و جهانكير
بيك در آن معركه بقتل رسيدند * و شاه ولد بيك كه برادر بزرگ
و خير مائه آن فساد بود از آن معارك بهزار حيله خود را خلاص
كرده * از آن لجه خونخوار خود را بكنار رسانيده بطرف شام
بخدمت سلاطين چرا كسه رفت * و چون استيلاي قزلباس بعد
از وقوع قضيه چادران از ولايت كردستان روى در انحطاط

و تقصان آورد علی فیری نام شخصی که از طایفهٔ بسیان و عمدهٔ
 آغایان اقوام بود قلعهٔ میافارقین را مضبوط گردانیده کسی
 بجانب شاه ولد ییک بطرف شام فرستاد . و این خبر چون مسموع
 او شد بر سبیل استعجال متوجه ولایت مورد وثی کشته بسعی علی
 فیری و استصواب عشایر و اقوام بر سر پر حکومت متمکن شد
 و در فرصتی که ولایت دیار بکر و کردستان بتصرف اولیای
 دولت روز افزون عثمانی در آمد حکام صاصون بنابر عادت که
 از قدیم با امراء سلیمانی داشتند طایفهٔ خالیدی را فرمودند که چند
 نفر از چاوشان درگاه پادشاهی را که بطریق الاغ بهم ضروری
 بجانب کردستان آمده بودند ، در اراضی میافارقین بقتل آورند
 تا نسبت قتل ایشانرا اعیان و ارکان بشاه ولد ییک داده ازین امر
 ضروری باو و ولایت او رسد * و طایفهٔ خندی بامتنال این روی
 مبادرت نموده اسناد این امر شنیع بدو کردند * چون این تدبیر
 و تدارک موافق تقدیر شد میر میرن دیار بکر با او در مقام عداوت
 و خصومت در آمده . احوال او را معروض پایهٔ سر پر جاه و جلال
 سلطانی نمود * فرمان قضا جریان در باب قتل شاه ولد ییک بنفاد
 پیوست * میر میران بجهت بازخواست او را در دیوان حاضر ساخت
 شاه ولد ییک ازین مقدمه آگاه شده خود را بجز ثقیل از آن
 مهلکه خلاص داده بیرون جست * و ولایت او را داخل خواص

همایون کردند. اُمناء بخت آن تعیین کردند و شاه ولد بیك همان
بقلمه قلب و توابع راضی گشته قانع شد * چو ن سیزده سال
بدین منوال گذرانید رخت هستی ازین تنکنای نیستی بعالم آخرت
کشید * و ازو علی بیك و میردیادین و ولیخان بیك و جهانگیر بیك
و امیر یوسف و امیر سایمان شش پسر ماند *

﴿ علی بیك بن شاه ولد بیك ﴾

بعد از وفات پدر و الی ولایت قلب شده * مدت چهل سال
باصر امارت مبادرت نموده * ازو افعال پسندیده و اعمال ستوده
بظهور آمد و با اعلی و ادنی سلوک بر وفق مدعا کرده * چون بعالم
آخرت ارتحال نمود ازو سلطان حسن بیك و ولیخان بیك نام
دو پسر ماند *

﴿ سلطان حسین بیك بن علی بیك ﴾

بعد از فوت پدر بموجب نشان عالیشان سلطان سلیم خان
در شهر سنه ثمانین و تسعمایه قائم مقام پدر شد * و در حینی که
سلطان مراد خان مغفور عساکر منصور را بسر داری عثمان
پاشای وزیر اعظم بقسحیر آذربایجان مأمور گردانیده سلطان
حسین بیك در تاریخ سنه ثلاث و تسعین و تسعمایه در سعد آباد تبریز
در محاربه قزلباش شربت شهادت چشید * و ازو قلیچ بیك و سید
احمد و زینل بیك و زاهد بیك و حمید و قاسم نام شش پسر ماند *

اما سید احمد بیك نام پسرش در هه کام قتل پدر اسیر قید قزلباش
 کشته. قریب دو سال در قلعه قهقهه محبوس بود آخر بامداد
 بعضی از قایان خلاص شده ولایت خود عودت کرد و از دیوان
 سلطان مراد بن ایالت موردنی بزینل بیك نام پسرش مفوض
 کشته. قلیچ بیك نام پسرش که اسن اولاد بود و بعقل و ادراک
 از همه محقر بمعاونت محمد بیك حاکم حزو امارت پدر بدو مقرر
 شد. و بازینل بیك برادرش بر سر امارت قلب در مقام عداوت
 و خصومت در آمده چند روز بشو و نمایی بی بود کرد و هم در آن
 اوان بواسطه بد حرکتی در دست عشایر و قوام بقتل رسید.
 ﴿ سید احمد بیك بن سلطان حسین بیك ﴾

چون از قید قزلباش خلاص شده در ارضروم بمخدمت
 فرهاد پشای سردار رسید. و حقوق خدمات و جان سپاری
 و استحقاق خود را در حکومت در دیوان عالی بثبوت رسانید
 از مرحمت بیغایت پادشاهی سردار ظفر شعار حکومت قلب
 و بطمان بدو رزانی داشت. درین اثنا خلویش بهلول بیك در دست
 طائفه بسیان بقتل رسیده بلا منازعه حاکم باستقلال انجام شد و چند
 سال چون حکومت نمود بواسطه کم التفاتی بهر میران دیار بکر
 امارت قلب از آستانه پادشاهی بشخصی عثمانو عنایت کردند
 و او معزولا باستدعای حکومت روی توجه بدرگاه سلطانی

نهاد * در اوایل سنه ثلاث والف در استنبول وقت کرد * حکومت
قلب بدستور اول بزینل بیک برادرش مقرر شد و حالا که تاریخ
هجری در سنه خمس والفست بدارایی آنجا متمکن است

شعبه دوم

﴿ در ذکر مرء میا و رقین ﴾

نسب امراء میا و رقین نیز بامیر شیخ احمد بن امیر عزالدین
میرسد و با امراء قلب بنی عثمانند * اول کسی که زن طبقه بمارت
رسیده بهلول بیک بن الوند بیک بن امیر شیخ احمد است که
فی نفس الامر مرد شجاعت آثار سخاوت دیار بود * در اوایل
حل باتفاق برادرش عمر شاه بیک ملازمت اسکندر پاشای میر
میران دیار بکر اختیار کرده چون اسکندر پاشا بعزم تسخیر
جوازر (۱) حسب فرمان قضا جریان مامور شد * قلعه در آنجا
بنا کرده موسوم باسکندریه گردانید * حفظ و حراست و ضبط
وصیانت آنرا در عهده بهلول بیک نموده و بطریق سنجاق بدو
ارزانی داشت * و در آن وادی چون از خدمات پسندیده
بظهور آمد بستدعای آنکه حصه ز ولایت موردی از دیوان
خاقانی بدو عنایت شود از میر میران دیار بکر و امراء کردستان

(۱) وفی نسخه احرى حوز و الحاضر من اقلعه الشهيرة لآل و دجلو و

عرضی چند گرفته روانه آستانه های آشیانه و بارگاه خسروانه سلطان سلیم خان شد * و از عواطف پیدریغ پادشاهانه ناحیه میافرتین مع توابع و لواحق بدستور اقطاع تملیکی از حکومت قلب تفریق گشته بدو ارزانی شد * و حکم همایون عز اصدار یافت که مقطوع طایفه بسیان و بوجیان و زیلان که در زمان شاه ولد بیسک بخواص همایون مفید شده بود در عهده بهلول بیسک نمودند که سال بسال جمع کرده بخزینه دیار بکر ادا نمایند چون چند سال بدین عنوان گذشت و متعاقب یکدیگر سفر دیار اعجاز واقع شد طوایف سلیمانی از تعدی و عداوت حاکمان ترک و طغان نموده بولایتی که از قزلباش مفتوح شده بود رفته * بشرط آنکه بحفظ و حرست آنجا قیام نمایند * مناصب کلی از زعامت والای بیکی و سنجاق بدیشان مفوض گشته * چون عثمان تالاک طوایف مزبوره از قبضه تماسک بهلول بیسک بیرون رفت عشایر و قبایل آغاز سرکشی کرده درادی مقطوعات و سایر رسومات مسامحه و مساهله کردند چنانچه شخصی از بسیان شهسوار نام میر لوای قلعه بیزید من اعمال ایروان گشته موازی هزارخانه وار از طایفه سلیمانی (۱) و سایر طوایف اکراد در سر رایت خود جمع ساخته در ادای مال پادشاهی عناد و مخالفت کردند *

(۱) وفی نسخه خطی بسیان بدل سلیمانی

بِهلول ييك حسب الحکم بجهت تحصيل اموال بيت المال
وباز گردانیدن الوسات واحشامات خود بمیافرقین متوجه
آنجا شد و در میانه او و شهسوار ييك محاربه و مجادله واقع شده بهلول
ييك دران معرکه بعز شهادت فائز شد و ازو امیرخان و عمر ييك
و محمود ييك و محمد و عثمان پنج پسر ماند *

﴿ امیر خن ييك بن بهلول ييك ﴾

بعد ز قتل پدرش قائم مقام او شد چون چند سال از ایام
حکومت او گذشت بواسطه افعال و اعمال شنیعه که از عشاير
و قوام او در ادارات و جواب صادر شده * چنانچه مردم عالم
از جور و بیداد ایشان بجان آمده بر سر داد خو هی بدرگاه پادشاه
عدالت پناه رفته حکم قتل میر خن و طایفه بسیار و بوجیان و سایر
مردم اهل شنائت از توابع ایشان بنام محمد پشای میر میران (آمد)
آوردند * محمد پاشا امیر خن ييك را در دیوان (آمد) حاضر
گردانیده حسب الحکم بقتل آورد

﴿ عمر ييك بن بهلول ييك ﴾

بعد ز قتل برادرش امارت میافرقین بدو عنایت گشت
اما از عهده امر ریاست و ضبط و صیانت بیرون نیامده در
تحصيل مال مقطوع و ادای حقوق پادشاهی که هر ساله چهار
خروار زر بخزینه دیار بکر تسلیم می بایست کرد عاجز

آمد * بنابرین از دیوان پادشاه جهاد دولت پناه سلطان محمد خان
امارت طوئف اکبراد و میافرقین بپراهمیم بیک افساق بن
جهانگیر بیک بموجب عرض میر میران آمد و دفتر دار آنجا مفوض
شد * در اوایل التجا بحاکم بدلیس برده در ناحیه موش ساکن شده
حسب الامکان در تحصیل مقطوعات اقدام نموده چندان چیزی
حاصل نکرد در نمود و او باش بسیار بر سر رایت خود جمع ساخته
دست تطاول بمال رعایای موش و خنس و ملاز کرد دراز کرده آخر
غاز قطاع الطریق و راهزنی کرده * در میانه حزو و بطمان چند
دفعه از طوئف مترددین و کاروان را نهب و غارت کرده چند نفر
از مسلمانان بقتل آورد. علی بیک میرلوای خنس و محمد بیک حاکم
حزو تاخت بر سر برده و بعضی از رفیقان و مردمان او را
ببرادرزاده اش بقتل آورده اموال و اسباب ایشانرا نهب و غنا
کردند. خود بهزار فداکت هر دفعه سر خود را خلاص
کرده اگر چه نام امارت دارد اما وصفش بحرامدن
و دزدان دارد و یکجور قرار نمیتواند کرد *

فرقه دوم

﴿ مشتمل بر دوازده (۱) فصل است ﴾

فصل اول

﴿ در ذکر حاکمان سهران ﴾

بر طباع آفتاب شعاع مطاعه کمنده کان حقیقت این داستان پوشیده و پنهان نماید که نسب حاکمان سهران بکوس نام شخصی از بزرگ زادگان اعراب بغداد میرسد * و کوس ز فترت زمان بقریه هودیان ۲ تابع ناحیه (اوان) من اعمال سهران افتاده * در اوان حل بمرکله بانی اهالی آن قریه مبادرت مینمود * و کوس در اصطلاح آن قوم بر شمس اطلاق میکنند که دندان پیشین او افتاده باشد. و عیسی و ابراهیم و شیخ اویس نام سه پسر داشته اما در میانه پسرانش عیسی بغایت مرد بلند همت سخنی طبیعت و خوش محاوره بوده * هر چند که از اجرت کاه بانی حاصل میشد صرف جهلا ورنودان قریه میکردند تا جمع کثیر از اجامره و جلاف رنود و اویس فریفته لطف و احسان او گشته سردر بقیه اطاعت او نهاده * اتفاقاً در آن حین حاکم آن دیار را دشمن عظیم پیدا

(۱) و فی نسخته خطبتین ده بدل دوازده و لم یوجد فیها الفصلین

الاخیرین (۱۱ و ۱۲) (۲) و فی نسخته خطبتین یهودیان

شده بدفع او توجه فرمود * رنود و او باش که تابع عیسی گشته بودند
 بطریق تمسخر و استهزای اطلاق اسم مارت برو کرده * متوجه
 بالکان (۱) شدند * و اهالی آن ناحیه علامت قابیت و آثار شهامت
 از ناصیه اعمال عیسی مشاهده کرده * همگی اتفاق کرده او را
 بمارت قبول کردند * و در اندک فرصتی خنق بسیار بر سر رایت
 عیسی مجتمع گشته بعزم تسخیر قلعه او ان روان شدند * چون
 اطراف آن قلعه سنک سرخ است اول عیسی و تابعان او بر بالای
 آن سنکها برآمدند و شروع در محاربه و مجادله کردند * و جماعت
 متحصبان ز جرأت و جسارت آن فرقه متوهم گشته ایشانرا ملقب
 بسنک سرخی کردند . آخر از کثرت استعمال طایفه اگر ادکه
 سرخ را سهر میگویند بسهران اشتمار دارند * القبه بعد
 از محادله و مناتله قلعه مفتوح شده کوب طالع عیسی چون
 عیسی بن مریم قرین نیرین گشته ستاره بختش از قلعه کیوان
 برتری گرفت و روز بروز درجه دولتش مرتفع شده * آفتاب
 حشمتش از اوج افلاک بالاتری گرفت . و بتدبیر صایب و فکر
 ثاقب ولایت سهران را بید تصرف در آورده * چون مدتی در آن
 دیار کامرانی نمود بجوار رحمت الهی پیوسته پسرش *

(۱) فی بعض النسخ مالکان

﴿ شاه علی بیك ﴾

بجای پدر بر سریر حکومت متمکن شده * چون او نیز باجل موعود بعالم آخرت رحلت نمود ازو عیسی و میر بوداق و میر حسین و میر سیدی نام چهار پسر ماند * در ایام حیات خود ولایت موردوئی را در میانه پسران قسمت کرد که هر کس بخصه خود قاع کشته متعرض احوال یکدیگر نشوند * از آنجمله ناحیه حری که مقر دولت او بود پسر بزرگش میر عیسی ارزانی داشت * و مدتی که از ایام حکومت امیر عیسی متمادی شد در معرکه قتال وجدل که او را با پیر بوداق حاکم بابان اتفاق افتاد بقتل رسید *

﴿ پیر بوداق (۱) بن شاه علی بیك ﴾

بعد از فوت پدر متصدی مر حکومت شده ناحیه سومالقلق را نیز از طایفه نیلخاص تابع قزلباش مستخلص ساخته متصرف شد * و چند سال که بحکومت و دارائی آنجا قیام نموده فوت شد * و ازو امیر سیف الدین و امیر حسین نام دو پسر ماند *

﴿ میر سیف الدین ﴾

قایم مقام پدر شده چندانی در امارت استقراری نگرفت و بعد از فوت او برادرش *

(۱) فی النسختین الخطیتین میر بوداق .

﴿ میر حسین ﴾

جانشین و گذشته او نیز بزودی اجابت حق را ایمن گفت
و ازو هفت پسر در صفحه روزگار یادگار ماند. پسر بزرگش امیر
سیف الدین جاکیر پدر شده سنجاق سوم اقلق را (۱) بدستوری که
در تصرف آبا و اجداد او بود ضبط کرد *

﴿ میر سیدی بن شاه علی بیگ ﴾

او پسر که چک شاه علی بیگ ست در ما بین حکام کردستان
بعفت سخاوت موصوف و بسمت شجاعت معروف بود. بعد
از فوت پدر در شقباد نام محل ساکن گشته برادره بزرگوست
خون برادرش امیر عیسی بپربوداق ببن در مقام مجادله و محاربه
در آمده. پربوداق را بقتل رسانید و ولایت برادرش را نیز
ضمیمه حکومت خود کرد. سنجاق اریمل و موصل و کرکوک
را از تصرف کاشتهکان قزلباشیه جبراً و قهراً بیرون آورده داخل
حکومت خود ساخته متصرف شد. ومدتی باستقلال حاکم
ولایت سهران مع توابع وملحقات گشته. آخر الامر جان از
چنگ کرک ابل خلاص نکرده اسیر پنجه شیر تقدیر شد. ازو
امیر سیف الدین و میر عز الدین شیر و سلیمان نام سه پسر ماند.
امیر سیف الدین در دیعان جوانی و عنفوان زنده گانی از اسب

(۱) وفي النسختين الخطيتين سوم اقلو .

افتاده روی در جهان جاودانی آورد * و عز الدین شیر سنجاق
 اریل را متصرف بود * تا در تاریخ سنه احدى و اربعین و تسعمایه
 که سلطان سلیمان خان فتح دار السلام بغداد کرده قشلاق
 در آنجا نمود * از عز الدین شیر در آن ایام بعضی اوضاع ناملایم
 نسبت بمخدم آستانه علیه سلطانی بظهور آمده * حسب فرمان
 واجب الاذعان بقتل رسید * و سنجاق اریل بحسین بیك داسنی
 که از امیر زده کن طایفه یزید است ارزانی شد * و بعد از قتل
 عز الدین شیر برادرش سلیمان بیك نیز اندك زمانی رخت حیات
 و نشاط ازین کهنه دیر بر بسته روی در دیار عدم نهاد * و ارو قلی
 بیك و امیر عیسی و امیر سیف الدین سه پسر ماند * سلطان سلیمان
 زن عموما ولایت سمرن را ضمیمه سنجاق اریل کرده بحسین
 بیك داسنی عنایت فرمود * و حکومت سمران بالکلیه از ید
 تصرف و ارثانش رفته بدست مردم بیکانه در آمد *

﴿ امیر سیف الدین بن میر حسین بن پیر بوداق ﴾

سابقا رقدۀ کلک بلاغت انما شد * که امیر سیف الدین
 سنجاق سوم اقلق را بدستوری که در تصرف آبا و اجداد او
 بود ضبط نمود * و چون عموما ولایت سمران از جانب خاقان
 غازی مجاهد بحسین بیك داسنی عنایت و مفوض شد چند دفعه
 میانه امیر سیف الدین و حسین بیك محاربه و مجادله واقع شده *

عاقبت الامر مير سيف الدين تاب مقاومت طايفه داسنى نياورده
عروس ملك را سه طلاق گفته التجا بيكه ييك حاكم اردلان
بود * ويكه ييك از ييم قهر و سخط سلجاني در امداد و اسعاد او
تساهل و تغافل ورزیده * مير سيف الدين از و مأیوس گشته از آنجا
مراجعت نمود و چون بسهران رسيد جمعى از سکنه و متوطنان
آنجا بر سر خود جمع ساخته قلعه ارييل را بتصرف در آورده
از امداد بخت و طالع مسعود چون اين مقدار فتوحات او را روى
نمود اکثر عشيرت و اقوام سهران بدو يكدل و يکجهت و متفق
گشته * امير سيف الدين چون ابو مسلم روزى بدفع مروانيان
شعار عباسيان پيش گرفته همكى همت بدفع يزيديان گماشت *
چون حسين ييك باين قضيه مطلع شد بدفع او متوجه ارييل شد
و در مابين ايشان محاربه عظيم دست داد * درين دفعه شكست
بحسين ييك و يزيديان افتاده موازى پا نصد نفر از متعينان داسنى
بقتل رسيد * حسينيان غالب آمده * اموال و اسباب فروان
بدست مير سيف الدين و تابعان او افتاده * عموما ملك موردوى
خود را متصرف شد * امير سيف الدين از روى استقلال بر
سرير ولايت متمكن شد * و چند دفعه حسين يزيديان را كننده را
جمع نموده حركت مذبوحى نموده بعزم مقاتله و مجادله امير سيف
الدين متوجه گشت - اما هر مرتبه فتح و نصرت شامل حال و كافل

آمال سیف الدین کشته * حسین بیک مغاوب و منکوب باز کشت
و چون اخبار هزیمت و تکسر حسین بیک در آستانه سلطانی
شایع گشت او را در استنبول حاضر گردانیده فرمان قضا حریان
بقتل او نافذ گشته بعقوبت هر چه تمامتر او را بقتل آوردند *

﴿ نظم ﴾

کسی کو با کسی بد ساز گردد بد و روزی همان بد باز گردد
بچشم خویش دیدم بر کذرگاه که ز در جان موری مرغی راه
هنوز از صید منقارش برداخت که مرغی دگر آمد کار و ساخت
و حسب فرمان سلطان غازی سلطان حسین بیک حاکم
عمادیه با سایر امراء کردستان بدفع امیر سیف الدین و تسخیر
ولایت سهران مأمور شد * هر چند جد و جهد نمودند اثری
بر آن مترتب نگشته بی نیل مقصود عود کردند * و امیر سیف
الدین بعد از آن بی خار ممانعت در کلاستان ولایت بکامرانی
اوقات میگذرانید * عاقبت الامر بمقتضای (اذ جاء الفضا عی البصر)
بانوای یوسف بیک برادوست المشهور بغازی قران متوجه
درگاه سلطان غازی شد * براده آنکه چون بد آنجا رسید
ز مرحمت بیکرانه پادشاهانه رقم عفو و اغماض بر جریده جرایم
او کشیده مملکت مورد وثی از عواطف سلطانی بدو ارزانی
شود اتفاقا رسیدن بد آنجا همان بود و چون بموکلان عقوبت سپردن

﴿ قلی بیك بن سلیمان بیك بن میر سیدی ﴾

در محلی که طایفه طاسنی (۱) بر ولایت سهران استیلا یافت قلی
بیك بدفعات باطایفه طاسنی محاربه و مجادله نموده هر مرتبه
ایشان غاب می آمدند * بالضروره ترك یار و دیار کرده . روانه
درگاه شاه طهماسب گشته ملتجی بدو شد * و عشیرت طاسنی
بمقتضای عدوت قدیمه که در میانه حسینی و یزیدی مستمر است
بنیاد ظلم و ییاد کرده کرد از نهاد مسلمانان و مظلومان سهران
بر آوردند بشوعی که مردم از ظلم حجاج یوسف و ییاد سعد
بن زیاد فراموش کردند * باین برای جمعی از عشیرت سهران
متفق گشته کسی بطلب قلی بیك بدیار عجم فرستادند او را
بدلات و استمالت از آنجا بمیان خود آورده * بواسطه عرض
تظلم متوجه آستانه اقبال آشیانه سلیمانی شده * استدعای ولایت
موردی کردند * سلطان غازی سلیمان خان اعتماد بر قلی بیك
نکرده سنجاق سماوات من عمال بصره بدو عنایت فرمودند *
بعد از قتل میر سیف الدین و حسین بیك طاسنی و قضایای که قبل
ازین مذکور شد باستدعای سلطان حسین بیك حاکم عمادیه
اور از سماوات بصره آورده از اراضی سهران ناحیه حریر بدو
ارزانی داشتند * و قریب بیست سال در آنجا بامر حکومت

اشتغال نموده آخر باجل موعود بعالم عقبی نهضت فرمود * وازو
بوداق بیک و سلیمان بیک دو پسر ماند *

﴿ بوداق بیک بن قلی بیک بن سلیمان بیک ﴾

بعد از فوت پدر علم ریاست در ناحیه شقباد برافراشت *
و از افساد مفسدان در میانه برادران دوستی و اتحاد بدشمنی
و عداوت مبدل شده * از طعن اسان کار باستعمال سیف و سنان
رسید * عاقبت الامر بوداق بیک را تاب مقاومت برادر ننماد
ندای الفرار در داده التجا بساطان حسین بیک حاکم عمادیه برده
چند روز منتظر آن بود که بامداد و معونت او بولایت خود
عودت نماید * اما روز کار نداد و سپهر ناپایدار امان نداد در بلاد
عقره من اعمال عمادیه بجوار رحمت ایزدی پیوست *

﴿ سلیمان بیک بن قلی بیک بن سلیمان بیک ﴾

بغایت مرد عدالت کستر * ورعیت پرور بود در ما بین
حکام کردستان بوفور رشد و رشاد معروف و بکثرت عقل و رای
و فراست موصوف * بعد از فوت پدر و برادرش حاکم باستقلال
ولایت سمران کشته * بواسطه خصومت که با عشیرت زرزا
به هم رسانید بمضمون (و حشر سلیمان جنوده) موازی سیزده
هزار پیاده و سوار از اکراد دیوسار جمع نموده ناخت بولایت
زرزا برده * آنجا را نهب و غارت کرد میرلوای آنجا را با سیصد

و پنجاه نفر از آغایان و متعینان عشیرت و اقوام زرزا بقتل آورده
 اهل و عیال ایشانرا اسیر و دستگیر کرده بولایت سهران آورد *
 و بقیة السیف زرزا برای عرض تعظیم و دادخواهی روانه درگاه
 سلطان مراد خان گشته * پادشاه مرحوم در صدد آن درآمد که
 سلیمان را کوشمال دهد که سایر متمردان از آن عبرت گیرند *
 اتفاقا در آن اثنا سلیمان بیک بعضی از ولایت قزلباش را نهیب
 و غارت کرده قزلباش بسیار اسیر و دستگیر کرد. جمعی ز قزلباشان
 اسیر را با اموال کثیر بدرگاه سلطان مغفور فرستاده * منظور
 نظر عاطفت اثر گشته مخالفتی که از و صدور یافته بود بعفو
 و غماض پادشاهانه مقرون شد * از بنی عثمان قباد بیک نام شخصی
 که سنجاق ترك را متصرف بود بعضی اوضاع نامالایم از و صادر
 شده بلکه آرزوی حکومت سهران و عداوت سلیمان بیک
 در خاطر و خلجان میگرد * تا در شهرور سنه اربع و تسعین
 و تسعمایه سلیمان بیک تاخت بر سر او برده بموازی چهارده نفر
 از اقربا و متعلقان او بقتل آورد * و بعد از آن حاکم ذی شوکت
 و والی صاحب قدرت گشته خورد و بزرگ دور و نزدیک از سخط
 قهر او ایمن نبودند * و امرا و حکام که بدو قرب جوار داشتند
 همواره اطاعتش مینمودند * و نفس الامر اگر چه مرد امی بود
 چیزی ننخوانده اما دست انابت بمشایخ آن دیار داده * در طاعت

و عبادت اوقات میگذرانید و اکثر زمان بنماز و نیاز مشغول بود
تا عاقبت مرغ روح قدسی آشیانش با جمعه جذبات حضرت
لا یزال از قفس بدن پرواز کرده * بفضای ساحات لاهوتی
قرار گرفت *

﴿ علی بیك بن سلیمان بیك ﴾

بعد از فوت پدرش امیر سلیمان بموجب نشان مکرمت
عنوان سلطان مغفور جنت مکان حکومت و دارایی سمران بدو
مفوض گشت * و حالا که تاریخ هجری در سنه خمس و افسست
من حیث الاستقلال بحکومت ولایت موردونی مبادرت مینماید *

فصل دوم

﴿ در ذکر حکام بابان ﴾

بر ضمیر منیر مهر تاثیر مؤرخان سخفیدن و خاطر عاطر
راویان بکته سنجان پوشیده و نهان نماید که حاکمان بابان در میانه
حکام کردستان بکثرت خیل و حشم و جمعیت انصار و خدم اشهار
تمام داشتند * اما چون ایام حکومت آن سلسله چنانچه مذکور
خواهد شد به پیر بوداق بی که تعبیر از بابانست و پیرادرش
رسید مقطع النسل شده * حکومت آن دودمان بنو کران
ایشان انتقال یافت * و کسی که لیاقت و استعداد امر حکومت

وریاست داشته باشد در آن خاندان نماید *

﴿ میر بودق بن میر ابدال ﴾

در سخاوت حاتم * و در شجاعت رستم بود * همواره بچوکن
جلادت کوی تفوق و وجهان از امثال و اقران ر بوده آخر کارش
بجائی رسید که داعیه عروج و آرزوی خروج کرده * ولایت
لاریجان را از عشیرت زرزا و سیوی از سهران مستثنی کرده و از
ولایت قزلباش سدوز را گرفته * قلعه ماران را تعمیر کرده بحکم
خود میرلوا نصب کرد و عشیرت مگری و عشیرت به به را بلطف
و عنف مطیع و منقاد خود ساخته * ولایت شهر بازار را از حاکم
اردلان گرفته ضمیمه ولایت خود گردانیده * چند نفر میرسنجابع
در اطراف وجوانب خود تعیین نموده * طبل و عود درازده
و ناحیه کرکوک من اعمال بغداد در تصرف نموده دارای آنجارا
بیکى از ملازمان خود مفوض گردانید * و در حکومت
بعضی اختراعات کرد که هیچکس را از حکم گردستان آن دولت
میسر نگشته * از آنجمله دختر امرا و آغایان خود را در اوایل
تا مزد خود کرده و لوازم و مراسم و ما محتاج عروسی را چنانچه
لایق و مناسب امرا و اعیان باشد ترتیب داده * در روز وعده
عقد و زفاف دختر را باجهاز و اموال بی آنکه کسی را برین احوال
مطلع سازد بیکى از آغایان خود عقد میکرده است * و رستم نام

برادرش را بمخاطر رسید که قصد او کند . یکی از محرمان این قصه را
در خفیه بعرض او رسانیده * در هنگام سفر زرزا دستم را
بامفسدان که درین معامله با او همزبان و همدستان بودند گرفته
بقتل آورد * و باراده تسخیر ولایت سهران لشکر بر سر امیر
سیدی بن شاه علی کشیده * امیر سیدی تاب مقاومت او
نیاورده . مقر حکومت خود را خالی گذاشته * بمیان جنگل
و کوهستان رفته منتظر فرصت می بود * پیر بوداق را از صدور
این واقعه عجب و غرور پیدا گشته بامعدودی چند از مخصوصان
بطریق سیر و شکار بطریق حزو بیان نام محل شد * اتفاقا میر
سیدی در آنجا حاضر بود * چون بلای ناگهان از کمینگاه بیرون
آمده پیر بوداق را با همراهان بقتل رسانیدند * چنانچه متنفسی
از آن ورطه خونخوار خلاص نگشت * ﴿ نظم ﴾

گرفتم که زمین اقبال و بخت * شدی در جهان صاحب تاج و تخت
بکشور کشائی فریدون شدی * بکنج وزرافزون زقارون شدی
چو خورشید در اوج نیک اختری * برا فراختی دایت سروری
سخن مختصر جمله عالم تراست * سلیمانی و افسرت عرش ساست
هم این اعتبارات بی اعتبار * هم نیست کردد سرانجام کار
شعراى اکراد قضاى احوال او را از شجاعت و کرم بملک
نظم کشیده داستانها ساخته در مجالس و محافل حکام صوتها و قولها

و سرثیه ها. مطربان بطرز آن قوم بسته میخوانند. چون از او
 اولاد ذکور نماید حکومت پیرادر زاده اش بوداق بن رستم قرار
 گرفت. و چون دو سال حکومت ناقص کرد نو کران و آغایان
 کما ینبغی اطاعت او نمی کردند ازین غصه فوت کرده دولت آن
 طبقه منقرض گردید و بنو کران ایشان انتقال یافت. و کسی که
 بعد از ابراهیم آن خندان حاکم بابان شده و بر سریر حکومت
 نشسته پیر نظر بن پیرام است. و او مردی بود بزور سخاوت
 آراسته و بحلیه شجاعت پیراسته. از حسن خلق او رعیت و سپاهی
 راضی و شاکر بودند و از وفور عدالت او رعایا و برایا در مهاده امن
 و امان بکمال فراغت غنودند. و بقوت بازو ناحیه کفری من
 عمال دار السلام بغداد بید تصرف در آورده داخل ولایت بابان
 گردانیده. و بعد از ولایت منقسم بدو حصه شد. (سلیمان)
 نام شخصی بعد از فوت پیر نظر بن پیرام ولایت بابانرا باستصواب
 میر ابراهیم که هر دو از تربیت یافته کان پیر بوداق بودند در زمان
 خود ایشانرا میر سنجاق کرده بود ولایت بابانرا در میانه خود
 قسمت کرده متصرف شدند. و چند مدت با یکدیگر بطریق
 محبت و مصادفت سلوک کرده آخر الامر با فساد مفسدان در میانه
 ایشان محبت و مودت بدشمنی و عدوات مبدل شد. اما عاقبت
 سلیمان ابراهیم را بقتل آورده حصه ولایت که باو تعیین شده

بود ضمیمه حکومت خود کرد نموده * و چون پانزده سال
 ز یام حکومت و متمادی شد عالم فنی را وداع کرده
 بجهان جاودانی خرمید * و زو حسین ورستم * و محمد و سلیمان
 چهار پسر ماند * (ابراهیم) بعد از فوت پیر نظر نه سال
 بطریق اشتراک نصف ولایت بابان را متصرف بود و چون در
 دست سلیمان هلاک شد ازو حاجی شیخ و امیره و میر سلیمان سه
 پسر ماند * حاجی شیخ بن ابراهیم بعد از قتل پدرش ترك او طان
 و مصاحبت خلان نموده بخدمت شاه طهماسب بدیار عم رفت
 و از شاه مزبور نسبت باو امداد و معاونت واقع نشده مایوس
 و منكوب بولایت خود معاودت کرده * در ناحیه تلین و دباله
 و کلاء میر عزالدین نام برادر میر سلیمان را بقتل رسانیده * نواحی
 مذکور را بتصرف در آورد * و بعد از فوت میر سلیمان بر عموم
 ولایت بابان استیلا یافته حاکم مستقل شد * و نسبت بشاه
 طهماسب ازو اوضاع نالایق سرمیزد تا آنکه شاه طهماسب سه
 مرتبه لشکر بر سر او فرستاده * هر سه مرتبه شکست بر قزلباش
 افتاده حاجی شیخ غالب آمد * باوجود آنکه از امر و حکام
 کردستان سوای چند نفر از طلاب و دانشمندان که به نیت
 غزا و جهاد تیر و کمان برداشته بدو ملحق شدند * کسی دیگر بدو
 معاونت نمود * در تاریخ سنه احدى و اربعین و تسعمایه که سلطان

سلیمان خان غازی فتح دار السلام بغداد نموده قشلاق در آنجا
 فرمود * حاجی شیخ بعزم سده بوسی سلطانی روانه کشته * چون
 بناحیه سرکه رسید اهلی آن ناحیه در دفع و اتفاق کرده در
 هنگام شکار بخصوص در محلی که با معدود چند بادی نماز فریضه
 مشغول بود اگر ادیونهاد مانند باد صرصر به تیغهای ابدار بر سر
 او تاخت آورده شعله آتش حیاتش را فرو نشانیده بخاک تیره
 بر او ساختند و امیره نام بر درش را هم در آن معرکه بقتل آوردند
 و از بوداق و صارم نام دو پسر ماند و برادر دیگرش سلیمان نیز باجل
 موعود عالم فنی را بدرود کرد * بوداق بر حاجی شیخ چون پدرش
 در دست اجلاف ناحیه سرکه بقتل رسید و این قصه در بغداد بمسامع
 عز و جلال سلطانی رسید از عنایت بیغایت پادشاهی ایالت بابان
 بدو ارزانی کشته و مدت شانزده سال بارعایا و برایا بطریق رفیق
 و مدد را سلوک نموده * آخر الامر بتحریرك بعضی اعزه که شرح
 آن در ضمن قضایای آینده مذکور خواهد شد حسین بیک ولد میر
 سلیمان طاب حکومت بابان کشته از دیوان پادشاه سلیمان مکان
 بدو مقرر شد و بامداد و معاونت سلطان حسین حاکم عمادیه بضبط
 ولایت موردی متوجه شده * بوداق بیک تاب مقاومت ایشان
 نیاورده فرار کرده التحا باستانه شه طهماسب برد * و چون
 مدت شش ماه در آن ولایت تردد نمود رستم پاشای وزیر عظم

بامید نوید ایالت بابان اور از ولایت عجم باستنبول آورده حکومت
 بابان از عواطف علیہ سلطانی بدو مرحمت شد * و بنواز شات
 بیکرانه خسروانه بین الاقران مفتخر و سرافراز گشته بجانب
 اوجاق موردی شرف عودت نمود * چون بموضع (رایه بولاق)
 رسید حسین بیک ولد میر سلیمان باموازی هشت هزار پیاده
 و سوار باراده محاربه و کارزار ورستقبال نمود * هنوز در
 معرکه جدل و قتال ده کس برخاک بود و نیفتاده بود که حسین بیک
 سلك طریق فر ر گشته روانه ستانه سلیمانی شد * و چون
 بوساطت عظماء امرای بجز عتبه بوسی مشرف گردید فرمان واجب
 الاذعان سلطانی بنفاد پیوست که بطریق مشارکت در حکومت
 بابوداق بیک عمن نموده هیچکدام از امتثال امر سلطانی تجاوز
 نفرمایند * حسین بیک برسبیل استعجال متوجه الکای بابان
 گشته کار در میانه محاربه و مجادله انجامید و حسین بیک در آن معرکه
 بابرادرش رستم بیک عازم سفر آخرت شد * چون این اخبار در
 درگاه سلطانی شایع شد نایره غضب سلیمانی شعله کشیده امرای
 اکراد که بجوار بابانست بدفع بود قی مأمور گردانید و بوداق را
 قوت مقاومت آنجماعت نبود فرار کرده التجا بسلطان حسین بیک
 حاکم عمادیه برده سلطان حسین بیک حقیقت احوال او را معروض
 پایه سر بر گردون مصیر گردانید * و استدعا نمود که جرایم او را

بعضو و اغماض پادشاهی مقرون سازند * و ایالت موردی را بدو
 مرحمت فرمایند * سلطان خطا پوش حسب الالتماس حاکم عمادیه
 از گناهان او در گذشته * سنجاق عینتاب را در عوض ایالت بابان
 بدو عنایت فرمود و حصه بوداق بیك را بطریق سنجاق بولی بیك
 نام شخصی مقرر داشتند * و در هنگامی که منازعه و مناقشه
 در میانه شاهزاده کان عظام سلطان سلیم و سلطان بایزید در قونیه
 اتفاق افتاد بوداق بیك جانب سلطان بایزید گرفته روانه
 کوتاهیه شد و فرمان قضا جریان نفاذ پیوست که سلطان بایزید
 بوداق بیك ببن را که ز جمله بد آموزان اوست بقتل آورده * سر
 او را بدرگاه معلی فرستد که جرایم او را بذیل عفو پوشیده گناهان
 او را با غماض پادشاهانه مقرون سازیم * سلطان بایزید بامتنال امر
 خاقانی مبادرت نموده بوداق بیك را در کوتاهیه بقتل آورده سر
 او را باستانه پدر سلیمان مکان ارسال داشت * و از وحاجی شیخ
 و حسین بیك و محمد بیك و میر سیف الدین چهار پسر ماند * حاجی
 شیخ همراه سلطان بایزید بدیار عجم رفته در محن گرفتاری سلطان
 بایزید حسب حکم شاه طهماسب با آغایان و امراء او بقتل رسید
 و امیر سیف الدین بجل موعود عالم دنی را بدرود کرد * و بمحمد
 بیك سنجاق گستانه عنایت شده و بالفعل متصرفست *

﴿ میر حسین بن سلیمان ﴾

بعد از فوت پدرش چون ایالت بابان پید تصرف حاجی
 شیخ بن ابراهیم درآمد ، و را تاب مقاومت نمانده فرار کرده
 باستانه شاه طهماسب رفته از او 'مداد و معاونت طلب داشت
 یکدفعه چراغ سلطان استاجلوی والی دینور را همراه او کرده بدان
 حدود فرستاد کاری ساخت * دفعه دوم کو کجه سلطان قاجار
 والی ولایت همدان را مامور کرد نید او نیز چندان تقید فرموده
 بدان طرف رفته بی نیل مقصود مراجعت کرد * و ثالثا عبد الله
 خان استاجلورا امیر الامرأوسر دار فرموده بالشکر بسیار
 چون سیل فراوان بتسخیر الکای بابان ارسال نمود * میر حسین
 لشکر قزلباش را بکالاه نام کوهی که از کثرت اشجار ماردا در
 آنجا راهگذار نبوده برده بحاجی شیخ مقابل شدند * و والد
 فقیر نیز در آن دارو گیر همراه بوده * موازی سی نفر از ملازمان
 اعتباری پدر در آنجا بقتل رسیده * و موازی دوسه هزار کس
 زطوایف قزلباش در معرض تلف درآمدند و آنچه از امرأ
 واعیان زنده مانده پیاده و عریان عودت کردند * شاه طهماسب
 از سوء تدبیر میر حسین رنجیده خاطر گشته او را با محمد ورستم نام
 برادرش در یکی از قلاع بلاد عجم محبوس گردانید * و بعد از مدتی
 ایشانرا از حبس اطلاق داده * بمجرد خلاص شدن هر سه برادر

از دیار عجم فرار کرده باستانه قبال آشیانه سلطان سلیمان خان
آمدند * از مرآحم پیدریغ خسروانه در فراخور حال ایشان در
ولایت روم ایلی مدد معاش تعیین شده بدان طرف فرستادند *
و بعد از شش سال که در آن دیار بسر بردند بالتاس سلطان
حسین بیك حاکم عمادیه ایشانرا از روم ایلی آورده بمنصب ابالت
بابان سراقرا از ساختند * و بعد از اتقضای قضایای که قبلاً ازین
بتفصیل رقم زده کلك بیان شد میر حسین بن سامان در دست
بود ق بیك بن حاجی شیخ کشته گشت * و زو خضر بیك نام
پسری ماند * ناحیه مرکه من اعمال بابان را مدتها متصرف بود
آخر در زمان ساطان مراد خان مغفور که امیره بیك مکرری
از قزلباش روگردان شده اطاعت سده سنیة عثمانی کرد * ناحیه
مرکه را نیز از خضر بیك بن میر حسین گرفته بطریق سنجاق
یکی از اولاد او مقرر کردند بواسطه این مدتی میانه امیره بیك
و خضر بیك منازعه و مناقشه بود * در خلال این احوال خضر
بیك بر حمت خدا رفته قطع رشته منازعت و مخاصمت نمود *
بالفعل عشیرت بابان بی حاکم مانده * اما موازی چهار هزار مرد
تازی سوار مکمل مسلح در میانه آن قوم موجود است و اطاعت
کسی نمیکنند * و بروایتی عشیرت روزکی و حکاری از بابان
برآمده اند * و مردمانش بسیار بطاعت و عبادت و شرایع اسلام

مایل و راغب اند * مردم عابد و متدین و اهل فضل از آن قوم پیدا
 میشود * و هر آغایی از آغایان قبایل ناحیه از نواحی آن دیار را
 صاحبی کرده * هر سال چهار خور و زر در میانه خود تقبل کرده
 که بخزانة شهره زول ادا می نمایند * و ولایت بابان داخل خواص
 همانون باشد اکثر امنا و عمال بطریق مدارا و مواسا با ایشان سلوک
 می نمایند * هر سال مبلغی نقد و جنس بایشان عاید میگردد و الا
 بزور و تعدی يك فلس احمر بمیر میران و دقتر داران و سایر امنا
 و عمال نمیدهند * و تاحال که تاریخ هجری در سینه خمس و الفست
 احوال آن ولایت باین منوال است *

فصل سیم

﴿ در ذکر حکام مکاری ﴾

از فحوای کلام غرایب انجام فضالای فضیلت فرجام و مودای
 بنان کثیر البیان فقهای شریعت انتظام مستفاد میگردد که
 نسب حکام مکاری بقبیله مکریه که در نواحی شهره زول توطن
 دارند میرسد * و بروایت بعضی از ثقات از حاکمان بابان مشتق
 است. چه درالسنه و افواه مشهور است که سیف الدین نام شخصی
 حیه کار مکار از آن سلسله پیدا شده * و از کثرت استعمال بمکاری
 اشتهار یافت و مکرو هم میتواند بود. العلم عند الله * بهر تقدیر

سیف الدین بمتانت رای و فطانت ذهن مشهور . بحیله و تزویر در
 زبانها مذکور بود * در مبادی حال و اواخر احوال سلاطین ترا که
 جمع کثیر از عشیرت بابان و سایر عشایر کردستان بر سر خود جمع
 آورده * ناحیه دریاس را از طایفه چاقو مستخلص گردانیده
 متصرف شد * و بعد از آن بتدریج ناحیه دول باریک . و ناحیه
 اختاجی و ایلتمود و سسندوز را نیز ضمیمه دریاس کرده بقوت
 قاهره و زور بازو کسی را در آن نواحی بحال تصرف و تعرض ننماید
 و طوایفی که بر سر او مجتمع گشته بودند موسوم بمکری شدند
 و مدتها بحکومت آن دیار مبادرت نمود * (چون امیر سیف الدین)
 بعالم آخره شتافت زو صارم و بابا عمر دو پسر ماند *

صارم بن سیف الدین مگری

چون قائم مقام پدر شد شاه اسمعیل صفوی بعزم تسخیر
 ولایت مگری و قلع و قمع ایشان چند دفعه لشکر بر سر
 او فرستاده * در میانه او و قزلباش بکرات محاربات واقع شد
 هر مرتبه صارم مظفر و منصور شده شکست بر قزلباش
 افتاد * و تادرشور سنه اثی عشر و تسعمایه که شاه اسمعیل قشلاق
 در خوی فرمود طایفه شاملورا برداری عیدی یک والد
 دورمیش خان و صارو علی مهر دار را یچنک صارم فرستاد * هر دو

سردار بلشکر پیشمار بر سر صارم رفته * محاربه عظیم دست
 داد و هر دو سردار با خلق بسیار از اعیان شاملو بقتل آمده
 صارم برایشان غالب و مظفر شد * آخر الامر باتفاق امرا
 و حکام کردستان اطاعت آستانه سلطان عالیشان کمری نشان
 سلطان سلیم خان نموده از محکم قزلباش خلاص گشته * در تاریخی
 که سلطان معبدات نشان سلطان سلیمان خان بر سر بر واورنگ
 قیصره روم جلوس همایون فرمود صارم بمرعته بوسی روانه
 درگاه کیتی پناه شده بنوازشات شاهانه عز اختصاص یافته
 ولایت و نواحی که از بدر بدو انتقال یافته بود بطریق اقطاع
 تمیمی بدو ارزانی فرموده * نشان مکرمت عنوان سلطانی
 بشرف نفاذ پیوست و اجازه انصراف حاصل کرده * چون بوطن
 مألوف و مسکن معروف عودت نمود هادم اللذات بفرمان رب
 العزت تاخت بسروقت او آورده * دست او را از شهرستان بدن
 کوتاه گردانیده * قدم بعالم جاودانی نهاد * و از وقاصم و ابراهیم
 و حاجی عمر سه پسر ماند * اما هیچکدام از عمر و دولت متمتع
 و بهر مند نشده * در ریعان جوانی و عین زنده گانی جهان دانی را
 وداع کردند * و از بنی عمان او رستم بن بابا عمر بن سیف الدین را
 شیخ حیدر و میر نظر و میر خضر سه پسر مانده بود بعد از فوت
 پسران صارم ولایت موروثی را در میان خود سه قسمت نمودند

چنانچه ناحیه دریاس و دول باریک و سالدوز و ختاجی به برادر
 بزرگ شیخ حیدر قرار گرفت و ناحیه ایلمتور بمیر نظر و ناحیه
 محمد شاه بمیر خضر مقرر شد * هر سه برادر باتفاق یکدیگر
 اطاعت شاه طهماسب کرده سر از ربقه متابعت سلسله عثمانی
 کشیدند * و در شهر سنه ثمان و اربعین و تسع ماهه که فترات القاص
 میرزا روی داد حسب الفرمان سلطان سلیمان خان از حکام
 اردستان سلطان حسین بیک حاکم عمادیه و زینل بیک حاکم
 حکاری و مرء برادوست بر سر حکام مکاری رفته * در میان
 ایشان جنک عظیم واقع شده هر سه برادر در آن محاربه خونخوار
 و معرکه کیرودار بقتل رسیدند * و از شیخ حیدر امیره و حسین
 دو پسر ماند و از میر نظر بیرام نام پسر می ماند و از امیر خضر الغ
 بیک و میر حسن دو پسر ماند * اما همه خورد و نابالغ که هیچکدام را
 لیاقت حکومت و استعداد امارت نبود *

﴿ امیره بیک بن حاجی عمر بن صارم بن سیف الدین ﴾
 چون خبر قتل شیخ حیدر بمسمع جلال سلطان سلیمان خان
 رسید حسب الاستدعای امراء کوردستان از دیوان سلطان
 سلیمان مکان امارت مکاری بامیره ارزانی شد * و قریب سی سال
 بحفظ و حراست و ضبط و صیانت دریاس و عشیرت مکاری قیام
 و اقدام نموده در اطاعت و فرمان برداری راسخ دم و در طریق

نیکو بندگی و خدمت کاری ثابت قدم بود * آخر باجل موعود
لیک اجابت حی و دود گفته به عالم آخرت نهضت فرمود *
و ازو مصطفی بک نام پسر ی ماند *

﴿ امیره بیک بن شیخ حیدر ﴾

بعد از فوت عمش اطاعت شاه طهماسب نموده * ایالت
ولایت مکرری از دیوان شاهی بدو مفوض گشت و استقلالاً بامر
حکومت مبادرت نموده * چون شاه طهماسب فوت کرد امیره
در قزوین بخدمت شاه سمعیل آمده بعد بساط بوسی سرافراز شد
و نواب شاهی باقصی الغایت در اعزاز و احترام او کوشیده
رخصت انصراف ارزانی فرمود * و چون زمام سلطنت صفویه
در قبضه شاه سلطان محمد افتاد و عنان اختیار آن سلسله بالکلیه
بکف کفایت اصراء قزلباش در آمده هرج و مرج در دیار عجم
بظهور رسید * امیره بیک را در آن ولایت مجال قرار و استقرار
نماده بالضرورة با سایر اصراء و حکام کردستان و لرستان و اردلان
در شهر سنه احدی و تسعین و تسعمایه بوسیله محمد پاشای میر
میران و ان باطاعت آستانه دولت آشیانه سلطان مراد خان
مشرف شد * و از عنایت بیغایت سلطانی ایالت ولایت بابان
الحاق اوجاق قدیمی او شده * سنجاغ موصل نیز ضمیمه ایالت او
گشت و سنجاغ اربیل و بعضی از توابع مراغه تبریز به پسران

او عنایت شد * و باتفاق محمد پاشای میرمیران وان در قلب زمستان
 از طرف ارومی تاخت بر سر بکتابش قولی بیک استاجلوی
 حاکم مراغه برده * او تاب مقاومت نیاورده فرار نمود و اموال
 و اسباب او مع اموال سکنه و متوطنان آنجا بیاد نهب و غارت
 رفته * از ایلخی شاه طهماسب که مدتها در ناحیه قراجیق بود
 اسبان تازی نژاد و بادپایان دیوزاد که در هیچ عصر و زمان
 پادشاهان ذی شان مالک نشده اند انتخاب کرده بوان آوردند *

﴿ انظم ﴾

هزار اسب نکوشکل خوش اندام * بکاه پویه تند و وقت زین رام
 اگر سایه فکندی تازیانه بیرون جستی زمیدان زمانه
 چو وحشی کور در صحرا تکاور چو آبی مرغ در دریا شناور
 و چون محمد پاشای میرمیران وان از سفر مراغه کامران
 عودت نمود پسر امیره بیک را برداشته متوجه خدمت سردار
 ظفر شمار فرهاد پاشا روانه ارضروم شد که باتفاق سردار نیکو
 بندکی و حسن اخلاص امیره بیک را معروض پایه سرپرست
 مصیر گرداند * بمجرد رسیدن ایشان حسب المدعا یکرانگی
 و یکجتهی او را معروض سده علیه گردانیده * چون حقیقت
 احوال او بمسامع جلال سلطانی رسید از مراحم بیدریغ خسروانه
 ولایت مراغه بطریق بیکاریکی بشرط آنکه از تصرف

کماشته كان قزلباش بیرون آورد بدو ارزانی شد و اسم او را در احکام
 و فرامین امیره پاشا نوشته در سلاک پاشایان سلسله عثمانی منخرط
 گردید * و ناحیه دریاس را بعم زاده اش حسن بن خضر که قبل
 از اطاعت موسی الیه بمدتی بتقبیل عتبه علیه سلطانی مستعد
 گشته بود رزانی داشته بودند * و چون امیره پاشا بن ناحیه دریاس
 رسید حسن بیك در تسلیم نمودن ناحیه مزبوره بامیره تهاون
 ورزیده در قلعه آنجا متحصن شده * و امیره قلعه را مرکزوار
 در میان گرفته کرد را بد آنجا رسانید که اور بیرون آورده بقتل
 رساند که نه گاه انغ بیك برادر حسن بیك بتحریک بعضی از احبا
 از قلعه فرار کرده بخدمت فرهاد پاشای سردر بار ضرور رفت
 و در آنجا نیز از و همه امیره بیك توقف نموده بملازمت شاه
 سلطان محمد توجه کرد و نواب شاهی در اعزاز و احترام او کوشیده
 ناحیه دهخوارقان من اعمال مراغه را بدو عنایت فرمود * و امیره
 پاشا بمظنه آنکه برادرش حسین نام در مخالفت بابی همان هم زبان
 و همدستانست او را بقتل آورد و دشمنان را از بزرگ و کوچک مغلوب
 و منکوب گردانیده در حکومت استقلال تمام و تسلط مالا کلام
 پیدا کرد * و چون چند سال ازین مقدمه گذشته دار السلطنه
 تبریز بتصرف اولیای دوات عثمانی درآمد و جعفر پاشای وزیر
 بحفظ و حراست آنجا مامور گشت * خواست که چون از قدیم

الایام ولایت مراغه از توابع تبریزست امیره پاشا نیز سر در در بقعه
 اطاعت او نهاد * و امیره بواسطه آنکه طلاق اسم میر میرانی
 بر او شده بود چندان کردن باطاعت در نداد * بناء علی هذا پاشای
 مزبور مرتبه مرتبه احوال امیره را معروض پایه سر بر اعلی نمود
 حکومت ولایت بین و سنجاق موصل و اربیل را از و رفع گردانید
 و کار را بجای رسانید و فرمود که مراغه از توابع تبریز است و اگر
 داخل خواص همیون نبوده باشد حاصلات نواحی تبریز بمصرف
 آنجا وفا نکند و هر سال پانزده خروار زر از حاصل و محصول آنجا
 داخل خزینه عاصره میشود آنرا من بعد امیره بخزینه تبریز ادا
 نماید تا در وجه معاش عسکر آنجا صرف شود * امیره بالضروره
 هر ساله مبلغ خطیر بطریق تفصیل در عهده گرفت که واصل
 خزینه تبریز نماید * و جعفر پاشا برین منوال دوسه سال از و مقطوع
 گرفته آخر الامر بدان نیز قانع نکشت * و در هنگامی که ولایت
 تبریز تحریر و بازدید شد مراغه را داخل خواص همیون تبریز
 گردانید و همواری پانزده خروار زر با التزام ده شخصی را بطریق
 سنجاق در آنجا نصب کرد * و بعد از یکسال رعایای مراغه
 را گنده کشته بنوعی خراب گردید که فلس احمر بمیر سنجاق
 عاید نشد و بغیر از یک خروار زر داخل خزینه و بیت المال چیزی
 دیگر نکشت * و امیره پاشا بالکایه از لباس عاریتی عربان

گردیده باوجاق قدیمی و امارت ارثی قانع شد * و در محلی که مراغه
 و توابع درید تصرف امیره پاشا و اولاد عظام او بود شیخ حیدر
 نام پسر بزرگ او قلعه * صادر و قورغان من اعمال مراغه را که
 از صدمت غضب امیر تیمور کورکان سمت عالیها سافلها پذیرفته
 توده * خاک شده بود * حسب فرمان قضا جریان سلطان مراد
 خان تعمیر فرموده بود * و در تاریخ سنه اثنی و الف که ایالت
 تبریز بخضر پاشای میر میران بغداد مفوض شد امنای مراغه
 بعرض اورسانیدند که خرابی مراغه از قلعه ایست که شیخ حیدر
 عمارت کرده * خضر پاشا نیز باغواهی مفسدان نواحی مذکوره را
 بطریق سنجاق بطایفه محمودی داده روکش بر شیخ حیدر
 نمودند در میانه ایشان منازعه و مناقشه واقع شده * برادر زادهای
 منصور بیک حمزه و قباد نام شخصی از اولاد زینل بیک که پیشوا
 و مقتدای الوس محمودی بود با جمع کثیر زرفیقان در دست مکرری بقتل
 رسید * و در سنه ثلاث و الف خضر پاشا بتحریر بیک طایفه محمودی
 و عوض بیک میر لوای مکو ولد حسن بیک باراده * انتقام و تخریب
 قلعه شیخ حیدر بر سر قلعه آورد * اوّل شیخ حیدر بقدم عجز
 و انسکسار پیش آمده راضی شد که دیت و خون مقتولان محمودی
 داده در استرضای خاطر پاشا کوشد * محرکان راضی نگشته
 پاشا را ترغیب کردند که بر سر قلعه رفته شروع در محاصره نماید *

آخر شیخ حیدر از عذر خواهی و تضرع مایوس گشته بالضرورة دست شجاعت از استین جلادت بیرون آورده مستعد جنگ وجدال و آمادۀ حرب و قتال شد * باجمعی از دلیران اکراد در مقابل عسکر پاشا صف آرا گشته دست در قبضه شمشیر و کمان آورد *

﴿ نظم ﴾

ز قبضه فشردن شد از دست مشت

سپر شد ز تیر یلالت خار پشت

خداك فدای نا اعمید ز خون دایران شده سرخ بید
شد ز تیر گردان چنان سر دمه که برف آرد از باد صرصر دمه
چنان نیزه را در زره رفت نیش که افمی در آید بسوارخ خویش
القصة عوض يك در آن معرکه بقتل آمده امیره پاشا خود را
در میان انداخته پسر را از محاربات منع نموده * خضر پاشا نیز
حرکت بر سکون ترجیح داده همان روز از سر قلعه برخاست *
وامیره پاشا را بوداق يك وقاسم و شیخ حیدر و حسین چهار پسر
بود که در هنگام اطاعت بدرگاه سلطان مراد خان هر يك بمنصب
سنجاق رسیدند * و بوداق نام پسرش باجل موعود برفت و حسین
نام پسر دیگرش قاسم يك برادر بزرگ خود را بقتل آورد و شیخ
حیدر بقصاص برادر حسین يك را از پای در آورد * بالفعل اولاد
امیره منحصر بشیخ حیدر است و از نواحی و قلاعی که بغیر

از اوجاق موردوثی در تصرف پدر و پسر مانده ناحیه ترقه و ناحیه
اجری و ناحیه صار و قورغان و ناحیه دواب و ناحیه لیلان و قلعه
ترقه و قلعه صار و قورغانست * و کما هی احوال ایشان
در حین تحریر این نسخه ییسامان بدین عنوان بود که
رقم شد و بر کینده عالم السرو الخفیات آگاهست

﴿ فصل چهارم ﴾

(در ذکر حکام برادوست)

که منحصر بر دو شعبه است * پوشیده نماید که اصل حکام
برادوست از طایفه کورانست و روایتی اصح از اولاد هلال بن
بدر بن حسنویه است که حاکم دینور و شهره زول بوده اند *
هلال در جنگ شمس الدوله دیهی والی همدان بقتل رسید و لادش
باین دیار افتاد سه برادر بوده اند * یکی بجای پدر والی شهره زول
شد و برادر دیگر حاکم عشیرت اکو گشته و برادر دیگر در بدو
حال در ناحیه خان الماس من اعمال اوردی آمده انجارا بطریق
ملکیت متصرف شده * مرتبه بمرتبه ترقی در احوال ایشان
پیدا شد تا بمرتبه امارت رسیده اند * و اعتقاد مردم برادوست
آنست که حاکمان ایشان از اولاد بلال است اما غلط است
هلال است و ارشد آن دودمان و خلاصه آن خاندان غازی قران

ولد سلطان احمد است که قبل از اطاعت امراء کردستانه باستانه
 شاه اسمعیل خلق بسیار از جماعت قزلباشان که در اورمی بوده
 تا موازی هزار نفر یک دفعه در جنگ بقتل آورد . و چون باتفاق
 امر و حکام کردستان بعز بساط بوسی شاه اسمعیل رسید شاه
 اسمعیل او را اعزاز و احترام کرده نام او را موسوم بغازی قران
 ساخت و ناحیه ترکور و ناحیه صومای و ناحیه دول مع مضاعت
 و قلاع و ملحقات بدو ارزانی داشته منشور ایالت داد . آخر همراه حکام
 و امرای کردستان بعقبه علیه سلطان سلیم خان در آمده در تاریخی که
 سلطان سلیمان خان غازی بعزم تسخیر ولایت عجم عنان عزیمت
 بطرف تبریز و آذر بیجان معطوف داشت ، غازی قرن بشرف
 همزبانی و مشاوره سفر نصرت ثر عز تقرب سلطانی یافته ، کلمات
 او در باب رای و تدبیر عجم موافق رای پادشاهی آمده در اعزاز
 و احترام او کوشیده مبلغی از ولایت آریین و بغداد و دیار
 بکر افراد سنجاق او فرموده بنوازشات پادشاهی
 ممتاز و مفتخر شد و مدتها در امارت و حکومت
 کامرانی و حکمرانی کرده * عمر طویل یافت
 و بعد از وفات در صفحه روزگار شاه
 محمد بیك و علی بیك نام
 دو پسر گذاشت

شعبه اول

﴿ در ذکر امراء صومای ﴾

شاه محمد بيك بن غازي قران بعد از فوت پدرش متصدی امارت
گشت و چون چند سال بامر حكومت قیام و اقدام نمود بجوار
رحمت حق پیوسته * ازو بوداق بيك . و حسن و اسكندر وزین
چهار پسر ماند . امارت و حكومت به پسر بزرگش مقرر شد *
﴿ بوداق بيك بن شاه محمد بيك ﴾

بعد از فوت پدر بموجب نشان دولت همعنان سلطان سلیم
خان متصدی قلاده امارت شد * او نیز ازین در فنا بعالم بقا
رحلت کرد * ازو اولی بيك و شاه محمد بيك و شهپاه قلی بيك
وسیدی نام چهار پسر ماند * و چون پسران خورد سال مانده
لیاقت و استعداد امارت نداشتند حكومت برادوست به برادرش
حسن بيك قرار گرفت *

﴿ حسن بيك بن شاه محمد بيك ﴾

بعد از برادرش بموجب حکم سلطانی منصب امارت برادوست
بدو عنایت و ارزانی شد * چون بعشایر و اقوام سلوک پسندیده
تمیگرد و امراء همجوار ازو ناخشنود بودند اقوام ازو متشکی گشته
بموجب عرض زینل بيك متوجه آستانه شد حکمهایون بنام حسین

پاشای میرمیران وان عز اصدار یافت که تفحص احوال حسن
 بیک نماید * حسب فرمان قضا جریان حسن بیک را در دیوان
 وان حاضر گردانیده * بعد از تفتیش و تفحص او را از درختی که
 در میانه سرای واقع شده از گردن آویختند بعد از صلب
 و سیاست او امارت برادوست بعلی بیک مقرر فرمودند *

علی بیک بن غازی قران *

بعد از قتل حسن بیک بموجب عرض و صوابدید حسین
 پاشا از سده سنیه سلطان سلیم خان حکومت بعلی بیک مفوض
 شد * چون چند سال از ایام حکومت او منمادی کشت
 عشیرت برادوست بحکومت اولیا بیک مایل و راغب گشته
 ز علی بیک رو گردان شده * باستدعای حکومت اولیا بیک
 روانه آستانه سلطان مغفور شده امارت اورمی از اسکندر بیک
 ابن شاه محمد بیک که هنگام تسخیر خسرو پاشا بدو مقرر کرده
 بود تغییر داده بعلی بیک مرحمت شده * اسکندر بیک

بعد از عزل از سنجاق اورمی از حکومت استغنائموده

کنج انزو اختیار کرده بعبادت مشغول شد *

و علی بیک نیز چون یکسال با امر امارت

اورمی مبادرت کرده بجوار رحمت حق

پیوست و از اولاد ذکور نماند *

﴿ اولیا ییک بن بوداق ییک بن شاه محمد ییک ﴾

چون از پدر خورد سال ماند حکومت موروثی چند سال بدست بنی عمان افتاد * چون آثار رشد و سداد در جهت آمالش فروزان و نور دوات و استعداد از ناصیه قبالش در خشان بود عشیرت و اقوام برادوست بجهت امارت اولیا ییک بدرگاه فلک اشتباه سلطان مغفور رفته استدعای امارت او نموده التماس ایشان بعز اجابت مقرون گشته * در تاریخ سنه خمس و ثمانین و تسعمایه امارت از علی ییک تغیر گشته باولیا ییک ارزانی شد * و حالیا که تاریخ هجری در سنه خمس و انفست امارت صومای بلا منازعت و ممانعت در ید تصرف اوست *

شعبه دوم

﴿ در ذکر امراء ترکور و قلمه داود ﴾

﴿ ناصر ییک بن شیر ییک بن شیخ حسن ییک ﴾

ناحیه ترکور را شخصی از آبا واجداد ایشان سلطان احمد نام از ولایت برادوست تفریق کرده بطریق سنجاق متصرف شد * در محل تحریر این نسخه ابتر در تصرف ناصر ییک بود و بالفعل در تصرف اوست * و او مرد شجاع و متهور است و عمرش از هشتاد متجاوز بود بواسطه دعوی سنور و ثغور

باعشیرت دیری تابع زینل بیك حکاری منازعه و مجادله کرده قریب
 صد نفر در میانه ایشان ضایع شد * و ناصر بیك بعضی اوقات
 ترك دیار کرده بخدمت شاه طهماسب رفت * و زینل بیك
 حکاری بوغم او شیر بیك نام پسر او را تربیت کرده ناحیه
 صومای که از و افراز کرده بطریق سنجاق بدو تفویض نمودند *
 و شیر بیك بجهت یزادی آزار خاطر پدر از عمر دولت برخوردار
 ندیده بمرض طاعون فوت شد * و بعد از فوت شیر بیك ناحیه
 توکور بزن الدین بیك نام از بنی عثمان او مقرر گشت *
 و زین الدین بیك در هنگام فتح تبریز با امراء اردستان در سعد
 آباد نام محل در محاربه قزلباش بقتل رسید * و ناصر بیك تکرار
 ناحیه توکور را احاطه سنجاق خود کرد * باز خضر بیك نام
 شخصی آن ناحیه را بطریق سنجاق از آستانه سلطان مغفور
 گرفت * و ناصر بیك او را بقتل آورد و بعد از ویوسف بیك
 عنایت کرد و بعد از وی شاه محمد بیك دادند * و بعد از وی بحسینی
 بیك بن شیخ حسن بیك مقرر کردند و بالفعل در تصرف اوست
 و ناصر بیك شیر بیك و یوسف بیك، و قره خان، و صارو خان
 و شاه محمد، و تیمور خان، و حسینی، و حیدر نام هشت پسر
 داشت و شیر بیك بنوعی که مذکور شد مطعون گشته فوت
 کرد * و یوسف بیك و تیمور خان نام پسرانش در دست الخضر

بيك بقتل رسيدند • وصارو خان نام پسرش در دست
حسينى بيك نام برادرش بقتل آمد •

فصل پنجم

﴿ در ذكر امراء محمودى ﴾

بر طبع سليم و ذهن مستقيم سخنوران حقيقت انما و مؤرخان
طريقت نما پوشيده نماند كه نسب امراء محمودى بسلاطين مروانيه
ميرسد • و بروايتى با حاكمان جزيره بنى عمان اند شيخ محمود نام
بقولى از ولايت شام و بنقل از جزيره عمريه در زمان تراكه
قرا قوينلو با اقوام و عشائر بطرف آذربيجان آمد . قرا يوسف
بجهت سكونت قلعه آشوت را بدیشان داده شيخ محمود را در
سلك خدام و ملازمان خود درآورد . چون ازو بالدفعات آثار
شجاعت و دلاورى مشاهده کرده در مقام تربيت شده . ناحيه
اشوت را و ناحيه خوشاب را بدستور امارت بدو مقرر کرده آن
طايفه را ملقب بمحمودى گردانيد • و بعد ازو

﴿ امير حسين بيك بن شيخ محمود ﴾

بعد از پدر متصدى امر حكومت شد و در زمان سلاطين
آق قوينلو درجه طالعش مرتفع گشته ، ناحيه الباق نيز از حكام
حكازى مستخلص شده علاوه حكومت مير حسين شد . بامداد

معاونت ترا که چند دفعه لشکر عز الدین شیرداشکست داده
 بر ولایت شنبو استیلا یافت . و عز الدین شیر کسی بنزد حاکم
 بدلیس فرستاده ازو در باب طایفه محمودی امداد و معاونت
 طلب نمود حاکم بدلیس شیخ امیر بلباسی را سردار کرده جمع
 کثیر همراه او نموده بمعاونت عز الدین شیر فرستاد و در حینی که
 میر حسین بعظمت و استقلال هر چه تمامتر در کنار رودخانه
 خوشاب که مشهور است بچم میر احمد نشسته بود شیخ امیر
 باتفاق لشکر عز الدین شیر بر سر او ریخته ز جانبین آتش قتال
 اشتعال یافت های وهوی گردان و گردان بفلک اثیر رسید میر
 حسین بضرب تیر تقدیر از پای درآمد و ازو میر حامد نام پسر می ماند
 ﴿ میر حامد بن میر حسین ﴾

بعد از قتل پدر بجای او نشسته همچنان مدت ها در سلاک امراء
 قزلباش منخرط بود چون ودیعت حیات بمقتضای ممات تسلیم
 کرد ازو میر شمس الدین و عوض یک و امیره یک سه پسر
 یادگار ماند

﴿ عوض یک بن میر حامد ﴾

بعد از فوت پدرش میر لوای خوشاب و متصدی ضبط عشیرت
 محمودی کشت با (اورکز سلطان) حاکم وان و وسطان که از نیابت
 شاه اسمعیل بحفظ و حراست آنجا مبادرت مینمود در آن مقام

منازعه و مناقشه در آمد اتفاقا (اورکز سلطان) عوض بیک را
 گرفته در قلعه و آن محبوس گردانید و در حین حبس و قید
 کسی نزد شرف خان حاکم بدلیس فرستاده از او استدعای استعانت
 کرد . شرف خان یک مرتبه نامه و رسول باورکز سلطان فرستاده
 التماس استخلاص عوض بیک نمود درجه قبول نیافت و شرف
 خان بنفسمه متوجه و آن کشته در سر رود خانه خرگوم نشسته
 اورکز سلطان در اطلاق عوض بیک مساهله نموده قدم در طریق
 مخالفت نهاد . شرف خان نیز ملازم را در نهب و غارت اسکای
 و آن و وسطان اشارت فرمود . اورکز سلطان از روی اضطراب
 بالضروره عوض بیک را از قید اطلاق کرده بخدمت شرف
 خان فرستاد . و بعد از آن عوض بیک مدتی در سلك امراء شاه
 طهماسب انتظام یافته ناحیه الباقی راضیمه خوشاب گردانیده
 از نیابت قزلباش چند سال متصرف بود . و چون فوت کرد
 از و حسین قلی بیک و شاه علی بیک و حمزه و حسن و بوداق پنج
 پسر ماند . حسین قلی بیک مدتی در زمان سلطان سلیمان خان
 غازی بعد از تسخیر ولایت بدلیس ناحیه کارجیکان بطریق
 سنجاق بدو عنایت فرموده . آخر ممزول کشته بدیار بکر رفته
 در آنجا فوت شد . و از و بایندور بیک نام پسر مانده که قلعه
 توان من اعمال خوی از روزی که فتح شد بموجب نشان سلطان

مغفور بطریق سنجاق در تصرف دارد . و شاه علی بیك از نیابت شاه طهماسب مدتی بامر امارت محمودی مبادرت کرد . آخر در دست حسین بیك بن امیره بیك میرلوی الباق بقتل رسید . از و خالد بیك نام پسری مانده که بالفعل ناحیه جورس بطریق سنجاق در ید تصرف دارد . و حمزه بیك نام پسری بعد از برادرش باطایفه محمودی حسب الحکم شاه طهماسب بدلو پیری نام شخصی از امراء قزلباش که امارت محمودی بد و مفوض شده بود ملازم شد . عاقبت الامر محمودی دلو پیری را بقتل آورده حمزه بیك را بحکومت نصب کردند . و شاه طهماسب او را جبراً و قهراً بدست آورده محبوس گردانیده . بعد از مدتی او را از حبس اطلاق کرده باجمعی از آغایان محمودی بلامت حاجی بیك دنبلی مأمور ساخت . آخر الامر در دست حاجی بیك در خوی با آغایان محمودی بقتل رسید و حکومت محمودی از دیوان شاهی بخان محمد بن شمس الدین بن میرحامد تفویض شده بعد از چند روز شاه علی سلطان حسینی حاکم وان خان محمد را گرفته در قلعه وان مقید ساخت الکای و ولایت محمودی از دیوان شاهی بطایفه دنبلی مرحمت شد و طایفه دنبلی بعد از عشرت مامیشان که معدودی چند در آنچه قلعه و چند دیگر در قلعه خوشاب متحصن شده بودند جمله بقدیم اطاعت بلامت حاجی

بیک در آمدند و خان محمد بنحوی خود را از قید وان خلاص کرده
 خود را بجماعت مام رشی که در آغچه قلعه بودند رسانید. و از
 استماع این خبر جمعی از طایفه محمودی بتلازمتش مبادرت نموده.
 شبی بغفلت بطریق شبیخون بانجوانان جلد تاخت بر سر حاجی
 بیک دنبلی که بر سر قلعه اشوت نشسته بود برده اورا شکست دادند
 و حاجی بیک زخمدار کشته خود را بهزار فلاکت بمیان قلعه اشوت
 انداخت خلق بسیار از طایفه دنبلی در آن معرکه بقتل رسید.
 و خان محمد کسی بدیار بکر بمخدمت رستم پاشای میر میران آنجا
 فرستاده اظهار اطاعت و اتقیاد بدوگاه سلطان سلیمان خان غازی
 کرد. چون این خبر بسمع شاه طهماسب رسید منشور امارت
 محمودی بنام خان محمد نوشته فرستاد. و در آخر که حکومت محمودی
 بحسن بیک ازدیوان شاه طهماسب قرار گرفت خان محمد بحسن رضا
 و رغبت از امارت محمودی فراغت کرده با آغچه قلعه نام محل
 قناعت نمود. و هر روز صد افسر دیگر از دیوان عثمانی از خزینه
 دیار بکر بوظیفه او تعیین شده در سلاک متفرقه کان (وان) منتظم
 بود عمر طویل یافت ازو در سرحد قزلباشیه در انور عثمانی آثار
 مردانگی بسیار بظهور رسید. و سه پسر داشت ملک خلیل
 و میر شمس الدین و سید محمد بعد از وفات پدر در سر آغچه قلعه در
 میانه اولاد نزاع شد. ملک خلیل در دست برادرش بقتل رسید.

وسید محمد نام پسرش در زمان حیات پدر وفات کرد و بالفعل میر
شمس الدین نام پسرش که جوانیست بحلیه قابلیت و زیور شجاعت
آراسته در آنچه قلعه قائم مقام پدر شده است *

﴿امیره بیک بن میر حامد﴾

بعد از فوت عوض بیک حکومت محمودی از دیوان قزلباش
بدو مفوض گشته * در تاریخی که در ما بین اولمه تسکلو و شرف
خان حاکم بدایس محاربه و مجادله اتفاق افتاده امیره بیک در روز
مضاف از صف شرف خان رو گردان شده بعسکر اولمه ملحق
گردید * و در آنجا نیز چندین صداقت زو بظهور نیامده عنان
عزیمت بملازمت شاه طهماسب معطوف گردانید * چون این
احوال بمسمع سلطان غازی سلیمان خان رسید در حینی که
از قشلاق بغداد متوجه تسخیر تبریز گشت در ییلاق اوجان
که امیره بیک تکرار باطاعت درگاه ساطانی درآمد و پادشاه ربع
مسکون چاوشی از چاوشان درگاه بطلب او فرستادند: او بمقتضای
الطایف خایف چاوش پادشاه را کردن در میانه ضایع کرده مستعد
جنگ وجدال شدند این آوازه در میانه خاق آوردی هایون شایع
گشته از هر طرف هجوم بر سر او آورده ملازمان او را بقتل
آورده امیره را دستگیر کرده با چند نفر از وفیقان بدیوان حاضر
ساختند. همان لحظه شهنه غیرت سلطنت او را در دیوان ییاسا

رسانید * و ازو منصور بیک وزینل بیک دو پسر خورد سال ماند
 چون پسران بسر حد رشد و تمیز رسیدند در سالی که سلطان
 سلیمان خان غازی سفر نخجوان اختیار فرمود برادران باتفاق
 یکدیگر بدرگاه شاه طهماسب رفته ناحیه (سکمن آباد) من
 احوال خوی بطریق سنجاق منصور بیک بقید حیات مرحمت
 کرده * برادرش زینل بیک را در سلاک قورچیان عظام منخرط
 گردانید * چون شاه اسمعیل ثانی بر تخت سلطنت جلوس فرمود
 منصور بیک بملازمتش رفته منظور نظر عاطفت اثر پادشاهی
 کشته در اعزاز و احترام او کوشید * و بعد از فوت شاه اسمعیل
 که دوستی و محبت در ما بین پادشاهان بعداوت و خصومت
 انجامید منصور بیک بوسیله خسرو پاشای میرمیران وان
 بوعده سنجاق بارگیری که از دیوان عثمانی بطریق اوجاق
 و ملکیت بدو عنایت فرمایند بقدم اطاعت بوان آمده ناحیه
 موش نیز بدستور آیه لبق بدو ارزانی گشت * و بزینل بیک
 زعامت دادند و چون زینل بیک فوت شد ازو حمزه بیک و قباد
 بیک نام دو پسر ماند * و در تاریخ سنه اثنی و الف ناحیه سالدوز
 من اعمال مراغه بطریق سنجاق بموجب عرض جمفر پاشا بحمزه
 بیک نام پسر او عنایت شد * چون جمعی از الوسات و احشامات
 محمودی متوجه سالدوز شد بنوعی که در احوال مکاری مسطور

است با شیخ حیدر خصومت کرده در مابین ایشان منازعه و مجادله واقع شده * حزه بیک با برادرش قباد بیک با موازی صد نفر از عشیرت محمودی و متابعان او بقتل آمدند اموال و اسباب ایشان در دست طایفه مکاری بیاد نهب و غارت رفت *

﴿ حسن بیک بن عوض بیک بن میر حامد ﴾

کسی که در میانه عشیرت محمودی طریق بدعیه یزیدی رفع کرده بآداء صوم و صلوٰه و حج و زکوة قیام نموده و فرزندان خود را بخواندن کلام قدیم و موختن فرایض و سنن ترغیب فرموده * مساجد و مدارس بنا کرد اوست * چنانچه قبل ازین مذکور شد در حینی که امارت محمودی بخان محمد بن میر شمس الدین قرار گرفت حسن بیک فرار کرده متوجه درگاه شاه طهماسب شد * و شاه او را منظور نظر عاطفت اثر گردانیده حکومت محمودی و قلعه خوشاب را بدو ارزانی داشته رخصت انصراف داد * خان محمد چون قبال استقبال او کرده بحسن ارادت از امارت محمودی فراغت کرد و باغچه قلعه نام محلی که از قدیم الایام در تصرف آبا و اجداد او بود قناعت کرده حسن بیک نیز متمرض احوال او نشده * و در تاریخی که سلطان غازی سلیمان خان باراده تسخیر ایران متوجه آذربایجان شد حسن بیک از روی عجز و اضطراب روانه آستانه سلیمانی گشته * همچنان

امارت خوشاب و محمودی بدو ارزانی گشت و از آن زمان از سر
 اخلاص و یکجبهتی در خدمات پادشاهی اقدام نموده در هنگامی
 که اسکندر پاشای میرمیران وان بر سر حاجی بیك دنبلی رفته
 اورا در خوی بقتل آورد از حسن بیك در آن معرکه آثار شهامت
 و مردانگی و علامت شجاعت و فرازنگی بظهور آمده .
 اسکندر پاشا حقیقت احوال اورا معروض پایه سرپر خلافت
 مصر سلیمانی گردانید . سلطان دوست نواز و دشمن کداز اورا بین
 الأقران بخلعت فخره و شمشیر طلا سرافراز ساخته ، تاموازی
 دویست هزار آقچه از قریا و مزارع خواص همایون دیار بکر
 بطریق آریه لبق و افراز بدو ارزانی داشته . حکم همایون بدو
 عنایت فرمود تا موازی سی هزار اغنام که از لوسات محمودی
 بقشلاق و بیلاق روند زیشان رسم بیلاق و کد نکیرند . وفی
 الحقیقه در وظیفه صداقت و طریقه دلاوری و شجاعت دقیقه
 از دقایق خدمتکاری و جانپاری ناصری نکذاشت . علی
 الخصوص در وقتی که سلطان مغفور مراد خان بقصد تسخیر
 ایران لشکر بولایت قزلباشیه مأمور ساخت * و در آن فترات
 و انقلاب ترقی که بحال حسن بیك و عشیرت محمودی راه یافت
 در هیچ عصر و زمان باصراء کردستان واقع نشده * در زمان
 اسکندر پاشا در دیوان وان در سر تقدیم و تاخیر و نشستن

باسلطان احمد بيك حاكم خيزان نزاع كرده حكم همايون از سلطان
 سليمان خان حاصل كرد كه كس بغير از زينل بيك حاكم حكاى
 برو تصدّر نكند * و چون مدت پنجاه سال امارت بالاستقلال
 نمود در تاريخ سنه ثلاث و تسعين و تسعمائه در هنگام فتح تبريز
 در محاربه قزلباش در سعد آباد در دست قزلباش بقتل رسيد *
 و بعد از يكسال كه عسكر نصرت فال ببرداری فرهاد پاشای
 وزير بمعاونت جعفر پاشای ميرميران تبريز رفتند استخوانهای
 جسد و را جمع كرده آورده در خوشاب در مدرسه كه خود بنا
 كرده بود دفن ساختند * و از و عوض و شیر بيك و شيخى بيك نام سه
 پسر بود و عوض بيك در حین حیات در ناحیه ماكو من اعمال
 نخبوان را بشرط آنكه از تصرف قزلباش بیرون آورده قلعه
 در آنجا تعمیر نماید بطریق اوجاقلق و باقطاع تملیكى متصرف
 شود * چون بیست سال در آنجا بود در آخر شهرور سنه اثنى
 و الف كه باراده انتقام خون بنی اعمام خود حمزه بيك و قباد بيك
 باتفاق خضر پاشای ميرميران تبريز بر سر شيخ حيدر رفته بنوعی
 كه مذکور شد در سر قلعه بامعدودی چند در دست شيخ حيدر
 بقتل رسيد و سنجاق ماكو بدستوری كه در تصرف عوض بيك بود
 بمصطفی بيك نام پسرش از عواطف بيدريغ پادشاه كيتى ستان
 سلطان محمد خان عنایت و مرحمت كشت و بالفعل در پید تصرف

اوست * والک * اردو باد نخجوان مدتی بطریق سنجاق درید
 تصرف علی بیک نام پسر او بود * و اکثر بنی اعمام و آقایان
 محمودی از حسن اقدام و بمن اتمام حسن بیک بمراتب عالی رسیده
 قریای خوب و مزارع مرغوب از ولایت آذربایجان و ارمن که
 از تصرف قزلباشیه بیرون آورده بطریق تبار و زعامت بدستور
 اقطاع متصرف شدند * و بی شایبه تکلف حسن بیک بغایت
 مرد دنیا دار و عشیرت پرور و عدالت گستر بود * چنانچه از
 زمان اطاعت بدرگاه عثمانی تا محل ممات هر نوع خدمت
 و شهامت و هر قسم دلاوری و شجاعت که از او و اولاد او
 عشیرت محمودی در اغور پادشاهان آل عمان بمنصه ظهور
 آمده بود جمله مواد را دفتری مجلد ساخته هر ماده را از ابتدا تا
 انتها در آنجا درج کرده بخط و مهر بیکار بیکبان و دفتر داران
 و قضات و ان و سایر امراء اکراد رسانیده * آخر آن
 دفتر را بمهر سرداران عالیشان رسانیده بعد از آن بدرگاه سلطان
 مغفور سلطان مراد خان فرستاده بطغرای غرای سلطانی مزین
 گردانید * و هر وقت که او را مطالب و مقاصدی از کریبان جان
 سر میزد دفتر مزبور را بدست گرفته بدیوان عالیشان همایون رفته
 مرادات و مقصودات خود را حاصل میکرد و همواره در معارک
 و مجالس مدعی الزام داده خصم را با و تاب مقاومت نبود شیر بیک

بن حسن بيك در زمان حيات پدر كه سنجاق ماكو پسر بزرگ
خود عوض بيك گرفت سنجاق خوشاب و او را بت محمودی به پسر
دوم شیر بيك فراغت آورد و او مردیست ابدال و شصت و فی منش
اکثر اوقات بمصاحبت علما و فضلا و خدمت مشایخ صوفیه مصروف
میدارد و زیارت بیت الله الحرام رفته * از و خیرات و مبرات
بزهاد و عباد و درویشان میرسد و عشیرت و اقوام نیز از حسن سلوك
او راضی و متسلی اند * و حالیا دو از ده سال است كه با مارت خوشاب
و پیشوایی امرا و احشامات اعیان محمودی مبادرت مینماید *

﴿ فصل ششم ﴾

﴿ در ذكر امراء دنبلی ﴾

از تقریر دلیلیر ثقات روایات چنان مستفاد میگردد كه نسب امراء
دنبلی بعیسی نام شخصی از اعراب شامی پیوندد و بروایتی از
جزیره صریه بوده بنواحی آذربایجان افتاده * سلاطین ماضی ناحیه
سکمن آباد خوی را بطریق اوجاقلق بدو ارزانی داشتند . مدتها
در آنجا ساکن گشته روز بروز عشایر و قبایل بر سر او جمع شدند
در اوایل امرا و عشایر دنبلی بقاعده ناپسندیدگی عمل می نمودند و
و ثانی الحال امراء ایشان كه بعیسی یکی اشتهار دارند . و بعضی
از عشایر از آن بدعت رجعت کرده طریقه اهل سنت و جماعت

پیش گرفته اند . و برخی همچنان در عقیده فاسده خود مصرند
و بروایتی اصح عشایر دنبلی از ولایت بختی آمده در مابین اکراد
ایشانرا (دنبلی بخت) میخوانند . و شیخ احمد بیک نام از اولاد
عیسی بیک در زمان تراکه آق قوینلو بمراتب عالی رسید قلعه بای
و بعضی از ولایت حکاری را مسخر گردانیده بدو تفویض
کرده مدتها حکومت و دارائی قلعه بای در عهده اهتمام طایفه
دنبلی بود . چون شیخ احمد بیک وفات یافت ازو شیخ ابراهیم
و شیخ بهلول نام دو پسر ماند . شیخ بهلول بموجب وصیت پدر
قائم مقام او شد . چون مدتی حکومت کرد آخر الامر لوی
امارت بعالم آخرت زد و ازو جمشید بیک و محمد بیک و خالق و پردی
بیک و حاجی بیک و احمد بیک و اسمعیل بیک و جعفر بیک نام هفت
پسر ماند (حاجی بیک بن شیخ بهلول بیک) سوابق اخلاص بالواحق
اختصاص بملازمت آستانه شاه طهماسب داشت . و شاه مزبور
نیز اورا تربیت کرده الکیای خوی را ضمیمه سکمن آباد نموده
بدستور آیالت بدو ارزانی داشته اورا ملقب بحاجی سلطان
گردانیده ضبط و صیانت سرحد وان و محافظه سنور و ثغور در
عهده اهتمام او کرده چون صحرا نشینان اکراد و دیوساران بدنهاده
که هرگز در خواب و بیداری روی آبادانی ندیده بودند . داخل
قصبه خوی شدند هر یک خود را بمشابه (کودرز) و (کیو)

و (سام نریمان) تصور کرده شاه طهماسب مارا در مقابل عسکر روم نهاده است . می گفتند چنانچه استاد میگوید نظم

کردی خرکی بکعبه کم کرد * در کعبه دوید و اشتلم کرد
 کین بادیه را چه ره دراز است * کم کردن خر زمن چه راز است
 این گفت چو گرد باز پس دید * خریدید و چو دید خر بخندید
 گفتا خرم از میانه کم بود * و ایافتنش زاشتلم بود
 کراشتمی نمی زدی کرد * خر میشد و بار نیز میبرد
 محصل کلام چنان عجب و غرور پیدا کردند که بالاتر از آن تصور
 نتوان کرد * مشهور است که چند نفر از متعینان بدکان حلوانی
 رفته حیوی بسیار تناول کردند * در محل رفتن چون استاد حلوانی
 از ایشان قیمت حیوا طلب نمود گفتند که شاه این شهر را با حیوا
 بما عنایت کرده است . این مثل در میانه خلق بترکی مشهور شد
 که (شهر بزم حیوا بزم) و هم از آنجماعت نقل میکنند که جمعی
 از مسلمانان دنبیلی روز جمعه از جمعات باراده شنیدن خطبه
 بجامع خوی در آمدند . چون خطیب چنانچه عادت مذهب
 امامیه است اسم الله اثنی عشر رضی الله عنهم مذکور ساخت .
 ایشان اعراضی گشته یکدیگر گفتند که این چه نوع خطیب است
 که نام حاجی بیک و برادرانش مذکور نکرده * نام جعفر بیک
 که برادر خورد است مذکور ساخت و ما دای که خطیب

نام حاجی بیک و برادرانش را داخل خطبه نسازد بنماز جمعه حاضر
نمیشویم. و ازین گونه لطایف از آن جماعت بسیار منقول است
که از ایراد آن احتراز اولی است * القصه چون حاجی بیک
اندک زمانی بحکومت خوی مبادرت نمود چند مرتبه بقصد
انتقام عشیرت محمودی که عداوت قدیمی در مابین ایشان بود
حرکت کرد. اما چنانچه در احوال طایفه محمودی سابقا مذکور
شد هر دفعه کاری نساخته. آخر الامر اسکندر پاشای میرمیران
وان بتحریر بیک حسن بیک و خان محمد محمودی علی الغفله ایلغار
و تاخت بر سر او در خوی برده * حاجی بیک را با جمع کثیر از طایفه
دنبلی بقتل رسانید * و ازو حاجی بیک نام پسر خورده سال ماند
(احمد بیک بن بهلول بیک)

در اوایل از دیوان شاه طهماسب ناحیه سکمن آباد بدو
مفوض گشت چون عشیرت دنبلی بعد از قتل حاجی بیک
مذبذبین بین ذلک شده گاه رومی و گاه قزلباش می بودند * و از طریق
استقامت و جاده مصادقت انحراف جسته برخلاف رضای شاه
طهماسب عمل می نمودند. تا در محلی که سلطان سلیمان خان غازی
از سفر نخجوان عودت کرد احمد بیک و اسمعیل بیک و جعفر
بیک هر سه برادر را بابعضی از امراء قزلباشیه شاه طهماسب
بصرف اردهان فرستاده. با امرا در خفیه قرار داد که در فلان

روز شما امرا و عشایر دنبلی را بقتل رسانیده . من نیز قورچیان
ایشانرا که در درگاه معلى اند طعمه شمشیر آبدار خواهم ساخت
در روز موعود امراء قزلباشیه در اردهان هر سه برادر را
باچهار صد نفر مرد جرار از طایفه دنبلی بقتل آوردند . و شاه
طهماسب نیز تاموازی بیست و سی نفر از قورچیان آن طایفه
پیاپی رسانید . و منصور بیك بن محمد بيك از اردهان فرار
کرده باستانه سلطان غازى آمده مشمول عواطف خسروانه
و منظور عوارف بیكرانه پادشاهانه گشت *

﴿منصور بيك بن محمد بيك بن بهلول بيك﴾

از عنایت بیغایت سلطانی ناحیه قنوردوره سی و بارگیری
بطریق سنجاق بدو ارزانی شد . بقیة السیف دنبلی بر سر رایت
اوجع شدند . و مدة الحیات بحکومت آنجا قیام نموده بعد از فوت
ازو ولی بيك و قلیچ بيك نام دو پسر ماند *

﴿ولی بيك بن منصور بيك﴾

بعد از وفات پدر منصب او را بدو مرحمت کردند .
بی تکلف او مردیست در وادی شجاعت و شهامت بر همکنان
فایق و بمناصب جلیل المراتب امارت و حکومت سزاوار و لایق
و حالیا که تاریخ هجری در سنه خمس و الفست ناحیه قنوردوره ای
و ناحیه ابقای بطریق اوجاق در تصرف اوست و ناحیه اوجوق

در هنگام تسخیر نخبوان بطریق سنجاق به برادرش قلیج بیك
عنایت گشته بغایت بلا مشارکت و منازعت در تصرف اوست
﴿ حاجی بیك بن حاجی بیك ﴾

دوماه بود که متولد شده بود که پدرش بقتل آمد بقاعده
طایفه اگر او را موسوم بنام پدر کردند شاه طهماسب وظیفه
بجهت او از خزینه تعیین کرده چون بسن رشد و تمیز رسید در
سلاطین قورچین عظام منخرط گردانیده و در فترات سلطان بایزید
ناحیه ابقا بطریق امارت بدو ارزانی داشته جمعی از طایفه دنبلی
بر سر رأیت او جمع شد قریب بیست سال در آنجا بامر حکومت
مبادرت نمود و بعد از فوت شاه اسمعیل ثانی در زمان شاه
سلطان محمد که مصطفی پاشای سردار در کنار رود خانه (قنق)
فرود آمده . امیرخان عزم شیخون عسکر اسلام نموده حاجی
بك در آن معرکه با بعضی از امراء قزلباشیه در آب (گر) غریق
بحر ممات شد و بالفعل سکن آباد که از عتبه سلطان مغفرت
پناه در هنگام اطاعت نظر بیك و اولاد حاجی بیك عنایت
شده بود . بتصرف اولاد حاجی بیك است و همچنان نام پسر
بزرگش حاجی بیك است

﴿ سلطانعلی بیك بن جمشید بیك بن بهلول بیك ﴾

در زمانی که شاه طهماسب را نسبت بطایفه دنبلی تغیر

مزاج پیدا شده حکم قتل آنجماعت فرمود سلطانعلی بیك در سلك
قورچیان عظام شاه منخرط بود و بجهت اخذ مالوجهاات اصفهان
مامور گشته چون مبلغ صد تومان از وجوهی که در عهده او بود
تحصیل کرد اخبار قتل برادران واعمام وعشیرت دنبلی استماع
نمود صد تومان تقد را برداشته بجانب وان فرار کرده مدتی در
میانه عشیرت دنبلی مخفی اوقات میگذرانید. و چون شاه
طهماسب باطایفه دنبلی بر سرمرحت آمده جرایم ایشانرا بر طاق
نسیان نهاد سلطانعلی بیك صد تومان تقدیه را برداشته متوجه
درگاه شاهی شد و اظهار اعتقاد و اخلاص خود نموده بتواضعات
پادشاهانه و انعامات خسروانه سرافراز گشته بدستور سابق در سلك
قورچیان عظام منتظم ساخت و چون قضیه فوت حاجی بیك
مسموع شاه سلطان محمد شد امارت دنبلی را بسطانعلی بیك
مفوض گردانیده ناحیه سلیمان سرای و نصف ابقای راییکدیگر
ضم کرده بدو ارزانی فرمود. و چون چند سال باسم امارت اوقات
گذرانید چون نواحی مذکوره بواسطه فقرات زمان خراب گشته
چیزی حاصل نمیشد در (شروور) اوقات بفلاکت میگذرانید. هر
سال مبلغی از مالوجهاات دره الکیس (وشروور) من اعمال
نخبوان بتددمعاش او مقرر بود میگرفت. در آنجا باجل موعود
بعالم آخرت رحلت نموده و ازو نظریك و قلیج بیك وحسن بیك

سه پسر ماند •

﴿ نظر بيك بن سلطانعلی ﴾

بعد از فوت پدر امارت دنبلی از دیوان شاه سلطان محمد باو
 مقرر شد . و در محلی که ایروان بقبضه تسخیر اولیاء دولت آل
 عثمان در آمد و سنان پاشای وزیر بمحافظت آنجا تعیین گشت
 نظر بيك با بعضی از امراء قزلباشیه از طایفه روملو و الباوت
 و چمشكزك و سعدلو که از قدیم ساکن چخر سعد بودند احرام
 درگاه فلك اشتباه عثمانی بسته . بوساطت سنان پاشای چيغال اوغلی
 در ارض روم بمخدمت فرهاد پاشای سردار مشرف شده الكای
 (چالدران) و (سلیمان سرای) و (سگمن آباد) بدستور قدیم
 از عواطف علیه خسروانه بنظر بيك و برادرش قلیچ بيك ارزانی
 شد . و چون سگمن آباد مدتی از دیوان شاه طهماسب و بعد از
 آن بموجب برلیغ سلطان مغفور علاوه سنجاق بارگیری گشته
 بطریق اقطاع تملیکی در قبضه اقتدار منصور بيك محمودی بود
 در تسلیم آن ناحیه بنظر بيك تغافل و تساهل نموده . تکرار از
 جانب فرهاد پاشای سردار بموجب نشان مکرمت عنوان سلطانی
 امضاء حکم گرفت . و چون نظر بيك در وقت اطاعت باستانه
 پادشاهی تصرف ناحیه سگمن آباد که از قدیم الایام او جاق
 موردی طایفه دنبلی بود ، با سنان پاشا قرار داده و مشروط کرده

در آن باب حکم هایون بتا کید تمام در دست داشت بزور و غلبه خواست که تصرف در سکمن آباد نماید. از طرفین مواد فتنه و فساد در هیجان آمده عداوت قدیمی بحرکت در آمده کار باستعمال سیف و سنان رسید و هر دو طایفه عشایر و قبایل و هواخواهان خود را جمع ساخته در برابر یکدیگر صف آرا گشته. نظریک بابوادرش حسین یک و هشتاد نفر از مردم متعین دنبلی در آن معرکه بخاک بوار افتادند

﴿ قلیچ یک بن سلطانعلی یک ﴾

بعد از قتل برادرانش بامید غوررسی با اصرا و اقوام دنبلی در اوضروم بخدمت فرهاد پاشای سردار آمدند که بازخواست عظیم خواهد شد. و سردار نیز باحضر منصور یک و سایر اعیان محمودی که در محاربه بوده اند حکم فرمود. مسود اوراق نیز در آن مجلس حاضر شده چون شروع در مقدمه غوررسی شد باعث فساد جانبین اوامر تقضین بود که سردار بدست مدعی و مدعی علیه داده بود * نظم

بقناعت کسی که شاد بود * تا بود محتشم نهاد بود

آنکه با آرزو کند خویشی * عاقبت او فقد بدرویشی

عاقبت کار سردار معذات شعار مهر سکوت در دهان نهاد از اجرای حکم عدالت بلباس اغماص ملبس گشته بمقتضای رسید

الاحكام صلح) سالک طريق مصالحه شده . چون از طرفين مقصود
 سردار بمحصول پيوست قرار چنان داد که منصور يک از سر ناحيه
 سکمن آباد در گذشته بحاجی يک پسر زاده حاجی يک ماضی
 وا گذارد و ناحيه چالدران بطريق سنجاق بقلیج يک عنایت
 شد که از سر دعوی و خصومت در گذرند . بالضرورة طايفه
 دنبل از روی اکراه باین صلح کرک آشتی نموده عودت کردند

فصل دهم

﴿ در ذکر امراء و حکام کهر ﴾

وایشان منحصرند بر سه شعبه * و نسب خود را بکودرز
 بن کیو میرسانند . و کیو در زمان سلاطین کیان والی شهر بابل
 بود که بکوفه اشتهار دارد . و ازو رهام نام پسرى بوجود آمد
 که حسب الحکم بهمن کیانی لشکر به شام و بیت المقدس و مصر
 کشیده خرابی و قتل بسیار نمود * چندان از قوم بنی اسرئیل بقتل
 آورد که از خون ایشان آسیاب بگردش آمده . مورخان بخت
 النصر ازو تعبیر کرده اند آخر بخت النصر قدم بر سر سلطنت
 نهاد از آن تاریخ حکومت آن دیار در دست اولاد ایشان
 است و عشیرت ایشانرا کوران میخوانند

شعبه اول

﴿ در ذکر حکام پلنکان ﴾

از آن طبقه چهار کس در افواه والسمه مشهور بودند * اول غیب
الله بیک که او مرد بسیار صالح و عابد و فضل است * ز قلاع
و نواحی که در تصرف آنجا عتست قلعه (دیودز) و (نودز)
و (دزمان) و (کواه کور) و (مور) و (کلانه) و (نشور) و (مراوید
یمن) است . در اول اطاعت شاه اسمعیل نموده چون او وفات
یافته پسرش ﴿ محمد بن غیب الله بیک ﴾

قایم مقام پدر شد * ولایت موروثی از دیوان شاه طهماسب
بدو ارزانی گشت . او مردی بود بفتون فضایل آراسته
و بصفت عدل و انصاف پیراسته . علما و فضلا را رعایت بسیار
کردی . در پلنکان مدرسه و جامع ساخت شاه طهماسب دختر
اورا بمقد نکاح در آورد بسمت قرابت موسوم شد * چند سال
حکومت باستقلال نمود . میر اسکندر و میر سلیمان و سلطان
مظفر و جمشید بیک نام چهار پسر داشت در زمان حیات ولایت
موروثی خود را چهار حصه کرده به پسران قسمت نمود . امیر
اسکندر را قایم مقام ساخته ولی عهد گردانید

﴿ امیر اسکندر ﴾

بعد از فوت پدر در قزوین بمخدمت شاه طهماسب آمده

تجدید منشور ایالت کرده. در زمان شاه اسماعیل بمخدمت او رسیده
اعزاز و احترام بسیار یافته همچنان از مرحمت بیکران شاهی
تفویض حکومت پلنکان بدو رجوع گشته مقضی المرام عودت
فرمود. چون مدت بیست سال از ایام حکومتش منمادی شد
وجودش طعمه پلنکان و شیران اجل شده جان بجهان آفرین تسلیم
کرد ﴿نظم﴾

مباش ایمن که این دریای پر جوش و نکرده است آدمی خوردن فراموش
و سولایح حسین تکلو که از نیابت شاه اسماعیل حاکم
دینور بود بعد از فوت میر اسکندر بر سر قلعه پلنکان رفته
آن حصن حصین را که تسخیر او از حیروم و کمان بیرون بود
بزور و غلبه مسخر ساخت و بحیطة ضبط در آورد. و سلطان
حسین نام برادرش از سولایح متوهم و هر اسان کشته در شهره
زول بمخدمت محمود پاشا ولد شمس پاشا میر میران آنجا رفت چون
بعد از فوت شاه اسماعیل که هرج و مرج باحوال قزلباش راه
یافت در هر سری هوایی و در هر دماغی سودایی پیدا شد
ولایتان تکلو حاکم همدان سولایح حسین را که از قدیم نوکر
زاده ایشان آخر باو در این فترات آغاز سرکشی کرده
مطاوعت او ننمود او را بدست آورده ضایع گردانید و عسکر
شهره زول فرصت یافته قلعه پلنکان را از ید تصرف تکلویان

بیرون آورد و کسی از وارثان ملك ننماید . و بالفعل پلنکان بطریق
سنباق از دیوان آل عثمان بمر دمان اجنبی میدهند

شعبه دوم

﴿ در ذکر امراء در تنك ﴾

که در وایل (۱) بولایت حلوان اشتهار داشت و شخصی
از حکام آنجا که مسموع مسود اوراق شده سهراب يك است
که مرد شجاع و سخنی و متهور بوده . نواحی و قلاعی که در تصرف
اوست (پاوه) و (باسکه) و (آلانی) و (قلعه زنجیر) و (روانسر)
و (دوان) و (زرمینکی) است و بعد از فوت او پسرش

﴿ عمر بيك ﴾

قایم مقام پدر شد در اوایل مرد بی باك و سفاك و خمار بود . آخر
توفیق رفیق حال او شده از جمیع مناهی توبه نصوح کرده . در
هنگامی که سلطان غازی سلیمان خان فتح دار السلام بغداد فرمود
بقدم اطاعة پیش آمده . تفویض ایالت موردی از دیوان سلطانی
بدو گشت و مشمول عواطف بیکرانه خسروانه شده . از تاریخی
که در ملك بنده کان سده سنیه پادشاهی در آمد در جاده عبودیت
ثابت قدم و در طریق چاکری راسخ دم بود عمر طویل یافت آخر

(۱) فی نسخه در دمان اکسره بدل در اوائل

غرق بحر فنا شد *

﴿ نظم ﴾

انکار که هفت سبعه خواندی   با هفت هزار سال ماندی
چون قامت ما برای غرقست   کوتاه و دراز را چه فرقست
بعد از وفات او پسرش

﴿ قباد بيك ﴾

مقصودی امر حکومت شد در شجاعت و سخاوت و وجاهت
و صباحت سر آمد جوانان عمر و یکانه دهر بود ولایت مووئی
و مکتسبی مع الشیء الزاید از حدود دینورتا دارالسلام بغداد درید
تصرف اوست . در کثرت مواشی و مراعی و جمعیت
خزینہ اموال و بسیاری اعوان و انصار ثانی ندارد

﴿ شعبه سیم ﴾

(در ذکر امراء ماهی دشت)

چون در حین تحریر این نسخه پیدامان کسی که از ولایت
ایشان خبر دار باشد حاضر نبود اما از افواه چنان استماع رفت که
او جاق قدیمی ایشان ماهی دشت است و تیلاور و کثر
عشایر و قبایل ایشان احشامات والوسات است و قبل ازین حکومت
ایشان در میانه شهباز و منصور نام بر دران بوجه اشتراك ضبط

میشد و در تاریخ سنه اثنی و ألف منصور نام شهباز را بقتل آورده
 جمله احشامات والوسات اگر ادر را بید تصرف در آورد * و بالفعل
 حکومت باستقلال آن قوم بدو تعلق دارد * و از شهباز القاس نام
 پسری مانده کاهی با عمش بمقام خصومت می آید * و هر سال ناموازی
 چهل هزار اغنام تعهد کرده که بدیوان دار السلام بغداد ادا نماید
 با کماشتگان آل عثمان و میرمیران بغداد در کمال اطاعت انقیاد
 است مرد متهور و شجاع است بکثرت اموال و خزینه در آن
 حدود از اقران و امثال ممتاز و یکنه است *

فصل یازدهم

❖ در ذکر امراء بانه ❖

از تقریر دلیله ثقات روات و از ادای کلمات خجسته
 آیات ناقلان حکایات چنان بوضوح می انجامد که (بانه) نام
 ولایتست که امراء عشیرت آنجا بدو منسوب کرده اند. و آن
 ولایت منحصر بدو قلعه و ناحیه است * یکی را قلعه بیروز و ناحیه
 بانه * و یکی را قلعه شیوه میخوانند در مابین ولایت اردلان
 و بابان و مکرری واقع شده. و امراء ایشان ملقب باختیار الدینست
 و وجه تسمیه آنست که باختیار خود از کفر باسلام در آمده اند
 بی آنکه اطاعت یکی از سلاطین اسلام کرده باشند * العلم

عند الله . واسم اول کسی که از امراء ایشان در افواه والسنه مشهور و مذکور است میرزا ییک بن میر محمد است . و او مدتی حکومت بانه نموده دختر ییکه ییک حاکم اردلان را بعقد نکاح خود در آورد * و در امارت استقلال تمام پیدا کرده . آخر باسلطانعلی ییک غلیج در سر خواستکاری دختر ییکه ییک مخاصمت و منازعت نموده . و سلطانعلی ییک قاتنش ییک برادرش را در بانه بحکومت نصب نموده * میرزا ییک را از ولایت اخراج کرده . و میرزا ییک التجا بییکه ییک برده بمداد و معاونت مومی الیه قاتنش ییک را از ولایت بیرون کرده و در حکومت قرار گرفت . چون باجل طبیعی این عالم فانی را وداع کرد ازو بوداق ییک و سلیمان ییک و غازی خان و میر محمد و اغورلو نام پنج پسر یادگار ماند

﴿ بوداق ییک بن میرزا ییک ﴾

بعد از وفات پدر متصدی امور امارت گشت * و چون چند سال از ایام حکومت او متمادی شد میر محمد و اغورلو نام برادرانش که از مادر دیگر متولد شده بودند بر او خروج کرده * او را از ولایت بیرون کردند . و بوداق ییک التجا باستانه شاه طهماسب بود که ازو امداد و معاونت یافته بولایت موردوثی معاودت نماید هادم اللذات دواسبه تاخت بر سر او آورده * در بلده قزوین

متاع جانش را بغارت برد *

﴿سایمان بیک بن میرزا بیک﴾

بعد از وفات برادرش بوداق بیک امارت بانه را از دیوان
شاه طهماسب بدو عنایت نمودند و بولقلی بیک ولد آیدین آقای
ذو القدر والی مراغه را مامور ساختند که امداد سلیمان بیک
نموده او را بامارت بانه نصب سازد. حسب فرمان سلیمان
بیک بمعاونت مشارالیه متصدی حکومت بانه شد * و قریب
بیست سال امارت آنجا کرده. چون مرد صالح متدین بود از
امور خطیر امارت و مهمام عسیر حکومت استغنا کرده دختر
خود را بعقد نکاح برادر زده اش بدر بیک درآورده *

امارت را بدو فراغت کرد. و دو نوبت بزیارت حرمین

الشریفین زادهما الله تعظیما و تکریمما رفته * در

کره * آخر در سر مرقد مطهر و مشهد منور

حضرت خیر البشر صلوات الله علیه

و آله الاطهار مجاور گشته *

در مدینه منوره

سکونت اختیار

نمود

فصل یازدهم (۱)

﴿در ذکر امراء کلباغی﴾

از تقریر دلپذیر ثقات روایات چنان مستفاد میگردد که لفظ کلباغی بدین قرار است که در ایام که بیکه بیک بمسند حکومت نشست و متمکن بود شخصی عباس آقا نام از بزرگان ایل استعجلو بجهت قضیه که از حوادث روزگار باو روی داده بود بخدمت و آمده و چون عباس آقای مزبور مردی شجاع و دلیر بود و اکثر اوقات در میان مبارزان ایل آردلان مردانگیها می نمود بیکه بیک از قبیله عشایر خود دختر الیاس آقای ریش سفید ایل وجوقه رنگه رث بقدر نکاح او در آورد و چشمه در ولایت مهره بان بجهت سکنای او قرار داد و مشار الیه چون مرد ترکی

(۱) هذا الفصل مأخوذ من المهرست المحتوی علی اختلاف النسخ الموجود فی آخر النسخة المطبوعة بروسيا أدرجناه هنا منم للفائدة بالرغم عن كونه ليس من المؤلف بدلیل عدم الإشارة الیه فی أول الكتاب أثناء ذكره أبوبه وفصوله بالتفصيل * راجع المقدمة التي كتبها المرحوم العلامة ث . نه ایامینون زرنوف . صاحب الفضل الاكبر فی طبع ونشر هذا الكتاب القيم لأول مرة فی روسيا يناير سنة ۱۸۶۰ حیث عرما علی اثبات ترجمة هذه المقدمة القيمة فی المقدمة التي سنبتها فی أول الكتاب عند ختام طبعه از شاء الله وذلك تنویرها بفضلہ وأشارة بذكره

بود طرح یکقطعه باغ در آن ولایت انداخت و بسزاوت نیز
 مشهور * هر کس از مردم مترددین که بدان مقام تردد مینمود او
 بزبان ترکی تکلیف نموده که (کل یانه) و مردم اگر از زبان ترکی را
 عجایب میدانسته بدین جهت اسم او را ملقب به عباس آقای
 کلباغی قرار دادند * القصه مومی الیه در خدمت بیکه یک
 شهره زول که نشیمن او قلعه ظلم بود و صاحب دوازده هزار سوار
 یدک دار بود مردانکی بسیار نموده بنوازشات متواتر مرافراز
 کشت و منصب مہرداری باو ارزانی داشت * و مشار الیه کس
 فرستاده از میان ایل استجاو یکدو نفر همشیره که بجا مانده
 بود حاضر گردانیدند * و او نیز همشیرها را بقبیله مزبور که با
 ایشان پیوندی نموده بود داده و چند کس از ایشان بهم رسید
 القصه بعد از آن حاسدانی که اراده شراره حسد میبردند از روی
 کینه او را بتهمت قتل بیکه یک متهم ساختند * و او ازین واقعه
 آگاه شده * در نصف نهار بایار الله نام خواهر زاده خود که
 از ایل رنکه رز بود اطفال را برداشته از میان شهر ظلم بیرون
 آمده * مردم بعرض بیکه یک رسانیدند که عباس آقای کلباغی
 و یار الله آقای رنکه رز فراری شدند * بیکه یک از شجاعتی که
 در شان ایشان مکرر مشاهده نموده بود احدی بعقب ایشان
 روانه نمود * و ایشان بولایت ییلاور آمده سکنا نموده *

باعشار لك و سلیمانی و مادی و كلهر پیوندی نموده * در ایامی که شاه
 طهماسب بعزم ولایت اوزبك باور کنج نزول نموده ایشان
 هر دو در آن سفر بوده * و در معسکر سپاه نصرت مآثر داد
 مردی و مردانگی داده * پادشاه اوزبك برسم ویل مع چند
 سر سایه سر بر خلافت مصیر حاضر ساختند و توجهات شاهانه
 سرافراز گشته * محال بیلاور و دارغکی دوازده اویماق منشور
 بجهت ایشان نوشته شد * و بعد از آن مدت چند سال در آن
 ولا حکومت بیلاور و اویماقها نموده تا اینکه از ایل سلیمانی
 و بادکی و كلهر و رمزیار بر سر ایشان جمع شده * ملقب به ایل
 کلباغی شدند * القصه چند مرتبه میان ایشان و میان محمد بیك
 گوران منازعه و مناقشه بهم رسید . آخر الامر دختر محمد بیك را
 بجهت ولد ارشد یار الله آقای که محمد قلی اسم داشت بعقد
 نکاح آوردند * بعد از آن عباس آقای داعی حق را لبیک اجابت
 نمود بعالم آخرت شتافت *

(نظم)

جهان جام و فلک ساقی اجل می * خلائق باده نوش از مجلس وی
 خلاصی نیست اصلا هیچکس را * ازین جام و ازین ساقی ازین می
 و بعد از فوت عباس آقا چون یار الله آقا دارغکی قرا الوس بود
 تکلیف منصب امارت را به پسر علی آقای ولد مرحوم عباس
 آقا نمود و از سخنان مشار الیه است که من اهل و عیال بسیار

دارم و قرض دارم هستم توانایی حکومت ندارم و او مردی بود
 بکثرت اموال و اهل و عیال مشهور بود و از جمله مینمایند که
 سیمصد استرطور در رومه داشت * و بعد از آن یار الله آقا عریضه
 مع پیشکشهای بسیار بخدمت بیکه بیک فرستاد * و اظهار فوت
 عباس آقا و علی بیک که بمنصب مهر داری بیکه بیک بعد از فراری
 شدن عباس آقا سرافراز گشته بود بجهت حکومت امارت طلبید *
 و بیکه بیک مرحوم از علو شان خود این ملتمس را مبدول داشته علی
 بیک را با ساسه امارت روانه آنولا نمود و او در یکی از منصوبان
 خود میسرورد و بعد از آن که علی بیک منصب امارت و حکومت
 ایل کلباغی قرار یافت (۱)

عشیرت در آنولا بسر

مبرد در آن آوان سنان باشا حسب فرمان قضا جریان بحال
 نهانند بحیطه ضبط و تصرف در آورد و علی بیک

کلباغی که ملقب به عالی کلباغی شده بود اظهار سنان

باشا او را روانه محال کردند و شیخان نمود و عریضه در آن باب

بدرگاه سلطان سلیمان عز ارسال داشت * و یار الله آقا عریضه

مزبور را بدرگاه سلطانی برده * از دیوان سلطانی محال کردند

و شیخان و چکران و قلعه تف آب و خرخره و تیره زند و قلعه

تپه و غیره به سنجاق یکی در وجه علی بیک مقرر شد و تیمار ارکله

(۱) هذه البیاضات والی ثانی کلاما طبق الأصل المنقول منه ۱

ورنکه و ژان و سببانان به یار الله آقا مفوض و مرجوع کشت
(ذکر حکومت علی کلباغی)

راویان اخبار * و مهندسان بلاغت آثار * بر لوح بیان چنین رقم
نموده اند که علی کلباغی بکثرت قوم و عشیرت و ملک و املاک
و دواب و راهوار و یدک مشهور و معروف بود و هر ساله یک مرتبه
کس خود را با تحف و هدایا بخدمت بیکه ییک روانه مینمود و با
قباد بیک حاکم درنه و در تنک و صدان و ذهاب طریق بدسلوکی
بجهت آنکه علی بیک هر ساله در وقت اوایل بهار بولایت
کرنند میرفت و محل عبور الوسات و احشامات او از ناحیه ذهاب
میکدشت * و چون ذهاب داخل ولایت قباد بیک بود و قباد
بیک مزبور رفع آبخورد و علفخورد و پیشکش ازیشان داشت .
و ایشان بنابر امر سلطانی که در دست داشتند که احدی از
بیکار بیکیان بعثت رعیتی و آبخورد و علفخورد و قشلاق باشی
و غیره مزاحم ایل کلباغی نشوند * و زین باب اطاعت قباد بیک
نمینمودند پیش گرفته نمود . و اکثر اوقات در هر سالی دو مرتبه
منازعه و مناقشه در ما بین ایشان بهم میرسید . و بعد از آن علی
بیک نیز جام از دست ساقی اجل نوش نمود و بعالم آخرت
شتافت . و دو پسر بموجب یادگار گذاشت حیدر بیک و کح بیک .
حیدر بیک قائم مقام ملک موروثی والد بزرگوار شد . و هم درین

سال یار الله آقای که مدت یکصد سال است عمر طبیعی گذرانیده
بود و ازیشان علیحده بیمار داشت داعی حق را لیک اجابت
گفت * سه پسر و پانصد خانه وار ایل بیادکار گذاشت
(محمد قلی آسند و شاهویس)

القصه چون علی بیک و یار الله آقا هر دو فوت شدند محمد
قلی ولد یار الله آقا بقای رفته امر سنجاق مزبور بجهت حیدر بیک ولد
علی بیک و بیمار فوق بجهت خود گذرانیده و بشو از شات خندکاری
سرافراز گشته بنوعی که سه مرتبه او را بخزانة عامره فرستاده
بود مراجعت نمود . و آن طریق بدسلوکی در میان ایشان (۱)
بعقد نکاح در آورد و یک نفر فرزند رشید که سرخاب
بیک اسم داشت با محب الدین نامی هر یکی از خالوهای
سرخاب بیک ولد حیدر بیک کلباغی از اسطنبول استدعای
و هر چند حیدر بیک کسی خود را فرستاده که شاید شب الدین
مزبور بمیان ایل کلباغی بیاید او نصیحت

نخندمت او فرستاده * از روی خواهر زاده کی که با هم
داشتند چند وقتی در میان ایشان مانده آورد
قسم داده که بمیان ایل مزبور نیاید * و بعد از مراجعت سرخاب
بیک او مدت سه یوم کفارت قسم روزه گرفته . بعد از آن متوجه

ایل مزبور شد حیدر بیك رسید . سرخاب را

طالبید فرمود که این نادرست تقض قسم نموده . خود متوجه
 او شده او را بقتل آورد . سرخاب مزبور باستقبال او سوار شده
 در عرض راه ملاقات واقع گشته به تیری که اولاً پولادش بسم
 گذاشته بود بر سینه او زده از مهره پشت او گذشت . از دار
 الفنا بدار البوار پیوست * و حال آن صحیفه به (محب الدین کش)
 در میان ایل مزبور مشهور است * و بعد از فوت مشار الیه در
 میان این دو ایل بمخصومت منجر گشت * از قضای ربانی حیدر
 بیك و سغاب بیك قشون خود را بر سر ایل کج برده و بضرب
 شصت سغاب بیك هفت نفر از خالوهای خود کشت . آخر
 الامر چند نفر از تفنگچیان ایل مزبور در غایبانه هر دورا
 بتفنگ زده بقرب جوار رحمت ایزدی پیوستند بنابر آن قشون
 ایشان آن ایل را تاخت و تاراج نموده * و بعد از فوت ایشان
 حسین بیك سنجاق مزبور را از دیوان خندکاری گذرانیده
 و حاکم بالاسقلال شد . اما مراد خان نامی برادر داشت در
 حکومت با او شرکت می نمود . و حسین بیك صبیح عیل بیك
 کلهر او بعقد نکاح آورده . و بکم اسم داشت . و آن زن
 بدستوری که در میان کلهر مشهور است خود حکومت
 مینمود و حسین بیك را در امر حکومت بی دخل نموده بود

وچند کس ر توغیب داده مراد خان ییک را بقتل آورد
 و حسین ییک و سبجانو پردی ییک ولدان مرحوم مراد خان ییک
 بدستیاری چند کس از قریای خود به بغداد رفته به ییکار بیکی
 آنجا شکوه نموده بعهد قباد ییک حاکم در نه مقرر گشت که دیت
 والد ایشان بازیافت نماید * و قباد ییک مزبور فرصت را
 غنیمت دانسته شبیخون بر سر ایل مزبور آورده
 و حسین ییک با ایل از رودخانه سپروان گذشته
 ولایت شهره زولی بمخدمت هلوخان
 اردلان آمده تاحال سنه ۱۰۹۲
 در آن ولایت در خدمت
 حکامان اردلان میباشند
 العلم عند الله

فرقه نسیم

﴿ در ذکر امراء اکراد ایران ﴾

و آن مشتمل بر چهار شعبه است * راویان اخبار بخامه در دربار
 کوهر نثار بر لوح بیان رقم نموده اند که عمده اکراد ایران سه
 طبقه اند سیاه منصور و چکنی و زنکمه . حکایت مشهور است
 و در السنه وافوه مذکور که در اصل ایشان سه برادر بوده اند

که از ولایت لرستان و بروایتی از کوردان وارد لان بعزم ملازمت
 سلاطین ایران از وطن بیرون آمده . ایشانرا ترقیات کلی روداده *
 هر سه برادر به مرتبه امارت رسیده . و مردمانی که از اطراف وجوانب
 بر سر دایت او نهاجمع شده ملقب باسم ایشان گشته اند * و اسامی
 سایر طوایف اکراد ایران که ملازمت امر و سلاطین میکنند
 برین موجبست . لك وزند وروزبهان . و متیلج ، و حصیری ،
 و شهره زولی ، و مزیار ، و کلانی ، و امینلو ، و ثنوی ، و کج ،
 و کرانی ، و زکئی ، و کله کیر ، و یازوکی ، و هی ، و جمشکزك ،
 و عربکیرلو ، و غیره اند * از یئجمله چهار فرقه که یازوکی
 و جمشکزك ، و عربکیرلو . و هی اند * از قدیم الایام در میانه
 ایشان میر و میرزاده هست که امارت و حکومت بارت میکنند
 و بدست و چهار گروه دیگر از اکراد در قرا باغ ایران متوطن اند
 با « یکر می دوت » اشتهار دارند . در زمان شاه طهماسب احمد
 بيك پرتال اوغلی نام شخص را در میانه آنجاغت بامارت نصب
 کردند که تاموازی سی هزار سوار در سفر و حضر در جار و یساق
 همراه داشته باشد * و طایفه دکر از اکراد در خراسان هست
 که ایشانرا کیل میخوانند و در زمان شاه طهماسب امارت ایشان
 بشمس الدین بيك نام شخصی مفوض بود . و طایفه اکراد غیر
 مشهور در ایران بسیار است که ایراد آن سبب اطناب میشود

و بالضرورة از آن اجتناب نموده الحمد لله الملك المعبود

شعبه اول

در ذکر امراء سیاه منصور

در تاریخ سنه ستین و تسعمایه شاه طهماسب خلیل بیك نام شخصی
از میرزاده های اینجماعت تربیت کرده موسوم بخلیل خان
گردانید * و امیرالامرائی جمله اکراد در ایران باو تفویض نمود
و بیست و چهارفرقه از طایفه اکراد بغیر از عشیرت سیاه منصور
و اکرادی که علیحده در میانه ایشان میری بود بملازمت او مقرر
کرد و الکای سلطانیه، و زنجان، و ابهر، و زربن کر، و نواحی چند
که در مابین آذربایجان و عراق واقع است بدو ارزانی داشته *
امر فرمود که موازی سه هزار سوار از طایفه اکراد بر سر
دایت خود جمع ساخته در مابین قزوین و تبریز ساکن شده
بمحافظت طریق و شوارع و رعایت حدود قیام و اقدام نماید *
چون دوسه سال بر این منوال گذشت جماعت بسیار از اکراد
دبوسار بر سر خود جمع نمود * خلیل خان کما ینبغی از عهده ضبط
ایشان بیرون نیامد بلکه بر عکس تصور شاهی عمل نموده
آینده و رونده تجار و مستردین از اوضاع ناموار اکراد منزجر
گشته جمعیت ایشان باعث تفرقگی خلق شد * بنابراین

شاه طهماسب انحراف مزاج پیدا کرده الکای خوار عراق را بخیل خان
 ارزانی داشته او را بمرحد خراسان فرستاد که آنجا باشد
 چون عزیزی او بخواری مبدل شد و سایر طوایف اکراد که بر
 سر رأیت او جمع شده بودند پراکنده و متلاشی شده خود
 بعشیرت سیاه منصور متوجه شده و مدّة احویات در حدود
 خراسان بامر حکومت مبادرت می نمود و بعد از فوت او
 دولتیاری نام پسر خورشیدش بموجب حکم شاه سلطان محمد متصدی
 امارت پدر شده و موسوم بدولتیاری خان شد در این اثنا ولایت
 آذربایجان بید تصرف کاشمکان آل عثمان در آمده دولتیاری خان را
 بجهت حفظ و حراست بمرحد و سامان حدود آذربایجان تعیین
 کردند و ناحیه کرشب، وزرین کمر، و سبجاس، و زنجان،
 و صوراق، و قیدار، و شبستان، و انکوران، و قانجوقة علیا
 و سفلا که از فترات و انقلاب در زیر سم عساکر قزلباش و اکراد
 روی بخرابی و ویرانی نهاده بود جمله از دیوان شاه سلطان محمد
 بدو مرحمت شد که نواحی مزبور را معمور و آبادان سازد.
 و او رفته ناحیه کرشب را دارالملک نموده قلعه متین ساخته
 قصبه بنا کرد و دیو غرور در کاخ دماغ و متحصن شده سراز
 ربقه اطاعت شاهی کشید. و سلطان محمد در صدد کوشمال
 او در آمد و چون دولتیاری خان ازین مقدمه واقف شد

در عصیان و تمرد مصر گشته در الکای انکوران و شبستان قلعه
 عظیم طرح انداخت . و شاه محمد مرشد قلی خان شاملو ولد
 ونی خلیفه را باموازی شش هزار سوار بدفع دولتیار و بدست
 آوردن او مامور کرده بر سر او فرستادند . چون مرشد
 قلی خان بدانجا رسید فی الفور شروع بمحاصره قلعه کرده دولتیار
 باجمعی از دایران نامدار در درون قلعه متحصن شده دولتیار یک
 روز بعزم شبیخون دست جلادت از آستین شهامت بیرون آورده
 جنگهای مردانه و جملهای دلیرانه نموده آخر الامر مرشد قلی تاب
 مقاومت نیاورده سالک طریق فرار گشت . و دولتیار او را تعاقب
 کرده خلق بسیار از ایشان طعمه شمشیر آبدار شده . خیمه و خرگاه
 اموال و اسباب ایشان جمله بنهب و غارت رفت . و مشهور است
 که مادر پیر دولتیار در آن معرکه کیر و دار بر اسب بی زین
 سوار گشته در عقب کریمختگان افتاده فریاد میکرد هی بنقاره هی
 بنقاره • یعنی اول تقارهای اینجماعت را بستانید عمو ما طوق
 و تقاره هفت میرلوارا گرفته بقلعه آوردند . دیگر آنجماعت را
 روی آن نموده که بدیار عجم روند • از شاه عباس و هم وهراس
 پیدا کرده • از روی اضطراب بجانب کیلان فرار کردند . و بمخدمت
 خان احمد والی آنجا رفته خان احمد ایشانرا رعایت کرده بعد از
 چند روز آنجماعت را از خان احمد طلب داشته در قزوین بابعضی

از مردمان مجرم بقتل آوردند . دولتیار خان ازین فتوحات غرور
و نخوت تمام پیدا کرده بتخیلات نفسانی و تسویلات شیطانی
عصابه عصیان بر پیشانی بیعیایی بسته دخیل در ولایت عراق
کرده خواست که سلطانی و ابهر را بمراقت خود ضبط نماید .
شاه عباس برین قضیه اطلاع یافت و المایفه شاملو را بسر داری مهدی
قلی سلطان پسر زاده اغزی و ارخان بر سبیل ایلغار بر سر دولتیار
فرستاد . و از آنجا که عالم بیدولتی او بود الوسات و احشامات
خود را پراکنده نموده بامعدودی چند در درون قلعه ناتمام که
کنکره و شرفه نداشت متحصن شد و طایفه شاملو شروع در
محاصره آن کرده بعد از آن خبر بشاه عباس فرستادند . شاه عباس
بر جناح استعجال متوجه آن صوب گشت و دولتیار از وصول
مرکب شاهی سراسیمه شده بقدیم اطاعت پیش آمده بعز عتبه
بوسی از روی عجز و انکسار خود را بخاک بوار انداخت .

و حسب فرمان پاد شاهی تا موازی سیصد نفر از

آغا یان و متعینان خود بقید و بند و زنجیر گرفتار

شد اهل و عیال مال و منال او بنهب و غارت

رفته • دولتیار بعد از چند روز بردار

شده • ازین دار غرور

بعالم سرور رفت

شعبه دویم

﴿ در ذکر امراء چکنی ﴾

این طایفه در شجاعت و شهامت و دلاوری از سایر اکراد ایران ممتاز است. و چون کسی که متکفل مهام امارت این طایفه بوده باشد از امرا و امیر زادگان ایشان نماند. در ولایت عراق و آذربایجان متفرق گشت. دست تپارل بمال مردم دراز کرده قطع طرق و شوارع کرده. تجار و سودگران از افعال و عداوت ایشان بجان آمده از اطراف و جوانب ممالک محروسه برسم داد خواهی بدرگاه شاه طهماسب آمدند و قظلم کردند. شاه طهماسب بعد از تفحص و تجسس که ظلم و عدوان بسرحد توان و یقین رسیده بود حکم فرمود که هر کجا از طایفه چکنی بینند قتل و غارت کرده جبراً و قهراً ایشانرا از ممالک محروسه شاهی اخراج نمایند بهرجا که خواهند روند. و اگر توقف نمایند در هر محل که ایشانرا بینند بقتل آورند و اموال و اسباب ایشانرا نهب و غارت نمایند. بنابراین موازی پانصد نفر از اعیان ایشان بعزم سفر هندوستان متوجه خراسان شدند در آن حین قزاق خان تکلو حاکم هرات که از قهر و سخط شاه طهماسب و هم و هراس در ضمیر داشت طایفه مزبوره را بملازمت خود دعوت نموده کما ینبغی

در رعایت آن جماعت سعی و اقدام نموده . و چون مهم قوزاق
 خان در دست معصوم بیک صفوی بانجام رسید جماعت چکنی
 بطرف غرجستان رفته جمعیت نمودند . و چون حقیقت احوال
 ایشان بمسامع علیه شاهی رسید و آثار شجاعت و شهامت ایشان
 زبان زده مردم شد بداغ بیک نام شخصی که از امیر زاده کان
 آن طایفه بودند و در سلاک قورچیان عظام انتظام داشت او را به
 بلند پایه امارت سرافراز گردانیده بمیان آن قوم فرستاد و یکی
 از محال خراسانرا بدیشان ارزانی داشته ترقیات کلی باحوال
 ایشان راه یافت . و در شهر سینه احدی والی که عبد المؤمن
 خان ولد عبد الله خان اوزبک بمزم تسخیر قلعه قوجان باموازی
 سی هزار لشکر جرار بر سر بداغ خان آمده او را محاصره کرد
 شاه عباس بمعاونت او رفته عبد المؤمن خان از سر قلعه برخاست
 و شاه مزبور بداغ خان را بنوازشات خسروانه مفتخر
 و سرافراز گردانیده پنج بسر او را بمنصب امارت
 رسانید و حکومت و دارایی آنجا را بطریق
 امیر الامرایی بدو تفویض کرد بمراق
 عودت نمود . و بالفعل در سلاک
 امراء عظام عباسی
 منخرطست

شعبه سیم

﴿ در ذکر امراء زنکنه ﴾

این طایفه نیز در زمان شاه اسمعیل صفوی ماضی بمراتب عالی رسیده محسود اقران بودند * چون از امراء ایشان کسی نماند فرقه فرقه بمخدمت امراء قزلباشیه مبادرت نموده در عراق و خراسان استیخدا م کردند * و بعضی در زمره قورچیان عظام منخرط گشتند *

شعبه چهارم

﴿ در ذکر امراء بازوکی ﴾

بروایت شهر و باتفاق اهل خبر اصل امراء بازوکی از میانه عشیرت سویدی بر آمده است * و برخی از ثقله متقدمین ایشانرا از جمله اکراد ایران عدد میکنند * بهر تقدیر در زمان سلاطین تراکه و قزلباشیه بحکومت کیفی و ارجیش و عدل و ازوالشکرد مبادرت نموده اند * و عشایر بازوکی اکثر چاروا دارند اما مذهب معین ندارند و در امر معروف و نهی منکر چند ان تقید نمی نمایند و امراء ایشان دو فرقه اند خالدیکو * اول کسی که از ایشان امارت نموده و بین الناس مشهور است حسین علی بیگ است

ودو پسر داشت شهسوار بیک و شکر بیک *

﴿ شهسوار بیک بن حسین علی بیک ﴾

بعد از انهدام سلسله آق قویونلو ملازمت امیر شرف حاکم بدلیس اختیار کرده * پسرش خالد بیک بملازمت شاه اسمعیل صفوی مبادرت نمود * در یکی از معارك ازو آثار مردانگی و علامت فرزاندگی بظهور آمده حتی يك دست او از مفاصل جدا گشته * شاه اسمعیل دستی از طلا ساخته بجای دشتش نصب کرده موسوم بچولاق خالد گردانید و از آن روز در صدد تربیت او شده الکای خنس و ملاذک کرد و ناحیه اوچکان موش را بطریق افرا از الحاق کرده بدستور امارت بخالد بیک و برادرانش ارزانی داشت و بی شایبه تکلف خالد بیک مرد متهور قهار بود بواسطه کثرت جاه غرور یکگاه پیدا کرده در يك روز نه نفر از امراء ا کرد و تراکه که به نزد او آمده بودند بقتل آورد * و دعوی سلطنت کرده خطبه و سکه بنام خود کرد * آخر الامر از قزلباش روگردان شده اطاعت آستانه سلطان سلیم خان نمود و در آن محل نیز پای از جاده ادب بیرون نهاده در هنگام مراجعت از فتح چالدران حسب فرمان قضا حریان یاسا رسید * و ازو اويس بیک و ولد بیک پسر و سه برادر رستم بیک و قباد بیک و محمد

بيك ماند . و در محلی كه ناحیه اوجكان موش بطریق امارت
 در تصرف دستم بيك برادر خالد بيك بود در محاربه شرف خان
 حاكم بدليس و عشرت روزی در اوجكان با جمعی از مردم بازوکی
 بقتل رسید * چنانچه تفصیل او در ذکر امیر شرف بعد ازین
 ایراد خواهد یافت * و از قباد بيك نام برادرش اولاد ذکور
 نماند و از محمد نام برادرش امیر اصلان بيك نام پسری مانده بود
 در زمان شاه طهماسب در سلك قورچیان عظام منخرط بود *
 ﴿ اویس بيك بن خالد بيك ﴾

بعد از قتل پدرش پشت بر ولایت روم کرده * بملازمت شاه
 طهماسب آمده * شاه طهماسب امارت عبدجواز را بدو ارزانی
 داشت و چون سه سال بدین وتیره گذشت بواسطه نزاعی که
 بموسی سلطان والی تبریز پیدا کرد موسی سلطان قصد او کرده
 فرار نموده بجانب روم رفته در کیفی توطن کرد * چون این
 خبر در استنبول بمسامع جلال سلطان سلیمان خان رسید فرمان
 قضا جریان امضا بنفاذ پیوست که درزی داود با اولاد و اتباع
 او را بقتل آورده سرهای ایشانرا با آستانه اقبال آشیانه فرستد *
 حسب فرمان درزی دادود در کیفی اویسی بيك را با برادرش
 ولد بيك نام و پسرانش خالد بيك والوند بيك بقتل آورد * و دو
 پسر خورد سال او قلیچ بيك و ذوالفقار بيك مانده التجا

باحمد بيك زرقى حاكم عتاق بردند * واحمد بيك ايشانرا در ظل حمايت
خود جا داده احوال ايشانرا بسده سنیه سعادت مدار پادشاهی
عرض کرده وظيفه بجهت ايشان معين نموده * چون بحد بلوغ
وتميز رسیدند با اقربا و اقوام خود فرار کرده بخدمت شاه
طهماسب رفتند *

﴿ قليج بيك بن اويس بيك ﴾

چون بملازمت شاه طهماسب رسید الکای زکم من اعمال
کنجه اران و امارت پازوکی بدو مفوض فرمود * چون مدت نه
سال از ایام امارت او متمادی شد در هنکام مراجعت رایت
شاهی از سفر کرجستان باجل موعود فوت شد * وازو اويس
بيك نام پسر خورد سال ماند *

﴿ ذو الفقار بيك بن اويس بيك ﴾

بعد از فوت برادرش امارت پازوکی بدو مفوض گشته
شاه طهماسب در مقام تربیت او شد * اما زمان حیاتش چون
موسم کل و لاله چندان بقای نداشت و بزودی اوراق نخل حیاتش
از تند باد اجل بخاک ناصرا دی ریخت *

﴿ نظم ﴾

مرد آن به که دیر یابد کام   کز تمامیت کار عمر تمام
لعل دیر آمدست دیر بقاست   لاله زود آمد و سبک برخاست
چون اولاد ذکور نداشت امارت پازوکی به برادر زاده اش

اویس بیک مفوض شد * و لّٰه کی اورا بیادکار بیک مقرر داشتند
والده اویس بیک از یادکار بیک توهمی پیدا کرد که مبادا قصد
پسرش کنند ترك مارت نموده پسر خود را برداشته در قزوین
بدرگاه شاه طهماسب آمد *

﴿ یادکار بیک بن منصور بن زینل بن شکر بن حسین علی بیک ﴾
چون والده اویس بیک پسر خود را از امارت پازوکی خلع
کرد جماعت ایشان باستصواب اعیان امارت پازوکی بالکای الشکر
بموجب منشور شاهی بیادکار بیک عنایت گشت * چون او مرد
ابدال و ش قلندر منش بود اکثر اوقات اختلاط با طایفه ابدالان
و بی قیدان می نمود . در امور شرعیه چندان تقید نمی فرمود *
از ینجهت در نظر اهل بیزش مطرود و مردود بود * و فی نفس
الامر مرد شجاعت شعار سخاوت آثار بود در زمان او عشیرت
پازوکی غنی و مالدار گشته قریب دو هزار خانه وار از طوایف
اکراد بر سر او جمع شده قرا و مزارع الشکر را عمارت و آبادان
ساخته جمله دعوی پازوکیگری کردند * چون مدت پانزده سال
از ایام امارتش منمادی شد بدان جهان انتقال فرمود *

﴿ نیاز بیک بن یادکار بیک ﴾

بعد از فوت پدر بموجب حکم شاه طهماسب امارت پازوکی
والشکر بدو عنایت شد * او نیز در بدعت سنت پدر را موعی

داشته بلکه اضعاف مضاعف او عمل نمود * آخر بواسطه تشنیع
 و سرزنش امرای و حکام سرحد روم بشاه طهماسب بطریق
 کنایه پیغام فرستادند که اگر سلوک و آداب قزلباش بدین
 عنوانست که طوایف پازوکی و خنسلو و چمشکزک و غیره بفعل
 می آورند اطلاق اسم مسلمانی برایشان روانیست * شاه طهماسب
 مقصود بیک خنسلو و سایر امرای آن سرحد را معزول نمود
 بلکه جمعی خنسلو را بقتل آورده مقصود بیک را در قلعه الموت
 محبوس کرد و نیاز بیک را از امارت معزول ساخته امارت را
 باویس بیک الملقب بقلیج بیک ارزانی داشت * و تا زمانی که
 شاه طهماسب در قید حیات بود نیاز بیک همچنان معزول می گشت
 و بعد از فوت شاه طهماسب پازوکی را شاه سلطان محمد دو فرقه
 کرد آنچه لشکر بیکیان بود بنیاز بیک داده . مابقی به نزد قلیج
 بیک رفتند نیاز بیک تابع امیر خان شد * و آنچه خالد بیکیان
 بودند بر سر قلیج بیک جمع شده تابع تقماق گشته اسکای لشکر در
 دو حصه کردند * و از نیاز بیک درین سرحد آثار مردانگی
 بظهور آمده آخر در هنگام توجه امیر خان بعزم محاربه کلاه پاشا
 و شکست لشکر امیر خان در شیروان در کنار رودخانه قنق
 در آب گر غریق بمر فنا شد اویس بیک المشهور بقلیج بیک سابقا
 اشعاری بدان رفت که اویس بیک را والده اش ازیم آنکه یادگار

بیک بواسطه طمع امارت پازو کی قصد حیات او کند از امارت
 خلع کرده بقزوین آورد * شاه طهماسب قریب بیست سال او را
 در سلك قورچیان عظام منخرط گردانیده در قزوین نشو و نما
 یافت بقدر بکسب قابلیت و زبان دانی و ادراک سخن کوشیده بین
 الاقران ممتاز شد * و چون نیاز بیک بواسطه قباحات از امارت
 معزول شد امارت پازو کی و الکای الشکر دبدو ارزانی شده *
 چند سال در الشکر د کما ینبغی از عهده امارت و ضبط و صیانت
 پازو کی بیرون آمده قاعده رفض و الحاد که در میانه آن قوم
 راسخ گشته بود بر طرف ساخته شعار اسلام ظاهر گردانید
 حسب الامکان در رواج شریعت غرا و رونق ملت بیضا سعی
 بلیغ نمود بعد از شاه طهماسب که تقض در عهد و میثاق پادشاهان
 شده الشکر د حکم اول پیدا کرده از بایرات قدیم چون دیار لوط
 و عاد شد احشامات و الوسات آنجا بمضمون (کانه هم حمر مستنفره
 فرت من قسورة) باطراف و جوانب پراکنده شده آثار خرابی
 بظهور آمد * امارت پازو کی بحسن تدبیر امیر خان دو حصه شده
 مواجب قلیج بیک را از حوالی نخجوان تعیین کرده باتقماق خان
 در جخر سعد بسری برد * وازو در آن حدود انواع خدمات
 مبروره بحیز ظهور رسید * و در تاریخ سنه ثلاث و تسعین و تسعمایه
 که عثمان پاشا متوجه تسخیر تبریز شد در روزی که اوردوی

کیهان پوی اسلام ددر (حرامی بلاغی) نزول اجلال فرمود
 تقیاق خان و علی قلی خان قلیج اوغلی واسمی خان شاملو و سایر
 اعیان قزلباشیه در اینه نام محل باسنان پاشا جیغال اوغلی که قراول
 و پیشرو عسا کر نصرت مآثر بود دوچار یکدیگر گشته
 از طرفین تلاطم امواج بحر فتناسر بمیوق کشیده در آن معارك
 قلیج بیك غریق دریای بلا شده قوچی بیك ولد شاه قلی بلیلان
 پنیانشی سر از تن او جدا کرده بنظر عثمان پاشا آورده بتواضعات
 خسروانه سرافراز شده و از و امام قلی بیك نام پسر می مانده
 در اوایل ملازمت امراء قزلباشیه خصوصاً ذو الفقار خان
 قرامانلوی حاکم اردبیل نموده آخر شاه عباس او را بمنصب
 خود چیکری سرفراز گردانیده و فرقه ازیشان باتفاق
 امراء دنبلی از نخجوان باطاعت آستانه پادشاهی آمده
 امارت آن طایفه بابراهیم بیك اوقچی اوغلی
 نام شخصی باناحیه ز نواحی الشکرد
 ز طرف فرهاد پاشای سردار
 تفویض گشته بعد از
 دو سال معزول
 شده

صحیفه چهارم

﴿ در ذکر حکام بدلیس ﴾

که آبا و اجداد مسود این او را قند * و آن مشتمل است
بر فاتحه و چهار سطر و ذیلی *

فاتحه

﴿ در بیان شهر و قلعه بدلیس که بانی او کیست ﴾

و باعث عمارت آن چیست * (نظم)

بکوای سخن کیمیای تو چیست   عیار ترا کیمیا ساز کیست
که چندین نیکار از تو بر ساختند   هنوز از تو حرفی نپر داختند
اگر خانه سوزی قرارت کجاست   و راز درد رآیی دیارت کجاست
زما سر بر آری و با مانه   نمای بما نقش و پیدانه
ندم چه مرغی باین نیکوئی   زما یاد کاری که مانی تو
بر رای جهان آری معماران بلاد و امصار و ضمیر منیر مشکل
کشای مهندسان قلاع و حصار در پرده اختفا و استتار نماید که
چون استنباط غرایب حالات معموره عالم و استخراج نوادر
اتفاقات معظم بتی آدم که فی الجمله از تدوین فن سیر و عات اصحاب
خبرت و ارباب خبر آنهاست همه کس را بسهولت میسر نه چه

بعد از طی کتب متداوله این قضیه ملحوظ میگردد که بدلیس از آثار اسکندر رومیست . و حمد الله مستوفی القزوینی مؤلف زینة القلوب می آورد که منبع رودخانه دجله از حصن اسکندر ذو القرنین است که از میافارقین سپر آبهای جبال کردستان بدو ملحق میگردد . و در بعضی نسخ ترکی و فارسی املائی آنجا را بتا هم نوشته اند اما غلط است چرا که بقول ارباب خبر و بروایت شهر بدلیس نام یکی از غلامان اسکندر است که بانی قلعه و بلده بود . و مع هذا صاحب لغت قاموس آورده که بدلیس جایی را گویند که آب و هوای خوب داشته باشد . و بعضی بلده بدلیس را داخل اذریعجان و بعضی تابع ولایت ارمن میدانند . اما باتفاق اکابر آفاق داخل اقلیم رابع است محصل کلام غرابت انجام آنکه نقله اخبار و جمله آثار مرقوم کلك بلاغت شعار گردانیده اند که در محل وزمانی که اسکندر از بابل و عراق عرب بجانب روم نهضت فرمود گذرش بر ساحل رودخانه شط العرب افتاده در صدد آن شد که هر آبی که از اطراف وجوانب داخل رودخانه میشد آنرا باستصواب حکما امتحان نمایند که کدام يك درخفت و ثقلت و خورش و کوارش بر دیگری فایق می آید بدین طریق عبور و مرور نموده بآن محل میرسند که رودخانه بدلیس داخل میشود . چون بسنك امتحان می آزمایند سبکتر می آید * و کافی

از آن چون برداشته می آشامند بمذاق ایشان خوشکوار تر مینماید
 بدین دستور کنار رود خانه که شارع عام است گرفته می آید
 تا بمقامی میرسد که آب رود خانه کسور و رباط بیکدیگر ملحق
 میگردد. چون این هر دو آب را موازنه مینمایند آب رود خانه
 کسور بهتر از آب رودخانه رباط بمذاق ایشان خوشکوار می آید
 همچنان کنار رودخانه کسور را گرفته بالا میروند تا بر چشمه که
 منبع رود خانه کسور است میرسند

نظم

مصفا چون دل خلوت نشینان * منور همچو چشم پاک بینان
 رسیده قمر او تا کاو ماهی * نموده همچو عینک از سیاهی
 گیاهی کاندرو و نشو و نما کرد * بجای برک یرون عینک آورد
 زبیداد تموز و گرمی وی * پناه آورده سویش جله دی
 بحدی سرد از بیم فسردهن * نیارد عکس در وی غوطه خوردن
 کند کرزنکی آنجا کذاری * که شوید در وی از عارض غباری
 شود از کرد ظلمت آنچنان پاک * که بتوان دید در وی عکس ادراک
 آن کوه و چشمه سار و آن سبزه و کوه سار در نظر اسکندر
 در غایت لطافت و صفا در می آید. و مکانی ملاحظه میفرماید
 که در قرون واد وار دیده دوز کار چون آن محل ندیده بلکه
 کوش زمانه از افواه و السنه مثل آن ترانه نشنیده. در اطرافش
 سبزه های نو خاسته، و صحنش بانواع ریاحین و سنبل پراسته جبالش

مانند خضر سبز پوش، درختانش خلعت کونا کون بر دوش ﴿نظم﴾
 هوایش اعتدال از جان گرفته * نم از سر چشمه حیوان گرفته
 زمینهایش ز آب ابر شسته * در و کلهای رنگارنگ رسته
 بساطش در نقاب گل نهفته * کل و لاله است کاندرا هم شکفته
 کفش چون کارخان پرورده ناز * نوای بلبلاش عشق پرداز *
 رسیده سبزه های تا کمرگاه * درختانش زده بر سبزه خرگاه
 اگر مرغی بشاخش آرمیدی * کشادی سایه اش بال و پریدی
 القصة آب و هوای آن دیار موافق مزاج اسکندر افتاده چند
 روز بواسطه استراحت در حال اقامت بر سر چشمه مذکوره انداخت
 و بساط عیش و خرمی بکسترانید و از کف ساقیان سیمین ساق
 زهره جبین جامهای بلورین نوشید. آوازه عیش و عشرت و نوای
 سرور و بهجت بدایره چرخ چنبری رسانیده * و همانا که اندک
 عارضه داشته که در مابین عوام الناس مشهور است و در السنه
 وافواه مذکور است که استخوانی بدستور شاخ کاو در سر او
 پیدا شده که هر چند اطبای حاذق و حکمای مدقق در ازاله آن
 سعی مشکور و جهد موفور نموده اند اثری بر آن مترتب نگشته
 و چند روز که در آن سر چشمه اقامت داشته آن مرض بکلی
 منقطع شده چنانچه او را هیچ عارضه دیگر نمانده و الحال مکانی
 مسطح در سر چشمه مزبوره هست که آنرا چشمه اسکندر

می نامند و در میانهٔ مردمان بدان مشهور است * بنابر موافقت
 آب و هوای آنجا بخاطر اسکندر میرسد که شهر و قلعه بنا کند که
 قرن بعد قرن و بطناً بعد بطن از آن باز گویند بدلیس نام
 غلام خود میفرمایند که در اینجا قلعه و شهری بنا نماید و در متانت
 و حصانت بنوعی اقدام می باید کرد که اگر مثل من پادشاهی
 اراده تسخیر آن کند کند مقصود بکنکرة کاخش نرسد *
 بدلیس حسب فرمان قضا جریان بتعمیر قلعه و عمارت حصار
 مبادرت نموده * قریب بدو فرسخی چشمه در مابین رودخانه
 کسور و رباط در موضع که الحال جای قلعه و قصبه بدلیس است
 بنا کرده باندك فرصتی باتمام میرساند * و در محلی که اسکندر
 از سفر ایران عودت کرده بد آنجا میرسد بدلیس در قلعه و حصار را
 استوار کرده آماده جنگ و جدال و مستعد حرب و قتال شده
 کردن از طوق اطاعت و فرمان برداری در کشیده * اسکندر
 هر چند قاصد و پیغام فرستاده کوشش او را بکوه نصاب و در
 مواعظ گران بار گردانید اثری بر آن مترتب نگشته همچنان
 حلقه بر در تورد و عصیان زده اسکندر نیز مقید بمحاصره قلعه
 بدلیس نشده بمغو و اغماض در گذشت چون يك منزل در میانه
 مسافت واقع شد بدلیس شمشیر و کفن در کردن انداخته کلید
 قلعه و مفتاح حصار برداشته توجه بآستانه اسکندری نمود *

و زبان عجز و انکسار و لسان استکانت و اعتذار برین مقال کشود
 که پادشاه عالم تمرد و عصیان بنده با اشاره^{*} عالی^{*} شهریاری صادر
 شد^{*} چرا که در محلی که بنده^{*} بی مقدار را بهمارت قلعه و حصار
 مامور گردانیدند. بلفظ کهر بار فرمودند که درممانت و استحکام
 قلعه بنوعی قیام باید نمود که مثل من پادشاهی را بسعی و اقدام
 تسخیر آن میسر نشود بلکه کنند تسخیر خواقین گردون سریر
 و سلاطین جهانگیر بر کنکره^{*} کاخش نرسد. و طایر عقل دورین
 روشن دلان صافی ضمیر بشهر احساس پیرامون شرفات اساسش
 نتواند گردید بنا برین فرمان واجب الاطاعه بکستاختی جرات
 نموده ام و کمیت قباحت در میدان وقاحت دوانیده اکنون هر
 عقوبت که پادشاه عالم پناه روا دارد مستوجب^{*} استکندر را ادای
 بدلیس خوش آمده نام بلده و قلعه را بنام او موسوم ساخت
 حکومت و دارایی آنجا را بطریق تملیک بدو ارزانی داشته کلاه
 گوشه^{*} قدر و منزلتش را باوج آفتاب رسانید^{*} و چون هیأت
 مجموعی قلعه^{*} بدلیس مثلث افتاده بواسطه^{*} آن دایم الاوقات
 از اضطراب و انقلاب خالی نیست^{*} و از ثقات روای مرویست
 که درازمنه^{*} سابقه مار بسیار در قلعه پیدا شده سکان و متوطنان
 آنجا را از کثرت حیه تعیش بدشواری بوده^{*} آخر الامر حکما
 در درگاه قلعه طلسمی تعبیه نموده اند که مار کمتر گشته مزاحم

مردمان نمیشود * و الحال بشکل آدمی که مار در دست دارد
از سنك تراشیده در روی دیوار نمایانست و بطلمسم درگاه اشتهار
دارد * و قصبه بدلیس در بند نیست در میان آذربایجان و دیار بکر
و ریمه و ارمن که اگر حاجیان ترکستان و هندوستان از ایران
و عراق و خراسان زیارت حرمین الشرفین زادهما الله تعالی تشریف
و تعظیما توجه فرمایند * و اگر سیاحان جده و زنکبار و تاجران
خطا و ختن و روس و سقلا ب و بلغار و سوداگران عرب و عجم
و روندگان اکثر عالم تردد نمایند مادامی که از سنك سوراخ
بدلیس مرور و عبور نکنند میسر نیست * و این سنك سوراخ
در یکفرسخی بدلیس بطرف جنوبی واقع شده * و نفس الامر
آیدست که چون از زمین بر می آید برور دهور سنك میگردد
که مرتبه مرتبه بمثابه سدی شده که مترددین از آنجا بدشواری
عبوری نموده اند * خاتون خیره که در آن عصر بوده مسجدی
ویک طاق پل عظیم در نفس بدلیس ساخته که به پل و مسجد خاتون
مشهور است آن سنك را سوراخ کرده بالفعل کاروان و مردمان
بسہولت میگذرند مکان شریفست. و قد مکاه رجال الله مردمان
خوب از مشایخ و اهل الله بدانجامیرسند * و واقدی از نوفل بن
عبد الله روایت میکند که در زمان خلافت عمر رضی الله عنه
عیاض بن غنم بتاریخ سنه سبع و عشرين من الهجرة بفتح دیار

بکر و ارمن مامور گشته • در آن حین حاکم اخلاط یسپینوس
 نام کافری و حاکم بدلیس سروند بن یونس بطارقه و ملک موش
 و صاصوت سناسر نام کافری بود پیشوا و مقتصدای ایشان
 یوسپینوس حاکم اخلاط بود • طارون نام دختر خود را ولی عهد
 خود ساخته بود • در فتوح البلاد می آورد که پدر را اراده چنان
 بود که دختر را بعقد نکاح ابن عم خود بغوز بن سروند حاکم
 بدلیس در آورد • دختر بجانب موش بن سناسر که او جوانی بود
 بحلیه حسن و جمال پیراسته و زیور ملاح و سماحت آراسته میل
 تمام داشت • و در محلی که حکام کفار فرزندان خود را بمعاونت
 مریم بن داراب والی آمد فرستادند طارون نیز از نیابت پدر بدان
 سفر مامور شد • چون بموش بن سناسر ملاقت اتفاق افتاد
 بیکبارگی عنان اختیار از قبضه اقتدار او بیرون رفته در خفیه
 بموش سخن یکی کرده از لشکرگاه فرار نمود و بخدمت عیاض
 ابن غنم رفته بشرف اسلام در آمده • طارون را بعقد نکاح
 موش در آوردند آخر طارون با اصحاب عیاض مقدمه ساخته فرار
 کرده بنزد پدر آمد که موش مرا بزور مسلمان ساخته بود باز
 بدین خود مراجعت کردم تا فرصت یافته پدر را بقتل آورده
 اخلاط را بصلح تسلیم لشکر اسلام کرد و سروند حاکم بدلیس
 نیز بوسیله یوقنا صد هزار دینار و هزار طوب اقمشه و دیبای

افرنج و پانصد اسب تازی و صد شهری تقبل نموده بعیاض صلح کرد * و متوطنان بلده اکثر ارامنه اند و اسلامیة آنجا بمذهب حضرت امام شافعی رضی الله عنه عمل میکنند مگر معدودی چند که در ایام تسلط اترک آبا واجداد ایشان متابعت آن قوم کرده مذهب امام اعظم ابوحنیفه دارند * و مردم ولایت عموما شافعی مذهب اند بالتمام بطاعات و عبادات راغب و مایل اند * و جمله مردم شجاع و کریم و سخی طبعند مسافر دوست و مهمان پرست واقع شده اند و در هر قریه از قرای اسلامیة که دوسه خانه باشند مسجدی ساخته امام و مؤذن نگاه داشته نماز بجماعت میکنند * در ادای فرایض و سنن همواره شعار اسلام مرعی داشته همیشه مردمان قایل و فاضل در آن بلده طیبه نشو و نما یافته اند از آنجمله مولای اعظم قدوه نحاری عالم حاوی کمالات نفسانی مولانا عبد الرحیم بدایسی که مرد دانشمند بوده حاشیه در کمال لطافت و دقت بر مطالع نوشته در منطق و معانی ازو مصنفات مشهور بین الفضلا معروف است و مولانا محمد برقلعی که در علم فقه و حدیث سرآمد فضلا و علما و مقبول فقها است در علم نحو بر خبیعی و بر هندی حاشیه بنام امیر شرف حاکم بدایس نوشته منظور خاص و عام است در بدایس نشو و نما کرده * و حضرت قطب المحققین و برهان المدققین حافظ اوصناع الشریعه قدوه

ارباب الطریقه شیخ عمار یاسر که مرید شیخ ابو نجیب الدین
 سهروردیست و پیر شیخ نجم الدین کبرا قدس الله تعالی ارواحهم
 از بدلیس است • وجناب فضایل مآبی عرفان شعاری مولانا
 حسام الدین بدلیسی نیز عالم عامل بوده و انتساب وی در تصوف
 بحضرت شیخ عمار یاسر میرسد و بعد از ریاضت و مجاهدات که
 بمرتبه کمال رسیده تفسیری در تصوف نوشته • و مولانا ادریس
 حکیم ولد مولانا حسام الدین است که مدت ها منصب انشاء سلاطین
 آق قوینلو بدو متعلق بوده و آخر بندهی مجلس سلطان سلیم خان
 سرافراز گشته در فتح مصر در رکاب نصرت انتساب سلطانی
 بوده در آنجا قصاید غرا در مدح سلطان گفته و این ایات را
 در یکی از قصاید خود درج کرده اظهار شکایت میکند • (نظم)

کساد تقدمن از جهل تابکی رایج

چو صاف و ناسره فضل را تویی معیار

زمصر جامع فضلم نشد جوی حاصل

کهر کشیده بخروار جاهلان خروار

مکر که مصر شده بر فقیر ارض حرام

که يك حلال نشایم که برکنم ز اشجار

گرفتم آنکه ندارم رت حق خدمت

زهر تو بود این هجرتم زیار و دیار

بروم و شام و بکرد و دیدار بکر مراست
 چو بنده زار و پریشان گروه اهل تبار
 باهل جاه اگر عرضه دم بر شاه
 بخود به پیچد و فی الحال طی کند طومار
 چو هست در کت ای شاه مصر بجمع فضل
 سزد که جامع علمی کنی باشتبار
 به بین ز عقلی و تقلی و باقنون ادب
 ز فقه و طب و ریاضی ریاض هر اشجار
 بر آسمان علوم آنکه هست معراجش
 چه گونه رفعت ادریس را کند انکار
 و تاریخ فارسی در آثار و احوال سلاطین عثمانی نوشته و قانون ایشانرا
 در آنجا درج کرده * و الحق که در آن نسخه داد فصاحت و بلاغت
 داده توان گفت که در سلاست و روانی او را نظیری نیست * چون
 مبنی بر احوال هشت نفر از سلاطین است موسوم بهشت بهشت
 کرد انیده و قریب بهشتاد هزار بیت است * و در محلی که شاه
 اسمعیل خروج کرده مذهب روافض را رواج داد مولانا ادریس
 تاریخ آنرا مذهب ناهق یافت * و چون این قصه مسموع شاه شد
 مولانا کمال الدین طیب شیرازی را که مصاحب و ندیم مجلس
 خاص بود فرمود که بمولانا مکتوب بنویس * و سؤال نمای که

این تاریخ را او گفته است یانه مولانا بامثال امر مبادرت نموده
 مکتوبی مشتمل بر انواع لطایف و ظرایف بمولانا ادریس نوشته
 ارسال نموده * مولانا چون بر مضمون مکتوب اطلاع می یابد
 انکار نکرده میگوید که بلی من یافته ام اما ترکیب عربیست
 مذهبنا حق گفته ام * شاه اسمعیل را اداء مولانا خوش آمده
 حکم همایون بجهت طلب مولانا و ترغیب ملازمت خود کرده *
 مولانا از آن ابا کرده و این قصیده که چند بیت از و ایراد میشود
 در معذرت گفته بخدمت شاه فرستاده * ﴿ نظم ﴾
 مرا میدان ابا عن جد غلام خندان خود

که جدم خادم جدت براه قدس چا کر شد
 ز تلمیذان جد ثانی شاه است والد هم
 که علم ظاهر از وی دید و باطن زو منور شد
 طریق بندگی خاص من با شاه حیدر هم
 ز حسن اختلاط بنده همچون شیر و شکر شد
 ز حسن اتفاق است این که در آیات فرقانی

بهر جا نام اسمعیل بنام بنده مبر شد
 و (ابو الفضل افندی) ولد او که بزور فضیلت آراسته بود
 در زمان سلطان سلیمان جنت مکان بدقترداری روم ایلی سرافراز
 گشته . مدتی در آن مهم اوقات صرف کرده * اتفاقا دو پسر قابل

داشت بنوعی که هرگز ازین قضیه واقع نشده از غلطه در کشتی
 نشسته بجانب استنبول میرفته که یکبار باد نومییدی برخاسته
 و تلاطم دریای محنت قرین حال فرزندان آن دولتند کشته سفینه
 عمر آن شوربختان در آرداب بلا غریق گردید و فلک امید آن
 نامرادان را بساحل کمال نرسیده زورق حیات ایشان در بحر
 ملمات ناپدید شده در شکم نهنگ فنا چنان ناچیز و مستهلاک گشتند
 که هرگز از ایشان خبری و اثری بناحیت بقا نرسید • نظم
 کشتی هر کس که شد غرق بطوفان او

پنجه عکس اندر آب دست شناور شکست

و (ابو الفضل افندی) بعد از سوزش آتش فراق فرزندان
 رشته طول حساب در دفتر امل پیچیده مستوفی دیوان (کل
 شی هالك الا وجهه) برات حیاتش را بر شهرستان (له الحكم
 والیه ترجعون) نوشت و قابض ارواح طومار روزنا مچه عمرش را
 در نور دید • و از مولانا ابو الفضل افندی اولاد ذکور نمانده
 منقطع النسل شد و (شیخ أبو طاهر الکردی) که مولانا نور
 الملة والدین مولانا (عبید الرحمن جامی) ذکر او در تفحات کرده
 از بدلیس است و مزار فایض الانوارش در جانب غربی بدلیس
 در محله کسور واقع شده و (شکری شاعر) که مدتی خدمت
 امراء ترکمان و ملازمت شرف خان حاکم آنجا مینموده • و آخر

در سلك ندمای مجلس سلطان سلیم خان منخرط گشته * لطیفی
 دومی اسم او را در تذکرة الشعراء ترکی می آورد * و وقایع زمان
 او را بنظم آورده سلیم نامه نام نهاده * الحق داد شاعری داده
 از قصبه بدایس است * غرض که همواره بلده بدایس مجمع فضلا
 و علما و مقرر دانشمندان و مستعدان بوده و جناب فضیلت شعاری
 (مولانا موسی) که الحال تدریس مدرسه شکریه بدو متعلق
 است از مولانا شه حسین جد خود که عمر طبیعی یافته صد
 و بیست مرحله از مراحل زندگانی طی کرده بود * بمسود اوراق
 نقل نمود که بهرام بیك ذو القدر را که از نیابت شاه اسمعیل
 بحفظ و حراست عدلجواز و ارجیش و بارگیری مامور گردانیده
 بودند با کشتگان شرف خان که در اخلاط و انحطود میبودند
 منازعه و مجادله اتفاق افتاد * شرف خان شیخ امیر بلباسی را بدفع
 او فرستاده * موازی پانصد نفر از طلبه و دانشمندان بدایس
 به نیت غزا و جهاد تیر و کمان برداشته * همراه شیخ امیر متوجه
 ارجیش شدند * و آب و هوای آن بلده باتفاق جمهور از حیز و صف
 بیرونست و لطافت و نزاهت باغات و عماراتش از نهایت تعریف
 افزون چنانچه شیخ الاسلام افضل الانام مولانا عبدالحلاق
 که ولد شیخ حسن خیرانست و او خلیفه شیخ عبدالله البدخشانی
 است مزار پر انوار ایشان در قرب كوك میدانست و مکان

استجابت دعاست و سلسله ایشان در تصوف بشیخ رکن الدین
علاء الدوله سمنانی قدس الله سره العزیز منتهی میشود و این چند
بیت در تعریف آب و هوا و لطافت بلده بدلیس از نتایج طبع
کهربار و افکار در ربار اوست *

﴿ نظم ﴾

وہ چه بدلیس کہ شرمندہ و خجلت زدہ اند

آب خضر و نفس عیسی اش از آب و هوا

چہ مقامیست کہ از زہمت و پا کیزہ کیش

شدہ از روی زمین باغ ارم نا پیدا

چہ دیار یست کہ از طیب وی آہو چو شنید

خواست صحرای ختن را کند آن لحظہ رہا

نادر آن گوی کند نافہ مشکین را عرض

گفت باد سحرش کین چہ خیالیست خطا

مشک چین آمدہ خاک سر آن گویکسر

مرو آنجا کہ متاع تو بود خاک بہا

چہ زمین است کہ از صفوت خاک خوش او

از گلستان جنان آمدہ عمر یست صبا

تاغباری برد از ساحت پاکش سوی خالد

کہ کند غالیہ انکیزی جعد حورا

ليك هر چند كه سر كشته در آن كو كرديد

بغباری نشدش دست رس از عين صفا

در زمستان اگر چه از كثرت برف واشتداد سرما و دمه

چند ماه در آنجا مردمان عذاب دارند اما با وجود اين هوايش

چند ان برودت ندارد كه مردم متاذی شوند * و اهالی آنجا از

مفلس و غنی غریب و شهری همه چوب میسوزانند و حمل

استری همه خشك بیکدوم نقره كه دوازده اقچه عثمانیست

می فروشند در حمامات آنجا نیز همه چوب میسوزانند و بعضی

اوقات در عين زمستان از كثرت برف طریق عبور و مرور بر

آینده و درونده منسد می گردد * از قدیم الايام سلاطین معدات

كزین و خواقین حشمت آیین بواسطه محافظه طرق كفره

و اسلامیة آن بلده را از جمیع تكالیف عرفیه و شرعیه معاف

و مسلم داشته اند * امثله و احكام شرعیه و اوامر و فرامین مطاعه

موكد باعنت نامه داده * حكام آنجا بقاع خیر از مساجد و مدارس

و خوانق و حظایر و حمامات و قنطرات بسیار ساخته اند * چنانچه

بیست و يك پل از سنك تراشیده در میانه شهر موجود است

مردمان بر آنجا تردد می کنند * و شانزده محله و هشت حمام (۱)

دارد و چهار جامع بزرگ است یکی از قدیم الايام کلیسای ارامنه

بوده ، در حینی که لشکر اسلام را فتح شهر میسر شد آنرا مسجد
 نموده اند و بقزل مسجد مشهور است • و یکی دیگر از بناهای
 سلاجقه است که تاریخ آنرا بخط کوفی نوشته اند و بجامع کهنه
 اشتهاار دارد • و جامع دیگر امیر شمس الدین والی آنجامع
 زاویه در جنب کوک میدان بنا کرده که مسمی بشمسیه است •
 و چهارم جامع شرفیه است که شرف خان جد فقیر با مدرسه
 و زاویه در محله مار دین بنا کرده بشرفیه موسوم گردانیده •
 درین جوامع امامان و مؤذنان منصوبند • و هر کدام بمبلغ خطیر
 موظف اند • و معلوم نیست که از زمان ظهور اسلام تا این
 وقت هرگز جمعه و جماعت در آنجا فوت شده باشد • و پنج باب
 مدرسه که خطیبیه و حاجی بکیه و شکریه و ادرسیه
 و اخلاصیه که از احداث فقیر است که در تاریخ سنه ۷۸۵ و تسعین
 و تسعمایه در جنب زوایه شمسیه با تمام رسیده بالفعل مملو از طلاب
 است • تدریس مدارس بمدرسان فضیلت شعار بلاغت دثار
 مفوض • از آنجمله تدریس مدرسه شرفیه بمولانا خضر بی (۱)
 که در اصول و فروع فقه شافعی و علم تفسیر و حدیث بی نظیر
 است • و مقرر است که هر کس نزد او چیزی خوانده بمرتبه کمال
 رسیده • و مدرسه اخلاصیه بمجناب شمس الدین مولانا محمد شرانشی

متعلق است که در مابین علمای کردستان بعلوم فطرت و سمو
 منزات مشهور است * و در علم تفسیر و هیات و منطق و کلام
 مهارت تمام دارد * و تدریس مدرسه حاجی بکیه بمولانا محمد
 زرقی صوفی مفوض است که در فقاہت و تقوی و دیانت و راستی
 و درستی او کم است * و مدرسه ادریسیه را مولانا عبداللہ المشہور
 بر شک یعنی ملای سیاه متصرف است * و بیک طریق از آستانہ
 مشروط بخود کرده برات تأیید در دست دارد * او نیز در فنون
 فضایل سرآمد فن خود است * دگر مردمان فاضل و قابل از اهل
 صنایع و محترفہ قریب بہشتصد دکانین هست * و بقاع خیر در آن
 بلده بسیار است * علی الخصوص معمار معدلت موفق الخیرات
 والمبرات مستجمع الحسنات والصدقات ملاذ ارباب الطایل والعلم
 ومعاذ اصحاب الفضل والعلم مؤمن الدولة السلطانی ومعتمد الحضرة
 الخاقانی خسرو پاشای میر میران وان علیہ الرحمہ والغفران یک جفت
 حمام از سنگ رخام و دو درب خان و موازی صد باب دکان دورویہ
 و دو دباغ خانہ وغیرہ مستغلات دیگر ساخته کہ انتفاع کلی از آن
 متصور است جمیع آنها را وقف زاویہ رھوانمودہ و از آثار عمارات
 اوصفای بسیار در بلده بدلیس پیدا شدہ • و فضیلت شعاری
 بلاغت دثاری حاوی کمالات نفسانی محمد جان افندی کہ در اصل از
 قضات و اکابر زادہ کان آنجاست و ابا عن جد متعدد مناصب بلند

و متقلد سمراتب از چند بوده تاریخ بنای عمارت اورا بنای خسروانه یافته * و قطع نظر از احداث عمارت خیرات مرتکب دو امر عظیم شده و باندک فرصتی با تمام رسانید چنانچه عالمیان را مقبول و مستحسن افتاده * اول بنای عمارت رهوا که در مابین قریه تاتوان و شهر بدلیس واقع شده * و آن مشتمل است بر دو باب کاروان سرای وسیع و یک درب زوایه رفیع و یک باب حمام با صفا و یک مسجد روح افزا و ده باب دکا کین محترفه و تخمینا از دوازده هزار ذراع مسافت چشمه آب بدانجا آورده و آثار آبدانی و علامات معموری ظاهر گردانیده * و موازی سی خانه و راز کفره و اسلامیة در آنجا آورده و آن محال و اراضی که از رحمت پادشاه مغفور سلطان مراد خان بطریق ملکیت بخسرو پاشا عنایت شده وقف آنجا کرده بجهت آینده و رونده شوربا و نان و چراغ تعیین کرده * از امرا و اعیان ترك و تاجیک عرب و عجم بنده و آزاد شهری و غریب هر کس که شب در آنجا مهمان میگردد فراخور حال اورعایت میکنند * و نفس الامر محلیست که باوجود آنکه در مابین شهر و تاتوان قریای چند و کاروان سراهای متعدد هست اما بواسطه کثرت برف و شدت سرما که اعیان بدلیس یکسال هر دفعه که برف باریده اندازه نموده اند تمامی زمستان شصت و خب بوده است * غرض که هر زمستان تا موازی چند نفر از تجار و متردین

در معرض تلف می آمد و سلاطین و حکام کرام بتخصیص آبا و اجداد
عظام این مستهام چند دفعه اراده عمارت آنجا کرده بلکه اساس
متعدد نهاده اند که بالفعل دیوار و جدار او زیاده از قدم نمایان
و پیدا است اما بواسطه انقلاب زمان و آشوب دوران ناتمام مانده
(ع) تا که را بخت تا که را روزی * و الحال از بیست سال متجاوز است
که از برکت آثار پاشای مغفور متنفسی در ره و اضایع نشده آینده
ورونده از حجاج و زوار و تجار بر فاهیت و سلامت تردد می کنند *
و ثانیاً در بلده * و آن جامع رفیع و مدرسه و مکان مدفن و زاویه
در غایت صفا بنا کرده با تمام رسانیده * و حافظان خوش الحان و خطیب
و مؤذن متقی و قراءت دان شیرین لهجه نغمه سرا و مجاوران مؤدب
نفر ادا در آنجا نصب کرده بجهت هر یکی فراخور استعداد و وظیفه
تعیین کرده * بعد از ادای صلوٰه خمسہ از برای ترویج روح پر فتوحش
قیام و اقدام نموده بقراءت فاتحه فایحه مشغولند * و در لیالی جمعه
و دوشنبه ختمات کلام قدیم می کنند بلا دغدغه ثواب آن بروج
پر فتوح آن بزرگوار و اصل میگردند * و ثالثاً هادی و دلیل راه مسرود
اوراق کشته باجمی کثیر از عشرت روز کی که مدتی سر کشته تیه
صلالت و غریق بحر ندامت شده بودند و قریب چهل و چهار سال
از جفای اغیار ترک یار و دیار و ملک و عقار کرده بدیار قزلباشیه افتاده
و بشنیدن سخنان هرزه ادانی و لیام ایشان گرفتار کشته * بجد

و جهد تمام از خارستان اغیار بکازار ییخار اسلام و وطن مألوف
و مسکن معروف آبا و اجداد کرام این مستهام رسانید *

محصل کلام غرایب انجام آنکه در محلی که پادشاه مرحوم مغفور
فقیر را از حکومت نخب جوان دلالت دیار اسلام و وعده ایالت اوجاق
موردی کرد بواسطه خسر و پاشا بود * در آن وادی آن مقدار سعی
و اهتمام که ازو بظهور آمد فوقش بیتی تصور تا موازی هزار نفس از مرد
وزن پیر و برنا که سالها از حضرت باری عز اسمه دیار اسلام را
طلب و آرزو مینمودند همراه فقیر بدان دولت عظمی و سعادت
کبری مشرف شدند و الحمد لله علی ذلك * و دیگر شهر بدلیس را
بغایت اطراف و نواحی خوب هست * از آنجمله ناحیه اخلاط
است که نفس شهر آن قدیم البناست * و در بعضی اوقات دار الملک
پادشاهان ارمن بوده * در زمان نوشیروان ایالت آنجا بعمش
جاماسب تعلق میداشت و هواوی اخلاط در غایت لطافت است
و باغستان بسیار و میوه های آبدار از هر قسم دارد * و بتخصیص
قبسی و سیب در کمال نراکت میشود * و یحتمل که یکدانه سیب
در وزن صد درم بیشتر باشد * و اقسام سیب و آمرود دارد و سیب
اخلاط در ولایت ارمن و آذربایجان مشهور است * و آثار بقاع
خیر در آنجا از مساجد و مدارس و حظائر و خوانق موفور
و همواره ظهور اولیا و علما و مشایخست * از آن جمله (سید حسین

اخلاطی) که در علوم ظاهری و باطنی سرآمد علمای عصر بوده
 در جفر جامع از مشاهیر دهر است * بواسطه انقلاب دوران
 و فترات لشکر قیامت اثر جنکیز خان که در ایران و توران واقع
 شد از روی علم جفر دانسته * قبل از ظهور فتن و آشوب محن با
 موازی دو زده هزار خانه و ارا از سریدان و معتقدان از اقوام
 و محبان خود ترك اوطان کرده بجانب مصر رفت * و تا هنگام
 رحلت از عالم سیادت پناهی در آنجا بسر می برد و مزار فایض
 الانوارش در آنجا است * و الحال در مصر محله ایست که
 موسوم است بمحله اخلاطیان * و دیگر از جمله فضایل آنجا
 (مولانا بی الدین اخلاطیست) که در علم ریاضی و هیات
 ذوقنون زمان خود بوده * و چون (نصیر الدین محمد طوسی) حسب
 الاشاره (هلاکو خان) در مراغه تبریز شروع در بستن رصد
 و نوشتن زیج کرد مولانا را از اخلاط آورده باتفاق او (و موید
 الدین عروضی) و (نجم الدین دبیران قزوینی) آن کار را باتمام
 رسانیدند * اما شهر اخلاط بواسطه بعضی فترات که در زمان
 ظهور اسلام در آنجا واقع شد منهدم گشت اولاً در شهر سنه
 ست و عشرین و ستمایه سلطان جلال الدین خوارزمشاه بد آنجا
 آمده بقر و غلبه از سلاجقه گرفته قتل بسیار کرد * و بعد از آن
 لشکر مغول آمده ازو گرفته خرابی از حد بیرون نمودند * و در

سنه اربع واربعين وستمایه زلزله عظیم واقع شده • اکثر عمارات آنجا خراب گشت • و در سنه خمس و خمسين و تسمایه شاه طهماسب در قلب زمستان قلعه اخلاط • را محاصره کرده از کاشتهکان سلطان سلیمان خان مستخلص گردانیده بتخریب قلعه فرمان داده در يك ساعت بخاك تیره برابر ساختند • و بعد از آن سلطان سلیمان خان غازی قلعه و شهر قدیمی را بر طرف نمود قلعه و حصار جدید در کنار دریاچه بنا کرد بدین سبب بالکایه شهر قدیم ویران گشته قدیمه جدید نیز چندین معمور نشد • نظم جهان رباط خرابست در گذر که سیل

کمان مبر که بیک مشت کل شود معمور

و بالفعل هر محل که از اراضی شهر قدیم میکاوند آثار عمارت از سرای و خان و حمام باسنگهای تراشیده و رخام مصنع بیرون می آید • و ناحیه دیگر بدیس موش است و آن بلده قدیم البناست و اثر قلعه و حصار قدیم او پیدا است • و در زمان تصرف آبا و اجداد فقیر مستهام قلعه موش را مقدار يك فرسخ بطرف جنوبی شهر بر بالای کوه ساخته مدتها معمور بود • در ثانی الحال سلطان غازی آن قلعه را ویران کرده نصف قلعه قدیمی که در جانب غربی بلده در بالای تلی واقع شده عمارت کرده است و تا موازی پنجاه نفر از مستحفظان با کتوال و توپچی و سایر

مایحتاج قلعه تعیین فرمودند • و موش در اصطلاح ارامنه دمان را
 میگویند و از کثرت دمان اشجار منمره در آنجا کمتر است
 اما در اطراف بلده باغات انکور دارد • در بالای کوه پشته
 نشانده اند که رزرا از سر زمین پرغنی دارند اگر رزرا بر صوب
 اندازند و یا در جای همواری نشانند بار نمیدهد • و غلات بسیار
 و ارزن بیشمار در آنجا حاصل میشود • صحرای خوب و علف زار
 مرغوب دارد • رعایای آنجا کاو و کاومیش و کوسفند بسیار
 نگاه می دارند چنانچه • هر جفت کاو که عبارت از کوتانست
 یست و چهار کاو و کاومیش می بندند و صحرای موش بین الاتراك
 بموش اوامی اشتهار دارد تخمینا ده دوازده فرسخ در طول چهار
 و پنج فرسخ در عرض زمین مسطح • و هموار بر کل و ریاحین
 و اطراف آن کوهستان پر بیشه سبز و خرم همیشه ییلاقات پر برف
 و چشمه سارهای سرد و رودخانه های فراوان در آنجا میباشد •
 چنانچه آب فرات از جانب شمالی آن صحرا آمده ثلث آنرا قطع
 میکند و بطرف جنوبی میرود رودخانه معروف بقره صو از جبل
 نمرود از جانب شرقی می آید و از حدود وسط صحرا جریان کرده
 داخل آب فرات میشود • در کوهستان او بازهای سفید اعلی بی
 نظیر میگیرند و اقسام شکار مرغ و ماهی در آن صحرای بهشت
 آیین و مرغزار فردوس قرین پیدا می شود • ﴿نظم﴾

بهشتی شده ییشه پیرامنش * دیگر کوثری بسته در دامنش
 کراینده بویش باسودکی * فرو شسته از خاکش آلودگی
 همه ساله دیمخان آن سبز شاخ * همیشه درو ناز و نعمت فراخ
 علف گاه مرغان این کشور اوست * اگر شیر مرغت بیاید دروست
 زمینش بآب زر آغشته اند * تو کوپی درو زعفران گشته اند
 قرایای ارامنه قریب بصد خانه وار در آن مرغزار پهلوئی
 یکدیگر افتاده دامنه کوه از اطراف صحرا قرایای اسلامییه واقع
 شده * و حقوق دیوانیش بقول حمد لله مستوفی در زمان سلاطین
 چنگیزی شصت و نه هزار و پانصد دینار بوده * در زمان سلطان
 غازى سلطان سلیمان خان که ولایت بدایس را تحریر و باز دید کردند
 بغیر از قرایای اوقاف و املاک مع جزیه و خراج چهار هزار نفر کفره
 باسلوب جزیه قدیم که هر نفر از قرار هفتاد آقچه باشد یک هزار
 و پانصد هزار و سی و سه هزار و سیصد و بیست و چهار آقچه
 عثمانی میشود که هر دوازده عثمانی يك مثقال نقره خاص است
 و روایتست که قبل از ظهور اسلام در زمان حکام ارامنه شخصی
 که حاکم موش بود یکروز عرض لشکر خود را دید ششصد
 راس اسب الاجه در عسکر او موجود بوده * و هنوز تاسف
 میخورد که موش حاکم و صاحب با تدبیر ندارد * و ناحیه مشهور
 دکر بدلیس خنس است که ییلاقات وسیع دارد * از آنجمله یکی

صو شهری ، و یك كول و دیگری جبل شرف الدین است که
الوسات اگر اد در زمان آبا و اجداد محرر اوراق در آنجا بیلامیشی
کرده منافعه بسیار از آن ممر حاصل میشد و دو چشمه آب دیگر
است در آنجا که از یکی ملح سفید و از دیگری نمک احمر پیدا
میشود و هر سال چهار صد هزار آقچه عثمانی از آنجا پیدا میکرد
و در حقوق دیوانی امثال موش است * اگر چه رعایای ارامنه
آنجا کمتر شده اند اما اکثر قریه و مزرعه آنجا را باقطاع
و صاحب تیمار داده اند و بالفعل موازی چهار صد صاحب اقطاع
در آنجا هست * اسبان تازی نژاد در ناحیه خنس پیدا میشود
و سوای غله چیزی دیگر در اراضی آنجا حاصل نمیکردند *
و از غرایبات آنجا دریاچه ایست مشهور بیولانق که اطراف
آن بر وجه تخمین يك فرسخ بوده باشد * و علی الدوام آتش کل
آلود است مایل بسرخس و رود خانه هم که از آن دریاچه بیرون
می آید بنوعی کل آلوده است که امکان صاف شدن ندارد *
و دریاچه دیگر در میانه بولانق و اخلاط واقع شده که آنرا
دریاچه نازک میخوانند * آتش در غایت صافی و خوشکواری
شفافست و در زمستان چنان یخ می بندد که کاروان چهار ماه
بر بالای او تردد میکنند و قریب بتحویل حمل که یخ او میشکند

صدای و نزدیک بسه فرسخ راه میرود و چون پنج بر طرف
کشته در هوا اعتدال پیدا میشود • ماهی بسیار از آن کول
برودخانه‌های کوچک که از سیلاب داخل آنجا میشود بیرون می آیند
اهالی ولایت آمده هر کس قریب یکم چند نکه مطلب ایشان
است صید ماهی میکنند چنانچه شخص و حد در یک شبانه روز
چند خروار ماهی که راده داشته باشد بسهوات میگیرد گوشت
بغایت لذت دارد و در بزرگی از نیمزراع زیاده است طرفه آنست
که بیضه ماهی در شکم اوست هر کس از انسان و حیوان بخورد
حکم سم دارد • چند نفر از مردمان در حضور فقیر ندکی زو تناول
کرده یک شبانه روز بیهود افتاده آخر تریاقات خورده بکثرت
استفراغ خلاص شدند • و چند عمالداران دیوانی اراده کردند که
ماهی آنرا اجاره و الزام نمایند بلکه در زمان فقیر اجاره کردند که
مباغی بدیوان عاید سازند • اتفاقا در آن سنوات چیزی حاصل
نشد و ماهی بیرون نیامد • و کوهی عظیم در میان موش و خلایط
در شمال بدلیس واقع شده که بکوه نمروود اشتهار دارد • و زبان
زده مردم چنان است که زمستان نمروود قشلاق در او جا میکرده
و تابستان بیلا قاش درین کوه می بوده و در سر کوه قلعه و عمارت
و سرائی پادشاهانه بنا کرده • اکثر اوقات را آنجا بسر می برده • چون
غضب الهی متوجه نمروود شد سر کوه سر نکون کشته بنوعی

زمین فرو رفته که بجای قلعه و عمارت آب بر آمده است با وجود
 آنکه کوه از زمین دو هزار ذراع مرتفع است و تخمینا هزار
 و پانصد ذراع میان کوه زمین فرو رفته کول آب عظیم پیدا شده
 که قطر آن پنج هزار ذراع شرعی مسافه بلکه زیاده دارد و
 و از کثرت سنگلاخ و بسیاری بیشه و درخت بغیر از دو سه راه
 مردمان تردد نمیتوانند کرد و راه چاروا منحصر بدو راهست و
 و آب حوض بغایت صاف و سرد است و اگر کنار حوض را
 کاویدن میسر شود آب گرم بیرون می آید خاک کمتر دارد جمله
 سنگلاخ است که پهلو به پهلو داده و جمله سنگهایش سنگ
 سوداست و بعضی را سنگ سیاه که ترکاں او را دوه کوزی
 میخوانند مانند شان عسل سوراخهای او را پر کرده صلابت
 پیدا کرده و بعضی مانند سنگ سودا خفیف است و از جانب
 شمالی در پشت کوه مجاری آب جرم سیاه گتیف مانند جرم آهن
 که از کوره حدادان پیدا میشود در وزن و صلابت از آهن
 سختتر و کراتر است که از زمین جوشیده میل بجانب نشیب
 کرده ظاهرا باعتقاد فقیر هر سال طریقه نزاید و تضاعف می پذیرد
 در ارتفاع زیاده از سی از و در طول تخمینا پانصد و ششصد ذراع
 از چند محل متعدد بیرون آمده و اگر کسی اراده نماید که پارچها
 که بر وزن یکمن بوده باشد از هم جدا سازد مشقت بسیار

می باید کشید • القدرة لله تعالی •

سطر اول

﴿ در بیان احوال عشیرت روزکی و سبب وجه تسمیه ایشان ﴾
 بر ضمایر مهر ما اثر فارسان میدان فصاحت و خوطر حقیقت
 مدائر شهسواران عرصه بلاغت مخفی و پوشیده نماید که روزکی
 لفظ در یست و بعضی املاء آنرا بحیم (۱) و شین هم نوشته اند اما
 روزکی در اصل عبارت از یکروز است و کی که در آخر لفظ
 روز و قه شده کاف ویای وحدت است مثل خواجگی و پردگی
 و امثال آن • و بعضی از فصحای بلاغت آنرا برانند که کاف و یا
 در فارسی برای تصغیر هم آمده است و میتواند بود که املاى بحیم
 قاعده فصیحای عرب باشد که هرگاه ژا در لفظی درى باشد بحیم
 درج میکنند • و شین بمقتضای طبع بلغای کردی باشد • چه
 از ثقات روایات منضبط است و در سلاک صحاح اخبار و آثار منخرط
 که عشیرت روزکی در یکروز از بیست و چهار قبیله اگراد در
 موضع طاب من اعمال ناحیه خویت جمع گشته و منقسم بدو فرقه
 شده • دوازده فرق او را بلباسی و دوازده گروه ایشانرا قوایی
 خوانده اند • و بلباس و قوالبس دو قریه ایست از قریای ولایت

(۱) وی نسخه خری بحیم عجمی یعنی بمثلث نقط

حکاری • و بروایتی نام دو عشیرتست از طوایف بابان • محصل
 کلام چون اول در طاب جمع شده اند و اراضی آنجا را در میانه خود
 قطعه قطعه قسمت نموده یکدل و یکجهت و یکزبان گشته از برای
 خود حاکمی نصب کرده شروع در تسخیر ولایت کرده اند و مشهور
 است که هر کس در قریه طاب حصه از آن مقسومه ندارد روزی
 الاصل نیست • بعد از آنکه سر در ربه اطاعت حاکم خود نهاده
 اند شروع در مملکت گیری نموده اند • منقول است که در آن عصر
 حاکم بدایس و حزو و تاوایت نام شخصی از حکام کرjestان بود • روزی
 ولایت بدایس و حزو را از او مستخلص گردانیده و بروایتی بدایس ر
 ز عشیرت کردکی و حزو را از کرچی گرفته اند • و بقول بعضی
 بدایس را از عشیرت ذوقیسی (۱) انزعاع نموده اند العهده علی
 الراوی • القصه چون ولایت بدایس و حزو را بید تصرف و قبضه
 تسخیر در آوردند و مدتی از ایام حکومت متمادی شد شخصی که
 متصدی امر حکومت و متکفل مهام امارت روزی بود فوت
 شده منقطع النسل گشت • و عشیرت روژکی از انجا یکی
 در یکدیگر افتاده کردن باطاعت هم نهادند و مضمون این آیات
 مولانا هاتفی بظهور رسید • ﴿نظم﴾

بران مملکت زرباید کریست • که فریاد رس را ندانند کیست

کند قعبهٔ مست در کعبه فی * اگر چوب حاکم نباشد ز پی
 چون مدتی احوال ایشان بدین وتیره گذشت روساء عشایر
 و قبایل درین باب بیکدیگر مشاوره نموده * وایها بر آن قرار
 گرفت که عز الدین و ضیاء الدین نام دو برادر که از نسل سلاطین
 اکسره در شهر اخلاطوطن دارند یشانرا از آنجا بمیانۂ خود
 آورده هر کدام که لیاقت واستعداد حکومت داشته باشد
 بامارت و دارایی نصب کرده عنان اختیار در قبضهٔ اقتدار
 او بگذاریم ناگروبار مملکت ومهام ولایت رواج و رونق پیدا
 کرده متمر دین را بحال نمرود و عصیان نباشد * صغیر و کبیر عشیرت
 باین معامله راضی آشته . سرموی تخلف نکند چند نفر از اعیان
 عشیرت بشهر اخلاط رفته شهزادگان را باعزاز و اکرام تمام از
 اخلاط برداشته بیدلیس آورده * جماعتی عز الدین را در بدایس
 و فرقهٔ ضیاء الدین را در حزو بمحکومت برداشته سر در رقبهٔ
 اطاعت ایشان نهاده رتق و فتق مهمات ملکی ومالی خود را در کف
 کفایت ایشان گذاشته عنان اختیار مملکت را در قبضهٔ اقتدار او
 نهاده * میر عز الدین نیز کما ینبغی از عهدهٔ دارایی بیرون آمده
 عشایر و قبایل واقوام را امیدوار و مستمال گردانید * و نفس
 لامر عشیرت روزگی در مابین عشایر و قبایل کردستان
 بکثرت سخاوت وشجاعت وفرط مردانگی وغیرت معروفند

و بوفور نك و ناموس و بصفت راستی و درستی و دیانت و امانت
 موصوف هرگاه عقوبت و صعوبت بر سر حاکمان ایشان آمده
 دقیقه از دقایق خدمتکاری و وظیفه از وظایف همراهی
 و جانپاری نامری نکنداشته هر وقت که ولایت بدلیس از
 تصرف ایشان بیرون رفته و حاکمان آنجماعت بر طرف گشته
 بحسن تدبیر و رای خود بی امداد و معاونت دیگران متوکل
 و متوسل بعون الله گشته ولایت خود را بتصرف در آورده اند
 و در میانه اگر ادمشهور است که بعدد هر سنکی که در دیوار
 قلعه بدلیس نهاده اند سر عشرت روزگی بیاد رفته است و هرگاه
 پادشاهان ذی شوکت را که راده تسخیر کردستان شود مقرر
 است که اول با حاکمان بدلیس و عشرت روزگی مخاصمت نمایند
 و تا مادامی که عشرت روزگی مطیع و منقاد نکرد سایر عشایر
 کردستان باطاعت و انقیاد کردن نمی نهند و لهذا در حینی که
 سلطان غازی (۱) ولایت بدلیس را از شمس الدین خان حاکم
 آنجا گرفت او از بیم غضب سلطانی بولایت عجم رفت طایفه
 بایکی و مودکی و زیدانی و بلباسی سه سال کردن باطاعت کماشتگان
 آل عثمان نهادند حتی جمیع امراء اگر ادحسب الاشاره سلیمانی چون
 دیوان کوه قاف هجوم بر سر این جماعت آورده ایشانرا رام نتوانستند

(۱) الظاهر هو السلطان سلیمان القانونی اکبر سلاطین آل عثمان

کرد تا هنگامی که سلطان سلیمان مکان مردم دره^{*} کیفندور و طوایف
 یایکی و بوساطت بهاء الدین بیک^{*} حاکم حزو معاف و مسلم نمود
 و اولاد شیخ امیر بلباسی ابراهیم بیک^{*} و قاسم بیک^{*} را امیدوار
 و مستمال نساخت بزور و غلبه تسخیر ولایت بدلیس میسر
 نکشت^{*} و اکثر اوقات امیر زادگان کردستان بدلیس
 می آیند و اوقات بفرغت میگذرانند و میر زادگان و آغازادگان
 روزکی بدرخانه مرء کردستان میروند^{*} و عشیرت روزکی در
 بلاد غربت بجفا و محنت کربت پای ثبات و وقار افشوده مردانه
 و استوار کرده صبر و تحمل شعار خود ساخته بمراتب اعلی میروند
 از جمله درویش محمود کله چیری که ریش سفید و بزرگترین عشیرت
 ایشانست از ولایت موردونی خود بدرگاه عرش اشتباه سلطان
 سلیمان مکان توجه نموده بنابر وفور حیثیت و قابلیت که از جبهه^{*}
 آمال او ظاهر و هویدا بود و بکمال حسب و نسب آراسته و زیور
 عین و فهم پیراسته^{*} بنوعی بود که او را جامع الحیثیات میگویند
 و مکر را و مجدد سلطان سلیمان در مجلس خاص و بزم اختصاص
 خود طلبداده با او صحبتهای متواتر میداشته^{*} و از ابیات فارسی
 و ترکی بسیار بنظم در می آورده^{*} شاعر بی نظیر بوده^{*} و از جمله
 ابیات او که راقم الحروف بخاطر داشت این است (بیت)

سبزہ میدر ایلرک دور نده یاخط غبار

یاایاغی شہدہ باتمش خستہ آرولر میدر
و بنوعی تلاوت کلام قدیم الہی میکرده کہ اورا ادریس ثانی میکرده
اند * مخصوص بزم بادشاہی کر دیدہ منصب کتب داری خود را
بدو 'رزانی فرمود * و دیگر حیدر اقای برادر زادہ مشار الیہ است
کہ آثار رشد و مردانگی او بر تمامی ہل خبرت روشن بود *
از دیوان سایمانی منصب سنجاق باعشرت جہان بلکو و بعضی
محال بالو بطریق اقطاع تلمیکی بدو مفوض شد * و دیگر از عشیرت
بلباسی ابراہیم بیک ولد قلندر آقا است کہ از واسطہ رنجش خاطر
کہ از بعضی اقوام داشتہ بدیر سیستان افتاد * و در آنجا بخدمت
محمد خان ترکان کہ حاکم و فرمان روای آن ولایت بود رفتہ چون
آثار مردانگی و شہامت از ناصیہ او همچو آفتاب تابان و نمایان بود
اورا بسر داری سرحد بلوچ مامور کر ادنید * و چون شجاعت
و دایری کہ آفریدہ * اگر ادیونہا داشت چند مرتبہ متعددہ میانہ
او و عشیرت بلوچ جنال و قتال واقع شدہ مکررا شکست بر
لشکر عشیرت بلوچ افتادہ * چنانکہ بسیاری از مردمان کاری
از جانب بلوچیان ہدف تیر بلا کشتہ در عرصہ تلف برآمدند
و عاقبت الامر آن ولایت را مسخر نمودہ * مردم آندیار بالتمام
والکمال مطیع و منقاد او گشتہ * علی الدوام اوقات بفرغت

میگذرانید • و دیگر بستم آغا که او نیز بطرف قندهار بملازمت
 سلطان حسین میرزا رفته در اندک فرصتی مرتب عالی بهم
 رسانید و داخل مجلس نواب میرزایی آشته همه وقت مصاحبه
 اوقات بابستم آقای مشار الیه مصروف میداشت • و دیگر قاسم
 بیگ ولد شاه حسین آقای مهرد راست که بعد از مراجعت
 طایفه روزی وراقم حروف از الکای نخجوان بجانب بدایس
 بولایت موردی خود بود • و قاسم بیگ مذکور بنا بر اعتقاد
 و اخلاص و یکجبهی که نسبت بدرگاه ملایک سپاه اقدس
 ارفع همیونی داشت پای ثبات و وقار در دامن صبر و شکمیانی
 پیچید و انحراف نورزید • و چون در سلك قورجیان عظام
 منخرط بود پای از دایره اطاعت بیرون نهاده • بعضی از اگراد
 عراق را تقارت خاطری بود در میان طایفه روزی بواسطه
 منصب یوزباشی کری که اراده داشتند بنوعی در مخالفت او
 کوشیدند که فوقش متصور نبود تا آنکه الکای موردی او را
 ازو بریده انواع بدیها از ایشان صادر کردید • و قاسم بیگ مزبور
 بمضمون (الصبر مفتاح الفرح) عمل نموده تا آنکه حقوق نمک
 خواری و جان سپاری او بر نواب همیون ظاهر گردیده منصب
 یوزباشی کری که موردی روزی بود و از تصرف بیرون رفته
 بود باز بدو عنایت فرمود • و حالا که تاریخ هجری در سنه خمس

والف است بمر مزبور مبادرت مینماید * والحق جوانی است
 بزبور قابلیت و انسانیت پیراسته و بحایه سخاوت و شجاعت
 آراسته امید که موفق باشد *

و باین اطوار بر سایر عشایر کردستان امتیاز دارند * و این طایفه
 منقسم به بیست و چهار شعبه اند ازین جمله پنج شعبه که قیسائی
 و بایکی و مودکی و ذوقیسی و زیدانی بوده باشد عشیرت قدیمی
 ولایت بدلیس اند. و پانزده دیگر (۱) بلباسی و قوالیسی است
 (بلباسی) که چیری ، و خریلی ، و بالکی ، و خیاری ، و کوردی
 و بریشی ، و سگری ، و کرسی ، و بیدوری ، و بلاگردی (قوالیسی)
 زردوزی ، و انداکی ، و یرتانی ، و کردی کی ، و سهرودی ،
 و کاشاکی ، و خالیدی ، و واستودی و عزیزان *

سطر دریم

در بیان نسب حاکمان بدلیس که بکجا منتهی می شود *
 بتواتر بصحت رسیده و در بعضی نسخ تواریخ بنظر آمده که
 نسب حکام بدلیس بملوک اکاسره میرسد * و بین الناس از اولاد
 انوشیروان اشتهار دارند * اما اصح آنست که در زمان انوشیروان
 جاماسب بن فیروز که پنجم (؟) سلاطین کسریست بنیابت

(۱) الظهرانه نوزده لاپانزده

قباد بحکومت و دارائی ولایت ارمن و شیروان قیام مینمود *
 و چون وفات یافت از و نرسی و سرخات و بهواطسه پسر ماند *
 نرسی قائم مقام پدر گشته نوشیروان نیز در تربیت او کما ینبغی
 کوشیده بوما فیوماسرتب او طریق نژاد پذیرفته تا آنکه
 لشکر بکیلا کشید و آنجارا بقهر و غلبه مسخر گردانید و دختری
 از ملوک کیلان گرفته از و پسری در وجود آمده موسوم بکیلان شاه
 گردانید (?) و ملوک رستم دار از اولاد او یفتد * و سرخاب بحکومت
 شیروان مبادرت کرده ساسله نسب حاکمان شیروان بدو میرسد *
 و بهوط در اخلاط توطن اختیار کرده باندک دخل قناعت نمود
 و بدستور آباء و اجداد خود در اتساع ملک نکوشید * و از سب حکام
 بدایس بدو منتهی میگردد و باملوک رستم و شیروان حکام بدایس
 بنی عمانند * و برویت صحیح امروز که تاریخ هجری در سنخ شهر
 ذی الحجه سنه خمس و الفست هفت صد و شصت سال است که
 حکومت و دارائی بدایس مع توابع و لواحق و مضافات و ملحقات
 در تصرف حاکمان آنجاست مگر قریب یک صد و ده سال که
 از دست ایشان بیرون رفته بتصرف مردم بیکانه درآمد *
 و چهار طبقه از سلاطین که ید تصرف در ولایت ایشان دراز
 کرده اند احوال هر کدام بعد ازین بتفصیل در محل خود مذکور
 خواهد شد * القصه چنانچه سابقا مرقوم دقم کلاک غمزدا گردید

که عز الدین را در بدلیس و ضیاء الدین را در حزو و عشرت روز کی
 بحکومت برداشتند • و چند وقت از حکومت ایشان مرور
 کرد میل مردم بدلیس آنّا فآنّا بجانب ضیاء الدین زیاده میشد
 و بعض الدین چند آن محبت نمی نمودند • چون ضیاء الدین ازین
 مقدمه واقف گردید و میل مردم بدلیس را نسبت بخود درجه
 اعلی و مرتبه قصوی مشاهده فرمود روزی از حزو باراده
 ملاقات برادر بجانب بدلیس آمد بعد از شرف ملاقات برادران
 بساط عیش و عشرت گسترده داد نشاط دادند • ضیاء الدین
 آب و هوای بدلیس را موافق مزاج یافت مع هذا توجه خاطر
 و ضیع و شریف بلده بدلیس را بخود مایل و راغب دید • میل
 حکومت آنجا در دلش راسخ و جایگیر شد • در خفیه زبان
 با مردم قلعه یکی ساخته مقدمه کرد که در هنگام رفتن برادر
 بمشایعت من از قلعه بیرون خواهد آمد و من تقریبی کرده باز
 بقلعه مراجعت خواهم کرد • چون ضیاء الدین از برادر رخصت
 انصراف حاصل کرده متوجه حزو شد • عز الدین تشییع موکب
 برادر نمود چون اندک مسافت از شهر واقع شد ضیاء الدین به برادر
 گفت انکشتی من در قلعه مانده است و بغیر از من کسی
 بر آن اطلاع ندارد که در کجاست اگر چنانچه لحظه توقف
 فرمایند تا من بستمعجال بقلعه رفته خاتم خود را بدست آورم •

دور از اشفاق برادری نیست * عز الدین در همان مکان توقف نموده
 خود را بصید و شکار مشغول گردانید * ضیاء الدین فرصت
 غنیمت دانسته خود را بقلعه داخل نموده در را استوار کرده
 برادر پیغام فرستاد که توقع از مکارم اخلاق اخوی آنست که
 چند روز یشتن در حزو ساکن شوند و بنده در بدایس که آب
 و هوای اینجا موافق مزاج فقیر فتاده توقف نماید * عز الدین چون
 از این مقدمه واقف گردید بر در قاعه آمده هر چند با برادر بی
 صروت مبالغه و الحاح کرده اثری بر آن مترتب نشده بالضروره
 راه حزو و صاصون پیش گرفته حکومت آن ولایت بدو قرار
 گرفت و حالا حکام خزو از نیار و اولاد اویند که بعززان اشتهار
 دارند * و حکام بدایس از نتایج ضیاء الدین اند که بدیادین
 مشهورند * و اسامی حکام بدایس که در کتب تواریخ مسطور
 است و بنظر فقیر در آمده هجده نفر است و مدت حکومتشان
 از چهار صد و پنجاه سال متجاوز است و در آن دیار حکومت
 کرده ترك علاقه نکرده اند * و اسم آن شخص که اتابك عماد
 الدین بن اتابك آقسنقر بدایس را ازو گرفته معلوم نشد در وقت
 تسوید این ارواق از کتب تواریخ که در نظر بود ظاهر نشد *
 و اصح روایت آنست که بدایس را قزل ارسلان در زمانی که
 با ذریبجان و ارمن استیلا یافته مسخر کرد * و بعد از سلجوقیان

در اواخر زمان خوارزمیان که سلطان جلال الدین بن سلطان محمد
 خوارزمشاه بدایس آمده حاکم وقت (ملک اشرف) بود *
 و بعد از او برادرش (ملک مجد الدین) حکومت نمود و بعد از او
 (عز الدین) و بعد از او (میر ابو بکر) و بعد از او (امیر شیخ شرف)
 و بعد از او (امیر ضیاء الدین) که معاصر میر تیمور کورکان بود
 و با او ملاقات واقع شد و ز زمان او تا حال که حکومت بحسب ارث
 بمسود اوراق انتقال کرده حوال حکام بدایس مربوط است *
 و سوانح قضایای ایام حکومت هر یک از ایشان در محلی خود بتفصیل
 مذکور خواهد شد * و بعضی از حاکمان بدایس که از تاثیر نظر
 کیمیا اثر سلاطین بلند همت و بیمن پرتو مرحمت خواقین سعادت مند
 ذی شوکت بایه قدر و منزلت باوج رفعت رسانیده اند * و برخی
 که از صرصر سموم قهر و شعله آتش غضب پادشاهان عالی مقدار
 و خواقین گردون اقتدار سوخته دود بید د از دودمان ایشان
 بر آمده بتقریب مذکور خواهد کردید بعون الله الملك المجید * این
 قصه چنانست که در زمان سابق اول کسی که متعرض ولایت
 حکام گردستان شده سلاجقه آذربایجانست * حقیقت آنست که در
 زمان سلطان محمود بن سلطان محمد بن سلطان مسک شاه سلجوقی
 شهنکی بعضی از ولایت عراق عرب بعماد الدین اتابک بن
 آقسنقر * و شهنکی آذربایجان و ارمن باتابک ایلدز که جد قزل

ارسال آن است مفوض شد * و هر دو در آن امر بواجبی دخل
 کرده در حفظ و حراست و ضبط و صیانت ولایت کما ینبغی قیام
 و اقدام نمودند * و در سنه^۱ احدى عشر و خمسماية صاحب موصل فوت
 گشته حکومت آنجا را علاوه^۲ منصب عماد لدین زنکی
 گردانیدند * یوما فیوما درجه^۳ دولت او ارتفاع گرفته تا آنکه
 لشکر بطرف شام و حلب کشیده باندك فرصتی کن ولایت را
 بتحت تصرف در آورد * و در سنه^۴ اربع و ثلاثین و خمسماية حرکت
 بصوب کردستان و دیار بکر کرده * بدلیس و جزیره و آشوت
 و عقره و سایر بلاد را بحیطه تسخیر آورد * و قلعه^۵ آشوت را
 خراب کرده بجای آن قلعه^۶ بنا کرده موسوم بنام خود بهمادیه
 گردانید. و الحال دارالملک آن ولایت عمادیه شده * و زیاده از چهل
 سال ولایت کردستان بتخصیص قصبه و قلعه بدایس در تصرف
 اتابکان سلاجقه بود تا در شهر سنه^۷ ست و سبعین و خمسماية سلطان
 صالح الدین بن نور الدین بن (؟) سیف الدین غازی اتابکی در
 محاربه مصریان شکسته منهزم گشت * و بعد از آن آثار کسوف
 در چهره آفتاب دولتشان ظاهر و علامت خسوف در جبین ماه
 مملکتشان باهر شد * و عشرت روزی که سالها در پس سحاب
 غم متواری شده بودند چون جاوران وحشی در کوه و جنگل
 آرمیده همواره منتظر فرصت و زمان و مترصد وقت چنان

بودند مانند پیر بیان و شیر زیان از قله کوه برآمده بیاز ماندگان
 اما بکان حمله آوردند و ساحت دشت و کوه را از غبار اغیار
 بصیقل شمشیر آبدار پاک گردانیده * و شخصی که از نیابت ایشان
 بضبط بدلیس و حکومت آنجا مبادرت کرده (۱) که
 آثار بقاع خیرایشان از جامع و ربطات و قنطاریت در شهر بدلیس
 و شهر احلاط بسیار است * و روایتی بلده بدلیس در تصرف
 قزل ارسلان اتابکی بوده بهر تقدیر تاریخ شهنشکی عراق عرب
 با قسنقر (?) و شهنشکی آذر بایجان باید که موافق است
 و ایام حکومتشان با هم مطابق (۲) و جماعت سراجیان
 که در ولایت بدلیس اند از بقیه ایشان است
 و سراجیان غلط سلجوقیان است اولاد
 تاج احمد و قرا کوه و قلی اوز بکان
 و غیره از آن طایفه اند .

(۱) هکذا بیاض بالاصل فی بعض النسخ

(۲) وفی بعض النسخ زیرا در هنگامی که شهنشکی عراق عرب با قسنقر
 اتابکی مفوض شد شهنشکی ارن و آذربایجان نیز باید که از اتابکی که جد قزل
 ارسلان است مقرر گردید زمان حکومتشان موافق و تاریخ ایا ایشان
 مطابق است .

سطر سیم

﴿ در بیان اعزاز و احترام که از سلاطین ماضی نسبت
بجا کمان بدلیس نموده اند ﴾
(و آن مشتمل بر چهار فصل است)

فصل اول

﴿ در ذکر ملك اشرف ﴾

بر مرآت طباع فلك ارتقاع سخنوران شیرین گفتار و ضمائر
خوردشید شعاع راویان فصاحت شعار صورت این معنی عکس
پذیر خواهد بود که در اوایل حال ملك اشرف که قدم بر سر پر
حکومت ولایت بدلیس نهاده از نیابت سلاطین مدبر و شام
می نموده بلکه معاصر ملك اشرف بود و آن پادشاهان در رعایت
او کما ینبغی می کوشیده اند تا در تاریخ سنه ۵۸۵ و عشرين و ستمایه که
سلطان جلال الدین بن سلطان محمد خوارزمشاه از خدمت
عسکر قیامت اثر چنگیز خان ترك سلطنت ایران کرده
بیلااد هند افتاد * و چون خبر فوت چنگیز خان در اقصای
هندوستان مسموع او شد از راه کیج و مکران بعزم تسخیر ایران
بدار الملك اصفهان آمد چنانچه خلاق المعانی کمال اسمعیل اصفهانی
درین معنی گوید

نظم

بسپط روی زمین باز کشت آبادان * یمن سایه چتر خدایگان جهان
کنند تهنیت یکدیگر بر سر حیات * بقیه که ز انسان بماند و ز حیوان
پدید میشود آثار حرث و نسل وجود

از آن سپس که بزور و صواعق خذلان

برای بندگی در کت دگر باره * زیر گرفت تولد طبیعت انسان
تو عمر نوح یابی از آنکه در عالم * عمارات از تو پدید آمد از پس طوفان
تو داد منبر اسلام بستدی ز صلیب * تو بر گرفتی ناقوس را از جای اذان
حجاب ظلم تو برداشتی ز چهره عدل * نقاب کفر تو بکشادی از رخ ایمان
و بی شایبه ریابانك زمانی آن دیار را از خبث وجود با پاگان
کفر پاك گردانید * اما بعد از دوسال که او کتای قاآن از قضاای
ایران واقف گردید سوتای بهادر و جرماغون نویان را باسی هزار
مغول خونخوار بدفع سلطان جلال الدین روانه ایران ساخت .
سلطانرا مجال توقف نمانده بطرف اران و ارمن در حرکت آمده
تفلیس را بحیطة تصرف در آورد که کمال اسمعیل میگوید نظم
که بود جز تو ز شاهان روزگار که داد * قضیم اسب ز تفلیس و آب از عمان
و صاحب تاریخ روضه الصفا آورده که سلطان اول از عراق
متوجه اخلاط شده . در آن حین حاکم بدایس ملک اشرف بود
برادرش ملک (محمد لدین) از نیابت او بحفظ و حراست اخلاط
مبادرت مینمود . و دماغ آنجماعت از بخار اخلاط بنوعی فاسد

کشته بود و بمتانت حصار و کثرت ذخیره و گروه اعوان و انصار
 مغرور شده که اصلاً التفات بحال سلطان نکردند بلکه زبان بدشنام
 و فحش گشادند . و سلطان نیز با حصار اشکر فرمان داده بمحاصره
 قلعه اشاره فرمود و ز جانبین شعله آتش قتال و ناپره جنگ
 وجدال بالا گرفت . و چون ایام محاصره امتداد یافت مردم شهر از
 قلت قوت بی قوت کشته لشکریان سلطان ذخیره کشته
 شهر بندر بزور و غلبه گرفتند و ملک (مجدالدین) خود را بقلعه
 وسط شهر که کو تو ال او (عزالدین) مملوک ملک شرف بود انداخت
 و چون احوال محصوران مضیق گشته بود و طاقت مردمان از بی
 قوتی طاق شده با سلطان قرعه صلح در میان انداختند همان روز
 ملک (مجدالدین) رضا بقضا داده بخدمت سلطان آمد و سلطان
 از سر جرایم او در گذشته او را بنوازشات خسروانه مفتخر و سر
 افراز گردانید . اما چون داخل مجلس سلطان شد پیا برخاسته
 و در خواست خون (عزالدین) کرد سلطان در جواب فرمود که
 باوجود دعوی سلطنت و حکومت رسالت غلام مملوک خود
 کردن مناسب حال نیست . و عزالدین نیز بعد از دو روز بقدیم
 اطاعت بیرون آمده چند نفر از رفقای خود را زره و جوشن در
 زیر قفتان پوشانید باراده آنکه چون بمجلس سلطان در آید او را
 بزخمکاری از پا بر آورد . مهربان سلطان از مقدمه کید او واقف

شده او را بی سلاح بحضور سلطان در آوردند سلطان اشاره بقید
 او کرد ملک (مجدالدین) را نیز همراه او محبوس گردانیدند .
 و ملک اشرف در هنگام محاصره اخلاط رسل و رسایل بجانب
 ملوک شام فرستاده از و امداد و استعانت طلب نموده بود . درین
 اثنا لشکر مصر و شام بمعاونت او رسید . ملک اشرف نیز
 بعسکر کردستان که تابع او بود باستقبال ایشان رفته در صحرای
 موش بایشان ملحق گشته باتفاق بعزم رزم سلطان (جلالالدین)
 روان شدند . قضا را سلطانرا عارضه مرضی طاری شده در محفه
 نشسته صفوف راست کرد و در صحرای موش تلاحق فریقین دست
 داده سه شبانه روز جنگ عظیم واقع شده * عاقبت شکست
 بلشکر سلطان افتاد . ما مهابت و صلابت او بمثابه در ضمائر
 ایشان جاگیر شده بود که لشکر او را تعاقب ننموده عودت کردند
 و سلطان نیز بجانب اخلاط معاودت کرده . اتفاقا همان روز صیت
 و صدای لشکر مغول باران رسید و اخبار آمدن سوتای بهادر
 و جرماغون نویانرا بتواتر از جانب تبریز بمسامع علیه سلطانی
 رسانیدند از استماع این خبر فلاکت اثر احوال سلطانی دیگرگون
 شده * ملک مجدالدین و عزالدین را از قید خلاص کرده با ملک
 اشرف طرح صلح و صلاح بمیان انداخت و در مقام محبت و دوستی
 و اتحاد دو آمد و دختر ملک را خواستگاری نموده بعقد نکاح

خود در آورد. و سلطان نیز خیل و حشم خود را متفرق و پراکنده ساخته در بدایس متواری گردید. و مدتی بدین وتیره اوقات در آنجا بلبو و لعب و عیش و طرب بگذرانید * و ملك اشرف در هر چند روز بر سبیل نصیحت بعرض سلطان میرسائید که این قسم اوقات گذرانیدن شما در بدایس لایق دولت نیست بطرفی از اطراف می باید رفت چه مبادا مغولان باین احوال اطلاع یافته باین حدود آیند و آسیبی بولایت مخلصان و کزندی بوجود شریف سلطان رسانند * هر چند ملك اشرف درین وادی مبالغه میفرمود سلطان حمل بر غرض مینمود که ملك از اخراجات ما بتلك آمده میخورد ما را از ولایت خود بیرون کند ناشی سلطان مست خفته بود که لشکر مغول بسر داری ایماس بهادر بطالب سلطان بدر حصار بدایس رسیدند * هر چند سلطان را از خواب بیدار میکردند بتوعی از سکر شراب خراب شده بود که اصلا بحال خود نمی آمد جهت دفع یخودی مطهره آب سرد بر سر او ریخته بیدار ساختند و از آمدن لشکر مغول آگاه گردانیده اسبی چند بازین حاضر کردند * سلطان بادختر ملك گفت که درین وادی هر چند یدرت نصیحت مامینمود حمل بر غرض میگردیم و حالا همراهی ما میکنی یا نه. دختر بطوع و رغبت همراهی سلطان اختیار کرده در جوف لیل از شهر بیرون رفتند * و بعد از آن دیگر خاتمت

احوال سلطان در نزد مؤرخان محقق نیست. اما از (؟) حضرت شیخ رکن الدین علاء الدوله سمنانی قدس سره العزیز در رساله اقبالیه از پیر خود شیخ نورالدین عبدالرحمن کسرفی نقل میکند که سلطان در سنک رجال لله در آمده مدتی در یکی از دهات بغداد بحرفه پینه دوزی اوقات میگذرانید تا بجوار رحمت الهی پیوست * و بروایت صاحب (تاریخ کز یله) کردی برادرش در جنک اخلاط بقتل مده بود دو چار سلطان کشته او را بقصاص برادر از پادر آورد * و بروایت صاحب تذکره دواتشاه گردان طمع بسبب وجامه او کرده او را ضایع کردند العلم عندالله * بهر تقدیر ملک اشرف بعد از آن بی آنکه اطاعت یکی از سلاطین نماید مدتها بامر حکومت مبادرت نموده بعالم جاودانی انتقال فرموده و بعد از فوت او چنانچه سابقا مذکور شد برادرش ملک مجد الدین برمسند حکومت نشست. و بعد از او اولاد و احفاد ایشان بترتیب حکومت آن ولایت نموده اند که کسی متعرض احوال ایشان نشد تا ایام جهانبانی حضرت صاحبقران میر تیمور کورکان علیه لرحمة والغفران

فصل دوم

﴿ در ذکر حاجی شرف بن ضیاء الدین ﴾

بر ضمیر منیر اکسیر تاثیر فیض پذیر فضلالی روشن ضمیر پوشیده

نمائده که از مصنفات ارباب اخبار و مؤلفات اصحاب اخبار رحیم
 الله تعالی مستفاد میگردد که در شهر سنه ست و تسعین و سبعه
 موافق فروردین ماه جلالی و موافق (یت ثیل) صاحبقران زمان
 امیر تیمور کورگان بعد از تسخیر دارالسلام بغداد، و جزیره عمریه
 و موصل، و تکریت، و ماردین، و آمد از راه سیواسر متوجه
 بیلاقات اله طاق کشت * و در روز شنبه پانزدهم شهر رجب سنه
 مزبور چون نزول اجلال در صحری موش واقع شد حاجی شرف
 که بقول صاحب ظفر نامه برستی و دوستی و نیکمردی او در
 تمام بلاد کردستان کسی نبود * و نسبت با زندکان صاحب قران
 پیوسته در مقام عبودیت و اخلاص میبود * مفتاح قلعه بدایس
 و اخلاط و موش و سایر قلاع و لایات خود را که در تصرف داشت
 برداشته با تحفه های خوب و هدایای مرغوب و سیان تازی و استران
 رکابی راهوار بتقبیل انامل فیاض آثار مستسعد و مشرف شده *
 از آنجمله یک سراسب کیت نزال رفتار غزاله دیدار سهیل چشم
 فلک حشم، ماه جبین، مشتری چین، بهرام کین، عطار د فطنت
 قمر سرعت آفتاب انبساط، زهره نشاط، عقیق سم ابریشم دم
 کهرندان بز و سندان بود که باجمیع اسبان نامی که سرداران
 و کردنکشان اطراف و جوانب بطریق پیشکش آورده بودند
 در صحرای موش دوانیدند بر همه سبقت گرفت * و هیچ بادپای

بگرد او نرسید   نظم

تکاور ابلق چون جرخ فیروزه ز شب بسته هزاران وصله بر روز
 گره بر خوشه چرخ از دم او * شکن در کسه بدر از سم او
 اگر نعلش بدیدی در تک و دو * بچرخ اندر نشستی چون مه نو
 کرش میدان شدی از غرب تا شرق * بیک جستن پریدی گرم چون برق
 اگر کردش بیازویش کشیدی * بگردش باد صحرای دگر کی رسیدی
 صاحب قران کیتی ستان حاجی شرف را مشمول عواطف
 خسروانه و منظور عوارف بیکرانه گردانیده بسی نوازش فرمود
 و بخلعت زردوزی و کمر شمشیر زرین او را بین الاقران ممتاز و سرافراز
 ساخت الکا و ولایت او را باصمیم دیگر مثل پاسبان و اونیك
 و ملاذ کرد ضمیمه گردانیده بدو ارزانی داشت * و باین مضمون
 برلیغ همایون مؤکد بلعننت نامه عنایت فرمود * و آیق صوفی
 که یکی از پادشاه زاده کان اوزبک بود و با بندگان صاحب قران
 غدر و مکر در خاطر داشت بدو سپرد که در قلعه بدلیس محبوس
 کرداند * و آن نشان مکرمت عنوان تا شهرور سنه اربعین
 و تسعمايه درین خانواده موجود بود * در فترات که شرف خان
 فوت شد و شمس الدین خان ولد او با اعیان روزی بیدار اعجام افتاد
 نشان تیموری با سایر احکام سلاطین ماضی ضایع شد * القصه بعد از
 وفات حاجی شرف خان خلف صدق او امیر شمس الدین المشهور

بوی متصدی امور حکومت و متکفل مهام امارت گشت

فصل سیم

در ذکر امیر شمس الدین بن امیر حاجی شرف خان
از رشحات سحاب قام و حرکات بنان ستوده رقم فضلالی
فضیلت کسیر بوضوح می انجامد که در حینی که قرا یوسف بن
قرا محمد توکمان که از تصادم عسا کر گردون مآثر امیر تیمور فرار
کرده پناه ییلامی بآزید خان والی روم برد * امیر تیمور ایلچی
بقیصر فرستاده قرا یوسف را طلب داشت وین آیات را در
مکتوب درج کرده مصحوب ایلچی بدو فرستاد ﴿نظام﴾

نخواهم که در اسلامی چو روم	بهم در رود از من آن مرز و بوم
بخدام ماده کلید کاخ	مکن تفک بر خود جهان فراخ
قرا یوسف آن دهن ناپسند	که بر حاجیان راه حج کرده بند
ندارد ازو ایمنی هیچ راه	بدر کاهت آورده روی پناه
به تیغ سیاست سزایش بده	با آنست در خور جزایش بده
چون ایلچی صاحب قران بروم رسید و مضمون آمدنش معلوم	
رای عالم آرای سلطان روم گردید جواب نامه تیموری داده	
قرا یوسف را مرخص گردانید که بنزد سلطان فرخ والی مصر (۱)	

رود • چون در آن زمان والی مصر با صاحبقران بلند مرتبت
 دم از محبت و مودت میزد • قرا یوسف را با سلطان احمد جلایر
 حاکم بغداد که ملتجی بدو شده بود گرفته هر یک را در برجی
 از بروج قلعه مصر مقید گردانید • و بعد از استماع وقت امیر
 تیمور هر دو را از قید اطلاق داده مقرر داشت که هر یک
 پانصد نوکر نگاه داشته مؤتات ایشانرا از خزینۀ مصر میداده
 در سلك امرا منخرط بوده بخدمات پادشاهی قیام نمایند • محتاج
 ایشان از اسب و سلاح بایشان تسلیم نمایند • اما از ملازمان
 سلطان احمد جز خربندگان و شاکر پدشکان بغداد در مصر
 حاضر نشدند • و از توابع قرا یوسف جمع کثیر از مردمان کار
 آمدنی در آن دیار از ترکه قرا قوینلو بر سر رایت او مجتمع
 گشتند • و مصریان را از جمعیت و کثرت ترا که توهم عظیم پیدا شده
 بعرض سلطان فرخ رسانیدند • و اگر قصد دفع قرا یوسف و ترا که
 قرا قوینلو نشود عیاذ بالله درین دیار فتنه و فساد بظهور خواهد
 رسید • بعد از مشاوره رای امرای مصریان بر آن قرار گرفت
 که در روز چوکان بازی سلطان فرخ بقرا یوسف اشاره فرماید
 که با ملازمان خود پیاده کشته سنگ ریزه میدان را بر چینند در آن
 وقت متجندۀ میاصره بتیغ بیدریغ آن گروه بیگناهارا دمار
 از روز کار بر آورند • قرا یوسف ازین مقدمه واقف گشته ملازمان

خود را مسلح و مکمل گردانیده بیدان آورد * چون سلطان
 بقرار موعود امر فرمود که قرا یوسف باملازمان خود پیاده
 شده میدان را از سنك ریزه پاك سازد * قرا یوسف همچنان سواره
 در برابر سلطان در آمده گفت ای سلطان عالم تا غایت که سلطان را
 بایند کن اطف و مرحمت بود از جمله چا کران و خدمتکاران بودیم
 و حالا که سلطان بسخن ارباب حقد و غرض قصد خون و غرض
 مابند کن دارد من بعد درین دیار نمیتوانیم بود * در سراسر
 پادشاه را اکر ام نموده پهلوی خالی کرده اسب را مهمیز داده نوکران را
 نهیب زده از معرکه بیرون رفت * و مقول است که تا دیار
 بکر صد و هشتاد نوبت عسا کر سر راه برو گرفته . هر نوبت
 بزور بازو و قوت تدبیر و ندارك که جنگهای مردانه نموده بر
 اعدا غالب آمده از دیار بکر بیدایس آمده ملتجی بملك شمس الدین
 حاکم آنجا شد و دختر خود در املك مزبور داده اسکای پاسبان و قلعه
 او نيك را بدو ارزانی داشته قرا یوسف در آنجا قشلاق کرده * در
 تابستان سنه تسع و ثمانیاه بمداد و معاونت ملك شمس الدین در
 موضع جنخ سعد بامیرزا ابو بکر بن میرزا میرانشاه بن امیر
 تیمور مصاف داده و را منهزم کرد و جنخ سعد و مرند و نخجوان
 و سرور و ما کورا بید تصرف در آورده * زمستان آن سال در
 مرند قشلاق کرده * در سنه عشر و ثمانیاه میرزا ابو بکر با پدر

خود میرزا میرانشاه از عراق و خراسان بالشکر بیکران بدفع
 قرا یوسف توکمان متوجه آذربایجان شد و در شیب غازان تبریز تلافی
 فریقین دست داده شکست بر لشکر چغتای افتاده. میرزا
 میرانشاه بقتل رسید و آذربایجان بالکلیه بید تصرف قرا یوسف
 در آمده روز بروز درجه طالعش ارتفاع گرفت * و طریق اتحاد
 و خصوصیت همچنان در مابین قرا یوسف و امیر شمس الدین
 مسالوک می بود او را بفرزندی خطاب میکرد ولایت بدلیس
 و مضافات و منسوبیات بطریق ملکیت بعد از آنکه بمسند
 سلطنت متمکن شد بدو ارزانی داشته نشانی که بامیر شمس
 الدین در آن باب داده بهمان عبارت نقل کرده میشود

❖ صورت نشان ❖

فرزندان اعزان ابقام لله تعالی و امراء الوسات و توماتات
 و هزارجات و صدقات و سرداران و حکام و اعمال و ارباب و کلا
 نترن و اهالی و اعیان و کدخدایان و ملککان کردستان و عموما و اصول
 و معارف و مشاهیر و متوطنان و ساکنان بدلیس و اخلاط و موش
 و خنوس مع توابع و لواحق بدانند که چون کمال اخلاص
 و یکجبهتی و نهایت اختصاص و جان سپاری جناب امارت پناه
 فرزندی اعزی امیر اعظم عادل اعقل اکرم امیر الامراء الاعظم
 امیر شمس الدین ابوالمعالی شان الله تعالی ایام دولته و نصرت و عزه

واقباله الی یوم الدین وثوق واعتقاد تمام حاصل شد بر ذمت همت
 خسروانه مال لازم و متعظم کشت که بر قرار سابق امیر مشار الیه را
 بانواع عواطف و سیور غالات بین الاقربان ممتاز و مستثنی
 گردانیم * بنابرین آثار مراحم و اشفاق پادشاهانه بر صفحات
 احوال اولایح و واضح شده * حالی عجالة الوقت راه حکومت
 و امارت و ایالت و متصرفی مال و جهات و حقوق دیوانی بدلیس
 و اخلاط و خنوس و موش و دیگر قلاع و توابع مع لواحق و مضافات
 و منسوبیات که قبل ازین در تصرف امیر مشار الیه بوده بتجدید
 بدو ارزانی داشته بی مداخلت و مشارکت غیری بدو رزانی داشته
 بدان سبب این امر و حکم سعاده الله فی جمیع الاقطار سمت
 اصدار یافت که بر قرار امیر مومی الیه را امیر و حاکم و متصرف
 بلوکات و مواضع و قشلاق و مزارع که پیشتر ازین بامیر مومی
 الیه متعلق بوده مدخل نسازند و پیرامون نکرند و مزاحم
 رعایا و مردمان و کسان او نشوند و هر کس خلاف فرمان نماید در
 محل خطاب و معرض جواب و بازخواست عظیم خواهد بود
 وظیفه امرا و سرداران و اصول و اعیان و ساکنان و متوطنان
 بدلیس و اخلاط و موش و خنوس و مواضع و مزارع و کوتوالان
 و مقیمان قلاع آنکه پیوسته کماشکان جناب امارت پناه فرزندی
 را امیر و حاکم خود دانسته از سخن و صلاح و صوابدید ایشان

انفراد نمایند * و طریق اطاعت و انقیاد و جانب‌داری بتقدیم رسانند
 و جمیع قضایا و مهمات و معاملات خود را بکشتگان امیر مومی
 الیه مفوض و منوط دانند بهرچه رجوع کنند مطیع و منقاد باشند
 و از جوانب بر اینجمله روند و چون بتوقیع رفیع اشرف موشح
 و مزین گردد اعتماد نمایند تحریر فی عاشر شهر ربیع الاول سنه
 عشرين و ثمانمائه * و صاحب مطامع السعدین آورده که بعد از فوت
 قرا یوسف بچهل روز امیر شمس الدین در روز هجدهم شهر ذی
 الحجة الحرام سنه ثلاث و عشرين و ثمانمائه عرضه داشت مشتمل
 بر اظهار دولت خواهی مصحوب یکی از نوکران معتمد خود در قرا باغ
 اران بدرگاه میرزا شاهرخ فرستاده * و در اول فصل بهار که
 میرزا از قشاق قرا باغ بعزم رزم اولاد قرا یوسف ترکمان بحدود
 اوزبجان نهضت فرمود * در غره جمادی الاول سنه اربع و عشرين
 و ثمانمائه در موضع کتمة نیائی قاضی محمد از پیش امیر شمس الدین
 والی بدلیس آمده بسی تحف و هدایا بموقف عرض رسانید در
 دیوان همایون رخصت جاوس یافته مقضی المرام عودت فرمود *
 و چون در نواحی اخلاط منزل (مرکوا) که مرغزار سبز و خرم
 بود مضرب خیمه عسا کر نصرت فرجام شاهرخی کشت * امیر
 شمس الدین با بعضی از امراء کردستان استقبال موکب همایون
 نموده در غره جمادی الثانی سنه مزبور بتفصیل انامل فیاض سرافراز

کشته منظور نظر کیمیا اثر کردید • و بنوازشات خسروانه
 و انعامات پادشاهانه اختصاص یافته تجدید امضای مناشیر ایالت
 بدایس کرد • و در روز شانزدهم ماه مزبور رخصت انصراف
 یافته بولایت خود عودت کرد • و بی شایبه تکلف و سخنوری
 و غایله تصلف و مدح کستری امیر شمس الدین مردی بغایت موحد
 و دانا بر امور حکومت قادر و توانا بود مردمان آن دیار را اعتقاد
 زاید الوصف نسبت باو بوده و هست همانا که مراتب سبعه را
 طی گوده از مقام انس بدو چیزی حاصل شده چه حکایت مشهور
 است که در بعض رسائ صوفیه مسطور که وحوش و طیور
 را باو موانست تمام بوده در هنگام وضو ساختن جانوران
 وحشی اب از کیف مبارك آنحضرت میخورده اند • و دیگر
 کرامات و خارق عادات از آن حضرت بسیار منقول است که
 ایراد آن درین محل محل بر نوع دیگر میگردد اما وقت شریف
 ایشان همواره بمجالست و مصاحبت سعادت نشان و طایفه عالیمقدار
 علما و فضلا و جماعت عالیشان صوفیه مصروف بوده بین الناس
 بامیر شمس الدین الکبیر اشتهار داده و همیشه مردمان این دیار
 استدعای دعا و همت از رواح طیبه آنحضرت میکنند • در زمان
 فترات ترا که سکه و خطبه بنام خود کرده در بلاد کرستان الیوم
 زرفضی یکمتهالی معروف بشمس لدینی معروف هست که مردمان

کردستان خاص برای تبرک و تیمن نگاه داشته اند و بنظر فقیر رسیده
 و سه قسم درم مضروبه مسکو که باسم سه کس از حکام بدلیس
 یکی بنام محمد بن شرف و یکی بنام شرف بن محمد و دیگری بنام شمس
 الدین بن ضیاء الدین مشاهده کرد و زاویه و دار الشفا و دار الضیافه
 و جامع در کوك میدان که در شهر سنه عشر و ثمانمائه بنا کرده
 که بشمسیه معروف است از محدثات آنحضرت است و قریه ترمیت
 من اعمال موش و قریه کفو تابع ناحیه کرجیکان و قریه کازوخ
 که در مابین ارجیش و عدجواز واقع است مع چهار مزرعه
 و هفت باب دکان و یک مدرج کاروان سرای و بیست خانه و ار
 ارامنه در نفس بدلیس و حوالی ز موقوفات آنجناب باقی مانده
 و ما عدا از قدرت زمان ضایع شده و بالعقل زاویه معمور است
 نان و آتش بفقرا و مساکین میدهند و قریه کازو خنیز و قنف عام
 و خاص است با آینده و رونده طعام و نان میدهند و عاقبت الامر
 امیر شمس الدین دو دست میرزا اسکندر ولد قرا یوسف ترکان
 که بغایت مرد جاهل نادان بود در بلده اخلاط بعز شهادت فائز
 کشت و بر اویتی نعش آن بزرگوار از اخلاط بدلیس نقل کرده
 در جانب شرقی کوك میدان در محاذی زاویه خود دفن کرده
 اند و بروایتی در اخلاط ست در مدفن او اختلاف است و در
 زبان باعث قتل او را چنان نقل میکنند که منکوحه او که

همشیره اسکندر است چون او دختر ترا که بود و طبیعتش با سب
 ناخن و چوکان باختن و تیر انداختن التذاذ تمام داشته و میخواست
 که در بدلیس گاه گاه اوقات خود را بدستور معهود با آن شغل
 صرف نماید . هر چند امیر کبیر او را از آن شغل خطیر منع
 میکرد که ما طایفه اکبرادیم وقاعده ترا که در نزد مردمان ما
 مستحسن و مقبول نیست ترك آن اولی است ممنوع نمیشد . نظم
 بلطافت چو بر نیاید کار * سر به بیحرمتی کشد ناچار
 بالضرورة کار بسر حد نزع و خشونت رسیده * امیر (شمس
 الدین) ز غایت زبان آوری و بیجیایی دختر مشتی بدهان او زده
 یکدندان او شکسته و دختر دندان خود را در میانه کاغذ پیچیده
 مکتوبی مشتمل بر شکوه و شکایت نزد برادر خود بارجیش
 فرستاد . آن ظالم بیباک که بدلو اسکندر موصوف بود چون امیر
 (شمس الدین) براده ملاقات او با خلط رفت بدین واسطه و را
 بقتل آورد . اما با اعتماد راقم حروف این قول بغایت مستبعد می نماید
 ظاهرا باعث قتل امیر کبیر اظهار اخلاص و یکجبهتی اوست که
 باستانه میرزا شاه رخ کرده بود . بهر تقدیر بعد از شهادت آن
 امیر کبیر خلف صدق او امیر شرف والی ولایت و متصدی امر
 قلاده حکومت گشت . و او مردی مجذوب شوریده حال بود
 شبها در کلخن حمامات خفتی و قفسی ز آهن ساخته روزها در

آنجا نشستی و زبانرا بدین کلمات مترنم ساختی که (جای کبک نر
در قفس است) از اینجهت ایام او چون زمان کل خندان بقای
نداشته و ازو آثاری در صفحه روزگار نماند • نظم

اگر شادی اگر غمکین درین دیر   نه ایمن ازین دیر کهن سیر
چومی باید شدن زین دیر ناچار   نشاط از غم به و شادی ز تیمار
و از ثقات روات مرویست که شام خاتون زوجه امیر شرف
که از دختران ملکان حسنکیف بود در زمان حیات شوهر از
علما فتوی گرفته بحباله نکاح میر سیدی احمد ناصر الدین درآمد
بعد از آنکه امیر شرف بریاض رضوان خرامید و ازو
شمس الدین نام پسری خورد سال ماند که هنوز ایافت حکومت
و دارائی نداشت بنابراین زمام مهام ملکن و مالی ولایت بدلیس
بکف کافی میر سیدی احمد و شام خاتون درآمد . و از صدور
این واقعه آقایان روزکی آغاز عناد و سرکشی کرده هر کس ناحیه
از نواحی بدلیس بصرافت خود متصرف گشت . چنانچه میر محمد
ناصر الدین اخلاط را . و عبد الرحمن آغای قوالیسی ناحیه چقور
و موش را ضبط کرده • هرج و مرج در میانه طوایف روزکی
افتاده هر کس بزعم خود دعوی حکومت و اراده امارت
نموده • نظم

ولایت ز سلطان چو خالی شود • رئیس بهر قریه والی شود

چند وقت احوال ولایت بدایس باین منوال بوده تا آنکه
 روزی امیر شمس الدین بعزم شکار ز قصبه بدایس بیرون آمده
 عمر یادکاران نام شخصی از عشیرت بایکی خرا لاغ چند از همیشه
 بار کرده از ناحیه کیفندور بطریق معهود بعزم فروختن نیت
 شهر کرده در سرپای عرب یکدیگر دوچار گشته عمر رعایت
 ادب مرعی نکرده الاغان خود را از راه بیرون نیاورد و حنان
 راند که همیشه چوب بز انوی او خورده. امیر شمس الدین گفت
 ای ابله خر مکر چشم نداری که الاغان خود را نسکاه داری
 تا مردمان بگذرند. عمر نیز بی محابا در جواب مبادرت نموده
 بر سبیل خشونت گفت آنکس چشم ندارد که بعیب خود
 بینان نیست امیر شمس الدین از سخن او بغایت خشمناک گشته
 در مقام آزار و اهانت او در آمد باز از روی مرحمت و اشفاق
 صبر و تحمل شعار خود کرده بعفو و اغماض در گذرانید

(نظم)

گر صبر کنی ز صبری شک دولت بتو آید اندک اندک
 بعد از آنکه از عارضه غضب و استیلاي خشم فارغ گشت
 بخود تأمل کرده. گفت مبادا جرأت این مرد عامی بنا بر مدعایی
 بود چون از شکار مراجعت فرمود عمر یادکاران را دید که همیشه
 خود فروخته بخانه عودت کرده او را بنزد خود طلب داشته.

گفت ای کرد نادان این سخنان یاوه و هذیان بود که بروی
من گفتی و پای از جادهٔ ادب بیرون نهادی و بدشت بحیثی شتافتی .
و عمر زبان استکانت بصنوف اعتذار کشاده گفت ای مخدوم
زادهٔ حقیقی وای نور دیدهٔ صمیمی بنده ترک ادب نکرده بلکه از
محض دولت خواهی و خیر اندیشی کلمهٔ چند بوضع صادقانه بموقف
عرض رسانیده ، اگر چنانچه کوشش استماع داشته باشی بنده را در
خلوت بنزد خود طلبیده مشروحاً بعرض رسانیم . چون امیر
ازو مفصل این مجمل را استفسار نمود عمر قضیهٔ والدهٔ او با امیر
سیدی احمد ناصر الدین که در حین حیات پدرش از علما فتوی
گرفته بنکاح و در آمده بود و امور مهمات حکومت را که پیش
گرفته اند من اوله الی آخره بلا زیاده و نقصان خاطر نشان و
کرد . امیر شمس الدین بر حسن رای صوابنمای او آفرین کرده
فرمود که جبر این خذلان و علاج این نقصان را بچه عنوان توان
کرد . عمر عرض داشت که فلان و فلان از جوانان کار آمدنی
روز کیان را يك يك بنزد خود آورده ایشانرا بوعده و وعید
خوش دل کرد انیده بخود متفق باید ساخت بعد از آن بنده
بگویم که چه می باید کرد . امیر شمس الدین حسب الصلاح
شروع در آن مهم نموده هر روز يك دو نفر از جوانان روزی
بنزد خود طلب داشته از ایشان بیعت می گرفت بیکبار

میرسید احمد ازین مقدمه خبر دار گشته سالک طریق فرار شده
 التجا بمیر ابدال حاکم بختی برد . فی الفور امیر شمس الدین والده
 خود را بقتل آورده از عقب میرسید احمد بر سبیل استعجال
 متوجه ولایت بختی شد . چون توجه امیر شمس الدین بسمع
 امیر ابدال بختی رسید لشکر خود را جمع ساخته بکنار رودخانه
 ظلم آمده مستعد جنگ وجدال و آماده حرب و قتال شد . امیر
 شمس الدین را استقبال نموده چون تلاحی فریقین نزدیک رسید
 امیر شمس الدین قاصدی بنزد امیر ابدال فرستاده از او میرسید
 احمد را طلب داشت . امیر ابدال در جواب فرمود که در محلی
 این اراده معامله از قوت بفعل می آید که ایشان میر حسن شیروی را
 که قبل ازین یکی از امیر زادگان بختی را بقتل آورده فرار
 کرده پناه بدرگاه شما آورده او را بناسپارید ما نیز میرسید احمد را
 تسلیم شما نمائیم . القصه بعد از ارسال رسل و رسایل قرار
 بدان شد که امیر شمس الدین چند نفر از آقایان روزکی بطریق
 رهن بعوض میر حسن شیروی نزد امیر ابدال فرستاده او میرسید
 احمد را بفرستد بعد از آن امیر شمس الدین میر حسن را نزد او
 ارسال دارد و آقایان را بیاورد . بنا بر این امیر شمس الدین چند نفر از
 مردمان جلد که در شناوری مهارت و در مردانگی جسارت
 داشتند انتخاب کرده برهن میرسید احمد فرستاد و با ایشان چنان قرار

داد که می باید که شما در کنار رود خانه جا کرده هرگاه در
 آوردوی ما غوغا پیدا گشته آثار شبیخون پیدا شود شما باید که
 ترك اسب و سلاح و اسباب خود کرده برهنه خود را بآب انداخته
 بشناوری از آب عبور نموده باشکر ما ملحق شوید که من بهیچ
 وجه میر حسن را بدست طایفه بختی نخواهم داد. آقایان روز کی
 حسب اشاره متوجه ملازمت میر ابدال گشته او نیز میرسید
 احمد را باستدعای آنکه میر حسن را در عوض خواهد فرستاد
 و در مابین صلح و صلاح شده هر دو خلاص خواهند شد میرسید
 احمد را رونه ساخت. چون سلطان ابوان چهارم کلاه زراندود
 از سر نهاده شب لباس عباسی پوشیده و سپهر بیهر دیده انتظار
 سر هفکان شب باز کرده امیر شمس الدین بدیع انتقام سر رشته
 حیات میرسید احمد ملك حرام را قطع کرده. پر دلان روز کی را
 بقصد شبیخون بکنار رود خانه ظیم فرستاد قراولان اشکر بختی
 از هجوم ایشان سر اسیمه گشته غوغا در میانه ایشان انداخت.
 در خلال این حوال آقایان روجکی وقف شده خود را بآب
 انداخته بشناوری گذشته بعسکر خود ملحق شدند. علی الصباح
 که خسرو خاور جنود انجم از کنار دریای مغرب بعزم مراجعت
 چرخ چهارم اعلام روزگار اضاعت آثار برافراخت و دفع ظلام را
 پیش نهاد همت عالی نهمت ساخت * هر دو گروه بعزم رزم پای

جلادت بمیدان شہامت در آورده * در کنار رودخانه مستعد
جدال شدند . امیر شمس الدین اسب خود را ہمیز زده پیش
آمده گفت ای میر ابدال من نوکر خود را که بمن دشمنی و خیانت
کرده بود بقتل آوردم من بعد مرا باشما عدوات و خصومت
نیست اگر چنانچه میل منازعه و مناقشه دارید اینک میدان و مرد
میدان . چون این سخن مسموع طایفه بختی شد میر ابدال نیز
اسب خود را پیش رانده . گفت که ای امیر شمس الدین آبا
واجداد عظام شما از قدیم الایام بزرگ و سفید ریش اجداد ما
بودند و همواره در میانه ایشان ابواب مصادفت و محبت مفتوح
و طریقه مخالفت و مودت مسبوك بوده (ع) * معاذ الله که کاری
پیشه سازم * که خلاف عادت قدیمه در نظر خلائق و خالق
مطرود و مردود باشد و نزد همکنان در دنیا و عقبی شرمساری
کشم . گر چنانچه میر سید احمد حد خود را فراموش کرده
پای از دیوہ ادب بیرون نهاد بجزای خود رسید . اکنون توقع از
مکارم اخلاق و حسن شفاق چنانست که بساط مجادله را در
نور دیده طرح اتحاد و دوستی ندازید * چون امیر شمس الدین دید
که امیر ابدال زبان بصنوف اعتذر کشاده از روی رفق و صلاح
سخن میگوید از طرفین تاکید بنای دوستی و انبساط مرعی
داشته . از آنجا شرف مراجعت ارزانی داشت * و از آن روز موسوم

بامیر شمس الدین دشوار شد . و سلطان احمد * و سلطان محمود *
 و ضیاء الدین * و امیر شرف * و ابراهیم پنج پسر داشت . سلطان
 احمد * و سلطان محمود * و ضیاء الدین در تاریخ سنه خمس و ثلاثین
 و ثمانمائه برض طاعون فوت شدند . و امیر شرف نیز باجل موعود
 در ربیعان جوانی و عنفوان زندگانی عالم فانی را وداع نمود . امیر
 ابراهیم بعد از فوت پدر ولی عهد شد مدتی حکومت کرد چون
 بعالم جاودانی خرامید خلف صدق او (امیر حاجی محمد) قائم
 مقام پدر گردید . و در تاریخ سنه سبع و اربعین و ثمانمائه
 شهر بدلیس در کنار رودخانه رباط مدرسه و مسجد بنا کرده
 بعد از یکسال بانجام رسانید . و در سنه خمس و ستین و ثمانمائه
 بجوار رحمت حق پیوسته * در جنب مسجد مدفونست . و ازو
 ابراهیم * و امیر شمس الدین نام دو پسر سعادت اثر در صفحه
 روزگار یادگار ماند . امیر ابراهیم بموجب وصیت پدر متصدی
 امر حکومت کشت و احول او مشروح و مذکور خواهد شد

فصل چهارم

* در ذکر امیر ابراهیم بن امیر حاجی محمد *

سابقا کلام سخن آرا بر لوح بیان ثبت نمود که همواره
 مبان حکام بدلیس و قرا یوسف قرا قوینلو عقد پدر فرزندی

و خویشی منعقد بود . و چون اوزون حسن بیک آق قوینلو جهان شاه
والد قرا یوسف ر بمقتضای عداوت قدیمه که در میان این دو طایفه
موجود است بقتل آورد و بر تمام ولایت دیار بکر و ارمن
و آذربایجان استیلا یافت * همگی همت و تمامی نیت بر استیصال
خاندان قرا قوینلو و انهدام دودمان اقر با و احبای ایشان گماشت .
اولا سلیمان بیک بیژن اوغلی را که از جمله عظماء و امراء او بود
بالشکری از حد و حصر بیرون بتسخیر ولایت بدایس و گرفتن
حکام آنجا مامور گردانید . و سلیمان بیک بالشکری بی پایان توجه
بجانب کردستان نمود . و چون ظاهر قلعه بدایس مضرب خیم
عسکر ترا که کشت امیر ابراهیم بن امیر حاجی محمد که در آن عصر
حاکم بود دروب قلاع و حصون را استوار کرده تحصن اختیار
نمود . و سلیمان بیک فی الفور بمحاصره قلعه بدایس شروع کرده
آلات و ادوات قلعه گیری مهیا ساخت سه سال متوالی بر سر
قلعه بدایس نشسته . هر سال که آفتاب عالمتاب از اذات نقطه
اعتدال خریفی تجاوز کرده جمشید فلك از بیم سرما و برودت هوا
سر در سنجاب سحاب میکشید و چمن از زینت انوار گلزار از
زیور ازهار خالی می ماند و اشجار از حلیه اثمار و پیرایه برك و بار
ببهره می شد و گلشن از لباس مستعار و جامه زرنگار برهنه می
گشت سلیمان بیک دیو غضب را بو ثوق تسخیر مطلب مطمئن

گردانیده روی توجه بفشلاق واردین و بشیری میکرد . و باز
 در اول بهار که نسیم اعتدال از شکفتن ریاحین و ازهار ساحت
 ریاض عالم خلك را رشك مرغزار افلاك میساخت . بیژن اوغلی
 از قعر چاه ضلالت آثار بعزم رزم پردلان سپاه و دایران رستم
 شعار متوجه بدایس گشته . بفتح حصار مبادرت میکردند
 و قلعه را مرکز وار در میان گرفته از جانبین صدای رعد منجنیق بر
 آمده از فراز و نشیب سنك و خدنگ مغز از سر پردلان و جان
 از تن پهلوانان بیرون میبرد
 (نظم)

چومژکان خوبن دو صف رزم ساز * یکی در نشیب و یکی در فراز
 زیلا چوسنکی بزیر آمدی * ز کاو زمین بانك شیر آمدی
 ز پایان جوتیری بیالا شدی * مشبك در این چرخ والاشدی
 باهنك کین کرده چرخ بلند * زمه حلقه وز مهر تابان کند
 تفنك همچو سنکین دلان زمان * زده رخنه در کار امن و امان
 ز خون یلان برجهای حصار * شده لاله کون همچو کلهای نار
 چون مدت مدید محاصره امتداد یافت کرسنکی و قلت
 ماکولات و کثرت امراض کار بر محصوران مضیق گشته بنوعی
 متحصنان ز استیلای طاعون رو بافتنا شدند که زیاده از هفت
 نفر آدم با امیر ابراهیم متنفسی در قید حیات نماند * در این اثنا
 محمود اوغلی شاعر که مداح سلیمان یك بود در غزلی ترکی این بیت را

در ملك نظم آورده بنزد حسن بيك فرستاد * (نظم)
شها اول بدليسك كردى مطيع اولمز سليمان

از لن قالمه عادتد رچالشور لر اوجاغ اوسته

القصة بعد از ان كه كار و بار از دارفين بسر حده شقت و تمار

ورياضت رسيد * و از جانبين زحمت و آزار بنهايت انجاميد كچه

(الصلح خير) بر زين راندند مصالحون در مدين افتاده * قرار

بدان دادند كه سليمان بيك قصد حيات و عرض مير ابراهيم نكند

و او نيز دست از تصرف قلعه و ولايت کوتاه نموده تسليم وى

نمايد * چون هر دو بدین معامله راضى شده احوال بعرض حسن بيك

رسانيده از و انگشتى زينهار آورده عهد و پيمان شرف انعقاد

پذيرفت * امير ابراهيم از قلعه بيرون آمده متوجه خدمت

حسن بيك روانه تبرىز شده * و سليمان بيك قلاع و ولايت بدليس را

بقبضه تصرف در آورده * روايت ميكنند كه امير ابراهيم را

بادوازده خانه و از از عشيرت روزكى كه يكي از انجمله خانه شمس

عاقلان بود بدوب آذربايجان فرستادند * بعد از وصول او بتبرىز

حسن بيك وظيفه جهت او در شهر قم تعيين كرده او را بجانب

عراق روانه ساخت * تا زماني كه حسن بيك در قيد حيات بود

رعايت و حمايت امير ابراهيم كمي نبنغي مرعى ميداشت * چون

مدت حياتش بسر آمد و شربت مرك از دست ساقى اجل نوش

کرده سر رشته امور سلطنت در کف کفایت پسرش یعقوب
 بیک افتاد بواسطه سرکشی طایفه روزکی وفترات ولایت بدایس
 حکم بقتل امیر ابراهیم فرمود اورا حسب الحکم در شهر قم بقتل
 آوردند * از ضعیفه که امیر ابراهیم از اکابر قم بعقد نکاح خود
 در آورده بود حسن علی ، و حسین علی . و شاه محمد سه پسر ماند
 مدت بیست و نه سال ولایت بدایس در ید تصرف آق قوینلو
 مانده هرج و مرج باحوال طایفه روزکی راه یافت و مردمان متعین
 ایشان هر یک بطرفی از اطراف رفته * بعضی در کنج انزوا
 منزوی گشته و پای انقطاع را در دامن صبر و شکیبائی کشیده
 ابواب دخول و خروج بر رخ خود بستند و آزریده خیر اندیشان
 خاندان ضیاء الدین محمد آغای کلپوکی که عمده عشایر و قبایل روزکی
 بود بالضروره ملازمت امراء ترا که آق قوینلو اختیار کرده در
 عراق بسر می برد * و اکثر اوقات بملازمت ولی نعمت زاد کان
 خود ببلده قم رفته طریقه خدمتکاری و وظیفه چانسپاری و اظهار
 محبت و اخلاص حسب الامکان بجای می آورد * چون او مرد
 جهان دیده کار آزموده و کرم و سرد روز کار چشیده بود گاهی
 بتقریبات از کثرت اعوان و انصار عشیرت روزکی و بزرگی
 و قدمت خانواده ایشان در بلاد کردستان بر جمیع اوجاقات
 و دودمانهای حکام عالی شان مذکور می ساخت * و لحظه بلحظه تعریف

لطافت آب و هوا و نزهت باغ و ریخ ولایت بدلیس را بوجه احسن
 ادا مینمود * و ساعت بساعت تسخیر قلاع و ولایت آنجا و دفع
 معاندان و مخالفان را با سهل وجه در نظر ایشان جلوه میداد * تا
 آهسته آهسته سخن را با آن مرتبه رسانید که اگر چنانچه یکی از
 امیرزادگان را اراده رفتن ببلاد کردستان در خاطر خطور
 کند بمجرد رسیدن بدان حدود چندان اعوان و انصار از عشایر
 و قبایل اگر ادجمع آیند که بعون الله تعالی فتح قلاع و ولایت بسهولت
 میسر شود و احیای خانواده قدیمه بخوبترین صورتی فیصل یابد
 آخر الامر این را از ابا و والده اش در میان نهاده سخن را بدین
 گونه رواج داد که اگر یکی از فرزندان خود را به بنده دولت
 خواه همراه کرده روانه کرد . . . . . تا آن سازند عشایرت روزگی را
 بر سر او جمع ساخته قلاع و نواحی بدلیس را از تصرف کماشتگان
 ترا که آق قوینلو قهرا و قسرا بیرون آوریم * و باز حق عمر از خود
 قرار گرفته جمله عشایر و قبایل روزگی که عمریست که در بدر
 شده اند بوطن مألوف آمده سر در ربه اطاعت وی می آورند
 القصه سخنان خود را بدلائل قطعی خاطر نشان خاتون کرده بنوعی
 درین وادی مبالغه نمود که والده بیچاره چار و ناچار دل بر مفارقت
 فرزندان نهاده حسن علی و حسن بن علی را بمحمد آغا سپرده *
 و امیرزاده کانا را برداشته ولایت حکاری آورده * ایشانرا در میانه

عشیرت آسوری که در اصطلاح آن قوم سبدبافان را میگویند
 گذاشته بر دمان معتمد سپرد که اینها فرزندان منند باید که در
 محافظت ایشان احوال و مساها له لازم ندارند * و خود متوجه ولایت
 بدایس گشت که هواداران و دولتخواهان و یکجہتان خانواده *
 ضیاء الدین را از آمدن ولی نعمت زادگان خبردار گردانیده از ایشان
 امداد و معاونت طلب داشته بتسخیر ولایت قیام و اقدام نماید *
 اتفاقاً در آن اثنا طایفه آسوری با عز الدین شیر حکم جزو مخالفت
 نموده در مقام منازعت آمدند و قدم از جاده اطاعت و فرمان
 برداری و پای از شاه راه متابعت و خدمتکاری بیرون نهاده طریق
 معاندت پیش گرفتند * و عز الدین شیر در صدد تادیب و گوشمال
 ایشان در آمده لشکر بر سر آن طایفه متمرّد کشید و آن فرقه
 نا اهل نیز بمقتضای (نظم)

وقت ضرورت چو نماید کریز * دست بگیرد سر شمشیر تیز
 مستعد جنگ و جدال و آماده حرب و قتال گشته داد مردی
 و مردانکی دادند * حسن علی و برادرش در آن معرکه در میانه
 طایفه اسوری ضایع شدند * و در حینی که محمد آغا بنوید قدوم
 امیر زاده کان عشیرت روزکی امیدوار و مستمال گردانیده بود
 و با امرای عظام کردستان تمهید مقدمات کرده که بیکبار خبر
 واقعه هائله جان سوز و قصه پر غصه محنت اندوز جگر دوز

امیر زاده کان بر کشته روز کار تیره بخت بدو رسید * دود حیرت
از کانون دماغ پیر و جوان آن طایفه پریشان روز کار بفلک دوار
بر آمده فریاد و فغان بوج آسمان رسانیدند و سیلاب خون از
فواره عیون روان ساخت * از غایت بی طاقتی در خك و خون
غلطیدند . و غده های سیاه در کردن انداخته پلاسهای سو آواری
بردوش انداختند بجای کریبان جامعه جان چاك كردند نظم
نمانده دیده گزان واقعه نشد خونبار

نماید سینه گزان حادثه فکار نکشت

آری از افق حدوث اختر دولتی طلوع نکرد که برحد
افول نرسید و در عرصه ظهور کاح حشمتی سربگردون نکشید
که از زلزله فنا اختلال پذیر نکشت (نظم)

بکازار کیتی درختی نرست * که ماند از جفای تبرزین درست
وزین باغ رنگین جو پر تندر * نه کل در چمن ماند خواهد نه سرو
القصة بعد از صدور این واقعه محمد آقا در بحر اضطراب
افتاده تسلطم دریای محنت قرین حال آن شود بخت گردید .
و طوفان غم و موج الم لمر صبر و شکمیانی او را در روده کشتی
تحمّل او در گرداب بلا و محن اقمه نهنگ فنا شد و از غایت اندوه
سراسیمه گشته بادیان خسارت فرو انداخته گفت . افسوس از
آن دو غنچه بوستان حکومت که در گلستان امارت نشو و نما

یافته بودند هنوز از نسیم عنبر شمیم ایالت بونی بمشام ایشان
 نرسیده که بسموم بادیه اجل پشمرده شدند. و درین از آن دو
 سرو آزاد که در جویبار ملک سر کشیده بودند از انهار ولایت
 آبی نخورده التهاب نائره نوایب از پا در فتادند. مقارن این حال
 وحشت مآل یکی از احبا بسمع محمد آقا رسانید که امیر شمس
 الدین برادر امیر ابراهیم در ناحیه اروخ است و در آن حین که
 امیر ابراهیم را سلیان یک یژن او نلی در قلعه بدلیس محاصره
 داشته او بنجوی از قلعه بدلیس فرار کرده بمیانۀ عشیرت بخشی
 رفت و در آنجا دختر امیر محمد اروخی را بمحاله نکاح خود
 در آورده و از آن دختر شرف یک نام پسر دارد و حالا بدرو پسر
 هر دو در میانۀ عشیرت بخشی اند. محمد آقا از استماع این خبر
 بهجت او مبتهج و مسرور گشته روی توجه بدان صوب آورده
 بملازمت امیر شمس الدین مستعبد گشت. چون باو ملاقی شد
 در ناصیه احوالش آثار بزرگی و در جبهه آمالش علامت زیوی
 مشاهده نموده اوضاع و اطوار مستحسنه اش مقبول طبع و قاد
 محمد آقا افتاده. قصه پر غصه خود را از مبادی حال تا بآن وقت
 بر نهجی تقریر کرد که امیر شمس الدین را دقت شده گفت
 حالا مطلب و مقصد شما چیست او بعرض رسانید که استدعای
 بنده از ملازمان آنست که دست همت از آستین جرات

بر آورده پای سعادت در رکاب جلادت نهاده • بتسخیر ولایت
 بدایس توجه فرماید • امیر شمس الدین ملتتمس او را مبذول اجابت
 داشته باتفاق روانه ولایت بدایس شدند • و مجرد رسیدن بدان
 حدود یک هزار و پانصد مرد کر آمدنی از عشیرت روزکی بر سر
 او جمع شده فی الفور شروع در محاصره قلعه نمودند • در آن محس
 راه حکومت بارگیری و ارجیش و عذجو از تعلق بعشیرت محمد
 شالوی ترکان داشت چون از آمدن امیر شمس الدین بر سر قلعه
 بدایس و قف شدند بالشکر نبوده متوجه گشته • امیر شمس الدین
 نیز استقبال عسکر ترا که کرده در موضع راهوا تلاق فریقین
 دست داده از هر دو جانب کشتش و کوشش بسیار کرده • گردان
 کرد داد مردی و مردانگی دادند اما فایده نکرد نظم
 چو دولت نبخشد سپهر گهن • نیاید بزور آوری در گهن
 عاقبت شکست بر لشکر روز کی افتاده • امیر شمس الدین
 قبل از آنکه قبض و بسط ولایت نماید قابض ارواح نامش را از
 صفحه هستی حاک کرد و هنوز کلی از بوسقان حکومت نهچیده
 بود که در دراجل خار نومیدی در داش شکست • و محمد آقا
 بصدهزار محنت و مشقت جان از آن مهلکه بیرون برده بیکبارگی
 دل ز جان و جهان برادشته سر در گریبان و پای در دامان کشیده
 گفت نظم

چه طالعست من نامراد را یارب که هیچگونه مرادی نمیدهد دستم
 درین حالت که سر در جیب مراقبت کشیده گنج عزلت
 گزیده آرزوی هوس بزرگی ز دل بدر کرده . در پس زانوی
 نومیدی نشسته که ناگاه ندای غیبی و سرود لاریبی بکوش هوش
 آورسیده که نظم

بیا ای سست همت این چه سستی است

طریق رهروان کرمی و چستی است

در اوّل دانه زیر کل برآید * چو همت دارد آخر سر برآرد
 ز همت کهربا را جذبه هست * که کهرامی کشدنی جنبش دست
 چه جای کهربا و جنبش گاه * که همت کوهر را بردارد از راه
 برخیز و اسب همت را بتازیانه غیرت حرکت ده و هفک
 عراق ساز * و امیر شاه محمد بن میر ابراهیم بیک را که در قم مانده
 است بمیانۀ عشیرت روزکی آور که ابن ماده نصیب اوست *
 بامید این نوید که از شایبه کذب و ریا مصون بود و بزور صدق
 و صفا مشحون محمد آغا برخسته متوجه عراق گردید * و بعد از
 وصول بدانجا قصه پر غصه حسن و حسین که فی الواقع یاد از
 قضیه کر بلا میداد * و گذشته شدن امیر شمس الدین و استدعای
 خدمت امیر شاه محمد بطرف کردستان و انتظار عشیرت روزکی را
 بلا زیاده و نقصان خاطر نشان والده فرزندان نمود * والده

عاجزه نوحه و زاری در پیوسته * هر چند عذر و بهانه پیش ورد
 فایده نکرد از اراده جدید محمد آغا بغایت مضطرب شده . آخر
 بعضی کلمات خشونت آمیز نسبت بمحمد آغا گفته . او ابرام
 و مبالغه نموده بزبان ملائمت او را تسلی گردانیده * میفرمود که
 عشیرت روزکی روی نیاز بر زمین و دست دعا بر آسمان وضع
 کرده . از حضرت و اهب منان جل جلاله و عم نوله مسالت مینمایند
 که دیده رمد دیده ایشان از غبار موکب امیر شاه محمد مکحل
 گردد * والده بیچاره بالضروره فرزند دلبنده یکدانه خود را
 تسلیم محمد آغا نموده روانه گردستان گردانید * و بروایت بعضی
 امیر شاه محمد رابی رضای والده فریب داده گریزانیده بدایس
 آوردند اصح اینست * بهر تقدیر امیر شاه محمد در شهر سمنه
 تسمایه بدایس را بعز قدوم شریف معزز گردانیده * جمع کثیر
 بر سر رایت او مجتمع گشتند و طبل شادی و بشارت کوفته بالتمام
 عشیرت روزکی شکر و سپاس حضرت باری عز اسمه بجای آورده
 بر باب حاجات و مستحقان صدقه و نذورات دادند * و همان لحظه
 در باب فتح قلعه بدایس و تسخیر ولایت بمقتضای آیه کریمه
 (و شاورهم فی الامر) قرعه مشورت در میان انداخته رایها بر آن
 قرار گرفت که چون چند دفعه علانیا بر سر قلعه بدایس رفته
 امیر شمس الدین و آغاز اذکان روزکی بقتل رسیدند و الحال صلاح

دولت بمقتضای وقت چنانست که بعضی ز مردمان کرد و پیدا
کرده نماز شام که گردون لباس سو کواری پوشیده بهرام خون
اشام بعزم تسخیر قلعه^۱ مینا فام کند بر کنکر این نیکگون حصار
افکند که روان بیالا رفته^۲ سر رشته مقصود در کنکر قلعه بند
سازند والا بوجه دیگر تسخیر میسر نیست^۳ چون ارادت ازلی
بنیک بختی شخصی شامل گردد هر آینه بمضمون (اذا اراد الله
شیئاً هیأ له سبیله) آنچه در ضمیر اوست از مکن غیب بمنصفه^۴
ظهور آید^۵ پس برین تقدیر چند کس از عشیرت بایکی و مودکی
جهت تمشیت این مهم پیدا کرده بحضور امیر شاه محمد آورده اورا
بوعدهای قوی خوش دل کرد نیده^۶ آجماعت نیز تعهد کردند که
یا نند مراد بر کنکره^۷ حصار انداخته پای مقصود بر افراز
مراد نهند یا جان شیرین بمستحفظان محنت و الم داده وجود خود را
طمعه^۸ کلب و کلاغ سازند^۹ چون رایها باین امور قرار گرفت
شروع در ترتیب آلات و ادوات نردبان و کنند نمودند اتفاقاً ابو بکر
آغای بایکی که مرد روزگار دیده کار آزموده باک اعتقاد نیک و نهاد
دور بینش و عاقبت اندیش بود بمخدمت امیر شاه محمد مبادرت
نموده^{۱۰} عرضه داشت که درین مدت که بدلیس در تصرف
ترا که بود کار و بار بنده ساختن نردبان بود که شاید روزی وارث
ملك پیدا شود و من خدمت بجای آورده باشم و الحال آنمقدار نردبان

که شمارا احتیاج است از چوب و کتف ترتیب داده در میانه
 آنها گذاشته * در زیر کال و خاک دفن گردانیده منتظر همین روز
 بوده ام * المنة لله که کار و بار حسب المداغای بندگان باشد (نظم)
 شکر خدا که هر چه طلب کردم از خدا

بر منتهای همت خود کامران شدم
 در همان لحظه ابو بکر آغا نودبانها را حاضر ساخت * چون
 اخلاص و یکجبهتی و اعتقاد و نیکو خدمتی او مقبول طبع امیر
 شاه محمد افتاد قریه خزو و نکین من أعمال تاون و قریه یکسور را
 در مقابل این خدمت بطریق ملکیت بدو ارزانی داشت *
 القصه که روان در شب تار که مهر و ماه راه آمدن را کم کرده بود
 و فلک با هزاران دیده متحیر مانده مانند باد صبا از برج سیاه که
 در جانب شمالی قلعه واقع است بیالا رفتند و سر ریسان نودبان را
 در دریچه خانه که از آدم خالی بود مستحکم کرده زیر آمدند
 (نظم)

بر آورد سراژدهای کند * که شیر فلک را رساند آزند
 گرفتند گردان سپرها بچنگ * زهر سو آشادند درهای چنگ
 زهر سویی قامت افراخته * زدوش و کتف نردبان ساخته
 بدین دستور گردان پر خاشه جوی و دلیران تندخوی دل از
 جان و جهان برداشته و نشست در حبل المتین (لاتیاسوا من روح

الله) زده بیالا رفتند * و در وقتی که پاسبانان در بستر غفلت خفته
 بودند و مستحقفظان در مهد استراحت بخواب باز رفته بودند
 بر سر ایشان ریختند * و بعضی را همچنان خواب آورد از اوج علین
 باسفل سافلین فرستادند * و در خانه بعضی را از بیرون مضبوط
 گردانیده جماعت بهیبت هر چه تمامتر بدر خانه حاکم قلعه دویدند
 او را از خانه بیرون کشیدند و بعد از آن عمله و فعله او را يك يك
 از خانها دست و گردن بسته بدر آورده جزای اعمال آنجماعت را
 در کنار ایشان نهادند * و اهل و عیال ایشانرا از قلعه و ولایت
 اخراج کرده کاستان و طن را از خار اغیار و بوستان مسکن را از خشک
 آزار پاک گردانیدند * و امیر شاه محمد را بدستور آبا و اجداد کرام
 عظام خود بر سر بر حکومت موردونی نصب کردند * او نیز
 بساط عدل و مروت بگسترانید و أبواب لطیف و احسان پرورخ
 پیر و جوان مفتوح گردانید * اما زمان دولتش چون عنفوان جوانی
 زود در گذشت و ایام حکومتش چون فصل گل خندان بقای
 نیکرفت سه سال تمام در مسند حکومت متمکن شده بعالم
 آخرت رفت * و الحق جوانی بود بصفت سخاوت و شجاعت
 موصوف و بسمت جلالت و شهامت معروف در تاریخ سینه ثلاث
 و تسع مایه بجوار رحمت ایزدی پیوسته او را در موضع كوك میدان
 در جوار مزار فایض الانوار امیر شمس الدین ولی علیه الرحمة

والغفران مدفون کردند * وازوأمیر ابراهیم نام پسر خورد سال
در صفحه روز کارمانده *

سطر چهارم

﴿ در بیان رفتن حکومت بدایس از دست حاکمان آنجا ﴾
(و آن مشتمل بر چهار وجه است)

(وجه اول)

﴿ در ذکر امیر ابراهیم و منازعت او با امیر شرف عایه الرحمة ﴾
(نظم)

چو از انوار اطاف حی کبر * ضمیر سروری گردد منور
بهر کاری صواب ندیش بشد * زهر فرزانه درپیش بشد
بعقل کامل و تدبیر صایب * شود فتح و ظفر اورا مصاحب
عدویش گردد از فهم و خرد دور * بپشمش جهره بهبود مستور
فتد در وقت رزم و گاه جولان * زاوج جاه اندر چاه خذلان
مشاطه نو عروس سخن چمن و دلالة جمیله این کلشن بدین گونه
ارایش بکفر فکر و زیب این داستان کهن مینماید که چون امیر
ابراهیم بعد از فوت پدر در صغر سن متصدی امور حکومت
و متکفل مهام ایالت شد رتق و فتق قبض و بسط مهمات ملکی

و مالی در کف کفایت عبد الرحمن آغای قوالیسی و آقایان آن
 عشیرت افتاد. و امیر شرف الدین را که در زمان حکومت امیر
 شاه محمد از اروخ من اعمال بختی آورده باستصواب اعیان و وزکی
 در ناحیه موش نایب خود گردانیده چون اندک زمانی بان و تیره
 گذشت شیخ امیر بابایی با عشیرت خود بر غم عبد الرحمن آغا
 و جماعت قوالیسی بخدمت امیر شرف مبادرت نمود. آخر از
 افساد مفسدان و تحریک عمازان طریقه محبت و مودت در میان
 بنی عمان بعداوت و کدورت منجر شد. امیر ابراهیم و عبد الرحمن
 آغا اراده نمودند که امیر شرف را از موش پیدایس آورده حقه
 جهان بین او را از نور بصیر عاقل سازند. سیدی آغای خزینه دار
 قوالیسی المشهور بسید خزینه دار ازین مقدمه خبردار گشته
 بسرعت هر چه تمامتر نزد امیر شرف زفته او را از مکر و غدر
 امیر ابراهیم واقف گردانید. و امیر ابراهیم مکتوبی مشتمل بر
 محبت و اتحاد در قلم آورده مصحوب یکی از نوکران معتمد خود
 نزد امیر شرف بموش ارسال نمود که فقیر را آرزوی دیدار بهجت
 آثار شما عنان گیر گشته. مترصد چنانست. که چند روز پیدایس
 آمده اوقات بعیش و عشرت و ساز و صحبت معرووف گشته کلال
 و ملال که برود دهور بخاطر هاراه یافته از برکت صحبت شریف
 زایل گردد. امیر شرف چون برین مقدمه مستحضر بود در رفتن

تکاهل و تساهل و رزیده عذر گفت . چون مکاتبات و مراسلات
 متعاقب بسر حد تو اثر انجامید و مصادقات از جانبین بمخاطبات
 و مضاربات و معاتبات تبدیل یافت امیر ابراهیم احضار اشکر
 نموده باتفاق بعضی ز امراء کردستان بر سر امیر شرف رفته
 قطع ماده خصومت بقیع نیز تعلق گرفت . و امیر شرف نیز
 یکجہتان خود را مش سوار یک بازو کی کہ در آن حیل لہ امیر
 بلباسی باتفاق متابعان خود سیدی علی آغای پرتابی و سید خزینہ
 دار و جلال آغای برادرش و شیخی آغای جلکی و جماعت دیگر را
 بر سر رایت خود جمع ساختہ قلعہ موش را مستحکم کردانید
 و مستعد جنگ و جدال کشتہ . ہر دو کرویہ در برابر یکدیگر
 چون کویہ صف آرا کشتند

(نظر)

قبا آہنان تیغ ہندی بچنک   دودریای آہن سر اسر نہنک
 کمرہای کلکون یلان سر بسر   بخون یکی بستہ ہریک کمر
 دہل نغمہ مرک را ساز کرد   اجل را دم نای آواز کرد
 خنک از کن راہ یغما گرفت   زہر کوشہ فتنہ بالا گرفت
 نبرد آزمایان بصد فروہنک   فتادند درہم چوشیر و پلنک
 و چون مردم امیر ابراهیم جمع کثیر و متابعان امیر شرف
 کرویہ قلیل بودند در روز اول نسیم فتح و ظفر بر پرچم رایت امیر
 ابراهیم وزید . اما چون اکثر اعیان و متعینان روز کی رامیل بجانب

امیر شرف بود در خفیه مکاتبات بقلعه فرستاده اظهار خلوص
 طویت و صدق نیت کردند. و پسر سوار بیک یازوکی چو لاق
 خالد بر خلاف پدر ملازمت امیر ابراهیم میکرد * روزی خالد او
 شیخ امیر بلباسی با اتفاق پدرش سوار بیک بدو پیغام فرستاد که
 ماهر دو بامیر شرف اتفاق داریم و اکثر اعیان روزگی را نیز میل
 بجانب امیر شرف است ترا با امیر ابراهیم بودن و در راه او
 کوشش نمودن چه محصل دارد * وظیفه پدر فرزندی آنست که
 ترك ملازمت امیر ابراهیم نموده با اطاعت و انقیاد امیر شرف
 در آمده. غاشیه بندگی او بر دوش و حلقه فرمان برداریش
 در کوش کشی * خالد بیک نیز قبول این معنی نموده کس نزد پدر
 و خالد خود فرستاده که فردا عسکر امیر ابراهیم بقلعه بورش
 و هجوم خواهند آورد شما در قلعه را بکشاید تا من با عسکر
 و متعلقان خود بدرون در آیم * و روز دیگر که خسرو سیارکان
 باتیغ کیتی ستمان برین قلعه فیروزه حصار بر آمده رایت فیروزی
 بر افراخت و بامان اسیاف خارا شکاف جنود نامعدود انجم را
 پراکنده و پریشان ساخت * امیر ابراهیم با گردان خون خوار
 خنجر گذار روی توجه بتسخیر قلعه و حصار آورد * و در اثنای
 گیر و دار خالد بیک بمقتضای وعده و قرار از امیر ابراهیم رو گردان
 شده بمسکرا امیر شرف ملحق گشت * امیر ابراهیم را از صدور

این واقعه و هم وهراس بی حد و قیاس بر ضعیف مستولی گشته ترك
 محاصره و محاذله نموده بیدلیس معاودت نمود * امیر شرف باتفاق
 یاران و موافقان خود اورا تعاقب نموده قلعه بدلیس را محاصره
 کرده یوم فیوما آقاییان ده زکی فرقه فرقه و جوق جوق از امیر
 ابراهیم ده گردان شده بخدمتش مبادرت می جستند و آنا فائز آثار
 ضعیف و فتور و علامت عجز و قصور در ناصیه احوال و جبهه آمال
 متحصنان قلعه ظاهر و باهر میکشت * تا کار بجای رسید که امیر
 ابراهیم و عبد الرحمن آقا مردمان مصالح در میان اندخته اظهار
 عجز و انکسار نموده * پیمان دادند که چون این ولایت بحسب
 ارث به بنی اعمام میرسد بدلیس که مطلع سعادت و مناشای دولت این
 دو دمان است با خللاط از امیر شرف بوده باشد * و موش و خنوس
 از امیر ابراهیم بوده باشد ارکت بحکومت ولایت مورد وثی قیام
 و اقامت نموده برای عمر و دولت دو روزه فانی قید حیات و زندگانی
 یکدیگر کردن از عقل و فراست و فهم و درایت بعید است *
 امیر شرف و متابعان او این روبه بازی را فوز عظیم دانسته باقوال
 مصالحین راضی شدند * و مقرر کردند که امیر ابراهیم اسباب
 ضیافت و جشن مرتب ساخته امیر شرف را بطریق مهمانی
 بدرون قلعه برد و در میانه بنی همان عهد و میثاق بغلاظ و شداد موکد
 کرد و چند آنکه در قید حیات باشند هر کس بجهه خود راضی

کشته متعرض ولایت یکدیگر نشوند * امیر ابراهیم فی الفور
 تهیه اسباب ضیافت نموده کس بطلب امیر شرف فرستاد و امیر
 شرف باجمعی از مخصوصان و یکچنان بدرون قلعه بدلیس رفته
 بنی عمان یکدیگر در آغوش کشیده بیدار بهجت آثار هم اظهار
 فرح و سرور کرده بساط عیش و عشرت گستر دهند * ساقیان سیمین
 ساق زهره جبین در لباسهای کونا کون و حور عین کامثال الاوا
 المکنون جامهای زرین بگردش در آورده مصدوقه (یساف علیهم
 بکاس من معین یبضآء لذة لشاریین) بعین الیقین مشاهده افتاد
 و معنیان نغمه پرداز و مطربان شیرین زبان خوش آواز
 و رامشگران دلکش الحان سازنو زیوسون کراد و قاعده اعراب
 و طریقه فرس و قانون عجم در مقام خوانندگی و سازندگی در آمده
 آواز نشاط و ندای انبساط بدایره فلك زحل رسانیدند (نظم)
 در آمد بمجلس می لاله دنك * ز بهر تواضع دوتا گشت چنك
 نشستند صف صف در آن انجمن * غزل خوان رکوبنده و ساز زن
 غزل خوان نه تنها خوش آوز بود * که صد دل بیک غمزه هم می ربود
 بخدمت بتان قامت آراسته * بلای زهر آوشه برخاسته
 در آن جشن دلکش چون قامت آرزوی هر کام جو بخدمت
 هر گونه مطالب و مقاصد آرایش پذیرفت . و در حجله خواطر
 و صایر اکابر و اصاغر داماد هر امید را عروس مقصود در کنار

آمد * امیر زادگان امر فرمودند که آقایان روزکی هر کس بایار
خود گوشه و کناری گرفته از بزم عشرت بمهد استراحت روند
و خود در درون اوتاق با و شاق چند تنها مانده * درین وقت شیخ
امیر بلباسی باجماعت عادی بدرون اوتاق درآمده امیر ابراهیم را
از مسند بزیور کشیده گفت

(نظم)

تسکینه بر جای بزرگان نتوان زد بکزاف

مکر اسباب بزرگی همه آماده شود

و دست امیر شرف را گرفته بیالای مسند برد و زبان را بدین

(نظم)

مقال گردان ساخت

خوش بجای خویشان بود این نشست خسروی

نانشیند هر کسی اکنون بجای خویشان

منشیان دیوان (و توثی الماک من تشاء) منشور ایالت و فرمان

حکومت بنام این سعادت مند نوشتند * و فراشان کارخانه (و تنوع

الماک من تشاء) بساط حکومت آن مستمند را در نور دیده

موکلان عقوبت دست و پایش را بسلاسل و اغلال کران

(نظم)

بار گردانیده * در قمرچاه محبوس کردند

مراور * رسد کبریا و منی * که ذاتش قدیمست و ملکش غنی

یکی را بر برنهد تاج بخت * یکی را بخاک اندر آرد ز بخت

و هنوز کار بضرب شمشیر و طعن سنان نرسیده بود که

عبد الرحمن آغای قوالیسی و جماعت دیگر از تابعان امیر ابراهیم که چون عقد ثریا فراهم آمده بودند مانند بنات النعش متفرق و پراکنده گشتند و هفت سال تمام در قید حبس مانده * چون آوازه قید امیر شرف که عنقریب تفصیل این اجمال و مآل حال او سمت تحریر خواهد یافت و پرنو اهتمام بر ذکر ارتقاع دولت و انخفاض لواء حشمت او خواهد یافت در کرستان شایع شد امیر ابراهیم بسعی عشیرت روزی از قید بیرون آمده مرتکب امر حکومت گردید خزاین و دقاین امیر شرف را بیاد یغما و تاراج داد * قصد قتل امیر شمس الدین ولد او که در آن حین در سن دوسالگی بود و مادرش دختر علی بیگ صاصونی بود عماد آغای بایکی پسر و مادر را ز دست امیر ابراهیم گرفته حیه اندکیخت که امیر شرف زین الدین آغای عم صراحلاف شرع شریف بناحق بقتل نموده * حال حسب الشرع بمن سپارید تا کار او را با تمام رسانم بلکه بدست ورثه خورده سال او داده بمقتضای شریعت غرا قصاص نمایم * بدین حیل و بهانه امیر شمس الدین را از چنگ امیر ابراهیم رها کرده بامادر و متعلقان بقلعه کینندور برده کما ینبغی در محافظت ایشان کوشیده خلاصه کلام آنکه چون امیر شرف را در تبریز مقید گردانیدند چاپان سلطان استاجلو حسب فرمان شاه اسمعیل صفوی بتسخیر ولایت بدایس مأمور شده محاصره قلعه کرده

علی التوالی در سال با امیر ابراهیم بجادله و مقاتله نمود. آخر الامر
 تاب مقاومت قزلباش نیاورده عروس مهک راسه طلاق برکوشه
 چادر بسته بجانب اسعد رفت * و در آنجا رخت فناء بعالم بقا کشید
 و ازو سلطان مراد نام پسری که در حین حبس از جابه متولد
 شده بود دماند * و چون امیر شرف بر سر بر حکومت متمکن شد
 سلطان مراد بخدمت او مبادرت نموده * امیر شرف او را گرفته
 محبوس ساخت * مدة الحیات همچنان در قلعه بدایس اوقات
 میگذرانید عاقبت باجن موعود عالم فانی را وداع نموده * عشیرت
 روز کی بعد از فرار امیر ابراهیم شش ماه قلعه را نگاه داشته چون
 ز آمدن امیر شرف مایوس شدند بلضرورة قلعه و ولایت را
 در تاریخ سنه ثلاث عشر و تسعمایه تسلیم چاپان سلطان
 نمودند و کرد یک شرقلوی استاجلورا بمحافظت
 قلعه بدایس مأمور گردانیده بتبریز معاودت کرد

وجه دوم

* در بیان متمکن شدن (امیر شرف)

بجای امیر ابراهیم در حکومت بدایس *

بر ضمایر اگیر مآثر خوردشید شعاع و خواطر حقیقت

مداخلت ارتفاع اصحاب دانش و ارباب ینش بسان لمعان صبح

صادق بارق و شارق است که هر صاحب سعادتى که از سر صدق
نیت و خلوص طویت روی نیاز بدرگاه کار ساز بنده نواز آورد
بفتحوای (والله یهدى من یشاء الى صراط مستقیم) از پرتو اشعه
عنایت الهی نهال آمالش در گلشن اقبال سایه گسترد و غنچه تنمایش
در چمن مراد بنسیم سرافرازی شکفتن گیرد * و هر ذی شو کنی
که بکثرت اسباب و حشمت مغرور گشته رقبه رقیبت در حلقه
مطاوعت او نهد باندک زمانى دودمان عظمتش از صرصر ادبار
انقطاع یافته ریاض دواتش صفت (وادغیر ذی زرع) پذیرد
(نظم)

سری گز تو کرد بلند آری * مافکنن کس نیفتد زبای
کسی را که قهر تو در سرفکند * پیامری کس نکردد بلند
اگر پای پیل است اگر پر مور * بهریک تو دادی ضعیفی وزر
دلی را فروز ن کنی چون چراغ * نهی بردل دیگر از درد داغ
غرض از تبیین این مقال و توضیح این احوال شرح حال
خیر مآل امیر شرف است * چه او پسر یتیم خورد سال در
میانه عشیرت بختی در اروخ مانده بود چنانچه از لمعات نیرات
کلمات سابق و در شحات منشآت حکایات متناسق مشروح بوضوح
می پیوندد که اورا امیر شاه محمد از آنجا آورده در صدد تربیت
اوشد * و چون میرمذکور رخ در نقاب تراب تیره کشید بنیابت

امیر ابراهیم چند روز حکومت بعضی نواحی بدلیس نموده
 بعد از آن بامداد و معاونت عشیرت روزی حاکم بدلیس گشت
 و چون اندک زمانی از ایام حکومتش متبادی شد شاه اسمعیل صفوی
 بعزم تسخیر سرعش متوجه گشته حاکم آنجا علاء الدوله ذوالقدر
 در برابر و صف آر گشته شکست یافت * و بعد از انهزام
 طایفه ذوالقدر عنان عزیمت بصوب دیار بکر معطوف داشت
 والی آنجا که امیر بیک موصلاو پدر والده حاوی وراق است
 بقدم اطاعت و نییاد پیش آمده هدایای خوب و تحفه های مرغوب
 بر سبیل پیشکش آورده * ز آنجمله یک قطعه لعل بود
 که هیأت کرده کوسفید داشت که از خزاین سلاطین سلف
 بخزینة پادشاهان بایندوریه انتقال یافته بود و از ایشان بدو رسیده
 که تا کوه ختلان از زلزله در زمان خلفای عباسیه شکافته شده
 و مدتی مدید که وعا بخون جگر پرورش لعل نموده دیده صیرفیان
 دهر و چشم جوهریان عصر بآن حجم و طراوت و رنگ و لطافت
 از اقسام لعل مشاهده نشده بود بموقف عرض رسانیده منظور
 نظر کیمیا اثر پادشاهی گشته موسوم بامیر خان گردیده و منصب
 مهر داری بالاله کی شاهزاده طهماسب و ایالت هرات و خراسان
 بدو عنایت شده * پایه قدر و منزلتش باوج ذروه و ثقی رسید
 و ایالت و دارائی ولایت دیار بکر بمحمد خان استاجلو ولد میرزا

بیک مفوض شد بعضی از مردمان ذو القدر که در قلعه خربرت
 محصن بسته بودند اطاعت نمی کردند • شاه اسمعیل تسخیر آن
 قلعه کرده در عرض یک هفته بزور و غلبه مسخر ساخته از آنجا
 عنان عزیمت بصوب اخلاط منعطف گردانیده • چون ظهر
 اخلاط مضرب خیمام عسا کر گشت. امیر شرف بمخدمت شاهی
 مستعد شده • در صدد تهیه اسباب جشن و ضیافت در آمده
 خیمهای منقش گردون اساس • و سایبانهای ابریشم طناب فلک
 مماس چون ابر نیسان در هم رفته طناب در طناب بافته مانند درج
 پر کوهر و برج پر اختر و نایب داده ساقیان سیمین ساق بلورین
 ساعد زهره جبین و و شاقان زر بفت پوش شیرین حرکت با تمکین
 شراب صافی چون ماء معین بر کف گرفته صالای عیش و بادهای
 نوشاوش در دادند و مغنیان خوش احان نغمه پرداز و رامشگران
 شیرین لهجه ساز نواز بنغمه زیر و بم راه عشاق زده بناله عود
 و چنک عقل و هوش از سر بزرگ و کوچک در ربودند • (نظم)
 زهر جانی ساقی نیم مست • چو شاخ کلی جام کدکون بدست
 همه همچو خورشید زر بفت پوش • همه آفت عقل و آشوب هوش
 غزل خوان غزالان تازی زبان • بنغمه شکر ریخته از دهان
 با هنک توکی بتان چو کل • ربوده دل از نغمه معتدل
 چو زلف بتان پری چهره چنک • زده راه عشاق را بی درنگ

و خوانسالاران انواع اطعمه کونا کون از هر چه در حوصله
 خیال کنند افزودن مهیا و حاضر و آماده کرده کشیدند * بعد
 از مراسم مهمانداری و ضیافت اسب ر هوار بطویل و اغنام بکاه
 و شتر و استر بقطار پیشکش کرده منظور عوارف خسروانه
 و مشمول عواطف بیکرانه پادشاهانه گشته بمشور ایالت
 بدلیس مع خلعتهای و خره کران بهاسر فراز شده * در دفعه
 ثانی که شاه اسمعیل در خوی قشلاق نمود امیر شرف با اتفاق امرا
 و حکام کردستان بتخصیص ملک خلیل حاکم حصنکیفا و شاه علی
 بیک محنتی ولی جزیره و میر داود خیزانی و علی بیک صادونی
 و سایر امرای دیگر یازده نفر بعزم عتبه بوسی شاهی روانه
 خوی شدند * و چون بشرف رسیده بوسی نیز گشته در اوایل
 اعزاز و احترام تمام یافته بالاخر که محمد خان ولی دیار بکر را از
 امراء اکراد نسبت باو آزار و اهانت بسیار وقع شده بوده از جمله
 منقواست که در وقتی که محمد خان متوجه دیار بکر بود در قریه
 پانشین من اعمال بدلیس نزول فرمود شیخ امیر بلباسی که وکیل
 امیر شرف بود بدیدن او رفته در وقت برخاستن کوپال خود را
 بر سر قالیچه او مکرر بر زمین زده بر سبیل خشونت بدو گفت
 ای محمد بیک وای بر تو و اشکریان تو که در محل عبور از ولایت
 بدلیس طمع در یک بزغاله عشیرت روزی کرده بزور و تعدی

بستانند • و همچنان شاه قلی سلطان استاجلوی جاوشلو که آخر
 والی هرات شده بود براقم حروف نقل نمود که پدرم نوکر محمد
 خان بود همراه او متوجه دیار بکر بود در راه خصوصاً در ولایت
 بدلیس از قلت مأکولات کار بمرتبه رسید که هر کس اسب
 و سلاح خود را فروخته بمأکولات دادند پدرم در دره کیفندور
 اسب خود را بچهار نان جاو رس داده یارای آن نداشته اند که يك
 من جو و يك ته نان بی زر از رعایای آنجا توانست گرفت • دگر
 از این قسم وضع نامالیم از امراء اکراد نسبت باو بسیار صدور
 یافته بود که ابر د آن باعث اطناب میشود • و غرض که در این
 وقت که امراء کرد بالتمام متوجه آستانه شاهی شدند خان محمد
 از دیار بکر عرض نمود که اکر چنانچه فرمان قضا جریان بقید
 و حبس امراء کردستان نافذ گردد بنده تعهد میکند که اکثر بلاد
 کردستان را که از قدیم الایام کنند تسخیر سلاطین از تصرف
 او عاجز است باندك توجه شاهانه بحیطه تسخیر توانم آورد •
 چون عرضه داشت او بمطالعه شاهی رسید بسخن آن نامقید
 کافر امراء حاضر را بغیر از امیر شاه محمد شیروی و علی بيك
 صاصونی را در قید و زنجیر کشیده هر يك از امراء اکراد را یکی
 از امراء قزلباشیه سپرد • امیر شرف را بمیر خان موصلو داد
 و چاپان سلطان را بتسخیر ولایت بدلیس و دیو سلطان و مولورا

بفتح و لایت حکاری و یکان ییک قورچی باشی تکورا بگرفتن
 دیار جزیره به لشکر چون قطرات امطار بیشمار مأمور گردانید
 و گرفتن امرا و خلاص شدن بعضی از ایشان بعون الله در محله
 مذکور خواهد شد * المصه چون مدتی از ایام قید امراء مرور
 یافت یکبار خبر از خراسان رسید که شیبک خن اوز بک
 بالشکری از حد و حصر بیرون از آب جیحون عبور کرده اراده
 تسخیر مملکت خراسان دارد * از استماع این خبر شاه اسمعیل
 از حبس امراء گردستن نادم و پشیمان گشته بعضی را از قید
 اطلاق داده از آن جماعت سؤال کرد که پیشو و مفتدای شما
 کیست جمله متفق لفظ و لمعنی گفتند که امیر شرف و ملک خلیل
 است . هر دورا در قید حبس نگاه داشته دیگران را اطلاق
 داد و ایشانرا بموسا همراه برداشته بجانب خراسان توجه
 فرمودند و یار محمد آغای کلهرکی و درویش محمود کاهچیری که بزعم
 حاوی اوراق مثل ایشان مردی در دولت خواهی و خیر اندیشی
 در میانه عشیرت روزکی بلکه در تمام بلاد کردستان شخصی
 برنخسته باشد همراه اردوی شاهی بعنوانی که هیچکس
 بر احوال ایشان مطلع نبوده بطرف عراق میروند و در هر چند
 روز میوه و طعام برداشته بخیمه ترکمان رفته تفقد احوال
 امیر شرف میکنند و با ایشان در وادی فرار کردن قرار و مدار

میسازند تا وقتی از اوقات که اردوی شاهي نزول در موضع چالی کولی
 من اعمال ولایت رازی کند محمد آغا و درویش محمود فرصت یافته
 اسب چند با زین در کنار اردو حاضر ساخته محمد آغا و درویش محمود را
 که درزی قلندران خدمت امیر شرف می نموده در جامه
 خواب او خوابانیده امیر شرف را از خیمه محبس بیرون آورده
 سوار ساخته با چند نفر از مردان کاری روی بجانب کردستان
 می آورند و فردا محل نیمروز ترکمان بر این قصه آگاه میشوند
 بر جرأت و جسارت محمد امیر آخور تحسین کرده مزاحمت بحال او
 نمیرسانند و محمد آغا و درویش محمود و امیر شرف اولاً بولایت حکاری
 آمده در قریه نزول میکنند که شیخ امیر بابایی از فترات قزلباش
 جلاء وطن کرده در آنجا فتنه خود را مخفی ساخته اوقات خود را
 بزراعت جاورس مشغول میکرده * در هنگامی که بیل بدست
 گرفته جاورس را آب میداد محمد آغا و درویش محمود که چیری
 سواره بکنار زمین جاورس آمده او را طلب میدادند و مژده
 آمدن امیر شرف میدهند * او قبول بن معنی نمیکند میگوید
 چرا سخنی که محالست میگویند ایشان میگویند که حق تعالی
 عنایت نموده فرصت داده او را از قید خلاص داده آورده ایم *
 فی الحال سجدهات شکر بجای آورده بیل آبیاری را از دست
 انداخته خود را پیابوس ولی نعمت حقیقی رسانیده دیده که چون

يعقوب در يات الاحزان غربت صفت (وایبضت عیناه من
الحزن) گرفته بود از خاك پای او منور گردانیده و قطرات چند
از بشاشت و شادمانی از فواره عیون نثار مقدم شریف او کرده
خدای را حمد و سپاس کرده گفت * ﴿ انظم ﴾

بمحمد لله که دولت یاریم کرد * زمانه ترك جان از ارم کرد
شبنم را صبح فیروزی بر آمد * غم ورنج شبانروزی سر آمد
چون آن روز و شب در انجا توقف کرده علی الصبح که
سلطان ابوان چهارم با هزار فر و شکوه سر از قلعه کوه برزد
روانه گشته خود را بمیان عشیرت اسبایرد و سنانیدند * شرف
بيك اسبایردی شرف قدوم ایشان تلقی نموده چند روز بواسطه
ستراحت در آنجا رحل قامت انداختند و شیخ امیر با معدود
چند متوجه ولایت بدایس شد که عشیرت روزی را مستظهر
و مستیال ساخته تا آمدن امیر شرف جمعی را بخود متفق گردانیده
عجود رسیدن او بد انجا خالق بسیار بر سر او جمع شده شروع
در گرفتن قلعه بدلیس نمودند و کرد بيك شرفلو که از نیابت شاه
اسمعیل بمحافظت بدلیس و عدلجواز وارجیش قیام و اقدام مینمود
چون از آمدن شیخ امیر واقف گردید که باموازی دو هزار
مرد محاصره قلعه نموده باتفاق امرای قزلباش که در برگیری
وارجیش بودند ایامار بر سر شیخ امیر آورده * او نیز با جماعت

حاضر در مقابل او در موضع کولک میدان بدایس صف ارا شد
و نزدیک بدان رسیده بود که نسیم فتح و ظفر در لشکر نصرت
اثر روزی جلوه گر شود که یکبار محمد بیک بازو کی بر سبیل
حمله و خدعه بستدعای آنکه ز امرای قزلباشیه رو گردان
شده بمناسبت قرابت بامداد و معاونت شیخ امیر می آیم اورا
فریب داده در اثنائی که شعله آتش قتال سر بفلک دوار کشیده
بود از راه سکندر بولاغی با موازی پانصد نفر پارو کی در آمد
و شمشیر دورویه از عقب طایفه روز کی آخته صف ایشانرا که مانند
عقد ثریا منعقد شده بود مانند نبات النعش پراکنده و پریشان
ساخت و اختر بخت کرد بیک بمثابه زحل بلندی گرفته بد پای
قر سیر را بجانب لشکر روز کی دوانید * و شیخ امیر بلباسی
پای ثبات و وقار قطب وار فشرده از معركة جهاد روی بوادی
فرار نهاد تا با فرزندش علی آغا شربت شهادت چشید و طایفه
قزلباش که شیخ امیر را موسوم بقرا یزید گردانیده بودند جسد
اورا با پسرش در کولک میدان احراق بالنار کردند * و از صدور این
واقعه و سنوح این حادثه مهم امیر شرف چند روز در عقده تعویق
افتاد . و چهره مقصود او در پس پرده ناامیدی مخفی مانده *
بی دستیاری مصور کارخانه فاحسن صور کم رخ نکشاد *

وجه سیم

(در بیان گرفتن امیر شرف بدلیس را از طایفه قزلباش و مال حال او)
 جهانگیری که هست از بخت سر آمد * بماند در خدایندی مؤبد
 ظفر پیوسته باشد در رکابش * شرف در موکب نصرت یابش
 هر کشور خرامد شاد و خرم * شود ملک از قدوم و مکرّم
 چون امیر شرف را تسخیر ولایت بدلیس و اخراج طایفه
 قزلباش چند روز میسر نشد و از مافی النهر سلطان کیتیستان
 سلطان سلیم خان آگاه گشت که اراده تسخیر بلاد ایران دارد
 بتفاق و تدایر شهبسوار مضمار تحقیق ، و قافله سالار طریق
 توفیق * مقنن قوانین اصول و فروع * و مدون دواوین معقول
 و مسموع * مدرس مدرسه تقدیس سلاله عارف بدلیس * اعنی
 حکیم ادریس * و کزیده خیر اندیشان خاندان رفعت آیین *
 و ستوده دولت خواهان دودمان ضیاء الدین * محمد آغای کلهوکی
 اظهار خلاص و اعتقاد باستانه دولت نهاد عثمانی نمود . در این
 مواد یدت نفر از مرء و حکام کردستان را بخود همدستان
 کرده عبودیت نامه مدح و ب مولانا حکیم ادریس و محمد آغا
 روانه آستانه اقبال آشیانه سلطانی کردند * و ساطقان دوست
 نواز عدو کداز حسب الاستدعای امرای کردستان بعزم تسخیر
 ولایت عجمستان متوجه ارمن و آذربایجان گشته در صحرای

چالدران پاشاه اسمعیل مصاف داده مظفر گشت * و امیر شرف
 بابعضی از حکام کردستان در آن سفر در رکاب نصرت قرین
 سلطان ظفر رهین بود * چون خان محمد والی دیار بکر در آن
 معرکه شربت فنا چشید و یالت او پیرادرش قراخان و حکومت
 بدایس بهوض بیک برادر او و جزیره باولاش بیک برادرش از دیوان
 شاهى مفوض شد * و چون موکب رایت سلطانی از موضع تبریز
 بجانب روم معطوف شد حکیم ادریس بهر عرض جلال
 سلطانی رسانید که مرء کردستان از الطاف و احسان شاه جهان
 استدعا دارند که ولایت موردی ایشان را بایشان ارزانی داشته
 شخصی را در میانه ایشان بزرگ و بیکار یکی نصب سازند که
 باتفاق بر سر قراخون رفته او را از دیار بکر اخراج نمایند *
 سلطان کیتی ستان در جواب ایشان فرمودند که هر کدام از
 امرای و حکام کردستان که لیاقت میرالامرای دارند در میانه
 ایشان نصب کرده شود که سایر امرایا کراد کردن باطاعت
 و انقیاد او نهاده بدفع و دفع قزلباش قیام و اقدام نمایند * حکیم
 ادریس عرضه داشت که در اینها کثرت وحدت ذاتیه موجود
 است و هیچ کدام بیکدیگر سرفرو دغی آرند اگر چنانچه مطامع
 نظر سعی بر تفریق جمع و تمزیق شمل طایفه قزلباش است یکی
 از بندکان درگاه عالم پناه را بدین مهم نصب باید کرد تا امرایا کراد

مطیع و منقاد او گشته بزودی این مهم فیصل پذیرد * بناء علی
 هذا محمد آغای چاوش بشی المعروف بیغلو محمد را میر میران دیار
 بکر کراد نیده و سردار عسکر کر دستان ساخته بعزم تسخیر آنجا
 روانه فرموده * دولشکر مانند ابر صاعقه بار و دو گروه همچو
 بحر زخار در حوالی نصیبین در قوج حصاری در برابر یکدیگر
 صف آرا شدند * و در آن معرکه اول کسی که شعله آتش حرب
 و قتال و نائرة جنگ و جدال برافروخت طایفه روزکی بود * چنانچه
 تاج احمد و قاسم اندکی و میر شاه حسین کیسانی و میر سیف
 الدین و عمر جالدار که شجاعان روزگار و پهلوانان آن عصر بودند
 در آن روز شربت شهادت چشیدند * و اکثر آغایان روزکی
 بتخصیص میر محمد ناصر الدینی و قوا یادگار و سید سلیمانان قوایی
 و جمعی دیگر مجروح و زخمی شده در آن معارك خونخوار داد
 مردی و مردانگی دادند * و قراخان بقتل آمده شکست
 بر لشکر قزلباش افتاده خیلی مردم سیر و دستگیر شدند (نظم)
 باقبال سلطان توسل کنان * گرفتند ملک خود از دشمنان
 بدفع عدو تیغ کین آختند * بنای ضلالت برانداختند
 بعد از آنکه ز مرأ اکراد هر یک بتسخیر ولایت خود
 توجه نمودند امیر شرف نیز بطرف بدلیس معاودت کرده
 شروع در محاصره کردند. محمد یک حزوی و میر داود خیزانی

و میر شاه محمد شیروی و امراء مکس و اسبایرد در این وادی با او
 رفقت کرده * چون ایام محاصره چند روز امتداد یافت کار بر
 محصوران مضیق شد طایفه قزلباش بر آن راضی شدند که محمدیك
 غرزانی و میر شاه محمد شیروی کفیل خون و مال و منال ایشان
 شوند که کسی متعرض حال ایشان نکردد و قلعه تسلیم امیر
 شرف نمایند * امرای مذکوره در میان افتاده قلعه و ولایت را برضا
 و رغبت تسلیم و ارث حقیقی نموده امیر شرف نیز مردمان قزلباش را
 بامر اسپرد که ایشانرا بسرحد رجیش و وان رسانیده روانه
 اوطان شدند * و مدتها حفظ و حراست و ضبط و صیانت سنور
 و سرحد از دیوان سلطانی و بعد از آن از جانب سلطان سلیمان خان
 در عهده اهتمام امیر شرف میبود و کما ینبغی بدان امر اشتغال
 نموده رعایت طرفین و حمایت جانبین مرعی داشت * تا در زمان
 شاه طهماسب که اوله تکاو میر میران آذربایجان گشته اکثر
 اوقات در وان و وسطان بسر برده بمعاظت سرحد مبادرت
 مینمود و در تق و فتق سلطنت شاه طهماسب در قبضه اقتدار
 چوها سلطان تکاو بود * و چون حسین خان شاملو در بیلاق
 کندمان اصفهان باتفاق سایر طوایف قزلباش چوها سلطان را
 بقتل آورده امراء تکاو پراکنده گشتند اوله در تبریز رایت
 مخالفت بر افراشته خزاین و دقاین شاه طهماسب را متصرف شده

متمولان تبریز را مصادره کرده * بتغلب اسباب و اموال بسیار
جمع کرده بطرف وان رفته اظهار عبودیت بآستانه سلطان سلیمان
خان کرده عرضه داشتی مشتمل بر انواع تعهدات مصحوب ملازم
معتمد خود بدرگاه سلطانی فرستاده * چون این اخبار بمسامع جلال
خداوند کاری رسید فرمان قضا جریان بنفاد پیوست که امیر شرف
بجانب و نرفته اوله سلطان را با اهل و عیال و متابعان روانه آستانه
پادشاهی نماید * حسب فرمان امیر شرف عسکر و قشون خود را
جمع نموده بجانب و ن نهضت فرموده اوله نیز بموازی دویست
نفر از آغایان و اعیان تکلو با استقبال تا موضع خرگوم آمده در سر
رودخانه خرگوم بایکدیگر ملاقی شده * اوله ورا تکلیف
بقلعه وان نمود که چند روز در آنجا قف نماید بعد از تقدیم شرایط
ضیافت و رعایت قطع علاقه نموده روانه بدایس شویم * درین اثنا
بعضی مردمان وان و وسطان خاطر نشان امیر شرف نمودند که
اوله منکوحه خود را که دایه شاه طهماسب است بابرادر
خود بدکاره شاه طهماسب فرستاده که در مابین ایشان تمهید
مقدمه صلح و صلاح نماید * چون اوله مرد محیل است مبادا که
شمارا بدرون قلعه برده با آغایان خدعه و حيله و غدر و مکاری
بیندیشد و وسیله تقرب و سبب توسل و تلافی ماسبق کند *
امیر شرف را از استماع این سخنان وحشت آمیز و هم وهراس پیدا

کرده اولمه هر چند در رفتن بطرف وان تا کید می نمود میر شرف
 در مقابل آغاز معذرت کرده سکون بر حرکت ترجیح میداد *
 آخر الأمر قرار بر آن شد که اولمه سلطان و امیر شرف در قریه
 خرکوم توقف کرده امیره بیک محمودی را با چند نفر از آغایان
 معتبر اولمه بجانب وان فرستند که اهل و عیال و متعلقان او و آغایان را
 از قلعه وان بیرون کرده به اتفاق متوجه بدایس شوند * چون
 امیره بیک و آغایان شب هنگام بوان رسیدند بر در اولمه بعضی آغایان
 او طریق ترمرد و عصیان پیش گرفته در وب قلعه استوار گردانیده
 رخصت دخول امیره بیک و آغایان اولمه بدرون قلعه و خروج خانه
 و آوج و متعلقان به بیرون ندادند * چون این خبر مسموع امیر
 شرف شد دانست که بر سر قلعه رفتن و محاصره نمودن صرفه
 ندارد و بلکه امراء قزلباشیه از اطراف و جوانب جمع گشته
 کاری سازند که اولمه نیز از دست رود * بالضروره اولمه را بموازی
 دو یست نفر ز آغایان که همراه او باستقبال آمده بودند برداشته
 متوجه بدایس شده . آنجماعت ترك اسباب و اموال و قطع نظر از
 اهل و عیال کرده بایک دست اسباب که در سر و بر داشتند
 با اسبان برهنه و عریان در فصل پائیز و دیدهای کریان و دلهای بریان
 همراهی نمودند * و محمد شحنه مان قوالیسی که بامسود اوراق
 علاقه لاله کی داشت از او استماع رفت که چون اولمه و امیر شرف

بناحیه کرجیکان نزول فرمودند فقیر باچند نفر از مردم چقور
 شب در پاسبانی امیر شرف مبادرت میکردیم * چون نصف
 الیل شد وکیل اوله با دوسه نفر از آغیان معتبر او باستدعای
 ملاقات امیر شرف بدرخیمه آمدند که اوله سلطان پیغامی چند
 ضروری فرستاده که بعرض رسانیم * چون امیر شرف را زاین
 مقدمه آگاه ساختند ایشانرا اجازت دخول داد چون از پیغام اوله
 سؤال کردند بعرض رسانیدند اوله سلطان دعا مرساند و میگوید
 که چون برادران و اقوام در این حالت بافقیر طریق بیوهائی و عصبیان
 پیش گرفته اهل و عیال سباب و اموال ما را تصرف نموده و باین
 عنوان رفتن مخلصان بدرده پادشاهی مناسب احوال مولا یق دولت
 شما نیست یا سر مرا و رفیقانرا بریده باستانه خداوند کاری
 ارسال نمائید یا رخصت انصراف ارزانی دارید که بوان عودت
 کرده کوشمال آن جماعت متمردان که باماباین وضع ساوک کرده اند
 داده * بعد از آن عیال و اموال خود را متصرف گشته از روی
 اطمینان خاطر متوجه آستانه پادشاهی شویم که سبب درجه
 اعتبار و باعث رعایت صفار و کبار رفیقان ما گردد و میر شرف
 بعد از تأمل و تفکر بسیار متعدی جواب شده فرمود که بموجب
 اشاره بهترین موجودات علیه افضل الصلوات و خوای آیه کریمه
 (و شاوهم فی الأمر) ما نیز با امرا و اعیان در این باب مشوره

نموده جوابی که موافق حال و مطابق مآل باشد بخدمت سلطان
 ارسال داریم * آغایان معاودت کرده میر شرف هم در آن شب
 بعضی آغایان معتمد خود را طالب دشمنی هر کس در این وادی
 سخنی که بخاطر میرسیدی گفت * آخر الامر امیر شرف
 فرمود که حقیقت آنست که این مرد را باین طور و وضع بدرگاه
 سلطانی فرستادن باعث عداوت و دشمنی ما میشود صلاح
 در آنست که موازی سیصد نفر مرد جلد جزار و جوانان کار دیده
 مقدم بر سر راه فرستاده بعد از آن اوله را رخصت داده چون
 اندک مسافتی طی کنند آوژه در اندازیم که اوله فرار نمود و بعضی
 مرد مانوا از عقب ایشان فرستاده تا اوله را با چند نفر از متعینان
 بقتل آورند سر و را با سونح احوال بعتبه^۱ علیاء سلطانی فرستاده
 عالم را از شر این مفسدان خلاص سازیم والا این قسم فرستادن
 اوله بدرگاه شاهی نتیجه^۲ نیکو نخواهد داد و بجز ندامت و پشیمانی
 حاصل ندارد * بعضی این را مستحسن داشته رضا دادند و برخی
 انکار کرده گفتند که مردم بیکانه از امر او چاوشان درگاه عالی
 در میانه^۳ عسکر ماهست مبادا فردا افشای این راز گشته باز
 خواست عظیم گردد و زبان استکانت از بیان معذرت عاجز آید
 بجملا نه اراده^۴ اوله و نه تدبیر امیر شرف بعمل نیامد اوله را همچنان
 بخواری بیدلیس آوردند و تهیه^۵ اسباب سفر او نموده با عزاز

واکرام تمام روانه درگاه سلطان غازی کردند و چون اوامه از سنک
 سوراخ بدلیس بیرون رفت بمثابه ازدهای بود که از غار بیرون آمده
 باشد و یادبوی بود که از شیشه گریخته باشد. محصل کینه امیر شرف
 در سینه گرفته روز اول که بنده بوسی سلطانی مستعد کشت
 آغاز شکوه و شکایت از امیر شرف کرد که بواسطه رعایت
 جانب قزلباش در مقام حقارت بنده در آمده بلکه بواسطه
 رعایت خاطر شاه طهماسب در صدد قتل من در آمده ملتمس
 از عواطف یدریغ پادشاهانه و مراحم بیکرانه خسروانه چنانست
 که دفع امیر شرف نموده ولایت او را بدستور ایالت به بنده عنایت
 فرمایند که بعون الله دیار اعجاز و ملک آذر بایجان بوجه احسن
 مسخر گشته بقبضه اقتدار کماشکان آل عثمان می آید و تمشیت
 این مهم کما ینبغی از بنده صورت پذیر خواهد شد و هم معروض
 داشت که اگر امیر شرف را باستانه پادشاهی طلب نمایند آمدنش
 صورت عقلی ندارد و اتفاقا علی سیدان نام شخصی که از عشیرت
 قوالیسی همراه اوامه روانه آستانه نموده بودند حاضر بود. او را
 در دیوان عالی آورده ازو سوآل کردند که اگر امیر شرف شما را
 باستانه سلطانی طلب فرمایند می آید یا نه آن کرد صافی صادق
 در جواب گفت که درین ولا آمدن ایشان بدوگاه معلی نوعی از
 بمنتهاست و زرا و ارکان دوات قول او را مصداق سخن اوامه

دانسته بانواع قباحات خاطر نشان سلطان عالیشان ساختند • و این سخن را حمل بر تمرد و عصیان کردند که او جانب قزلباش را ازین جانب توجیح میدارد • بنا برین در همان روز حکومت بدلیس باولمه ارزانی داشته • جمعی کثیر از طائفه یکپچری و غلامان جدید برای تسخیر و ضبط بدلیس تعیین نموده • وفیل یعقوب پاشای میرمیران دیار بکر را سردار نصب کرده • باموازی سی هزار مرد بدفع امیر شرف از دیار بکر و مرعش و حلب و کردستان مأمور گردانیدند که همراه فیل یعقوب بتسخیر ولایت بدلیس قیام و اقدام نمایند • امیر شرف از استماع این اخبار بی قرار گشته • هر چند تحف و هدایا بدرگاه معالی فرستاده اظهار اخلاص و یکجبهتی نمود • چون وزیر عصر بواسطه اسبی که در غارت طایفه پازوکی بدست امیر شرف در آمده بود و وزیر اعظم چند دفعه آن اسب را ازو طلب داشته در دادن تعلل و تهاون ورزیده نداده بود اعتذار او را قبول ننموده بسختنان او التفات نفرموده • او نیز چون مایوس شد بالضرورة قلاع ولایت بدلیس را مستحکم نموده بعهده اهتمام جوانان شجاعت آثار و مردان شهامت دثار کرده • آلات و ادوات قلعه داری و لوازم ذخیره و مآکولات اوقات گذاری مرتب ساخته • حفظ و حراست قلعه بدلیس در عهده ابراهیم آغای بلباسی ، و میر محمد ناصر الدینی کرده • موازی سیصد

نفر مرد از مردان نامدار روزی همراه ایشان بمحافظت تعیین
 کرده * امیر شمس الدین پسر خود را با اهل و عیال بقلمه اختیار
 فرستاده و همچنان قلمه موش و اخلاط و کیفندور و امورک و کلهورک
 و قلمه فیروز و سلم و کلخار و قلمه تاتیک و سوی که در آن زمان
 معمور و آبادان بود با آغایان عمده روزی سپرده * بمضمون گفتار
 حکما (آخر الدواء الکی) با معدود چند التجا با ستانه شاه طهماسب
 که در آن اثنا در تبریز بود برده از و امداد و استعانت طلب داشت
 شاه طهماسب اعزاز و احترام او نموده او را دقیقه نامرعی
 نکذاشت * فیل یعقوب و او را در تاریخ ستمه ثمان و ثلاثین و تسعمایه
 بالشکر انبوه در ظاهر قلمه بدایس فرود آمده * فی الفور شروع
 در محاصره کرده * شعله آتش جنگ و جدال و نایره حرب و قتال
 از فلک دوار در گذشته دایران شجاعت شعار و هر بران کارزار
 هر روز که خسرو جنود انجم بعزم تسخیر قلمه چهارم کند
 زرنکار بر کنکر این نیلگون حصار می افکند * از جانبین آتش
 حرب التیام می گرفت * و باز چون ماه جهان کرد جهت
 پاسبانی قله قلمه * لاجوردی سراز در یچه خاور بر میزد * دلیران
 جنگجو و بهادران پلنک خودست از محاربه و قتال باز داشته پای
 دو دامن حزم و احتیاط می کشیدند * تا مدت ستمه ماه که بدین
 و تیره گذشت * و برج و باره حصار را بضرب طوب قلمه کوبید

و منجنیق کردند و کوب بخاک تیره برابر ساخته بودند * و کار
 بجای رسیده بود که قلعه مسخر شود که شاه طهماسب در
 استرضای خاطر امیر شرف کوشیده * از دار السلطنه تبریز متوجه
 بدلیس شد * چون آوازه توجه شاهی در اخلاط و عدلجواز شایع
 گشت فیل یعقوب و اوله مهم محاصره را معطل گذاشته روی
 بوادی فرار نهادند. و بنوعی سراسیمه شدند که اکثر اغرق و خیمه
 و دو عدد توب عظیم الجثه که در طرف شرقی در مقابل طلسم
 درگاه نصب کرده بلکه در آنجا ریخته بودند و از ضرب توپها
 دیوار و جدار قلعه را با خاک برابر کرده بودند بجا گذاشته برخاستند
 و روایت میکنند که قرا یادگار که آخر ملقب بدورک شد با سب از
 قلعه بفرار آمده این اخبار مسرت آثار و برخاستن لشکر در اخلاط
 بعرض مقیمان بارگاه شاهی رسانید و بتوازشات پادشاهانه و انعامات
 خسروانه بین الاقران ممتاز گشت * و امیر شرف پنج یک اموال
 و وجهات مواشی و مراعی کفره و اسلامیة الوسات و احشامات
 ولایت بدلیس و مضافات بطریق پیشکش شاهی و جایزه ارکان
 دولت پادشاهی توزیع کرده * محصلان غلاظ و شدداد بتحصیل
 آن مامور گردانید در عرض سه روز مال فراوان جمع نمودند *
 و در اخلاط بساط ضیافت پادشاهانه و جشن ملوکانه ترتیب داده که
 هدایت اورا سامعان عالم بالا شنیدند و آوازه اش با طرف ربع مسکون

رسید ماه که سیار اقطار سموات و سیاج منازل و مقامات است
 طبل بشارت این ضیافت بر بام آسمان فرو گرفت * و عطار د که
 مستنبط علوم و مستخرج احکام نجوم است ارتقاع قوس النهار
 بدرجه و دقائق حاصل کرده * طالع وقت مشتمل بر صعود دولت
 و سهم سعادت اختیار نمود * و ناهید که پرده سرای سپهر است
 زمزمه چنک بخرچنک رسانیده * نغمه عود از سعود بگذرانید
 و آفتاب عالمتاب چون ابر نیرسان کوهر افشان و شاخ خزان درم
 ریزان شده عقیق بخرمن و یاقوت بدامن آورده * لعل از خاور در
 از دریا نثار گرد و بهرام که سپهدار انجم و سالار کشور پنجم است
 چون چاوشان بخند متکاری برخاست * و صفها از چپ و راست
 بیاراست * و سعد اکبر بر افرازشش پایه منبر جهت دفع عین
 الکمل و ان یکاد بکوش هوش مستمعان ملک ملکوت رسانید
 و کیوان که پیر دراک و صومعه نشین قلعه افلا کست عود قاری
 بر بحر خورشید نهاده * طلسم دولت بر صفحه ماه کشید و خرکاههای
 صد سری و هشتاد سری و خیمه های سقرلات و سایبانهای ابریشمین
 طناب سر بعیوق افراخت * و تختهای زر و نقره بخوشهای لعل
 و مروارید ترصیع و تزیین یافت * و بساط نشاط از بخار عود و عنبر
 غایه سای شد * و ساقیان سیمین ساق زهره جبین ساغر زرین در
 کف بلورین نهاده بلعل شکر فروش از هر طرف صالای عیش

و سرور در دادند • و مغنیان خوش الحان آراز دود و بانك سرود
 بدایره چرخ کبود رسانید • و امشکران زهره طبع بناله زیر
 و هم چنك و عود هوش و خرد از دل و دماغ می ربود • (نظم)
 چه جشنی بزمگاه خسروانه • هزارش ناز و نعمت در میانه
 ز شر بتهای رنگارنگ صافی • چون نور از عکس در ظلمت شکافی
 بلورین جامها لبریز کرده • بماء الورد عطر آمیز کرده
 ز زرین خوان زمیانش مطرح خور • ز سیمین گلسها برجی پر اختر
 درواز خورد نیها هر چه خواهی • ز مرغ آورده حاضر تا بماه
 پی حلواش داده نیکوان وام • ز لب شکر زدندان مغز بادام
 ز تخته تخته حلواهای رنگین • بنای قصر حسنش بود شیرین
 برای فروش در صحن وی افکند • هزاران خشت از پالوده قند
 ز تازه میوه های تر و نایاب • سبدها باغبان پر کرده از آب
 نکرده هیچ نادر بین تصور • کز آب آبد پیروز زینسان سبد پر
 چون سه روز بدین و تیره اندشت و قامت هر دو لبتند بخلعت
 از جندهر گونه مطالب و مقاصد زینت پذیرفت، امیر شرف بمراسم
 پیشکش و لوازم تحف و هدایا مبادرت نموده چیزی چند بموقف
 عرض رسانید که در قرون و ادوار دیده روزگار مثل آن ندیده
 و کوش زمانه از افواه و الاسنه چون آن ترانه نشنیده • از آنجمله
 جانوران شکاری باز و شاهین و اسبان تازی زرین زین و از پوستین

نافهای و شقات دورنك و دیا و زربفت هفت رنك و مخملهای فرنك
 بگذرانید مشمول عواطف پادشاهانه و منظور عوارف یکرانه
 خسروانه گشته * بکمر شمشیر مرصع و قفتان چهارقاب طلادوز
 سرفراز شد و اسم او را موسوم بشرف خان گردانیده * منصب
 جلیل القدر قواچی باشی کری عسکر و امیر الامرایی کردستان
 بدو ارزانی داشت * و نشان مکرمت عنوان درین باب عنایت
 فرموده بدین موجبست که نقل کرده میشود *

(صورت نشان) چون مقصد اصلی و مطلب کلی شرف
 عروج بر معارج اقتدار سلاطین عالمقدار و عز صعود بر مصاعد
 اختیار خواقین کامکار رعایت و تربیت جمعیتست که باقدام جد
 و اجتهاد در معارك ارادت و اعتقاد کوی تفوق و رجحان از امثال
 و اقران ربوده اند * و بقدمت خدمت از اعیان خود سبقت چسته
 رایت خد متکاری و جان سپاری برافراشته تقد و جود خود را نثار
 درگاه فلك اشتباه و سرمایه ایشار درگاه عالم پناه ساخته باشند *
 در بقولا ایالت پناه حکومت دستکاه رفعت قباب نصفت مآب
 صمد الامرء الکرام تقاوة الحکام العظام کما لا للایالة و الامارة
 و السعادة و الدنيا و الدین شرف خان از راه اخلاص و وثوق تمام
 پناه بدین خاندان ولایت آشیان آورده و تبراً از معاندان جسته
 تشبث باذیال عاطفت و عنایت ماشده زبان حال بدین مقال مترنم (نظم)

ما بدین درنه پی حشمت و جاه آمده ایم *

وزیدی حادثه اینجا به پناه آمده ایم *

بشرف مجلس سامی مشرف شد لاجرم مروت و مرحمت

بیغایت شاهی باعث تقویت و تربیت او شده * بمضمون بلاغت

مشحون * (نظم)

هر آن کز غم جان و از بیم چاه * بزهار این خانه آرد پناه

اگر سر رود در سرکار او * ندارم روا رنج و آزار او

آن ایالت پناه را در ظل ظلیل امنیت التطلیل جای داده

بر تبه خانی سرافراز نموده . اسم او را بشرف خان موسوم کردیم

و تقدم توأجیان دیوان اعلی را بدو تفویض فرموده * در سلك

خانان و امرای ذی شان درگاه معلی منخرط گردانیدیم و منصب

امیر الامرایی و فرمان روایی جمیع امراء کردستان بدو رجوع

نموده ایالت بدلیس و اخلاط و موش و خنوس مع توابع و لواحق

و سایر محال که تا غایت در تصرف امیر مومی الیه باشد و از ممالك

محروسه نواب همایون ماست دانسته * بدان ایالت پناه ارزانی

داشتیم و زمام حل و عقد و قبض و بسط مهام ملکی و مالی آنجا را

بقبضه اقتدار او نهادیم * تا همواره مکنون (الانسان عبید

الاحسان) منظور دیده اعتبار داشته در شاه راه خد متکاری

و جان سپاری ثابت قدم و در محافل حق شناسی و دولت خواهی

راسخ دم بوده • بنوعی در استحکام بنیان یکجبهتی و نیکو بندگی
 کوشد که حکام و ولایت اطراف و اکناف را نصب العین کشته
 روز بروز درجه اعتبارش مرتبه اعلی یابد • سبیل امراء کرام
 و کلاتران و قایدان کردستان آنکه خان مزبور را امیرالامرای
 خود دانسته • مراسم متابعت و موافقت بجای آورند اصلا دقیقه
 از دقائق اطاعت مشار الیه فوت و فرو گذاشته نکنند و بحار
 و احضار مومی الیه حاضر شده اظهار لوازم دولت خواهی نسبت
 بدولت روز افزون به اهم وجوه نمایند • کلاتران و مملکان و کد
 خدایان و رعایا و مقیمان و عموم ساکنان ولایت مذکوره و تو شمالان
 الوسات و احشامات متعلقه بدان محال باید که ایالت پناه مشار
 الیه را حاکم و صاحب تیول آن محال دانسته • او امر او را مطیع
 و منقاد باشند و از سخن و صلاح او بیرون نروند و وظیفه ایالت
 پناه مومی الیه آنکه با رعایا و متوطنان آنجا بنوعی سلوک نماید
 که از قوی بضعیف حینی و میلی واقع نشود و از جوانب برین جمله
 روند • و چون بتوقع رفیع منیع اشرف اعلی موشح و مزین
 گردد اعتماد نمایند • کتبت بالامر العالی اعلی الله تعالی و خلد بقائه لا
 یزال مطاعا و منیعا مبلغا فی عشرين شهر صفر ختم بالخیر والظفر
 سنه تسع و ثلاثین و تسعمایه •

بعد از ترشح زلال الطاف و سلسال اعطاف شاهی شرف خان

فرزند دل‌بند خود امیر شمس‌الدین را از قلعهٔ اختار آورده ملازم
 رکاب نواب شاهی گردانیده * رایت موکب پادشاهی بصوب
 آذربایجان معاودت فرموده بمقر سلطنت قرار یافت * درین اثنا
 خبر استیلاء عبید خان اوزبک بر خراسان و محاصره نمودن بهرام
 میرزا در شهر هرات قریب یکسال بمسامع شاهی رسید * و چنان
 تقریر کردند که بحیثیتی آذوقه بر محصوران مضیق شده که چند
 روز مردمان بهرام میرزا اوقات خود را بچرم جوشیده گذرانیده‌اند
 از استماع این خبر وحشت اثر شاه طهماسب امیر شمس‌الدین را
 رخصت انصراف داده * پروانجات استمالت بشرف خان نوشته
 رتق وفتق مهمات آذربایجان را بدو مفوض گردانیده * بعضی از
 امراء قزلباشیه مثل هلمل سلطان عربک‌لو و اوئیس سلطان
 پازوکی * و اجل سلطان قاجار * و امیره بیک محمودی * و موسی
 سلطان حاکم تبریز را بمدد و معاون او کرده که هر وقت او را
 احتیاج بمدد و کومک شود امرای مزبوره را بمعاونت طلب
 دارد بر سبیل استعجال حاضر باشند * و خود بنفسه عنان عزیمت
 بدفع عبید خان بجانب خراسان منحرف داشت * و فقیر را از
 والد خود استماع رفت که میفرمود در وقتی که از شاه طهماسب
 رخصت انصراف بدلیس حاصل نمودم فرمود که پدر خود را
 بکوی که تا هنگام مراجعت ما از خراسان بهر نوع که بوده

باشد باطایفه عثمانلو بطریق مدارا و مواسا سلوک دارد که اوله
 خصم او گشته * امثال او مفسد و مفتن در ربع مسکون پیدا
 نمی شود * و یقین میدانم که طایفه عثمانی را بحال خود نکذاشته
 محرك سلسله فتنه و فساد خواهد شد * و شرف خان بوصیت شاه
 عمل نکرده * با امرای کردستان که همجوار بودند و در هنگام
 محاصره قلعه بدلیس بافیل یعقوب پاشا و اوله هم زبان و همداستان
 شده بودند در مقام گوشمال ایشان در آمده * اولاً لشکر بر سر
 میر داود خیزانی کشیده * بعضی از ولایت اورا نهب و غارت
 کرده * سه شبانه روز میر داود را در قلعه خیزان محاصره نمود *
 چون چند نفر آدم از طرفین گشته و زخم دار گشتند خبر آمدن
 اوله بدلیس شایع گشته * شرف خان از سر قلعه خیزان
 برخاسته عودت نمود . ازینجهت امراء خائن بیکبارگی از شرف
 خان متنفذ گشته با اوله بیکجهت شدند * و همچنان از عشیرت
 روزکی میر بود ق کیسانی و ابراهیم آغای بلباسی ولد شیخ امیر
 و قلندر آغا ولد محمد آغای کلپوکی و درویش محمود کله چیری از
 شرف خان رنجیده نزد اوله رفتند * القصه بار دوم اوله باموازی
 ده هزار پیاده و سوار نیزه گذار تفنگچی و کماندار بامداد فیل
 یعقوب پاشا و بتحریر یک حضرات در فصل پانزدهم و تسعیم
 از راه خیزان متوجه ناحیه تاتیک شدند * و در آن حین زیاده

از پنج هزار مرد در سر رایت شرف خان موجود نبود * و مع
هذا وصیت شاه طهماسب بخاطرش رسیده اراده کرد که بجانب
آله طاق والشکر در حرکت آمده کس بطلب موسی سلطان
وامرا به تبریز فرستاده احضار لشکرها کند * و بمحاربه و مدافعه
اوله مبادرت نماید که آغایان روز کی بآن رای راضی نگشته
علی الخصوص سیدی علی آغای پرتابی که در آن عصر وکیل و جمله
الملك شرف خان و مقتدا و سفید ریش روز کیان بود از کثرت
حمایت و نادانی در حضور و دیوان خانی گفت که اگر عشیرت
روزی در مقاتله و محاربه اوله مساهله و مسامحه می نمایند من کفره
و ارامنه * ولایت بدلیس را جمع نموده بدفع او اقدام خواهم کرد *
باوجود آنکه شرف خان را از علوم رمل و نجوم بهره تمام بوده
گفت که بحسب رمل درجه طالع اوله درین دفعه در اوج و طالع
مادر حضیض و هبوط است درین وقت باو بهیچ وجه من الوجوه
مقابله و مقاتله جایز و روا نیست * اما بواسطه سخنان بهوده
ولاف کزاف طایفه اگراد ضبط خود نتوانست کرد بآن گروه
قلیل بالشکر کثیر اوله مجادله بخود قرار داد * و وقتی که اوله
بسرحد ناحیه تاتیک من اعمال بدلیس رسیده استقبال او کرده
در طرف جنوبی قلعه تاتیک تلاق فریقین دست داد * و اوله
پشت لشکر خود را بکوه داده پیشگاه لشکر خود را که زمین

زراعتگاه ارزن بود شب آب بسته کل عظیم شده و خود صفوف
خود را استوار کرده چند صف از طایفه یکی چری و کما ندار در
قلب و جناح لشکر خود ترتیب داد * و شرف خان نیز در برابر
دشمن صف آرا شده عشیرت روزکی با نخوت و غرور اصلاً کثرت
دشمن و مخالفت مکان جنگ در نظر نیاورده شروع در محاربه و مقاتله
کردند * و از جانبین جوانان پر خاشج و یکه تازان پلنگ خو چون
شیران مست و هزیران زبردست درم آویخته * غبار فتنه جدال
و شعله آتش قتال سر بفلک کشید (نظم)

زهر دو طرف یکه تازان کرد * نمودند با هم بسی دستبرد
ز سم ستور آتش ان کیختند * بخون خاک میدان بر آمیختند
ز تیغ و سپر شرزه شیران مست * هلالی بسر آفتابی بدست
نهنگ کمان اژدهای دمان * قرار از زمین بر دوهوش از زمان
هوا شد زدود تفک پر زمین * درو ابر رخشان درخشنده تیغ
در آن دودناک ابر دریا ستیز * تفک مهرها هر طرف ژاله ریز
در خلال این احوال که ناپره * حرب و قتال و شعله جنگ
و جدال سر بعیوق کشیده بود امیره بیک محمودی که عین لشکر
شرف خان در عهده اهتمام او بود با ملازمان عصابه بیوفایی
بر پیشانی بیحیایی بسته (نظم)

دلایجوی ز ایناء دهر چشم وفا * که در جبلت این همراهان مروت نیست

روکردان شده بمسکر اوله ملحق گشت • و اتفاقا مهره
 تفنگ درین اثنا بر دوش چپ خانی در آمده از پشت بدر رفت
 عنان تماشك فرس از قبضه تمالك او بیرون رفت • و لشکریان
 چون این حال مشاهده نمودند روی در وادی انهرام نهاده • در
 آن روز موازی هفتصد نفر از جوانان خنجر گذار و دلیران عدو
 شکار در معرض تلف در آمده • از آنجمله پانصد نفر از امیر
 زاده و آغایان عشیرت روزکی بود که با سیدی علی آغای وکیل
 بقتل رسید • و سکر بیک ولد او با بعضی اسیر و دستگیر شدند •
 اوله از صدور این واقعه از آنجاء عنان عزیمت بصوب وان و وسطان
 معطوف داشته قدم در ولایت بدلیس نهاد • خورد و بزرگ
 روزکی از حدوث این واقعه هایلہ سیدی علی آغا را بدعا کردند
 از آن سبب منقطع النسل گشته از اولاد و اتباع و بنی همان او دیار
 نماند • و سن شرف خان شهید مرحوم از سرحد اربعین گذشته
 مشرف بمحدود خمسین شده که این واقعه صدور یافت و ایلم حکومتش
 زیاده از سی سال بود حاکم باستقلال بود • و اولادش منحصر بامیر
 شمس الدین بود که از دختر علی بیک صاصونی متولد شده • دختر
 محمد بیک حزوی را برای پسر خود خواستکاری کرده • هفت
 شبانه روز طوی عظیم ترتیب داده • در کوك میدان فرموده که
 اسباب مناهی و ملاهی را چون مهرهای نرد از روی بساط دهر

در چیدند و مجلس شرع شریف آراسته مهد عصمت پناه را با آیین
 دین نبوی و قوانین شرع مصطفوی بمقدار دواج فرزند دلبنده در
 آورد * و مجلس شادمانی را چنان آراست که سپهر جهان گشته
 با هزاران دیده چشم حیرت بنظاره آن ککشاد و زواهر جواهر
 انجم که سالها در جیب و دامن پرورده بود برسم تهنیت و نثار
 بر طبق عرض نهاد * و چون مجلس بزم و حضور در خیمه و خرگاه
 بانواع بهجت و سرور زیب و زینت یافت امراء ذی شان کردستان
 مثل سید محمد حکاری و شاه علی بیک بختی و ملک خلیل ایوبی
 و حسن بیک پالوهی در آن جشن دلکشا حاضر گشته داد عیش
 و خرمی دادند * و در آن ایام علی الدوام جوانان کردستان بچوگان
 باختن و قبق انداختن اشتغال نموده * طبقهای زر و طلا، یثار و نثار
 میکردند * و بعد از تقدیم مراسم جشن و سور امراء عظام و حکام
 کرام را پیشکشهای لایقه و خلعتهای فاخره داده رخصت انصراف
 فرمودند * و از طوائف مختلفه هر کس که حیف و غندری با آبا
 واجداد عظام او کرده بودند در مقام انتقام ایشان در آمده آرزو
 در دل نکذاشت * از آنجمله عشیرت بازوکی از تاریخی که شاه
 اسمعیل چولاق خالد را بحسب تقدیر امیر الامراء کردستان
 گردانیده ناحیه او حکان من اعمال موش را تصرف نموده داخل
 الکاء خنوس کرده پیرادرش رستم بیک داده بود * و او آنچرا را

متصرف شده از او تعدی بسیار بعشیرت روزکی رسیده قشلاق
 در او حکان می نمود • در تاریخ سنه اثنی و عشرين و تسعمایه شرف خان
 در قلب شتا و زمستان که در ناحیه موش از شدت سرما و کثرت
 برودت هوا دریای زخار و بحر خواخوار شده بود و پرنده و چرنده را
 در فضای آن مجال طیران و امکان سیران نبود • باموازی یک هزار
 و پانصد نفر از جوانان روزکی لا کان در پایهای خود بسته ایلغار
 بر سر دستم بیک برد و او را باد و پسرش و چهار صد نفر از جوانان
 کار آمدنی یازوکی را بقتل آورده • تیغ بیدریغ در ذکور و آنات
 خورد و بزرك ایشان نهاده • بعضی از آن جماعت از معرکه فرار
 کرده در غاری که در قرب قلعه او حکانست متحصن شدند بدود
 آتش دود از دودمان ایشان بر آوردند و مسود اوراق را از بعضی
 اعزه استماع رفت که عجزه انبانی بر سر کشیده خود را از آن
 بلیه که یاد از صرعاد میداد خلاص کرده متنفسی در قید حیات
 نماند • و جزای اعمال ناصواب ایشانرا در کنار ایشان نهاده اهل
 و عیال ایشانرا اسیر و دستگیر کرده سالما و غانما عود نمودند •
 و در تاریخ سنه تسع و ثلاثین بقصد تسخیر قلعه اختار که در میانه
 دریاچه وان و ارجیش است و از قدیم الایام داخل ولایت روزکیه
 بود آخر بتصرف حکام شنبو در آمده بود رفته • کشتی چند تعبیه
 کرد بزور و غلبه قلعه را مسخر گردانیده حاکم قلعه که دستم بیک

ابن ملك ييك حکاری بود در آن غوغا بضرب تفنگ بقتل رسید
 والکای اسر در آن که حاکم بختی بزور و غصب تصرف کرده بودند
 انتزاع کرده باز بتصرف ملك خليل حاکم حسنکیفا داد
 چنانچه در ضمن حکایات سابق و روایات متناسق مستفاد میگردد
 و در وقت گرفتن ناحیه ارزن از ملك خليل بتصرف محمد ييك
 صاصونی داد و شیخ امیر بلباسی را بمعاونت عز الدین شیرحکاری
 فرستاده دست تسلط طایفه محمودی را که بامداد قزلباش بولایت
 ایشان دراز کرده بودند کوتاه گردانید * و عوض ييك محمودی را
 که اورکز سلطان قزلباش در قلعه وان حبس کرده بود جبرا
 و قهرا اطلاق داد بنوعی که قبل از این مذکور شد * و از خیرات
 و مبرات جامع شریف و مدرسه منیف و زاویه لطیف در نفس
 بدلیس ساخته موسوم بشرفیه گردانید و قیصریه و خان دو طبقه
 عظیم بنا کرده قرایای خوب و مزارع و دکانین و طاحونه معمور
 بر حاصل وقف ساخت و تولیت جمیع موقوفات و مزارع مشروط
 باولاد ذکور خود بطنا بعد بطن الی الانقراض گردانید * و در
 جنب مسجد جامع شرفیه محل مدفن خود تعیین کرد * و شاه یکی
 خاتون بنت علی ييك صاصونی که زوجه وی بود کنبدی بر سر
 مقبره او بنا کرده با تمام رسانید * بعضی اوقاف بجهت حافظان
 جزء خوان مقرر کردند که در صبح و شام در سر مرقده شریف

ایشان بتلاوت قرآن مشغول باشند *

﴿ وجه چهارم ﴾

﴿ در بیان احوال امیر شمس الدین بن شرف خان ﴾

بر اهل دانش و بینش و واقفان کارخانه آفرینش چون فروغ آفتاب جهان تاب روشن و بسان لعلان صبح صادق مبرهن است که چون قادر مختار عز شانه هرگاه که خواهد که دولتمندی را بعلو شان و رفعت مکان در مستقر دولت، متمکن سازد و بتاج و هاج حکومت فرق فرقد سای او را برافرازد در تباشیر صبح دولت و مبادی ایام حشمت او را بنظر موهبت پرورش دهد تا آن دولتمند بصفت جلال و جمال و اقبال و انتقال و انعام و انتقام و لطف و عنف و مهر و کین و سرعت و تمکین تربیت یابد و نیز عالم افروز (خمرت طینه آدم پیدی اربعین صباحا) از افق این معنی می تابد و وطنه (وما اوسلناک الا رحمة للعالمین) را دغدغه (ایس لک من الامرشی) مقابل است و ماه چهارده جهان افروز بدور واقعه جگر سوز احد مماثل و سریر حکومت و مسند حشمت که بقرار دوام و افتخار احتشام ثبات و نظام خواهد یافت چاره ندارد و انقلابات غریبه و انتقالات عجیبه برهان واضح و تبیان لایح بر صدق این مقالات و بیان این حالات احوال شمس الدین خانست

چه در اول بجای پدر بر مستند حکومت بدلیس متمکن گشت
 و در اواخر از اثر کم عنایتی سلطان غازی و بی معاونتی و ناسازی
 بخت مهاجرت اوطان اختیار نمود * و شرح این سخن آنست که
 چون امیر شرف در تانیک شربت شهادت چشید عشیرت
 روزگی او را از قومه^۱ اختار آورده در بدلیس بمحکومت نصب
 کردند و سر ارادت در ربه^۲ اطاعت او نهادند و رتق و فتق قبض
 و بسط امور ایالت را بکف کفایت حاجی شرف بن محمد آغای
 کلکوکی گذاشتند * چون يك سال و شش ماه از ایام حکومت
 او منمادی شد در تاریخ او آخر سنه^۳ احدی و اربعین و تسعمایه
 سلطان سلیمان خان بتحریرك اوله ابراهیم پاشای وزیر اعظم را
 سردار لشکر ظفر اثر نموده روانه^۴ آذربایجان گردانید * چون
 اعلام نصرت فرجام سپاه خجسته انجام بظاهر دیار بکر پرتو
 التفات انداخت شمس الدین يك تحف و هدایای مرغوب برداشته
 استقبال پاشای مزبور ~~کرد~~ * و بعد از وصول بمسکر ظفر
 قرین ابراهیم پاشای وزیر باعزاز و احترام او مبادرت نموده منشور
 ایالت بدلیس را از نیابت سلطانی بدو ارزانی فرموده * همراه
 لشکر فیروزی اثر متوجه تبریز شد * شاه طهاسب از اجتماع این
 اخبار مهمات خراسان را معطل گذاشته روی توجه بجانب آذربایجان
 آورده * چون توجه موکب شاهی از خراسان در تبریز مسموع

ابراهیم پاشای وزیر شد مصری باستعجال همراه صبا و شمال باستانه
 ملك آشيانہ سلطانى ارسال نموده • اشعار توجه شاه طهماسب
 بجانب آذربایجان واستدعای وصول چتر فلک فرسایدیار عجم کرد
 سلطان غازی تهیه اسباب سفر نموده بالشکری که عدد نجوم
 افلاک در تعداد آن ناچیز بود و سپاهی که محاسب عقل دراک از
 شرح احصای آن عاجز و حیران بود از دار السلطنه قسطنطنیة
 المحمیه بیرون آمده بجانب تبریز مضت فرمود • و وصول موکب
 هر دو پادشاه در عرض يك ماه با آذربایجان اتفاق افتاد و سلطان
 غازی بقانون و آداب عثمانی آوازه آهنگ عراق از دایره چرخ
 چنبری گذرانید و ندای ساز جنگ و صدای مجادله و قتال بکوش
 هوش خورد و بزرگ رسانید • و بقول عظمای امرأ عمل نموده
 کسانی که بارها در معارك مقاتله و صفوف محاربه آثار جلالت
 و علامت شہامت از ایشان بظهور آمده پیشرو سپاه نصرت پناه
 ساخت تا بقوت بازوی کامکاری و بضرب شمشیر صاعقه کردار
 مخالفانرا مغلوب سازند • و قلب و جناحین لشکر را مانند سد
 اسکندر استوار کرده بدین ترتیب آهنگ عراق کرد و شاه
 طهماسب نیز تا سلطانیہ باستقبال آمد • اما چون در آن ولادر
 میانه عسکر قزلباش عداوت و خصومت بدرجہ اعلی و مرتبہ
 قصوی رسیده بود و زیاده از هشت هزار سوار در سر دایت

او موجود نبود بدین واسطه تاب مقاومت عسا کر دریا مقاطر
 سلیمانی نیاورده بجانب در جزین و همدان حرکت نمود • با وجود
 آنکه شائزده درجه از درجات تحویل میزان گذشته بود لشکر
 قیامت اثر برف و سرما بعزم تسخیر ممالك عراق از هوا بزمین
 نزول فرمود • و بنوعی اشتداد کرد که طریق عبور و مرور
 بر عسا کر منصوره منسد گردانید و بسی نفس از مردم روم واسب
 و اشتر و الاغ و چاروا از اردوی همایون سلطانی از شدت برودت
 و کثرت برف و قلت آذوقه در معرض تلف در آمد • بناء علی
 هذا این چشم زخمی بود که بعسکر اسلام رسید اوله را با غرق
 و یکجوری در تبریز گذاشته بجانب دارالسلام بغداد نهضت نمود
 و محمدخان شرف الدین اوغلی تکلو که ایالت بغداد بدو مفوض بود
 از آوازه موکب سلیمانی چون غل ضعیف و مور نحیف سراسیمه
 گشته اهل و عیال خود را در کشتیهها نهاده بجانب شوشتر
 و دزفول فرار کرد و بلا مجادله و مناقشه فتح بغداد سلطان غازی را
 میسر شد زمستان در آنجا قشلاق فرموده • شمس الدین بیک
 در آن سفر ملازم رکاب ظفر انتساب سلطانی بود و از بغداد رخصت
 انصراف حاصل کرده متوجه بدلیس شد • در اول فصل بهار که
 سلطان غازی از راه التون کوپری متوجه آذر بایجان شده آوازه
 معاودت بمستقر جلال در طاس ککبند بوقلمون انداخت و در

ظاهر اخلاط کریاس گردون اساس وشادروان فلك مماس سر
 باوج ذروه مهر و ماء برافراخت * شمس الدین بیک را وزراء عظام
 بتحریرك اوله * نافر جام در دیوان سلیمان احتشام حاضر ساخته بدو
 گفتند که پادشاه ولایت بدایس را از شما میخواهد که در عوض
 ولایت ملاطیه و مرعش را بطریق ملکیت بشما ارزانی دارد *
 شمس الدین بیک در جواب مبادرت نموده گفت که سر و مال
 و ملک ما جماعه پادشاه تعلق دارد از طائفه بایکی محمود عمادان شخصی
 که از یکنه و عمده * آغایان روزکی بود در دیوان حاضر بود بلفظ
 کردی توجه بطرف شمس الدین بیک کرده گفت بعد از آنکه
 ولایت موردی و اوجاق روزکی از ید تصرف ما برود زندگانی ما
 بچه کاری آید * اگر اشاره فرمائی ابراهیم پاشای وزیر اعظم را
 بضرب خنجر سوراخ کرده . موازی یکصد و پنجاه کس
 از عشرت روزکی امروز در دیوان موجود است همه در اوغراوجاق
 کشته کشته نای در صفحه روز کار یاد کار میکذاریم * شمس الدین
 بیک در جواب فرمود که از جانب پادشاه و وزیر نسبت بتاکم
 التفاتی نیست همه تحریرك اوله است که گفته اند * (نظم)
 بلند اقبالی دشمن بلا نیست * و گرنه کوه کن مردانکی کرد
 و بکر بیک روز بهانی که آغای غلمان آمد بود در آن حین
 سنجاق، عدلجواز بدو مفوض شده بود از مقدمات روزکی واقف

شده بزبان کردی گفت که زنهار بقول جهلای اگر اد عمل نمائی
 اگر ولایت بدلیس چند روز از دست برود هرگاه سر بسلامت
 است باز اوجاق بدست می آید • چون سخن اخلاص نهاد شمس
 الدین بیک بعرض پادشاه رسید خلعت شاهانه واسب بازین وجام
 وزنجیر و تپوز طلا و منشور ایالت ملاطیه بیرون آمده • منشور
 ایالت بدلیس بوله عنایت ککشت • و شمس الدین بیک قلاع
 ولایت بدلیس را خالی کرده تسلیم کجاشکان سلطانی کرد و موازی
 پاژده نقر از اعیان روزکی بضبط ملاطیه فرستادند • و بعد
 از کوچ نمودن موکب همایون سلطانی شمس الدین بیک باراده
 رفتن ملاطیه از راه صاصون با اهل و عیال متوجه آن صوب
 شدند • چون در آن عصر حاکم صاصون سلیمان بیک عززانی بود
 چون باو ملاقی شد او را از رفتن ملاطیه منع کرده گفت که
 در خانواده شما بغیر از تو کسی که وارث اوجاق موردوثی باشد
 نمانده و طایفه روی بغایت نا اعتمادند اگر ترا ضایع سازند قطع
 نسل حکام بدلیس خواهد شد • بنا براین و هم و هراس بر ضمیر
 او مستولی گشته در رفتن ملاطیه متردد شد اتفاقا در آن حین
 شاه طهماسب در ارجیش توقف داشت و عبد الله خان و بدرخان
 استاجلو و منشا سلطان را بجهت نهب و غارت ناحیه اخلاط و موش
 مأمور ساخته بود • و بیم آن داشت که ضرری از لشکر قزلباش

بمردم عشایر و قبایل روزی برسد بالفرورة فسخ عزیمت ملاطیه
 نموده عنان یکران بطرف قزلباش معطوف داشته اظهار اطاعت
 کرد باخانه و کوچ متوجه تبریز شد • و شش نفر از آغایان روزکی را
 فرصت آن شد که با او رفاقت و موافقت کردند و اوله نیز
 متوهم گشته بدلیس را خالی گذاشته • در عقب سلطان غازی
 بجانب دیار بکر رفت چنانچه چند روز قلعه بدلیس بی صاحب
 و حافظ ماند بعد از آن ناحیه امورک و خویت و پو غناد و کرج
 چهار ناحیه از ایالت بدلیس تفریق کرده بدستور سنجاق حسب
 الالتماس اوله بابراهیم بیگ ولد شیخ امیر بلباسی ارزانی داشتند
 ابراهیم بیگ قلعه امورک و کلهوگ و پو غناد را بید تصرف درآورده
 و قلندر آغا را چنانچه توقع او بود رعایت نکردده باتفاق دده بیگ
 قوالبسی و میر محمد ناصر الدینی با موازی چهار صد نفر از متعینان
 روزکی بمیرلوای بدلیس عصیان نموده • با اهل و عیال جلای وطن
 اختیار نموده متوجه آذر بایجان شدند • بعد از آمدن ایشان شاه
 طهماسب در مقام رعایت شمس الدین درآمده • اسم او را
 بشمس الدین خان موسوم گردانیده در سلاک امراء عظام منخرط
 گردانید • و الکلی سراب را با بعضی محال دیگر بدو ارزانی
 داشت و بعضی اوقات الکلی مراغه و توابع و کاهی الکلی دماوند
 و دارالمرز و کاهی کرهرود و جهرود و فراهان عراق را بدو مرحمت

کردند و اکثر اوقات در بیلاق و قشلاق در رکاب پاشا دهی بسر
 می برد و تا موازی صد و پنجاه نفر از متعینان روزکی را در سلك
 قورچیان عظام و یساولان کرام انتظار داده * از آنجمله شیخ امیر
 بلباسی و دده بیک قوالیسی را بمنصب جلیل القدر یوزباشی کری
 سرافراز ساختند * بعد از آنکه دده بیک و میر محمد و قلندر آغا
 جلای وطن کردند خسرو پاشای میرمیران آمد را از جانب ابراهیم
 بیک دغدغه بخاطر رسیده کس فرستاده او را بدیار بکر طلب
 کرد * ابراهیم بیک نیز متوهم گشته قلاع خود را مستحکم ساخته
 در رفتن مسامحه و مساهله نمود * چون حقیقت این احوال را پایه
 سر و سعادت مصیر عرض کردند فرمان واجب الاذعان نافذ
 گردید که امرای کردستان باتفاق بر سر ابراهیم بیک رفته او را
 بدست آورند * امرای مزبوره بامثال امر مبادرت نموده ابراهیم
 بیک را در قلعه کاهوک مرکز وار در میان گرفتند و کار بر
 محصوران مضیق گردید ابراهیم بیک در صلح و آشتی زده برادر
 خود قاسم آغا را نزد خسرو پاشا فرستاد که از سر جرایم او درگذرد
 پاشا بشرط آمدن ابراهیم بیک کناهان او را عفو کرده اما ابراهیم بیک
 و هم کرده قرار بر رفتن داد برادر دیگرش شیخ امیر را بنزد امرای
 که او را محاصره داشتند فرستاده التماس نمود که شیخ امیر را بخدمت
 پاشا فرستاده مهلت طلب دارند که او بعد از چند روز دیگر که

امرا از سر قلعه برخیزند بمخدمت پاشا رفته عذرتقصیرات بخوانند
 چون امرا این اخبار را بعرض پاشا رسانیدند قایل نگشته قاسم
 آغای برادرش را بعقوبت تمام در آمد بقتل آورده بامرا حکم
 فرستاد که شیخ امیر نام برادرش را نیز بقتل آورده در محاصره
 قلعه اقدام نمایند * شیخ امیر را از این قضیه بعضی احبا مطلع
 ساخته محل نماز شام بعزم وضو ساختن از نزد امرا بیرون رفته
 خود را بمیان ییشه وجنگل انداخته فرار کرد و خود را بمیان
 عشیرت حکاری انداخت و بجانب قزلباش رفت * ابراهیم بیك
 چون بر قتل برادرش قاسم آغا و فرار کردن برادرش شیخ امیر
 واقف شد خود را بقلعه امورك انداخت در آنجا نیز استقراری
 نگرفته بجانب قزلباش فرار کرد * محصوران قلعه امان طلبیده
 امراء بوسیله بهاء الدین بیك حاکم حزو از کناهان طایفه محصور
 در گذشته ایشانرا سالما بیرون کردند * هر سه قلاع را ویران
 ساختند * و ابراهیم بیك از شاه طهماسب و شمس الدین خان
 رعایت نیافته * بعد از دو سال باز بروم عودت کرده شمشیر
 و کفن در کردن انداخته بعتبه علیه سلطان غازی سلیمان ثانی
 رفت کناهان او از میان پرتو الطاف سلطانی عفو شد سنجاقی
 از ولایت روم ایللی بدو عنایت گشته * مدته الحیاة در آنجا بسر
 برد * آخر در دست غلامان مملوك خود بقتل رسید * و شیخ

امیر در اوایل منظور نظر عواطف و مشمول الطاف عوارف شاهانه گشته منصب یوزباشی کری قورچیان اکراد که قبل از این ابراد یافت بدو مفوض شد * آخر بواسطه کثرت استعمال افیون در آن کیفیت نماید * در نظر پادشاه و خیل و سپاه مطرود و در چشم خلایق مردود گشت تا در شهرور سنه خمس و ستین و تسعمایه که در شیروان بوکالت فقیر نصب شده بود فوت شد * و دده یک نیز از منصب یوزباشی کری قورچیان طهران معزول شده باچهل نفر از قورچیان روزکی بوکالت ابوی مخدومی مامور گردید و در تاریخ سنه ست و خمسین و تسعمایه در کردستان شربت شهادت چشید * و شمس الدین خان یکبارگی از ملازمت متنفر گشته کنج انزوا و انقطاع اختیار کرد و موازی صد تومان که دویست هزار اقچه عثمانی میشود از مالوجهاات بلده اصفهان جهت مدد معاش و تعیین فرمودند * و حکم ترخانی دادند که بحار و یساق نرود * و در بلده مزبور ساکن شود و چون ده سال بر این وتیره گذشت شاه اسمعیل ثانی از قلعه قهقه بیرون آمده در قزوین بر تخت سلطنت جلوس کرد کس بطلب ابوی مخدومی فرستاده او را بقزوین آورد * و چون شصت و هفت مرحله از مراحل زنده کانی طی کرده بود و اکثر اوقات شریف ایشان بغصه و غم و اندوه و الم میگذرانید مع هذا از کثرت استعمال

ترا کب و مکيفات افیون دماغ خشکی پیدا کرده پروای ملازمت
خواقین و میل اختلاط کسی نداشت به تنهایی خوی کرده بود
(نظم)

مجردان تو از یاد غیر خاموش اند به بخاطری که تویی دیگران فراموش اند
و درین مدت مفارقت اولاد ذکور و اناث و عموم عشیرت
روز کی بدو تاثیر کرده بود بحسب اتفاق در آن حین که بقزوین
تشریف آوردند جمله فرزندان اعلی و ادنی و اعیان روز کی حاضر بود
بدیدار ایشان مبهج و مسرور گشته هم در آن اوقات مزاج شریفش
از نهج استقامت منحرف گشته بعارضه مرض ندای (ارجعی الی
ربك راضیه مرضیه) و صدای (فهو فی عبثه راضیه فی جنة عالیة)
را بسمع رضا اصغافرموده در قزوین بجوار رحمت الهی پیوست

﴿ مثنوی ﴾

او رفت و گذشت از این گذرگاه • و آن کیست که نکذرد از این راه
ر هیست عدم که هر که هستند • از آفت تیغ او نرسند
جاوید بهشت جای یادش • جا در حرم خدای بادش
واز و مسود اوراق شرف، و خلف دو پسر ماند خلف يك بعض
اوقات در سلك قورچیان شاه طهماسب و چند سال بمنصب یوزباشی
گری منخرط و مفتخر بود آخر در زمان شاه سلطان محمد بمنصب
امارت رسیده و از زمره مقربان حمزه میرزا شده بعد از قتل میرزا

اطاعت سده سنیه پادشاه مرحوم مغفور سلطان مراد خان نموده
بمنصب سنجاق الشکر د و ملاذ کرد مفتخر شدند *

ذیل

در بیان احوال فقیر حقیر شکسته بال از زمان تولد تا حال
که تاریخ هجری در سنه خمس والفسه (نظم)
منم چو کوی بمیدان فسحت مه و سال
ز صولجات قضا منقلب ز حال بحال
نخست باز فنادم به پشت یکچندی • بدان مثابه که باشد طبیعت اطفال
نکرده هیچ کنه لیک چون کنه کاران
بمهد تربیتم بسته دست و پا بدوال
قدم ز رفتن لنگ و کف از گرفتن شل
دهان ز خوردن بند و زبان ز گفتن لال
زنوک هر مژه خوت جگر یفشانده
نیامده بدهان شیر صافیم چو زلال
وزان پسم نرسیده هنوز قوت عقل • پیایه که عین راجدا کنم ز شمال
ز حجر مرحمت مادرم کشید بحیز • عنایت پدر مشفق حمیده خصال
بدست صنع معلم سپرد دست مرا • پیای طبیع من از عقل او نهاده عقال
فشانده جان مرا در زمین استعداد • ز حرفهای هجائیم علم و فضل و کمال

کشاده با صره را از نقوش خطیشان • ره نظر برعروسان عنبرین پروبال
 رساند ناطقه را در وجود لفظیشان • بمنتهای بیان در مجاری اقوال
 ز حرف حرف کلامم هجاکنان گذراند

چو رهروی که بیایش نهاده اند شکل
 در آن سبق چو زبانم شکل را برداشت

شدم روانه بقصد بکام استعجال
 زبای بسمله تا ختم سین ناس مرا • عبور داد برین منهج و برین منوال
 در آمدم پس از آن در مقام کسب علوم • ممارسان فنون را افتاده در دنبال
 ز نحویان طلبیدم قواعد اعراب • ز صرفیان شنویدم ضوابط اعلال
 ز علم فقه و اصولش تمام دانستم

که چیست مستند حکم هر حرام و حلال
 شد از روایت حدیث و اثر مرا روشن

ره پیمر و آیین صحب و سیرت آل
 نشد ز علم مجرد چو کام من حاصل • بر آن شدم که کنم آن علوم را اعمال
 صفیر ذکر زدم بالعشی و الاشراق • ندیم فکر شدم بالغدو و الاصال
 ز ذکر و فکر رسیدم بمشهدی که گرفت

حجاب کون زوجه حقیقت اضمه حلال
 وجود واحد و نور بسیطر ادیدم • عیان بصورت اضواء و هیات اظلال
 نمود کثرت ظاهر ز وحدت باطن • بسان ذروه آتش ز شعله جوال

هرچند بر او باب فضل و کمال و اصحاب دانش و افضال روشن است که مقصود از تمهید و غرض از تشییب این مقال شرح حال فقیر شکسته بال و کیفیت حال خیر مآل خود را بر سبیل اجمال از زمان تولد تا حال بر این منوال است که چون والد بزرگوار فقیر بحسب تقدیر از وطن مآلوف و مسکن معروف هجرت دوری و مفارقت ضروری نموده بدیار اعجام افتاده والده^۱ مستهام که صبیبه^۲ امیر خان موصلو بود بعقد نکاح در آورد * امیر خان ولد کلابی بیک ابن امیر بیک المشهور بتوقت بایند وریست که در زمان سلطنت حسن بیک بایندوری از جمله^۳ امرا و حکام عمده^۴ آن سلسله بود * و در محاربه^۵ حسن بیک با سلطان ابو سعید کورکان در قرا باغ و مقاتله که با سلطان محمد خان غازی در صحرای بایبورت اتفاق افتاد از و آثار شجاعت و علامت شهامت بظهور آمده حکومت ارزنجان و آن حدود بدو تعلق داشت * و بالفعل آثار خیرات و مبرات او در قصبه^۶ ارزنجان از مساجد و مدارس موجود است غرض که چون مدت هفت سال از ارنحال ایشان بآن دیار گذشت این فقیر خاکسار بی مقدار ساقط از درجه^۷ اعتبار از صبیبه^۸ امیر خان در قصبه^۹ کرهرود من اعمال قم عراق در تاریخ یستم شهر ذی القعدة سنه^{۱۰} تسع و اربعین و تسعمایه موافق توشقان بیل تولد یافت * و مسقط الرأس فقیر در منازل قضات کرهرود که نسب^{۱۱} عالی

تبار ایشان بقاضی شریح کوفی که در میانهٔ علما و فضلا بعلو شان
و سمو مکان معروفست میرسد اتفاق افتاد • از تادیبی که از کوفه
بآن دیار افتاده اند همیشه مردمان فاضل دانشمند در آن سلسله
موجود بوده • و از برکت دعای آن طبقهٔ عالیه از زمان صبی
الی یومنا هذا که سنین عمر از سرحد خمین در گذشته و مشرف
بر حدود ستین گشته اوقات بمصاحبت علمای دانشور و مجالست
فضلای فضیلت گستر صرف شده. هرگز خود را یک لحظه
از ملازمت آن طایفهٔ علیه منفک ندیده • (نظم)

جای از آ لایش تن پاک شو • در قدم پاک روان خاک شو
شاید از آن خاک بکردی رسی • کرد شکافی و بمردی رسی
و چون عادت پادشاه مغفور شاه طهماسب چنان بود که اولاد
امرا و اعیان خود را در صغر سن بحرم خاص خود برده در
سلک شاه زاده کان اختصاص داده با مخادیم ذوی الاحترام انتظام
میداد • در تربیت و رعایت دقیقه نامرعی نمیکذاشت بتعلیم
قرآن و خواندن احکام شرعیه و تقوی و طهارت تحریش کرده
بمصاحبت مردمان دین دار و کسان بامانت اختیار ترغیب میفرمود
و دایم ایشانرا از اختلاط مردم مفسد کج طبع شریر بد نفس
فاسق مانع آمده خدمت علما و فضلا بدیشان تفویض مینمود •
و چون بمحد رشد و تمیز میرسیدند بفتون سپاهکری و تیر انداختن

و چو کان باختن واسب تاختن و قوانین سلاح شوری و قاعده
 انسانیت و آدم‌گری می‌آموخت می‌گفت گاهی بصنعت نقاشی
 نیز مقید باشید که سلیقه را سر راست میکند نظم
 هر که زدوات اثری یافته • از دل صاحب نظری یافته
 هر نظری گزیر صدق و صفاست • چون بحقیقت نگری کیه‌یاست
 همت پا کان چو در آید بکار • برك كل تازه بر آید زخار
 بنابر قاعده معهوده چون سن فقیر بنه سال کی رسید در شهرد
 سنه ثمان و خمیس و تسعمائه بحرم خاص و محفل اختصاص خود
 برده سه سال در سلسله آن پادشاه پا کیزه اطوار و در سلك خدام
 آن سلطان نیکو کردار منخرط بود • تا در تاریخ سنه احدی
 وستین و تسعمائه که ابوی مخدومی از ملازمت پادشاهی استعفا
 کرده کنج انزوا اختیار کرد • عشرت روز کی باتفاق از شاه
 طهماسب استدعا کردند که حکومت را بفقر عنایت فرماید حسب
 الالتماس ایشان فقیر را در سن دوازده سالگی بمنصب امارت
 سرافراز ساخته الکای سالیان و محمود آباد من أعمال شیروان
 مرحمت فرموده • چون مدت سه سال در آنجا بامر حکومت
 مبادرت نمود و شیخ امیر بلباسی که لاله و وکیل فقیر بود فوت شد
 الکای سالیان را تغیر دادند • فقیر در بیلاق حرقان بملازمت
 شاهی رسید. فقیر را بخالوی پدر منزات محمدی بیک حاکم همدان

سپردند * آنجناب این مستهام را در سناك فرزندان خود انتظام
 داده دختر خود را بعقد نكاح فقیر در آورد * و شاه طهماسب وجه
 معیشت فقیر و واجب عشیرت روزی از حوالی همدن تعیین
 کردند و مدت سه سال دیگر اوقات در همدن گذرانیده * چون
 غوغای سلطان بایزید و آمدن او بملازمت شاهی و گرفتار شدن
 او و تردد ایالچیان از جانب روم واقع شد والد مرحوم را تکرار
 بدلاالت و استمالت بقزوین آورده تفویض امارت روزی بدو نموده
 السكای كه هرود من اعمال قم بدو ارزانی داشته روانه آن صوب
 گردانیدند * و بعد از چند سال باز پدر مرحوم از غوغای امارت
 كه نه بر وفق مدعای او بود دلگیر گشته * شاه جنت مكان
 امارت روزی را بار دیگر بفقیر بیامفدار رجوع كردند * وجه
 مواجب و علوفه ملازمان را از مالوجبات اصفهان مقرر گردانیده
 و فقیر در قزوین بامر ملازمت اشتغال نموده دو سال علی الانصال
 از ملازمت منفك نشد * بعد از آن تقدیر ربانی بر گرفتاری خان
 احمد کیلانی والی بیه پیش تعلق گرفت * و اراده شاه مرحوم
 بتسخیر ولایت او جزم شد * فقیر را با چند نفر از امراء قزلباشیه
 بحفظ و حراست آنجا مامور گردانیده * سایر امراء قزلباشیه
 بنوعی كه مرضی طبع پادشاه مرحوم بوده باشد از عهده بیرون
 نیامده بلكه بنیاد جور و اذیت نموده بر عایای آنجا ظلم و تعدی

کردند بغیر از فقیر که رضای خالق و خالق منظور نظر داشتیم
(نظم)

صاحب نظران انیس شاهان باشند • مقبول دل جهان پناهان باشند
هم بر جگر ستمگران نیش زنند • هم مرهم زخم دادخواهان باشند
صنوف رعایت و حمایت بر عایا و متوطنان آنجا نموده در
استرضای خاطر شاهی کوشیده بنوعی سلوک کرد که مرضی گشت
چنانچه چند دفعه نواب شاهی او امر شریفه فرستاده • اظهار این
معنی نمود که کمال عدالت و رعیت پروری و نهایت شجاعت
و مردانگی شما بر ضمیر منیر نواب همایون ما واضح و لایح گشت
سفید روی دارین باشی • محصل کلام از برکت دعای آن پادشاه
عدالت که تر کار بجای رسید که فقیر با چهار صد و پنجاه سوار
و پیاده با سلطان هاشم نام شخصی که مردمان کیلان از اولاد
سلاطین آنجا بسلطنت نصب کرده بودند با هجده هزار سوار
و پیاده برخاسته بعزم محاربه و مجادله بر سر فقیر آمده • اتفاق
جنگ افتاد بتوفیق حضرت درب جلیل شکست بآن ذلیل افتاده
موازی يك هزار و هشت صد نفر از کیلانیان در آن معرکه بقتل
رسید و از سرهای ایشان سه مناره نصب گشت • و قطع نظر
ازین کرده دیگر در آنجا فتوحات غیبی و نصرت لاریبی روی نمود
که روح و رونق بسیار از آن بروزگار خجسته آثار این شکسته

خا کسار راجع وعاید کردید * و چون از عفونت هوای کیلان
 و کثرت امراض مزمنه که اکثر مردم کار آمدنی روزی ضایع
 شدند طبیعت نفرت نموده فقیر را اراده بیرون آمدن از کیلان
 بخاطر رسیدد حقیقت آنرا معروض حضرت شاهی گردانید *
 و بعد از هفت سال که در آنجا بسر برده رخصت خروج یافته
 در قزوین بملازمت شاهی رسید و اراده نمود که فقیر را ملازم
 رکاب همایون سازد * چون معامله قزلباش بهم بر آمده وضع دگر
 پیدا کرده و عشایر و اویماقات قزلباشیه دو طرفه شده * و شاه
 طهماسب نیز بواسطه ضعف پیری از ضبط ایشان عاجز
 گشته و عنقریب احتمال بیکدیگر افتادن و گمان فساد کلی داشت
 که بمنصه ظهور آید * فقیر صلاح در توقف ندید و التماس نمود که
 فقیر را بطرفی از اطراف ممالک محروسه ارسال دارند شاه طهماسب
 بعضی از محال شیروان را بفقیر ارزانی داشته وجه واجب عشیرت
 روزی را از وجوهات خواص شیروان که تراکات وارش واق داش
 و قباله و باکو و کنار آبست تعیین نموده فقیر را روانه شیروان
 ساخت * چون مدت هشت ماه در آنجا توقف کرد خبر فوت
 شاه مرحوم و فترات قزوین و قتل سلطان حیدر میرزا و خروج
 اسمعیل میرزا از قلعه و توجه بدارالملک قزوین رسید * در این اثنا
 حکم شریف بنام فقیر فرستاده از شیروان بمخدمت خود دلالت

کرده بمنصب امیر الامراء اكراد سرافراز ساخت • ومقرر
 فرمود كه على الدوام در ركاب سعادت فرجام بوده • هرگاه امرا
 وحكام كردستان ولرستان وكوران وساير طوايف اكراد را
 مهمى كه در درگاه پادشاهى باشد مراجعت بحقير کرده جمله امور
 ومهمات ايشان در دست فقير فيصل پذير گردد • بنوعى در
 اعزاز واحترام فقير مبالغه نمود كه محسود اقران كشته بلکه
 رشك عيان قزلباش شد • آخر الامر مفسدان در خفيه بعرض
 ايشان رسانيدند كه يعنى فقير باتفاق بعضى امراء قزلباشيه
 اراده نموده كه سلطان حسين ميرزا برادر زاده اش را بسلطنت
 نصب سازد • در اصل متلون المزاج بود در آخر در قلعه بواسطه
 تناول افیون يكبار كى تلون پيدا کرده بود كه يكماه باشخصى اختلاط
 وزنده كافى نمیتوانست كرد • بنا بر اين سخنان كذب ارباب حقد
 وحسد در حق فقير در طبيعتش جا يکير شده • بعضى از ايشان را
 صلب وسياست و برخى را معزول ومقيد کرده • فقير را بوعده
 حكومت نخبجوانان اخراج بلد كردانيد • وحواله در سر نهاده
 بجانب آذربايجان ارسال نمود • واين خود بشارتى يارمز و اشارتى
 بود ز عطيه الهى وفيض فضل نامتناهى يارخصت مراجعت بود
 بوطن مالوف ومسكن معروف • وچون مدت يكسال و چهار
 ماه بحكومت وداراىي نخبجوان مبادرت نمود از درگاه پادشاه

فریدون حشمت • کسری معدات • سلطان جم اقتدار
 اسکندر مدار • مرحوم مغفور سلطان مراد خان علیه الرحمة
 والغفران بوسیله خسر و پاشای میر میران وان وزینل بیک حاکم
 حکاری و حسن بیک محمودی مرزده منشور ایالت بدایس رسید
 که از عواطف بیکرانه خسر و نه و عوارف بینهایت ملوکانه و جاق
 موردی بشما عنایت گشته • از روی اطمینان مستمال و امیدوار
 گشته بوطن اصلی معاودت نمایند بمضمون (کل شیء يرجع
 الی اصله) در روز سیم ماه شوال سنه ست و ثمانین و تسمایه از
 نخجوان باهوازی چهار صد نفر ملازم که از آنجمله دویست
 نفر از عشیرت روزسکی بود • در عرض سه روز بمعاونت
 عسکرون و اسراء گردستان نزول دروان شده بخسر و پاشای
 مرحوم ملاقی آشت • فقیر را باعزاز و اکرام استقبال عوده
 بشهر در آورد حقیقت احوال را معروض پایه سریر اعلای سلطان
 گردانید بتجدید منشور ایالت باخلعت پادشاهان و شمشیر طلا
 که از خزینه سلطان قدون چرکس والی مصر بخزانه عامره
 پادشاهی انتقال یافته بود مصحوب مصطفی چاوش مع مکاتبات
 وزرای عظام بتخصیص محمد پاشای وزیر اعظم عز اصد دریافت •
 همچنان خلعت فاخره و شمشیر طلا از جانب مصطفی پاشای
 سردار عسکر نصرت مآثر علیحده رسید بین الاقران فقیر را

مفتخر و سرافراز ساخته دوستکام و مقضی المرام بمقر دولت آبا
 واجداد عظام شرف معاودت میسر شد   نظم

و گر خدا که هر چه طلب کردم از خدا به بر منتهای همت خود کامران شدم
 و از تاریخی که پادشاه جمجاه کوا کب سپاه عسا کر منصوره را
 بفتح و تسخیر دیار شیروان و کرجستان و آذر بایجان مامور
 گردانید ده سال علی التوالی در اکثر معارك و یورش همراه عسکر
 نصرت اثر چون ظفر و اقبال همعان بود * در خدمات مرجوعه
 دقیقه از دقائق خدمتکاری و جاسپاری فوت و فر و کذا شت
 نمی نمود چنانچه چهار دفعه پادشاه فردوس مکان جنت آشیان که
 در خط همایون سعادت مقرون بنفیر خطابا بقلم کهربار درر نثار
 در آورده بودند * بحسب صدق شرف خان * خطاب کرده نوشته
 بودند که کمال خلاص و یکجهنی و نهایت اختصاص و نیکو خدمتی
 شما بر ضمیر منیر مهر تنویر همایون ما واضح و لایح کشته شفقت
 و عنایت خسروانه در باره خود بر تبه اعلی و درجه قصوی تصور
 فرمایند * و در شهر سسنة احدی و تسعین و تسعمایه که فرهاد
 پاشای سردار ایروان را ماسخر کرده * قلعه در آنجا بنا کرد فقیر را
 بجهت ایصال خزینه و ذخیره * همراه حسن پاشای میرمیران شام
 بجانب قفلیس و کرجستان روانه فرمودند * و در آن سفر بعضی
 خدمات از فقیر صدور یافت * ناحیه موش را باد و یست هزار

اقیقه باقرای خاص ترقی و الحاق ایالت بدلیس فرمودند که مجموع
 خواص فقیر چهار صد و ده بار هزار اقیقه عثمانی شد * و در زمان
 سلاطین آل عثمان و خواقین عالیشان این دودمان بهیچکس از
 حکام و امرای ذی شان این مرحمت و التفات نشده * و امر و زک
 تاریخ هجری در سلخ شهر ذی الحجه سنه خمس و الفست بیمن
 دوات خاقان عالیشان ابو المظفر سلطان محمد خان حفظه الله تعالی
 عن الآفات حکومت موروثی در تصرف فقیر است * اگرچه
 بالطبع از این امر خطیر اجتناب نموده اشغال آنرا در عهده ولد
 ارشد و فرزند امجد موفق باخلاق نیک ابو المعالی شمس الدین بیک
 طول الله تعالی عمره و ضاعف جلال قدره کرده بنابر شفقت پدر
 فرزندی چنانچه دأب مؤلفانست چند بیت در نصیحت فرزند
 از خرد نامه مولانا جامی علیه الرحمه درین مقام ثبت افتاده (مثنوی)
 بیا ای جگر گوشه فرزند من * بنه گوش بر کوهر پند من
 صدف وار بنشیند می لب خموش * چو کوهر فشام من دار گوش
 شنو پند و دانش بآن یار کن * چو دانستی آنکه بدان کار کن
 بزرگان که تعلیم دین کرده اند * بخردان نصیحت چنین کرده اند
 که ای همجو خورشید روشن ضمیر * چو صبح از صفا شیوه صدق گیر
 بهر کار دل با خدا راست دار * که از رستکاری شوی رستگار
 اگر واکنداری بدو کار خویش * نیاید تو هیچ دشوار پیش

ز کار تودشمن هراسان شود * همه کارها بر تو آسان شود
 و اگر جز بدو افکنی کار را * نشانه شوی تیر ابدار را
 چو غالب شود خوی بد در مزاج * نباشد بجز خوی نیکش علاج
 بزنی شیشه خشم را سنگ حلم * بشو ظمت چهل ز آب علم
 مزنی پشت پا بخت فیروز را * بقسمت سه کن هر شبانروز را
 یکی را بتحصیل دانش گذار * که پیدایشی نیست جز عیب و عار
 بدانش شواندر دوم کارگر * سیم را پی دانشان بر سر
 بخوان دفتر گمشکان و توان * بهر کشوری بین که چون خسروان
 بمیدان شاهی فرس ناخندند * در آن عرصه نرد هوس باختند
 مکن هم نشینی بهر بدسرشت * که دزد ازو طبع تو خوی زشت
 شوی از بدی پر ز نیکی نهی * وزو نبودت ذره آ آهی
 چه خوش گفت دهقان صافی زرنک * که انکور گیرد ز انکوررنک
 بهر کس ره آشنایی مپوی * همه زهر آشنا روشنایی مجوی
 جفایی که بر تو ز عالم رسد * جز از جانب شنایم رسد
 هر آن جور که دور این آسیاست * همه ز آشنا رفته بر آشناست
 بود داوریها دو همخانه را * که هرگز نباشد دو ییکانه را
 چو روز سیاست دهی بار عام * میفکن نظر بر حریفان خام
 مبادا کز آن دو کستاخ کن * رود باتو کستاخ در سخن
 چو بر رشته کارت افتد کره * شکیبایی از جهل بیهودیه به

همه کارها از فرو بستگی * کشاید ولیکن بآهستگی
 مکن تو بیت بد کهر زاده را * بید مست هند و مده بده را
 بد از نخوت جاه بدتر شود * چو گردد قوی مار از در شود
 میفکن بکار رعیت کره * خدای هر چه دادت بایشان بده
 سخن ناتوانی با زرم گوی * که نامستمع گردد ازرم خوی
 سخن گفتن از فرزانگیست * درشتی نمودن ز دیوانگیست
 تواضع کن آنرا که دانشور است * ز دانش ز تو قدر او برتر است
 همی بش روشن دل و صاف رای * بانصاف بایند کان خدای
 زبان سوده شد زین سخن خامه را * ورق شد سیه زین رقم نامهر
 چه خوش گفت دانا که در خانه کس * چو باشد ز کو بنده یک حرف بس
 همان به که در آوی دل ده کنیم * زبان را بدین حرف کوتاه کنیم
 چون بمرافقت رفیق توفیق قلم صاحب تحقیق جواهر اخبار غرایب
 آثار اصرا و حکام کردستان را تا این زمان فرخنده نشان در سلاک
 تحریر و تقریر کشید اولی و انسب آنست که بموجب اشارتی که در
 دیباچه کتاب شده عنان تیز کام حامه واسطی و خوش خرام و زمام
 بیان خوش کلام بشرح و بیان وقایع ایام دوات ابدی الاتصال
 سلاطین آل عثمان و پادشاهان ایران و توران معطوف دارد (نظم)
 منت ایندرد که بروفق مراد * کرد کلکم از سر دانش سواد
 قصه حکام کردستان تمام * بیش از این گفتن نیارم والسلام

(ملاحظه)

چون قصد مهم ما از طبع و نشر کتاب (شرفنامه) آن بود که تاریخ طوائف اکراد را بمعرض مطالعه عموم برسانیم . و مرد مرابا حوال تاریخیه این عنصر مهم آسیا مطلع سازیم . لهذا عجله بطبع و نشر این قسم عظیم مبادرت کرده . و نظر بمقتضیات وقت و ظروف از طبع خانه که در تاریخ دولت اند مدت ایران . و شرح حالات سلاطین آل عثمانست صرف نظر نموده تا وقتی دیگر لدی الغرضه بعون خداوند متعال آنرا هم بمعرض مطالعه عشاق علم تاریخ آوریم (ملاحظه دیگر)

اشعار دیل بز بن کردی که نظم فاضل جلیل و شاعر نبیل حاجی قادر کوئی میباشد . چون فی الحقیقه خریطه جغرافی اجمالی حدود و ثغور بلاد مسکونه امت نجیه اکراد و مشعر بر شماره نفوس قاطنین ملک کردستان است لهذا در خاتمه طبع و ثبت گردید

سرحدان کوردستان

کورده ده زانی له کوسا کینه نزم از نو * کو کره بو تو ولیم مسکن قومان تو
کیوی طوروس و عمق حوضه اسکندرون

عربیه تا بحررش * سرحد میدان نو
بحررش و اردهر آوی اراسه بز ان * حد شماله امه کو چونی جولان تو
آلوند و کول اورمیه تا سری آوی اراس * سرحد روز هلاته جو که و کیوان تو
آهواز و کیوی جهرین ز نکاروری نصیبین * بو جنوب روضه رضوان تو
داخل ام حد وده دوازده ولایت هییه

داین دوازده ملیونه نفوس کوردان تو

حاجی درویه اصلا نفوسیان نه نوسرا

دکاته بیست ملیون نوسری قومان تو

و خلاصه ترجمه ایات مسطورہ از قرار ذیل است . حد غربی کردستان ممتد از حوضه اسکندرون و همق و جبال طوروس تا بحر سیاه است . وحد شمالی آن از بحر سیاه و اردھان تا نهر ارس میباشد . و اما حد شرقی آن از جبال الوند گرفته تا نهر ارس میرسد . و اما حد جنوبی آن از اھواز گرفته تا منتهی نهر فرات میشود . و این حدود اخیرہ مشتمل بر جبال حرین و جبل سنجار و طریق اصبین است . و داخل حدود کردستان دوازده ولایتست . و میگویند کہ این حدود مشتمل بر دوازده ملیونست و لکن فی الحقیقہ نفوس اکراد تحریر نشده *
 اگر تحریر شود بیست ملیون میرسد (فرج اللہ زکی)

فہرست ابواب و فصول شرف نامہ

صفحه

۱۰	مقدمہ * کتاب کہ در بیان ابواب و فصول است
۱۸	مقدمہ در بیان انساب طوایف اکراد و شرح اطوار ایشان
۳۶	(صحیفہ اول) در ذکر ولات کردستان کہ علم سلطنت برافراشته اند و مؤرخان ایشانرا داخل سلاطین نمودہ اند * و آن پنج فصل است
۳۶	(فصل اول) در ذکر حکام دیار بکر و جزیرہ
۳۸	(فصل دوم) در ذکر حکام دینور و شہرہ زول کہ اشتهار دارند بحسنوبہ
۴۳	(فصل سیم) در ذکر حکام فضلوبہ کہ اشتهار دارند بلربزرگ
۵۷	(فصل چہارم) در ذکر ولات لر کوچک
۸۳	(فصل پنجم) در ذکر سلاطین مصر و شام کہ مشہور اند بآل ایوب
۱۱۲	(صحیفہ دوم) در ذکر عظمای حکام کردستان کہ اگرچہ

استقلالاً دعوی سلطنت نکرده اند اما در بعضی اوقات خطبه
وسکه بنام خود نموده اند و آن مشتمل بر پنج فصل است

۱۱۷ (فصل اول) در ذکر حاکمان اردلان

۱۲۶ (فصل دوم) در ذکر حکام حکاری که اشتهار دارند بشعبه

۱۴۵ (فصل سیم) در ذکر حکام عمادیه که اشتهار دارند بیهادینان

۱۵۶ (فصل چهارم) در ذکر حکام جزیره و آن منشعب است بر سه شعبه

۱۶۱ (شعبه اول) در ذکر حاکمان جزیره که اشتهار دارند بعزیزان

۱۹۱ (شعبه دوم) در ذکر امراء کورکیل

۱۹۶ (شعبه سیم) در ذکر امراء فنیک

۱۹۷ (فصل پنجم) در ذکر حکام حصن کیف که اشتهار دارند بملکان

۲۱۳ (صحیفه سیم) در ذکر سائر امراء و حکام کردستان و آن مبنی

بر سه فرقه است

۲۱۳ (فرقه اول) مشتمل بر نه فصل است

۲۱۳ (فصل اول) در ذکر حکام چمشکزک که مشتمل بر سه شعبه است

۲۲۲ (شعبه اول) در ذکر امراء مجنکورد

۲۲۴ (شعبه دوم) در ذکر حکام برنگ

۲۲۶ (شعبه سیم) در ذکر حکام سقمان

۲۳۰ (فصل دوم) در ذکر حکام مردامی که مشتمل است بر سه شعبه

۲۳۳ (شعبه اول) در ذکر حکام اکیل که ملقب اند بیلدوقانی

۲۴۰ (شعبه دوم) در ذکر حاکمان بالو

۲۴۹ (شعبه سیم) در ذکر امراء چرموک

۲۵۰ (فصل سیم) در ذکر حکام صاصون که بحاکمان جزو اشتهار دارند

۲۷۲ (فصل چهارم) در ذکر حکام خیزان و آن مشتمل است بر سه شعبه

- ۲۷۳ (شعبه اول) در ذکر حکام خیزان و وجه تسمیه آن
- ۲۸۲ (شعبه دوم) در ذکر امراء مکس
- ۲۸۵ (شعبه سیم) در ذکر امراء اسبایرد
- ۲۸۶ (فصل پنجم) در ذکر حکام کایس
- ۲۹۹ (فصل ششم) در ذکر امرای شیروان و آن مشتمل بر حکومتی و دو زعامتست
- ۳۰۸ (شعبه اول) در ذکر امراء کرنی
- ۳۰۹ (شعبه دوم) در ذکر ایرون
- ۳۰۹ (فصل هفتم) در ذکر امراء زرقی که مشتمل بر چهار شعبه است
- ۳۱۰ (شعبه اول) در ذکر امراء درزینی
- ۳۱۴ (شعبه دوم) در ذکر امراء کردکان
- ۳۱۸ (شعبه سیم) در ذکر امراء عتاق
- ۳۲۳ (شعبه چهارم) در ذکر امراء ترجیل
- ۳۲۷ (فصل هشتم) در ذکر امراء سویدی
- ۳۳۹ (فصل نهم) در ذکر امراء سلیمانی و آن مشتمل است بر دو شعبه
- ۳۴۴ (شعبه اول) در ذکر امراء قلب و بطمان
- ۳۴۸ (شعبه دوم) در ذکر امراء میافارقین
- ... (فرقه دوم) مشتمل بر دوازده فصل است
- ۳۵۲ (فصل اول) در ذکر حاکمان سهران
- ۳۶۲ (فصل دوم) در ذکر حکام بابان
- ۳۷۲ (فصل سیم) در ذکر حکام مگری
- ۳۸۲ (فصل چهارم) در ذکر حکام برادوست که منحصر بر دو شعبه است
- ۳۸۴ (شعبه اول) در ذکر امراء صومای

- ۳۸۶ (شعبه^۱ دوم) در ذکر امراء ترکور و قلعه داود
- ۳۸۸ (فصل پنجم) در ذکر امراء محمودی
- ۳۹۹ (فصل ششم) در ذکر امراء دنبلی
- ۴۰۸ (فصل دهم) در ذکر حکام کلهر و ایشان منحصرند بر سه شعبه
- ۴۰۹ (شعبه^۱ اول) در ذکر حکام پلانسان
- ۴۱۱ (شعبه^۲ دوم) در ذکر امراء در تنک
- ۴۱۲ (شعبه^۳ سیم) در ذکر امراء ماهی دشت
- ۴۱۳ (فصل یازدهم) در ذکر امراء بانه و کلباغی
- ۴۲۳ (فرقه^۴ سیم) در ذکر امراء اکراد ایران که مشتمل بر چهار شعبه اند
- ۴۲۵ (شعبه^۱ اول) در ذکر امراء سیاه منصور
- ۴۲۹ شعبه^۲ دوم در ذکر امراء چکنی
- ۴۳۱ (شعبه^۳ سیم) در ذکر امراء زنسکنه
- ۴۳۱ (شعبه^۴ چهارم) در ذکر امراء بازوکی
- ۴۳۱ (صحیفه چهارم) در ذکر حکام بدلیس که آبا و اجداد مسود
این اوراقند و آن مشتمل است بر فاتحه و چهار سطر و ذیلی
- ۴۳۹ (فاتحه) در بیان شهر و قلعه بدلیس که بانی او کیست و باعث عمارت
آن چیست
- ۴۶۷ (سطر اول) در بیان احوال عشیرت روزکی و سبب وجه تسمیه ایشان
- ۴۷۴ (سطر دوم) در بیان نسب حاکمان بدلیس که بکجا منتهی میشود
- ۴۸۱ (سطر سیم) در بیان اعزاز و احترام که از سلاطین ماضی نسبت
بهاکمان بدلیس نموده اند و آن مشتمل بر چهار فصل است
- ۴۸۱ (فصل اول) در ذکر ملک اشرف
- ۴۸۶ (فصل دوم) در ذکر حاجی شرف بن ضیاء الدین •

- ۴۸۹ (فصل سیم) در ذکر امیر شمس الدین بن امیر حاجی شرف
- ۵۰۴ (فصل چهارم) در ذکر امیر ابراهیم بن امیر حاجی محمد
- ۵۱۹ (سطر چهارم) در بیان رفتن حکومت بدلیس از دست حاکمان
آنجا و آن مشتمل بر چهار وجه است
- ۵۱۹ (وجه اول) در ذکر امیر ابراهیم و منازعت او با امیر شرف
- ۵۲۷ (وجه دوم) در بیان متمکن شدن امیر شرف بجای امیر
ابراهیم در حکومت بدلیس
- ۵۳۷ (وجه سیم) در بیان گرفتن امیر شرف بدلیس را از طایفه
قزلباش و مال حال او
- ۵۶۲ (وجه چهارم) در بیان احوال امیر شمس الدین بن شرف خان
- ۵۷۳ (ذیل) در بیان احوال فقیر حقیر شکسته بال از زمان تولد تا حال
که تاریخ هجری در سنه ۸۰۵ خس و الفست (تم الفهرست)